
3 1761 07360930 7

STRABONIS

RERVM GEOGRAPHICARVM

LIBRI XVII.

GRAECA AD OPTIMOS CODICES MANVSCRIPTOS RECENSVIT,

VARIETATE LECTIONIS ADNOTATIONIBVSQVE ILLVSTRAVIT,

XYLANDRI VERSIONEM EMENDAVIT

IOANNES PHILIPPVS SIEBENKEES
PROFESSOR ALTORFINVS.

INDE A SEPTIMO LIBRO CONTINVAVIT

CAROLVS HENRICVS TZSCHVCKE,
A. M. SCHOLAE REGIAE MISNENSIS RECTOR ET SOCIETATIS LAT. IENENS. SOCIVS.

TOMVS QVINTVS.

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA.
MDCCCVIII.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τὸ δωδέκατον περιέχει τὰ ὑπόλοιπα τῆς Ποντικῆς χώρας, καὶ ἐφεξῆς [1] Καππαδοκίαν, Γαλατίαν, Βιθυνίαν, Μυσίαν, Φρυγίαν, [2] Μαιονίαν, καὶ πρὸ τούτων Σινωπίδα, πόλιν Ποντικὴν, καὶ Ἡράκλειαν, καὶ Ἀμάσειαν· ἔτι Ἰσαυρίαν, Λυκίαν, Παμφυλίαν, Κιλικίαν μετὰ τῶν παρακειμένων νήσων, καὶ ὀρῶν, καὶ ποταμῶν.

1) Parif. Καππαδοκίας. Praefero vulgatam lectionem in hoc nexu.

2) Parif. Μαιωνίαν, non magis recte, ut notum eft. Apud Homer. in Hymno in Apoll. v. 179. Μῃονίη pro Μαιονία, ut monet Euftath. ad Homer. Il. 3, 401. p. 346. Bafil. Reliqui codices in vulgata confentiunt.

STRABONIS GEOGRAPHICORUM LIBRI DUODECIMI CAPITA.

Duodecimus reliqua Ponticae regionis continet, ac deinceps Cappadociam, Galatiam, Bithyniam, Myſiam, Phrygiam, Maeoniam, et ante haec Sinopida, Ponticam civitatem, et Heracleam et Amaſeam; praeterea Iſauriam, Lyciam, Pamphyliam, Ciliciam cum adjacentibus inſulis, montibus et fluviis.

ΣΤΡΑ-

ΣΤΡΆΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩ͂Ν ΒΙΒΛΊΟΝ ΔΩΔΈΚΑΤΟΝ.[1]

Cappadocia.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Καὶ ἡ Καππαδοκία ἐςὶ [2] πολυμερής τε, καὶ συχνὰς δεδεγμένη τὰς μεταβολάς. Οἱ δ' οὖν ὁμόγλωττοι μάλιςά εἰσιν οἱ ἀφοριζόμενοι πρὸς νότον p. 533.

A 2 μὲν

VARIANTES LECTIONES.

1) Libri initium deesse suspicor. Non enim puto ita ex abrupto eum ordiri voluisse. *Xylander*. Asiam cis Taurum partitus est geographus libro superiore in quatuor partes: harum duas priores ac magnam tertiae partem eodem libro explicuit: nunc quae supersunt ejusdem μερίδος, sunt

STRABONIS RERUM GEOGRAPHICARUM LIBER DUODECIMUS.

CAP. I.

§. 1.

Cappadocia in varias partes divisa est, et varias experta mutationes. Qui eadem utuntur lingua, ii maxime sunt, qui definiuntur

Cappadocia. μὲν τῷ Κιλικίῳ λεγομένῳ Ταύρῳ, πρὸς ἕω δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ, καὶ τῇ Κολχίδι, καὶ τοῖς μεταξὺ ἑτερογλώττοις ἔθνεσι· πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Εὐξείνῳ μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ [3] Ἅλυος· πρὸς δύσιν δὲ τῷ τε τῶν Παφλαγόνων ἔθνει καὶ Γαλατῶν, τῶν τὴν Φρυγίαν μετοικησάντων, μέχρι Λυκαόνων καὶ Κιλίκων, τῶν τὴν τραχεῖαν Κιλικίαν νεμομένων.

§. 2.

ſunt exponenda: quid autem ſuperſit ex illo loco, facile intelligemus. Ibi dicta eſt haec tertia pars conſtare ex Media, Armenia, Cappadocia et τοῖς μεταξύ: Mediam et Armeniam libri proximi fine eſt complexus. Cappadocia igitur reſtat cum τοῖς μεταξύ. Ex his apparet, nihil periiſſe initio hujus libri, niſi fortaſſe paucula quaedam verba aut hujus initio, aut prioris fine, quorum jactura factum eſt, ut hoc principium videatur minus concinnum et reliquis ſimile. Graecam tamen ὑπόθεσιν cum legimus, ſuſpicari poſſumus deſiderari hodie deſcriptionem eorum, quae Strabo appellavit τὰ μεταξύ, quum alioquin videantur ea cum Cappadocia deſcribi. *Caſaubonus.* Xylandro adſentitur Penzelius, nec ego refragor.

2) Moſcov. male πολυμερεῖς, ut edd. Aldi et Hopperi. Poſt ante μεταβολὰς in Moſcov. Medic. 3. 4. deeſt τάς. Ita tamen ſaepius Strabo. Pro τῷ Κιλικίῳ, quod bene habet, Ven. obtrudit τῇ Κιλικίᾳ. Deceperunt librarium proximae formae regionum.

3) Ven. Ἅλιος; male, uti poſt Κιλίων pro Κιλίκων.

niuntur verſus meridiem Cilicio, qui vocatur, Tauro: verſus orientem Armenia et Colchide, aliisque interiacentibus gentibus, quae ſermone diverſo utuntur: verſus ſeptentrionem Euxino mari usque ad Halyos oſtia: verſus occaſum Paphlagonica natione et Galatis, qui in Phrygiam commigraverunt, usque ad Lycaones et Cilices, eos qui aſperam colunt Ciliciam.

§. 2.

Cappadocia.

§. 2.

Καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ὁμογλώττων οἱ παλαιοὶ τοὺς Καταόνας καθ' αὐτοὺς ἔταττον, ἀντιδιαιροῦντες τοῖς Καππάδοξιν, ὡς ἑτεροέθνεσι, καὶ ἐν τῇ διαριθμήσει τῶν ἐθνῶν μετὰ τὴν Καππαδοκίαν ἐτίθεσαν τὴν Καταονίαν, εἶτα τὸν Εὐφράτην καὶ τὰ πέραν ἔθνη, ὥστε καὶ τὴν [1] Μελιτηνὴν ὑπὸ τῇ Καταονίᾳ τάττειν, ἣ μεταξὺ κεῖται ταύτης τε καὶ τοῦ Εὐφράτου, συνάπτουσα τῇ Κομμαγηνῇ· μέρος τε τῆς Καππαδοκίας ἐστὶ δέκατον, κατὰ τὴν εἰς δέκα στρατηγίας διαίρεσιν τῆς χώρας. [2] Οὕτω γὰρ δὴ οἱ καθ' ἡμᾶς βασιλεῖς οἱ πρὸ Ἀρχελάου διατεταγμένην εἶχον τὴν p. 534. ἡγεμονίαν τῆς Καππαδοκίας· δέκατον δ' ἐστὶ μέρος καὶ ἡ Καταονία. Καθ' ἡμᾶς δὲ εἶχε στρατηγὸν ἑκατέρα

A 3

1) Mofcov. utraque fcriptura et Μελιτινὴν et Μελητινὴν. Prius ex editoribus referunt Aldus, Hopper. et Xylander. Veram fcripturam, quam profitentur alii codices, fundavit Cafaubonus.

2) Οὕτως dant Medic. 4. et Venet.

§. 2.

Iam de iis ipfis, qui eodem utuntur fermone, veteres Cataoniam feorfum pofuerunt a Cappadocia, tanquam diverfa natione, diftinguentes, inque gentium enumeratione Cataoniam Cappadociae fubjunxerunt, inde Euphratem, et quae funt trans eum gentes, ita ut Melitenam quoque fub Cataonia pofuerint, quae inter hanc et Euphratem fita Commagenam attingit: ac pars decima Cappadociae habetur, ut quidem in decem haec divifa eft provincias. Sic enim noftra aetate reges, qui Archelaum antecefferunt, Cappadociae ditionem diftribuerunt: et Cataonia etiam una eft de decem partibus. Noftra aetate utrique

Cappadocia. τέρα ἴδιον, οὔτε [3] δ' ἐκ τῆς διαλέκτου διαφορᾶς τινος ἐν τούτοις πρὸς τοὺς ἄλλους Καππάδοκας ἐμφαινομένης, οὔτε ἐκ τῆς τῶν ἐθῶν, θαυμαστὸν πῶς ἠφάνισται τελέως τὰ σημεῖα τῆς ἀλλοεθνίας. Ἦσαν δ' οὖν διωρισμέ-

3) Medic. 3. οὕτω ἐκ omiſſo δ'. Poſt idem et Medic. 4. οὔτ' ἐκ pro οὔτε δ' ἐκ. Poſt pro ἐκ τῆς τῶν ἄλλων Medic. 4. exhibet ἐκ τῶν ἄλλων omiſſo τῆς. Tum in Medic. 4. legitur ἐθῶν pro vulgato ἐθνῶν. *Tzſchucke.* Ἐθνῶν mendoſa lectio: nam ἐθῶν legendum eſt, non ἐθνῶν. Senſus eſt, nullum reſtare ἀλλοεθνίας veſtigium in illis decem praefecturis, ex quibus Cappadociam totam dixit eſſe conſiatam: nullum, inquam, veſtigium, neque in dialectis, neque in aliis moribus et inſtitutis. Sic multis locis διάλεκτοι et ἔθη conjunguntur; quamquam conſtanti errore, perperam fere ſemper, ἔθνη ſcripſerunt male feriati librarii pro ἔθη, ut hoc loco et libro 8. p. 333 ſ. (p. m. 8.) *Caſaubonus.* Commutatio frequens. Cf. etiam ad lib. 7. p. m. 429. Valeſ. ad Euſeb. in vita Conſtantini 3, 18. ubi ἔθνους leg. et alii. Ipſe nexus tuetur Caſauboni emendationem, quam, adiutus praeterea codice et vetere interprete, recepi. Pro Καππάδοκας Moſcov. praecipit Καππαδόκας. Utrum a Strabone profectum ſit, dubium faciunt libri, cum utraque forma efferatur illa vox ab auctoribus, Καππαδόκαι et Καππάδοκες. Nempe in libris occurrit Καππάδοκι infra p. 535. (vel vulgo Καππαδόκι) et Καππαδόκῃ lib. 12. p. 540. Καππάδοξι lib. 11. p. 521. ſaepius Καππαδοκων accentu ambiguo. Nempe triplicem formam adferunt Grammatici, ut Etymol. M. auctor p. 490. Stephanus ſub h. v. Καππάδοξ, Καππάδοκες et Καππαδόκης. Monet tamen Euſtath. ad Dionyſ. v. 970. diſertis verbis, cum alii praeferant Καππαδόκαι, a Strabone προπαροξυτόνως dici Καππάδοκας, cui auſcultandum videtur.

que ſuus fuit praefectus: cum quidem neque ullum linguae, neque morum inter eos et Cappadoces discrimen appareat, mirum in modum prorſus fere abolitis indiciis diverſitatis inter iſtas gentes. Erant ergo

ρισμένοι· [4] προσεκτήσατο δ' αὐτοὺς Ἀριαράθης ὁ πρῶτος προσαγορευθεὶς Καππαδόκων βασιλεύς. Cappadocia.

§. 3.

[1] Ἔστι δ' ὥσπερ Χεῤῥονήσου μεγάλης ἰσθμὸς οὗτος, σφιγγόμενος θαλάτταις δυσὶ, τῇ τε τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τῆς τραχείας Κιλικίας, καὶ τῇ τοῦ Εὐξείνου μεταξὺ Σινώπης τε καὶ [2] τῆς τῶν Τιβαρηνῶν παραλίας· ἐντὸς δὲ τοῦ ἰσθμοῦ λέγομεν χεῤῥόνησον τὴν προσεσπέριον τοῖς Καππάδοξιν ἅπασαν· ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐντὸς Ἅλυος καλεῖ. Αὕτη γάρ ἐστιν, ἧς ἦρξεν ἁπάσης Κροῖσος· λέγει δ' αὐτὸν ἐκεῖ-

A 4

4) Ven. 3. προσεκτίσατο. Tum Medic. δὲ αὐτοὺς, ut fit saepe.

1) De versione loci minus recte a Xylandro intellecti cf. Walther in animadvers. histor. et critic. p. 188. Verba δ' ὥσπερ desunt in Paris.

2) Τῆς non est in Medic. 3. Post Medic. 4. dat Κροῖσος et τύραννον.

ergo divisi: adjecit Cataones Cappadocibus Ariarathes, qui primus Cappadocum rex fuit appellatus.

§. 3.

Est autem tanquam isthmus magnae peninsulae duobus constrictus maribus: uno, quod est Issici sinus, usque ad Ciliciam, quae nunc aspera dicitur: altero, quod est Euxini, usque ad Sinopen et oram Tibarenorum. Intra isthmum hunc peninsulam vocamus, quidquid versus occasum est regionum a Cappadocia: quod Herodotus terram intra Halyn appellat: nam isthaec omnia possedit Croesus, quem

Cappadocia. ἐκεῖνος τύραννον ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ. Οἱ δὲ νῦν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου καλοῦσιν Ἀσίαν, ὁμωνύμως τῇ ὅλῃ ἠπείρῳ ταύτην Ἀσίαν προσαγορεύοντες. Περιέχεται δ' ἐν αὐτῇ [3] πρῶτα μὲν ἔθνη τὰ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς Παφλαγόνες τε, καὶ Φρύγες, καὶ Λυκάονες· ἔπειτα Βιθυνοὶ, καὶ Μυσοὶ, καὶ ἡ Ἐπίκτητος· ἔτι δὲ Τρωὰς, καὶ Ἑλλησποντία· μετὰ δὲ τούτους ἐπὶ θαλάττῃ μὲν Ἑλλήνων οἵ τε Αἰολέες καὶ Ἴωνες, τῶν δ' ἄλλων Κᾶρές τε καὶ Λύκιοι· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ Λυδοί. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἐροῦμεν ὕστερον.

§. 4.

Τὴν δὲ Καππαδοκίαν εἰς δύο σατραπείας μερισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Περσῶν παραλαβόντες Μακεδόνες,

3) Sic Codices mei omnes volunt pro πρῶτον, quod debetur Aldo. Tum idem cum Hoppero Βυθυνοί. Poſt pro ἔτι δὲ Τρωὰς Ven. habet ἔστι δὲ Τρωάς.

quem ille tyrannum populorum intra Halyn appellat. Hodie Aſiam intra Taurum nominant, cognominem toti continenti iſti, quae Aſia uſurpatur. In hac ergo Aſia, quam deſcribimus modo, continentur ab ortu Paphlagones, Phryges, Lycaones: deinde Bithyni, Myſi, Epictetus: tum Troas et Helleſpontia: poſt haec ad mare de Graecis Aeoles ac Iones: de ceteris Cares et Lyci: in mediterraneis Lydi. Ac de reliquis quidem poſtea dicetur.

§. 4.

Cappadociam Perſae in duas diviſerunt ſatrapias: eas ab his acceptas Macedones

νες, [1] περιεῖδον, τὰ μὲν ἑκόντες, τὰ δ' ἄκοντες, εἰς βασιλείας ἀντὶ σατραπειῶν περιστᾶσαν· ὧν τὴν μὲν ἰδίως Καππαδοκίαν ὠνόμασαν, καὶ πρὸς τῷ Ταύρῳ, καὶ νὴ Δία μεγάλην Καππαδοκίαν· τὴν δὲ, Πόντον· οἱ δὲ τὴν πρὸς τῷ Πόντῳ Καππαδοκίαν. Τῆς δὲ μεγάλης Καππαδοκίας νῦν μὲν οὐκ ἴσμεν [2] πρώτην διά- Cappadocia.

1) Venet. Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. cum edd. Aldi et Hopperi περιεῖλον, quod cum fenfum turbaret et iis, quae ex Strabonis hoc loco refert Euftath. ad Dionyf. v. 970. refragaretur, in περιεῖδον mutavit Xylander, quem ceteri fecuti funt. Nempe Euftathius contractis in fummam verbis ita: ὁ δὲ Γεωγράφος λέγει, ὅτι Καππαδοκίαν Πέρσαι μὲν εἰς δύο σατραπείας διεῖλον, Μακεδόνες δὲ ὕστερον εἰς δύο βασιλείας. Περιεῖδον exftitiffe etiam videtur in Vaticanis. Literas autem λ et δ faepe commutari notum eft. Poft σατραπιῶν legitur in edd. omnibus, quod ad probam fcripturam revocant Med. 3. 4. Mofcov. Parif.

2) Ita conftanter libri omnes volunt. Haeret tamen Tyrwhittus in conjecturis in Strabonem p. m. 46. et haec notat: Scribendum eft, credo, οὐκ ἴσμεν πω τὴν διάταξιν, quia fcilicet reductio Cappadociae in formam provinciae, dum fcribebat Strabo, imperata a Tiberio, necdum perfecta erat. Primam autem iftius regionis in decem praefecturas fub regibus diftributionem, ut fibi bene notam, pergit exponere. Hactenus *Tyrwhittus*. Satis quidem haec acute et expedite; at an vere dubito, quia fecum pugnare alias videatur Strabo. Καῖσαρ enim in fubfequentibus, quod et Cafau-

dones paffi funt in duo regna mutari, partim fponte, partim inviti: eorum alterum proprie Cappadociam et Cappadociam ad Taurum, adeoque magnam Cappadociam nuncuparunt: alterum Pontum, five Cappadociam Ponticam. Magnae Cappadociae antiquam conftitutionem nunc ignoramus: mortuo enim eius

Cappadocia. τάξιν· τελευτήσαντος γὰρ τὸν βίον Ἀρχελάου τοῦ [3] βασιλεύσαντος, ἔγνω Καῖσάρ τε καὶ ἡ σύγκλητος, ἐπαρχίαν εἶναι Ῥωμαίων αὐτήν. Ἐπ᾽ ἐκείνου δὲ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων εἰς δέκα στρατηγίας διῃρημένης τῆς χώρας, πέντε μὲν ἐξητάζοντο αἱ πρὸς τῷ Ταύρῳ, Μελιτηνὴ [4] καὶ Καταονία καὶ Κιλικία, [5] Τυανῖτίς τε καὶ [6] Γαρσαυρῖτις· πέντε

Casaubonus existimat, sine dubio est Tiberius. Tum Strabonem eam διάταξιν vero simile est cognovisse, quippe quae facta est an. u. 770. V. Dio 57, 17. Eutrop. 7, 11. s. 6. et qui ad utrumque memorantur. Denique ab ultimis temporibus, ut alibi, exorsus esse videtur, ex quorum memoria antiqua Cappadociae constitutio ad Strabonis aetatem minime pervenerat. Quare nihil mutandum censui.

3) Pro βασιλεύσαντος Medic. 3. 4. Venet. Paris. βασιλεύοντος.

4) In nectendi particulis dissentiunt libri. Moscov. enim ante Καταονία omittit καὶ, ut Medic. 3. 4. et Paris. et τε καὶ post Τυανῖτις. Graviora in proximis objiciuntur.

5) Pro Τυανῖτις Venet. 1. 2. Medic. 3. 4. (hic omisso τε) et Paris. Τυανῆτις. Praestat tamen Τυανῖτις ex Ptolemaeo etiam 5, 6. et Stephano s. v. Τύανα.

6) Casaubonn. Venet. 1. 2. Σαυρῖτις; Paris. epitome p. 152. (ed. Huds.) Γαρσαυρῖτις; Moscov. Γαυσαυρῖτις; Medic. 3. Ἰσαρῖτις; Medic. 4. cum edd. et vetere interprete Ἰσαυρῖτις. *Tzschucke.* Καὶ Ἰσαυρῖτις. Non potest Isauria intelligi,

ejus rege Archelao, Caesar decrevit ac Senatus, ut Romanorum ea esset provincia. Sub Archelao et eum antegressis regibus Cappadocia in decem divisa portiones seu praefecturas, quinque sub Taurica censebantur: Melitena, Cataonia, Cilicia, Tyanitis, Garsauritis: quinque reliquae minori tribueban-

τε δὲ λοιπαὶ, [7] Λαουινιασηνὴ, [8] Σαργαραυσηνὴ, [9] Σαραου- Cappadocia.

telligi, de qua nullum eſt verbum in deſcriptione Cappadociae. Libri veteres habent Σαυρῖτις. Epitomes auctor Γαρσαυρῖτιν vocat: et hanc lectionem probo. Eſt enim, quam Ptolemaeus [5, 6.] Γαρσαυρίαν appellat; Plin. 6, 3. *Garſauritin*, ut Strabo. Lege ergo Γαρσαυρῖτις, quamquam alio loco infra [p. 539.] legitur Γαρσαυρία. [immo Γαρσαυίρα] *Caſaubonus.* Γαρσαυρῖτις, quod ex commemoratis cauſis rectum videtur, ab initio truncatum reliquit Σαυρῖτις, poſt ex καὶ adhaeſit ι vel additum eſt, quod ea provincia notior eſſet. Probant etiam Harduin. ad Plin. 6, 3. et Penzelius ad noſtrum locum p. 1846. non item Mannert in Geogr. T. 6. P. 2. p. 251. qui potius *Garſaviram* latere putat in ſequenti nomine Σαργαουηνή.

7) Ita Codices cum vetere interprete et edd. tantum quod in epitome ſcribitur Λαυινασηνή. *Tzſchucke.* Infra [p. 540. vulgo] Λανιασινὴ corrupta, ut ſit, barbara voce. Ptolemaeus [5, 7.] Λαουινιανησινὴν vocat, et in Armenia minore collocat. *Caſaubonus.* Cod. Palatinus in Ptolemaeo exhibet Λαυιανῆς. In Strabonis loco ſignato et alio p. 560. codices plerique inclinant ad ſcripturam Λαυιασηνή. Quae omnia ſi ſub unum obtutum revocata inter ſe contendas, probabilior lectio videtur eſſe Λαουινιασηνή.

8) Medic. 3. Venet. 2. Moſcov. Pariſ. Σαργαυσηνὴ; Medic. 4. Vatic. et Urbin. Σαργαυσινὴ; vetus interpres *Sargauſina*; epitome Σαργυσηνὴ; edd. omnes Σαργασηνὴ. *Tzſchucke.* Ptolemaeus [5, 6.] Σαργαραυσηνὴ, quod non dubium reponendum hic quoque eſſe; nam ita recte infra [p. 537.] ſcribitur. Apud Plinium 6, 3. legitur *Sagauraſene*. *Caſaubonus.* Hodie Harduino duce in Plinio legitur *Sargarauſene*, in Ptolemaei Cod. Palat. Σαργαυρασήνη. Verum nomen videtur eſſe Σαργαραυσηνὴ, quod poſui.

9) Medic. 3. 4. Venet. 2. Vatic. Urbin. Σαραουνὴ; vetus interpres *Sarauna*; Pariſ. Moſcov. epitome Σαραουηνὴ; editio-

buebantur, Laviniaſena, Sargarauſena, Saravena, Cham-

Cappadocia. ϱαουηνὴ, [10] Χαμανηνὴ, [11] Μοϱιμηνή. Πϱοσεγένετο δ᾽ ὕϛεϱον παϱὰ Ῥωμαίων ἐκ τῆς Κιλικίας [12] τοῖς πϱὸ Ἀϱχελάου καὶ ἑνδεκάτη ϛϱατηγία, ἡ πεϱὶ Καϛάβαλά

editiones ante Casaubonum hanc vocem ignorant, qui primus addidit, etsi interposito γ Σαϱγαουηνή. Equidem nunc cum codicibus elisi.

10) Omnes codices exhibent Χαμανηνὴ cum editionibus ante Casaubonum; tantum epitome Χαμαννηνὴ, et vetus interpres *Chamanenena*. Casaubonus pro Χαμανηνὴ, (male in edit. Amstelod. scribitur Καμανηνὴ) etsi reliquit priscam scripturam, reponi tamen in notis maluit Καμμανήνη, uti infra p. 540. legitur, etsi codices boni ibi etiam per Χ in initio signant. In Plinio quidem 6, 3. legitur etiam *Cammanene*, at in Ptolemaeo 5, 6. per Χ exstat Χαμανὴ, et in cod. Palat. Χαμάννησος. Praestat igitur scriptura per Χ, quod librarii miscuerunt cum *Commagene*, ut infra p. 540.

11) Hoc nomen varie in libris distorquetur. Venet. 1. Ῥημνηνίνη; Moscov. Ῥιμνηνηνὴ, ut vetus interpres *Rhimnenena*; Venet. 2. Ῥομνηνὴ; Medic. 3. 4. et edd. ante Casaubonum Ῥιμνηνὴ; Medic. 4. idem habuit, post ex correctione accepit Μοϱιμνινὴ; Epitome Μοϱαμηνὴ; Xylander maluit Μοϱιμηνὴ in nota, et post Casaubonus praeivit Μοϱαμηνή. Infra p. 540. exstat Μοϱιμηνὴ, et in Plinio 6, 3. *Morimene*. Utra litera praeferenda sit, dubium manet. Codices tamen ad ι ducunt.

12) Τῆς πϱὸ exhibent omnes libri, tantum quod Ven. 2. πϱὸ in πϱὸς mutat. Acute tamen vidit Tyrwhittus in conjectur. in Strabonem p. m. 47. legendum esse τοῖς πϱὸ, quod comprobat consilium narrationis et connexus. Itaque sic reposui.

Chammanena, Morimena. Post Romani regibus ante Archelaum adjecerunt undecimam praefecturam de Cilicia circum Castabala et Cybistra, usque ad Antipatri

ϛάβαλά τε καὶ [13] Κύβιϛρα μέχρι τῆς Ἀντιπάτρου P. 535.
[14] τοῦ λῃϛοῦ Δέρβης, τῷ δὲ Ἀρχελάῳ καὶ ἡ τραχεῖα περὶ [15] Ἐλαιοῦσσαν Κιλικία, καὶ πᾶσα ἡ τὰ πειρατήρια συϛησαμένη.

ΚΕΦ. Β.

13) Mofcov. Parif. Κύδυϛρα; Medic. 3. Venet. 1. 2. Κύδιϛρα; Medic. 4, corr. Κύδριϛρα, quod et antea tulerat Parif. Vetus interpres *Cydiſtrae*. Sic edd. Aldi et Hopperi Κύδιϛρα, quod primus Xylander transmutavit in Κύβιϛρα; recte, ut ex Cicerone ad diverf. 15, 2. et 4. aliisque patet, et conſtantius infra p. 537. m. in libris fcribitur.

14) Mofcov. Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. mutato vulgari omnium editionum ordine Ἀντιπάτρου τοῦ λῃϛοῦ Δέρβης, quem fic retuli cum veteri interprete, etfi alibi etiam fic verba disjicit Noſter. Vulgo Δέρβης τ. λ.

15) Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. Ἐλεοῦσσαν; vetus interpres *Eleufam*; edd. Aldi, Hopperi Ἑλοῦσσαν, poſt, ut hodie editur, Ἐλαιοῦσσαν, ut infra p. 537. etfi non fine variatione librorum, in primis lib. 14. p. 651. 652. 671. Voffius quidem ad Melam 1, 16, 2. vult Ἑλόεσσα vel Ἑλοῦσα, non Ἐλεοῦσα, quod perperam mutatum fit in Ἐλαιοῦσα. Adfentiuntur quidem in Ἐλεοῦσα Oppianus Halieut. 3, 209. Etymol. M. p. 326. h. v. alii quidam, at Stephanus, literarum etiam ordinem fecutus, fcribit Ἐλαιοῦσσα, etfi etiam σ fimplex ſtare poffit, quod numorum auctoritas confirmat, in quibus legitur Ἐλαιουσιων. V. Haym in thef. Britann. P. 2. p. 126. et Eckh. in doctrina num. T. 1. Vol. 3. p. 81. Equidem tamen duplex σσ retinendum ex linguae ufu putavi, cum et in aliis numis adpareat duplex σ. V. Holſten. ad Stephan. p. 109. Rafche in Lex. num. T. 2. P. 1. p. 536 fq. et in fupplementor. T. 2. p. 739.

tipatri praedonis Derben, Archelao autem etiam aſperam Ciliciam circa Elaeuffam, et eam omnem, in qua praedonum coetus coiverunt.

CAP. II.

Cappadocia.

ΚΕΦ. Β.

§. 1.

Ἔστι δ' ἡ μὲν [1] Μελιτηνὴ παραπλησία τῇ Κομμαγηνῇ· πᾶσα γάρ ἐστι τοῖς ἡμέροις δένδροις κατάφυτος, μόνη τῆς ἄλλης Καππαδοκίας· ὥστε καὶ ἔλαιον φέρειν, καὶ τὸν Μοναρίτην οἶνον τοῖς Ἑλληνικοῖς ἐνάμιλλον· ἀντίκειται δὲ τῇ Σωφηνῇ μέσον ἔχουσα τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ αὐτὴ [2] καὶ ἡ Κομμαγηνὴ, ὅμορος οὖσα. Ἔστι δὲ φρούριον ἀξιόλογον τῶν Καππαδόκων ἐν τῇ περαίᾳ, Τόμισα· τοῦτο δ' ἐπράθη μὲν [3] τῷ Σωφήνῃ ταλάντων ἑκατόν· ὕστερον δὲ ἐδωρή-

1) Parif. Μελητηνή. Tum Mofcov. Σοφηνῇ; Medic. 4. Σωφινῇ, ut *Sophinae* vetus interpres; Aldus Σωφήνῃ; Hopper. Σωφηνῇ cum reliquis, etfi accentu inftabili. Sic in fequentibus variatur, et lib. 11. paffim.

2) Excidit in Mofc. Medic. 3. 4. Venet. 2. alterum καὶ, quod et omiferunt Aldus et Hopperus, primus addidit Xylander. Parif. bis dedit καὶ αὐτή. Τόμισα omnes libri, etfi Stephanus duplici σ adfert, quod tamen coarguunt gentilia.

3) Sic codices omnes, tantum quod aliqui, ut antea, habent

CAP. II.

§. 1.

Melitena per omnia fimilis eft Commagenae: tota enim domefticis conferitur arboribus, fola ex omnibus Cappadociae partibus: ita ut oleum quoque ferat: et Monarite vinum, quod cum Graecis certet. Sophenae ex adverfo jacet, ab ea diremta Euphrate fluvio, ut et finitima Commagene. Trans fluvium Cappadociae caftellum eft memorabile Tomifa: id venditum fuit Sophenae

ἐδωρήσατο Λεύκολλος τῷ Καππάδοκι συστρατεύσαντι [4] ἀριστεῖον κατὰ τὸν πρὸς τὸν Μιθριδάτην πόλεμον. Cappadocia.

§. 2.

Ἡ δὲ Καταονία πλατὺ καὶ κοῖλόν ἐστι πεδίον πάμφορον, πλὴν τῶν ἀειθαλῶν. Περίκειται δ' ὄρη ἄλλα τε καὶ [1] ὁ Ἀμανὸς ἐκ τοῦ πρὸς νότον μέρους, ἀπό-

bent Σοφήνῃ. Nec aliter Aldina editio, quae tamen in corrigendis vult τῇ Σοφήνῃ. Hopperus et Xylander, abjecto articulo, ille dedit Σοφήνῃ, hic Σωφήνῃ. Poſt Caſaubonus cum reliquis ſcripſerunt τῷ Σωφήνῃ. Articulus τῷ utique praeferendus eſt, cum obponatur τῷ Καππάδοκι. At in Σωφήνῃ videtur haerere vitium, etſi in Σωφηνῇ immutetur, cum gentile ſit Σωφηνός, uti adparet ex Stephano, et, quem notavit, Strabonis loco, neſcio quo, Σωφηνὸς Ἀράσκης ἔχων τὰ νότια μέρη. Quare legendum exiſtimem τῷ Σωφηνῷ. Vetus interpres reddit *Sophinae regi*. Poſt cum Pariſ. et Moſc. pro vulgato Λεύκουλλος repoſui Λεύκολλος, de quo dictum eſt ad lib. 8. p. m. 279. n. 15.

4) Vox ἀριστεῖον deeſt in Medic. 3. In proximis varie turbatur. Medic. 4. omittit κατὰ; Venet. 2. Moſcov. ita verba contexunt τὸν κατὰ τὸν πρὸς M. Medic. 3. Pariſ. ignorant articulum τὸν ante Μιθριδάτην; Medic. 4. verba πρὸς τὸν; edd. ante Caſaub. ferunt τὸν κατὰ πρὸς τόν. Recepta lectio proba eſt.

1) Articulus abeſt a Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. Poſt pro

phenae talentis c: poſtea autem temporis Lucullus ob rem bene geſtam praemii loco id Cappadoci dedit, cuius in bello Mithridatico uſus fuerat opera.

§. 2.

Cataonia lata eſt et cava planities, omnium rerum ferax, exceptis, quae ſemper virent. Circum eam jacent cum alii montes,

Cappadocia. ἀπόσπασμα ὂν τοῦ Κιλικίου Ταύρου· καὶ ὁ Ἀντίταυρος, εἰς τἀναντία ἀπεῤῥωγώς. Ὁ μὲν γὰρ Ἀμανὸς ἐπὶ τὴν Κιλικίαν καὶ τὴν Συριακὴν ἐκτείνεται θάλατταν πρὸς τὴν ἑσπέραν, ἀπὸ τῆς Καταονίας, καὶ τὸν νότον· τῇ δὲ τοιαύτῃ διαστάσει περικλείει τὸν Ἰσσικὸν κόλπον ἅπαντα, καὶ τὰ μεταξὺ τῶν Κιλίκων πεδία πρὸς τὸν Ταῦρον. Ὁ δ' Ἀντίταυρος ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐγκέκλιται, καὶ μικρὸν ἐπιλαμβάνει τῶν ἀνατολῶν, εἶτ' εἰς τὴν [2] μεσόγαιαν τελευτᾷ.

§. 3.

Ἐν δὲ τῷ Ἀντιταύρῳ τούτῳ βαθεῖς καὶ στενοί εἰσιν αὐλῶνες, ἐν οἷς ἵδρυται τὰ Κόμανα, καὶ τὸ τῆς

pro καὶ τὸν νότον Medic. 4. ponit κατὰ τὸν νότον. In proximis edd. Parif. et Amftelod. vitiofe περικλείῃ, uti poft Venet. 2. μικρῶν.

2) Mofcov. μεσογαῖαν, ut alibi. V. ad lib. 7. p. m. 319. n. 7.

tes, tum Amanus verfus meridiem, fruftum a Cilicio avulfum Tauro: et abruptus ab hoc in contrariam partem Antitaurus. Etenim Amanus, a Cataonia occafum verfus et meridiem ad Syriacum ac Cilicium fe porrigens mare, hoc fpatio includit totum finum Iffícum, et campos Ciliciae, qui funt ad Taurum. Antitaurus ad feptentrionem inclinat, ac nonnihil etiam ad ortum, deinde in mediterranea definit.

§. 3.

In hoc Antitauro profundae funt et anguftae convalles: in quibus etiam fita funt Comana, et Bellonae

τῆς [1] Ἐνυοῦς ἱερὸν, ὃ ἐκεῖνοι [2] Κόμανα ὀνομάζουσι· πόλις δ' ἐςὶν ἀξιόλογος, πλεῖςον μέντοι τῶν [3] θεοφορήτων πλῆθος, καὶ τὸ τῶν ἱεροδούλων ἐν αὐτῇ. Καταόνες δέ εἰσιν οἱ ἐνοικοῦντες, ἄλλως μὲν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ τεταγμένοι, [4] τοῦ δὲ ἱερέως ὑπακούοντες τὸ πλέον· ὁ δὲ τοῦ θ' ἱεροῦ κύριός ἐςι, καὶ τῶν ἱεροδούλων, οἳ κατὰ τὴν ἡμετέραν [5] ἐπιδημίαν πλείους ἦσαν τῶν Cappadocia.

1) Vitiofe edd. Parif. et Amftelod. Εὐνοῦς, ut antea edd. Ald. et Hopperi Κόμματα.

2) Parif. Medic. 4. Ven. 2. μᾶ, ut vetus interpres; Venet. 1. μαῶν; Medic. 3. Κόμανα in lacuna; Mofcov. agnovit hoc nomen, quod et receperunt omnes editiones inde ab Aldo. Quod verum fuerit nomen, equidem ftatuere non aufim, etfi Κόμανα fufpectum videtur.

3) Cafaubonn. Venet. 1. θεοφρευρήτων. Hujus commutationis exemplum ex Dionis orat. 61. extr. notat Schneiderus in Lex. Gr. h. v. Recepta lectio bene habet.

4) Haec verba, cum ex vulgari diftinctione minus fint perfpicua, ita componenda putat Tyrwhittus in conjecturr. in Strabon. p. m. 47. τοῦ δὲ ἱερέως ὑπακούοντες τὸ πλέον· ὁ δὲ τοῦ θ' ἱεροῦ κύριός ἐςι, καὶ — Tuetur hanc facilem quidem et placidam emendationem jufta obpofitio vocabulorum ἄλλως et τὸ πλέον, quare illam probavi.

5) Vulgo ἐπιδημείαν legitur, quam formam ne adtigit qui-

lonae templum, Comana ab accolis dictum: urbs eft memorabilis: et maxima ibi multitudo eorum, qui divino inftinctu corripiuntur, atque hierodulorum, qui funt facrificiorum fervi. Cataones funt, qui urbem inhabitant, regi quidem alias fubditi, fed pontificis tamen dicto audientes maxima e parte: hic et templi dominus eft, et hierodulorum: qui, cum nos ibi peregre effemus, plures erant fex millibus,

Cappadocia. τῶν ἑξακισχιλίων, ἄνδρες ὁμοῦ γυναιξί. Πρόσκειται δὲ τῷ ἱερῷ καὶ χώρα πολλή· καρποῦται δ' ὁ ἱερεὺς τὴν πρόσοδον· καὶ ἔστιν οὗτος δεύτερος κατὰ τιμὴν τῇ Καππαδοκίᾳ μετὰ τὸν βασιλέα· ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ αὐτοῦ γένους ἦσαν οἱ ἱερεῖς τοῖς βασιλεῦσι. Τὰ δὲ ἱερὰ ταῦτα δοκεῖ Ὀρέστης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἰφιγενείας κομίσαι δεῦρο ἀπὸ τῆς Ταυρικῆς Σκυθίας, τὰ τῆς Ταυροπόλου Ἀρτέμιδος· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν πένθιμον κόμην ἀποθέσθαι, ἀφ' ἧς καὶ τοὔνομα τῇ πόλει. Διὰ μὲν οὖν τῆς πόλεως ταύτης ὁ Σάρος
p. 536. ῥεῖ ποταμὸς, καὶ διὰ τῶν [6] συναγκειῶν τοῦ Ταύρου διεκπεραιοῦται πρὸς τὰ τῶν Κιλίκων πεδία καὶ τὸ ὑποκείμενον πέλαγος.

§. 4.

quidem Schneiderus in Lexico Gr. Uſitatam alteram probant codd. Pariſ. Medic. 3. 4.

6) Medic. 3. 4. συναγγείων, ut ἄγκος et ἄγγος mutantur, de quo ad lib. 7. p. m. 430. n. 2. Venet. 1. συναγγίων; Ven. 2. Moſcov. Pariſ. edd. Aldi, Hopperi συναγκίων. Retinui vulgatam mutato tantum accentu.

libus, viri una cum mulieribus. Multum etiam agri eſt, quod ad templum pertinet, cujus fructus percipit pontifex: isque ſecundum regem in ſummo eſt inter Cappadoces honore: plerumque ex eadem familia ſunt pontifices et reges. Iſta ſacra putatur Oreſtes ejusque ſoror Iphigenia eo attuliſſe e Scythia Taurica, quibus Tauropolus Diana celebratur: ibidemque lugubrem depoſuiſſe comam, unde Comana urbi nomen factum. Per eam mediam fluit Sarus amnis, ac per convalles Tauri in campos Ciliciae ſe evolvens, in ſubjectum huic mare exit.

§. 4.

Cappadocia.

§. 4.

Διὰ δὲ τῆς Καταονίας ὁ [1] Πύραμος πλωτὸς, ἐκ μέσου τοῦ πεδίου τὰς πηγὰς ἔχων· ἔστι δὲ βόθρος ἀξιόλογος, δι' οὗ [2] καθαρόν ἐστι τὸ ὕδωρ ὑποφερόμενον κρυπτῶς μέχρι πολλοῦ διαστήματος ὑπὸ γῆς, εἶτ' ἀνατέλλον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· τῷ δὲ καθιέντι ἀκόντιον ἄνωθεν εἰς τὸν βόθρον, ἡ βία τοῦ ὕδατος ἀντιπράττει τοσοῦτον, ὥστε μόλις [3] βαπτίζεσθαι· ἀπλέτῳ δὲ βάθει καὶ πλάτει πολὺς ἐνεχθεὶς, ἐπειδὰν συνάψῃ τῷ Ταύρῳ, παράδοξον λαμβάνει τὴν συναγωγήν. Παράδοξος δὲ καὶ ἡ διακοπὴ τοῦ ὄρους

B 2 ἐστὶ,

1) Edd. Aldi, Hopperi Πύραμις. Tum Medic. 3. ἔστι δὲ καὶ βόθρος; Medic. 4. ὑπὸ γῆν, ut saepe alibi.

2) Tyrwhittus p. m. 49 conjiciebat καθορᾶν. Non adsentior propter κρυπτῶς, et quod de eo judicari posset ex fluminis emersu. Pro ἀνατέλλον Ven. 1. Moscov. ἀνατέλλων. Rectius ad ὕδωρ refertur.

3) Medic. 3. βάπτεσθαι. Pro ἀπλώτῳ, quod vulgo fertur in editionibus, Casauboniani libri dederunt ἀπλάτῳ et ἀπλάστῳ. Ex meis in vulgata consentiunt Moscov. et Medic. 4. at Ven. 1. dat ἀπλάστῳ, Ven. 2. ἀπλάτῳ, quod a prima manu tulit Medic. 3. et Paris. ἀπλώτῳ, post ex correctione

§. 4.

At per Cataoniam Pyramus navigabile flumen decurrit, mediis in campis scaturiens: est autem fossa memorabilis, per quam aqua pura longo spatio infra terram fertur, ac deinde in superficiem erumpit. Si quis jaculum in fossam contorqueat, adeo resistit vis aquae, ut aegre mergatur. Is fluvius, ubi immensa profunditate et amplissima latitudine lapsus, Taurum attigit, mirabilem aquarum congeriem excipit. Mirabilis

Cappadocia. ἐστὶ, δι' ἧς ἄγεται τὸ ῥεῖθρον. Καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ῥῆγμα λαβούσαις πέτραις καὶ σχισθείσαις δίχα τὰς κατὰ τὴν ἑτέραν ἐξοχὰς ὁμολόγους εἶναι συμβαίνει ταῖς κατὰ τὴν ἑτέραν [4] εἰσοχαῖς οὕτως, ὥστε κἂν συναρμοσθῆναι δύνασθαι· οὕτως εἴδομεν, καὶ τὰς ὑπερκειμένας τοῦ ποταμοῦ πέτρας ἑκατέρωθεν σχεδόν τι μέχρι τῶν ἀκρωρειῶν ἀνατεινούσας ἐν διαστάσει [5] δυοῖν, ἢ τριῶν πλέθρων, ἀντικείμενα ἐχούσας τὰ κοῖλα ταῖς ἐξοχαῖς. Τὸ δὲ ἔδαφος τὸ μεταξὺ

ne ἀπλέτῳ, ut conjecerat Xylander, cum profunditas fluvium ἄπλωτον minime reddat. Idem etiam voluit dare Ven. 2. Equidem propter fenfum aptiorem, quem et libri adjuvant, ita repofui. Tyrwhittus p. m. 48. locum fic tentaverat: βαπτίζεσθαι αὐτό. Τῷ δὲ βάθει — In fequ. Xylander τε συναγωγήν.

4) Cafaubonn. Ven. 1. Parif. ἐξοχαῖς, neglecta oppofitionis ratione. Tum οὕτως deeft in Mofcov. Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. Agnofcit Parif. et defiderat nexus. Cf. poft.

5) Mofcov. Medic. 4. δυεῖν, ut alibi faepe notatum eft. Cf. ad lib. 8. p. m. 140. n. 14. Paullo fuperius pro εἴδομεν Parif. fert ἴδομεν. Poft pro πλέθρων Cafaubonn. exhibent πλευρῶν. Mei omnes in vulgata recte confentiunt. Tum Parif. ἀντεικείμενα ἐχούσαις.

rabilis eft etiam fiffura montis, quam alveus fluvii penetrat. Sicut enim in faxis, quae rimis fatifcunt ac bifariam finduntur, evenit, ut unius partis eminentia aequalis fit alterius cavitati, adeo ut concinnari etiam inque unum compingi poffint: ita et nos vidimus, faxa utrinque fupra fluvium fita fere usque ad promontoria porrigi per intervalla duorum, aut trium iugerum, fic ut cavitates eminentiis opponantur. Quidquid foli interjacet, id omne faxofum

μεταξὺ πᾶν πέτρινον, [6] βαθύ τε, καὶ στενὸν τελέως ἔχον διὰ μέσου ῥῆγμα, ὥστε καὶ κύνα καὶ λαγὼ διάλλεσθαι. Τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ῥεῖθρον τοῦ ποταμοῦ ἄχρι χείλους πλῆρες, ὀχετοῦ πλάτει [7] προσεοικός· διὰ δὲ τὴν σκολιότητα, καὶ τὴν ἐκ τοσούτου συναγωγὴν, καὶ τὸ διὰ τῆς φάραγγος βάθος εὐθὺς τοῖς πόῤῥωθεν προσιοῦσιν ὁ ψόφος βροντῇ προσπίπτει παραπλήσιος· διεκβαίνων δὲ τὰ ὄρη, τοσαύτην κατάγει χοῦν ἐπὶ τὴν θάλατταν, τὴν μὲν ἐκ τῆς Καταονίας, τὴν δὲ ἐκ τῶν Κιλίκων πεδίων, ὥστε ἐπ' αὐτῷ καὶ χρησμὸς ἐκπεπτωκὼς φέρεται τοιοῦτος· Cappadocia.

Ἔσσεται ἐσσομένοις, ὅτε Πύραμος [8] εὐρυοδίνης,

 Ἠϊόνα

6) Venet. Medic. 3. 4. Parif. βαθύ τι, ut editiones ante Cafaubonum. Infra ante θάλατταν articulum τὴν omittunt Mofcov. Medic. 3. 4. Parif. et pro Κιλίκων Medic. 4. fert Κιλικίων.

7) Addit epitome Ἔστιν δὲ τὸ μῆκος περὶ χιλίους σταδίους; cujusmodi aliquid Straboni reftituendum videtur. *Tyrwhittus* p. m. 48.

8) Ita etiam lib. 1. p. m. 141. conftanter legitur et hic libri

xofum eft, profundum, prorfusque angufta in eo ruptura, quam tranfilire canis lepusve poffit: atque is eft alveus fluvii ad labra usque aquae plenus, foffae latitudine. Propter obliquitatem autem, et tam longinquam collectionem, ac convallis profunditatem ftatim iis, qui eminus accedunt, fonitus tonitrui fimilis occurrit. Per montes elapfus Pyramus tantum fecum terrae in mare effert e Cataonia partim, partim e Cilicum campis, ut oraculum quoque de eo editum feratur:

Tempus erit, rapido cum vortice Pyramus olim,

Tellure

Cappadocia. Ἠϊόνα προχέων, ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται.

Παραπλήσιον γάρ τι κἀκεῖ συμβαίνει, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ Νείλου ἀεὶ προσεξηπειροῦντος τὴν θάλατταν τῇ προσχώσει· καθὸ καὶ Ἡρόδοτος μὲν δῶρον τοῦ ποταμοῦ τὴν Αἴγυπτον εἶπεν· ὁ ποιητὴς δὲ τὴν Φάρον πελαγίαν ὑπάρξαι πρότερον [9] οὕτω, νυνὶ πρόσγειον οὖσαν τῇ Αἰγύπτῳ.

§. 5.

libri omnes, tantum quod Medic. 3. habet ἔσεται ἐσσομένοισιν. Euſtathius tamen refert εὐρυδίνης et poſt ἐς Κύπρον. Prius invitis legibus proſodicis, poſterius adſentiente ipſo Strabone lib. 1. c. l. Moſcov. Medic. 3. 4. et edd. Aldi et Hopperi. Xylander praepoſitionem plane omiſit; Caſaubonus poſuit εἰς cum reliquis. Equidem accommodavi ad priorem locum. Longius recedunt oracula Sibyllina, ubi p. m. 515. ita hi duo verſus adparent: ἔσσεται ἐσσομένοις, ὅτε Πύραμος ἀργυροδίνης, Ἠϊόνα προχέων ἱερὴν εἰς νῆσον ἵκηται. Ἀργυροδίνης habet etiam epitome p. 153.

9) Aldi codex οὔπω [immo οὕπω pro οὕτω] corrupte. Xylander fecit εἶπεν [immo Hopperus] bene ſane, eumque ſumus ſecuti. Poteſt tamen, fortaſſe minori mutatione facta, legi οὕτω, ut cum ſequentibus jungatur. *Caſaubonus.* Atque ita repoſui, cum id praeſcribant libri omnes. Paulo ſuperius verba ἀεὶ προσεξηπειροῦντος inverſo ordine dant Medic. 3. 4. Moſcov.

Tellure aggeſta, ſacram Cyprum quoque tanget.

Etenim ſimile aliquid ibi uſu venit ejus, quod in Aegypto fit, ubi mare ſubinde terra aggeſta a Nilo in continentem vertitur: unde et Herodotus Nili donum eam appellat: et ſic Homerus Pharum quondam in alto ſitam fuiſſe tradit, quae hodie continenti Aegypto eſt adjuncta.

§. 5.

§. 5. Cappadocia.

Τρίτη δ' ἐστὶν ἱερωσύνη Διὸς Δακίη, οὐ λειπομένη ταύτης, ἀξιόλογος δ' [1] ὅμως. [2] Ἐνταῦθα δ' ἐστὶ λάκκος ἁλμυροῦ ὕδατος, ἀξιολόγου λίμνης ἔχων περίμετρον, ὀφρύσι κλειόμενος ὑψηλαῖς τε καὶ [3] ὀρθίαις, ὥστ' ἔχειν κατάβασιν κλιμακώδη· τὸ δ' ὕδωρ οὔτ' αὔξεσθαί φασιν, οὔτ' ἀπόῤῥυσιν ἔχειν οὐδαμοῦ φανεράν.

§. 6.

Πόλιν δ' οὔτε τὸ τῶν Καταόνων ἔχει πεδίον, p. 537.
οὔθ' ἡ Μελιτηνή· φρούρια δ' ἐρυμνὰ ἐπὶ τῶν ὀρῶν, τὰ

1) Legit Xylander ὁμοίως [nempe, dum vertit *itidemque*] ſed praeſtat fortaſſe tollere negationem, quae praeceſſit, hoc modo: ἱερ. Διὸς Δακίη λειπομένη τ. *Caſaubonus.* Mihi ſuſpicio eſt, Δακιηνοῦ conjunctim ſcribi debere, ut Iupiter hic ſecundum formam uſitatam Ζεὺς Δακιηὸς vel Δακιηνὸς, vel aliquid denique ſimile, cognominatus fuerit. *Tyrwhittus* p. m. 48. Si ὅμως, quod tuentur omnes codices, recte habet, in hoc nexu ſignificat ὁμοίως.

2) Omnes libri ſcripti excepto Pariſ. pro ἐν ταύτῃ, quod exceperunt editiones, volunt ἐνταῦθα. Equidem parui codicibus.

3) Pro ὀρθαῖς Caſaubonn. omnesque mei praeſcribunt ὀρθίαις. Poſt pro αὔξεσθαι Medic. 3. dat αὐξάνεσθαι.

§. 5.

Tertio loco eſt pontificatus Iovis, cui Dacia nomen, priore non minor, itidemque memorabilis. In hac lacus eſt aquae ſalſae, ambitu nequaquam parvae paludis, qui ſuperciliis clauditur ſublimibus et rectis, ita ut deſcenſus ſit per gradus; aquae ejus neque incrementum eſſe ullum aiunt, neque defluxum usquam conſpicuum.

§. 6.

Urbem neque Cataoniae planities ullam habet, neque Melitene: ſed caſtella

Cappadocia. τά τε Ἀζάμορα, καὶ τὸ [1] Δάσταρκον, ὃ περιῤῥεῖται τῷ Καρμάλᾳ ποταμῷ. Ἔχει δὲ καὶ ἱερὸν τὸ τοῦ Καταόνος Ἀπόλλωνος, καθ᾽ ὅλην τιμώμενον τὴν Καππαδοκίαν, ποιησαμένων ἀφιδρύματα ἀπ᾽ αὐτοῦ. [2] Οὐδὲ αἱ ἄλλαι στρατηγίαι πόλεις ἔχουσι, πλὴν δυοῖν. Τῶν δὲ λοιπῶν στρατηγιῶν ἐν μὲν τῇ [3] Σαργαραυσηνῇ πολίχνιον ἐστὶν Ἥρπα, καὶ ποταμὸς Κάρμαλος, ὃς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Κιλικίαν ἐκδίδωσιν. Ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις ὅ τε Ἀργὸς, ἔρυμα ὑψηλὸν πρὸς τῷ Ταύρῳ, καὶ τὰ Νῶρα, ὃ νῦν καλεῖται Νηροασ-

1) Moscov. tantum accentu mutato Δάσταρκον. Post τὸ ante τοῦ Καταόνος excludit Ven.

2) Moscov. Parif. οὐδ᾽ ἄλλαι δὲ — Medic. 3. 4. οὐδ᾽ αἱ ἄλλαι δὲ — Tum iidem cum Medic. 4. ut solent, δυεῖν, de quo saepe est dictum.

3) Libri scripti Σαργαραυσίνη, ut editiones ad Casaubonianam 2. quae Σαργαραυσήνη praeivit; Mosc. σάργα ῥαυσίνη; et sic vetus interpres *Sagarausina*. Ptolemaeus tamen 5, 6. per η et Plinius 6, 3. per e melius reddere videntur, quos secutus sum. V. supra p. 11. n. 8. Post Ἥρπα cum vetere interprete (*Herpa*) libri omnes, ut infra lib. 14. p. 663. extr. Ἡρφά. In utroque loco spiritu leni signat Moscov. Tum ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις Medic. 4. pro ἔν τε ταῖς ἄ.

stella in montibus munita, Azamora et Dastarcum, quod Carmala amne circumfluitur. Habet et fanum Apollinis Cataonis, qui totam per Cappadociam colitur, exempla ejus simulacri desumentibus gentilibus. Reliquae praefecturae nullas habent urbes, duabus demtis. In Sargarausena oppidulum est Herpa, et Carmalus fluvius, qui et ipse in Cilicium effluit mare. In aliis est Argus castellum excelsum ad Taurum, et Nora, quae nunc Neroassus

Νηρουασσὸς, ἐν ᾧ Εὐμένης πολιορκούμενος ἀντέσχε πολὺν χρόνον· καθ' ἡμᾶς δὲ Σισίνου ὑπῆρξε [4] χρηματοφυλάκιον, τοῦ ἐπιθεμένου τῇ Καππαδόκων ἀρχῇ. Τούτου δ' ἦν καὶ τὰ [5] Κάδηνα, βασίλειον καὶ πόλεως κατασκευὴν ἔχον· ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὅρων τῶν Λυκαονικῶν· τὰ γὰρ [6] Σαύηρα κωμόπολις λέγεται ὑπάρξαι ποτὲ καὶ αὕτη μητρόπολις τῆς χώρας. Ἐν δὲ τῇ [7] Μοριμηνῇ τὸ ἱερὸν τοῦ ἐν Οὐηνάσοις Διὸς, ἱεροδούλων κατοικίαν ἔχον τρισχιλίων σχεδόν τι, καὶ χώραν

Cappadocia.

4) Cum ſic omnes libri ſcripti, etiam Caſauboniani, praeſcribant, removi, quod eſt in editionibus inde ab Aldo, θησαυροφυλάκιον.

5) Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. Κάδηνα pro Κάδενα, et ſic vetus interpres *Cadena*; edd. Κάδυνα. Prius ex auctoritate librorum praetuli. Καὶ ante πόλεως non male, opinor, omittit Medic. 4. Formam Λυκαονικῶν, quam tuentur omnes libri, non adtigit Stephanus.

6) Moſcov. Pariſ. Σαύειρα; Medic. 3. Σαύαρα; Medic. 4. Σαύηρα, uti vetus interpres *Savera*. Mannertus in Geogr. Vol. 6. P. 2. ſuſpicatur eſſe *Savatra* Lycaoniae in Cappadociae finibus. V. Ptolem. 5, 4. Si Msstos libros audias, praeferendum videtur Σαύηρα. Σάβειρα debetur Aldo.

7) Caſaubonn. Μορινιμήνη; Venet. 1. Μορινιμνίη; alii cum edd. Μοριμήνη. V. ſupra p. 12. not. 11. Infra p. 539. extr. Μοριμηνῇ; quod et hic dedi.

ſus dicuntur, ubi Eumenes diu obſidionem pertulit. Noſtra aetate Siſinus theſaurum ſuum ibi adſervavit, qui Cappadociae imperium affectarat. Is Cadena etiam pro regia habuit, urbis in morem condita, in montibus Lycaoniae. Nam Savera, nunc oppidum pagi ſimile, ferunt aliquando fuiſſe primariam regionis urbem. In Morimena templum eſt Iovis Venaſiis culti, domicilium habens hierodulorum

Cappadocia. χώραν ἱερὰν εὔκαρπον, παρέχουσαν πρόσοδον [8] ἐνιαύσιον ταλάντων πεντεκαίδεκα τῷ ἱερεῖ· καὶ οὗτός ἐστι διὰ βίου, καθάπερ καὶ ὁ ἐν Κομάνοις, καὶ δευτερεύει κατὰ τιμὴν μετ' ἐκεῖνον.

§. 7.

Δύο δὲ [1] ἔχουσι μόνον στρατηγίαι πόλεις, ἡ μὲν Τυανῖτις τὰ Τύανα, ὑποπεπτωκυῖα τῷ Ταύρῳ τῷ κατὰ τὰς Κιλικίας πύλας, καθ' ἃς εὐπετέσταται καὶ κοινόταται πᾶσίν εἰσιν αἱ εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ τὴν Συρίαν ὑπερβολαί· καλεῖται δὲ Εὐσέβεια ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ· ἀγαθὴ δὲ καὶ πεδιὰς ἡ πλείστη. Τὰ δὲ Τύανα

8) Parif. edd. Aldi et Hopperi ἐνιαυσίων; Medic. 3. ἐνιαυσιαίων, quod perinde habet. Poft pro ἱερεῖ, quod ferunt editiones, in fcriptis libris omnibus Cafaubonianis et meis legitur ἱερῷ. At fequentia defiderant ἱερεῖ.

1) Medic. 4. μόνον ἔχουσι. Parif. μόνας. Poft Medic. 3. 4. Τυανῆτις, uti paullo inferius; Mofcov. Parif. Ven. Τυανεῖτις, edd. Τυανῖτις, ut fupra p. m. 10. et epitome p. 152. et Ptolem. 5, 6. extr.

rum ter mille propemodum, agrumque bonae frugis, ex quo ad pontificem redeunt quotannis talenta XV. Is praeeft per totam vitam, ut et is, qui apud Comana, a quo ille proximus honore eft.

§. 7.

Duae modo praefecturae urbes habent: Tyanitis urbem nimirum Tyana. Haec Tyanitis fubftrata Tauro eft ad portas Cilicias, juxta quas facillimi eius funt omnibusque communiffimi in Ciliciam et Syriam transfcenfus: vocatur autem Eufebia ad Taurum, fertilis et maxima fui parte plana. Tyana impo-

Τύανα [2] ἐπίκειται χώματι Σεμιράμιδος τετειχισμένῳ καλῶς. Οὐ πολὺ δ' ἄπωθεν ταύτης ἐστὶ τά τε Καστάβαλα, καὶ τὰ Κύβιστρα, ἔτι μᾶλλον τῷ ὄρει πλησιάζοντα πολίσματα· ὧν ἐν τοῖς Κασταβάλοις ἐστὶ τὸ τῆς Περασίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ὅπου φασὶ τὰς ἱερείας γυμνοῖς τοῖς ποσὶ δι' ἀνθρακιᾶς βαδίζειν ἀπαθεῖς· κἀνταῦθα δέ τινες τὴν αὐτὴν [3] θρυλλοῦσιν ἱστορίαν τὴν περὶ τοῦ Ὀρέστου καὶ τῆς Ταυροπόλου· Περασίαν κεκλῆσθαι φάσκοντες, διὰ τὸ πέραθεν κομισθῆναι. Ἐν μὲν δὴ τῇ Τυανίτιδι στρατηγίᾳ τῶν [4] λεχθεισῶν δέκα ἐστὶ πόλισμα τὰ Τύανα· τὰς δ' ἐπικτή- Cappadocia.

2) Casaubonn. Medic. 4. ὑπόκειται; vetus interpres *subjacent*; edd. Aldi et Hopperi ἐπόκειται; vitiose. Ex nexu probo receptam lectionem. Σεμειράμιδος scriptum exstat in Moscov. uti post pro ἄποθεν in eodem ἄπωθεν, quod et hic posui. Commutatio saepe est notata. Post ante πολίσματα Paris. ponit τά.

3) Mosc. ut saepe alibi, Paris. Medic. 3. 4. per simplex λ efferunt. Ante verba περὶ τοῦ Ὀρέστου omittitur τὴν in edd. ante Casaubonum, et περὶ in Medic. 4.

4) Medic. 4. ut genus ad πόλισμα accommodaret, dedit λεχθέντων; refertur ad πόλεις supra. Tum Venet. 1. πολίσματα τὰ ex repetitione.

imposita sunt aggeri Semiramidis, probe muris substructo. Haud procul inde Castabala sunt et Cybistra, oppida montibus jam propinquiora. Apud Castabala Perasiae Dianae fanum est, ubi aiunt sacrificas mulieres illaesis pedibus per prunas ambulare, atque ibi sunt, qui autument gesta, quae de Oresta et Tauropolo Diana feruntur: dictamque Perasiam, quod trans mare eo pervenerit. Ergo in Tyanitide praefectura, una de x dictis, urbs est Tyana;

Cappadocia. ἐπικτήτους οὐ συναριθμῶ ταύταις, [5] τὰ Καςάβαλα καὶ τὰ Κύβιςρα, καὶ τὰ ἐν τῇ τραχείᾳ Κιλικίᾳ, ἐν ᾗ τὴν Ἐλαιοῦσσαν νησίον εὔκαρπον συνέκτισεν Ἀρχέλαος ἀξιολόγως, καὶ τὸ πλέον ἐνταῦθα διέτριβεν.

§. 8.

Ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ καλουμένῃ τὰ [1] Μάζακα ἡ
p. 538. μητρόπολις τοῦ ἔθνους· καλεῖται δ᾽ Εὐσέβεια καὶ αὕτη ἐπίκλησιν ἡ πρὸς τῷ Ἀργαίῳ· κεῖται γὰρ ὑπὸ τῷ Ἀργαίῳ ὄρει πάντων ὑψηλοτάτῳ, καὶ ἀνέκλειπτον

5) Articulum, qui vulgo abeſt, addidi ex Moſcov. Venet. 1. 2. et Medic. 3. 4. Poſt pro Ἐλαιοῦσσαν Medic. 3. Pariſ. dant Ἐλαιοῦσαν, Medic. 4. Ἐλαοῦσαν, vetus interpres *Eleuſam*, et infra editiones lib. 14. p. 671. ubi idem narrat, Ἐλέουσα. In Stephano tamen refertur Ἐλαιοῦσσα, quam ſcripturam in hac forma uſitatam retinui eo magis, quod non ſolum hic alii codices probant, ſed et numi quidam Ἐλαιουσσιων oſtendunt, etſi hi promiſcue etiam per ſimplex σ. V. Raſche in Lex. num. T. 2. P. 1. p. 556 ſq.

1) Medic. 3. 4. Moſcov. Venet. 2. Μάξακα; Venet. 1. Μάξα καὶ. At ζ bene habet, uti docent exempla ex aliis memorata in obſervatt. miſcell. V. 5. T. 3. p. 49. Eodem etiam

Tyana; nam poſtmodo adjectas non annumero, Caſtabala et Cybiſtra, et quae in aſpera ſunt Cilicia, in qua Elaeuſſam condidit Archelaus praeclare, inſulam non magnam, ſed fertilem, ac plerumque ibi vixit.

§. 8.

In praefectura autem, quae Cilicia dicitur, Mazaca ſunt gentis metropolis. Ipſa quoque Euſebia cognominatur ad Argaeum: ſita eſt enim ſub Argaeo omnium altiſſimo monte, cujusque vertex nun-

πτον χιόνι τὴν ἀκρώρειαν ἔχοντι· ἀφ᾽ ἧς [2] φασὶν οἱ ἀναβαίνοντες (οὗτοι δ᾽ εἰσὶν ὀλίγοι) κατοπτεύεσθαι ταῖς αἰθρίαις ἄμφω τὰ πελάγη, τό τε Ποντικὸν, καὶ τὸ Ἰσσικόν. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἀφυῆ πρὸς συνοικισμὸν ἔχει πόλεως· ἄνυδρός τε γάρ ἐστι καὶ ἀνοχυρὸς, διά τε τὴν ὀλιγωρίαν τῶν ἡγεμόνων καὶ ἀτείχιστος· τάχα δὲ καὶ ἐπίτηδες, ἵνα μὴ, ὡς ἐρύματι πεποιθότες τῷ τείχει, σφόδρα [3] λῃστεύοιεν πεδίον οἰκοῦντες, λόφους ὑπερδεξίους ἔχον καὶ [4] ἐμβελεῖς· καὶ Cappadocia.

etiam nomine sua aetate adpellatam fuisse urbem adfirmat Hieronym. ad Ezech. 27, 13. Sed quod gravius est, ita adpellatur apud Chandler. in inscrr. ant. p. 92. sub a. 221.

2) Venet. 1. ἀφασὶν — οἱ λόγοι pro φασὶν — ὀλίγοι. Post ἀνώχυρος mavult Moscov. Vulgata tamen forma melius habet, etsi vulgo etiam per ω legebatur olim in Xenoph. Ages. 6, 6. ubi Zeunius ο revocavit. Male Aldus et Hopperus ἀνώχειος, quod emendavit Xylander.

3) Venet. 1. 2. Medic. 3. 4. Moscov. Paris. edd. Aldi et Hopperi πιστεύοιεν, quod et reddidit vetus interpres. Xylander mutavit apte in λῃστεύοιεν.

4) Venet. 2. ἐμβαλεῖς; Casaubonn. Moscov. Venet. 1. Medic. 4. ἐμβελεῖς; Paris. ἐμμελεῖς; Medic. 3. hanc vocem cum καὶ plane ignorat; vetus interpres vertit *arduos*; editiones omnes inde ab Aldo ἐμβριθεῖς. Praeferendum utique vide-

nunquam nivibus privatur; de quo aiunt, qui conscenderunt, (paucis vero contigit) sudo coelo utrumque cerni mare, Euxinum scilicet atque Issicum. Is mons cetera ad urbis aedificationem ineptus est, cum et aquis careat, et munitionibus ac muris, ob ducum negligentiam, fortasse etiam studio id curantium, ne muro tanquam castello fidentes nimis praedationi incumberent campum habitantes, qui

Cappadocia. καὶ τὰ κύκλῳ δὲ χωρία ἔχει τελέως ἄφορα καὶ ἀγεώργητα, καίπερ ὄντα πεδινά· ἀλλ᾽ ἔστιν ἀμμώδη καὶ ὑπόπετρα. Μικρὸν δ᾽ ἔτι προϊοῦσι, καὶ πυρίληπτα πεδία, καὶ [5] μεστὰ βάραθρα πυρὸς ἐπὶ σταδίους πολλούς, ὥστε πόῤῥωθεν ἡ κομιδὴ τῶν ἐπιτηδείων. Καὶ τὸ δοκοῦν δὲ πλεονέκτημα παρακείμενον ἔχει κίνδυνον· ἀξύλου γὰρ [6] ὑπαρχούσης σχεδόν τι τῆς συμπάσης Καππαδοκίας, ὁ Ἀργαῖος ἔχει περικεί-

videtur ἐμβελεῖς, uti jam monuit Casaubonus, nempe, ut hic explicat, ad declarandam collium istorum altitudinem, quae tanta fuerit, ut vix [quod quidem de suo addit] sagitta jaculata eo pervenire posset. Sic ἐμβελὴς τόπος apud Diodor. Sic. 20, 44. Ita etiam hic legit Schneiderus, quod ex Lexico adparet. Subest tamen aliquid, quod narrationem impedit. Post pro ὑπόπετρα ridicule Ven. 1. ὑπόπτερα, quod tamen excepit Aldus, correxit postea jam Hopperus.

5) Ita Moscov. apte. Vulgo cum aliis MSS. μετὰ βάθρων, pro quo Xylander conjiciebat βαράθρων aut βόθρων.

6) Ita in omnibus meis codicibus legitur; editiones truncato verbo ob praecedens γὰρ habent οὔσης. Cedendum putavi codicibus. Post pro περικείμενον Medic. 3. dat παρακείμε-

qui colles habet altitudine eminentes et missilibus expositos. Sed et circumiacentia loca prorsus sterilia sunt, agriculturaeque expertia, quantumvis in planitie: sunt enim sabulosa, et subtus saxosa. Ubi paulum processeris, campum aliquem multorum stadiorum invenies, igni occupatum, in profundo delitescente, ita ut ad victum necessaria procul ipsis sint petenda. Adeoque id quod summum videtur commodum, habet adjunctum periculum. Cum enim universa fere Cappadocia ligno careat, mons Argaeus circum-

κείμενον δρυμὸν, ὥστε ἐγγύθεν ὁ ξυλισμὸς πάρεστιν· ἀλλ' οἱ ὑποκείμενοι τῷ δρυμῷ τόποι, καὶ αὐτοὶ πολλαχοῦ πυρὰ ἔχουσιν· ἅμα δὲ καὶ ὕφυδροί εἰσι ψυχρῷ ὕδατι· οὔτε τοῦ πυρὸς, οὔτε τοῦ ὕδατος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐκκύπτοντος· ὥστε καὶ ποάζειν τὴν πλείστην. Ἔστι δ' ὅπου καὶ ἑλῶδές ἐστι τὸ ἔδαφος, καὶ νύκτωρ ἐξάπτονται φλόγες ἀπ' αὐτοῦ. Οἱ μὲν οὖν ἔμπειροι φυλαττόμενοι τὸν ξυλισμὸν ποιοῦνται· τοῖς δὲ πολλοῖς κίνδυνός ἐστι, καὶ μάλιστα τοῖς κτήνεσιν, ἐμπίπτουσιν εἰς ἀδήλους βόθρους [7] πυρός. Cappadocia.

§. 9.

Ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς ἐν τῷ πεδίῳ [1] τῷ πρὸ τῆς πόλεως, Μέλας καλούμενος, ὅσον τεσσαράκοντα σταδίους

κείμενον, et ante ὑποκείμενοι articulum omittit Parif. Infra pro φλόγες in edd. Aldi et Hopperi legitur φλόγα.

7) Articulum, quem praemittunt editiones, cum Msstis Parif. Mofcov. Medic. 3. 4. delevi.

1) Verba τῷ πρὸ τῆς πόλεως abfunt in Medic. 3. Tum πρὸς

cumpofitum habet nemus: ut e vicinia ligna petere liceat: fed loca filvae illi fubjecta, ipfa quoque paffim ignem continent: fimul et aqua fubterfrigida latet: neque igni, neque aqua in fuperficiem erumpente, quae majori ex parte herbofa eft. Alicubi etiam paluftre eft folum, et noctu flammae ex eo exardefcunt. Itaque periti caute lignantur: vulgo, et maxime pecori periculum eft, quod faepe incidunt in latentes ignis foveas.

§. 9.

Eft et fluvius in planitie, quae urbi adjacet, nomine Melas, XL circiter ftadia

Cappadocia. δίους διέχων τῆς πόλεως, ἐν ταπεινοτέρῳ τῆς πόλεως [2] χωρίῳ τὰς πηγὰς ἔχων. Ταύτῃ μὲν οὖν ἄχρηστος αὐτοῖς ἐστιν οὐχ ὑπερδέξιον ἔχων τὸ ῥεῦμα· εἰς ἕλη δὲ καὶ λίμνας διαχεόμενος [3] κακοῖ τὸν ἀέρα τοῦ θέρους τὸν περὶ τὴν πόλιν· καὶ τὸ λατομεῖον δὲ ποιεῖ δύσχρηστον, καίπερ εὔχρηστον ὄν· πλαταμῶνες γάρ εἰσιν, ἀφ' ὧν τὴν [4] λιθίαν ἔχειν ἄφθονον συμβαίνει τοῖς Μαζακηνοῖς πρὸς τὰς οἰκοδομίας· καλυπτόμεναι δ' ὑπὸ

πρὸς vitiofe exiit in edd. Hopperi, Xyl. et Amftelod. Poft in Ven. 1. defiderantur verba Μέλας — τῆς πόλεως. Dehinc in Mofc. ut alibi, fcribitur τετταράκοντα.

2) Sic pro vulgato χώρῳ praefcribunt codices Cafaubonn. meique omnes. Poft Venet. 1. verba Ταύτῃ — ῥεῦμα εἰς non accepit.

3) Sic pro κἀκεῖ, quod eft in Msstis et editionibus prifcis, repofuit recte Cafaubonus. Idem vero (*corrumpit*) reddiderat olim interpres vetus, et poft Xylander, (*vitiat*) fed, quod gravius eft, diferte probat Venet. 2. Accedit praeterea nexus et fenfus loci.

4) Λιθείαν vult Medic. 3. ut alibi alii. V. de promifcua fcriptura, quae dixi ad lib. 9. p. m. 626. n. 15. Poft Μαζακινοῖς eft in Medic. 4. Ante ὑδάτων articulum addidi ex Parif. Mofcov. Medic. 3. 4. In feqq. Medic. 4. δὲ ὁ βασιλεὺς, ut paffim fic variatur.

ftadia ab urbe diftans, fontesque in loco, qui eft, quam urbs fit, humilior, habens. Itaque eatenus inutilis eft oppidanis, quod non e fublimi profluit: fed in lacus et paludes diffufus, ibi aërem circa urbem aeftate vitiat. Quin etiam lapicidinam, alioquin utilem, inutilem redigit: funt enim planities faxeae in ripis, unde ad aedificandum copia lapidum fuppeditat Mazacenis: fed lapideae iftae tabulae ab aquis

ὑπὸ τῶν ὑδάτων αἱ πλάκες, ἀντιπράττουσι. Καὶ ταῦτα δ' ἐπὶ τὰ ἕλη πανταχοῦ πυρίληπτα. Ἀριαράθης δ' ὁ βασιλεύς, τοῦ Μέλανος κατά τινα ϛενὰ ἔχοντος τὴν εἰς τὸν Εὐφράτην διέξοδον, ἐμφράξας ταῦτα, λίμνην πελαγίαν ἀπέδειξε τὸ πλησίον πεδίον· ἐνταῦθα δὲ νησίδας τινάς, ὡς τὰς Κυκλάδας, ἀπολαβόμενος διατριβὰς ἐν [5] αὐταῖς ἐποιεῖτο μειρακιώδεις· ἐκραγὲν δ' ἀθρόως τὸ ἔμφραγμα, ἐξέκλυσε πάλιν τὸ ὕδωρ· πληρωθεὶς δ' ὁ Εὐφράτης τῆς τε τῶν Καππαδόκων πολλὴν παρέσυρε, καὶ κατοικίας καὶ φυτείας ἠφάνισε πολλάς· τῆς τε τῶν Γαλατῶν τῶν τὴν Φρυγίαν ἐχόντων οὐκ ὀλίγην ἐλυμήνατο. Ἀντὶ δὲ τῆς βλάβης ἐπράξαντο ζημίαν αὐτὸν τάλαντα

Cappadocia.

P. 539

5) Melius ſic omnes mei codices ad νησίδας referunt, cum vulgo legeretur αὐτοῖς. Pro ἔμφραγμα (edd. etiam ἐμφράγμα) Medic. habet ἔκφραγμα. Pro Καππαδοκῶν praetuli Καππαδόκων, de quo ſupra diſputavi. Ante τὴν Φρυγίαν Medic. 3. omittit τῶν.

aquis occultatae, operi reſiſtunt. Atqui et iſtae paludes ignem paſſim concipiunt. Ariarathes autem rex fauces, per quas Melas in Euphraten exit, obſtruxit, effecitque, ut campus proximus lacus quaſi marinus eſſet: atque ibi minutas quasdam inſulas, Cycladum inſtar, comprehendens, puerilem ibi in morem vitae partem exegit. At enim ea obſtructione confertim perrupta, aqua rurſum eluviem fecit: impletusque Euphrates, cum Cappadociae magnam partem rapuit, multosque pagos et conſita delevit: tum Galatarum terrae, Phrygiam incolentium, magnum damnum dedit. Pro hoc detrimento

Cappadocia. λαντα [6] τριακόσια, Ῥωμαίοις ἐπιτρέψαντες τὴν κρίσιν. Τὸ δ' αὐτὸ συνέβη καὶ περὶ [7] Ἥρπα· καὶ γὰρ ἐκεῖ τὸ τοῦ Καρμάλα ῥεῦμα ἐνέφραξεν, εἶτ' ἐκραγέντος τοῦ [8] στομίου, καὶ τῶν Κιλίκων τινὰ χωρία τὰ περὶ Μαλλὸν διαφθείραντος τοῦ ὕδατος, δίκας ἔτισεν τοῖς ἀδικηθεῖσιν.

§. 10.

Ἀφυὲς δ' οὖν κατὰ πολλὰ τὸ τῶν Μαζακηνῶν χωρίον, ὃ πρὸς κατοικίαν μάλιστα οἱ [1] βασιλεῖς ἑλέσθαι

6) Vetus interpres legit τριάκοντα. *Casaubonus.*

7) Medic. 3. ὕρπαν; 4. ἥρπαν; Moscov. Ἧρπα. V. supra.

8) Reddidi codices, qui omnes, in iis etiam Casauboniani, pro στόματος praescribunt στομίου. Ante Μᾶλλον, uti cum Casaubono scribunt alii, Paris. Mosc. Medic. 3. 4. articulum vulgo additum delent. Tum Medic. 4. dat Μαλὲν, Moscov. Μαλλὸν, quod cum ita signetur etiam aliquoties infra lib. 14. p. 675 sq. recepi. Sed sic jam olim ferebant editiones ante Casaubonum, qui mutavit. Cf. ad Melam Vol. III. P. I. p. 404. Valet forte et hic discrimen proprii nominis ab alio. Pro ἔτισεν, quod rectum est in hoc nexu, Moscov. et edd. Aldi et Hopperi obtrudunt ἔτισαν, Venet. 1. ἔτισαι, 2. ἔτησαν.

1) Casauboni. Venet. 1. βασιλέων. Tum in Ven. 2. deest οὗτος,

to incolae ab Ariarathe CCC talenta exegerunt, Romanis judicio delato. Simile etiam apud Herpa evenit. Nam ibi quoque Carmalae alveum obturavit: atque faucibus deinde perruptis, cum aqua Cilicum quaedam circa Mallum loca perdidisset, poenas damno affectis luit.

§. 10.

Mazaca ergo situm habent multis de caussis incommodum. Videntur autem reges eam sibi delegisse

σθαι δοκοῦσιν, ὅτι τῆς χώρας ἁπάσης τόπος ἦν μεσαίτατος οὗτος τῶν ξύλα ἐχόντων ἅμα, καὶ λίθον πρὸς τὰς οἰκοδομίας, καὶ χόρτον, οὗ πλεῖστον ἐδέοντο κτηνοτροφοῦντες· τρόπον γάρ τινα στρατόπεδον ἦν αὐτοῖς ἡ πόλις. Τὴν δ' ἄλλην ἀσφάλειαν τὴν αὐτῶν τε καὶ σωμάτων ἐκ τῶν ἐρυμάτων εἶχον, τῶν ἐν [2] τοῖς φρουρίοις, ἃ πολλὰ ὑπάρχει· τὰ μὲν βασιλικὰ, τὰ δὲ τῶν φίλων. Ἀφέστηκε δὲ τὰ Μάζακα τοῦ μὲν Πόντου περὶ ὀκτακοσίους σταδίους πρὸς νότον· τοῦ δ' Εὐφράτου μικρὸν ἐλάττους ἢ διπλασίους· τῶν Cappadocia.

οὗτος, ante ξύλα Medic. 3. omittit τῶν, et pro ἐχόντων habet ἔχων; Medic. 4. omnino dat τὰ ξύλα. Pro πλεῖστον Medic. uterque, Ven. 1. ponunt πλείστου. Ceterum aut ſpurium hunc locum inde a verbis τῶν ξύλα ad κτηνοτροφοῦντες cenſet Penzelius ad Strabonem p. 1847. aut negationem excidiſſe. In neutro adſentior.

2) Articulus abeſt in Medic. 3. Poſt male Hopperus φίλων mutaverat in φυλῶν. Sic idem, praeeunte tamen hic Aldo, ſcripſerat Κιλίκων δὲ πυλῶν, uti quidem etiam legitur in Medic. 3. et 4. Cf. ſupra p. 537. Antea ὀκτακοσίους ſine περὶ producitur ex Ven. 1. et pro νότον margo Medic. 4. adſcriptum fert ἄρκτον.

giſſe ſedem, quia locus eſt totius regionis medius, qui quidem et ligna habeat, et lapides ad aedificia, et pabulum, quo plurimo indigebant, utpote pecus alentes. Nam quodammodo urbs iis pro caſtris erat. Reliqua, ad tutandum ſibi ſuisque neceſſaria, repoſita habebant in munitionibus caſtellorum: quae multa ſunt, alia regis, alia amicorum. Abſunt Mazaca a Ponto verſus meridiem ſtadiis circiter ıↄccc: ab Euphrate paulo minus duplo: a Ciliciis

Cappadocia.

τῶν Κιλικίων δὲ πυλῶν ὁδὸν ἡμερῶν ἕξ, καὶ τοῦ [3] Κυρίνου ϛρατοπέδου διὰ Τυάνων· κατὰ μέσην δὲ τὴν ὁδὸν κεῖται τὰ Τύανα· διέχει δὲ Κυβίϛρων τριακοσίους ϛαδίους. Χρῶνται δὲ οἱ Μαζακηνοὶ τοῖς Χαρώνδα νόμοις, αἱρούμενοι καὶ νομῳδὸν, ὅς ἐϛιν αὐτοῖς ἐξηγητὴς τῶν νόμων, καθάπερ οἱ παρὰ Ῥωμαίοις νομικοί. Διέθηκε δὲ φαύλως αὐτοὺς Τιγράνης ὁ Ἀρμένιος, ἡνίκα τὴν Καππαδοκίαν κατέδραμεν· ἅπαντας γὰρ

3) Moſcov. Κυρήνου et Κυρίνου; Venet. 1. Κυρήνου; reliqui cum edd. Κυρίνου. Poſt omnes mei codices, ejecto τὸ, dant ϛρατοπέδου, cum contra in editionibus male legatur ϛρατόπεδον, unde etiam Xylander in loci ſenſu dubius haeſit. At uti nunc exſtat, quaeri poteſt de Κυρίνου. Equidem gentile puto a Κῦρος, et intelligo de caſtris, quae Cyrus minor ad portas Cilicias habuit et commemorant Xenophon de exped. Cyri 1, 2, 20. in primis Arrianus de exped. Alex. 2, 4, 3. et Curtius 3, 4, 1. qui, etſi ad Cyrum majorem refert, tamen eam regionem *Cyri caſtra* adpellatam fuiſſe tradit. Tum vero non opus eſt, cum Radero ad Curtium c. l. emendare Κύρου. Hoc unum non ſatis conſtat, utrum Κυρίνου, (ut Ἀλεξανδρῖνος) an Κυρήνου legendum ſit. Cicero quidem ad Attic. 4, 10. a Cyro, architecto, derivat *Cyreus* i. e. Κύρειος. Ceterum recte locum cepit vetus interpres, dum vertit *a Cyrinis caſtris.* Ita nempe paſſim Strabo adpendere quaedam praemiſſis ſolet. Ante Μεσοποταμίαν ex Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. addidi articulum.

liciis portis itinere ſex dierum, et Cyrinis caſtris per Tyana, quae medio ſita ſunt itinere, a Cybiſtris ccc. Utuntur Mazaceni legibus Charondae, et legum decantatorem deligunt, qui ipſis eſt legum interpres, ut Romanorum ſunt jureconſulti. Adflixit eos graviter Tigranes, Armeniae rex, quo tempore Cappadociam incurſionibus vaſtavit: omnes enim

γὰρ ἀναστάτους ἐποίησεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ τὰ Τιγρανόκερτα ἐκ τούτων συνῴκισε τὸ πλέον· ὕστερον δ' ἐπανῆλθον οἱ δυνάμενοι [4] μετὰ τὴν τῶν Τιγρανοκέρτων ἅλωσιν. Cappadocia.

§. II.

Μέγεθος δὲ τῆς χώρας κατὰ πλάτος μὲν, τὸ ἀπὸ τοῦ Πόντου πρὸς τὸν Ταῦρον, ὅσον χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι στάδιοι· μῆκος δὲ ἀπὸ τῆς Λυκαονίας καὶ Φρυγίας, [1] μέχρι Εὐφράτου πρὸς τὴν ἕω καὶ τὴν Ἀρμενίαν, περὶ τρισχιλίους. Ἀγαθὴ δὲ καὶ καρποῖς, μάλιστα δὲ σίτῳ καὶ βοσκήμασι παντοδαποῖς· νοτιω-

4) Casaubonn. et Venet. 2. κατὰ, quam variationem jam supra notavi ad lib. 10. p. m. 330. n. 11. Ex Xenophonte alia conlegit Sturzius in Lex. Xenoph. T. 3. p. 126. Alii cum edd. vero similius μετά. Tum Τιγρανοκερτῶν minus recte hic praescribit Moscov.

1) Paris. μέχρις. Sed μέχρι sequente etiam vocali retineri potest, ut multis exemplis docuit Schweighaeuser ad Appian. Vol. 3. p. 112. Tum Medic. 1. 2. Paris. δ' οὖσα, ut sexcenties variatur.

enim suis ejectos sedibus in Mesopotamiam transtulit, et majorem Tigranocertorum partem iis habitatoribus frequentavit: qua tamen urbe a Romanis capta, quibus facultates erant, postliminio domum redierunt.

§. II.

Magnitudo Cappadociae in latum ab Euxino ad Taurum, ƆIↃIↃCCC circiter stadia: longitudo a Lycaonia et Phrygia usque ad Euphratem ortum versus et Armeniam, ad tria stadiorum millia. Frugum est ferax, maxime tritici: et omnis generis pecus alit: quanquam autem magis versus meridiem

Cappadocia. νοτιωτέρα δὲ οὖσα τοῦ Πόντου, ψυχροτέρα ἐστίν· ἡ δὲ [2] Βαγαδαονία, καίπερ πεδιὰς οὖσα, καὶ νοτιωτάτη πασῶν· ὑποπέπτωκε γὰρ τῷ Ταύρῳ, καὶ μόλις τῶν καρπίμων τι φέρει δένδρων· [3] ὀναγρόβοτος δ'

2) Γαβαδανία libri et ſcripti et editi cum vetere interprete. *Tzſchucke.* Hanc ego nuſlibi invenio, et pro Cataonia obrepſiſſe puto, neque verba ſunt integra. *Xylander.* Legendum Βαγαδαονία, ut ad libr. 2. p. 73. (p. m. 196.) docuimus. Xylander, qui pro Cataonia putat irrepſiſſe hanc vocem, nunquam id ſcripſiſſet, ſi Strabonem adhibuiſſet in conſilium. Miror, non eſſe ab eo animadverſum, Bagadaoniam et hic et libro ſecundo, ut coeli ſolique mali, vituperari, quum paullo ante contraria laude Cataoniam affecerit. *Caſaubonus.* Varie hoc regionis nomen diſtorquetur. In Stephano eſt Βαγαδαονία, ex Stephano Suidas refert Βαγδαλονία; Βαγηδαονία ex gentili Βαγηδαονιων, quod in Goltzianis numis occurrit, vult Berkelius ad Stephanum p. 206. At ſatis in vulgus cognita eſt Goltzii fides, quae et hinc coarguitur, quod caput ſpicis ornatum gerit figura. Caſaubono non temere adſentitur etiam Mannert in Geogr. Vol. 6. P. 2. p. 284. et in textu poſuit Penzelius. Primae ſyllabae ſine dubio ob ſoni ſimilitudinem disjectae ſunt, quare Penzelium hic ſequi non piguit, in primis cum ex Pariſ. adnotatum habuerim Βαγαδανία.

3) Etiam hic inepte legitur ubique ἀγρόβοτος, pro quo recte Caſaubonus emendavit ὀναγρόβοτος, probante Schneidero in Lex. Gr. ſ. v. ἀγρόβοτος. Nempe praecedens ων abſorpſit primam ſyllabam. Idem infra p. 568. de Lycaonia praedicat. Paullo poſt pro Γαρσαυρίαν, de qua cf. ſupra p. m. 10.

diem jacet, quam Pontus, frigidior tamen eſt: at Bagadaonia quanquam et plena eſt, et omnium maxime meridiem ſpectet, utpote Tauro ſubjecta eſt, et aegre ullam frugiferam arborem fert: ager tamen onagris

δ' ἐϛὶ καὶ αὕτη, καὶ ἡ πολλὴ τῆς ἄλλης, καὶ μάλιϛα ἡ περὶ Γαρσαυρίαν, καὶ Λυκαονίαν, καὶ Μοριμηνήν. Ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ γίνεται καὶ ἡ λεγομένη Σινωπικὴ μίλτος, ἀρίϛη τῶν πασῶν· ἐνάμιλλος δ' ἐϛὶν αὐτῇ καὶ ἡ Ἰβηρική· ὠνομάσθη δὲ [4] Σινωπικὴ, διότι κατάγειν ἐκεῖσε εἰώθασιν οἱ ἔμποροι, πρὶν ἢ τὸ τῶν Ἐφεσίων ἐμπορεῖον μέχρι τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων διϊχθαι. Λέγεται δὲ καὶ κρυϛάλλου πλάκας καὶ ὀνυχίτου λίθου, πλησίον τῆς τῶν Γαλατῶν ὑπὸ τῶν Cappadocia. p. 540.

m. 10. Medic. 1. dat Σάργαυσα; Medic. 2. Γαρσαυίρα et ex corr. Σαργασίαν; Mofcov. Γαρσαυίρα; Parif. Γαρσαβίερα; *Garfauram* habet vetus interpres; edd. Γαρσαυίραν. Mannertus quidem in Geogr. Vol. 6. P. 2. p. 250. malit Γαρσαουρίαν, quia infra lib. 14. p. 663. locum ipfum adpellet Γαρσάουρα, et Ptolemaeus 5, 6. praefecturam Γαρσαουρίαν, fed parum refert.

4) Aldus et Hopperus Σινώπη καὶ διότι. Caufa erroris patet. Tum ἐμπορεῖον dant editiones, pro quo Medic. 1. Mofcov. volunt ἐμπόριον. Promifcuam fcripturam faepe adferunt libri. Cf. ad lib. 10. p. m. 257. et alibi. Pro διῆχθαι Mofcov. διϊχθαι; Parif. διίχθαι. Cum hoc aptius videretur ad

onagris pafcendis infervit, ut et aliae multae partes ejus regionis, maxime circa Garfauriam et Lycaoniam, ac Morimenam. In Cappadocia nafcitur etiam praeftantiffimum omnium minium, quod et cum Hifpanico certat. Cappadocium Sinopenfis cognomento laudatur, quia Sinopam id folebant avehere mercatores, antequam Ephefiorum negotiatio usque ad hujus regionis homines prorogaretur. Dicitur etiam cryftalli tabulas et onychitis lapidis prope Galatiam inventas fuiffe ab iis, qui Arche-

Cappadocia. τῶν Ἀρχελάου [5] μεταλλευτῶν εὑρέσθαι. Ἦν δὲ τις τόπος καὶ λίθου λευκοῦ, τῷ ἐλέφαντι κατὰ τὴν χρόαν ἐμφερής, ὥσπερ ἀκόνας τινὰς [6] οὐ μεγάλας ἐκφέρων, ἐξ ὧν τὰ λαβία τοῖς μαχαιρίοις κατεσκεύαζον· ἄλλως δὲ τὰς διόπτρας βώλους μεγάλας ἐκδιδοὺς, ὥστε καὶ ἔξω κομίζεσθαι. Ὅριον δ' ἐστὶ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Καππαδοκίας ὀρεινή τις παράλληλος τῷ Ταύρῳ, τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἀπὸ τῶν ἑσπε-

ad ἐμπορεῖον, reposui. Post in Medic. 1. 2. et ed. Aldi scriptum exstat κρυστάλλου, uti saepe alibi objicitur, de quo ad lib. II. p. m. 380. et Schneiderus in Lex. Gr. praefert. Latini tamen constanter reddunt per duplex *l*.

5) Sic Moscov. et Medic. 4. et qui leviter aberravit Medic. 3. μεταλευτῶν; alii cum editionibus μεταλλευόντων. Prius in hoc nexu probandum putavi.

6) Οὐ omittit Paris. Post pro ἄλλος idem cum Moscov. et Ven. 1. 2. ἄλλως, quod melius ad eundem locum referri videtur. Porro Venet. 1. scriptum fert διώπτρας, Venet. 2. et edd. ante Casaubonum μεγάλους, quod hic mutavit in μεγάλας. Salmasius in Solinum p. m. 183. etsi τὰς διόπτρας βώλους, i. e. διαφανεῖς, legi posse concedit, melius tamen praefert ταῖς διόπτραις. Coelius Rhodigin. antiqu. lectt. 12, 9. p. 445. videtur legisse ἐς διόπτρας, uti quidem adfert. Sine mutatione tamen verba dimitti possunt, si τὰς cum βώλους jungas.

Archelao metalla effodiebant: fuitque etiam locus lapidis albi, eburneo colore, quasi cotes quasdam efferens non magnas, unde gladiorum faciebant manubria: praeterea magnas specularis lapidis glebas edens, ut etiam exportentur. A Cappadocia Pontum dirimunt montes quidam, aequali spatio semper a Tauro procurrentes: quorum initium

ἑσπερίων ἄκρων τῆς [7] Χαμμανηνῆς, ἐφ᾽ ἧς ἵδρυται Φρούριον ἀπότομον [8] Δασμένδα, μέχρι τῶν ἑωθινῶν τῆς [9] Λαουινιασηνῆς. Στρατηγίαι δ᾽ εἰσὶ τῆς Καππαδοκίας ἥτε [10] Χαμμανηνὴ καὶ ἡ Λαουινιασηνή. Cappadocia.

7) Edd. Aldi et Hopperi Καμμαγηνῆς; Xylandri, Casauboni et reliquae Κομμαγηνῆς, quibuscum Ven. 1. 2. Medic. 4. Parif. et vetus interpres consentiunt. At quod jam vidit Tyrwhittus in Strabon. p. m. 49. Commagene locum hic habere nequit, reponitque Καμμανηνῆς, quod egregie confirmant Medic. 3. et Mofcov. quorum ille adfert Κομανηνῆς, hic Κομανηνῆς. Vera lectio eft Χαμμανηνῆς, de qua cf. fupra p. m. 12. n. 10.

8) Cafaubonn. Δαμέσδα et Δασμένδα, uti Cafaubonus in margine monet; at in ipfis notis adfert Δασμέδα et Δασμένδα. Sic Medic. 3. Mofcov. Venet. 1. Δασμένδα; Parif. Venet. 2. Δασμέδα; Medic. 4. cum vetere interprete Δαμέσδα; editiones omnes Δασμένων. *Tzſchucke.* Locus eft mutilatus, et hoc δασμένων apparet participium effe. *Xylander.* Lectionem Manufcriptorum veriorem puto: magis enim accedit ad reliqua Cappadociae urbium nomina, in α fere defincntia: pleraque etiam in δα, cujusmodi funt Thebenda, Mufcanda, Laranda, Pida. *Cafaubonus.* Terminatio in ων cum a nullo codice probetur, ex optimis praetuli Δασμένδα, quod nomen eft caftelli, et verba diftinctione adjuvi.

9) Medic. 3. 4. Λανιαυσινῆς; Mofcov. Λαυιασινῆς et Λαυιασηνῆς; pofterius exhibet etiam Venetus uterque; Parif. Λαβιαυσινῆς; vetus interpres *Lavianſina*; edd. Λανιασινῆς. Equidem pofui et hic Λαουινιασηνῆς, ut fupra p. m. 11. n. 7. ubi cf. notata. Paullo poft fuis iterum formis fingunt iidem codices, tantum quod Parif. habet Λαβιασινή.

itium eft ab extremis Chammanenae, ubi caftellum eft conditum loco praerupto Dafmenda, usque ad orientalia Laviniafenes: praefecturae autem funt Cappadociae et Chammanena et Laviniafena.

Cappadocia.

§. 12.

Συνέβη δὲ, ἡνίκα πρῶτον Ῥωμαῖοι τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν διῴκουν, νικήσαντες Ἀντίοχον, [1] φιλίας καὶ συμμαχίας ἐποιοῦντο πρός τε τὰ ἔθνη καὶ τοὺς βασιλέας, τοῖς μὲν ἄλλοις βασιλεῦσιν αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς δοθῆναι τὴν τιμὴν ταύτην, τῷ δὲ Καππάδοκι καὶ αὐτῷ τε τῷ ἔθνει κοινῇ. Ἐκλιπόντος [2] δὲ τοῦ βασιλικοῦ γένους, οἱ μὲν Ῥωμαῖοι συνεχώρουν αὐτοῖς αὐτονομεῖσθαι κατὰ τὴν συγκειμένην φιλίαν τε καὶ συμμαχίαν πρὸς τὸ ἔθνος· οἱ δὲ πρεσβευσάμενοι τὴν μὲν ἐλευθερίαν παρῃτοῦντο· οὐ γὰρ δύνασθαι

10) Medic. 3. Καμανηνή; 2. Καμαννηνή; Ven. 1. Χαμανηνή; Mosc. Χαμαννηνή; Parif. Χαμμανηνή; vetus interpres *Chammanena*; edd. Aldi, Hopperi Καμανηνή; reliquae Καμμανηνή. Vid. paullo antea, et fupra p. m. 12. n. 10.

1) Mofcov. Medic. 4. hic quidem ex correctione καὶ φιλίας. Poft pro ἑαυτοὺς Medic. 3. αὐτοὺς, cujus commutationis crebra exftant exempla. Καππάδοκι praeeunte Parif. pro Καππαδόκῃ repofui, ut conftantiae forma fervaretur.

2) Mofcov. Medic. 3. 4. Ven. 1. et edd. ante Xylandrum δή, ut faepe variatur. Tum Planudes dedit κατὰ τὰ συγκείμενα. Οὕτως in feqq. omifit Parif.

§. 12.

Quo tempore Romani primum rebus Afiae moderati funt, Antiocho devicto, evenit, ut amicitiam ac foedus cum iftis gentibus regibusque pacifcerentur: ac reliquis quidem regibus pro fe hoc honoris tribueretur: Cappadoci vero communiter cum gente. Cum autem genus defeciffet regium, Romani ratione foederis et initae cum Cappadocibus amicitiae iis permiferunt, ut libere fuis viverent legibus: hi autem miffis legatis libertatem repudiaverunt, ut quam fibi

σθαι φέρειν αὐτὴν ἔφασαν· βασιλέα δ' ἠξίουν αὐτοῖς ἀποδειχθῆναι. Οἱ δὲ θαυμάσαντες, εἴ τινες οὕτως εἶεν ἀπειρηκότες πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, [3] ἐπέτρεψαν αὐτοῖς ἐξ ἑαυτῶν ἑλέσθαι κατὰ χειροτονίαν, ὃν ἂν βούλοιντο· καὶ εἵλοντο Ἀριοβαρζάνην· εἰς [4] τριγονίαν δὲ προελθόντος τοῦ γένους ἐξέλιπε. [5] Κατεςάθη δ' ὁ Ἀρχέλαος, οὐδὲν προσήκων αὐτοῖς, Ἀντωνίου καταςήσαντος. Ταῦτα καὶ περὶ τῆς μεγάλης [6] Καππαδοκίας. Περὶ δὲ τῆς τραχείας Κιλικίας, τῆς προστεθείσης αὐτῇ, βέλτιόν ἐςιν ἐν τῷ περὶ τῆς ὅλης Κιλικίας λόγῳ διελθεῖν. Cappadocia.

ΚΕΦ. Γ.

3) Casaubonn. Moscov. Paris. Medic. 3. 4. Venet. 2. ἐπέτρεψαν δ' οὖν, quod turbat consecutionem nexus. Pro βούλοιντο Medic. 3. 4. Ven. 1. Paris. Moscov. βούλωντο.

4) Moscov. Medic. 3. codices optimi τριγονίαν, quos secutus sum, ut lib. 11. p. m. 507. Vulgo cum aliis codicibus legitur τριγένειαν.

5) Paris. κατεςάθην. Tum Venet. 1. 2. προσῆκον.

6) Aldus, Hopper. Xyl. subjiciunt μέχρι τούτου; Casaubonus cum reliquis μέχρι τούτων. Cum nullus codex ea verba

sibi dicerent esse intolerabilem: regem sibi dari postulaverunt. Romani mirati, homines esse, qui adeo de libertate animum despondissent, permiserunt eis, ut de ipsorum corpore regem suis, quem vellent, suffragiis crearent. Ita rex ab iis factus est Ariobarzanes, cujus in tertia stirpe genus defecit. Exinde Archelaus ab Antonio rex est constitutus, nulla propinquitate eam familiam attingens. Atque hactenus de magna Cappadocia. De aspera autem Cilicia, quae ei adjuncta fuit, commodius in totius Ciliciae expositione dicetur.

CAP. III.

Pontus.

ΚΕΦ. Γ.

§. 1.

Τοῦ δὲ Πόντου καθίςατο μὲν Μιθριδάτης, ὁ Εὐπάτωρ, βασιλεύς. Εἶχε δὲ τὴν ἀφοριζομένην τῷ Ἅλυϊ μέχρι [1] Τιβαρηνῶν, καὶ Ἀρμενίων, καὶ τὴν ἐντὸς Ἅλυος τὰ μέχρι Ἀμάςρεως καί τινων τῆς Παφλα-
p. 541. γονίας μερῶν. Προσεκτήσατο δ' οὗτος καὶ τὴν μέχρι Ἡρακλείας παραλίαν ἐπὶ τὰ δυσμικὰ μέρη, τῆς [2] Ἡρακλείδου τοῦ Πλατωνικοῦ πατρίδος· ἐπὶ δὲ

ba agnoſcat, nec ad ſenſum requirantur, omittenda putavi. Contra in verbis βέλτιόν ἐςιν, quae verba in Medic. 3. abſunt.

1) Moſcov. Pariſ. Τιβαρανῶν; Medic. 3. 4. Τιβαρνῶν; edd. Τιβαρηνῶν, ut alibi, etſi codices etiam pro η adferunt α. Cf. infra p. 548. et ad Melam 1, 2, 5. et 1, 19, 10. Tum καὶ τῆς ἐντὸς malunt Medic. 3. 4. Moſcov. et edd. ad Xylandrum; Caſaubonus cum aliis praetulit καὶ τὴν ἐντός. Utrumque poteſt intelligi, poſterius in hoc etiam nexu accommodatius. Poſt Medic. 3. μέχρις, cum utrumque probet uſus. V. deinceps.

2) Medic. 3. Ἡρακλείτου. At Ἡρακλείδου, uti alii omnes ſcribunt, recte hic habet, ut adparet ex Diogene Laert. 5, 6. ſ.

CAP. III.

§. 1.

Ponti vero rex fuit creatus Mithridates, cognomento Eupator. Poſſedit autem regionem, quae Haly fluvio determinatur, usque ad Tibarenos et Armenios: atque intra Halyn usque ad Amaſtrin ac Paphlagoniae quasdam partes. Adjecit autem ditioni ſuae etiam oram maritimam verſus occaſum usque ad Heracleam, quae Hera-

δὲ τἀναντία μέχρι Κολχίδος καὶ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, ἃ δὴ καὶ προσέθηκε τῷ Πόντῳ. Καὶ δὴ καὶ Πομπήϊος καταλύσας ἐκεῖνον, ἐν τούτοις τοῖς ὅροις οὖσαν τὴν χώραν ταύτην παρέλαβε· [3] τὰ μὲν πρὸς Ἀρμενίαν καὶ τὰ περὶ τὴν Κολχίδα τοῖς συναγωνισαμένοις δυνάσαις κατένειμε, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς ἕνδεκα πολιτείας διεῖλε, καὶ τῇ Βιθυνίᾳ προσέθηκεν, ὥστ' ἐξ ἀμφοῖν ἐπαρχίαν γενέσθαι μίαν· [4] μεταξὺ δὲ τῶν μεσογαίων τινὰς βασιλεύεσθαι παρέδωκε τοῖς ἀπὸ Πυλαιμένους, καθάπερ καὶ τοὺς Γαλάτας τοῖς Pontus.

6. ſ. 86. qui et Ἡρακλεώτην et Ponticum facit, ſed et Platonis ζηλωτὴν, diſcipulum Cicero de divin. 1, 23. et de leg. 3, 6.

3) Medic. 4. τὰ μέντοι. Idem poſt συνηγωνισμένοις. Pro ἕνδεκα vetus interpres legit δώδεκα; vertit enim *duodecim*. Alii libri in vulgata conſentiunt. Ceterum haec verba confuſa et manca non temere cenſet Xylander, in quo et Caſaubonum habet conſentientem.

4) Medic. 3. καὶ μεταξὺ; Medic. 4. μεταξύ τε; omnes autem libri ſcripti ſubjiciunt Παφλαγόνων et praeterea ante τῶν Pariſ. ponit καί. Caſaubonus malit μεταξὺ δὲ, quod ex Medic. 4. ſuſtinetur. Poſt pro βασιλεύεσθαι Medic. 4. ponit βουλεύεσθαι.

Heraclidae eſt patria Platonici: in diverſam vero partem Ponto adjecit, quae ſunt usque ad Colchidem et Armeniam minorem. Sed et Pompejus, illo dejecto, his finibus concluſam ditionem occupavit. Is quae ad Armeniam ſunt et Colchidem regulis diviſit, quorum opera in bello uſus fuerat: reliqua in undecim respub. diſtribuit, et Bithyniae addidit, ut ex utrisque una conſtaret provincia: inter mediterranea quosdam regno poſterorum Pylaemenis ſubdi-

Pontus. τοῖς ἀπὸ γένους τετράρχαις. Ὕστερον δ' οἱ [5] τῶν Ῥωμαίων ἡγεμόνες ἄλλους καὶ ἄλλους ἐποιήσαντο μερισμοὺς, βασιλέας τε καὶ δυνάστας καθιστάντες, καὶ πόλεις τὰς μὲν ἐλευθεροῦντες, τὰς δὲ ἐγχειρίζοντες τοῖς δυνάσταις, τὰς δ' ὑπὸ τῷ δήμῳ τῶν Ῥωμαίων ἐῶντες. Ἡμῖν δ' ἐπιοῦσι τὰ καθέκαστα, ὡς νῦν ἔχει, λεγέσθω, μικρὰ καὶ τῶν προτέρων ἐφαπτομένοις, ὅπου τοῦτο χρήσιμον. Ἀρξώμεθα δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας, ἥπερ δυσμικωτάτη ἐστὶ τούτων τῶν τόπων.

§. 2.

Εἰς [1] δὴ τὸν Εὔξεινον πόντον εἰσπλέουσιν ἐκ τῆς Προποντίδος, ἐν ἀριστερᾷ μὲν τὰ προσεχῆ τῷ Βυζαντίῳ

5) Medic. 3. 4. τῷ Ῥωμαίων. Pro καθιστάντες Casaubonn. et Ven. 1. dant καθίσαντες. Ante Ἡρακλείας articulus deest in Medic. 3. 4. et Moscov.

1) Ante Casaubonum in edd. legebatur δέ. Εὔξεινον omittit Venet. 1. Pro ἐκ τῆς paullo post Medic. 4. ἀπὸ τῆς. In

subdidit, ut et Galatas tetrarchis e stirpe. Postea temporis Romani principes alias aliasque divisiones fecerunt, reges regulosque constituendo, urbesque alias liberas faciendo, alias regulis subdendo, quasdam sub populi Romani potestate relinquendo. Nos singula, uti nunc habent, recensebimus, et, ubi res poscet, pauca quaedam de antiquioribus commemorabimus. Initium erit Heraclea, quae de his locis maxime occidentem versus est.

§. 2.

Cum e Propontide in Euxinum mare intratur, ad

τίῳ κεῖται, Θρακῶν δ᾽ ἐςί· καλεῖται δὲ τὰ ἀριςερὰ Pontus.
τοῦ πόντου Θρακικά· ἐν δεξιᾷ δὲ τὰ προσεχῆ, [2] Καλχηδόνια. Βιθυνῶν δ᾽ ἐςὶ τὰ πρῶτα· εἶτα Μαριανδυνῶν· τινὲς δὲ καὶ Καυκώνων φασίν· εἶτα Παφλαγόνων μέχρι Ἅλυος· εἶτα Καππαδόκων τῶν πρὸς τῷ Πόντῳ, καὶ τῶν ἑξῆς μέχρι Κολχίδος. [3] Πάντα δὲ ταῦτα καλεῖται τὰ δεξιὰ τοῦ Εὐξείνου Πόν-

In feqq. vocem Θρακικά, quam poft verba τοῦ Πόντου ab Aldo inlatam exceperunt reliquae editiones omnes, ignorant cum vetere interprete codices mei omnes, nec in fuo invenit Stephanus f. v. Χαλκηδών, ubi hunc locum repetit. Neque tamen temere eam adjecifle videtur Aldus, propter obpofitam Χαλκηδόνια; quare in Stephano etiam fubpleri jubet Holften. in not. p. 352. Tum defideratur etiam adpellatio proprio nomine fignata.

2) Medic. 3. 4. Χαλκηδόνι, ut vetus interpres *Chalcedoni.* Nempe accommodarunt ad fuperiora, fublata diftinctione. Aldus, Hopperus Καλχιδόνια; Xylander Καλχηδόνια, ut Cafaubonus; alii Χαλκηδόνια. Tum Μαρυανδυνῶν exhibet Parif. ut infra edd. priores. Καυκόνων per ο fcribunt editiones Aldi et Hopperi; poft per ω. Tum Medic. 3. μέχρις Ἅλυος, ut fere femper, quando fequitur vocalis.

3) Mofcov. Medic. 3. 4. Ταῦτα δὲ πάντα. Poft codices mei omnes cum Cafaubonianis παραλίας ἁπάσης, quae pofterior vox in editionibus deeft, et nunc acceflit. Pro ὑπῆρξεν Medic. 3. 4. Venet. ἐπῆρξεν, de qua variatione dictum ad lib. 8. p. m. 123. not. 13.

ad dextram funt Byzantio contiguae partes Thraciae: ad laevam autem Chalcedonica regio. Prima in hac parte Bithynorum funt, proxima Mariandynorum, (quidam etiam Cauconum aiunt) deinde Paphlagonum usque ad Halyn: poft Cappadocum ad Pontum, ac deinceps usque ad Colchos. Haec omnia dextram

Pontus. Πόντου. Ταύτης δὲ τῆς παραλίας ἁπάσης ὑπῆρξεν Εὐπάτωρ, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Κολχίδος μέχρι Ἡρακλείας· τὰ δ' ἐπέκεινα [4] τὰ μέχρι τοῦ στόματος καὶ τῆς Καλχηδόνος τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ συνέμενε. Καταλυθέντων δὲ τῶν βασιλέων, ἐφύλαξαν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὥστε τὴν Ἡράκλειαν προσκεῖσθαι τῷ Πόντῳ, τὰ δ' ἐπέκεινα Βιθυνοῖς προσχωρεῖν.

§. 3.

Οἱ μὲν οὖν Βιθυνοὶ, διότι πρότερον Μυσοὶ ὄντες μετωνομάσθησαν οὕτως ἀπὸ τῶν Θρακῶν τῶν ἐποικησάντων, Βιθυνῶν τε καὶ Θυνῶν, ὁμολογεῖται παρὰ τῶν πλείστων· καὶ σημεῖα τίθενται, τοῦ μὲν τῶν Βιθυνῶν ἔθνους, [1] τὸ μέχρι νῦν ἐν τῇ Θράκῃ λέγεσθαι

4) In Medic. 4. deest τά. Tum edd. Aldi, Hopperi, Xyl. τῶν Βιθυνῶν βασιλεῖ.

1) Pro τὸ Medic. 4. et Parif. cum edd. ante Casaubonum τὰ, quia ad σημεῖα omnino retulerunt. Paullo post Mosc.

tram Ponti partem appellemus. Orae huic universae a Colchide Heracleam usque imperavit Mithridates: ulteriora ad Propontidem usque ad Chalcedonem regi Bithyniae paruerunt. Regum potestate abolita, fines eosdem servaverunt Romani, ita ut Heraclea Ponto adjungeretur, ulteriora versus occasum Bithyniae.

§. 3.

Enimvero Bithynos, cum ante Mysi essent, sic denominatos esse a Thracibus, Bithynis atque Thynis, qui eo commigraverunt, plerique uno ore affirmant: indiciumque afferunt de Bithynis, quod etiam-

σθαί τινας Βιθυνούς· τοῦ δὲ τῶν Θυνῶν, τὴν Θυνιάδα ἀκτὴν τὴν πρὸς Ἀπολλωνίᾳ καὶ Σαλμυδησσῷ. Καὶ οἱ Βέβρυκες δὲ οἱ τούτων [2] προεποικήσαντες τὴν Μυσίαν, Θρᾷκες, ὡς εἰκάζω ἐγώ. Εἴρηται δ', ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Μυσοὶ Θρᾳκῶν ἄποικοί εἰσι τῶν νῦν λεγομένων Μυσῶν. Ταῦτα μὲν οὕτω λέγεται. Pontus. p. 542.

§. 4.

Τοὺς δὲ [1] Μαριανδυνοὺς καὶ τοὺς Καύκωνας οὐχ ὁμοίως ἅπαντες λέγουσι· τὴν γὰρ δὴ Ἡράκλειαν ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἱδρῦσθαι φασὶ, [2] Μιλησίων

Mosc. vult Σαλμηδησσῷ; Medic. 3. Σαλμυδησῷ; pejus Σαλμιδησσῷ scribunt Aldus et Hopperus. Cf. ad Melam 2, 2, 5.

2) Venet. 1. male προεποιήσαντες. In sequentibus post Θρᾷκες verbum ἦσαν deest in meis codicibus, quos secutus nunc etiam expuli, cum subpleri possit.

1) Μαριανδινοὺς, ut semper, Medic. 3. Priores duae editiones hic Μαρυανδυνοῖς, post Μαριανδυνὸν et Μαριανδυνοῖς instabili ratione. Cf. ad Melam 1, 19, 1. 7. et 2, 7, 2.

2) Palmerius in exercitt. in auctor. Gr. p. 333. emendat Μεγαρέων, certe Strabonem fefellisse memoriam putat. Quod

etiamnum in Thracia gens Bithynorum exstat: de Thynis, quia Thynias est acta ad Apolloniam et Salmydessum. Sed et Bebryces, qui ante hos Mysiam incoluerunt, Thraces fuisse ego coniicio. Traditum et hoc est, ipsos Mysos Thracum coloniam esse eorum, qui nunc Mysi dicuntur. Haec quidem ita perhibentur.

§. 4.

De Mariandynis et Cauconibus non idem omnes dicunt. Heracleam quidem in Mariandynis sitam

Pontus. σίων κτίσμα· τίνες δὲ, καὶ πόθεν, [3] οὐδὲν εἴρηται, οὐδὲ διάλεκτος, οὐδ' ἄλλη διαφορὰ ἐθνικὴ περὶ τοὺς ἀνθρώπους φαίνεται· παραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς Βιθυνοῖς· ἔοικεν οὖν καὶ τοῦτο Θράκιον ὑπάρξαι τὸ φῦλον. Θεόπομπος δὲ Μαριανδυνόν φησι [4] μέρους τῆς Παφλαγονίας ἄρξαντα ὑπὸ πολλῶν δυναστευομένης, ἐπελθόντα τὴν τῶν Βεβρύκων κατασχεῖν· ἣν δ' ἐξέλιπεν, ἐπώνυμον ἑαυτοῦ καταλιπεῖν. Εἴρηται δὲ καὶ

Quod enim jam Casaubonus notavit, alii, ut Xenophon de exped. Cyri 6, 2. in. Diodor. 14, 31. Pausan. 5, 26, 6. Iustin. 6, 3, 7. Megarenses conditores faciunt. Malim tamen Strabonem erroris forte ex alio fonte derivati quam librarios negligentiae incusare; nec in textum cum Penzelio recipere ausim. Accedit, quod paullo post ad idem redit. Cf. Eckhelius in doctrina numor. P. I. Vol. 2. p. 418.

3) Pro οὐδὲ εἴρηται, quod exstat in editionibus omnibus, codices mei adferunt οὐδὲν εἴρηται. Tum iidem cum edd. Aldi et Hopperi auctis verbis habent οὐδὲ διάλεκτος, οὐδὲ ἄλλη διαφορὰ (Moscov. praeterea addit τις) ἐθνική. Neque aliter in suo codice legit vetus interpres. Primus mutilata haec emisit Xylander. Pro Θράκιον Paris. praescribit Θρακίων.

4) Μέρος libri habent omnes. Casaubonus malit μέρους. Causa manifesta; error facilis. Post vitiose Aldus Βεβύκων. Tum Moscov. ἣν δ' ἐξέλιπεν; Venet. ἡ δ' ἐξέλει pro ἐξεῖλε, et sic vetus interpres: *quam vero coepisset.*

a Milesiis conditam: qui fuerint, aut unde, non ostendunt: neque linguae, neque gentile aliquod discrimen Mariandynorum apparet, sed similes omnino sunt Bithynis: itaque haec quoque gens Thracia videtur. Theopompus scribit, Mariandynum, cum Paphlagoniae in multas ditiones divisae partem possideret, invasisse Bebrycum regionem atque occupasse, nomine

καὶ τοῦτο, ὅτι [5] πρῶτοι τὴν Ἡράκλειαν κτίσαντες Pontus. Μιλήσιοι τοὺς Μαριανδυνοὺς εἱλωτεύειν ἠνάγκασαν, τοὺς προκατέχοντας τὸν τόπον, ὥστε καὶ πιπράσκεσθαι [6] ὑπ' αὐτῶν, μὴ εἰς τὴν ὑπερορίαν δέ· συμβῆναι γὰρ ἐπὶ τούτοις, καθάπερ Κρησὶ μὲν ἐθήτευεν ἡ [7] Μνῷα καλουμένη σύνοδος, Θετταλοῖς δὲ οἱ Πενέσται.

5) Editiones πρῶτον, codices πρῶτοι et Casauboniani et mei.

6) Ὑπ' αὐτῶν libri scripti omnes, etiam Casauboniani, quibus accedit vetus interpres, cum in editionibus Aldo praeeunte legatur ὑπὲρ αὐτῶν. Illud facile probatur.

7) Moscov. Μινῷα, reliqui Μινῶα cum editionibus post Aldum et Hopperum, in quibus legitur Μινόα. At haec vox sine dubio depravata exiit, nec temere Meursius in Creta 3, 14. p. 191. substituit Μνωΐα, ut adparet ex Hesychio h. v. Eustathio ad Homer. Il. 13, 685. p. m. 933. Il. 15, 431. p. m. 1031. Polluce 3, 83. aliisque, quos Meursius c. l. et viri docti ad Hesychium T. 2. p. 611. commemorant. Ut autem Μνωῖται et Μνῶται inde dicti occurrunt, sic et Μνωΐα et Μνῷα scribi potest et vere scribitur ab Hesychio. Dedi igitur Μνῷα, quod facile in Μινῶα, notius vocabulum, transiit. Post Θετταλεῖς male Moscov.

mine a se relicto ei, quam ante tenuerat. Id quoque traditum est, a Milesiis, qui Heracleam condiderunt, Mariandynos fuisse in servitutem redactos, qui ante ista incoluerant loca, atque etiam divenditos, non tamen extra fines: id eis sic usu venisse, ut Cretensibus serviverunt, qui coetus Mnous dicebantur, et Thessalis Penestae.

Pontus.

§. 5.

Τοὺς δὲ Καύκωνας, οὓς ἱϛοροῦσι τὴν ἐφεξῆς οἰκῆσαι παραλίαν τοῖς [1] Μαριανδυνοῖς μέχρι τοῦ Παρθενίου ποταμοῦ, πόλιν ἔχοντας τὸ [2] Τίειον, οἱ μὲν Σκύθας φασὶν, οἱ δὲ τῶν Μακεδόνων τινὰς, οἱ δὲ τῶν Πελασγῶν. Εἴρηται δέ που καὶ περὶ τούτων πρότερον. Καλλισθένης δὲ καὶ ἔγραφε τὰ ἔπη ταῦτα εἰς τὸν διάκοσμον· μετὰ τὸ,

Κρῶμνάν τ', Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς
'Ερυθίνους,

τιθεὶς,

Καύ-

1) Parif. Μαριανδηνοῖς, de quo fupra eft dictum. Pro οἰκῆσαι folita commutatione Venet. 2. οἰκίσαι. Ceterum Euftathius ad Homeri Il. 2, 855. p. m. 274. ita refert: ᾤκουν τὴν Μαριανδυνῶν (Politus T. 2. p. 786. vult ἀπὸ Μαρ.) παραλίαν μέχρι ποταμοῦ Παρθενίου.

2) Τήϊον omnes libri. Salmafius tamen ad Solin. p. m. 624. emendat Τίειον, repugnante quidem Voffio ad Scylacem p. m. 82. Certe fic poft aliquoties fcriptum redit et ex hoc loco refert Euftath. ad Homer. c. l. et ad Odyff. 3, 366. p. m. 134, 26. Obfecutus tamen fum Salmafio, non folum quia

§. 5.

Caucones, quos narrant accolere oram deinceps a Mariandynis maritimam ufque ad Parthenium fluvium, urbemque habere Tieum, alii Scythas faciunt, alii Macedonum quosdam, nonnulli etiam Pelasgorum. Dictum eft de his etiam ante quodam loco. Callifthenes vero etiam in recenfionem Homericam poft verfum,

Cromnamque, Aegialumque, et fublimes Erithynos,

ifta pofuit:

Cauco

Καύκωνας αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς [3] ἀμύμων, Pontus.
Οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον·

[4] παρήκειν γὰρ ἀφ' Ἡρακλείας καὶ Μαριανδυνῶν μέχρι Λευκοσύρων, οὓς καὶ ἡμεῖς Καππάδοκας προσαγο-

quia facilis fuit haec mutatio, ſed in primis quod diſerte Stephanus ſ. v. Τίος monet, Strabonem in hoc libro οὐδετέρως et τρισυλλάβως τὸ Τίειον edidiſſe. Cf. infra Caſaubon. ad §. 8. n. 1. Τὸ ι certe in prima ſyllaba probant multi iique certi numi, quos produxit Eckhel. in doctrina numor. P. 1. Vol. 2. p. 438. in quibus legitur Τιανων vel etiam Τειανων. Cf. etiam ad Melam 1, 19, 8. et infra c. l.

3) Euſtathius ad Homeri Il. 20, 329. p. m. 1288. ubi hos verſus refert, in varr. lect. ponit υἱὸς Ἄμειβος pro ἀμύμων, et κατὰ pro κλυτά. Forte etiam initio leg. Καύκωνας δ', ut alibi ſolet.

4) In verbo παρήκειν non temere haeſit Politus ad Euſtathium in Homerum Tom. 2. p. 787. Nempe Strabo neutiquam dicere poteſt, Caucones ad Cappadocas usque permitti, cum interpoſiti ſint Paphlagones, niſi ipſe ſecum velit pugnare, qui Mariandynorum terram et Parthenium fl. Cauconibus terminos antea ſtatuerit. Ex quo efficit, verbum illud ad Homerum referri debere, qui de Calliſthenis ſententia cum Henetos produxerit, non poſſet praeterire Cauconas, qui ante Henetos habitabant; tum vero παρήκειν in προήκειν mutat, ſic ut ratio in his verbis adferatur, cur Calliſthenes Cauconas Paphlagonibus addendos in recenſu illo Homeri cenſuerit. Praeterquam quod res ipſa hanc emen-

Cauconas duxit proles generoſa Polyclis,
Circa Parthenium ſedes quibus obtigit amnem:

nam ab Heraclea et Mariandynis porrigi usque ad Leucoſyros, quos etiam nos Cappadoces appellamus:

Pontus. ἀγορεύομεν· τὸ δὲ τῶν Καυκώνων γένος τὸ περὶ τὸ Τίειον μέχρι Παρθενίου, καὶ τὸ τῶν Ἑνετῶν τὸ συνεχὲς μετὰ τὸν Παρθένιον, τῶν ἐχόντων τὸ Κύτωρον· καὶ νῦν δ' ἔτι Καυκωνίτας εἶναί τινας περὶ τὸν Παρθένιον.

§. 6.

Ἡ μὲν οὖν Ἡράκλεια πόλις ἐστὶν [1] εὐλίμενος, καὶ ἄλλως ἀξιόλογος· ἥγε καὶ ἀποικίας ἔστελλεν· ἐκείνης γὰρ ἥ τε Χεῤῥόνησος ἄποικος, καὶ ἡ [2] Κάλλατις·

emendationem tuetur, accedit etiam auctoritas veteris interpretis, qui vertit *progrediuntur*, etsi et hic male ad Cauconas retulerit, quod valet de Homero. Reveritus tamen in hoc librorum auctoritatem, verbum vulgatum reliqui, cum etiam παρήκειν sic de Homeri narratione possit intelligi. Ipsum sensum regit obpositio τὸ δὲ K. γένος. Post Medic. 3. 4. τὸ Παρθένιον genere neutro, qui tamen infra p. 543. in masculino consentiunt, quod tuetur in primis Xenoph. de exp. Cyri 5, 6, 3. et 6, 2, 1.

1) Casaubonn. Venet. 1. ἀλίμενος. Sed εὐλίμενος ab aliis recte vocatur, ut adparet ex Arriani periplo Ponti p. 14. Hudf. qui dicit: Ἐν Ἡρακλείᾳ ὅρμος ναυσίν.

2) Vulgo in editt. prostat Κάλλαπις, quod et tulisse videntur

mus: Cauconum autem gentem esse circa Tieum usque ad Parthenium flumen: cui contigua est Henetorum, qui post Parthenium sunt, et Cytorum habent: quin adhuc etiam esse Parthenitas quosdam apud Parthenium.

§. 6.

Heraclea urbs est portu commodo, et alias etiam memorabilis: utpote quae etiam colonias deduxerit: nam ejus coloniae

λατις· ἦν τε αὐτόνομος, εἶτα ἐτυραννήθη χρόνους τινάς· εἶτ' ἠλευθέρωσεν ἑαυτὴν πάλιν· ὕστερον δ' ἐβασιλεύθη, γενομένη ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις· ἐδέξατο δ' ἀποικίαν Ῥωμαίων ἐπὶ μέρει τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας. Λαβὼν δὲ παρ' Ἀντωνίου τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως Ἀδιατόριξ, ὁ [3] Δομνεκλείου, τετράρχου Γαλατῶν, υἱὸς, ὃ κατεῖχον [4] οἱ Ἡρακλειῶται, μικρὸν πρὸ τῶν Ἀκτιακῶν, ἐπέθετο νύκτωρ τοῖς Ῥωμαί- Pontus. p. 543.

D 4

dentur Medicei, et in suo codice invenit vetus interpres. At Moscov. Paris. Venet. 1. Κάλλατις, Casaubonn. Venet. 2. Κάλατις, quod probat Casaubonus. Praetuli tamen hic Κάλλατις, ut lib. 7. p. m. 435. ubi cf. notata et ad Melam 2, 2, 5. Post pro εἶτα Medic. 1. 2. dant εἶτ' ἐτυραννήθη.

3) Casaubonn. Medic. 1. 2. Paris. Venet. uterque Δομνεκλείου; Moscov. Δομενεκλείου, vetus interpres adjuncto articulo *odomaeclii*; edd. Aldi, Hopperi, Xylandri ὁ δὲ Μενεκλίου; post aliae omnes ὁ Δεμενεκλίου. Quae sit vera nominis scriptura, cum aliunde non constet, malui codicibus pluribus, quam uni Aldo obsequi.

4) Vulgo Ῥωμαῖοι Ἡρακλειῶται, auctore Aldo, editiones. Priorem vocem Ῥωμαῖοι ignorant omnes mei codices cum vetere interprete et uncis inclusit Casaubonus tamquam suspectam. Equidem sic delevi. Nempe τὸ μέρος τοῦτο non respicit praecedentia, sed sequentibus regitur. Pro Ἀκτιακῶν prave Venet. 2. dat ἀρκτικῶν.

niae sunt Cherronesus ac Callatis. Libera primum fuit, deinde aliquamdiu tyrannos passa, rursum sese in libertatem vindicavit: regem deinde habuit, cum in Romanorum venisset potestatem: ac coloniam Romanorum accepit in partem urbis et agri. Cum urbis eam partem accepisset ab Antonio Adiatorix Domneclii, Galatarum tetrarchae, filius, quam Heracleotae habitabant, paulo ante Actiacam pugnam,

Pontus. Ῥωμαίοις, καὶ ἀπέσφαξεν αὐτοὺς, ἐπιτρέψαντος, ὡς ἔφασκεν ἐκεῖνος, Ἀντωνίου· θριαμβευθεὶς δὲ μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ νίκην, ἐσφάγη μεθ' υἱοῦ. Ἡ δὲ πόλις ἐστὶ τῆς Ποντικῆς ἐπαρχίας τῆς συντεταγμένης τῇ Βιθυνίᾳ.

§. 7.

Μεταξὺ δὲ Χαλκηδόνος καὶ Ἡρακλείας ῥέουσι ποταμοὶ πλείους, ὧν εἰσιν ὅ, τε [1] Ψίλλις, καὶ ὁ [2] Κάλπας, καὶ Σαγγάριος, οὗ μέμνηται καὶ ὁ ποιητής.

1) Venet. 2. Ψιλλὶς; Moscov. Ψῖλλις; alii Ψίλλις, ut edd. ad Casaubonum, post quem Paris. et Amstelod. receperunt Ψίλλης, unde sic Mannertus refert. Sed Ψίλλις tuentur etiam Ptolem. 5, 1. Plin. 6, 1. Marciani periplus p. 71. Ψίλλιον vocat. Sed de his cf. Stuckius ad Arriani periplum Ponti p. 122. Pro ὧν εἰσιν Medic. 3. habet ὡς ἐστιν. Melius illud omnes simul fluvios complectitur.

2) Sic libri scripti et editi, cum ed. Paris. et inde Amstelod. depravassent nomen in Χάλπας. Quod in margine editionis Amstelod. Aldo tribuitur Κάμπας, ad alios errores rejici debet. Κάλπας fl. memoratur etiam a Ptolemaeo 5, 1. portus a Plinio 6, 1. qui aliis etiam vocatur Κάλπης ex diversa dialecto.

gnam, noctu Romanos adortus interfecit, permissu (ut aiebat) Antonii: sed post Actiacam victoriam in triumpho ductus, una cum filio est occisus. Urbs est Ponticae provinciae, quae ad Bithyniam est adjuncta.

§. 7.

Inter Chalcedonem et Heracleam amnes labuntur complures: quorum e numero sunt Psillis, Calpas,

τῆς. Ἔχει δὲ τὰς πηγὰς κατὰ [3] Σαγγίαν κώμην, ἀφ' ἑκατὸν καὶ πεντήκοντά που σταδίων οὗτος [4] Πεσσινοῦντος· διέξεισι δὲ τῆς ἐπικτήτου Φρυγίας τὴν πλείω, μέρος δέ τι καὶ τῆς Βιθυνίας· ὥστε καὶ τῆς Νικομηδείας ἀποσχεῖν [5] μικρὸν πλείους, ἢ τριακοσίους σταδί- Pontus.

3) Mofcov. Medic. 3. 4. Parif. edd. Aldi et Hopperi Σαγίαν; vetus interpres *Sagram*; reliqui Σαγγίαν cum Euftathio ad Dionyf. v. 809. quod praeferendum effe, facile adparet, uti ad eandem formam *Sangam* quendam nominis auctorem fecit tefte Schol. Apollonii ad 2, 724. Hermogenes, unde fua haufit Etymol. M. auctor f. v. Σάγγαρις. Alia fit ratio, fi Sagarim cum nonnullis vocaffet Strabo, de quo cf. Chilmeadus ad Malalam in Chronogr. lib. 12. not. 26. praeter Geographos.

4) Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. Πισινοῦντος; alii cum edd. Πεισινοῦντος; vetus interpres *Pifinunte*. Sic infra p. 567. ubi editiones fcribunt Πεσσινοῦντα, codices eandem objiciunt varietatem. Quodfi tamen alios auctores confulamus, vel Πεσσινοῦς illi edunt, vel Πεσινοῦς, quod pofterius ad etymologiam a πεσεῖν propius facit, de qua cf. Herodian. 1, 11, 3. et quae ibi notavit Irmifch. Accedunt numi et lapides. In iis dominatur Πεσσιν. ut docent Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 3. p. 179. et Rafche in Lex. num. T. 3. P. 2. p. 1013 fqq. in his modo Πεσσιν. modo Πεσιν. legitur, ut apud Lucam T. 1. p. 311. Cum igitur Strabo ab aliis omnibus in re nota tantum recedere minime potuiffe videatur, dedi Πεσσινοῦντος, ut infra.

5) Medic. 3. Venet. 2. μικρῷ πλείους; alii cum editionibus

pas, Sangarius: cujus etiam Homerus facit mentionem. Fontes habet hic apud Sangiam pagum, CL circiter ftadiis a Peffinunte, et majorem Phrygiae Epicteti (id eft adquifitae) partem perlabitur, ac partem etiam Bithyniae aliquam, ita ut a Nicomedia abfit

Pontus. σαδίους, καθ' οὓς συμβάλλει ποταμὸς αὐτῷ Γάλλος, ἐκ [6] Μόδρων τὰς ἀρχὰς ἔχων, τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας. Αὕτη δ' ἐςὶν ἡ αὐτὴ τῇ ἐπικτήτῳ, καὶ εἶχον αὐτὴν οἱ Βιθυνοὶ πρότερον. Αὐξηθεὶς δὲ καὶ γενόμενος πλωτὸς, καίπερ πάλαι ἄπλωτος ὢν, τὴν Βιθυνίαν ὁρίζει πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς. Πρόκειται δὲ τῆς παραλίας ταύτης καὶ ἡ Θυνία νῆσος. Ἐν δὲ τῇ [7] Ἡρακλεώτιδι γίνεται τὸ ἀκό-

nibus μικρὸν πλείους. Sic inter πολὺ et πολλῷ ſaepe libri in hac ſtructura fluctuantur. Ut hic, ita ſupra adfuit p. 539. μικρὸν ἐλάττους, et alibi occurrit; μικρῷ πλείων legitur infra p. 603. et alibi. Antea pro δέ τι Pariſ. δ' ἐςι. Idem poſt pro καθ' οὓς adponit καθὸ, ut Medic. 4.

6) Caſaubonn. Venet. 2. Μίδρων; alii cum vetere interprete et editionibus Μόδρων. Xylander conjicit Μάςρων, quod oppidum potius ad Paphlagoniam pertinet, cum ultra Tieum ponat tabula Peuting. 9. B. Noſter autem inde ad Tieum hinc procedat, tum, quod monet Palmerius in exercitt. in auctores Gr. p. 333. Conſtantinus Porphyrog. de them. 1, 6. in hoc tractu Κωμοπόλεως Μοδρηνῆς mentionem faciat, quare vulgata lectio utique probanda eſt. Poſt pro ταύτης Venet. 1. ταῦτα, et pro Θυνία Pariſ. Βιθυνία. Sed vid. de hac inſula ad Melam 2, 7, 2.

7) Moſcov. Medic. 3. 4. Ἡρακλειώτιδι, non male ex etymo vocis. Voluit tamen uſus, ut, ſicut Ἡρακλεώτης, ſic et

abſit paulo plus CCC ſtadiis, quo loco ei occurrit Gallus fluvius, ortus apud Modra in Phrygia, quae ad Helleſpontum eſt ſita, eadem, quae Epictetus dicitur, quondam a Bithynis poſſeſſa. Is auctus et navigabilis factus, cum olim naves non veheret, Bithyniam oſtiis ſuis definit. Ante hanc maritimam oram etiam Thynias inſula iacet. In Heracleotide naſci-

ἀκόνιτον· διέχει δὲ ἡ πόλις αὕτη τοῦ ἱεροῦ τοῦ Χαλκηδονίου σταδίους χιλίους που καὶ πεντακοσίους, τοῦ δὲ Σαγγαρίου πεντακοσίους. Pontus.

§. 8.

Τὸ δὲ [1] Τίειον ἤδη πολίχνιον οὐδὲν ἔχον μνήμης ἄξιον, πλὴν ὅτι Φιλέταιρος ἐντεῦθεν ἦν ὁ ἀρχηγέτης

et Ἡρακλεῶτις diceretur. Cf. Xenoph. in exped. Cyri 6, 2, 11. Quare retinui. Post Paris. vitiose ἀκόνητον.

1) Venet. 1. Moscov. Τηϊονίτιν; Med. 3. Τήϊον ἦτιν; Medic. 4. Τήϊον ἐστιν, edd. Aldi et Hopperi Τηϊονίτη; Xylandri et reliquae Τήϊον ἤδη, quod in Paris. et Ven. 2. exstitisse videtur. Vetus interpres reddidit: *Teioniticum oppidum.* Pro Τήϊον Casaubonus vult Τίειον auctoritate Stephani (cf. supra ad §. 5. not. 2.) et aliorum, qui in prima efferant per ι. Probat etiam hinc eandem emendationem Ignarra de palaestra Neapolitana c. 4. p. 56. et simpliciter sic ex Strabone adfert Guyetus ad Luciani Alexandr. cap. 43. Pro ἔχον Medic. 3. 4. dant ἔχει, etsi in posteriori secunda manus correxerat. Tum Φιλέτερος male dant Medic. 4. Paris. et Ven. 1. cum edd. ante Casaubonum et vetere interprete ex frequenti commutatione. Cf. de hoc nomine ad Luciani Macrobios cap. 12. Cf. infra lib. 13. p. 623. ubi Φιλέταιρος vocatur ἀνὴρ Τιανὸς vel Τιανεύς. Inde vero proximum vocabulum Ἀτταλικῶν confirmatur, quod Paris. Medic. 3. 4. (hic postea correctus) et Venet. 1. corruperunt in Ἀττικῶν, quod etiam occupat editiones ante Casaubonum. *Attalicorum* recte reddidit vetus interpres. Ante id in Paris. male exstat ἀρχιγέτη.

nascitur aconitum. Abest urbs ea a Chalcedonio templo stadia ad CIƆIƆ, a Sangario IƆ.

§. 8.

Tieum obscurum nunc est oppidulum, nihilque habet memoratu dignum, nisi

Pontus. τῆς τοῦ τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων γένους. Εἶθ' ὁ Παρθένιος ποταμὸς διὰ χωρίων ἀνθηρῶν φερόμενος, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ ὀνόματος τούτου τετυχηκὼς, ἐν αὐτῇ τῇ Παφλαγονίᾳ τὰς πηγὰς ἔχων. Ἔπειτα ἡ Παφλαγονία καὶ οἱ Ἐνετοί. Ζητοῦσι δὲ, τίνας λέγει τοὺς Ἐνετοὺς ὁ ποιητὴς, ὅταν φῇ·

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

Οὐ γὰρ δείκνυσθαί φασι νῦν Ἐνετοὺς ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ· οἱ δὲ κώμην ἐν τῷ αἰγιαλῷ φασὶ, δέκα σχοίνους ἀπὸ Ἀμάστρεως διέχουσαν. Ζηνόδοτος δὲ ἐξ Ἐνετῆς γράφει, καὶ φησὶ δηλοῦσθαι τὴν νῦν [2] Ἀμισόν. Ἄλλοι δὲ φῦλόν τι τοῖς Καππάδοξιν ὅμορον στρατευ-

2) Medic. 3. cum edd. Aldi et Hopperi Ἀμινσὸν, vel Ἄμινσον; vetus interpres *Amifius*. Cf. ad Melam 1, 19, 9. Ἐνετῆς dedi ex Mofcov. pro Ἑνετῆς, uti omnino hic fluctuantur libri. Conftanter ille utitur fpiritu leni, quem et adpofuit Heyne in Homeri loco Il. 2, 852.

nifi quod Philetaerus inde ortus fuit, princeps generis Attalicorum regum. Deinceps eft Parthenius fluvius, per florida delabens loca, indeque id nomen confecutus, quafi virgineum diceres, fontes in ipfa habens Paphlagonia. Sequitur Paphlagonia et Heneti. Quaeftio autem eft, quosnam Henetos poëta dicat his verfibus:

Paphlagonum hinc ibant ductore Pylaemene turmae,
Ex Henetis, mulas quae terra enutrit agreftes.

Neque enim nunc in Paphlagonia Henetos inveniri aiunt: alii dicunt pagum effe in litore, x fchoenis ab Amaftri diffitum. Zenodotus ex Heneta legit, aitque urbem notari, quae nunc Amifus dicitur. Alii

στρατεῦσαι μετὰ Κιμμερίων· εἶτ' ἐκπεσεῖν εἰς τὸν Pontus. Ἀδρίαν. Τὸ δὲ μάλισθ' ὁμολογούμενόν ἐστιν, ὅτι ἀξιολογώτατον ἦν τῶν Παφλαγόνων φῦλον οἱ Ἐνετοὶ, ἐξ οὗ ὁ Πυλαιμένης ἦν· καὶ δὴ [3] καὶ συνεστράτευσαν αὐτῷ οὗτοι πλεῖστοι· ἀποβαλόντες δὲ τὸν ἡγεμόνα, διέβησαν εἰς τὴν Θρᾴκην μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν· πλανώμενοι δ' εἰς τὴν [4] νῦν Ἐνετικὴν ἀφίκοντο. Τινὲς δὲ καὶ Ἀντήνορα καὶ τοὺς παῖδας αὐ- p. 544. τοῦ κοινωνῆσαι τοῦ στόλου τούτου φασὶ, καὶ ἱδρυθῆναι κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ Ἀδρίου, καθάπερ ἐμνήσθημεν ἐν τοῖς Ἰταλικοῖς. Τοὺς μὲν οὖν Ἐνετοὺς διὰ τοῦτ' ἐκλιπεῖν εἰκὸς, καὶ μὴ δείκνυσθαι ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ.

§. 9.

3) Particula καὶ deest in Moscov. Tum idem cum Medic. 3. 4. inverso verborum ordine dat οὗτοι αὐτῷ, et Venet. 1. μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλ.

4) Hanc particulam addidi ex codicibus Casaubonn. et meis

Alii gentem quandam Cappadocibus conterminam expeditione cum Cimmeriis facta ferunt in Adriam excidisse. Id maxime in confesso est; primariam Paphlagonum gentem fuisse Henetos, e qua fuerit Pylaemenes, quem et plurimi ad bellum fuerunt secuti: qui eversa Troia, amisso duce, in Thraciam abierint, vagatique deinde in Venetiam pervenerint: sunt qui Antenorem etiam et filios ejus socios ejus profectionis fuisse perhibent, et ad intimum Adriae sinus recessum consedisse: cujus rei fecimus mentionem in Italiae descriptione. Probabile est ergo, hac de causa Henetos defecisse, ut in Paphlagonia nulli reperiantur.

§. 9.

Pontus.

§. 9.

Τοὺς δὲ Παφλαγόνας πρὸς ἕω μὲν ὁρίζει ὁ Ἅλυς ποταμὸς, ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας μεταξὺ Σύρων τε καὶ Παφλαγόνων· καὶ [1] ἐξίησι, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, εἰς τὸν Εὔξεινον καλεόμενον πόντον, Σύρους λέγοντα τοὺς Καππάδοκας· καὶ γὰρ ἔτι καὶ νῦν Λευκόσυροι καλοῦνται, Σύρων καὶ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου λεγομένων· κατὰ δὲ τὴν πρὸς τοὺς ἐντὸς τοῦ Ταύρου σύγκρισιν, ἐκείνων ἐπικεκαυμένων τὴν χρόαν· [2] τούτοις δὲ μὴ τοιαύτην τὴν ἐπωνυμίαν γενέσθαι συνέβη·

meis omnibus, quibus accinit vetus interpres, ipſe etiam nexu adprobante. Omiſſam ab Aldo neglexerunt ceteri. Poſt pro κατὰ τὸν μυχὸν in Medic. 3. 4. prodiit ἐν τῷ μυχῷ.

1) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. ἐξίησι, cum in Venetis et edd. legatur ἐξίεισι. De hac variatione obvia dictum eſt paſſim et ad lib. 9. p. m. 429. not. 4. Verum et hic eſſe ἐξίησι, evincit ſcholion in codicis Moſcov. margine adpoſitum: ἐξίησιν ὁ ποταμὸς ἐλλειπτικῶς, τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλασσαν. Pro καλεόμενον Medic. 4. καλούμενον. Illud eſt ex Herodoto 1, 6. qui et habet ἐξίει. Sed ſuo modo aliorum verba vel ſervat, vel immutat.

2) Caſaubonn. Medic. 4. (omiſſo praeterea δὲ) Moſcov. Venet. 1. 2. Pariſ. τούτων. Cum edd. Medic. 3. habet τούτοις, a qua lectione diſcedendum non putavi.

§. 9.

Paphlagones verſus ortum finiuntur Haly fluvio, qui a meridie labitur inter Syros ac Paphlagones, exitque in Euxinum mare, ut ait Herodotus, Syrorum nomen Cappadocibus tribuens: nam hi etiamnum Leucoſyri, id eſt albi Syri, dicuntur: cum Syri dicantur etiam extra Taurum, qui comparati cum iis, qui intra Taurum degunt, aduſti corporis colorem gerant, ideoque non eodem utan-

συνέβη· καὶ Πίνδαρός φησιν, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες Σύριον εὐρυαίχμαν [3] διεῖπον στρατὸν, τὴν ἐν τῇ Θεμισκύρᾳ κατοικίαν οὕτω δηλῶν. Ἡ δὲ Θεμίσκυρά ἐστιν ἡ τῶν Ἀμισηνῶν· αὕτη δὲ Λευκοσύρων τῶν μετὰ τὸν Ἅλυν. Πρὸς ἕω μὲν τοίνυν ὁ Ἅλυς ὅριον τῶν Παφλαγόνων· πρὸς νότον δὲ Φρύγες, καὶ οἱ ἐποικήσαντες Γαλάται· πρὸς δύσιν δὲ Βιθυνοὶ καὶ Μαριανδυνοί· [4] τὸ γὰρ τῶν Καυκώνων γένος ἐξέφθαρται [5] τε- Pontus.

3) Medic. 3. 4. διέπον; Venet. uterque δίηπον; Parif. διίπον; Mofcov. διεῖπον; editiones δίϊππον. *Tzfchucke.* Legendum διεῖπον, vel certe εὔιππον, ut Olymp. 8, 62. Sed omnino placet prior emendatio. *Cafaubonus.* Adfentitur pofteriori Schneiderus ad Pindari fragm. incerta n. 117. et in Lexico Gr. fimpliciter ita locum f. v. διέπω producit. Hermann. tamen contra ad Pindar. c. l. probat εὔιππον, cum διεῖπον τὸν στρατὸν, unde pendeat, non habeat. Immo id defidero in altera emendatione. Quare dedi διεῖπον cum Mofcov. et fic vetus interpres reddidit: *Amazones Syrium haftatumque exercitum ducere.* Ante Ἀμαζόνες Parif. omittit αἱ et poftea verba Ἡ δὲ Θεμίσκυρά ἐστιν ἡ τῶν Ἀμισηνῶν defunt in Medic. 3. Aldus et Hopperus vitiofe Ἀμινσηνῶν, pofterior etiam Τεμίσκυρα.

4) Medic. 4. τὸ δὲ τῶν; poft Parif. cum Aldo et Hoppero Καυκόνων.

utantur cognomento. Pindarus quidem dicit, Amazones Syrium late armatum exercitum regimine tenere, de colonia loquens, quae eft Themifcyrae. Haec autem Amifeni eft agri, quem Leucofyri poft Halyn incolunt. Ergo verfus orientem Halys eft Paphlagoniae terminus: ad meridiem Phryges et, qui eo commigrarunt, Galatae: ad occafum Bithyni et Mariandyni: (nam Cauconum genus fundi-

Pontus. [5] τελέως πάντοθεν· πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Εὔξεινός ἐστι. Τῆς δὲ χώρας ταύτης διῃρημένης εἴς τε τὴν [6] μεσόγαιαν καὶ τὴν ἐπὶ θαλάττῃ, διατείνουσαν ἀπὸ τοῦ Ἅλυος μέχρι Βιθυνίας, ἑκατέραν τὴν μὲν παραλίαν ἕως Ἡρακλείας εἶχεν ὁ Εὐπάτωρ· τῆς δὲ μεσογαίας τὴν μὲν ἐγγυτάτω ἔσχεν, ἧς τινα καὶ πέραν τοῦ Ἅλυος διέτεινε· καὶ μέχρι δεῦρο τοῖς Ῥωμαίοις ἡ Ποντικὴ ἐπαρχία ἀφώρισται. Τὰ λοιπὰ δ' ἦν ὑπὸ δυνάσταις καὶ μετὰ τὴν Μιθριδάτου κατάλυσιν. Περὶ μὲν δὴ τῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ Παφλαγόνων ἐροῦμεν ὕστερον, τῶν μὴ ὑπὸ τῷ Μιθριδάτῃ· νῦν δὲ πρόκειται

5) Eustathius ad Homer. Il. 20, 329. p. m. 1288, 10. ex hoc loco refert τέλεον, omisso praeterea πάντοθεν. At idem ad Odyss. 3, 366. p. m. 134, 20. hinc refert νῦν πάντοθεν τελέως; scilicet suo more.

6) Moscov. μεσογαῖαν, de quo passim est dictum. Tum Medic. 3. 4. et Mosc. edd. ante Casaubonum τῆς Ἡρακλείας. Βιθυννοὶ, Μαριανδηνοὶ vitia sunt priorum editorum. Post voces τοῖς Ῥωμαίοις rejectae sunt ante ἀφώρισται in Medic. 3. In exitu paragraphi δὲ post κληθεῖσαν omissum est.

funditus ubique periit) ad septentrionem est mare Euxinum. Iam cum haec tota regio dividatur in mediterraneam, et in oram maritimam ab Haly usque ad Bithyniam: maritimam usque ad Heracleam Mithridates possedit: de mediterraneis etiam proximas partes, quarum nonnullae ultra Halyn excurrerent. Atque eo usque Romani Ponticam provinciam extenderunt. Reliqua etiam dejecto Mithridate regulis paruere. De Paphlagonibus mediterraneis dicemus postea. Nunc propositum est, regionem, Mithri-

ται τὴν ὑπ' ἐκείνῳ χώραν, κληθεῖσαν δὲ Πόντον διελθεῖν. Pontus.

§. 10.

Μετὰ [1] δὴ τὸν Παρθένιον ποταμὸν ἐστιν Ἄμαστρις, ὁμώνυμος τῇ συνῳκικυίᾳ πόλις· ἵδρυται [2] δὲ ἐπὶ χεῤῥονήσου λιμένας ἔχουσα τοῦ ἰσθμοῦ ἑκατέρωθεν· ἦν δ' ἡ Ἄμαστρις γυνὴ μὲν Διονυσίου, τοῦ Ἡρακλείας τυράννου, θυγάτηρ δὲ Ὀξυάθρου, τοῦ Δαρείου ἀδελφοῦ, τοῦ κατὰ Ἀλέξανδρον· ἐκείνη μὲν οὖν ἐκ τεττάρων κατοικιῶν συνῴκισε τὴν πόλιν, ἔκ τε Σησάμου, καὶ [3] Κυτώρου, καὶ Κρώμνης (ὧν καὶ Ὁμη-

1) Medic. 3. δέ. Tum Mosc. et Paris. volunt συνῳκηκυίας; melius Medic. 4. συνῳκικυίᾳ, uti saepe alibi struitur, quare sic posui.

2) Sic codices; tantum Medic. 3. 4. δ' ἐπὶ, ut alibi. Ante Casaubonum in edd. δ' ὑπὲρ et δὲ ὑπὲρ, non quod idem in margine notavit, ὑπὸ Χεῤῥ.

3) Medic. 3. Κιτώρου. Post idem τετάρτου τοῦ, et ἐμπόριον, ut Eustath. ad Homer. Il. 2, 853. p. m. 274. in. ex hoc loco. De diversa scriptura passim dixi. Sequens ποτὲ deest in Ven. 3. et pro Φρίξου, quod praeivit Xylander, Medic.

Mithridati olim subditam, quae Pontus usurpatur, describere.

§. 10.

Post amnem ergo Parthenium Amastris est, urbs ejusdem cum ea, a qua condita est, nominis: sita est in peninsula, cujus isthmus utrinque portum habet. Fuit autem Amastris uxor Dionysii, Heracleae tyranni, filia Oxyathrae, qui Darii frater fuit ab Alexandro debellati: haec urbem e quatuor pagis composuit, Sesamo, Cytoro, Cromna (quorum etiam in Paphla-

Pontus. Ὅμηρος μέμνηται ἐν τῷ Παφλαγονικῷ διακόσμῳ) τετάρτης δὲ τῆς Τιείου· ἀλλ᾽ αὕτη μὲν ταχὺ ἀπέστη τῆς κοινωνίας, αἱ δὲ ἄλλαι συνέμειναν· ὧν ἡ Σήσαμος ἀκρόπολις τῆς Ἀμάστρεως λέγεται. Τὸ δὲ Κύτωρον ἐμπορεῖον ἦν ποτὲ Σινωπέων· ὠνόμασται δ᾽ ἀπὸ [4] Κυτώρου, τοῦ Φρίξου παιδὸς, ὡς Ἔφορός φη-
p. 545. σι. Πλείστη δὲ καὶ ἀρίστη πύξος φύεται κατὰ τὴν Ἀμα-

dic. 3. 4. Parif. Aldus et Hopperus fubftituunt Φρύξου. Neque aliter fcribit vetus interpres, ut Strabo conftantiori librorum confenfu lib. I. p. m. 122. 123. et lib. II. p. m. 403. Fluctuantur tamen iidem alibi, ut docuit Fifcher. ad Palaephat. c. 31. in. Φρίξου fcribit etiam c. l. Euftathius, ubi Strabonis narrationem retulit. Τὸ Κύτωρον neutro genere, in quo omnes libri congruunt, diferte etiam hinc probat c. l. Euftathius, ut Etymol. M. h. v. terminationem Ἀμαστρέως cum Euftathio c. l.

4) Venet. 2. Βυτώρου, et deinceps Ἔφορός ἐστι. Utrumque male, etfi in Cytori nomine variatur, de quo cf. ad Melam 1, 19, 8. ubi in notis exiit Phryxus pro Phrixus. Poft Medic. 3. 4. Venet. 1. Mofcov. πλειόνων μὲν, ἢ — In proxima voce Κωβίαλον, vel, ut Mofcov. fignat, Κωβιαλὸν, confpirant libri omnes, cum alii auctores fcribant Κρωβίαλον, de quibus v. Heyne ad Homer. Il. 2, 855. Librorum lectionem probat etiam auctoritate fua Eufath. ad Homerum p. m. 274. c. l. Cf. Politus ad eum T. 2. p. 786.

Paphlagonum recenfione meminit Homerus) ac Tieo: verum hic cito defecit a focietate: reliqui in uno corpore permanferunt: de quibus Sefamus arx Amaftris dicitur. Cytorum emporium aliquando fuit Sinopenfium: nomen habere a Cytoro, Phrixi F. Ephorus ait. Plurima autem et optima buxus apud

Ἀμαστριανὴν, καὶ μάλιστα περὶ τὸ Κύτωρον. Ὁ δὲ Pontus.
Αἰγιαλὸς ἔστι μὲν ἠιὼν μακρὰ πλειόνων, ἢ ἑκατὸν σταδίων· ἔχει δὲ καὶ κώμην ὁμώνυμον, ἧς μέμνηται ὁ ποιητὴς, ὅταν φῇ·

Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

Γράφουσι δέ τινες,

Κρῶμναν Κωβίαλόν τε.

Ἐρυθίνους δὲ λέγεσθαί φασι τοὺς νῦν [5] Ἐρυθρίνους ἀπὸ τῆς χρόας· δύο δ' εἰσὶ σκόπελοι. Μετὰ δὲ Αἰγιαλὸν Κάραμβις, ἄκρα μεγάλη πρὸς τὰς ἄρκτους ἀνατεταμένη, καὶ τὴν Σκυθικὴν χερρόνησον. Ἐμνήσθημεν δ' αὐτῆς πολλάκις, καὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῇ Κριοῦ μετώπου, διθάλαττον ποιοῦντος τὸν Εὔξεινον

5) Medic. 4. Ἐρυθρούς; vetus interpres *Erithui*; Euſtath. c. l. ex Strabone repetit δύο εἰσὶ σκόπελοι οἱ νῦν Ἐρυθῖνοι. At reliqui libri ſcripti, ut editi, habent hic Ἐρυθρίνους, quam formae inverſionem ipſa res tuetur. Poſt Σκυθικὴν cum Medic. 3. et 4. expuli δέ. Poſt pro ποιοῦντος Moſcov. vitioſe dat ποιοῦντες.

apud Amaſtrin naſcitur, maxime ad Cytorum. Aegialus eſt, id quod vox notat, litus longius c ſtadiis: et habet cognominem pagum, cujus Homerus meminit hoc verſu:

Cromnamque, Aegialumque, et ſublimes Erythinos.

ſcribunt tamen quidam

Cromnam Cobialumque. — Erythinos autem dici aiunt, qui nunc vocantur Erythrini a rubro colore: duo ſunt ſcopuli. Poſt Aegialum eſt Carambis, promontorium magnum verſus ſeptentrionem porrectum et Scythicam Cherroneſum. Saepe facta eſt hujus mentio, et oppoſiti ei Kriu metopi: quibus Euxinus pontus in duo maria

Pontus. νον πόντον. Μετὰ δὲ Κάραμβιν [6] Κίνωλις, καὶ Ἀντικίνωλις, καὶ Ἀβώνου τεῖχος, πολίχνιον, καὶ Ἀρμένη, ἐφ᾽ ᾗ παροιμιάζονται·

Ὅστις ἔργον οὐδὲν εἶχεν, Ἀρμένην ἐτείχισεν.

Ἔστι δὲ κώμη τῶν Σινωπέων, ἔχουσα λιμένα.

§. 11.

Εἶτ᾽ αὐτὴ Σινώπη, σταδίους πεντήκοντα τῆς [1] Ἀρμένης διέχουσα, ἀξιολογωτάτη τῶν ταύτῃ πόλεων. Ἔκτισαν μὲν οὖν αὐτὴν Μιλήσιοι· [2] κατασκευασαμένη δὲ ναυτικὸν, ὑπῆρχε τῆς ἐντὸς Κυανέων θαλάττης,

6) Codices mei cum epitome, vetere interprete et edd. Aldi et Hopperi dant Κίνωλις καὶ Ἀντικίνωλις, quae primus ita mutavit Xylander, ut pro ν poneret μ, unde in reliquas edd. manavit, etsi Casaubonus in notis praefert ν cum aliis auctoribus, quorum quidam etiam per μ efferunt. V. ad Melam 1, 19, 8. Post in ipso versu jambico Medic. 3. habet ἐτείχιζεν.

1) Ἀρμενίας male Venet. 1. Paris. et Medic. 4. Ven. 1. post omittit οὖν; hoc quidem melius.

2) Codices mei κατασκευασαμένη, uti etiam conjiciebat Casaubonus. Recte. Nam α in ed. Aldi sine dubio incuria effluxit, unde alii post repetierunt.

maria dividitur. Post Carambin sequitur Cinolis, et Anticinolis, et Abonu teichos, oppidulum, et Armene, Sinopensium pagus, portu praeditus. De hac proverbium fertur:

Qui negotio carebat, muro cinxit Armeniam.

§. 11.

Sequitur L post hanc stadiis ipsa Sinope, omnium, quae isthic sunt, urbium praestantissima. Hanc Milesii condiderunt: et adornata classe, mare totum, quod intra petras Cyaneas est, in sua habuit potestate,

λάττης, καὶ ἔξω δὲ πολλῶν ἀγώνων μετεῖχε τοῖς Ἕλλησιν· αὐτονομηθεῖσα δὲ πολὺν χρόνον, οὐδὲ διὰ τέλους ἐφύλαξε τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ᾽ ἐκ πολιορκίας ἑάλω, καὶ ἐδούλευσε Φαρνάκῃ πρῶτον, ἔπειτα τοῖς διαδεξαμένοις ἐκεῖνον μέχρι τοῦ Εὐπάτορος, καὶ τῶν καταλυσάντων Ῥωμαίων ἐκεῖνον. Ὁ δ᾽ Εὐπάτωρ καὶ ἐγενήθη ἐκεῖ, καὶ ἐτράφη· διαφερόντως δὲ ἐτίμησεν αὐτὴν, μητρόπολίν τε τῆς βασιλείας ὑπέλαβεν. Ἔστι δὲ καὶ [3] φυσικῇ προνοίᾳ κατεσκευασμένη καλῶς. Ἵδρυται γὰρ ἐπὶ αὐχένι χεῤῥονήσου τινός· ἑκατέρωθεν δὲ τοῦ ἰσθμοῦ λιμένες, καὶ [4] ναύσταθμοι, Pontus.

E 3 καὶ

3) Ita libri omnes. Casaubonus tamen malit καὶ φύσει καὶ προνοίᾳ, cum et infra p. 561. in. Amaseam scribat προνοίᾳ τε καὶ φύσει fuisse munitam et libr. 5. p. m. 168. Martium campum πρὸς τῇ φύσει habuisse καὶ τὸν ἐκ τῆς προνοίας κόσμον. Sic in Latinis *natura*, *situs* et *opus*, *ars*, *manus* obponuntur. Cum tamen et natura loco consuluisse possit, propter libros nihil muto.

4) Medic. 3. 4. Ven. 1. Moscov. ναύσταθμα, quo genere alibi utitur. Sed cum et altero dicatur, mutandi causa gravior

te, atque extra illud etiam Graecos in multis certaminibus adjuvit. Quamquam vero diu suis vixit libera legibus, non tamen ad finem usque libertatem suam conservavit, sed expugnata, servivit Pharnaci primum, ac ejus deinceps successoribus usque ad Eupatorem et Romanos, qui eum oppresserunt. Is quidem Mithridates ibi et natus fuit, et educatus: et in eximio eam habuit honore, caputque totius regni fecit. Est autem urbs ea naturae etiam providentia praeclare parata. Nam incumbit cervici cujusdam peninsulae: a cujus isthmi utraque parte portus

Pontus. καὶ πηλαμύδια θαυμαστὰ, περὶ ὧν εἰρήκαμεν, ὅτι δευτέραν θήραν οἱ Σινωπεῖς ἔχουσι, τρίτην δ' οἱ Βυζάντιοι· καὶ κύκλῳ δ' ἡ χεῤῥόνησος προβέβληται, ῥαχιώδεις ἀκτὰς ἔχουσα, καὶ κοιλάδας τινὰς, ὡσανεὶ βόθρους πετρίνους, οὓς καλοῦσι χοινικίδας· πληροῦνται δὲ οὗτοι μετεωρισθείσης τῆς θαλάττης· ὡς καὶ διὰ τοῦτο οὐκ εὐπρόσιτον τὸ χωρίον, καὶ, διὰ πᾶσαν τὴν τῆς πέτρας ἐπιφάνειαν, ἐχινώδη καὶ ἀνεπίβατον εἶναι γυμνῷ ποδί· ἄνωθεν μέντοι καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως εὔγαιόν ἐστι τὸ ἔδαφος, καὶ ἀγροκηπίοις κεκόσμηται πυκνοῖς, πολὺ δὲ μᾶλλον τὰ προάστεια.
p. 546. Αὐτὴ δ' ἡ πόλις τετείχισται καλῶς, καὶ γυμνασίῳ δὲ,

vior non fuberat. Tum Medic. 3. 4. πηλαμήδια. Cf. 7. p. m. 440. Poft iidem Βυζαντ. absque articulo. Sequens καὶ ante κύκλῳ cum iis commode poffit omitti. Poft Cafaubonus malit καὶ διὰ τὸ πᾶσαν — quod hic neceffarium non puto. Ante verba τῆς πόλεως particulam καὶ ignorat Medic. 4. arbitrario. Tum Mofcov. Medic. 3. 4. εὐγέων. Cf. ad lib. 7. p. m. 402.

portus funt, et navalia, ac pelamydum capturae mirabiles: de quibus diximus, fecundam capturae ejus felicitatem effe penes Sinopenfes, tertiam Byzantiorum. In orbem peninfula projecta habet fcopulofa litora, et cavernas quasdam, veluti foveas f..ofas, Choenicides ipfi, quafi modiolos, appellant: eae implentur mari intumefcente: ut propter hanc quoque caufam difficulter accedi ad locum iftum poffit: et quia fcopulis apparentibus in echini morem horrens, nudo pedi aditum non praebet. Superne, ac fupra urbem, folum eft bonum, et agris hortisque crebris excultum: multo tamen praeftant fuburbia. Ipfa urbs muris eft egregie

δὲ, καὶ ἀγορᾷ, καὶ στοαῖς κεκόσμηται λαμπρῶς. Τοιαύτη δὲ οὖσα, δὶς ὅμως ἑάλω· πρότερον μὲν τοῦ Φαρνάκου παρὰ δόξαν αἰφνιδίως ἐπιπεσόντος· ὕστερον δὲ ὑπὸ [5] Λευκόλλου, καὶ τοῦ ἐγκαθημένου τυράννου, καὶ ἐντὸς ἅμα, καὶ ἐκτὸς πολιορκουμένη· ὁ γὰρ ἐγκατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως φρούραρχος Βακχίδης, ὑπονοῶν ἀεὶ τινὰ προδοσίαν ἐκ τῶν ἔνδοθεν, καὶ πολλὰς αἰκίας καὶ σφαγὰς ποιῶν, ἀπαγορεῦσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησε πρὸς ἄμφω, μήτ' [6] ἀμύνασθαι δυναμένους γενναίως, μήτε προσθέσθαι κατὰ συμβάσεις. Ἑάλωσαν οὖν· καὶ τὸν μὲν ἄλλον κόσμον τῆς πόλεως διεφύλαξεν ὁ Λεύκολλος· Pontus.

 τὴν

5) Sic Mofcov. Parif. Medic. 3. 4. Vulgo Λευκούλλου, ut paullo inferius, et alibi. Cf. ad lib. 8. p. m. 279. Pro πολιορκουμένη, quod bene habet, Medic. 4. et Ven. 1. πολιορκούμενοι; Medic. 3. πολιορκουμένου. Poft pro ἐγκατασταθεὶς Medic. ἐγκαταστάς.

6) Medic. 3. 4. ἀμύνεσθαι. Tum iidem cum Parif. Ven. 1. et Mofcov. ἑάλωσαν δ' οὖν. Poft Parif. ᾖρεν, ut paffim in fimili etiam connexu.

gie circumdata, ac fplendide etiam ornata gymnafio, foro atque porticibus. Talis tamen cum fit, bis capta nihilominus fuit: prius a Pharnace, cum is eam de improvifo obrueret: pofterius a Lucullo et tyranno intus defidente, cum et foris et intus oppugnaretur. Nam cuftodiae urbis praefectus a rege Bacchides fubinde aliquam metuens proditionem, ac multas caedes edens, multos foede multans civium, eo rem deduxit, ut neque ad propugnandum fortiter civibus animus, neque ad deditionem initis pactis faciendam facultas effet. Expugnata igitur eft captaque urbs. Lucullus, confervatis reliquis Sinopes

Pontus. τὴν δὲ τοῦ Βιλλάρου σφαῖραν ἦρε, καὶ τὸν [7] Αὐτόλυκον, Σθένιδος ἔργον, ὃν ἐκεῖνοι οἰκιστὴν ἐνόμιζον, καὶ ἐτίμων ὡς θεόν· ἦν δὲ καὶ μαντεῖον αὐτοῦ. Δοκεῖ δὲ τῶν [8] τῷ Ἰάσονι συμπλευσάντων εἶναι, καὶ κατασχεῖν τοῦτον τὸν τόπον. Εἶθ' ὕστερον Μιλήσιοι τὴν εὐφυΐαν ἰδόντες, καὶ τὴν ἀσθένειαν τῶν ἐνοικούντων, ἐξιδιάσαντο, καὶ ἐποίκους ἔστειλαν· νυνὶ δὲ καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαν δέδεκται, καὶ μέρος τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας ἐκείνων ἐστί. Διέχει δὲ τοῦ μὲν Ἱεροῦ τρισχι-

7) Medic. 3. 4. (hic postea correctus) Parif. Mofcov. et edd. Aldi et Hopperi Αὐτόλυτον; vetus interpres *Dutolytum*. Eadem in fine notatur variatio ad Valer. Flacc. 5, 155. ubi Maferius, Leopardus in emendd. 13, 5. et hic Xylander emendarunt. Res manifesta est ex Apollonio Rh. 2, 956. in primis ex Plutarcho in Lucullo c. 23. et Appiano in Mithridat. cap. 83. Plures, ex quibus idem elucet, memorat Burmannus in catalogo Argonautarum h. v. Hinc Mofc. nomini Στένιδος fubjicit δὲ, et pro οἰκιστὴν exhibet οἰκιστόν.

8) Articulum, quem repudiant Mofcov. Medic. 3. 4. Parif. primus addidit Cafaubonus. Sic antea τὴν τοῦ Βιλλάρου σφαῖραν et plura in hanc partem. Ante voces ἀφ' Ἡρακλείας Mofcov. ponit καὶ, ut Venet. I.

pes ornamentis, Billari tamen fphaeram abstulit, et Sthenidis opus Autolyci ftatuam, quem illi urbis conditorem exiftimantes divinis colebant honoribus. Fuit etiam oraculum ejus. Videtur is unus eorum fuiffe, qui cum Iafone navigaverunt, et locum iftum occupaffe. Poftea Milefii, opportunitate loci animadverfa, et imbecillitate inhabitantium, fuum fecerunt, colonosque miferunt. Nunc Romanorum recepit coloniam, quae in partem urbis agrique venit. Diftat a fano Chalcedonenfi ftadia

τρισχιλίους καὶ πεντακοσίους, ἀφ' Ἡρακλείας δὲ Pontus. δισχιλίους, Καράμβεως δὲ ἑπτακοσίους ςαδίους. Ἄνδρας δὲ ἐξήνεγκεν ἀγαθοὺς, τῶν μὲν φιλοσόφων, [9] Διογένη, τὸν Κυνικὸν, καὶ Τιμόθεον, τὸν Πατρίωνα· τῶν δὲ ποιητῶν, Δίφιλον τὸν κωμικόν· τῶν δὲ συγγραφέων, Βάτωνα, τὸν πραγματευθέντα τὰ Περσικά.

§. 12.

Ἐντεῦθεν δ' ἐφεξῆς ἡ τοῦ Ἅλυος ἐκβολὴ ποταμοῦ· ὠνόμαςαι δ' ἀπὸ τῶν ἁλῶν, ἃς παραῤῥεῖ· ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ, τῆς

 Πον-

9) Medic. 3. 4. Διογένην, quae duplex forma in multis nominibus occurrit. Cf. ad lib. 10. p. m. 131. n. 4. Πατρίωνα, quod in Πατρίονα male mutaverant edd. Parif. et Amftel. tuentur etiam codices cum epitome. Pro Βάθωνα, quod legitur in edd. omnibus, Ven. 1. Mofcov. et Parif. cum epitome et vetere interprete volunt Βάτωνα, uti effertur ab Athenaeo. Cf. Cafaubon. in animadverf. 6, 13. et quae adtulit Schweighaeuferus ad 6, 59. Poft πραγματευσάμενον ex Medic. 3. praetulerim. Cf. lib. 8. in.

dia CIϽ CIϽ CIϽ IϽ. ab Heraclea CIϽ CIϽ. a Carambi IϽ CC. Viros praeftantes protulit Sinope, philofophos Diogenem cynicum et Timotheum Patrionem: poëtam comicum Diphilum: hiftoriae fcriptorem Batonem, qui Perfica compofuit.

§. 12.

Deinceps funt oftia Halyos fluvii: cui a falibus, quos praeterlabitur, nomen eft. Fontes habet in magna Cappadocia, prope Ponti-

Pontus. Ποντικῆς πλησίον, κατὰ τὴν [1] Καμισηνήν· ἐνεχθεὶς δ' ἐπὶ δύσιν πολὺς, εἶτ', ἐπιστρέψας πρὸς τὴν ἄρκτον διά τε Γαλατῶν καὶ Παφλαγόνων, ὁρίζει τούτους τε καὶ τοὺς Λευκοσύρους. Ἔχει δὲ καὶ ἡ Σινωπῆτις καὶ ἡ μέχρι Βιθυνίας πᾶσα ὀρεινὴ ὑπερκειμένη τῆς λεχθείσης παραλίας ναυπηγήσιμον ὕλην, ἀγαθὴν καὶ εὐκατακόμιστον. Ἡ δὲ Σινωπῆτις καὶ σφένδαμνον φύει καὶ [2] ὀροκάρυον, ἐξ ὧν τὰς τραπέζας τέμνουσιν· ἅπασα

1) Medic. 3. 4. Καμβυσινὴν; Mofcov. Venet. 1. 2. Καμισηνὴν; Parif. Καμισηνησηνὴν; edd. Καμβυσηνήν. Cf. ad lib. 11. p. m. 576. Attamen ne fic quidem loci integritas conftituta eft. Nempe Cambyfene nec ad Cappadociam, nec ad Pontum pertinet, fed ad Armeniam, (v. lib. 11. p. m. 576.) ubi Halyos fontes non funt, aut legendum eft Καμμανηνὴν, uti vult la Barre in Memoires — de Paris Vol. 8. f. Vol. 11. p. 537. (ed. Hag.), aut, cum dubia fit illa fcriptura, de qua fupra p. 12. not. 10. Καμισηνὴν, quod non folum fitus fuadet, fed adeo codices quidam praeeunt. In fequentibus codices mei omnes volunt πρὸς τὴν ἄρκτον, pro quo Aldus ad alios propagavit πρὸς ἄρκτους, etfi utrumque promifcue dicitur etiam in Strabone. Vocem πᾶσα, quae vulgo rejicitur poft Βιθυνίας, ante ἡ μέχρι — ponunt Mofcov. et Med. 3. In Veneto utroque deeft. Tum pro κατακόμιστον editionum codices Cafaubonn. et mei melius exhibent εὐκατακόμιστον, quod et reddidit vetus interpres, et hinc Schneider. in L. Gr.

2) Venet. 1. edd. Aldi et Hopperi ὀροκάριον, quod recte Xylan-

Ponticam, apud Camifenam. Inde magno alveo verfus occafum lapfus, ad feptentrionem fe convertit per Galatas et Paphlagones, hos a Leucofyris diftinguens. Montana, quae fupra Sinopenfem et reliquam maris oram usque ad Bithyniam fita funt, navibus fabricandis aptam et deportatu facilem habent materiam. Sinopenfia etiam acer habent et nucem monta-

ἅπασα δὲ καὶ ἐλαιόφυτός ἐστιν, ἡ μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης γεωργουμένη. Pontus.

§. 13.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἅλυος ἡ [1] Γαδιλωνῖτίς ἐστι μέχρι τῆς Σαραμηνῆς, εὐδαίμων χώρα, καὶ πεδιὰς πᾶσα, καὶ πάμφορος· ἔχει δὲ καὶ [2] προβατεῖαν

Xylander mutavit in ὀρουάρυον, uti etiam ex noſtro loco refert Euſtath. ad Dionyſ. v. 773. non ὀρόκαρνον, ut ſcribitur in Schneideri Lex. Gr.

1) Moſcov. Γαδιλωνῖτις; epitome p. 156. Hudſ. Γαδιλωνῖτις; vetus interpres *Gadilonetica*; edd. Aldi et Hopperi Γαδιλωνῖτις; ceterae, ut alii codices, Γαδηλωνῖτις. Poſt p. 547. in Γαδιλῶνα omnes conſentiunt, quare ſcripſi per ι, cum aliunde nihil de ea conſtet. Quod enim Caſaubonus ſuſpicatur eſſe *Galorum* Ptolemaei 5, 3. ſitu arguitur. Deinceps pro Σαραμήνης, quod adhuc legebatur, Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Ἀραμηνῆς; edd. Aldi, Hopperi Ἀραμινῆς, hinc Σαραμήνης, ut Veneti habuiſſe videntur. Utrum τὸ σ in initio aut repetitum aut abſorptum fuerit, ſtatui nequit. Poſterius tamen ex ſequentibus magis fit probabile.

2) Medic. 3. 4. προβατεῖαν. Vulgo προβατίαν. Illud ex etymologiae legibus praeferendum putavi. Et ſic ſcribitur in Plutarchi Solone cap. 23. Poplicola cap. 11. Pollucis Onom. 7, 33. ſ. 184. Pro ὑποδιφθέρου, quod bene habet, Moſcov. dat ὑπὸ διφθέρου, Medic. 3. 4. ὑπὸ διφθέρας; edd. Aldi et Hopperi ἀποδιφθέρου. Cf. lib. 4. p. m. 57. Tum τὸ καὶ ſubſequens omittit Medic. 3. et verba proxima γίνονται — σπάνις

montanam, ex quibus menſae fiunt. Univerſa et oleis conſita eſt regio, quae paululum ſupra mare colitur.

§. 13.

Poſt oſtia Halyos fluvii Gadilonitis eſt usque ad Saramenam, fertilis admodum ac beata regio, tota

Pontus. τεῖαν ὑποδιφθέρου καὶ μαλακῆς ἐρέας, ἧς καθ' ὅλην τὴν Καππαδοκίαν καὶ τὸν Πόντον σφόδρα πολλὴ σπάνις ἐστί· γίνονται δὲ καὶ ζόρκες, ὧν ἀλλαχοῦ
p. 547. σπάνις ἐστί. Ταύτης δὲ τῆς χώρας τὴν μὲν ἔχουσιν Ἀμισηνοὶ, τὴν δ' ἔδωκε Δηϊοτάρῳ Πομπήϊος, καθάπερ καὶ τὰ περὶ [3] τὴν Φαρνακίαν καὶ τὴν Τραπεζουσίαν, μέχρι Κολχίδος καὶ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας· καὶ τούτων ἀπέδειξεν αὐτὸν βασιλέα, ἔχοντα καὶ τὴν πατρῴαν τετραρχίαν τῶν Γαλατῶν, τοὺς Τολιστοβογίους. Ἀποθανόντος δ' ἐκείνου, πολλαὶ διαδοχαὶ τῶν ἐκείνου γεγόνασι.

§. 14.

σπάνις ἐστὶ Moſcov. et Pariſ. Cauſa adparet. Prius σπάνις in σπάνιος mutat Pariſ. et pro ἐρέας Medic. 3. dat ἐρείας.

3) Articulus deeſt in Medic. 3. 4. Pariſ. et Moſcov. et pro Τραπεζουσίαν in Medic. 3. exſtat Τραπεζουντίαν. Cum utrumque rectum ſit, ut ex Stephano diſcitur ſub h. v. tum etiam Euſtath. ad Dionyſ. v. 687. Τραπεζουσίαν χώραν commemorat. Poſt Τολιστοβωγίους effert per ω Moſcov. qui tamen lib. 4. p. m. 32. ο retinet, et ω adeo, quod infra p. 567. m. objiciunt editiones, in ο mutat, quo utuntur etiam Memnon cap. 20. Ptolem. 5, 4. Stephanus h. v. etſi alias diſcre-

ta campeſtris. Oves nutrit pellitas, ac lana molli, qualis per totam Cappadociam et Pontum magna eſt penuria: naſcuntur ibi etiam capreae, rarae alibi. Huius regionis partem Amiſeni habent, partem Pompejus Deiotaro dedit: ut et quae ſunt ad Pharnaciam et Trapezuntem, Colchos usque ad minorem Armeniam: et regem ejus ditionis conſtituit, cum etiam paternam tetrarchiam haberet Toliſtobogiorum Galatarum. Eo mortuo, variae fuerunt ſucceſſiones.

§. 14.

§. 14. Pontus.

Μετὰ δὲ τὴν Γαδιλῶνα ἡ Σαραμηνὴ καὶ Ἀμισὸς, πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα τῆς Σινώπης περὶ ἐννακοσίους ςαδίους. Φησὶ δὲ αὐτὴν Θεόπομπος [2] πρώτους Μιλησίους κτίσαι, εἶτα Καππαδόκων ἄρχοντα·

crepant; Eratofthenem tamen per ω Τολιςοβωγίους vocaffe adfirmat. Equidem retinui ο, quod Cafaubonus repofuerat, cum priores editores ω praetuliffent.

1) Quod poft de Gadilonitide et Aramina [Saramena] fequitur, fufpectum eft. *Xylander*. Id tamen antea profeffus erat. Poft Medic. 3. 4. ἐνακοσίους, iidemque, Vaticani et Aldus δ᾽ αὐτήν.

2) Cum fequatur τρίτον δὲ, apparet deeffe hic aliquid. Deinde ubi, quaefo, lectum eft, Milefios Cappadocibus imperaffe? Omnino probo lectionem, quam fecutus eft vetus interpres: πρώτους Μιλησίους κτίσαι· εἶτα Καππαδόκων ἄρχοντα· τρίτον — Deeffe autem videtur nomen illius Cappadociae regis. *Cafaubonus*. Quae adferant codices, primum commemoranda. Cafaubonn. πρώτην; Medic. 4. πρῶτον; alii cum edd. πρώτους. Deinde verba Καππαδόκων ἄρχοντας in Medic. 3. et Vatic. defunt; in Medic. 4. exftat καὶ εἶτα τὸν Καππαδοκῶν ἄρχοντα; pofterius etiam MSS. Cafaubonn. Parif. Mofcov. Ven. 1. habent; denique pro τρίτον in Medic. 3. Vatic. et Urbin. legitur ὕςερον, pro Ἀθηνοκλέους in Vatic. et Urbin. Ἀθενοκλέους, in iisdem et Medic. 3. ἀποικισθεῖσαν et in Medic. 4. ἐποικησθεῖσαν. Vulgo in editt. locus ita fiftitur: πρώτους Μιλησίους κτίσαι, Καππαδόκων ἄρχοντας, τρίτον δ᾽ ὑπ᾽ Ἀθηνοκλέους κ. Α. ἐποικισθεῖσαν. In quibus verbis non falfa folum jactari, fed et deeffe aliquid recte vidit et monuit

§. 14.

Poft Gadilonem eft Saramena, urbsque Amifus illuftris a Sinopa diftans ftadia circiter ıↄcccc. Theopompus narrat, initio eam a Milefiis fuiffe conditam; deinde a Cappadocum

Pontus. τα· τρίτον δ' ὑπ' Ἀθηνοκλέους καὶ Ἀθηναίων ἐποικισθεῖσαν, Πειραιᾶ μετονομασθῆναι. Καὶ ταύτην δὲ κατέσχον οἱ βασιλεῖς· ὁ δ' Εὐπάτωρ ἐκόσμησεν [3] ἱεροῖς, καὶ προσέκτισε μέρος. Λεύκολλος δὲ καὶ ταύτην ἐπολιόρκησεν· εἶθ' ὕστερον Φαρνάκης ἐκ Βοσπόρου διαβάς· ἐλευθερωθεῖσαν δ' ὑπὸ Καίσαρος τοῦ θεοῦ, παρέδωκεν Ἀντώνιος βασιλεῦσιν· εἶθ' ὁ τύραννος Στράτων κακῶς αὐτὴν διέθηκεν· εἶτ' ἠλευθερώθη πάλιν μετὰ τὰ Ἀκτιακὰ ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Σεβα-

nuit Casaubonus, et sensisse ipsi videntur librarii. Aut igitur ejicienda sunt aliqua, aut pro τρίτον ponendum ὕστερον, ut antea εἶτα. Cum Strabo truncatus potius sit, quam augmentis locupletatus, prius praetuli, et locum, qualis nunc prodit, restitui. Post pro Πειραιᾶ Paris. Moscov. et Medic. 3. ponunt Πειρεᾶ, et sic vetus interpres *Pirea*. Quodsi huc Πείρα in numis pertinet, ut quidam putant, suffragante etiam type noctuae, praeferenda est scriptura recepta, quam vel Athenarum portus probat. Cf. Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 2. p. 390.

3) Moscov. ἱερεῖς et ἱεροῖς. Tum idem et Paris. Λεύκολλος, de quo supra et alibi dictum est. Post pro ἐλευθερώθη Moscov. Paris. Ven. 1. Medic. 3. 4. ἠλευθερώθη, uti nunc reposui. Sic lib. 8. p. m. 286. et alibi, et, si ejusdem mutationis exemplum velis, p. m. 297.

docum principe; tertium autem ab Athenocle et Atheniensibus frequentatam colonis, et Peiraeeum fuisse denominatam. Hanc quoque reges tenuerunt: et Eupator templis ornavit, partemque urbi de integro adjecit. Lucullus etiam hanc cepit: ac deinde Pharnaces, cum e Bosporo trajecisset. Liberatam autem a divo Caesare Antonius regibus subjecit: deinde male eam tractavit Strato tyrannus: rursum deinde libertas eis reddita est a Caesare Augusto

Σεβαςοῦ, καὶ νῦν εὖ συνέςηκεν. Ἔχει δὲ τήν τε ἄλλην χώραν καλὴν, καὶ τὴν Θεμίσκυραν, τὸ τῶν Ἀμαζόνων οἰκητήριον, καὶ τὴν [4] Σιδηνήν. Pontus.

§. 15.

Ἔςι δὲ ἡ Θεμίσκυρα πεδίον, τῇ μὲν ὑπὸ [1] τοῦ πελάγους κλυζόμενον, ὅσον ἑξήκοντα ςαδίους τῆς πόλεως διέχον· τῇ δ' ὑπὸ τῆς ὀρεινῆς, εὐδένδρου καὶ διαῤῥύτου ποταμοῖς, αὐτόθεν τὰς πηγὰς ἔχουσιν. Ἐκ μὲν οὖν τούτων πληρούμενος ἁπάντων εἷς ποταμὸς διέξεισι τὸ πεδίον, Θερμώδων καλούμενος· ἄλλος δὲ τούτῳ πάρισος, ῥέων ἐκ τῆς καλουμένης Φαναροίας,

4) Medic. 4. Σιδινὴν, ut vetus interpres *Sidinam*. Ac bene habet vulgata, ut adparet ex iis, quae commemorantur infra p. 548.

1) Articulum addidi ex Mosc. Paris. Medic. 3. 4. Paullo inferius inverso verborum ordine Medic. 4. ἁπάντων πληρούμενος. Tum ante Ποντικῶν articulum omittunt edd. ante Casaubonum.

gusto post Actiacam victoriam. Et nunc quidem in bono est statu. Habet autem cum aliam regionem bonam, tum Themiscyram, Amazonum olim domicilium, et Sidenam.

§. 15.

Themiscyra planities est, quae ab altera parte mari alluitur, ad LX stadia ab Amiso dissidens: ab altera montanis subjecta, nemorosis probe et perfluis amnium alveis, qui indidem scaturiunt: e quibus omnibus impletus unus fluvius planitiem percurrit, Thermodon nomine: alius autem aequalibus fere ab eo spatiis semper distans, Iris nomine, per Phanaroeam fluit, eandem perla-

Pontus. ῥοίας, τὸ αὐτὸ διέξεισι πεδίον· καλεῖται δὲ Ἶρις. Ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ἐν αὐτῷ τῷ Πόντῳ· ῥυεὶς δὲ διὰ πόλεως μέσης Κομάνων τῶν Ποντικῶν, καὶ διὰ τῆς [2] Δαξιμωνίτιδος, εὐδαίμονος πεδίου, πρὸς δύσιν, εἶτ' ἐπιστρέφει πρὸς τὰς ἄρκτους παρ' αὐτὰ τὰ Γαζίουρα, παλαιὸν βασίλειον, νῦν δ' ἔρημον· εἶτα ἀνακάμπτει [3] πάλιν πρὸς ἕω· παραλαβὼν τόν τε Σκύλακα καὶ ἄλλους ποταμοὺς, καὶ παρ' [4] αὐτὸ τῆς Ἀμασείας ἐνεχθεὶς τεῖχος, τῆς ἡμετέρας πατρίδος, πόλεως ἐρυμνοτάτης, εἰς τὴν Φαναροιαν πρόεισιν· ἐνταῦθα δὲ συμβαλὼν ὁ Λύκος αὐτῷ, τὰς ἀρχὰς ἐξ Ἀρμενίας ἔχων, γίνεται καὶ αὐτὸς Ἶρις· εἶθ'

2) Vetus interpres *Diaximoniticam*; codices omnes tuentur vulgatam, in qua adquiescendum est. Γαζίουρα confirmat etiam Dio 35, 12.

3) Πάλιν addidi ex Casaubonn. Medic. 3. 4. Paris. Moscov. et Veneto utroque, quibus adspirat vetus interpres. Referendum est ad ἀνακάμπτει.

4) Medic. 3. 4. Moscov. αὐτὸ τό. In hoc nexu repetitum potius τὸ videtur ex αὐτὸ, quam emphasis causa additum. Rectius ante ἡμετέρας in iisdem praeponitur articulus, qui inde ab editione Casauboniana effluxit.

perlabens planitiem. Oritur in ipsa Pontica regione, ac postquam Comana, Ponti urbem, pertransiit, ac Daximonitidem, felicem campum, versus occasum labens: inde ad septentriones se inflectit apud ipsa Gaziura, antiquam regiam, nunc desertam: hinc rursus revertitur versus ortum, assumto Scylace, aliisque amnibus, murosque Amasiae, patriae nostrae, urbis munitissimae, praetervectus, in Phanaroeam effertur. Ibi in eum incidit, cujus origo in Armenia est, et ipse quoque fit Iris: post Themiscyra

εἶθ' ἡ Θεμίσκυρα ὑποδέχεται τὸ ῥεῦμα, καὶ τὸ Πον- Pontus. τικὸν πέλαγος. [5] Διὰ δὲ τοῦτ' ἔνδροσόν ἐστι καὶ ποάζον ἀεὶ τὸ πεδίον τοῦτο, [6] τρέφειν τε ἀγέλας βοῶν τε ὁμοίως καὶ ἵππων δυνάμενον· σπόρον δὲ πλεῖστον δέχεται τὸν ἐκ τῆς ἐλύμου καὶ κέγχρου, μᾶλλον δὲ ἀνέκλειπτον· αὐχμοῦ γὰρ κρείττων ἐστὶν ἡ [7] εὐϋδρία p. 548. παντός· ὥστ' οὐδὲ λιμὸς καθικνεῖται τῶν ἀνθρώπων τούτων οὐδ' ἅπαξ· τοσαύτην [8] δ' ὀπώραν ἐκδίδωσιν

5) Medic. 3. 4. διὰ δὲ τοῦτο. Poſt pro ποάζον, quod tuentur libri omnes, Caſaubonus emendat χλοάζον, ſine gravi cauſa, cum idem indicet vox recepta et in ſimili nexu occurrat ſupra p. m. 31. et lib. 16. p. 770. m.

6) Medic. 3. 4. (hic poſtea corr.) Moſcov. Pariſ. Venet. 1 ante τρέφειν ponunt τῷ, quod ſpectarent ὁμοίως, cum primaria hic vox ſit δυνάμενον. Ante ἀγέλας cum Medic. 3. malim abeſſe τε, aut mutari in δέ. Poſt Medic. 4. vitioſe τὸ ἐκ τῆς. Verba κρείττων ἐστὶ invertit Medic. 3.

7) Sic repoſui ex Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. Moſcov. Vatic. et Urbin. cum ἀνυδρία ſcriptum exſtet in edd. ante Caſaubonum, qui recepit et propagavit ἐνυδρία, uti dediſſe videtur Pariſ. Vetus interpres *aquae copia*. In nota εὐϋδρία conjecerat etiam Caſaubonus.

8) Ex Moſc. et Medic. 3. 4. interſerui δ'. Paullo poſt iidem

miſcyra fluvium excipit, et mare tandem Euxinum. Hac de cauſa planities haec ſemper roſcida eſt et herbis viret, ſufficitque alendis boum et equorum armentis: ſementem plurimam excipit elymi atque milii: atque adeo nunquam frugibus deſtituitur: nam aquarum copia quavis ſiccitate eſt valentior: itaque fames nunquam ad iſtos homines pertingit: cum montana etiam tantam abundantiam praebeant ſponte ſua naſcentium et ſilveſtrium fructuum,

Pontus. δῶσιν ἡ παρώρειος τὴν αὐτοφυῆ καὶ ἀγρίαν, σαφυλῆς τε καὶ ὄχνης, καὶ μήλου, καὶ τῶν καρυωδῶν, ὥστε κατὰ πᾶσαν τοῦ ἔτους ὥραν ἀφθόνως [9] εὐπορεῖν τοὺς ἐξιόντας ἐπὶ τὴν ὕλην· τοτὲ μὲν ἔτι κρεμαμένων τῶν καρπῶν ἐν τοῖς δένδρεσι, τοτὲ δ' ἐν τῇ πεπτωκυίᾳ φυλλάδι, καὶ ὑπ' αὐτῇ κειμένων βαθείᾳ, καὶ πολλῇ κεχυμένῃ. Συχναὶ δὲ καὶ θῆραι παντοίων ἀγρευμάτων διὰ τὴν εὐφορίαν τῆς τροφῆς.

§. 16.

iidem codices cum Vatic. et Urbin. habent παρώρειος, ut Casauboniani alii, cum in aliis fuerit παράλιος, quod praeivit Casaubonus, quocum consentit Ven. 2. antea in edd. Aldi et Hopperi editum erat παράρειος, uti est in Ven. 1. pro quo Xylander substituerat παρώρειος, quod in epitome legatur τὰ δὲ ὀρεινὰ αὐτῆς δενδροφόρα. Casaubonus tamen, etsi παρώρειος non rejicit, praefert παράλιος, cum multis locis eo nomine commendet oram maritimam, ubi Sinope et Amisus. Alterum tamen valet etiam ad augendam ubertatem. Ex Paris. notatum erat παρόριος, ut lib. 14. p. 663. m. variatur. Paullo post pro ὥστε in ed. Casaubonianam et ceteras irrepserat ὥντε. Sic vitiose pro μήλου Ven. 1. dedit adeo μύλου.

9) Sic codices. Aldus corruperat in ἀπορεῖ, quod stetit ad Casaubonum, qui verum verbum reduxit, suadente id antea Xylandro. Post Moscov. ut alibi saepe, τότε — τότε. Cf. ad lib. 9. p. m. 657. Pro ἐπ' αὐτῇ in seq. ex MSStis dedi ὑπ' αὐτῇ.

ctuum, vitis, piri, mali, et eorum, quae sunt de genere nucum, ita ut toto anni tempore largiter decerpere fructus possint, qui in silvas eunt: cum alii etiamnum de arboribus pendeant, alii in foliorum, quae defluxerunt, strue copiosa et densa jacentia inveniantur. Omnis etiam generis venationes in frequentissimo sunt usu ob fertilitatem soli.

§. 16.

§. 16. Pontus.

Μετὰ δὲ τὴν Θεμίσκυραν ἐστιν ἡ Σιδηνή, πεδίον εὔδαιμον, οὐχ [1] ὁμοίως δὲ καὶ κατάῤῥυτον, ἔχον χωρία ἐρυμνὰ ἐπὶ τῇ παραλίᾳ, [2] τήν τε Σίδην, ἀφ' ἧς ὠνομάσθη Σιδηνή, καὶ Χάβακα, καὶ Φαύδα. [3] Μέχρι μὲν δὴ δεῦρο Ἀμισηνή. Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἄξιοι μνήμης κατὰ παιδείαν ἐνταῦθα· μαθηματικοὶ

 μὲν,

1) Codices Casauboniani meique omnes subjiciunt δὲ, quod vulgo abest. Vetus interpres: *quamquam non valde ferax, irrigua tamen.* Forte: εὔδαιμον, οὐχ ὁμοίως δὲ κατάῤῥυτον.

2) Iusseram hunc locum ita edi: ἔχον — ἐπὶ τῇ παραλίᾳ τήν τε Σίδην, ἀφ' ἧς ὠν. — καὶ Φαῦδα μέχρι μ. Nihil enim deest, quod visum est Xylandro, cujus editionem secutae sunt nostrae operae. Xylandrum decepit δὲ particula, quae fecit, ut putaret, esse initium alius sententiae. Natus error ex pravissima plerorumque consuetudine pronuntiandi τ post ν, quasi esset δ, quae multos bonorum scriptorum locos corrupit. *Casaubonus.* Nempe inter voces Φαῦδα et μέχρι μὲν lacunae signum adposuerat Xylander, cum omnes codices continua serie illas connectant, ut Casaubonus in prioribus verum connexum notavit. De singulis haec monenda. Moscov. dat Χαβάκα. Tum idem, Medic. 3. Paris. Venet. 2. Φάβδα; vetus interpres *Phabela.* Non tanti est, his frustra immorari.

3) Haec verba ad Ἀμισηνὴ delent Medic. 3. et Urbin. (cujus hic et Vaticani auxilium parcius subministratum exspirat)

§. 16.

Themiscyram subsequitur Sidena, felix quidem, sed non aeque aquis irrigua regio, castellis in ora maritima munitis praedita, quae sunt Side, a qua nomen habet Sidena, et Chabaca, et Phauda. Atque hactenus Amisena. Amisus protulit viros doctrina insignes: mathematicos qui-

Pontus. μὲν, Δημήτριος ὁ τοῦ Ῥαθηνοῦ, καὶ Διονυσιόδωρος, ὁμώνυμος τῷ [4] Ἴκενι γεωμέτρῃ· γραμματικὸς δὲ, Τυραννίων, οὗ ἡμεῖς ἠκροασάμεθα.

§. 17.

Μετὰ δὲ τὴν Σιδηνὴν ἡ Φαρνακία ἐστὶν, ἐρυμνὸν πόλισμα· καὶ [1] μετὰ ταῦτα ἡ Τραπεζοῦς, πόλις Ἑλληνὶς, εἰς ἣν ἀπὸ τῆς Ἀμισοῦ περὶ δισχιλίους καὶ διακοσίους σταδίους ἐστὶν ὁ πλοῦς· [2] εἶτ' ἔνθεν εἰς Φάσιν

spirat) at tuentur cum vetere interprete alii; recte quidem et ex nexu. Tyrannionem quidem diserte Suidas h. v. Amisenum facit. Pro Ἀμισηνοὶ tantum Moscov. vult Ἀμισσηνοὶ et Paris. Ἀμισσηνὴ, Medic. 4. Ἀμισινὴ et ex corr. Ἀμασινή.

4) An legendum? τῷ Μηλίῳ γ. Plinius certe geometram ejus nominis celebrem Melium fuisse ait N. H. 2, 109. *Tyrwhittus in conjecturis in Strabon. p. m.* 49. Vulgatam lectionem tenent omnes libri, nec irrita successus spe eam ego adtrecto.

1) Medic. 3. Mosc. καὶ ἡ μετὰ ταῦτα Τρ. In Paris. ἡ plane abest. Τραπεζοῦς male edd. Aldi et Hopperi.

2) Codices Casaubonn. et mei εἶτ' ἐντεῦθεν (Medic. 3. 4. Paris. εἶτ' ἔνθεν) εἰς Φάσιν (Moscov. Φᾶσιν, Ven. 1. εἰς Φαῦσιν) χίλιοί που καὶ τετρακόσιοι f. τετταρακοσίων. Editiones εἶτ' ἔνθεν εἰς Φάσιν χιλίων πoῦ καὶ τετταρακοσίων. Nempe retulerunt ad πλοῦς. Equidem reddidi codices. Φάσιν sine mutatione reliqui,

quidem Demetrium Ratheni, et Dionysiodorum ejusdem nominis cum Icene geometra: grammaticum autem Tyrannionem, quem nos audivimus.

§. 17.

Secundum Sidenam Pharnacia est, munitum oppidum: ac post Trapezus, Graecanica urbs: ad quam ab Amiso navigatio est

Φάσιν χίλιοί που καὶ τετρακόσιοι, ὥσθ' οἱ σύμπαντες ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ μέχρι Φάσιδος περὶ ὀκτακισχιλίους ςαδίους εἰσὶν, ἢ μικρῷ πλείους, ἢ ἐλάττους. Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ ταύτῃ Ἀμισοῦ πλέουσιν, ἡ Ἡράκλειος ἄκρα πρῶτόν ἐςιν· εἶτα ἄλλη ἄκρα Ἰασόνιον, καὶ ὁ [3] Γενήτης· εἶτα [4] Κύτωρος πολίχνη, ἐξ ἧς συνῳκί- Pontus.

liqui, cum non promiscue solum Φᾶσις et Φάσις efferatur, sed posterius in Nostro receptum sit. Pro ὥσθ' οἱ Medic. 3. praeit ὥστε οἱ et Medic. 4. ὡς οἱ.

3) Vulgo Γενέτης cum omnibus MSStis. Sic tamen dedi, cum non solum Γενηταίη ἄκρη scribatur ab Apollonio Rh. 2, 378. adprobante Scholiaste, et alibi, sed et luculenter id probet Stephanus. Nempe ε ortum est ex promiscua pronuntiatione.

4) Casaubonn. Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Ven. 1. 2. Κύτωρος, ut vetus interpres *Cytorus*; editt. Κούτουρος. Casaubonus vult Κοτύωρα, cui adsentitur Politus ad Eustath. in Homer. T. 2. p. 783. sq. Recte, si alios consulas. Nempe ἡ Κύτωρος s. τὸ Κύτωρον urbs fuit Paphlagoniae, at Κοτύωρα κώμη Ποντικὴ s. Ponti Cappadocii. Fuerunt igitur oppida diversa, sed inde a Suidae maxime temporibus confusa. Alii nominis hujus mutationem factam esse volunt, de quo dedi aliqua ad Melam 1, 19, 8. Equidem codices reddere hic malui. Pro Ἰσχόπολις Medic. 3. praescribit Ἰσχνόπολις; reliqui in vulgato nomine cum vetere interprete consentiunt. In Ptolemaeo 5, 6. dicitur Ἰσκώπολις. Pro εἶτα Mediceus uterque praeterea εἶτ'.

est stadiorum circiter CIↃ CIↃ CC. Inde Phasin usque CIↃ CIↃ CCCC fere: ita ut tota navigatio a fano Chalcedonio usque ad Phasidem IIX mille stadia impleat, non multis vel additis vel demtis. Hanc oram maritimam legentes ab Amiso, primo ad Heracleum perveniunt promontorium: inde aliud, Iasonium nomine, et Genetes. Tum Cytoros oppidum, e quo

Pontus. ᾠκίσθη ἡ Φαρνακία· εἶτα Ἰσχόπολις, [5] κατερηριμμένη. Εἶτα κόλπος, ἐν ᾧ Κερασοῦς τε καὶ [6] Ἑρμώνασσα, κατοικίαι μέτριαι· εἶτα τῆς Ἑρμωνάσσης πλησίον ἡ Τραπεζοῦς· εἶθ' ἡ Κολχίς· ἐνταῦθα δέ που ἐστὶ καὶ Ζυγόπολίς τις λεγομένη κατοικία. Περὶ μὲν οὖν τῆς Κολχίδος εἴρηται καὶ τῆς ὑπερκειμένης παραλίας.

§. 18.

Τῆς δὲ Τραπεζοῦντος [1] ὑπέρκεινται καὶ τῆς Φαρνακίας Τιβαρηνοί τε καὶ Χαλδαῖοι, καὶ Σάννοι, οὓς

5) Medic. 3. hoc verbum omiſit; Medic. 4. dat κατεῤῥιμένη; Ven. 1. κατεκρυμένη; Moſcov. κατερηριμμένη, quod praetuli. Edd. κατεῤῥιμμένη, ne ſic quidem male.

6) Medic. 3. 4. (hic poſtea correctus) Ἑρμώνασα, ille etiam poſt Ἑρμωνάσης. Sed auctores alii cum reliquis libri σ duplex praeſerunt. Poſt λεγομένη Caſauboniani omnesque mei cum vetere interprete addunt κατοικία, quod Aldo duce ceteri editores omiſerunt. Tum Moſcov. Medic. 3. 4. Ven. 1. Pariſ. ſic: Περὶ μὲν οὖν τῆς — cum οὖν in edd. item deſit.

1) Medic. 3. Pariſ. vitioſe ὑπέρκειται. Tum Medic. 3. 4. Mo-

quo condita eſt Pharnacia: poſt Iſchopolis, deſtructa. Sinus porro ſequitur, in quo jacent Ceraſus et Hermonaſſa, oppida mediocria. Deinceps Hermonaſſam prope eſt Trapezus: hinc Colchis, atque illic oppidum quodam Zygopolis dictum. Equidem de Colchide et ora maritima ſupra eam jacente diximus.

§. 18.

Supra Trapezuntem vero et Pharnaciam Tibareni ſunt, et Chaldaei, et Sanni, qui olim Macrones dice-

οὓς πρότερον ἐκάλουν Μάκρωνας, καὶ ἡ Μικρὰ Ἀρμενία· καὶ οἱ [2] Ἀππαῖται δέ πως πλησιάζουσι τοῖς χωρίοις τούτοις, οἱ πρότερον Κερκῖται. Διήκει δὲ διὰ τούτων ὅ, τε [3] Σκυδίσης, ὄρος τραχύτατον, συνάπτον τοῖς Μοσχικοῖς ὄρεσι τοῖς ὑπὲρ τῆς Κολχίδος, οὗ τὰ ἄκρα κατέχουσιν οἱ Ἑπτακωμῆται [4], καὶ ὁ Παρυάδρης, ὁ μέχρι τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας ἀπὸ τῶν κατὰ Pontus.

4. Moscov. Τιβαρανοὶ; Paris. Τιβαρενοὶ, ex soni similitudine; Veneti cum editt. in quibus est Τιβαρηνοὶ, consensisse videntur. Vetus interpres *Tibarni*. Cf. supra ad p. m. 44. et ad Melam I, 2, 5. et I, 19, 10. Τιβαρηνία ediderunt codices lib. 7. p. m. 396.

2) Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Ἀππαῖται, et sic vetus interpres *Appaitae*. Editiones Ἀπαῖται. Reddidi codices. In proximo nomine consentiunt omnes, tantum quod Medic. 3. dat Κερκέται, ut vetus interpres *Cercetae*. Utique hi notiores, sed longe hinc remoti et Bosporanis accensi. Cf. Strabo ipse lib. 11. p. m. 393. Videntur esse Ζυδρεῖται Arriani in periplo Ponti p. 11. Huds. aeque ignoti. Retinui igitur formam vulgatam.

3) Moscov. Σκυδίσης; Medic. 4. Κυδίσσης; reliqui cum edd. Σκυδίσσης; vetus interpres *Cydissa*. Posui et hic Σκυδίσης, de quo vid. notata ad lib. 11. p. m. 397. Ceterum Stephanus s. v. Ἑπτακωμῆται, ubi nostrum locum respicit, librariorum forte manibus corruptus, vocat Σκυθικὸν ὄρος. V. ibi Berkel. p. 348. et Holsten. in notis p. 115.

4) Paris. κωμῖται. Tum Ven. 1. Παρυάδης.

dicebantur, ac minor Armenia: sed et Appaitae his vicini sunt locis, qui quondam vocati sunt Cercitae. Per hos transit mons asperrimus Scydises, qui conjungitur Moschicis montibus, qui supra Colchidem sunt. Extrema ejus tenent Heptacometae; (quos Septempaganos vertere liceat) sequitur Paryadres, qui usque ad minorem Armeniam a locis Sidenae et

Pontus. κατὰ Σιδηνὴν καὶ Θεμίσκυραν τόπων διατείνων, καὶ
p. 549. ποιῶν τὸ ἑωθινὸν τοῦ Πόντου πλευρόν. Εἰσὶ δ' ἅπαντες μὲν οἱ ὄρειοι τούτων ἄγριοι τελέως, ὑπερβέβληνται δὲ τοὺς ἄλλους οἱ Ἑπτακωμῆται· τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ δένδρεσιν, ἢ πυργίοις οἰκοῦσι, διὸ καὶ Μοσυνοίκους ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, τῶν πύργων μοσύνων λεγομένων. Ζῶσι δ' ἀπὸ [5] θηρείων σαρκῶν καὶ τῶν ἀκροδρύων· ἐπιτίθενται δὲ καὶ τοῖς ὁδοιποροῦσι, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων. Οἱ δὲ Ἑπτακωμῆται τρεῖς Πομπηΐου σπείρας κατέκοψαν, διεξιούσας τὴν ὀρεινὴν, κεράσαντες κρατῆρας ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ μαινομένου μέλιτος, ὃ φέρουσιν οἱ ἀκρέμονες τῶν δένδρων· πιοῦσι γὰρ καὶ παρακόψασιν ἐπιθέμενοι, ῥᾳδίως διεχει-

5) Sic Moscov. Medic. 3. 4. Paris. Vulgo, ut alibi, contra etiam, θηρίων. V. ad lib. 11. p. m. 426.

et Cappadociae finitimis porrectus, orientale Ponti latus conficit. Universi, qui montana ista incolunt, plane sunt feri. Sed Septempaganorum feritas omnium reliquorum superat feritatem: nam eorum quidam etiam in arboribus, aut turriculis habitant: quae cum Mosyni dicantur, ipsis Mosynoecorum appellatio inde obtigit. Carnibus ferinis et glandibus arborum victitant. Insidiantur autem iter facientibus, in eos de suis desilientes contignationibus. Septempagani etiam tres Pompeii cohortes conciderunt, cum eae per montes istos iter facerent: nam insani mellis crateras eis propinaverunt in itinere, quod arborum summa ferunt germina: eo poto jam mente abalienatos adorti facile interfecerunt.

διεχειρίσαντο τοὺς ἀνθρώπους. Ἐκαλοῦντο δὲ τού- Pontus.
των τινὲς τῶν βαρβάρων καὶ Βύζηρες.

§. 19.

Οἱ δὲ νῦν [1] Χαλδαῖοι, Χάλυβες τὸ παλαιὸν ὠνομάζοντο, καθ' οὓς μάλιστα ἡ Φαρνακία ἵδρυται, κατὰ θάλατταν μὲν ἔχουσα εὐφυΐαν τὴν ἐκ τῆς [2] πηλαμυδίας· πρώτιστα γὰρ ἁλίσκεται ἐνταῦθα τὸ ὄψον τοῦτο· ἐκ δὲ τῆς γῆς τὰ μέταλλα, νῦν μὲν σιδήρου, πρότερον δὲ καὶ ἀργύρου. Ὅλως δὲ κατὰ τοὺς τόπους τούτους ἡ παραλία στενὴ τελέως ἐστίν· ὑπέρκειται γὰρ εὐθὺς τὰ ὄρη μετάλλων πλήρη καὶ δρυ-

1) Ita omnes libri praefcribunt. Berkelius tamen ad Stephanum p. 106. ex Menippo hic et fupra malit Χάλδοι. Contra Michaelis in fpicilegio Geogr. Hebr. P. 2. p. 77. ita inverfione facta noftrum locum legit: οἱ νῦν Χάλυβες, Χαλδαῖοι τὸ παλαιὸν ὠνομάζοντο, de quo conf. quae notavi ad Melam 1, 19, 9. et, quae fequuntur, confidera.

2) Mofcov. Parif. παλαμυδίας; Medic. 3. 4. πηλαμηδείας; Ven. uterque cum edd. πηλαμυδίας, quod adtrectari non poteft. Cf. lib. 7. p. m. 440. Poft Ven. 1. omittit τούτους. Medic. 4. habet ὑπέρκειται δὲ et pro εὐθὺς Mofcov. dat αὐτῆς.

cerunt. Horum barbarorum quidam etiam Byzeres fuerunt nominati.

§. 19.

Caeterum qui nunc vocantur Chaldaei, Chalybes antiquitus fuerunt nominati: penes quos potiffimum Pharnacia eft. Huic a mari commodat pelamydum captura, qui pifces ibi primum capiuntur: in terra autem ei profunt metalla, nunc quidem ferri, prioribus vero temporibus etiam argenti. Omnino autem iftis in locis ora maritima prorfus arcta eft: ftatim enim imminent montes metallorum

Pontus. δρυμῶν, [3] γεωργεῖται δ' οὐ πολλά· λείπεται δὴ τοῖς μὲν μεταλλευταῖς ἐκ τῶν μετάλλων ὁ βίος, τοῖς δὲ θαλαττουργοῖς ἐκ τῆς ἁλιείας, καὶ μάλιστα τῶν πηλαμύδων καὶ τῶν δελφίνων· ἐπακολουθοῦντες γὰρ ταῖς ἀγέλαις τῶν ἰχθύων, κορδύλης τε καὶ θύννης, καὶ αὐτῆς τῆς πηλαμύδος, πιαίνονταί τε καὶ εὐάλωτοι γίνονται διὰ τὸ πλησιάζειν τῇ γῇ προαλέστερον δελεαζόμενοι· οὓς μόνοι οὗτοι κατακόπτουσι τοὺς δελφῖνας, καὶ τῷ στέατι πολλῷ χρῶνται πρὸς ἅπαντα.

§. 20.

Τούτους οὖν οἶμαι λέγειν τὸν ποιητὴν Ἁλιζώνους ἐν τῷ μετὰ τοὺς Παφλαγόνας [1] καταλόγῳ·

3) Vulgo γεωργεῖ δ'. Casaubonus, ipsa suadente re, emendat γεωργεῖται δ'. Et sic vetus interpres reddidit: *coluntur.* Mox idem pro ἁλίας, quod legitur in editionibus, reponit ἁλιείας. Medic. 3. ἁλείας. Cf. supra lib. 11. p. m. 374. Post ante πηλαμύδος ex codicibus et priscis editionibus inserui τῆς, quod in Casauboniana exciderat. Sequens vox προαλέστερον deest in Medic. 3.

1) Medic. 4. ἐν τῷ κατ. Paris. τῷ καταλ. De loco Homerico

rum pleni, ac sylvarum: agri parum colitur, itaque victus relinquitur metallorum fossoribus e venis eorum: mare autem versantibus, e piscatura, pelamydum maxime et delphinorum, qui dum greges piscium sectantur, cordylae potissimum, thunni, ac pelamydis, pingues redduntur, ac facile capiuntur, dum, escam quaerentes avidius, ad terram accedunt. Hi ergo soli concidunt delphinos, et adipem eorum copiosum ad omnis generis usus adhibent.

§. 20.

Hos itaque censeo a poëta vocari Halizonos, in recensione post Paphlagonas:

Duxit

Αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, Pontus.
Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη·

ἤτοι τῆς γραφῆς μετατεθείσης ἀπὸ τοῦ τηλόθεν ἐκ Χαλύβης· ἢ τῶν ἀνθρώπων πρότερον Ἀλύβων λεγομένων ἀντὶ Χαλύβων· οὐ γὰρ [2] νῦν μὲν δυνατὸν γέγονεν ἐκ Χαλύβων Χαλδαίους λεχθῆναι, πρότερον δ' οὐκ ἐνῆν ἀντὶ Ἀλύβων Χάλυβας· καὶ ταῦτα τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις πολλὰς δεχομένων, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς βαρβάροις. [3] Σίντιες γὰρ ἐκαλοῦντό τινες

merico Il. 2, 856. varie agitato v. Eustathius ad Homerum et ad Dionys. v. 767. itemque Heyne ad Homer. Vol. 4. p. 427. Mox pro ἤτοι τῆς Medic. 3. adponit ἢ τῆς et pro Χαλύβης Moscov. Καλύβης, ut edd. Aldi et Hopperi.

2) Medic. 3. 4. Moscov. Paris. subjungunt μὲν, quod ignorant cum Venetis editiones. Equidem nunc addidi propter sequentia. Totum autem locum sic constituendum putat Heyne c. l. εἰ γὰρ δυνατὸν γέγονεν ἐκ Χαλύβων Χαλδαίους λεχθῆναι, πότερον οὐκ ἐνῆν, ἀντὶ Χαλύβων Ἄλυβας (sc. λεχθῆναι); saltem πρότερον οὐκ ἐνῆν — per interrogationem legendum. Sic jam ante pro οὐ voluerat εἰ Mannert in Geogr. Vol. 6. Tom. 2. p. 432. In posteriori parte adsentior; in ipsa forma nihil muto, quam tenent omnes libri.

3) Moscov. Σίντινες. At vulgata ex aliis etiam bene habet.

Duxit Alizones Odiusque, et Epistrophus una,
Ex Alyba procul, argenti qua vena secatur:

sive scriptura mutata ex Chalyba est in Alybam: sive homines isti olim Alybes pro Chalybibus dicti sunt. Neque enim nunc quidem pro Chalybibus Chaldaei potuerunt dici, quondam autem non potuerunt ex Alybibus Chalybes fieri, praesertim cum vocabula multis sint obnoxia mutationibus, maxime barbarica. Nam Sinties qui-

Pontus. τινες τῶν Θρακῶν, εἶτα Σίντοι, εἶτα Σαΐοι, παρ' οἷς φησὶν Ἀρχίλοχος τὴν ἀσπίδα ῥῖψαι·

[4] Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν περὶ θάμνον
Ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·

p. 550. οἱ δ' αὐτοὶ οὗτοι Σάπαι νῦν ὀνομάζονται· πάντες γὰρ οὗτοι περὶ Ἄβδηρα τὴν οἴκησιν εἶχον, καὶ τὰς περὶ [5] Λῆμνον νήσους· ὁμοίως δὲ καὶ [6] Βρίγοι, καὶ Βρίγες, καὶ

4) Medic. 3. 4. Pariſ. Venetus uterque Ἀσπίδα; editiones recte cum Moſcov. ἀσπίδι. In ſequentibus haec variant libri: Medic. 3. omittit τὶς, Medic. 4. pro eo ponit τισὶ; uterque ἀγάλλεται excludit cum Moſcov. et Pariſ. qui duo pro τὶς ἀγάλλεται, ἣν dant omnino τὶ τήν; edd. Aldi et Hopperi tantum etiam Σαΐων τὴν περὶ; Xyl. Σαΐων τις ἀνείλετο, τὴν, ut epitome; pro ἣν Medic. 3. που, Medic. 4. τῶν; pro θάμνον Medic. 3. τὴν ἄμμον, Moſcov. θάμμον, ut edd. Aldi et Hopperi; idem Moſcov. pro κάλλιπον habet κάλιππον. Equidem, quae inveni, ita reliqui, ut tantum in ἐντὸς mutarem accentum. V. notata ad lib. 10. p. m. 99. ubi iidem verſus occurrunt.

5) Medic. 4. male λίμνην. Ceterum Gatterer de Herodoti et Thucydidis Thracia in commentt. Goettingenſ. Vol. 6. p. 60. locum ita complet: εἶχον καὶ τὴν Λῆμνον καὶ τὰς π. Λ. Forte Lemnus includitur in vulgata librorum lectione. Paullo antea in edd. Aldi et Hopperi male ſcribitur Αὔδηρα.

6) Moſcov. Medic. 3. 4. Venet. 1. Pariſ. epitome p. 157. (Hudſ.)

quidam Thraces dicti fuerunt, poſt Sinti, inde Saii: apud quos Archilochus ſe ſcutum abieciſſe dicit:

Nunc aliquis clypeum, quod ego ſine labe reliqui,
Ad veprem fugiens, eripuit Saius.

qui iidem nunc Sapae dicuntur, circa Abderam habitantes, et inſulas apud Lemnum. Ita Brigi, Briges, et

καὶ Φρύγες, οἱ αὐτοί· καὶ Μυσοὶ καὶ Μέρονες, καὶ Μαίονες καὶ [7] Μήονες. Οὐ χρεία δὲ πλεονάζειν. Ὑπονοεῖ δὲ καὶ ὁ Σκήψιος τὴν τοῦ ὀνόματος μετάπτωσιν ἐξ Ἀλύβων εἰς Χάλυβας· τὰ δ' ἑξῆς καὶ τὰ συνῳδὰ οὐ νοῶν, καὶ μάλιστα ἐκ τίνος Ἀλιζῶνους [8] εἴρηκε τοὺς Χάλυβας, ἀποδοκιμάζει τὴν δόξαν· ἡμεῖς Pontus.

(Hudſ.) Βρύγοι, quod et reddidit vetus interpres. Aldus invexit Βρέγοι. In proximo nomine Βρέγες conſentiunt libri omnes cum epitome et vetere interprete, tantum quod Euſtathius ad Dionyſ. v. 767. ex hoc, quod videtur, loco Βρύγοι ſcribit et Βρύγες. Ab Herodoto 7, 73. vocantur Βρίγες, ſed 6, 45. et 7, 185. Βρύγοι. Βρίγας habet etiam Conon Narr. 1. Cf. ad lib. 7. p. m. 342. et ipſe Euſtathius ad Homer. Odyſſ. 1, 101. p. m. 26. ubi de intendendi ſyllaba βρι pluribus diſſerit. Sed quod magis ſcripturam veriorem, certe uſitatiorem per ι probat, literarum eſt ordo, quem tenent Stephanus et Heſychius, ad quos cf. notata. Βρέγοι igitur et Βρέγες, quod et vidit Voſſius ad Iuſtin. 7, 1, 11. ferri non poteſt, ſed reponendum υ pro ε aut potius ι, uti vult etiam Holſten. ad Stephan. p. 74. Β pro Φ Macedonum eſt.

7) Medic. 3. 4. Moſcov. edd. Aldi et Hopperi Μῆννες vel Μήννες; alii rectius Μήονες, ut epitome.

8) Codices mei omnes praeponunt εἴρηκε, ſc. Homerus, quod inde ab Aldo in edd. exſulavit. Ἀλιζώνους dedi cum ſpiritu leni, ut ſupra, etſi in hoc nec in Homero ſibi conſtant libri, de quo monuit Heyne ad Il. 2, 856. T. 4. p. 427.

et Phryges iidem ſunt: nec non Myſi et Merones, Maeones et Meones. Neque eſt operae multa congerere talia. Senſit etiam Scepſius, nomen ex Alybibus in Chalybas mutatum eſſe: ſed ſequentia et his conſonantia non intelligens, praecipue qua de cauſa Alizones Chalybas dixerit, improbavit ſenten-

Pontus. ἡμεῖς δ᾽ ἀντιπαραθέντες τῇ ἡμετέρᾳ τὴν ἐκείνου, καὶ τὰς τῶν ἄλλων ὑπολήψεις σκοπῶμεν.

§. 21.

Οἱ μὲν μεταγράφουσιν [1] Ἀλαζώνων, οἱ δ᾽ Ἀμαζώνων ποιοῦσι· τὸ δ᾽ ἐξ Ἀλύβης, ἐξ [2] Ἀλόπης,

1) Ita libri omnes. Euſtathius tamen ad Homer. Il. 2, 856. p. m. 275. ex hoc loco ſic refert: λέγει (Strabo) ὅτι τὸ Ἁλιζώνων οὐ μόνον Ὀλιζώνων μεταγράφουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀλαζώνων, pro quo Politus ad eum T. 2. p. 788. vult οὐ μόνον Ἀλαζώνων, ἀλλὰ καὶ Ἀμαζώνων. Nempe Ὀλιζώνων depravatum putat, de quibus nihil in Strabone (extra Xylandri verſionem) occurrit, tum Herodotus 4, 17. Ἀλάζωνας Scythicam gentem produxit. Cf. et Stephanus h. v. Ita tamen jam antea ſcribendum viderat Holſtenius ad Stephan. p. 23. tantum quod retinuit Ἀμαζόνων, quod quidem Ἀμαζώνων pronunciatum putat Heyne ad Homer. c. l. Equidem, cum idem ipſa narrationis vis et metri ratio requirat, obſecutus ſum Polito. Poſt pro ποιοῦντος Medic. 3. dat μεταποιοῦντες; Caſaubonn. Medic. 4. Moſcov. ποιοῦσι, quod probant Holſtenius et Politus confirmatque nexus. Adſentitur Holſtenio Weſſeling. ad Herodot. 4, 17. Sic paullo poſt, ubi haec lectio reſpicitur, Ἀλαζώνων pro Ἀλιζώνων reponi debet.

2) Sic cum ſpiritu leni hic et infra codices. At ſi Etymologici M. auctorem audias, qui derivat ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ παραλίᾳ αὐτῆς πρῶτον αὐτομάτως ἅλας πηχθῆναι, adſpirandum ſit voci, quod et in Ἁλύβης facit Moſcov. In Ἀλόπης, etſi omnes codices praeeunt, mendum haerere docent ſequentia hic et p. 552. quae reponi jubent Ἀλόβης, uti dedit Penzelius,

ſententiam. Nos, noſtra cum illius opinione comparata, etiam aliorum conſiderabimus conjecturas.

§. 21.

Quidam ſcriptura mutata Alazonas legunt, alii Amazonas, et pro Alyba, Alopa,

πης, ἐξ Ἀλόβης. Τοὺς δὲ Σκύθας Ἀλαζῶνας φάσκοντες ὑπὲρ τὸν Βορυσθένη, καὶ [3] Καλλιπίδας, καὶ ἄλλα ὀνόματα, ἅπερ Ἑλλάνικός τε, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ Εὔδοξος κατεφλυάρησαν ἡμῶν· τὰς δ' Ἀμαζόνας, μεταξὺ Μυσίας, καὶ Καρίας, καὶ Λυδίας, καθάπερ Ἔφορος νομίζει πλησίον Κύμης τῆς πατρίδος αὐτοῦ· καὶ τοῦτο μὲν ἔχεται τινὸς λόγου τυχὸν ἴσως· εἴη γὰρ ἂν λέγων τὴν ὑπὸ τῶν Αἰολέων καὶ Ἰώνων οἰκισθεῖσαν ὕστερον, πρότερον δ' ὑπὸ Ἀμαζόνων· καὶ ἐπωνύμους πόλεις τινὰς εἶναί φασι· καὶ γὰρ Ἔφεσον, καὶ [4] Σμύρναν, καὶ Κύμην, καὶ Μύριναν· Pontus.

zelius, et antea vere habet vetus interpres. Viderunt id antea et monuerunt Holsten. et Politus c. c. l. l. Cf. etiam Eustath. ad Homer. c. l. Sic infra p. 552. alio modo peccatur in Ἀλλόβη.

3) Accentum cum Moscov. in penultimam transtuli; et sic in Herodoto 4, 17. adparet. Post nomen Ἑλλάνικος particulam τε contra libros neglexit ed. Amstelod. Pro τυχὸν Venet. 2. dat τυχεῖν.

4) Medic. 3. 4. Moscov. Σμύρναν vulgari forma pro Σμύρνην. Post Κύμην quod sequitur Μύρλειαν varie vertitur. Moscov.

Alopa, vel Aloba. Scythas quidem Alazonas atque Callipidas supra Borysthenem commemorant, aliaque ejus generis nomina, quae Hellanicus, Herodotus et Eudoxus nobis confinxerunt: Amazonas autem inter Mysiam, Cariam, et Lydiam, quas Ephorus Cumae, patriae suae, vicinos facit. Atque id aliqua fortassis defendi ratione potest. Loquitur enim de urbe, quae olim ab Amazonibus condita, deinde ab Aeolensibus et Ionibus est instaurata: et aiunt urbes quasdam Amazonum esse cognomines, Ephesum, Smyrnam, Cumam, Myrinam. Alybe

Pontus. ναν. Ἡ δὲ Ἀλύβη, ὥς τινες [5] Ἀλόπη, ἢ Ἀλόβη, πῶς ἂν ἐν τοῖς τόποις τούτοις ἐξητάζετο; πῶς δὲ τηλόθεν; πῶς δ' ἡ τοῦ ἀργύρου γενέθλη;

§. 22.

Ταῦτα μὲν ἀπολύεται [1] τῇ μεταγραφῇ· γράφει γὰρ οὕτως·

Αὐτὰρ

Moscov. repetit Σμύρναν; Medic. 3. dat Μύραν, Venet. 1. Μύριαν, Paris. Μύριναν, longissime recedens Medic. 4. Μαγνησίαν, quod et reddidit vetus interpres. Edd. Aldi et Hopperi Μύρναν, postea cum ceteris Xyl. Μύρλειαν, cujus rationem praeter Strabonem et Plinium petit ex Stephano. Nempe Myrleam Amazoni nomen debere tradunt. At de eo infra: Hic codices aliud nomen praecipiunt, quorum quidem vestigia ducunt ad Μύριναν codicis Paris. cujus urbis originem Strabo ipse aliique item Amazoni; tribuunt, quidam adeo Smyrnam, ut habet Moscov. vocarunt. Plura dedi ad Melam 1, 18, 1. Ceterum posteriora duo nomina absunt plane in Ven. 2.

5) Inverso ordine, quem supra Noster reddebat, Ἀλόπη, ἢ Ἀλόβη Medic. 3. 4. et Mosc. cum Ἀλόβη in edd. praeponeretur.

1) Vulgo τῇ μετὰ ταῦτα γραφῇ, quod invexit Aldus. Melius Casaubonn. Moscov. Paris. Medic. 3. 4. Ven. 1. τῇ μεταγραφῇ, unde excepi. Sic post recurrit. In versibus Homericis haec variantur: Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi Ἀμαζόνων; Moscov. Ὀδίος, ut supra et in Homero ipso, edd. ante Casaubonum Ὀδῖος, post Ὀδίος; Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi ἐλθόντες ἐξ, Moscov. ἐλθόντες τ' ἐξ.

Alybe autem, aut, ut alii legunt, Alope vel Alobe, quonam pacto in his locis censebitur? quomodo argenti venae locum habebunt?

§. 22.

Haec ille ut dilueret, versus istos ita legi vult:

Duxit

Αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, Pontus.
Ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστί.

Ταῦτα δ' ἀπολυσάμενος εἰς ἄλλο ἐμπέπτωκε πλάσμα· οὐδαμοῦ γὰρ ἐνθάδε εὑρίσκεται Ἀλόπη· καὶ ἡ μεταγραφὴ δὲ, παρὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀρχαίων πίστιν καινοτομουμένη ἐπὶ τοσοῦτον, [2] σχεδιασμῷ ἔοικεν. Ὁ δὲ Σκήψιος οὐδὲ τὴν τούτου δόξαν ἔοικεν ἀποδεξάμενος, οὔτε τῶν περὶ τὴν Παλλήνην τοὺς Ἀλιζώνους ὑπολαβόντων, ὧν ἐμνήσθημεν ἐν τοῖς Μακεδονικοῖς· ὁμοίως διαπορεῖ, καὶ πῶς ἐκ τῶν [3] ὑπὲρ τὸν Βορυσθένην νομάδων ἀφῖχθαι συμμαχίαν

2) Vulgo olim σχεδιασμὸν, quod non solum consentientibus codicibus, sed et addicentibus linguae legibus Casaubonus in σχεδιασμῷ mutavit. Tum pro τῶν περὶ male Parif. τὴν περὶ et pro Παλλήνην Medic. 3. Παλήνην.

3) In edd. omnibus περὶ legitur; contra codices omnes praescribunt ὑπὲρ, quod etiam reddidit vetus interpres. Atque

Duxit Amazones Hodius, et Epistrophus una
Ex Alopa, pridem unde et Amazonidum genus exstat.

Verum hac ille solutione in aliud commentum excidit: nusquam enim ibi locorum Alopa exstat, et haec lectio, contra veterum librorum auctoritatem ita novata, temeritatem sapit. Scepsius neque hujus opinionem videtur probare, neque eorum, qui Alizones circa Pallenam ponunt: de quibus in Macedoniae descriptione diximus: id quoque dubitationem magnam habere docet, quomodo e nomadibus ultra Borysthenem degen-

Pontus. μαχίαν τοῖς Τρωσὶ τὶς νομίσειεν· ἐπαινεῖ δὲ μάλιστα τὴν Ἑκαταίου τοῦ Μιλησίου καὶ Μενεκράτους τοῦ Ἐλαΐτου, τῶν Ξενοκράτους γνωρίμων [4] ἀνδρῶν δόξαν, καὶ τὴν Παλαιφάτου· ὧν ὁ μὲν ἐν γῆς περιόδῳ φησίν· ἐπὶ δ' Ἀλαζίᾳ πόλει ποταμὸς [5] Ὀδρύσσης

Atque ita repoſui, cum et ad augendam repugnantiam magis valeat. Pro Βορυσθένην editionum Moſcov. et Medic. 4. volunt, non quidem omnino male, Βορυσθένη.

4) Moſcov. Venet. 1. Medic. 3. ἀνδρὸς, ſic ut ad Menecratem ſolum pertineat. Et certe Suidas h. v. Hecataeum Mileſium diſcipulum Protagorae facit, qui Democrito magiſtro uſus eſt, de quo cf. Sevin in Memoires de l'academie — de Paris T. 6. p. 472 ſqq. et qui plura congeſſit Creuzer in Hiſtoricor. Gr. fragm. p. 2 ſqq. Equidem ad utrumque haec retuliſſe Strabonem puto. Poſt Παλαιφύτου exſtat in Moſcov. et Medic. 3. et pro πόλει in utroque et Medic. 4. πόλις, tum in Medic. 3. Moſcov. Pariſ. Venet. 1. 2. ποταμὸς δὲ ὁ moleſta repetitione.

5) Medic. 4. Ὀρύμος, quod reddit vetus interpres; Medic. 3. Ὀδρύσιος; ceteri vulgatam formam ὁ Ῥῦμος cum editionibus ſervant. In ſequentibus certe idem Ὀδρύσσης vocatur, Ῥῦμος nusquam alibi occurrit. Quare, utra lectio praeferenda ſit, dubitat Palmerius in auctorr. Grr. p. 333. Euſtathius ad Homer. c. l. ubi totam hanc narrationem ex Strabone repetit, fluvii mentionem omiſit. Equidem, cum proxime poſt magis ſibi conſtent libri, hic corruptionem latere potius credo, quam non ſolum prodit inſerta particula δὲ, ſed et aperte declarat Medic. 3. Ne igitur Strabo in una

degentibus ſuppetias veniſſe Trojanis credi poſſit. Maxime autem laudat Hecataei Mileſii, et Menecratis Elaitae, qui Xenocratis fuerunt diſcipuli, opinionem, ac Palaephati. Hecataeus in terrae circuitione ita ſcribit: ad Alaziam urbem fluvius eſt Odryſ-

σης ῥέων διὰ Μυγδόνης πεδίου ἀπὸ ⁶ δύσιος ἐκ τῆς λί- Pontus.
μνης τῆς Δασκυλίτιδος ἐς Ῥύνδακον ἐσβάλλει· ἔρημον
δὲ εἶναι νῦν τὴν Ἀλαζίαν λέγει, κώμας δὲ πολλὰς p. 551.
τῶν ⁷ Ἀλαζώνων οἰκεῖσθαι, δι' ὧν Ὀδρύσσης ῥεῖ· ἐν δὲ ταύταις τὸν Ἀπόλλωνα τιμᾶσθαι διαφερόντως, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐφορίαν τῶν Κυζικηνῶν. Ὁ δὲ Μενεκράτης, ἐν τῇ Ἑλλησποντιακῇ περιόδῳ, ὑπερ-

κεῖ-

una eademque narrationis ferie a fe diffideret, repofui Ὀδρύσσης, pro quo poft Mofc. dat Ὀδρύσσης, Medic. 3. Ὀδρύσης. Poft Μυγδόνος πεδίον Medic. 3. 4. quafi Mygdonis campus, unde, Stephano etiam auctore, Mygdonia nomen traxit. Vulgo Μυγδόνης. Ufitatior forma legitur infra lib. 13. p. 588. in. An Μυγδόνης πεδίον uspiam dicatur, dubito.

6) Alibi fua quidem forma ufitatiusque δύσεως. Pro Ῥυνδακὸν dedi Ῥύνδακον, monente difertis verbis Scholiafte Villoifonii ad Homer. Il. 13, 759. Sic infra p. 575. variant libri. Tum Ἀλιζίαν vult Mofcov. qui cum aliis antea dederat Ἀλαζίαν, uti et hinc refert Euftathius c. l.

7) Medic. 3. Ἀλαζόνων et ex corr. Ἀλιαζόνων; Medic. 4. Parif. Venet. 1. edd. Aldi et Hopperi Ἀμαζόνων; reliqui cum edd. inde a Xylandro per nexum recte Ἀλαζώνων, uti etiam reddit Euftathius. Poft in edd. legitur ἐφορείαν, melius in Medic. 3. 4. (in hoc ex corr.) Mofcov. Parif. ἐφορίαν, quod et antea conjecerat Politus in Euftath. ad Homerum T. 2. p. 789.

Odryffes, qui per Mygdonium campum ab occafu labitur e lacu Dafcylitide, et in Rhyndacum exit, aitque nunc defertam effe Alaziam: multos autem Alazonum pagos habitari, quos Odryffes perfluat: in quibus Apollo ftudiofiffime colatur, maxime confinio Cyzicenorum. Menecrates in Hellefponti circui-

Pontus. κεῖσθαι λέγει τῶν ὑπὲρ τὴν [8] Μύρλειαν τόπων ὀρεινὴν συνεχῆ, ἣν κατῴκει τὸ τῶν Ἀλιζώνων ἔθνος· δεῖ δὲ, φησὶ, γράφειν ἐν τοῖς λλ· τὸν δὲ ποιητὴν ἐν τῷ ἑνὶ γράφειν διὰ τὸ μέτρον. Ὁ δὲ Παλαίφατός φησιν, ἐξ [9] Ἀμαζόνων τῶν ἐν τῇ Ἀλόπῃ οἰκούντων, νῦν δ' ἐν

8) Medic. 3. Moſcov. Pariſ. Μυρλίαν, Medic 4. Μυρκῖαν, vetus interpres *Myream*, edd. Aldi, Hopperi Μυραίαν; epitome Μυρλεάτιδα γῆν commemorat; Euſtathius c. l. hinc refert τῶν περὶ τὴν Μύρλειαν τόπων, et ſic Xylander repoſuit, aliis recte probantibus. Poſt Medic. 3. ut fere ſemper, Ἀλιζόνων, edd. ante Caſaubonum Ἁλιζόνων. Tum pro ἐν τοῖς λλ Moſc. Pariſ. Medic. 3. (qui et antea omittit ἐν, ſic a Strabone addi ſolitum, ut deinceps) 4. Venet. 1. τοῖς δύο λάβδα, nempe uti etiam pro λάμβδα euphoniae cauſa effertur ejus literae ſonus. Cf. ad Heſych. Tom. 2. p. 405.

9) Medic. 3. poſt ex corr. accepit Ἀλιζόνων, quod ipſum vel Ἀλαζώνων probat Palmerius in auctor. Gr. p. 333. ut quadret cum Hecataeo, vel Menecrate. At Scepſius, quem reſpicit, videtur omnino aliorum de Alazonibus et Amazonibus, dubiis in Homeri loco populis, narrationes adtigiſſe. Sequens οἰκούντων, quod omnes libri tuentur, et hinc Euſtathius c. l. levi tantum mutatione in ᾠκημένων caute quidem facta, repetit, facile offendat, cum dicendum fuiſſet οἰκουσῶν, quare priori ſententiae Palmerii de Halizonibus adhaeret etiam Politus ad Euſtath. p. 789. c. l. Euſtathius tamen probat etiam Ἀμαζώνων, et Palaephatus, quod conſtat ex cap. 33. Amazonas non feminas, ſed viros fuiſſe contendit, ut Strabo lib. 11. p. m. 438. Hinc ille Ἀμαζόνες μάχεσθαι ἀγαθοί. Sic paullo poſt in libris τοὺς Ἀμαζόνας legi-

circuitione imminere ait locis Myrleam circumjacentibus montana continentia, quae Alizones habitaverint, et duobus LL ſcribendam vocem, poëtam alterum metri cauſa omiſiſſe. Palaephatus ait,

δ' ἐν Ζελείᾳ, τὸν Ὀδίον καὶ τὸν Ἐπίστροφον στρατεῦσαι. Τί οὖν ἄξιον ἐπαινεῖν τὰς τούτων δόξας; χωρὶς γὰρ τοῦ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν καὶ τούτους κινεῖν, [10] οὔτε τὰ ἀργύρεια δεικνύουσιν, ὅπου τῆς Μυρλεάτιδος λίμνη ἐστὶν, οὔτε πῶς οἱ ἐνθένδε ἀφιγμένοι εἰς Ἴλιον τηλόθεν ἦσαν, εἰ καὶ δοθείη Ἀλόπην τινὰ γεγονέναι, ἢ Ἀλαζίαν· πολὺ γὰρ δὴ [11] ταῦτα ἐγγυτέρω ἐστὶ τῇ Τρωάδι, ἢ τὰ περὶ Ἔφεσον. Ἀλλ' ὅμως τοὺς Pontus.

legitur. Pro Ὀδῖον, quod hic eſt in edd. Moſcov. ſubminiſtrat Δῖον, Pariſ. Ὀδίον, ut ſupra et in Homero.

10) Medic. 3. οὔτε γὰρ τὰ, male hic obtruſo γάρ. Tum Pariſ. fert ἀργύρια, uti hoc ſenſu ſcriptum etiam reperitur in Xenophontis Memorr. 2, 5, 2. et hic infra. Verba ſequ. ὅπου τῆς Μυρλεάτιδος λίμνη ἐστὶν ſuſpecta judicat Caſaubonus, etſi nihil vari nt codices, tantum quod λίμνης dat Medic. 4. Forte trajectis literis λιμὴν, quae voces commutantur.

11) Medic. 3. 4. ταῦτ', et deinceps 4. ἐστὶν ἐγγυτέρω. Pro Πύγελλα, in qua ſcriptura omnes libri conſentiunt cum Euſtathio c. l. repoſui Πύγελα, etſi parum hic ſibi conſtat. Sic infra lib. 14. p. 639. Cf. ad Melam 1, 17, 2. Tum Moſc. Pariſ. volunt τοὺς Ἀμαζόνας. Euſtathius c. l. ſcribit τοὺς Ἀλιζώνους, quem refutat Politus T. 2. p. 788. Ceterum in Medic. 3. verba ἀλλ' ὅμως τοὺς περὶ ad ἐπιπολάζει τὰ ὀνόματα p. 553. in. deſiderantur.

ait, ex Amazonibus, Alopen tunc, nunc Zeleiam habitantibus, Hodium et Epiſtrophum duxiſſe exercitum. Dignum vero ſit, hujusmodi laudare ſententias? Nam praeterquam quod veterem ſcripturam convellunt, neque argenti metalla monſtrant, ubi Myrleatis eſt palus: neque quomodo hinc ad Trojam profecti longinqui fuerint, etiamſi quis Alopen fuiſſe, aut Alaziam aliquam concedat: multo enim viciniora Troadi ſunt, quam quae Epheſo ſunt propin-

Pontus. τοὺς περὶ Πύγελα λέγοντας τὰς Ἀμαζόνας, μεταξὺ Ἐφέσου καὶ Μαγνησίας καὶ Πριήνης, φλυαρεῖν φησιν ὁ Δημήτριος· τὸ γὰρ τηλόθεν οὐκ ἐφαρμόττειν [12] τῷ τόπῳ· ὅπως οὖν μᾶλλον οὐκ ἐφαρμόττει τῷ περὶ τὴν Μυσίαν καὶ Τευθρανίαν.

§. 23.

Νὴ Δία, ἀλλά [1] φασι δεῖν ἔνια καὶ ἀκύρως προστιθέμενα δέχεσθαι, ὡς καί·

Τῆλ'

12) Haec verba in utroque Veneto ſic diſtinguuntur: τῷ τόπῳ ὁπωσοῦν· μᾶλλον — et ſic vetus interpres: *ei loco nullo modo poteſt accommodari.* Pariſ. et Medic. 4. ὁπόσοῦν, hic tamen ex corr. ὁπωσοῦν, ut deinceps μᾶλλον et ex corr. πολλῷ δὲ μᾶλλον. Idem cum Moſcov. τὴν ante Μυσίαν expellit.

1) Moſcov. Pariſ. Venet. 1. 2. Medic. 4. φησὶ, ut vetus interpres *dicit*, quae formae ſaepe commutantur. Editiones omnes φασὶ, a quibus hic diſcedendum non putavi. Pro προστιθέμενα Caſaubonn. et Ven. 2. exhibent προσιέμενα. In verſu Homerico κλεὶ pro κλῃί dat Medic. 4. Ceterum epitome hic adpendit ex Homero Il. 1, 5. et 18, 470. hemiſtichia, quae noſtri codices ignorant.

propinqua. Et tamen eos qui Amazonas apud Pygela aiunt eſſe, inter Magneſiam, Ephesum, et Prienam, eos nugari dicit Demetrius: verbum enim Homericum *procul* iſti loco non congruere. Qui vero magis conveniet Myſiae et Teuthraniae; propinquis?

§. 23.

At enim mehercle aiunt quaedam Homerica ita accipi debere, ut improprie et otioſe appoſita, qualia ſunt:

Longe

Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· καὶ Pontus.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε, τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ· καὶ
Εἵλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
Πηνελόπη. —

Δεδόσθω δὴ καὶ τοῦτο· ἀλλ' ἐκεῖνα οὐ δοτέα, οἷς προσέχων ὁ Δημήτριος, οὐδὲ τοῖς ὑπολαβοῦσι, δεῖν ἀκούειν τηλόθεν ἐκ Χαλύβης, πιθανῶς ἀντείρηκε. Συγχωρήσας γάρ, ὅτι, εἰ καὶ μὴ ἔστι νῦν ἐν τοῖς Χάλυψι τὰ [2] ἀργυρεῖα, ὑπάρξαι γε ἐνεδέχετο· ἐκεῖνο οὐ συγχωρεῖ, ὅτι καὶ ἔνδοξα ἦν, καὶ ἄξια μνήμης, καθάπερ τὰ σιδηρεῖα. [3] Τί δὲ κωλύει, φαίη τις ἄν, ἢ

2) Ita hic et poſtea repoſui ex Medic. 4. cum vulgo legatur per ι, ut in aliis MSStis. Cf. ſupra ad §. 22. not. 9. Eadem forma σιδήρια mutavi ex illo codice in σιδηρεῖα. Voci ἐκεῖνα codices adpendunt γε.

3) Verba τί δὲ κωλύει — σιδηρεῖα deſunt in 3 Caſaubonn. Ven. 1. 2. Agnoſcunt non temere alii, cum ad nexum valeant. Quare uncos a Caſaubono adpoſitos removi. Medic. 4.

Longe ex Aſcania. —
et
Arnaeo mater nomen dederat veneranda.
item
Craſſa caſta manu clavem tunc Penelopea
Corripuit. —

Concedamus ſane hoc. Illa tamen non danda ſunt, quibus animum advertens Demetrius, ne iis quidem probabiliter contradixit, qui putant legendum, E Chalyba. Concedens enim, quod, etſi nunc non exſtent argenti metalla apud Chalybes, tamen potuerint aliquando fuiſſe: id non concedit, ea nobilia fuiſſe, et digna memoratu, item ut ferri venas. Quid

Pontus. ἢ καὶ ἔνδοξα εἶναι, καθάπερ καὶ τὰ σιδηρεῖα; ἢ σιδήρου μὲν εὐπορία τόπον ἐπιφανῆ δύναται ποιεῖν, ἀργύρου δ' οὔτι; εἰ μὴ κατὰ τοὺς ἥρωας, ἀλλὰ καθ' Ὅμηρον εἰς δόξαν ἀφῖκτο τὰ ἀργυρεῖα· ἆρα [4] μέμψαιτό τις ἂν τὴν ἀπόφασιν τοῦ ποιητοῦ; πῶς οὖν εἰς τὸν ποιητὴν ἡ δόξα ἀφίκετο; πῶς δ' ἡ τοῦ ἐν τῇ Τεμέσῃ χαλκοῦ τῇ Ἰταλιώτιδι; πῶς δ' ἡ τοῦ Θηβαϊκοῦ πλούτου [5] τοῦ κατ' Αἴγυπτον; καίτοι διπλάσιον

dic. 4. omiſſo ἢ dat ἂν καὶ ἔνδοξα — Pro οὔτι; εἰ μὴ — Tyrwhittus in Strabon. p. m. 51. ſubſtituit οὔ; ἔτι, εἰ μὴ — Medic. 4. poſt οὔτι; ſubjicit εἰ μὴ et ex corr. εἰ δὲ μὴ —

4) Sic Venet. 1. 2. Moſcov. Medic. 4. Pariſ. In edd. Aldi et Hopperi ἆρα μέμψαι τις τ' ἂν τὴν — Poſt Xylander emiſerat μέμψαιτ' ἄν τις. Equidem preſſius ſecutus ſum codices. Ante Τεμέσῃ articulum ponunt Moſc. Medic. 4. Pariſ. quem editiones omittunt. Edd. Aldi et Hopperi ἐν τῇ μέσῃ.

5) Sic codices apte. Aldus, Hopperus τὸν κατ', unde poſt Xylander effecit τῶν κατ'. In Medic. 4. omnino articulus deſideratur. Poſt Caſaubonn. Venet. 1. συνεργεῖ. In ſequenti voce νομοθετεῖ non temere offendit Caſaubonus et ſubſtituit τοποθετῶν, quod alibi apud Noſtrum occurrit. Invitis codicibus nihil muto, cum forte libri argumentum, ſeu partem reſpiciat.

Quid obſtat, diceret aliquis, ut ferri, ita etiam argenti metalla celebrentur? aut poteſt ferri copia locum nobilitare, argenti nequeat? niſi forte non heroum, ſed Homeri demum aetate in honorem venerit argentum: ut reprehendendus ſit poëta, qui eo nomine celebrem facere voluerit Alybam. Quomodo ergo fama haec et opinio ad Homerum pervenit? quomodo aeris in Temeſa Italica? quomodo divitiarum Thebis Aegyptiis, quae duplo fere

πλάσιον σχεδόν τι διέχοντα τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν, Pontus.
ἢ τῶν Χαλδαίων. Ἀλλ᾽ οὐδ᾽, οἷς συνηγορεῖ, τούτοις ὁμολογεῖ. Τὰ γὰρ περὶ τὴν Σκῆψιν νομοθετῶν, τὴν p. 552.
ἑαυτοῦ πατρίδα, πλησίον τῆς Σκήψεως καὶ τοῦ Αἰσήπου Ἐνέαν κώμην, καὶ Ἀργυρίαν λέγει, καὶ [6] Ἀλαζίαν· ταῦτα μὲν οὖν εἰ καί ἐστι, πρὸς ταῖς πηγαῖς ἂν εἴη τοῦ Αἰσήπου.

§. 24.

Ὁ [1] δὴ Ἑκαταῖος λέγει ἐπέκεινα τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ· ὅ, τε Παλαίφατος πρότερον μὲν Ἀλόπην οἰκεῖν φήσας, νῦν δὲ Ζέλειαν, οὐδὲν ὅμοιον λέγει τούτοις. Εἰ δ᾽ ἄρα ὁ Μενεκράτης, καὶ οὐδ᾽ οὗτος τὴν [2] Ἀλό-

6) Medic. 4. Mofcov. Parif. cum edd. Aldi et Hopperi Ἀλαζονίαν, quod et reddidit vetus interpres; Veneti et inde a Xylandro editiones Ἀλαζίαν, quod propter fuperiora rectum cenfeo.

1) Mofcov. et edd. ante Cafaubonum δὲ, ex frequenti commutatione. Poft pro εἰ δ᾽ ἄρα Medic. 4. adfert οὐδ᾽ ἄρα. Nempe apodofin defiderabat, quae tamen, fi ex praecedentibus ellipfin hic repetas, in fequentibus fubjicitur.

re tantum aberant, quantum Chaldaei? Immo ne cum his quidem confentit, quibus patrocinatur. Nam de Scepfi patria fua fcribens, prope eam et Aefepum ait effe Eneam pagum, et Argyriam, et Alaziam: quae fi funt, utique ad fontes Aefepi funt.

§. 24.

At Hecataeus ultra ejus oftia ponit: et Palaephatus Amazones prius Alopam, poft Zeleiam incoluiffe dicens, nihil cum iftis concordans dicit. Ac ne Menecrates quidem, qui

Pontus. [2] Ἀλόπην, ἢ Ἀλόβην, ἢ ὅπως ποτὲ βούλονται γράφειν, φράζει, ἥτις ἐστίν· οὐδ' αὐτὸς ὁ Δημήτριος. Πρὸς Ἀπολλόδωρον δὴ περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ [3] διαλεγόμενον, πολλὰ μὲν εἴρηται πρότερον,

2) Per fimplex λ utrumque effert Medic. 4. prius tantum Parif. pofterius Euftathius ex Menecrate c. l. ad Homerum, unde etiam duplex λ vitiofum cenfet Politus ad Euftath. in Homerum T. 2. p. 788. cf. fupra p. 550. Mox pro δὴ περὶ Medic. 4. Mofcov. δὲ περὶ, ut folet.

3) Vulgo διαλεγόμενος, in quo confentiunt etiam codices praeter Medic. 4. qui dat διαλ. . . . et corr. διαλεγόμενον, uti emendaverat antea Cafaubonus, probantibus Heynio ad Apollodori fragmenta p. m. 1115. et Polito ad Euftathium in Homer. T. 2. p. 789. Nempe, quod nexus docet, non ad Demetrium haec pertinent, fed eft difputatio alius quaeftionis, quam Strabo feparatim cum Apollodoro inftituit. Atque ita etiam cepiffe Euftathium, adparet ex iis, quae hinc refert c. l. Contra vetus interpres, Xylander et Penzelius. In populi nomine libri et hic variant. Cafaubonn. Parif. Ἁλυζώνους et Ἁλύζωνοι, Ven. 1. Ἁλιζώνους et Ἁλίζωνοι, Mofcov. Ἁλιζώνας et (absque articulo) Ἀλυζῶνες, Medic. 4. Ἁλιζώνους et Ἁλιζῶνες, omiffo praeterea οἱ, Ven. 2. Ἁλαζώνους et Ἁλιζῶνοι; edd. Aldi, Hopperi Ἁλιζώνας et Ἁλυζώνες, pofteriores Ἁλιζώνας et Ἁλιζώνες vel —ῶνες; vetus interpres *Halyzonas* et *Halyzones*. Euftathius c. l. ubi hanc narrationem refpicit, Ἁλιζώνους. Per υ praeferendum utique videatur propter Halyos mentionem, praefertque Heyne ad Homer. Il. 2, 856. p. 429. At, opinor, Strabo de ea mutatione monuiffet, quare cum Euftathio fuperiorem formam retinui.

qui Alope ifta, aut Alobe, aut quocunque modo fcribi velint, quae fit, non explicat. Ac ne ipfe quidem Demetrius. Quod quidem ad Apollodorum attinet, de iisdem in Trojani exercitus recenfione differentem, etfi jam multa diximus, tamen id etiam nunc

ρον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον. Οὐ γὰρ οἴεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Ἀλιζῶνας ἐκτὸς τοῦ Ἅλυος· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφῖχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περαίας τοῦ Ἅλυος. Πρῶτον τοίνυν ἀπαιτήσομεν αὐτὸν, τίνες εἰσὶν οἱ ἐντὸς τοῦ Ἅλυος οἱ Ἀλιζῶνες, καὶ Pontus.

Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Οὐ γὰρ ἕξει λέγειν. Ἔπειτα τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὐ συγχωρεῖ [4] καὶ ἐκ τῆς περαίας ἀφῖχθαί τινα συμμαχίαν. Καὶ γὰρ εἰ τὰς ἄλλας ἐντὸς εἶναι τοῦ ποταμοῦ πάσας συμβαίνει, πλὴν τῶν Θρᾳκῶν, μίαν γε ταύτην οὐδὲν ἐκώλυε πέραθεν ἀφῖχθαι ἐκ τῆς ἐπέκεινα τῶν Λευκοσύρων. Ἢ πολεμήσαντας μὲν ἦν δυνατὸν διαβαίνειν ἐκ τῶν τόπων τούτων καὶ τῶν ἐπέκεινα, καθα-

4) Καὶ abeſt in Medic. 4. poſt εἰ in Ven. 1. In ſequ. Pariſ. ἐκώλυεν, uti fit paſſim. Tum Medic. 4. in hoc nexu apte πολεμήσοντας et συμμαχήσοντας, cum alii omnes aoriſto utantur.

nunc dicendum eſt. Nec enim putat, Alizonas eſſe extra Halyn intelligendos: nulla enim auxilia Trojanis veniſſe ex iis, quae ſunt trans Halyn, regionibus. Primum ergo ex ipſo quaeremus, quinam ſint intra Halyn Alizones, et quid ſit,

Ex Alyba procul, argenti qua vena ſecatur.

Non enim habebit, quod dicat. Cauſam deinde jubebimus reddere, cur non concedat, ſuppetias ex ulteriore regione miſſas fuiſſe. Nam ut reliqui omnes, Thracibus exceptis, intra Halyn ſedes habuerint, nihil tamen impedit, quo minus vel ſoli Leucoſyri trans Halyn profecti auxilio Trojanis venerint. Niſi forte belligerantes tranſire ex iſtis locis in citerio-

ra

Pontus.

καθάπερ τὰς Ἀμαζόνας, καὶ Τρῆρας, καὶ Κιμμερίους φασὶ, συμμαχήσαντας δ' ἀδύνατον; Αἱ μὲν [5] οὖν Ἀμαζόνες οὐ συνεμάχουν, διὰ τὸ τὸν Πρίαμον πολεμῆσαι πρὸς αὐτὰς συμμαχοῦντα τοῖς Ἴωσιν·

[6] Ἤματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·

(φησὶν ὁ Πρίαμος,)

Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην.

[7] Οἵ

5) Non agnoſcit hanc particulam Pariſ. et pro Τρωσὶν Caſaubonn. Med. 4. ſubſtituunt Ἴωσιν; idem in verſionibus reddiderunt vetus interpres, noſtra aetate Penzelius. Certe Τρωσὶν in hoc nexu ferri nequit. Alterum ob viciniam Troadis urbesque Ioniae ab Amazonibus conditas probabilius eſt, etſi ipſa belli memoria, cujus in Phrygas meminit Homerus Il. 3, 185 ſqq. obſcurior eſt, et, qui eodem argumento utitur, Philoſtratus in Heroic. c. 19. Mygdonas commemorat.

6) Diſcrepant Strabonis codices ab Homero. Medic. 4. Moſcov. Pariſ. Ven. 1. omiſſa voce ἤματι praecipiunt οἵ ῥα τότ' ἦλθον, Medic. 4. tantum τά τ' ἦλθον. Prior lectio transiit etiam in edd. Aldi et Hopperi, dum Xylander reſtitueret vulgatam Homeri. In ſequ. omnes habent ἐλέγμην, cum in Homero conſtanter legatur ἐλέχθην. Augmentum ſic paſſim negligi notum quidem, ſed an haec forma ſine Homeri libris probari poſſit, dubito.

ra potuerunt, (quod de Amazonibus, Treribus, et Cimmeriis traditum eſt) opitulatum venire non potuerunt? Atque Amazones quidem auxilium non tulerunt, quia Priamus lonas adjuvans contra illas in bello fuerat. Sic enim ait:

Inter quos ſocia arma tuli tunc foedere junctus,
Tempore Amazonides quo ſe ingeſſere feroces.

Qui

[7] Οἵ θ' ὁμοροῦντες αὐταῖς, οὐδ' οὕτως ἄπωθεν ὄντες, ὥστε χαλεπὴν εἶναι τὴν ἐκεῖθεν μετάπεμψιν, οὐδ' ἔχθρας ὑποκειμένης, οὐδὲν ἐκωλύοντο, οἶμαι, συμμαχεῖν. Pontus.

§. 25.

Ἀλλ' οὐδὲ δόξαν ἔχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ὡς συμφωνούντων ἁπάντων, μηδένας ἐκ τῆς περαίας τοῦ Ἅλυος κοινωνῆσαι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Πρὸς τοὐναντίον δὲ μᾶλλον εὕροι τις ἂν μαρτυρίας. Μαιάνδριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσύρων φησὶ τοὺς Ἐνετοὺς ὁρμηθέντας συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσίν· ἐκεῖ-

7) Casaubonn. Medic. 4. οἵ θ', non εἴθ', uti male in edd. Paris. et Amstel. refertur; reliqui cum edd. οὔθ', unde lacerum locum esse censuit Xylander. Οἵ θ' restituit etiam Tyrwhittus in Strabonem p. m. 50. Nempe rationem subjungit Strabo, cur tamen populi Amazonibus contermini auxilio Troianis venire potuerint. Post ante Xylandrum ἄποθεν, ante Casaubonum editum erat χαλεπόν. Venet. 1. omittit τοιαύτην. Tum, ut supra, Moscov. vult Ἐνετούς.

Qui vero contermini erant, neque ita longe remoti, ut inde arcessendi incideret difficultas, neque hostili dissidio interveniente, nihil, puto, impediebantur, quin auxilio venirent.

§. 25.

Sed ne hoc quidem probabile est, omnes veteres in id consentire, neminem eorum, qui trans Halyn habitarent, Trojanis in belli societatem se adjunxisse. Et vero in contrariam sententiam invenire licet testimonia. Nam Maeandrius Henetos e Leucosyris profectos Trojanis in bello opem tulisse ait:

Pontus. ἐκεῖθεν δὲ μετὰ τῶν Θρᾳκῶν ἀπᾶραι, καὶ οἰκῆσαι περὶ τὸν τοῦ Ἀδρίου μυχόν· τοὺς δὲ μὴ μετασχόντας τῆς στρατείας Ἐνετοὺς, Καππάδοκας γενέσθαι. Συνηγορεῖν δ' ἂν δόξειε τῷ λόγῳ τούτῳ, διότι πᾶσα
p. 553. ἡ πλησίον τοῦ Ἅλυος Καππαδοκία, ὅση παρατείνει τῇ Παφλαγονίᾳ, [8] ταῖς δυσὶ χρῆται διαλέκτοις, καὶ τοῖς ὀνόμασι πλεονάζει τοῖς Παφλαγονικοῖς, Βάγας καὶ Βιάσας, καὶ Αἰνιάτης, καὶ Ῥατώτης, [9] καὶ Ζαρδώκης

8) Sic Casaubonn. libri meique omnes manuscripti, cum editis inde ab Aldo feratur διαλέξεσι. Ante Casaubonum praeponebatur etiam τοῖς, quod idem legitur in Paris.

9) Divise scribunt editiones Zὰρ, Δώκης, melius conjuncte Ζαρδώκης Casaubonn. et Ven. 1. cum vetere interprete, quod et probavit Casaubonus. Confirmat idem repetita singulatim particula καί. Tum pro Τίβηρος editionum Ven. 1. Paris. Τίβιρος, Moscov. Τίβηρος et Τιβΐος. Casauboni conjecturae Τίβιος pondus additur ex lib. 7. p. m. 377. ubi Tibium apud Paphlagones frequentatum servorum nomen fuisse Strabo tradit. Nec refragatur Hemsterhus. ad Luciani Timon. cap. 22. etsi forte parum intersit, utrum legatur, quia videri possint eadem origine profecta Τίβος, Τίβης, Τίβιος et Τίβηρος. Pro Γάσυς Medic. 4. vult Γάσης. Ὀλόγασυς, quod tenent editiones, Ven. 1. 2. Moscov. mutant in Ὀλίγασυς; Casaubonn. Paris. in Ὀλίγασις; Medic. 4. in Ὀλιγάσης;

ait: inde cum Thracibus avectos, sedes posuisse in Hadriae sinus angulo: eos Henetos, qui expeditioni non interfuerint, Cappadoces esse factos. Ac videtur adstipulari huic sententiae id, quod omnis Cappadocia, quae appropinquat ad Halyn, et pone Paphlagoniam porrigitur, ea utroque sermonis utitur genere, vocabulisque Paphlagonicis abundat: quod genus sunt Bagas, Biasas, Aeniates, Ratotes, Zardoces,

δώκης καὶ Τίβηρος, καὶ Γάσυς καὶ Ὀλίγασυς, καὶ Μάνης· ταῦτα γὰρ ἔν τε τῇ Βαμωνίτιδι, καὶ [10] Πημολίτιδι, καὶ τῇ Γαζαλουίτιδι, καὶ Γαζακηνῇ, καὶ ἄλλαις πλείσταις χώραις ἐπιπολάζει τὰ ὀνόματα. [11] Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος παρατίθησι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράφει· Pontus.

Ἐξ Ἐνετῆς, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

Ταύτην δέ φησιν Ἑκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι τὴν Ἀμισόν. Ἡ δ' Ἀμισὸς εἴρηται, διότι τῶν Λευκοσύρων ἐστὶ, καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἅλυος.

§. 26.

γάσης; vetus interpres *Oligases*. Ex quibus certe adparet, pro ο praeferendum esse ι.

10) Articulum praeponunt Medic. 4. Ven. 1. Ipsum nomen Πιμολίτιδι effert Moscov. reliqui cum edd. per η, ut per *e* vetus interpres. Sequens in edd. scribitur Ζαγιλουίτιδι et inde a Xylandro geminato λ; in Casaubonn. Moscov. Paris. Ven. 1. Γαζαλουίτιδι, in Medic. 4. Ζαγλουθίτιδι, Ven. 2. Γαζαλουίτιδι, vetere interprete *Zaglietbica*. Cum aliunde nihil liqueat, scriptura ea locum obtinet, quae pluribus suffragiis nititur. Tum Paris. subjicit ἐπιπολάζειν.

11) Medic. 3. Ὁ δὲ, et post idem et 4. ὅτι pro διότι, frequenti commutatione.

doces, Tiberus, Gasys, Oligasys, Manes: quae in Bamonitide, Pemolitide, Gazaluitide, Gazacena, aliisque multis partibus in frequentissimo sunt usu. Ipse adeo Apollodorus Zenodoti isthuc adducit, quod scribat:

Ex Heneta, mulas regio quae gignit agrestes.

Et asserit, Henetam ab Hecataeo Milesio accipi urbem Amisum. Demonstravimus autem, Leucosyrorum esse Amisum, et extra Halyn.

§. 26.

Pontus.

§. 26.

Εἴρηται δ' αὐτῷ που καὶ, [1] διότι ὁ ποιητὴς ἱστορίαν εἶχε τῶν Παφλαγόνων τῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ, παρὰ τῶν πεζῇ διελθόντων τὴν χώραν· τὴν παραλίαν δ' ἠγνόει, καθάπερ καὶ τὴν ἄλλην τὴν Ποντικήν· ὠνόμαζε γὰρ ἂν αὐτήν. Τοὐναντίον δ' ἐστὶν ἀναστρέψαντα εἰπεῖν, ἐκ τῆς περιοδείας ὁρμηθέντα τῆς ἀποδοθείσης νυνὶ, ὡς τὴν μὲν παραλίαν πᾶσαν ἐπελήλυθε, καὶ οὐδὲν τῶν ὄντων τότε [2] ἄξιον μνήμης παραλέλοιπεν. Εἰ δ' Ἡράκλειαν, καὶ Ἄμαστριν, καὶ Σινώ-

1) Medic. 3. 4. ὅτι, ut antea. Venet. 1. poſt Παφλαγόνων omittit τῶν. Idem pro καθάπερ cum Pariſ. et Medic. 3. 4. καίπερ. Illud nexus etiam poſtulat, etſi hoc repetierunt Aldus et Hopperus. Poſt ὠνόμαζε γὰρ Moſcov. Medic. 4. et Pariſ. ἂν ignorant, quod parvo ſpatio interjecto admittitur, et in ſimili nexu paſſim occurrit. Medic. 3. omnino exhibet ὠνόμαζε δὲ αὐτήν.

2) Moſcov. ἀξίων μνήμης παραδέδωκεν. Vulgata ad nexum continendum apta. Paullo inferius Medic. 4. pro ὀνομάσαι ponit ὠνόμασε.

§. 26.

Idem alicubi dicit, poëtae Paphlagonum mediterranea tantum cognita fuiſſe de narratione eorum, qui iſta peragraſſent: maritimam aeque, ut et reliquam Ponticam, ignotam ei fuiſſe: alioqui nomina editurum nimirum fuiſſe. Contra hoc invertere licet, deſcriptione orae maritimae, quam nunc explicavimus, principii loco ſumta, et pronunciare, fuiſſe ab eo totum litus deſcriptum, nihilque eorum, quae iſta tempeſtate mentionem merebantur, praeteritum. Quod autem Sino-

Σινώπην οὐ λέγει, τὰς μήπω συνῳκισμένας, οὐδὲν θαυμαστόν· τῆς δὲ μεσογαίας οὐδὲν ἄτοπον, εἰ μὴ εἴρηκε. Καὶ τὸ μὴ ὀνομάζειν δὲ πολλὰ τῶν γνωρίμων, οὐκ ἀγνοίας ἐστὶ σημεῖον, ὅπερ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεσημηνάμεθα. Ἀγνοεῖν γὰρ αὐτὸν πολλὰ τῶν ἐνδόξων ἔφη περὶ τὸν Πόντον, οἷον ποταμοὺς καὶ ἔθνη· ὀνομάσαι γὰρ ἄν. Τοῦτο δ᾽ ἐπὶ μὲν τινων σφόδρα σημειωδῶν δοίη τις ἄν, οἷον Σκύθας, καὶ Μαιῶτιν, καὶ Ἴστρον. Οὐ γὰρ διὰ σημείων μὲν τοὺς Νομάδας εἴρηκε γαλακτοφάγους, [3] ἀβίους τε καὶ δικαιοτάτους ἀνθρώπους, καὶ ἔτι ἀγαυοὺς ἱππημολγούς· Pontus.

3) Moscov. Parif. ἀβίους τε δικαιοτάτους τ᾽; Medic. 3. Venet. 1. καὶ δικαιοτάτους τ᾽; Medic. 4. omittit tantum καί. Sed de hac nominum conjunctione olim jam disputatum esse, adparet ex Apollonii Lex. Hom. f. v. Ἀβίων et iis, quae adtulit Heyne ad Il. 13, 6. T. 6. p. 367. Post ex Medic. 3. 4. Parif. et libris Homericis pro ἱππομολγοὺς, quod tenent editiones, reposui ἱππημολγούς.

Heracleam, Amastrin, et Sinopen haud nominavit, nondum conditas, mirum non est: neque absurdum, quod etiam mediterraneorum quaedam non appellavit. Iam quod multa eorum non nominavit, quae valde sunt nota, id non statim ignorationis signum est: qua de re etiam supra monuimus. Ait eum multa nobilia ignorasse de iis, quae sunt circa Pontum, utpote flumina et populos, quos alioqui fuerit nominaturus. Hoc de quibusdam concedi potest, quorum signa sunt admodum evidentia: ut Scythis, Maeotide, Istro. Non enim per notas descripsisset Nomades lacte vescentes, opibus carentes, et justissimos homines, et claros equimulgos: et Scytha-

Pontus. μολγούς· Σκύθας δὲ οὐκ ἂν εἶπεν ἢ Σαυρομάτας, ἢ Σαρμάτας· εἰ δὴ οὕτως ὠνομάζοντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Οὐδ' ἂν Θρᾳκῶν τε καὶ Μυσῶν μνησθεὶς, τῶν πρὸς τῷ Ἴστρῳ, αὐτὸν παρεσίγησε, μέγιστον τῶν ποταμῶν ὄντα· καὶ ἄλλως ἐπιφόρως ἔχων πρὸς τὸ τοῖς ποταμοῖς ἀφορίζεσθαι τοὺς τόπους. Οὐδ' ἂν Κιμμερίους λέγων παρῆκε τὸν Βόσπορον, ἢ τὴν Μαιῶτιν.

§. 27.

Ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ¹ οὕτω σημειωδῶν, ἢ μὴ τότε, ἢ μὴ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, τί ἂν τις μέμφοιτο; Οἷον τὸν Τάναϊν δι' οὐδὲν ἄλλο γνωριζόμενον, ἢ διότι τῆς
p. 554. Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης ὅριόν ἐστιν· ἀλλ' οὔτε τὴν Ἀσίαν,

1) Medic. 3. Parif. οὕτως, ut paffim in hoc nexu. Poft Venetus uterque minus apte γνωρίζομεν. Infra πλέοντα pro πνέοντα male Ven. 1. Pro μηδὲ Parif. Mofcov. Medic. 3. 4. dant οὐδέ.

tharum, Sauromatarum, five Sarmatarum nomen obticuiffet: fi tamen tum ita appellabantur a Graecis. Neque Thracum facta et Myforum mentione, qui ad Iftrum accolunt, ipfius fluvii nomen fuppreffiffet, fluminum maximi: praefertim alioqui multus in diftinguendis amnium notatione regionibus. Neque de Cimmeriis loquens, Maeotin omififfet et Bofporum.

§. 27.

Quae vero adeo infignia aut non funt, aut ipfius aetate non fuerunt, ea fi omifit, quis eum culpet? Verbi gratia, Tanais aliam nullam ob caufam, quam quod limes Europae et Afiae eft, innotuit: at neque

Ἀσίαν, οὔτε τὴν Εὐρώπην ὠνόμαζόν πω οἱ τότε, οὐδὲ διῄρητο οὕτως εἰς τρεῖς ἠπείρους ἡ οἰκουμένη· ὠνόμασε γὰρ ἄν που διὰ τὸ λίαν σημειῶδες, ὡς καὶ τὴν Λιβύην, καὶ τὸν Λίβα τὸν ἀπὸ τῶν ἑσπερίων τῆς Λιβύης πνέοντα· τῶν δ' ἠπείρων μήπω διωρισμένων, μηδὲ τοῦ Ταναΐδος ἔδει καὶ τῆς μνήμης αὐτοῦ. Πολλὰ δὲ καὶ ἀξιομνημόνευτα μὲν, οὐχ' ὑπέδραμε δέ. Πολὺ γὰρ δὴ καὶ τὸ ἐπελευστικὸν εἶδος ἔν τε τοῖς λόγοις καὶ ἐν ταῖς πράξεσίν ἐστιν. Ἐκ πάντων δὲ τῶν τοιούτων δῆλόν ἐστιν, ὅτι μοχθηρῷ σημείῳ χρῆται πᾶς, ὁ ἐκ τοῦ μὴ λέγεσθαί τι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, [2] ἀγνοεῖσθαι ἐκεῖνο ὑπ' αὐτοῦ τεκμαιρόμενος. Καὶ δεῖ διὰ πλειόνων παραδειγμάτων ἐξελέγχειν αὐτὸ μοχθηρὸν ὄν· πολ- Pontus

2) Moſcov. Medic. 3. Pariſ. praeponunt τὸ, quod non eſt neceſſarium, et primus Caſaubonus omiſit. Tum ἐκεῖνο deeſt in Medic. 4.

que Europam neque Aſiam nominabant Homero vivente: necdum diviſus erat in tres continentes orbis terrarum: alioqui enim, ut nimis inſignes, nominaſſet reliquas itidem, ut Africam nominavit, et ab occidua ejus ſpirantem parte Africum: continentibus reliquis nondum diviſis, ne Tanaidis quidem opus habuit mentione. Sunt porro multa commemoratione digna, ſed de quibus ei nihil ſuccurrebat. Nam et in actionibus et in ſermonibus multa ſunt de eorum genere, quae ſubito ad animum accidunt. Proinde ex hisce omnibus liquet, vitioſo duci indicio, quicunque ex eo, quod praeteritum ab Homero eſt aliquid, ignotum id ei fuiſſe colligit. Eſtque in rem, pluribus exemplis demonſtrare,

Pontus. πολλῷ γὰρ αὐτῷ κέχρηνται πολλοί· ἀνακρουστέον οὖν αὐτοὺς προφέροντας τὰ τοιαῦτα, εἰ καὶ ταυτολογήσομεν τὸν λόγον. [3] Οἷον ἐπὶ τῶν ποταμῶν εἴ τις λέγοι, τῷ μὴ ὠνομάσθαι ἀγνοεῖσθαι, εὐήθη φήσομεν τὸν λόγον· ὅπου γε οὐδὲ Μέλητα, τὸν παρὰ τὴν Σμύρναν ῥέοντα, ὠνόμακε ποταμὸν, τὴν ὑπὸ τῶν πλείστων λεγομένην αὐτοῦ πατρίδα. Ἕρμον ποταμὸν καὶ [4] Ὕλλον ὠνόμαζεν, οὐδὲ Πακτωλὸν τὸν εἰς ταὐτὸ τούτοις ῥεῖθρον ἐμβάλλοντα, τὴν δ᾽ ἀρχὴν ἀπὸ

3) Inde omnia desunt ad φήσομεν τὸν λόγον in Ven. 1. λέγοι τὸ conjuncte dat Ven. 2. Tum ὀνομᾶσθαι praeit Mosc. ut alibi, editiones ὠνομᾶσθαι. Quod praecedit τὸ in editionibus recte commutandum censuit Casaubonus in τῷ, adjutus praeterea cod. Paris. suffragio. Pro ὠνόμακε Medic. 4. praecipit ὠνόμασε. Μέλιτα male exhibent Aldus et Hopperus, melius pro λεγομένων Venet. 1. Medic. 3. 4. λεγομένην. Nempe Strabo saepe priori substantivo, quibusdam interjectis, aliqua adpendit. Cf. ad lib. 10. p. m. 64.

4) Moscov. Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi cum vetere interprete Ὕαλον ὀνομάζων. Priorem vocem constituit Homerus Il. 20, 392. et ex eo Apollonius et Hesychius, ut alios praeteream; posteriorem nexus.

re, quam pravum sit hoc signum, cum eo multi sint frequenter usi: qui hoc modo ratiocinantes refutandi sunt, etiamsi videri possimus eadem saepius inculcare. Exempli caussa, si quis dicat, ignoratum aliquem ab Homero esse fluvium, eo argumento, quia nomen ejus non retulerit, fatue eum loqui affirmabimus: quando ne Meletem quidem nominavit, qui amnis labitur praeter Smyrnam, quae a plurimis poëtae patria assignatur. Hermum et Hyllum nominavit, Pactolum non item, qui tamen e Tmolo dela-

ἀπὸ τοῦ Τμώλου ἔχοντα, οὐ μέμνηται. Οὐδ' αὐτὴν Σμύρναν λέγει, οὐδὲ τὰς ἄλλας τῶν Ἰώνων πόλεις, καὶ τῶν Αἰολέων τὰς πλείστας, Μίλητον [5] λέγων, καὶ Σάμον, καὶ Λέσβον, καὶ Τένεδον· οὐδὲ Ληθαῖον, τὸν παρὰ Μαγνησίαν ῥέοντα, οὐδὲ [6] δὴ Μαρσύαν, τοὺς εἰς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδόντας· ἐκεῖνον ὀνομάζων, καὶ πρὸς τούτοις, Pontus.

Ῥῆσόν θ', Ἑπτάπορόν τε, Κάρησόν τε, Ῥοδίον τε,

καὶ τοὺς ἄλλους, ὧν οἱ πλείους ὀχετῶν οὐκ εἰσὶ μείζους. Πολλάς τε χώρας ὀνομάζων καὶ πόλεις, [7] τοτὲ

H 3

5) Sic dedi pro λέγω ex codicibus meis, unde corruit Bryantii emendatio in libro *Abhandlung über den Trojanischen Krieg* ex versione Noehdenii p. 191. qui volebat καίπερ τῶν Αἰολέων, quamvis, si rem spectes, ad sensum omnino apta.

6) Abest haec particula in Medic. 3. 4. Post Casaubonn. et Medic. 4. volunt πρὸς τούτῳ, ut ad Maeandrum accommodetur. Illud in universum valet. In versu Homerico Medic. 4. dat Ῥῆσσον.

7) Moscov. Venet. 1. τότε; Medic. 3. 4. τοτὲ, ut edd. Aldi

delapsus, cujus meminit, in eundem incidat alveum. Smyrnae quoque nomen obticuit, et aliarum Ionicarum urbium: cum nominet Aeolicas, Miletum, Samum, Lesbum, Tenedum. Non nominat Lethaeum, qui Magnesiam praeterfluit, neque Marsyam, qui in Maeandrum, ab ipso nominatim dictum, influunt: cum tamen retulerit flumina,

Rhesumque, Heptaporumque, Caresumque, Rhodiumque,

et alia, quorum pleraque rivi modum non superant. Multas etiam regiones urbes-

Pontus. τὲ μὲν καὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ὄρη συγκαταλέγει, τοτὲ δ' οὔ· τοὺς γοῦν κατὰ τὴν Αἰτωλίαν καὶ τὴν Ἀττικὴν οὐ λέγει, οὐδ' ἄλλους πλείους· ἐπεὶ καὶ τῶν πόῤῥω μεμνημένος, τῶν ἐγγὺς σφόδρα οὐ μέμνηται· οὐ δήπου ἀγνοῶν αὐτοὺς, γνωρίμους τοῖς ἄλλοις ὄντας· [8] οὐδὲ δὴ τοὺς ἐγγὺς ἐπίσης, ὧν τοὺς μὲν ὀνομάζει, τοὺς δὲ οὔ· οἷον Λυκίους μὲν, καὶ Σολύμους, Μίλυας δ' οὔ, οὐδὲ Παμφύλους, οὐδὲ Πισίδας·

Aldi et Hopperi. Xylandri editio habet ποτὲ, ex qua in reliquas fluxit. De confusione saepius dictum est, ut ad lib. 9. p. m. 434. Tum ἐπεὶ ignorat Ven. 1. poteratque salvo sensu abesse. Idem pro οὐ δήπου substituit minus commode οὐδέποτε.

8) Moscov. Medic. 3. Venet. 1. 2. et edd. Aldi et Hopperi οὐδὲ δὴ, quod Xylander mutavit in οὐδὲ δὲ; Paris. δὲ non agnoscit et Medic. 4. sic fert: οὐδὲ τῶν. Revocavi δή. Post Aldus et Hopperus vitiose ediderant ὠνομάζει, quod Xylandri emendatione transierat in ὠνόμαζε. Rectius in hoc nexu, quod subministrant codices, ὀνομάζει. Μαριανδηνοὺς ad vitia edd. Aldi et Hopperi rejici debet, nec magis bene post eaedem scribunt Λευκοσύρων οὐδ', οὐδὲ — Θύνους in penultima acuit Mosc. cum auctores alii fere scribant Θυνοί. Θῦνοι haesit lib. 7. p. m. 342. Θρυλλῶν simplici λ edunt Medic. 3. et Moscov. de quo aliquoties monui. Ipsa verba οὐδὲ Σύρων — Φοίνικας in Paris. desiderantur.

besve nominans, aliquando simul fluvios et montes refert, aliquando omittit: nam Aetoliae quidem et Atticae non exprimit, itemque plures alios: quando longinquorum etiam facta mentione, admodum propinqua praeterit: non utique quod ignoraret ea, nota aliis. Quin et ex aequo propinqua, alia nominans, alia reticet. Ita Lycios et Solymos refert: Milyas non, neque Pamphylos, neque Pisidas: item

δας· καὶ Παφλαγόνας μὲν, καὶ Φρύγας, καὶ Μυσοὺς, Μαριανδυνοὺς δ' οὔ, οὐδὲ Θυνοὺς οὐδὲ Βιθυνοὺς, οὐδὲ Βέβρυκας· Ἀμαζόνων τε μέμνηται, Λευκοσύρων δ' οὔ, οὐδὲ Σύρων, οὐδὲ Καππαδόκων, οὐδὲ Λυκαόνων, Φοίνικας, καὶ Αἰγυπτίους, καὶ Αἰθίοπας θρυλλῶν· καὶ Ἀλήϊον μὲν πεδίον λέγει καὶ Ἀρίμους, τὸ δὲ ἔθνος, ἐν ᾧ ταῦτα, σιγᾷ. Ὁ μὲν δὴ τοιοῦτος ἔλεγχος [9] ψευδής ἐστιν· ὁ δ' ἀληθὴς, ὅταν δείκνυται ψεῦδος λεγόμενόν τι. Ἀλλ' [10] οὐδ' ἐν τῷ τοιούτῳ κατορθῶν ἐδείχθη, οὔτε γε ἐθάῤῥησε πλάσματα λέγειν τοὺς ἀγαυοὺς ἱππημολγοὺς γαλακτοφάγους. Τοσαῦτα καὶ πρὸς Ἀπολλόδωρον· ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὴν ἑξῆς περιήγησιν.

Pontus.

p. 555.

H 4 §. 28.

9) Sic habent libri veteres, vulgo [ante Casaubonum] ψεῦδός ἐστιν, quomodo saepe Graeci loquuntur. *Casaubonus.* Probant et mei codices.

10) Sic restituimus secuti veteres libros et ipsum Aldinum. Senfus est, demonstratum alio loco fuisse, etiam hac

item Paphlagonas habet, et Phryges, et Mysos: Mariandynos, Bithynos, Bebryces non habet. Amazonum meminit, tacitis Leucosyris. Syros, Cappadocas, Lycaones omisit, de Phoenicibus, Aegyptiis, et Aethiopibus saepe loquens. Aleium campum et Arima nominat: regionem, in qua sunt, dissimulat. Haec ergo falsa est reprehensio: vera, si quid ostendat poëtam falsi dixisse. At nihil tale praestitit ille, neque ausus est commentum vocare claros illos equimulgos lactivoros. Haec ergo Apollodoro sint responsa: nos ad historiam institutam revertamur.

§. 28.

Pontus.

§. 28.

Ὑπὲρ μὲν δὴ τῶν περὶ Φαρνακίαν καὶ Τραπεζοῦντα τόπων οἱ [1] Τιβαρηνοὶ καὶ Χαλδαῖοι μέχρι τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσίν. Αὕτη δ' ἐςὶν εὐδαίμων ἱκανῶς χώρα· δυνάςαι δ' αὐτὴν κατεῖχον ἀεὶ, καθάπερ τὴν Σωφηνήν· τοτὲ μὲν φίλοι τοῖς ἄλλοις Ἀρμενίοις ὄντες, τοτὲ δὲ ἰδιοπραγοῦντες· ὑπηκόους δ' εἶχον καὶ τοὺς Χαλδαίους, καὶ τοὺς Τιβαρηνοὺς, ὥστε μέχρι Τραπεζοῦντος καὶ Φαρνακίας διατείνειν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν. Αὐξηθεὶς δὲ Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ,

hac in parte peccare Apollodorum, quando videlicet vult oſtendere, Homerum aliquid dixiſſe, quod ſit falſum. *Caſaubonus.* Ex meis tantum Pariſ. et Moſcov. diſſentiunt, in quibus eſt οὐδὲν, ut ſcripſerant Hopperus et Xylander.

1) Moſcov. edd. Aldi, Hopperi Τιβαρινοὶ; Medic. 3. 4. Τιβαρνοὶ, ut vetus interpres. Cf. ſupra p. m. 44. Poſt, ut paullo antea, Moſc. τότε — τότε diverſo accentu. Idem et ſcriptum fert cum edd. Aldi et Hopperi Σοφηνὴν, quod rejicit aliorum uſus et literarum ſeries in Stephano. Tum τοὺς ante Τιβαρηνοὺς rejiciunt Moſcov. et Medic. 3. Τιβαρινοὺς reddit et hic Moſcov. Τιβαρνοὺς Medic. 4. ſolus. Inferius paullo τούτων recte revocavit ex libris Caſaubonus, cum vulgo antea ferretur τούτοις.

§. 28.

Supra Pharnaciam ergo et Trapezuntem ſunt Tibareni et Chaldaei usque ad parvam Armeniam. Ea eſt ſatis felix regio, quam, ut et Sophenam, reguli tenuerunt, aliquando foedere Armeniis juncti, aliquando rem ſuam privatim adminiſtrantes: paruerunt eis et Tibareni et Chaldaei: ita ut Trapezuntem usque et Pharnaciam ipſorum imperium proferrent. Mithridates Eupa-

πάτωρ, καὶ τῆς Κολχίδος κατέστη κύριος, καὶ τούτων ἁπάντων, Ἀντιπάτρου τοῦ Σίσιδος παραχωρήσαντος αὐτῷ. Ἐπεμελήθη δὲ οὕτω τῶν τόπων τούτων, ὥστε πέντε καὶ ἑβδομήκοντα φρούρια ἐν αὐτοῖς κατεσκευάσατο, οἷσπερ τὴν πλείστην γάζαν ἐνεχείρησε. Τούτων δ᾽ ἦν ἀξιολογώτατα ταῦτα· Ὕδαρα, καὶ [2] Βασγοιδάριζα, καὶ Σινορία, ἐπιπεφυκὸς τοῖς ὁρίοις τῆς μεγάλης Ἀρμενίας χωρίον· διόπερ Θεοφάνης συνωρίαν παρωνόμασεν. Ἡ γὰρ τοῦ Παρυάδρου πᾶσα ὀρεινὴ τοιαύτας ἐπιτηδειότητας ἔχει πολλὰς, εὔυδρός τε οὖσα καὶ ὑλώδης, καὶ ἀποτόμοις φάρα- Pontus.

H 5

2) Mofcov. Medic. 3. Βασγιδάριζα; Medic. 4. Βασγοδάριζα, unde adparet ι excidiffe, alterum ex pronuntiatione ortum. Pro συνωρίαν, quod propius facit ad παρωνόμασεν, Cafaubonn. Venet. 2. exhibent συνέδραν, quae eft gloffa. Συνορίαν fic repetit reluctante nexu Mofcov. etfi probat per ο Cafaubonus, qui tamen de hoc loco fibi nondum plane liquere addit, maxime propter verbum ἐπιπεφυκός. Novit illud caftellum Ammianus, qui lib. 16, 7. extr. vocat *Synhorium.* V. ibi de nomine variato Valefius.

Eupator, potentia auctus, cum Colchidem fibi fubjecit, tum ifthaec omnia, Antipatro Sifide dominium ei cedente. Eam autem curam iftorum locorum geffit, ut LXXV caftella in iis exftruxerit, inque iis maximam gazam recondiderit, de quibus praecipua funt Hydara, Basgoedariza, Sinoria, finibus majoris Armeniae inhaerens caftellum, unde et Synoriam Theophanes O magno appellavit, hoc eft bigas. Nam totus mons Paryadres multas tales habet opportunitates: cum aquae dives fit et fylvofus, ac

Pontus. φάραγξι καὶ κρημνοῖς διειλημμένη ³ πολλαχόθεν· ἐτετείχιστο γοῦν ἐνταῦθα τὰ πλεῖστα τῶν γαζοφυλακίων· καὶ δὴ καὶ τὸ τελευταῖον, εἰς ταύτας κατέφυγε τὰς ἐσχατιὰς τῆς Ποντικῆς βασιλείας ὁ Μιθριδάτης, ἐπιόντος Πομπηΐου, καὶ τῆς Ἀκιλισηνῆς κατὰ Δάστειρα εὔυδρον ὄρος καταλαβόμενος· πλησίον δ' ἦν καὶ ὁ Εὐφράτης, ὁ διορίζων τὴν Ἀκιλισηνὴν ἀπὸ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας· διέτριψέ τε τέως, ἕως πολιορκούμενος ἠναγκάσθη φυγεῖν διὰ τῶν ὀρῶν εἰς Κολχίδα, κἀκεῖθεν εἰς Βόσπορον. Πομπήϊος δὲ περὶ τὸν τόπον τοῦτον πόλιν ἔκτισεν ἐν τῇ αὐτῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ Νικόπολιν, καὶ νῦν συμμένει, καὶ οἰκεῖται καλῶς.

§. 29.

3) Caſaubonn. Venet. 1. πολλαχόθεν πολλά; Medic. 3. πανταχόθεν. Pro Ἀκιλισηνῆς, quod primus poſuit Xylander, Moſcov. Pariſ. Venet. 1. 2. edd. Aldi, Hoppeti Ἀγγελισηνῆς. Illud probant ſubjecta, etſi ibi Moſcov. et Pariſ. ut edd. Aldi

ac praeruptis convallibus et praecipitiis paſſim divellatur. Itaque hic plurima ſuorum gazophylaciorum condidit: atque etiam ad extremum in hanc ultimam Pontici regni marginem confugit, ingruente Pompeio, Mithridates, montem aqua praeditum apud Daſtira Acilifenes occupans, haud procul Euphrate, qui dividit minorem Armeniam ab Acilifena: ibi tantiſper duravit, dum Pompeio obtinente coactus fuit per montes in Colchidem, atque inde in Boſporum fugere. Pompeius ibi locorum, in ipſa minore Armenia condidit Nicopolin, quae etiamnum conſtat, et commode habitatur.

§. 29.

§. 29. Pontus.

Τὴν μὲν οὖν μικρὰν Ἀρμενίαν ἄλλοτ' ἄλλων ἐχόντων, ὡς ἐβούλοντο Ῥωμαῖοι, τὸ τελευταῖον εἶχεν [1] ὁ Ἀρχέλαος. Τοὺς δὲ Τιβαρηνοὺς καὶ Χαλδαίους, μέχρι Κολχίδος καὶ Φαρνακίας καὶ Τραπεζοῦντος, ἔχει Πυθοδωρὶς, γυνὴ σώφρων καὶ δυνατὴ προΐςασθαι πραγμάτων. Ἔςι δὲ θυγάτηρ Πυθοδώρου τοῦ Τραλλιανοῦ· γυνὴ δ' ἐγένετο Πολέμωνος, p. 556. καὶ συνεβασίλευσεν ἐκείνῳ χρόνον τινὰ, εἶτα διεδέξατο τὴν ἀρχὴν, τελευτήσαντος ἐν τοῖς [2] Ἀσπουργιανοῖς

Aldi et Hopperi, dant Ἀκιλησινήν. Tum Medic. 3. divise τὰ ςεῖρα. Idem post διέτριψε excludit τε, et pro ἕως ponit ἐν. Proximum αὐτῇ ante μικρᾷ minus recte, opinor, omittunt Parif. Medic. 3. 4. Venet. 1.

1) Articulum omittit Medic. 4. ut 3. verba ἔςι δὲ ante θυγάτηρ. Vitia ed. Aldi funt συμμαίνει, ejus et Hopperi ἄλλοι τ' ἄλλων.

2) Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. Ἀπουργιανοῖς, quod et reddidit vetus interpres, et repetierunt edd. Aldi et Hopperi. Sed cf. ad lib. 11. p. m. 385. Poſt τελευτήσαντος Caſaubonus addit τ' ἀνδρὸς. Forte αὐτοῦ, etſi durius quidem, abeſſe poteſt. Pro Σινδικὴν corrupte Medic. 4. Σιδικὴν, ut vetus interpres *Sidicam*; magis corrupte Medic. 4. Περσικήν.

§. 29.

Enimvero minorem Armeniam cum alias alii Romanorum arbitratu habuiſſent, ultimo loco Archelaus tenuit: Tibarenos, Chaldaeos, usque ad Colchidem et Pharnaciam ac Trapezuntem poſſidet Pythodoris, prudens mulier et praeeſſe rebus gnara. Filia eſt Pythodori Tralliani. Uxor fuit Polemonis, et cum eo regnavit per aliquod tempus: marito autem apud barbaros mortuo

Pontus. γιανοῖς καλουμένοις τῶν περὶ τὴν Σινδικὴν βαρβάρων· δυεῖν δ' ἐκ τοῦ Πολέμωνος ὄντων υἱῶν καὶ θυγατρὸς, ἡ μὲν ἐδόθη Κότυϊ τῷ Σαπαίῳ· δολοφονηθέντος δὲ ἐχήρευσε, παῖδας ἔχουσα ἐξ αὐτοῦ· δυναστεύει δ' ὁ πρεσβύτατος αὐτῶν· τῶν δὲ τῆς Πυθοδωρίδος υἱῶν ὁ μὲν ἰδιώτης συνδιώκει τῇ μητρὶ τὴν ἀρχὴν, ὁ δὲ νεωστὶ καθίσταται τῆς μεγάλης Ἀρμενίας βασιλεύς. Αὐτὴ δὲ συνῴκησεν Ἀρχελάῳ, καὶ συνέμεινεν ἐκείνῳ μέχρι τέλους· νῦν δὲ χηρεύει, τά τε λεχθέντα ἔχουσα χωρία, καὶ ἄλλα ἐκείνων χαριέστερα, περὶ ὧν ἐφεξῆς ἐροῦμεν.

§. 30.

Τῇ γὰρ Φαρνακίᾳ συνεχής ἐστιν ἡ [1] Σιδηνὴ, καὶ ἡ Θεμίσκυρα. Τούτων δ' ἡ Φανάροια ὑπέρκειται μέρος

1) Aldus Σιδονὴ, Casaubonus ὁ Θεμίσκυρα, et Ven. 2. Φαναρία. Ἶρις aliorum exemplo scripsi cum codice Moscov. cum

tuo in Aspurgianis, qui sunt circa Sindicam, ipsa in regnum successit: cumque haberet duos e Polemone filios, et unam filiam, haec nuptum data fuit Cotyi Sapaeo, et per insidias eo necato, vidua permansit, cum liberos ex eo haberet: de quibus natu maximus rerum potitur. Pythodoridis filiorum alter cum matre privatus regnum administrabat, alter recens Armeniae majoris rex est creatus. Ipsa Archelao nupsit, et cum eo, dum is in vivis permansit, vitam exegit. Nunc vidua est, et possidet quae diximus loca, iisque alia etiam venustiora, de quibus deinceps dicemus.

§. 30.

Est enim Pharnaciae contigua Sidena et Themiscyra.

μέρος ἔχουσα τοῦ Πόντου τὸ κράτιστον· καὶ γὰρ ἐλαιόφυτός ἐστι καὶ εὔοινος, καὶ τὰς ἄλλας ἔχει πάσας ἀρετάς. Ἐκ μὲν τῶν ἑῴων μερῶν προβεβλημένη τὸν Παρυάδρην, παράλληλον αὐτῇ κατὰ μῆκος· ἐκ δὲ τῶν πρὸς δύσιν τὸν Λίθρον, καὶ τὸν Ὄφλιμον. Ἔστι δ' αὐλὼν, καὶ μῆκος ἔχων ἀξιόλογον καὶ πλάτος· διαῤῥεῖ δ' αὐτὴν ἐκ μὲν τῆς Ἀρμενίας ὁ Λύκος· ἐκ δὲ τῶν περὶ Ἀμάσειαν στενῶν ὁ Ἶρις· συμβάλλουσι δ' ἀμφότεροι κατὰ μέσον που τὸν αὐλῶνα· ἐπὶ τῇ συμβολῇ δ' ἵδρυται πόλις, ἣν ὁ μὲν πρῶτος ὑποβεβλημένος Εὐπατορίαν ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε· Πομπήϊος δ' ἡμιτελῆ καταλαβὼν, προσθεὶς χώραν καὶ οἰκήτορας, Μαγνόπολιν προσεῖπεν. Αὕτη μὲν οὖν ἐν μέσῳ κεῖται τῷ πεδίῳ. Πρὸς αὐτῇ δὲ τῇ Pontus.

cum vulgo Ἶρις feratur. Pro ἀφ' αὑτοῦ molliori fono Medic. 3. 4. ediderunt ἀφ' ἑαυτοῦ.

miſcyra. Supra haec jacet Phanaroea, Ponti partem occupans optimam: nam et olei ferax eſt, et boni vini, et reliquas omnes habet dotes. Verſus ortum ei praetenditur Paryadres mons, in longitudinem aequis ſpatiis porrectus: ab occaſu Lithrus et Ophlimus. Convallis eſt juſtae longitudinis et latitudinis, quam perfluunt ex Armenia Lycus, ex anguſtiis apud Amaſiam Iris, et coëunt in media fere convalle: ad eorum confluentes urbs ſita eſt, quam primus conditor a ſe vocavit Eupatoriam: eam Pompejus cum ſemiperfectam offendiſſet, agro et civibus additis, Magnopolin appellavit. Atque haec quidem in media jacet planitie. Ad ipſum autem montis

Pontus. τῇ [2] παρωρείᾳ τοῦ Παρυάδρου Κάβειρα ἵδρυται, ςαδίοις ἑκατὸν καὶ πεντήκοντά που νοτιωτέρα αὐτῆς ἐςιν· ἐν δὲ τοῖς Καβείροις τὰ βασίλεια Μιθριδάτου κατεσκεύαςο, καὶ ὁ ὑδραλέτης, καὶ τὰ ζώγρια, καὶ αἱ πλησίον θῆραι, καὶ τὰ μέταλλα.

§. 31.

Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ Καινὸν χωρίον προσαγορευθὲν, ἐρυμνὴ καὶ [1] ἀπότομος πέτρα, διέχουσα τῶν Καβείρων ἔλαττον, ἢ διακοσίους ςαδίους· ἔχει δ᾽ ἐπὶ τῇ κορυφῇ πηγὴν ἀναβάλλουσαν πολὺ ὕδωρ, περί τε τὴν ῥίζαν ποταμὸν καὶ φάραγγα βαθεῖαν· τὸ

2) Moſcov. παρωρία. Tum Caſaubonn. ςαδίοις δὲ; Medic. 4. ςαδίοις δ᾽.

1) Ἀπότομος revocavi ex editionibus ante Caſaubonum vulgatis, de quo etiam ex Moſcov. monitum erat. In ſeqq. pro τῇ ῥίζῃ Caſaubonn. et Medic. 4. poſtulant τὴν ῥίζαν, quod praeferendum putavi. Ante αὐχένος Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. praeponunt τοῦ, quod inde hic addidi. Primus omiſit Xylander. Tum Medic. 3. 4. Moſcov. τετείχιςαί τε. Poſt Medic. 4. ἐνταῦθά τε, et pro ἔχει πᾶσαν idem ἅπασαν ἔχει. Κειμιλίων male exhibet Pariſ. ut Πυθιδωρὶς edd. Aldi et Hopperi.

tis Paryadris latus Cabira ſita ſunt, ab iſta verſus meridiem ſtadiis circiter CL diſtantia. In Cabiris regia Mithridatis fuit exſtructa, et mola aquaria, et vivaria, et in vicinia venationes ac metalla.

§. 31.

Ibi etiam locus, cui nomen Novus, edita et praerupta petra minus quam CC ſtadiis a Cabiris: habet in vertice fontem, qui multum aquae ſurſum ejicit: in radice fluvium, et con-

τὸ δ' ὕψος ἐξαίσιον τῆς πέτρας ἐστὶ τοῦ αὐχένος, Pontus.
ὥστ' ἀπολιόρκητός ἐστι· τετείχισται δὲ θαυμαστῶς,
πλὴν ὅσον οἱ Ῥωμαῖοι κατέσπασαν· οὕτω δ' ἐστὶν
ἅπασα ἡ κύκλῳ κατάδρυμος, καὶ ὀρεινὴ, καὶ ἄνυ-
δρος, ὥστ' ἐντὸς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων μὴ εἶναι
δυνατὸν στρατοπεδεύσασθαι. Ἐνταῦθα μὲν ἦν τῷ
Μιθριδάτῃ τὰ τιμιώτατα τῶν κειμηλίων, ἃ νῦν ἐν p. 557.
τῷ Καπιτωλίῳ κεῖται, Πομπηίου ἀναθέντος. Ταύτην
δὴ τὴν χώραν ἔχει πᾶσαν ἡ Πυθοδωρὶς, προσεχῆ
οὖσαν τῇ βαρβάρῳ, τῇ ὑπ' αὐτῆς κατεχομένῃ, καὶ
τὴν [2] Ζηλῖτιν, καὶ τὴν Μεγαλοπολῖτιν. Τὰ δὲ Κά-
βειρα,

2) Moſcov. Ζελίτιν; Medic. 3. 4. Ζελεῖτιν; alii cum edd. Ζελῖτιν, pro quo Caſaubonus reponit Ζηλῆτιν, ut infra. Equidem ubique ſcribendum cenſui Ζηλῖτις, ex numorum auctoritate etiam, in quibus Ζηλιτων ſaepe occurrit de incolis. V. Raſche in Lex. num. T. 6. P. 1. p. 1225 ſqq. et Eckhel in doctr. numor. P. 1. Vol. 2. p. 359. Nempe ε et η mutantur, ut ι et η. Inde Ζηλήτης paſſim reperitur pro Ζελίτης, unde ducitur Ζηλῖτις, ut a Γαβαλίτης apud Stephanum Γαβαλῖτις et alia. Ante Μεγαλοπολῖτιν Moſcov. Medic. 3. 4. omittunt τήν. Pro σκευάσαντος Medic. 4. ponit κατα-σκευά-

convallem profundam. Altitudo colli ejus petrae immenſa eſt: itaque expugnari nequit: mirabiliter muris cincta eſt, niſi qua eos Romani dejecerunt. Quicquid in orbem circa petram eam jacet, id ſilvoſum omne, montoſum, et aquae expers eſt, ut intra cxx. ſtadia non liceat caſtra ponere. Ibi Mithridates pretioſiſſima quaeque habebat depoſita, quae nunc in Capitolio jacent, a Pompeio dedicata. Hanc ergo regionem omnem poſſidet Pythodoris, contiguam barbaricae, quam obtinuit, et Zelitin praeterea,

Pontus. βειρα, Πομπηΐου σκευάσαντος εἰς πόλιν, καὶ καλέσαντος Διόπολιν, ἐκείνη προσκατεσκεύασε, καὶ Σεβαστὴν μετωνόμασε, βασιλείῳ τε τῇ πόλει χρῆται. [2] Ἔχει δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Μηνὸς, Φαρνάκου καλούμενον, τὴν Ἀμερίαν κωμόπολιν, πολλοὺς ἱεροδούλους ἔχουσαν, καὶ χώραν ἱεράν, ἣν ὁ ἱερωμένος ἀεὶ καρποῦται. Ἐτίμησαν δ᾽ οἱ βασιλεῖς τὸ ἱερὸν τοῦτο οὕτως εἰς ὑπερβολὴν, ὥστε τὸν βασιλικὸν καλούμενον ὅρκον τοῦτον ἀπέφηναν τύχην βασιλέως καὶ Μῆνα Φαρνάκου· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τῆς Σελήνης τὸ ἱερὸν, καθάπερ τὸ ἐν Ἀλβανοῖς, καὶ τὸ ἐν Φρυγίᾳ, τό, τε τοῦ Μηνὸς ἐν τῷ ὁμωνύμῳ τόπῳ, καὶ τὸ τοῦ [3] Ἀρκαίου, τὸ

σκευάσαντος, quod aptius refpondeat proximo. Tum Medic. 3. καὶ τὴν ἀμ. . . et edd. ante Cafaubonum ὡς τὸν βασιλικὸν — De terminatione in Φαρνάκου, repetita quidem, cum fequentia a locis cognomen ductum effe doceant, dubitare forfitan liceat. V. Corfinus in faftis Atticis Tom. 2. p. 471. et quae differuit de hoc loco ejusque fenfu Belley in Memoires — de Paris Tom. 24. p. 83 fq.

3) Libri omnes hic Ἀσκαίου, ut infra p. 577. Ἀρκαίου. Quod

terea, ac Magnopolitidem. Cum autem Cabira Pompeius in urbis formam adornaffet, ac Diopolin nominaffet, addidit ipfa operi aliquid et Auguftam nuncupavit, eaque loco regiae utitur. Habet etiam templum Menis, quod Pharnacis dicitur, nempe pagum oppido fimilem Ameriam, quae multos continet hierodulos, atque agrum facrum, cujus fructus pontifex percipit. Usque adeo autem id fanum reges funt venerati, ut iusiurandum, quod regium dicitur, pronunciarent: regis fortunam, et Menem Pharnacis. Eft autem hoc quoque templum Lunae, ut et quod in Albanis eft, et quod in Phry-

τὸ πρὸς τῇ Ἀντιοχείᾳ, τῇ πρὸς Πισιδίαν, καὶ τὸ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀντιοχέων. Pontus.

§. 32.

Ὑπὲρ δὲ τῆς [1] Φαναροίας ἐςὶ τά τε Κόμανα, τὰ ἐν τῷ Πόντῳ, ὁμώνυμα τοῖς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ, καὶ τῇ αὐτῇ θεῷ καθιερωμένα, ἀφιδρυθέντα ἐκεῖθεν· σχεδὸν δέ τι καὶ τῇ ἀγωγῇ παραπλησίᾳ κεχρημένα τῶν τε ἱερουργιῶν, καὶ τῶν θεοφοριῶν, καὶ τῆς περὶ τοὺς ἱερέας τιμῆς, καὶ μάλιςα ἐπὶ

Quod ſi recte retulit ex numis, in quibus Μην Αρκαιος legatur, Vaillant in num. colon. T. 1. p. 240. T. 2. p. 23. 36. et 199. hoc praeferri etiam et in noſtro loco debet. Ἀσκαίου tamen probat magis Weſſeling. ad Hieroclis Synecdem. p. 669. quippe quod ex Ἄσκηνος ſive Ἄσκανος natum videatur, nec locorum nominumque ſimilitudo diſſuadeat. Certe Μην Ασκηνος in Sardianorum Lydiae numis producit Haym in th. Br. T. 2. p. 183. Cum perinde valeat, ſi a vero aberrandum ſit, in utro id loco fiat, dedi hic ex Vaillantii auctoritate Ἀρκαίου. Tum τῇ ante Ἀντιοχείᾳ deeſt in Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4.

1) Medic. 3. Φαρνακίας. Sed vulgatam lectionem ſuperiora probant, et epitome cum aliis Mstis. Verbum καθιερωμένα deeſt in Ven. 1. et ante Κόμανα in Medic. 3. τε.

Phrygia, et Menis aliud in loco cognomini, et Arcaei apud Antiocheam Piſidiae, et quod eſt in agro Antiocheno.

§. 32.

Super Phanaroeam ſunt Comana Ponti, ejusdem nominis cum his, quae in magna ſunt Cappadocia, eidemque deae conſecrata, atque adeo inde imitata: ſed et iisdem fere utuntur ritibus ſacrorum, divinorum inſtinctuum, et honoribus ſacerdotum: quod

Pontus. ἐπὶ τῶν πρότου βασιλέων· ἡνίκα δὶς τοῦ ἔτους κατὰ τὰς ἐξόδους λεγομένας τῆς θεοῦ διάδημα [2] ἐτύγχανε φορῶν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἦν δεύτερος κατὰ τιμὴν μετὰ τὸν βασιλέα.

§. 33.

Ἐμνήσθημεν δὲ πρότερον Δορυλάου τε τοῦ τακτικοῦ, ὃς ἦν πρόπαππος τῆς μητρὸς ἡμῶν· καὶ ἄλλου Δορυλάου, ὃς ἦν ἐκείνου ἀδελφιδοῦς, υἱὸς δὲ [1] Φιλεταίρου· καὶ διότι ἐκεῖνος τῶν ἄλλων τιμῶν παρὰ τοῦ Εὐπάτορος τῶν μεγίστων τυχὼν, καὶ δὴ καὶ τῆς ἐν Κομάνοις ἱερωσύνης, ἐφωράθη τὴν βασιλείαν ἀφιστὰς Ῥωμαίοις. Καταλυθέντος δ' ἐκείνου, συνδιεβλήθη καὶ τὸ γένος. Ὀψὲ δὲ Μοαφέρνης, ὁ θεῖος τῆς

2) Moscov. Medic. Venet. 1. 2. inverso ordine φορῶν ἐτύγχανεν.

1) Medic. 4. Moscov. edd. Aldi, Hopperi et vetus interpres Φιλετέρου. Cf. lib. 10. p. m. 251. Pro διότι ex crebra commutatione Medic. 3. 4. ὅτι, et pro τῆς male Paris. τοῖς.

quod maxime factum est sub prioribus regibus, cum bis quotannis in exitu, quem vocabant, deae diadema pontifex gestaret, et honore secundus a rege esset.

§. 33.

Fecimus etiam supra mentionem Dorylai tactici, qui proavus fuit matris nostrae: tum alterius Dorylai, qui ipsius sorore natus, Philetaeri fuit F. et quod hic cum aliis maximis honoribus ab Eupatore affectus, tum etiam Comanensi sacerdotio, deprehensus fuerit, ut qui regnum ad Romanos solicitatione defectionis cuperet traducere. Eo dejecto, nostrum quoque male audivit genus. Sero tandem Moapher-

τῆς μητρὸς ἡμῶν, εἰς ἐπιφάνειαν ἦλθεν ἤδη πρὸς καταλύσει τῆς βασιλείας, καὶ πάλιν τῷ βασιλεῖ [2] συνητύχησαν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἐκείνου φίλοι, πλὴν εἴ τινες ἔφθησαν προαποστάντες αὐτοῦ, καθάπερ ὁ πάππος ἡμῶν [3] ὁ πρὸς πατρὸς αὐτῆς, ὃς ἰδὼν τὰ τοῦ βασιλέως κακῶς φερόμενα ἐν τῷ πρὸς Λεύκολλον πολέμῳ, καὶ ἅμα ἠλλοτριωμένος αὐτοῦ δι᾽ ὀργὴν, ὅτι ἀνεψιὸν αὐτοῦ Τίβιον καὶ υἱὸν ἐκείνου Θεόφιλον ἐτύγχανεν ἀπεκτονὼς νεωστὶ, ὥρμησε τιμωρεῖν ἐκείνοις τε καὶ ἑαυτῷ· καὶ λαβὼν παρὰ τοῦ Λευκόλλου πίστεις, ἀφίστησιν [4] αὐτῷ πεντεκαίδεκα φρού- Pontus.

I 2 ρια·

2) Caſaubonn. aliqui, Ven. 1. συνηυτύχησαν, quod recte rejicit Caſaubonus. Medic. 3. 4. συνητύχησε, quod ferri poteſt, etſi vulgatam non deſero. Poſt pro εἴτινες Venet. 2. οἵτινες.

3) Codices ὁ πρὸς πατρὸς αὐτῆς. Articulus excidit in ed. Hopperi, quae et habet πρὸ, et hinc in reliquis deſideratur. Sub voce αὐτῆς latere nomen avi Strabonis ex parte paterna putat Tyrwhittus p. m. 50. Tum Λεύκολλον pro Λεύκουλλον, ut alibi, dedi cum Moſcov. et Pariſ. hic et poſt.

4) Vulgo ἀφίστησι σὺν αὐτῷ. Sed particulam σὺν, quam ex

Moaphernes, matris noſtrae patruus, illuſtris evaſit jam ſub regni Mithridatis interitum: tum rurſus una cum rege adverſam ſenſerunt fortunam et ipſe et amici ejus, niſi qui a rege maturius defecerunt: de quibus fuit avus noſter maternus, qui cum regis res in bello contra Lucullum videret ſucceſſibus carere, ſimulque animo ob iram eſſet ab eo abalienato, quod is ſobrinum ipſius Tibium, hujusque filium Theophilum nuper necaſſet, ad ulciſcendum eorum et ſuas injurias animum adjecit: pactusque cum Lucullo, et fide

Pontus. p. 558. ρια· καὶ ἐπαγγελίαι μὲν ἐγένοντο ἀντὶ τούτων μεγάλαι. Ἐπελθὼν δὲ Πομπήϊος ὁ διαδεξάμενος τὸν πόλεμον, πάντας τοὺς ἐκείνῳ τὶ χαρισαμένους ἐχθροὺς ὑπέλαβε, διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ πρὸς ἐκεῖνον ἀπέχθειαν· διαπολεμήσας δὲ καὶ ἐπανελθὼν οἴκαδε ἐξενίκησεν, ὥστε τὰς τιμὰς, ἃς ὑπέσχετο ὁ Λεύκολλος τῶν Ποντικῶν τισι, μὴ κυρῶσαι τὴν σύγκλητον· ἄδικον γὰρ εἶναι, κατορθώσαντος ἑτέρου τὸν πόλεμον, τὰ βραβεῖα ἐπ' ἄλλῳ γενέσθαι, καὶ τὴν τῶν ἀριστείων διανομήν.

§. 34.

ex praecedente fyllaba repetiit Aldus, fequentibus aliis, ignorant codices; tantum pro αὐτῷ Medic. 4. αὐτοῦ. Ὑπέχετο ex Cafauboniana editione pro ὑπέσχετο in alias manavit. In fine ἀριστείων rectius hic praeit Mofcov. pro vulgato ἀριστειῶν; Parif. ἀριστιῶν; prave.

fide accepta, fecum XV caftella a Mithridate ad ipfum convertit: quo nomine magnifice ei pollicitus fuit Lucullus. Sed hujus fucceffor Pompejus cum fuperveniffet, omnes, qui aliqua re Lucullo gratificati fuerunt, pro inimicis habuit, propter inimicitias, quae ipfi cum eo intercedebant. Debellatoque Romam reverfus, pervicit, ne fenatus honores, quos Ponticis quibusdam Lucullus promiferat, ratos haberet: quod iniquum effe diceret, bello alterius opera confecto, alterius in poteftate praemiorum et honorum diftributionem poni.

§. 34.

§. 34. Pontus.

Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν [1] βασιλέων οὕτω τὰ Κόμανα διῳκεῖτο, ὡς εἴρηται· παραλαβὼν δὲ Πομπήϊος τὴν ἐξουσίαν, Ἀρχέλαον ἐπέστησεν ἱερέα, καὶ προσώρισεν αὐτῷ χώραν δίσχοινον κύκλῳ, τοῦτο δ᾽ ἐστὶν ἑξήκοντα στάδιοι, πρὸς τῇ ἱερᾷ, προστάξας τοῖς ἐνοικοῦσι πειθαρχεῖν αὐτῷ· τούτων μὲν οὖν ἡγεμὼν ἦν, καὶ τῶν τὴν πόλιν οἰκούντων ἱεροδούλων κύριος, πλὴν τοῦ πιπράσκειν· ἦσαν δὲ οὐκ ἐλάττους οὐδ᾽ ἐνταῦθα τῶν ἑξακισχιλίων. Ἦν δ᾽ οὗτος Ἀρχέλαος [2] υἱὸς μὲν τοῦ ὑπὸ Σύλλα καὶ τῆς συγκλήτου τιμηθέντος,

I 3 φίλος

1) Medic. 3. 4. edd. ante Casaubonum βασιλειῶν. Post Medic. 4. τῶν τὴν πόλιν omisso καὶ, et Venet. 1. καὶ τὴν absque τῶν.

2) Moscov. Medic. 3. μὲν υἱός. Tum male Paris. Medic. 3. 4. et Moscov. Γαβηνίου hic et infra per η, ut edd. Aldi et Hopperi, in quibus etiam legitur Σίλλα. In seqq. ex Medic. 3. 4. Moscov. Ven. 1. posui εὕρατο pro εὕρετο. Pro μείζω Medic. 3. habet μείζονα. Εἶναι post υἱὸς, jubentibus omnibus meis MSStis, rejeci. Γαβήνιος iidem libri, qui supra; Medic. 3. etiam Ταβήνιος.

§. 34.

Comana ergo sub regibus ita, ut dixi, gubernabantur. Pompejus autem accepta potestate Archelaum pontificem creavit, adiecitque ei ad sacrum agrum per orbem duorum schoenorum, id est stadiorum LX alium agrum, ac mandavit inhabitantibus Comana, ut Archelao parerent. Horum ergo is princeps fuit, et hierodulorum in urbe degentium dominus, nisi quod vendendi eos non habebat potestatem: qui hic quoque pauciores IↃↃ CIↃ non fuerunt. Fuit hic Archelaus filius ejus, cui a Sylla et senatu honor est habitus,

Pontus. φίλος δὲ Γαβινίου τῶν ὑπατικῶν τινος. Ἐκείνου δὲ πεμφθέντος εἰς Συρίαν, ἧκε καὶ αὐτὸς ἐπ' ἐλπίδι τοῦ κοινωνήσειν αὐτῷ παρασκευαζομένῳ πρὸς τὸν Παρθικὸν πόλεμον· οὐκ ἐπιτρεπούσης δὲ τῆς συγκλήτου, ταύτην ἀφεὶς τὴν ἐλπίδα, ἄλλην εὕρατο μείζω. Ἐτύγχανε γὰρ Πτολεμαῖος ὁ τῆς Κλεοπάτρας πατὴρ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἐκβεβλημένος· θυγάτηρ δ' αὐτοῦ κατεῖχε τὴν βασιλείαν, ἀδελφὴ πρεσβυτέρα τῆς Κλεοπάτρας· ταύτῃ ζητουμένου ἀνδρὸς βασιλικοῦ γένους, ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν τοῖς συμπράττουσι, προσποιησάμενος Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος υἱὸς εἶναι, καὶ παραδεχθεὶς ἐβασίλευσεν ἓξ μῆνας. Τοῦτον μὲν οὖν ὁ Γαβίνιος ἀνεῖλεν ἐν παρατάξει, κατάγων τὸν Πτολεμαῖον.

§. 35.

bitus, amicus Gabinii, viri consularis. Qui cum esset missus in Syriam, in spem venit Archelaus, se ei socium in bello Parthico, quod ille parabat, futurum: id autem senatu Romano non permittente, hac spe omissa aliam potiorem reperit. Ptolemaeum Cleopatrae patrem regno ejecerant Aegyptii, regnabatque filia soror Cleopatrae natu major. Ei cum quaereretur maritus regio sanguine natus: dedit se Archelaus auxiliariis suis, simulavitque se filium esse Mithridatis Eupatoris: itaque receptus, sex menses regno potitus est. Sed eum Gabinius, Ptolemaeum reducens, in pugna occidit.

§. 35.

§. 35. Pontus.

Υἱὸς δ' αὐτοῦ τὴν ἱερωσύνην παρέλαβεν· εἶθ' ὕστερον Λυκομήδης, ᾧ καὶ τετράσχοινος ἄλλη προσετέθη· καταλυθέντος δὲ καὶ τούτου, νῦν ἔχει [1] Δύτευτος υἱὸς Ἀδιατόριγος, ὃς δοκεῖ ταύτης τυγχάνειν τῆς τιμῆς παρὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ δι' ἀρετήν. Ὁ μὲν γὰρ Καῖσαρ, θριαμβεύσας τὸν Ἀδιατόριγα μετὰ παίδων καὶ γυναικὸς, ἔγνω ἀναιρεῖν μετὰ τοῦ πρεσβυτάτου τῶν παίδων· ἦν δὲ πρεσβύτατος οὗτος· τοῦ δὲ δευτέρου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ φήσαντος εἶναι πρεσβυτάτου πρὸς τοὺς ἀνάγοντας στρατιώτας, ἔρις ἦν ἀμφοτέροις πολὺν χρόνον, ἕως οἱ γονεῖς ἔπεισαν τὸν Δύτευτον, παραχωρῆσαι τῷ νεωτέρῳ τῆς νίκης· p. 559. αὐτὸν γὰρ ἐν ἡλικίᾳ μᾶλλον ὄντα, ἐπιτηδειότερον κηδεμόνα τῇ μητρὶ ἔσεσθαι καὶ τῷ λειπομένῳ ἀδελφῷ·

1) Casaubonn. Venet. 2. Δεύτερος; Moscov. Δύτευκτος; vetus interpres *Dytatus*; reliqui vulgatam tenent. Pro δι' ἀρετὴν importune Moscov. διὰ τιμήν.

§. 35.

Filius sacerdotium occepit: deinde Lycomedes, cui et IV schoenorum adjectus est ager. Hoc quoque dejecto, nunc pontificatum obtinet Dyteutus Adiatorigis filius, qui putatur hunc honorem ab Augusto sua virtute consecutus. Nam cum Augustus in triumpho Adiatorigem cum uxore et filiis duxisset, eumque cum maximo natu filio (is erat Dyteutus) interficere decrevisset: minor natu ad milites, qui ad caedem ducebant, professus est, se esse majorem: diuque altercati sunt fratres, donec parentes Dyteuto persuaserunt, ut juniori victoriam concederet: ipsum, ut aetate

Pontus. φῷ· οὕτω δὲ τὸν μὲν συναποθανεῖν τῷ πατρί· τοῦτον δὲ σωθῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς τιμῆς ταύτης. Αἰσθόμενος γὰρ, ὡς ἔοικε, Καῖσαρ ἤδη τῶν ἀνθρώπων ἀνῃρημένων, ἠχθέσθη· καὶ τούς τε σωζομένους εὐεργεσίας καὶ ἐπιμελείας ἀξίους ὑπέλαβε, δοὺς αὐτοῖς ταύτην τὴν τιμήν.

§. 36.

Τὰ μὲν οὖν Κόμανα εὐανδρεῖ, καὶ ἔστιν [1] ἐμπορεῖον τοῖς ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ἀξιόλογον· συνέρχονται δὲ κατὰ τὰς ἐξόδους τῆς θεοῦ πανταχόθεν, ἔκ τε τῶν πόλεων καὶ τῆς χώρας, ἄνδρες ὁμοῦ ταῖς γυναιξὶν ἐπὶ τὴν ἑορτήν· καὶ ἄλλοι δὲ κατ᾽ εὐχὴν ἀεί τινες ἐπιδημοῦσι, θυσίας [2] τε ἐπιτελοῦντες τῇ θεῷ. Καὶ

1) Medic. 3. Pariſ. ἐμπόριον variatione nota. Vocem γυναιξὶν articulo nudant Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4.

2) Τε abeſt in Moſc. Pariſ. et Mediceis, et τὰ ante πάντα delent iidem praeter Moſcov.

tate provectiorem, matri et reliquo fratri magis idoneum tutorem futurum: ita junior cum patre periit. Dyteutus ſuperſtes in hunc pervenit honorem. Nam Caeſar, comperta, ut apparet, re, jam iſtis necatis, aegre id tulit, ſuperſtitesque beneficio et tutela dignos arbitratus, hoc honore affecit.

§. 36.

Abundant Comana hominibus: eſtque hoc emporium ex Armenia venientibus praeclarum. Conveniunt eo homines ſub exitus Deae undique ex urbibus et agro, viri et mulieres ad feſtivitatem: ſemperque etiam alii multi peregrini cauſa votorum et ſacrificia deae exhibendi gratia ibi degunt. Deii-

Καὶ εἰσὶν ἁβροδίαιτοι οἱ ἐνοικοῦντες, καὶ οἰνόφυτα τὰ κτήματα αὐτῶν ἐςὶ τὰ πάντα, καὶ πλῆθος γυναικῶν τῶν ἐργαζομένων ἀπὸ τοῦ σώματος, ὧν αἱ πλείους εἰσὶν ἱεραί. Τρόπον γάρ δή τινα μικρὰ Κόρινθος ἐςὶν ἡ πόλις· καὶ γὰρ ἐκεῖ διὰ τὸ πλῆθος τῶν [3] ἑταιρίδων, αἳ τῆς Ἀφροδίτης ἦσαν ἱεραὶ, πολὺς ἦν ὁ ἐπιδημῶν καὶ ἐνεορτάζων τῷ τόπῳ· οἱ δ' ἐμπορικοὶ καὶ ςρατιωτικοὶ τελέως ἐξανηλίσκοντο, ὥστ' ἐπ' αὐτῶν καὶ παροιμίαν ἐκπεσεῖν τοιαύτην· Pontus.

Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς.

Τὰ μὲν δὴ Κόμανα τοιαῦτα.

3) Casaubonn. Medic. 4. ἑταιρίδων, quod non temere natum videtur. Vulgo fertur ἑταίρων pro ἑταιρῶν. Eadem commutatio notatur in Xenophontis hist. Gr. 5, 4, 6. ubi ἑταίρας ut Atticum, judice Thoma Magistro, sit aptius. Cf. etiam ad lib. 8. p. m. 263. In proximo versu pro εἰς, quod hic omnes tuentur, legitur ἐς lib. 8. p. m. 264. ubi idem adfuit.

Delicato victu utuntur incolae, et omnia ipsorum praedia vitibus sunt consita. Multae ibi sunt mulieres corpore quaestum facientes, pleraeque sacrae. Nam urbs haec quasi parva quaedam est Corinthus: quod hic quoque ob multitudinem meretricum Veneri sacrarum plurimi peregre agebant ac festos dies agitabant: et mercatores atque milites plane exhauriebantur sumtibus: adeo ut proverbium inde ortum sit,

Non cuivis hominum contingit adire Corinthum.

Talia ergo sunt Comana.

Pontus.

§. 37.

Τὴν δὲ κύκλῳ πᾶσαν ἔχει Πυθοδωρὶς, ἧς ἥ τε Φαναρροιά ἐστι, καὶ ἡ ¹Ζηλῖτις, καὶ ἡ Μεγαλοπολῖτις. Περὶ μὲν Φαναρροίας εἴρηται. Ἡ δὲ Ζηλῖτις ἔχει πόλιν Ζῆλα, ἐπὶ χώματι Σεμιράμιδος τετειχισμένην, ἔχουσαν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀναΐτιδος, ἥνπερ καὶ οἱ Ἀρμένιοι σέβονται. Αἱ μὲν οὖν ἱεροποιΐαι μετὰ μείζονος ²ἁγιστείας ἐνταῦθα συντελοῦνται, καὶ τοὺς ὅρκους περὶ τῶν μεγίστων ἐνταῦθα οἱ πολιτικοὶ πάντες ποιοῦνται. Τὸ δὲ πλῆθος τῶν ἱεροδούλων καὶ αἱ τῶν ἱερέων τιμαὶ, παρὰ μὲν τοῖς βασιλεῦσι, τὸν

1) Repofui et hic Ζηλῖτις pro Ζηλῆτις, de quo cf. fupra p. 57. Sic ab Ἄρβηλα apud ipfum Stephanum ducitur Ἀρβηλῖτις. Pro ἡ δὲ Parif. dat ἡ μὲν, minus hic apte; ipfe pro Ζηλὰ in fequ. dedi Ζῆλα, quomodo alii efferunt, et poft ipfe Strabo in libris. Cf. lib. 11. p. m. 479. Tum Venet. 2. dat τετειχισμένης, quod male ad Σεμιράμιδος retulit.

2) Parif. ἁγιστίας, qui cum aliis vulgatam formam rectius alibi reddit. Ante πολιτικοὶ ex Medic. 3. 4. praepofui οἱ. Οἶκον pro εἶχον negligenter ex Aldina ed. repetiit Hopperus, et ὅπερ pro ὅνπερ emifit ed. Amftelod. In fequ. pro πολλοὶ inepte Ven. 1. πολλάς.

§. 37.

Circumjacens in orbem regio omnis paret Pythodoridi: cujus funt Phanaroea, Zelitis, et Megalopolitis. De Phanaroea dictum eft. Zelitis urbem habet Zelam in aggere Semiramidis exftructam, habentem Anaitidis templum, quam et Armenii colunt. Sacrificia hic majori cum fanctimonia peraguntur, et jusjurandum de fummis rebus omnes, qui verfantur in rep., concipiunt. Hierodulorum multitudo et honores facerdotum fub regibus talia fuerunt, qualia fupra expo-

τὸν αὐτὸν εἶχον τύπον, ὅνπερ προείπομεν· νυνὶ δὲ Pontus.
ἐπὶ τῇ Πυθοδωρίδι πάντ' ἐςίν. Ἐκάκωσαν δὲ πολλοὶ καὶ ἐμείωσάν τό, τε πλῆθος τῶν ἱεροδούλων, καὶ τὴν ἄλλην εὐπορίαν. Ἐμειώθη δὲ καὶ ἡ παρακειμένη χώρα μερισθεῖσα εἰς πλείους δυναςείας, ἡ λεγομένη Ζηλῖτις, ἣ ἔχει πόλιν Ζῆλα ἐπὶ χώματι. Τὸ παλαιὸν μὲν γὰρ οἱ βασιλεῖς, οὐχ ὡς πόλιν, ἀλλ' ὡς ἱερὸν διῴκουν τῶν Περσικῶν θεῶν τὰ Ζῆλα· καὶ ἦν ὁ ἱερεὺς κύριος τῶν πάντων· [3] ᾠκεῖτο δ' ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱεροδούλων, καὶ τοῦ ἱερέως, ὄντος ἐν περιουσίᾳ μεγάλῃ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν οὐκ ὀλίγοις χώρα τε ὑπέκειτο ἱερὰ καὶ ἡ τοῦ ἱερέως. Πομπήϊος p. 560.
δὲ πολλὰς ἐπαρχίας προσώρισε τῷ τόπῳ, καὶ πόλιν

3) Sic omnes codices cum vetere interprete, quod recte ad antiqua tempora, quae hic respicit Noster, refertur. Vulgo οἰκεῖται. Post vocem ἱεροδούλων particulam καὶ omittit Medic. 3.

exposuimus: nunc omnia sunt in potestate Pythodoridis. Multi autem adflixerunt atque imminuerunt cum sacrorum servorum multitudinem, tum reliquas opes. Etiam adjacens Zelitica regio imminuta est, divisa in multa dominia: cuius est urbs Zela supra aggerem. Antiquitus enim non ut urbem, sed ut Persicorum templum deorum Zela gubernabant reges: et omnia erant in potestate sacerdotis. Habitabatur autem a multitudine hierodulorum, et pontifice, qui magnas opes habebat, et iis, qui ad ipsum pertinebant haud pauci, regio subjacebat sacra et pontificis. Pompejus autem multas praefecturas loco adjecit, urbemque nominavit, ut et Mega-

Pontus. λιν ὠνόμασε, καὶ ταύτην, καὶ τὴν Μεγαλόπολιν· συνθεὶς ταύτην τε εἰς ἓν, τήν τε [4] Κουλουπηνὴν, καὶ τὴν Καμισηνὴν, ὁμόρους οὔσας τῇ τε μικρᾷ Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ [5] Λαουινιασηνῇ, ἐχούσας ὀρυκτοὺς ἅλας, καὶ ἔρυμα ἀρχαῖον, τὰ Κάμισα, νῦν κατεσπασμένον· οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἡγεμόνες τῶν Ῥωμαίων, τῶν [6] δυοῖν πολιτευμάτων τούτων, τὰ μὲν τοῖς Κομάνων ἱερεῦσι προσένειμαν, τὰ δὲ τῷ Ζήλων ἱερεῖ, τὰ δ' [7] Ἀτεπόριγι δυνάστῃ τινὶ τοῦ τετραρχικοῦ γένους τῶν Γαλατῶν

4) Moscov. Medic. 3. 4. Paris. omittunt καλουμένην, quod vulgo praemittitur potestque abesse. Soli Veneti servant. Vetus interpres et hoc et proximum vocabulum praeteriit, aut in codice suo non invenit. Tum Κουλουπηνὴν praescribunt superiores codices pro Καλουπηνήν. Equidem in utroque secutus sum.

5) Vulgo Λαναασηνῇ. Casauboniani Λανισήνῃ et Λανιασήνῃ. Ex meis Medic. 3. 4. Λανιασηνῇ, Venet. 1. 2. Moscov. Paris. Λαυιασηνῇ, quod et reddidit vetus interpres. Dedi Λαουινιασηνῇ, de quo cf. supra p. m. 11. n. 7.

6) Moscov. Medic. 4. Paris. δυεῖν, variatione solemni, de qua cf. ad lib. 8. p. m. 140. et 9. p. m. 586. Pro τοῖς Κομάνων Medic. 4. τῶν Κομάνων.

7) Codices et editiones Τέπορυι, tantum vetus interpres *Teporigi*, quod et in Graecis reponendum censet Palmerius

Megalopolin: hanc, et Culupenam, et Camisenam in unam contrahens urbem, confines minori Armeniae et Laviniasenae, et fossilem habentes salem, antiquumque olim castellum Camisa, quod nunc est subversum. Romanorum autem praefecti postmodo de his duabus urbibus partes alias Comanensium sacerdotibus attribuerunt, alias Zelae pontifici, alias Ateporigi, cuidam regulo tetrarchici generis

τῶν ἀνδρί· τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, ταύτην μὲν τὴν μερίδα, οὐ πολλὴν οὖσαν, ὑπὸ [8] Ῥωμαίους εἶναι συμβαίνει καλουμένην ἐπαρχίαν· καὶ ἔστι σύστημα καθ' αὑτὸ τὸ πολίχνιον συνοικισάντων τὰ Κάρανα, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Καρανῖτις λέγεται· τὰ δὲ λοιπὰ ἔχει Πυθοδωρὶς καὶ ὁ Δύτευτος. Pontus.

§. 38.

merius in Gr. auctor. p. 334. quia id Gallicum fonet, ut Adiatorix, Toredorix, Vercingetorix, Dumnorix et alia. Ulterius, nec temere, progreffi funt Iebb in collectaneis hiftor. de vita Ariftidis ante edit. §. 2. p. 5. not. 3. et Eckhel in doctrina numor. P. I. Vol. 3. p. 184. quippe qui Ἀτεπόριγι fubftituendum cenfent, quod nomen legitur in marmoribus Ancyranis, uti teftantur oculati viri Tournefort apud Montefalconium in Palaeogr. Gr. p. 154. 157. et Paul. Lucas itin. P. 2. T. 1. p. 309. Cum adfit monumenti auctoritas, nec tempora repugnent, fic reponere nunc non dubitavi.

8) Medic. 3. 4. ὑπὸ Ῥωμαίοις. Inter utrumque cafum faepe in Strabone et aliis libri fluctuantur. Retinui igitur vulgatam, nec in Ῥωμαίων muto, quod vult Holften. ad Stephan. p. 160. quia alias participium fequens, quo referatur, non habeat. Immo a σύστημα dependet. Pro ἐπαρχίαν in Mofcov. recentior manus adfcripferat τετραρχίαν. Καθ' αὑτὸ recte cum editionibus ante Cafaubonum praecipiunt libri, cum poft evulgatum fuerit καθ' αὑτόν. Nec minus recte Medic. 3. συνῳκισάντων mutari, addicente linguae ratione, jubet in συνοικισάντων. Ante χώρα ex Mofcov. et Medic. 3. 4. inferui ἡ. Pro Καρανῖτις Medic. 3. 4. malunt Καρανῆτις.

generis Galatarum: quo mortuo pars ifta non magna Romanis provinciae nomine ceffit. Urbs per fe corpus quoddam eft, contractis in eam etiam Caranis, unde regio Caranitis dicitur. Caetera Pythodoris et Dyteutus habent.

§. 38.

Pontus.

§. 38.

Λείπεται [1] δὲ τοῦ Πόντου τὰ μεταξὺ ταύτης τε τῆς χώρας καὶ τῆς Ἀμισηνῶν καὶ Σινωπέων, πρός τε τὴν Καππαδοκίαν συντείνοντα καὶ Γαλάτας, καὶ Παφλαγόνας. Μετὰ μὲν οὖν τὴν Ἀμισηνῶν μέχρι τοῦ Ἅλυος ἡ [2] Φαζημωνῖτίς ἐστιν, ἣν Πομπήϊος Μεγαλόπολιν ὠνόμασε, κατὰ Φαζημῶνα κώμην ἀποδείξας τὴν κατοικίαν, καὶ προσαγορεύσας Νεάπολιν. [3] Ταύτης δὲ τῆς χώρας τὸ μὲν προσάρκτιον

1) Moſcov. Medic. 3. 4. δή. Ante μεταξὺ deeſt τὰ in Moſcov. et Pariſ.

2) Moſc. Φαζημωνῖτις, probante id proximo urbis nomine; Medic. 3. 4. Φαζημονήτις; alii cum editionibus Φαζημονῖτις. Ignotum aliis nomen. Tum dubitationem hic injicit Stephanus, qui dum aperte hunc Strabonis locum reſpicit, Φαμιζὼν edidit et Φαμιζωνῖτις, nec propter literarum ſeriem emendationem admittit. Uter verum nomen adtulerit, ideo eſt incertum, quod male legiſſe, vel excepiſſe ex Noſtro poteſt Stephanus. Nolui igitur adtrectare propter tot librorum conſenſum. Cf. ad Melam Vol. 2. P. 1. p. 602.

3) Verba haec Ταύτης — πλευρὸν exciderunt librarii negligentia in ed. Amſtelodamenſi. Pro Γαζηλωτὸς, quod eſt in editionibus, Moſcov. Medic. 4. dant Γαζιλωτὸς, uti (*Gazilotus*) etiam reddidit vetus interpres; Medic. 4. Ζηλῆτις. Poſt truncata voce Medic. 3. 4. τὸ δ' ἐστ. . . .

§. 38.

Reſtat ea Ponti pars, quae eſt inter hanc regionem et Amiſenam ac Sinopenſem, pertinens verſus Cappadociam, Galatiam, et Paphlagoniam. Proinde poſt Amiſum usque ad Halyn Phazemonitis eſt, quam Pompeius Megalopolin appellavit: et de Phazemone pago oppidum condidit, ac Neapolin dixit. Hujus regionis

κτιον πλευρὸν, ἥ Γαζηλωτὸς συγκλείει, καὶ ἡ τῶν Ἀμισηνῶν· τὸ δὲ ἑσπέριον ὁ Ἅλυς, τὸ δ' ἑῷον ἡ Φαναρoία· τὸ δὲ λοιπὸν ἡ ἡμετέρα [4] χώρα ἡ τῶν Ἀμασέων, πολὺ πασῶν πλείστη καὶ ἀρίστη. Τὸ μὲν οὖν πρὸς τῇ Φαναροίᾳ μέρος τῆς Φαζημωνίτιδος λίμνη κατέχει πελαγία τὸ μέγεθος, ἡ [5] Στιφάνη καλουμένη πολύοψος, καὶ κύκλῳ νομὰς ἀφθόνους ἔχουσα καὶ παντοδαπάς· ἐπίκειται δ' αὐτῇ φρούριον ἐρυμνὸν, ἔρημον νυν, ἡ Κίζαρι, καὶ πλησίον βασίλειον κατεσκευασμένον· ἡ δὲ λοιπὴ ψιλὴ τὸ πλέον καὶ [6] σιτο- Pontus.

4) Hoc vocabulum, quod addunt codices mei et priores editiones, primum in ed. Casaub. abest. Proxima verba ope veteris interpretis sic constituenda putat Casaubonus: πλείστη τε καὶ πολὺ πασῶν ἀρίστη. Vulgata compositio, etsi eam probant omnes libri, utique est insolentior.

5) Moscov. mutato accentu pro Στιφάνη dat Στιφανὴ, quod certe de Στεφανὴ valeat; vetus interpres *Scephana*. Ceterum locum hunc corruptum putat et lacunae signum interposuit Xylander. At μέγεθος spectat vocem πελαγία. Sequentia vocabulo ἀφθόνους auctiora fecit Mosc. Vulgo νομὰς ἔχουσα παντοδαπάς. Ipsum castellum in Mosc. vocatur Κιζάρη et omisso praeterea articulo in Paris. Ἰκίζαρος, *Cizara* a vetere interprete.

nis septentrionale latus Gazelotus et ager Amisenus includunt: occiduum Halys, ortivum Phanaroea: reliquum nostra Amasensium terra, omnium multo amplissima et optima. Partem Phazemonitidis, quae est versus Phanaroeam, palus tenet marina magnitudine, Stiphane quae vocatur, piscosa: et in orbem sunt opima omnis generis pascua: impositum ei est castellum sublime, nunc desertum, nomine Cizari, ac regia pone aedificata. Reli-

Pontus. [6] σιτοφόρος χώρα. Ὑπέρκειται δὲ τῆς τῶν Ἀμασέων τά τε θερμὰ ὕδατα τῶν Φαζημωνιτῶν, ὑγιεινὰ σφόδρα, καὶ τὸ Σαγύλιον ἐπὶ ὄρους ὀρθίου καὶ ὑψηλοῦ, πρὸς ὀξεῖαν ἀνατείνοντος ἄκραν, ἔρυμα ἱδρυμένον ἔχον καὶ ὑδρεῖον δαψιλὲς, ὃ νῦν ὠλιγώρηται· τοῖς δὲ βασιλεῦσιν ἦν χρήσιμον εἰς πολλά. Ἐνταῦθα δὲ ἑάλω καὶ διεφθάρη ὑπὸ τῶν Φαρνάκου τοῦ βασιλέως παίδων Ἀρσάκης, [7] δυναστεύων καὶ νεωτερίζων, ἐπιτρέψαντος οὐδενὸς τῶν ἡγεμόνων· ἑάλω δὲ οὐ βίᾳ, τοῦ ἐρύματος ληφθέντος ὑπὸ Πολέμωνος καὶ Λυκομήδους, βασιλέων ἀμφοῖν, ἀλλὰ λιμῷ· ἀνέφυγε

6) Casaubonn. addunt χῶρος, Moscov. Paris. Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. χώρα, ex quibus excepi, cum vulgo substantivum absit. Ὑδρεῖον dedi pro ὑδρίον ex Medic. 3. Post νῦν Venet. 1. addit καί. Ἐνταῦθα excidit in Medic. 3. ante Ἀρσάκης protulit, et hic subjicit ἑάλω δὲ, et pro διεφθάρη Medic. 4. ponit ἐφθάρη.

7) Editiones omnes dant βασιλεύων, omnes codices, etiam Casauboniani, δυναστεύων, quos praeferendos putavi. Post pro ἀνέφυγε in Casaubonn. et Medic. 4. exstat inepte ad nexum ἀνέφυγον. Ὑδρεῖα ut supra pro ὑδρία ex Medic. 3. scripsi.

Reliquum solum fere nudum est et frumenti ferax. Supra Amasenum agrum sunt thermae Phazemonitarum, admodum salubres, et Sagylium in erecto admodumque excelso monte, inque acutum tendente cacumen, habens arcem, aqua copiosa praeditum. Id nunc negligitur: magnos autem usus regibus praebuit. Ibi etiam captus est et interfectus a regis Pharnacis filiis Arsaces, cum res novas agitaret, regnumque sibi iniussu principum sumeret. Captus est autem, non vi expugnata arce a Polemone et Lycomede regibus, sed fame: nam plani-

γε γὰρ εἰς τὸ ὄρος παρασκευῆς χωρὶς, εἰργόμενος Pontus.
τῶν πεδίων· εὗρε δὲ καὶ τὰ ὕδρεῖα ἐμπεφραγμένα πέτραις [8] ἠλιβάτοις· . . . οὕτω γὰρ διετέτακτο Πομπήϊος, κατασπᾶν κελεύσας τὰ φρούρια, καὶ μὴ ἐᾶν p. 561.
χρήσιμα τοῖς ἀναφεύγειν εἰς αὐτὰ βουλομένοις λῃστηρίων χάριν. Ἐκεῖνος μὲν οὖν οὕτω διέταξε τὴν Φαζημωνῖτιν· οἱ δ' ὕστερον βασιλεῦσι καὶ ταύτην ἔνειμαν.

§. 39.

Ἡ δ' ἡμετέρα πόλις κεῖται μὲν ἐν φάραγγι βαθείᾳ καὶ μεγάλῃ, δι' ἧς ὁ Ἶρις φέρεται ποταμός· [1] κατεσκεύασται δὲ θαυμαστῶς προνοίᾳ τε καὶ φύσει, πόλεως

8) Hinc aperte nexus verbis quibusdam elapſis inciditur, quod et vidit Mannert. in Geogr. Vol. 6. P. 2. p. 465. Codices ſine lacunae indicio pergunt. Paullo inferius Φαζημωνῆτιν legitur in Medic. 3. ut edd. inde a Xylandro.

1) Medic. 4. Venet. 1. Pariſ. κατεσκεύαστο. Sed non eſt in narratione, quod vulgatae formae mutationem ſuadeat. At erat, quod diſtinctionis mutationem ſuaderet, qua inciſum poſt πόλεως ponebatur. Tum Ἶρις pro Ἴρις ſcripſi, ut ſupra. Vetus interpres *Ogris*.

planitie pulſus, in montem ſine apparatu confugerat: invenit etiam aquas obturatas ſaxis excelſiſſimis: . . . . ita enim mandaverat Pompeius, ut deiicerentur caſtella, neque ſinerentur utilia iis, qui praedandi cauſa ea occuparent. Sic ergo Pompeius inſtituit Phazemonitidem: poſteriores hanc quoque regibus attribuerunt.

§. 39.

Noſtra autem urbs ſita eſt in convalle profunda ac magna, per quam Iris fluvius labitur. Mirum in modum apparata eſt, cum providentia hominum, tum natu-

Pontus. πόλεως ἅμα τε καὶ φρουρίου παρέχεσθαι χρείαν δυναμένη· πέτρα γὰρ ὑψηλὴ καὶ περίκρημνος, κατερρωγυῖα ἐπὶ τὸν ποταμὸν, τῇ μὲν ἔχουσα τὸ τεῖχος ἐπὶ τῷ χείλει τοῦ ποταμοῦ, καθ' ὃ ἡ πόλις συνῴκισαι· τῇ δ' [2] ἀνατρέχον ἑκατέρωθεν ἐπὶ τὰς κορυφάς· δύο δ' εἰσὶ συμφυεῖς ἀλλήλαις, πεπυργωμέναι παγκάλως· ἐν δὲ τῷ περιβόλῳ τούτῳ βασίλειά τ' ἐστὶ καὶ βασιλέων μνήματα· αἱ κορυφαὶ δ' ἔχουσιν αὐχένα παντάπασι στενὸν, πέντε ἢ ἓξ σταδίων ἑκατέρωθεν τὸ ὕψος, ἀπὸ τῆς ποταμίας ἀναβαίνοντι καὶ τῶν προαστείων· ἀπὸ δὲ τοῦ αὐχένος ἐπὶ τὰς κορυφὰς

2) Sic Venet. 2. Parif. Mofcov. in aliis Msstis et typo editis eft ἀνατρέχων, quod cum non habeat, quo referatur, Cafaubonus aut ἀνατρέχουσα legit, aut ἀνατρέχον, videlicet ὄρος, quod repeti poffit loco vocis πέτρα. Sic fupra p. m. 100. n. 9. fimilis dubitatio objiciebatur. Melius fit ἀνατρέχουσα, fed nimis a libris remotum; durius alterum, five ad πέτρα qua fenfum, five ad τεῖχος referas. Sagaciffimus Weiskius, Xenophontis editor, ἀνατρέχων fic vindicabat, ut vocem elapfam ποταμὸς fubplendam putaret. Poft inverfo ordine Medic. 3. 4. Mofc. volunt μνήματα βασιλέων. Ὑδρεῖα pro ὑδρία, ut fupra, ex Medic. 3. recepi.

natura loci, ac poteft urbis aeque ac caftelli ufum praebere: nam petra fublimis, et circumquaque praeceps ac praerupta ad fluvium pertinet, ab una parte murum habens ad ripam fluminis, qua urbs eft condita: altera utrinque excurrens furfum ad vertices: duo autem funt, inter fe cognati, et muris praeclare fubftructi. In his moenibus regia eft, et regum monumenta. Vertices autem habent cervicem admodum anguftam, utrinque quinque aut fex ftadiorum altitudine, qua a flumine et qua a fuburbio adfcenditur. Ab ea cervice ad cacumina ipfa alius

ῥυφὰς ἄλλη σταδιαία λείπεται πρόσβασις ὀξεῖα, καὶ πάσης βίας κρείττων· ἐκεῖ δὲ καὶ ὑδρεῖα ἐντὸς [3] ἀναφαίρετα, συρίγγων τετμημένων δυεῖν, τῆς μὲν ἐπὶ τὸν ποταμὸν, τῆς δ᾽ ἐπὶ τὸν αὐχένα· ἐπέζευκται δὲ γέφυραι τῷ ποταμῷ, μία μὲν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ προάστειον, ἄλλη δ᾽ ἀπὸ τοῦ προαστείου πρὸς τὴν ἔξω χώραν· κατὰ γὰρ τὴν γέφυραν ταύτην ἀπολήγει τὸ ὄρος τὸ τῆς πέτρας ὑπερκείμενον. Αὐλὼν δ᾽ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ διήκων, οὐ πλατὺς τὸ πρῶτον τελέως, ἔπειτα πλατύνεται, καὶ ποιεῖ τὸ Χιλιόκωμον καλούμενον πεδίον· εἶθ᾽ ἡ Διακοπηνὴ καὶ ἡ [4] Πιμωλισηνὴ χώρα εὐδαίμων πᾶσα μέχρι τοῦ Ἅλυος. Pontus.

3) Sic Moscov. Medic. 3. 4. Venet. 1. idemque voluit Paris. qui exhibet ἀναφαίρεται; reddidit eandem vocem vetus interpres. Vulgo ἀναφέρεται, duce Xylandro. Antea pro ἐκεῖ Venet. 1. dat ἔχει, non male, et Ven. 2. ἀπέζευκται pro ἐπέζευκται. Προάστιον praeferunt hic et deinceps per ι Mosc. et Paris.

4) Medic. 4. Πιμωλησινή. Tum idem et Moscov. aliter ordinant verba: πᾶσα εὐδαίμων.

alius restat adscensus, stadii fere longitudine, acutus et contra omnem vim tutus: ibi intus etiam aquae, quae intercipi nequeunt: duabus excisis fistulis, una ad fluvium, altera ad cervicem. Amni pons est instratus, unus ab urbe in suburbium, alius a suburbio in exteriorem regionem: nam ad hunc pontem desinit mons, qui saxo superne imminet. A fluvio convallis porrigitur ab initio non lata, sed deinde in latum deducitur, planitiemque efficit Chiliocomon, quasi Mille-pagorum. Sequitur Diacopena, et Pimolisena, regio plane felix, usque ad Halyn.

Pontus. Ἅλυος. Ταῦτα μὲν τὰ ἀρκτικὰ μέρη τῆς τῶν Ἀμασέων χώρας, μῆκος ὅσον πεντακοσίων σταδίων· ἔπειθ' ἑξῆς ἡ λοιπὴ πολὺ ταύτης ἐπιμηκεστέρα μέχρι τοῦ Βαβανόμου καὶ τῆς Ξιμηνῆς, ἥπερ καὶ αὐτὴ καθήκει μέχρι πρὸς τὸν Ἅλυν· τοῦτο μὲν δὴ τὸ μῆκος. Πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄρκτων πρὸς νότον ἐπί τε τὴν [5] Ζηλῖτιν καὶ τὴν μεγάλην Καππαδοκίαν μέχρι τῶν Τρόκμων. Εἰσὶ δ' ἐν τῇ [6] Ξιμηνῇ ἅλες ὀρυκτοί, ἀφ' ὧν εἰκάζουσιν εἰρῆσθαι Ἅλυν τὸν ποταμόν. Ἔστι δὲ καὶ ἐρύματα κατεσκαμμένα πλείω ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ, καὶ ἔρυμος γῆ πολλὴ διὰ τὸν Μιθριδατικὸν πόλεμον. Ἔστι μέντοι πᾶσα [7] εὔδενδρος, ἥδ' ἱππόβοτος,

5) Posui et hic Ζηλῖτιν, ut supra p. m. 127. quod hic probat Paris. In Moscov. et Medic. 3. exstat Ζηλῆτιν, in aliis et editionibus Ζηλίτην.

6) Medic. 4. Ξιμινῇ; antea recte. Paris. Τροιμῶν. In sequ. vulgo legitur ἅλες ὀρυκτῶν ἁλῶν. Melius Casaubonn. Medic. 3. 4. judice etiam Casaubono. Paris. Ven. 1. 2. ἄλαι. Post inversis vocibus Moscov. Medic. 3. 4. πλείω κατεσκαμμένα. Quae sequuntur ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ desunt in Ven. 2.

7) Male Medic. 3. 4. Paris. Moscov. repetitam particulam μὲν obtrudunt; ἱππόβατος edd. Aldi et Hopperi.

Halyn. Haec sunt septentrionalia Amasenae regionis, longitudine ad IↃ stadia. Quod sequitur, multo est longius, usque ad Babanomum et Ximenam, quae et ipsa ad Halyn pertingit: haec est longitudo. Latitudo a septentrione versus Austrum ad Zelitin et magnam Cappadociam usque ad Trocmos. In Ximena sunt salis fodinae: unde Halyn fluvium dictum opinantur. Sunt in nostra regione multa castella diruta, multumque soli deserti propter Mithridaticum bellum. Tota est bonis consita arboribus, et equis

βοτος, καὶ τοῖς ἄλλοις θρέμμασι πρόσφορος· ἅπασα δ᾽ οἰκήσιμος καλῶς. Ἐδόθη δὲ καὶ ἡ Ἀμάσεια βασιλεῦσι· νῦν δ᾽ ἐπαρχία ἐςί. Pontus.

§. 40.

Λοιπὴ δ᾽ ἐςὶν ἡ ἐκτὸς Ἅλυος χώρα τῆς Ποντικῆς ἐπαρχίας, ἡ περὶ τὸν [1] Ὄλγασσυν συναφὴς τῇ Σινωπίδι. Ἔςι δ᾽ ὁ Ὄλγασσυς ὄρος σφόδρα ὑψηλὸν καὶ δύσβατον· καὶ ἱερὰ τοῦ ὄρους τούτου πανταχοῦ καθιδρυμένα ἔχουσιν οἱ Παφλαγόνες. Περιοικεῖται δ᾽ ἱκανῶς χώρα ἀγαθὴ, ἥ τε Βλαηνὴ καὶ ἡ Δομανῖτις, δι᾽ ἧς Ἀμνίας ῥεῖ ποταμός. Ἐνταῦθα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ τὰς Νικομήδους τοῦ Βιθυνοῦ p. 562.

K 3

1) Medic. 3. 4. Ὄλγασιν, ut deinceps. Nec aliter vetus interpres. Ceteri cum epitome vulgatam tenent. Pro περιοικεῖται non omnino male Medic. 3. 4. Parif. περίκειται. Poſt cum epitome repoſui Δομανῖτις, quae forma in aliis dominatur, cum vulgo ſcribi ſoleat Δομανῆτις. At cum illa ſcribit Ἀμνιὸς, fluvii nomen, ſecutus non ſum. Οἰκείαν pro οἰκίαν praeeunt Moſcov. Medic. 3. 4. Commutatio paſſim notata.

equis reliquoque pecori alendo commoda: tota habitationibus perapta. Regibus Amaſea quoque data fuit: nunc eſt provincia.

§. 40.

Reſtat ea Ponti pars, quae extra Halyn circa Olgaſſyn contermina eſt Sinopidi regioni. Olgaſſys mons eſt admodum altus et inacceſſus: habentque Paphlagones templa undique in hoc monte exſtructa. Circumhabitatur autem ſolum ſatis bonum, Blaëna et Domanitis, quam Amnias flumen perlabitur. Ibi Mithridatis

Pontus. νοῦ δυνάμεις ἄρδην ἠφάνισεν, οὐδ' αὐτὸς παρατυχὼν, ἀλλὰ διὰ τῶν στρατηγῶν· καὶ ὁ μὲν φεύγων μετ' ὀλίγων εἰς τὴν οἰκείαν ἐσώθη, κἀκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν ἔπλευσεν· ὁ δ' ἠκολούθησε, καὶ τήν τε Βιθυνίαν εἷλεν ἐξ ἐφόδου, καὶ τὴν Ἀσίαν κατέσχε μέχρι Καρίας καὶ Λυκίας. [2] Κἀνταῦθα δ' ἀπεδείχθη πόλις ἡ Πομπηϊούπολις· ἐν δὲ τῇ πόλει ταύτῃ τὸ Σανδαρακούργιον οὐ πολὺ ἄπωθεν Πιμωλίσων, Φρουρίου βασιλικοῦ κατεσκαμμένου, ἀφ' οὗ ἡ χώρα ἡ ἑκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ καλεῖται Πιμωλισηνή. Τὸ δὲ Σανδαρακούργιον ὄρος κοῖλόν ἐστιν, ἐκ τῆς μεταλλείας ὑπεληλυθότων αὐτὸ τῶν ἐργαζομένων διώρυξι μεγάλαις·

2) Ven. 1. καὶ ταῦτα. Πομπηϊούπολις hic vult Parif. cum epitome, uti eft in numis et auctoribus quibusdam, de quo cf. ad Melam 1, 13, 2. Ἄπωθεν, ut diferte notatur ex Mofcov. dederat Xylander pro ἄποθεν, quod rediit in ed. Amftelod. Cf. ad lib. 9. p. m. 421. Tum in epitome Πιμόλισσαν, et Πιμωλισινὴ fcriptum exftat in Medic. 4. Cf. h. v. Stephanus.

tis Eupatoris duces (ipfe enim non interfuit) Nicomedis Bithyni copias deleverunt funditus: isque cum paucis fuga domum elapfus, inde in Italiam navigavit. Mithridates autem perfequens, cum Bithyniam primo aditu occupavit, tum Afiam omnem usque ad Cariam et Lyciam. Ibi quoque urbs eft condita Pompeiopolis, in qua eft Sandaracurgion (officinam fandaracae intellige) non procul a Pimolifis, quod eft caftellum regium dirutum: a quo regio utrinque fluvio adjacens dicitur Pimolifena. Sandaracurgion mons eft cavus, quem magnis foffis actis operarii fubiverunt: fiebat autem opus publice fem-

λαις· εἰργάζοντο δὲ [3] δημοσίως ἀεὶ, μεταλλευταῖς Pontus.
χρώμενοι τοῖς ἀπὸ κακουργίας ἀγοραζομένοις ἀνδραπόδοις· πρὸς γὰρ τῷ ἐπιπόνῳ τοῦ ἔργου, καὶ θανάσιμον καὶ δύσοιστον εἶναι τὸν ἀέρα φασὶ, τὸν ἐν τοῖς μετάλλοις, διὰ τὴν βαρύτητα τῆς τῶν βώλων ὀδμῆς, ὥστε ὠκύμορα εἶναι τὰ σώματα. Καὶ δὴ καὶ ἐκλιπέσθαι συμβαίνει πολλάκις τὴν μεταλλείαν διὰ τὸ ἀλυσιτελές· πλειόνων μὲν, ἢ διακοσίων ὄντων τῶν ἐργαζομένων, συνεχῶς δὲ νόσοις καὶ φθοραῖς δαπανωμένων. Τοσαῦτα καὶ περὶ τοῦ Πόντου εἰρήσθω.

§. 41.

Μετὰ δὲ τὴν Πομπηϊούπολιν ἡ λοιπὴ τῆς Παφλαγονίας [1] ἐστὶ τῆς μεσογαίας μέχρι Βιθυνίας ἰοῦσι πρὸς

3) Mofcov. Parif. editt. Aldi, Hopperi δημοσίων.

1) Medic. 4. ἐστὶ μεσογαία. Poft in editionibus fcribitur Τιμωνίτην, pro quo Medic. 3. 4. Parif. fubpeditant Τιμωνῆτιν,

femper, adhibebanturque ii, qui ob facinora erant venditi: nam praeterquam quod laboriofum eft opus, letalem etiam atque intolerabilem ferunt effe aërem in fodinis illis, ob gravem glebarum odorem: ut corpora morti celeri fint obnoxia. Itaque faepe omiffum eft opus, quod emolumento careret: cum plures ducentis effent operarii: continenter autem morbis et exitiis confumerentur. Haec ergo de Ponto fint dicta.

§. 41.

Poft Pompeiopolin fequitur Paphlagonia mediterranea usque ad Bithyniam, itinere verfus occafum

Pontus. πρὸς δύσιν. Ταύτης δὲ, καίπερ ὀλίγης οὔσης, μικρὸν μὲν πρὸ ἡμῶν ἦρχον πλείους· νῦν δ᾽ ἔχουσι Ῥωμαῖοι, τοῦ γένους τῶν βασιλέων ἐκλιπόντος. Ὀνομάζουσι δ᾽ οὖν τὴν ὅμορον τῇ Βιθυνίᾳ Τιμωνῖτιν, καὶ τὴν Γεζατόριγος, καὶ [2] Μαρμωλῖτίν τε καὶ Σανισηνὴν, καὶ Ποταμίαν· ἦν δέ τις καὶ Κινιστηνὴ, ἐν ᾗ τὰ Κιμίατα φρούριον ἐρυμνὸν, ὑποκείμενον τῇ τοῦ Ὀλγάσσυος ὀρεινῇ, ᾧ χρησάμενος ὁρμητηρίῳ Μιθριδάτης, ὁ Κτίστης προσαγορευθεὶς, κατέστη τοῦ Πόντου κύριος·

νῆτιν, melius ex usu in similibus Casaubonus emendat Τιμωνῖτιν. Verba καὶ τὴν Γεζατόριγος desunt in Medic. 3. 4. Edd. ante Casaubonum γε Ζατόριγος. Paris. Γεζατόρηγος.

2) Casaubonn. Μαρμολῖτιν et Μαρμοῦσιν. Ex meis Medic. 3. 4. Μαρμωλίτην, Paris. Ven. 1. Μαρμωλῖτιν, Moscov. Μαρμολῖτιν, Ven. 2. Μαρμούτιν, edd. Μαρμολίτου. Ex quorum conlatione exegi Μαρμωλῖτιν. Particula subjecta τε abest in Medic. 3. 4. Pro Κινίατα, quod invexit Xylander, omnes codices et edd. priores habent Κιμίατα, tantum quod Medic. 3. plane omisit. Κινιστηνὴ in Κινιατηνὴ commutari velit Casaubonus, quia Strabo deduci dicat ἀπὸ τῶν Κινιάτων; quod ex ipso nexu judicari potest. Post pro Ὀλγάσσυος Medic. 3. 4. ut supra Ὀλγάσιος, Medic. 4. praeterea τῇ — ὀρεινῇ, quod repetii, cum vulgo feratur τῆς — ὀρεινῆς.

sum instituto. Eius, quantumvis exiguae, multi fuerunt ante nostram aetatem domini. Nunc Romani tenent, quia stirps regia defecit. Partem, quae Bithyniae est contermina, Timonitin vocant Gezatorigis, Marmolitin, Sanisenam, Potamiam seu fluvialem: fuit et Cinistena, in qua Cimiata castellum munitum, Olgassys montanis subjectum: qua arce belli usus Mithridates, is qui Ctistes, id est conditor, usui-

κύριος· καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ τὴν διαδοχὴν [3] ἐφύλαξαν Pontus.
μέχρι τοῦ Εὐπάτορος. Ὕστατος δὲ τῆς Παφλαγονίας ἦρξε [4] Δηϊόταρος, Κάστορος υἱὸς, ὁ προσαγορευθεὶς Φιλάδελφος, τὸ Μορζέως βασίλειον ἔχων τὰ Γάγγρα, πολισμάτιον ἅμα καὶ φρούριον.

§. 42.

Εὔδοξος δ' ὀρυκτοὺς ἰχθῦς ἐν [1] τῇ Παφλαγονίᾳ λέγων ἐν ξηροῖς τόποις, οὐ διορίζει τὸν τόπον· ἐν p. 563.
ὑγροῖς δὲ περὶ τὴν Ἀσκανίαν λίμνην φησὶ τὴν ὑπὸ

K 5 Κίω,

3) Codices inter ἐφύλαξαν et ἐδέξαντο fluctuantur. Posterius exhibent Casauboniani et Venet. 1.

4) Vitiose ed. Casauboni Δηϊόστατος. Proximum nomen in editionibus omnibus et plerisque MSStis exprimitur Κασόρους, tantum quod Medic. 3. 4. terminant in Κασόρου. Casaubonus sine dubio recte emendavit Κάστορος, quod nomen omnino in illa gente innotuit ex Strabone infra p. 568. in Cicerone et aliis; etsi hic a Ciceroniano, quod res docet, diversus. Sic in Μορζέους conspirant libri omnes, quod mutandum putavi in Μορζέως, uti vetus interpres reddidit: *Morzei regiam.*

1) Abest articulus in Medic. 3. 4. et Paris. ut paullo post verba πρὸς νότον in Ven. 2. et infra τινὰ in Medic. 3.

usurpatus fuit, Ponti dominus est factus: duravit successio posterorum ejus usque ad Eupatorem. Ultimus Paphlagoniae rex fuit Deiotarus, Castoris filius, cognomento Philadelphus, Morzei regiam habens Gangra, oppidulum simul ac castellum.

§. 42.

Eudoxus fossiles esse pisces in Paphlagoniae siccis locis dicens, locum non exprimit: in humidis locis circa Ascanium lacum sub

Pontus. Κίῳ, λέγων οὐδὲν σαφές. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ὅμορον τῷ Πόντῳ Παφλαγονίαν ἐκτιθέμεθα, τοῖς δὲ Παφλαγόσιν ὁμοροῦσιν οἱ Βιθυνοὶ πρὸς δύσιν, πειρασόμεθα καὶ τὰ τούτων ἐπελθεῖν· ἔπειτα λαβόντες ἀρχὴν ἄλλην ἔκ τε τούτων, καὶ τῶν Παφλαγόνων, τὰ ἑξῆς τούτων τὰ πρὸς νότον μέχρι τοῦ Ταύρου συνυφανοῦμεν, τὰ παράλληλα τῷ Πόντῳ καὶ τῇ Καππαδοκίᾳ· τοιαύτην γάρ τινα ὑπογράφει τάξιν καὶ μερισμὸν ἡ τῶν τόπων φύσις.

ΚΕΦ. Δ.

ſub Cio idem fieri dicit, nihil aperte ſcribens. Quoniam vero confinem Ponto Paphlagoniam expoſuimus, quam verſus occaſum attingit Bithynia: hanc etiam conabimur deſcribere: novo deinde ab his duabus regionibus ſumto initio, attexemus, quae meridiem verſus ab his ad Taurum usque ſita juxta Pontum et Cappadociam aequalibus intervallis porriguntur: nam hunc ordinem ipſa locorum diviſio et natura nobis praeſcribit.

CAP. IV.

Κ Ε Φ. Δ.

Bithynia.

§. 1.

Τὴν δὲ Βιθυνίαν ἀπὸ μὲν τῆς ἀνατολῆς ὁρίζουσι Παφλαγόνες τε καὶ [1] Μαριανδυνοὶ, καὶ τῶν Ἐπικτήτων τινές· ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ἡ Ποντικὴ θάλαττα ἡ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Σαγγαρίου μέχρι τοῦ στόματος τοῦ κατὰ Βυζάντιον καὶ Χαλκηδόνα· ἀπὸ δὲ δύσεως ἡ Προποντίς· πρὸς νότον δ᾽ ἥ τε Μυσία καὶ Ἐπίκτητος καλουμένη Φρυγία, ἡ δ᾽ αὐτὴ καὶ [2] Ἑλλησποντιακὴ Φρυγία καλουμένη.

§. 2.

1) Medic. 3. Μαριανδινοὶ, Moſcov. Aldus Μαρυανδυνοί. Ante Ἐπικτήτων articulum omittit Medic. 3. Poſt pro ἀπὸ Ven. 2. habet ὑπό. Σαγαρίου ex ſuis libris notat Caſaubonus, ut et eſt in Ven. 1. Voci Ἐπίκτητος praemittunt articulum ἡ Medic. 3. 4. et Moſcov.

2) Medic. 4. ex corr. Ἑλλησποντική. Utrumque in uſu. Cf. ad Melam Vol. 2. P. I. p. 56 ſqq.

CAP. IV.

§. 1.

Bithyniam ab ortu definiunt Paphlagones et Mariandyni, atque Epictetorum quidam: à ſeptentrione Ponticum mare ab oſtiis Sangarii usque ad fauces intra Byzantium et Chalcedonem: ab occaſu Propontis: a meridie Myſia et Phrygia, quae eadem et Epictetus et Hellespontiaca dicitur.

§. 2.

Bithynia.

§. 2.

Ταύτης δ' ἐπὶ [1] μὲν τῷ ϛόματι τοῦ Πόντου Χαλκηδὼν ἵδρυται, Μεγαρέων κτίσμα, καὶ κώμη Χρυσόπολις, καὶ τὸ ἱερὸν τὸ Χαλκηδόνιον· ἔχει δ' ἡ χώρα [2] μὲν μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης κρήνην [3] Ἀζαριτίαν, τρέφουσαν κροκοδείλους μικρούς· ἔπειτ' ἐκδέχεται [4] τῶν Χαλκηδόνων ἠϊὼν, ὁ Ἀϛακηνὸς καλού-

1) Deeſt μὲν in Medic. 3. Pro Χαλκηδόνιον, quod in medio per ω effert Moſcov. etſi poſt Χαλκηδόνων intactum relinquit, Palmerius in auctores Gr. p. 334. malit Χαλκηδονίων, quia ſic ſemper ab auctoribus vocetur. At vel ἱερὸν ibi ſimpliciter auctores commemorant vel ἱερὸν Οὐρίου Διός. Tum ſic Delphicum templum dicitur. Χαλκεδονίων quidem eſt in Strabone lib. 7. p. m. 439. ſed legitur etiam ſine offenſa ſupra p. m. 59. ἱερὸν Χαλκηδόνιον. At male hic ediderunt Hopperus et Xylander Χαλκηδόνον.

2) Μὲν deeſt in Medic. 3. 4. Tum μικρὰν ſubſtituunt pro μικρὸν Caſaubonn. meique omnes praeter Mediceos, qui μικρὸν editum tuentur. Recte, opinor, ex nexu.

3) Ita ferunt libri omnes. In Stephano tamen, qui aperte Noſtrum reddit, exſtat Ζάρητα. Uter Eudoxum, quem id tradidiſſe docet Antigonus cap. 12. inſpexerit diligentius, dubium. Cum crocodilos illos Ζαρητίους vocari adfirmet Stephanus, adparet adjectivum hoc eſſe a nomine proprio ductum, contra ac Xylander putavit, qui *Azaritiam* verterat.

4) Verba τῶν Χαλκηδόνων deſunt in Medic. 3. et pro iis Medic. 4. ſubſtituit τῆς Χαλκηδόνος. Βιθυνῶν, quod vulgo fertur,

§. 2.

In ore Ponti Chalcedon ſita eſt, Bithyniae urbs, condita a Megarenſibus, et pagus Chryſopolis, ac ſanum Chalcedonenſium. Habet ea regio paulo ſupra mare fontem Azaritium, qui crocodilos parvos alit. Chalcedonicum litus

λούμενος κόλπος, μέρος ὢν τῆς Προποντίδος, ἐν ᾧ ἡ Νικομήδεια ἔκτισται, ἐπώνυμος ἑνὸς τῶν Βιθυνικῶν βασιλέων, τοῦ κτίσαντος αὐτήν· πολλοὶ δ' ὁμωνύμως ὠνομάσθησαν, καθάπερ Πτολεμαῖοι διὰ τὴν τοῦ πρώτου δόξαν. Ἦν δ' ἐν αὐτῷ τῷ κόλπῳ καὶ Ἀστακὸς πόλις, Μεγαρέων κτίσμα, καὶ Ἀθηναίων, καὶ μετὰ ταῦτα Δοιδαλσοῦ, ἀφ' ἧς καὶ ὁ κόλπος ὠνομάσθη· κατεσκάφη δ' ὑπὸ Λυσιμάχου· τοὺς δ' οἰκήτορας μετήγαγεν εἰς Νικομήδειαν ὁ κτίσας αὐτήν. Bithynia.

§. 3.

fertur, in Βιθυνικῶν mutant codices Casauboniani et praeter Medic. 4. et Ven. 2. mei, quibus in hoc nexu parui. In diverso supra p. m. 48. τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ. Post Ἀστακὸς in ed. Aldina, quam ceterae secutae sunt, excidit vox πόλις, quam addunt omnes codices mei cum Casaubonianis et reddidit vetus interpres. Verba καὶ μετὰ ταῦτα Δοιδαλσοῦ omissa sunt in Medic. 3. Sustinet tamen etiam Memnon cap. 21. etsi hic scribit Δυδαλσός. Pro ἀφ' ἧς Casaubonn. et Ven. 2. ἀφ' οὗ. Mei omnes vulgatam recte servant.

litus subsequitur sinus Astacenus, pars Propontidis, in quo Nicomedea sita est, nomen habens a conditore suo, aliquo Bithyniae rege: multi autem eodem sunt usi nomine, ut et Ptolemaei, ob gloriam principis. Fuit in eo sinu etiam Astacus, a Megarensibus et Atheniensibus condita, et a Doedalso instaurata, unde sinui nomen: eam Lysimachus delevit: cives Nicomediam traduxit urbis ejus auctor.

§. 3.

Bithy-nia.

§. 3.

Τῷ δ᾽ Ἀςακηνῷ [1] κόλπῳ ἄλλος συνεχής ἐςιν, εἰσέχων μάλιςα πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἐν ᾧ [2] Προυσιάς ἐςιν ἡ Κίος πρότερον ὀνομασθεῖσα· κατέσκαψε δὲ τὴν Κίον [3] ὁ Φίλιππος, ὁ Δημητρίου μὲν υἱὸς, Περσέως

1) Sic Casaubonn. Medic. 3. 4. quod praeferendum putavi vulgato κόλπος. Κόλπῳ etiam in Graecis legit vetus interpres. Tum pro μάλιςα editionum omnes codices mei praecipiunt μᾶλλον, quod verius puto et respectu prioris dictum.

2) Casaubonn. Προυσία et Προυσιάς; ex meis Ven. 2. Προυσία, reliqui Προυσιὰς vel Προυσίας; prius recte de urbe, cum Προυσίας de rege dicatur. Editiones omnes Προῦσα. Sed et alii turbant. Nempe quidam Prusam, vel Prusas tantum agnoscunt, Prusiada nullam, ut Plinius et Ptolemaeus, quorum tamen ille Cion commemorat 5, 40. s. 32. quidam promiscuam faciunt utramque terminationem, ut auctor Etymol. M. Plerique tamen nostram Prusiada vocant et diserte a Prusa distinguunt. Quare cum MSStis praeferri hic debet Προυσιὰς, uti jam emendaverunt Salmas. ad Solin. p. m. 616. A. Holsten. ad Stephan. p. 263. A. Cf. ad Melam Vol. 3. P. 1. p. 563 sq. Praeterea Medic. 3. addit πόλις. In proximo nomine consentiunt libri omnes, nec tanta est unius Memnonis cap. 29. auctoritas, ut in Κίερος mutetur. Tantum cum aliis auctoribus pro Κῖος reposui Κίος, inprimis, quod poetae nominis penultimam corripiunt, ut Apollon. Argon. 1, 1178. 1321. Dionys. v. 806.

3) Sine articulo adparet Φίλιππος in Moscov. Medic. 3. 4. ut sine praemisso δὲ in Paris. Medic. 3. 4. πατὴρ, etsi post in Medic. 4. melius additum erat. Pro κατέσκαψε Ven. 2. corrupte dat κατέσκαυε.

§. 3.

Astaceno sinui alius est contiguus, maxime versus ortum solis penetrans: in eo Prusias est, quae olim Cius dicebatur. Cium evertit Philippus Demetrii filius, Persei pater: deditque

σέως δὲ πατὴρ, ἔδωκε δὲ Προυσίᾳ [4] τῷ Ζήλᾳ, συγκατασκάψαντι καὶ ταύτην, καὶ [5] Μύρλειαν ἀστυγείτονα πόλιν, πλησίον δὲ καὶ Προυσιάδος οὖσαν· ἀναλαβὼν δ' ἐκεῖνος ἐκ τῶν ἐρειπίων αὐτὰς, ἐπωνόμασεν ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν Προυσιάδα πόλιν τὴν Κίον, τὴν δὲ Μύρλειαν Ἀπάμειαν ἀπὸ τῆς γυναικός. Οὗτος δ' ἐστὶν ὁ Προυσίας ὁ καὶ Ἀννίβαν δεξάμενος, ἀναχωρήσαντα δεῦρο μετὰ τὴν Ἀντιόχου ἧτταν, καὶ τῆς Bithynia.

4) Medic. 3. τὰ Ζῆλα; reliqui cum edd. τῷ Ζήλᾳ, quod tamen non fert Valesius in adnotationibus in collectanea Constantini Porphyrog. p. 30. sed in Ζήλᾳ mutatum cupit ex Arriano apud Eustathium ad Homeri Il. 3, 17. p. m. 283, 46. Tzetze chil. 3. hist. 115. v. 968. Stephano s. v. Ζῆλα et Προῦσα et Suida h. v. At, ut Noster, ita vocat Athenaeus 2, 17. s. 51. quod ex diversa urbis etiam scriptura fluxisse videtur. Valesium reprehendit Vaillant in Arsacidarum imperio T. 2. p. 310. Cf. viri docti ad Trogi prolog. 27. Post prave Medic. 3. συγκατασκάψας; ut ante Moscov. Προῦσαν.

5) Moscov. Paris. Medic. 3. 4. hic et infra per ι contra usitatam rationem offerunt, ut edd. ante Xylandrum. Verba πλησίον δὲ καὶ Προύσης οὖσαν desiderantur in Medic. 3. Reliqui cum Eustathio ad Homer. Il. 2, 856. p. m. 275, 22. Attamen propter superiora et quae sequuntur, Προύσης offendit, quare, ut constet sibi narratio, Προυσιάδος legendum est, quod ausus sum ponere. Confusio vel ex superioribus nota. Ἐριπίων praeter usum effert Medic. 3. etsi hac forma etiam producit Hesychius. Tum Medic. 4. Ἀνίβαν.

que aream Prusiae, Zelae F. qui in ea evertenda ipsum iuverat, et Myrleam vicinam urbem Prusiadi. Is Prusias has urbes e ruderibus excitatas, Cium Prusiadem a se, Myrleam ab uxore Apameam denominavit. Hic est, qui Annibalem recepit, cum is ad ipsum post Antiochi cladem veniret, et ex pacto Attali-

Bithynia. τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγίας [6] ἀναστὰς κατὰ συμβάσεις τοῖς Ἀτταλικοῖς· ἣν οἱ μὲν πρότερον ἐκάλουν μικρὰν Φρυγίαν, ἐκεῖνοι δ' Ἐπίκτητον ὠνόμασαν· p. 564. ὑπέρκειται δὲ τῆς Προυσιάδος ὄρος, ὃ καλοῦσιν Ἀργανθώνιον. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσι, τὸν Ὕλαν, ἕνα τῶν Ἡρακλέους ἑταίρων, συμπλεύσαντα ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς αὐτῷ, ἐξιόντα δὲ ἐπὶ ὑδρείαν ὑπὸ νυμφῶν ἁρπαγῆναι. Κῖον δὲ, καὶ τοῦτον Ἡρακλέους [7] ἑταῖρον καὶ σύμπλουν, ἐπανελθόντα ἐκ Κόλχων αὐτόθι κατα-

6) Casaubonn. Φρυγίας ἀνάστασιν, ut Medic. 4. edd. Φρυγίας ἀναστὰς; Medic. 3. Φρυγίας ἄρχοντα καταστήσας κατὰ συμβάσεις, omissis proximis verbis τοῖς Ἀτταλικοῖς; edd. Φρυγίας ἀναστὰς κατὰ συμβάσεις τοῖς Ἀτταλικοῖς. *Tzschucke.* Hic locus diutius mihi est consulendus, ut eum intelligam. *Casaubonus.* Nec ego locum tento, sed sagacioribus sanandum trado. Cod. Medic. 3. lectio ad sensum est expeditior. Post ἐκάλουν abest in Moscov. et Medic. 4. et propter sequens ὠνόμασαν possit abesse. Pro Ἀργανθώνιον Venet. 2. dat Ἀγανθώνιον.

7) Varie hic locus vertitur in libris. Casaubonn. quidam, Ven. 1. ἑταῖρον συμπλεύσαντα ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς αὐτῶν (Ven. 1. αὐτῷ) καὶ συμπλοῦν ἐπανελθόντα; Venet. 2. Moscov. Paris. Medic. 3. 4. ἑταῖρον καὶ σύμπλουν ἐπανελθόντα, quam posteriorem

Attalicis Phrygia ad Hellespontum sita decessit: quam priores parvam, hi Epictetum, quasi adquisitam dixerunt. Supra Prusiadem mons est, Arganthonius nomine. Ibi fabulae tradunt, Hylam, Herculis socium, qui Argo navi cum eo vectus fuit, dum aquatum exit, raptum fuisse a nymphis. Cium vero, ipsum quoque de sociis Herculis unum, revertentem a Colchis, urbem sibi cognominem isthic condi-

καταμεῖναι, καὶ κτίσαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον αὐτοῦ. Καὶ νῦν δ' ἔτι [8] καὶ ἑορτή τις ἄγεται παρὰ τοῖς Προυσιεῦσιν καὶ ὀρειβάσια θιασευόντων καὶ καλούντων Ὕλαν, ὡς ἂν κατὰ ζήτησιν τὴν ἐκείνου πεποιημένων τὴν ἐπὶ τὰς ὕλας ἔξοδον. Πολιτευσάμενοι δὲ πρὸς Ῥωμαίους οἱ Προυσιεῖς εὐνοϊκῶς, ἐλευθερίας ἔτυχον. Οἱ δ' Ἀπαμιεῖς ἀποικίαν ἐδέξαντο Ῥωμαίων. Προῦσα δὲ ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ ἵδρυται τῷ Μυσίῳ, πόλις εὐνομουμένη, τοῖς τε Φρυξὶν ὅμορος καὶ τοῖς Μυσοῖς, κτίσμα Προυσίου τοῦ πρὸς [9] Κροῖσον πολεμήσαντος. Bithynia.

§. 4.

rem lectionem refert etiam Euſtath. ad Dionyſ. v. 805. expreſſitque interpres vetus; in edd. tantum ἑταῖρον ἐπανελθόντα. Interpoſui σύμπλουν ex codicibus exceptum. Reliqua ex ſuperioribus repetita ſunt.

8) Deeſt in Moſcov. Medic. 3. 4. Ven. 1. Tum ὀρειβάσεια praecipit Moſcov. et Προῦσα δ' Medic. 3. 4.

9) Medic. 3. 4. Κροῖσσον, alii cum edd. et vetere interprete Κροῖσον. At Stephanus ſ. v. Προῦσα pro eo commemorat Κῦρον, qui cum Croeſum ceperit, hiatum in hoc loco fuiſſe ſuſpicatur Vaillant de Arſacidarum imperio T. 2. p. 319.

condidiſſe. Et nunc quoque apud Pruſienſes feſtivitas quaedam celebratur, et montes cum thiaſorum choro conſcenduntur, Hylasque vocatur: quaſi ſi ad eum requirendum in ſylvas iviſſent. Pruſienſes, quod remp. ſuam amice Romanis geſſiſſent, libertatem ſunt conſecuti. Apameam colonia deducta eſt. Pruſa alia ad Olympum Myſiae poſita eſt urbs, quae legibus bonis gubernatur, Phrygibus Myſisque finitima, condita a Pruſia, qui bellum contra Croeſum geſſit.

Bithynia.

§. 4.

Διορίσαι δὲ τοὺς ὅρους χαλεπὸν τούς τε Βιθυνῶν, καὶ [1] Μυσῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ ἔτι Δολιόνων τῶν περὶ Κύζικον, καὶ Μυγδόνων, καὶ Τρώων· καὶ διότι μὲν δεῖ εἶναι ἕκαστον τῶν φύλων χωρὶς, ὁμολογεῖται. Καὶ ἐπί τε τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μυσῶν [2] καὶ παροιμιάζονται

Χωρὶς

p. 319. Sic Prusias hic urbem tantum instauraverit. At neuter hic locum habere et ad recentiora haec tempora referri posse videtur. Acuta igitur est emendatio Palmerii in Gr. auctor. p. 335. pro Κροῖσον reponentis Κίερον, quod suadet Stephani Κῦρον confirmatque Memnon c. 29. Probaverunt Wesseling. ad Hierocl. p. 693. Mannert in Geogr. T. 6. P. 3. p. 565. et in versione reddidit Penzelius. Alii, qui Κροῖσον in Nostro retinent, antiquiorem Prusiam hinc fingunt. Equidem etsi Palmerii emendationem laudo et praeferendam censeo, nolui tamen in textum admittere. Vulgatam lectionem operose vindicare studuit Sevin in recherches sur les rois de Bithynie in Memoires — de Paris T. 18. p. 507. ed. Hag. eamque in omnibus MSStis Paris. reperiri affirmat.

1) Inverso ordine Medic. 3. 4. Moscov. Φρυγῶν καὶ Μυσῶν. Antea Ven. 1. τοῦ τε Βιθυνοῦ. Tum Moscov. dat Μιγδόνων, pro διότι Medic. 3. 4. ὅτι, uti fit saepe. Pro δεῖ εἶναι diverso ordine Medic. 3. 4. Moscov. εἶναι δεῖ. Τὸ φῦλον pro τῶν φύλων volunt Medic. 3. 4. Moscov. Verba ἔτι Δολιόνων — καὶ τῶν Μυσῶν in Paris. desunt.

2) Καὶ deest in Moscov. Medic. 4. Tum iidem, muta-

to

§. 4.

Difficile est distinguere fines Bithynorum, Mysorum, Phrygum, Doliorum circa Cyzicum, Mygdonum, et Troum, quamvis in confesso est, gentes istas a se invicem esse dividendas. Ac de Phrygibus quidem et Mysis etiam proverbium fertur,

Myso-

Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα, διορίσασθαι δὲ χαλεπόν. Αἴτιον δὲ, τὸ τοὺς ἐπήλυδας ϛρατιώτας καὶ βαρβάρους ὄντας μὴ βεβαίως κατέχειν τὴν κρατηθεῖσαν, ἀλλὰ πλανήτας εἶναι τὸ πλέον, ἐκβάλλοντας καὶ ἐκβαλλομένους. Ἅπαντα δὲ τὰ ἔθνη ταῦτα Θρᾴκιά τις εἰκάζοι ἂν, διὰ τὸ τὴν περαίαν νέμεσθαι τούτους, καὶ διὰ τὸ μὴ πολὺ ἐξαλλάττειν ἀλλήλων [3] ἑκατέρους. Bithynia.

§. 5.

Ὅμως δ' ἐφ' ὅσον εἰκάζειν οἷόν τε, τῆς μὲν Βιθυνίας μέσην ἄν τις θείη καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ [1] Αἰσήπου τὴν Μυσίαν, ἁπτομένην τῆς θαλάττης, καὶ διή-

to ordine, ut fupra, ferunt Φρυγῶν καὶ Μυσῶν; ante Μυσῶν Medicei ponunt praeterea τῶν. Sed ut hic vulgo, ita et infra p. 572. in. idem verfus fluit. Poft pro διορίσασθαι Cafaubonn. Mofcov. Venet. 1. διορισάμενοι, Mofcov. etiam χαλεπὸν et a recentiori manu χαλεπῶς. Tum alio ordine Mofcov. Medic. 3. 4. dant βαρβάρους καὶ ϛρατιώτας.

3) Cafaubonn. Medic. 4. ἑκάτερα, alii ἑκατέρους, ut editiones, prout vel ad τούτους, vel ad ἔθνη retulerunt.

1) Αἰσήπου in edd. poft Cafaubonum male in Αἰσώπου converfum tranfiit.

Myforum funt feorfim fines, et Phrygum: definire autem eos difficile eft. Caufa eft, quod advenae milites erant et barbari, neque conftanter occupatam poffidebant terram, fed fere vagabantur, ejiciebantque et ejiciebantur. Omnes iftos populos Thraces effe exiftimaverit aliquis, quod et oppofitam hic continentem tenent, neque magna inter eos victus cultusque eft diverfitas.

§. 5.

Tamen quantum conjectura licet confequi, Myfiam poffis medio loco ponere

Bithynia. διήκουσαν μέχρι τοῦ Ὀλύμπου, σχεδὸν δὲ παντός· κύκλῳ δὲ τὴν Ἐπίκτητον κειμένην ἐν τῇ μεσογαίᾳ, θαλάττης οὐδαμοῦ ἁπτομένην, διατείνουσαν δὲ μέχρι τῶν ἑῴων μερῶν τῆς Ἀσκανίας λίμνης τε καὶ χώρας· ὁμωνύμως γὰρ τῇ λίμνῃ καὶ ἡ χώρα ἐλέγετο· καὶ ἦν αὐτῆς [2] τὸ μὲν Φρύγιον, τὸ δὲ Μύσιον· ἀπωτέρω δὲ τῆς [3] Τροίας τὸ Φρύγιον. Καὶ δὴ καὶ οὕτως δεκτέον τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὅταν φῇ·

Φόρκυς

2) Stephanus ſ. v. Ἀσκανία ſic, etſi ſubpreſſo Strabonis nomine: Τῆς δὲ Μυσίας. Τῆς μὲν Μύσιον, τῆς δὲ Μύσιον. Quibus verbis ſanandis medicas manus adhibere non audet de Pinedo, ex Strabonis hoc loco facile medetur Gavel in obſervatt. miſcell. nov. Tom. 4. p. 442.

3) Ven. 1. ſat lepide τρουσίας pro Τροίας. Tum Moſcov. Medic. 3. 4. οὕτω. Cauſa patet, etſi perpetuo uſu non probatur. Τὸ ante παρὰ Moſcov. mutat in τῷ. Tum Ἀσκανίας in verſu Homerico volunt Moſcov. Medic. 3. 4. ubi vulgata forma cum libris Homericis Il. 2, 862. praeſtat; atque ſic 14. p. 680. extr. legitur. Pro τῆς Μυσιακῆς πρὸς iidem codices dant Ἀσκανίας Μυσιακῆς τῆς πρὸς — Ex alterutro datur delectus, etſi praetulerim vulgatam lectionem. In Pariſ. omnino τῆς deeſt, contra bis ponit Euſtathius ad Homer. Il. 2, 862. p. 262. in hujus loci repetitione. In altero verſu

ponere inter Bithyniam et Aeſepi oſtia, quae ad Olympum fere totum pertineat. In orbem autem ſitam circum eſſe Epictetum in mediterraneis, quae nusquam mare attingat, ſed usque ad orientales porrigatur partes Aſcaniae cum paludis tum regionis: nam communi cum palude nomine etiam regio appellabatur: cujus pars Phrygia erat, alia Myſia: ſed Phrygia longius a Troia aberat. Atque ita etiam accipienda ſunt Homeri carmina:

Phor-

Φόρκυς δ' αὖ Φρύγας ἦγε, καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς, Bithynia.

Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης. —

τῆς Φρυγιακῆς, ὡς οὔσης ἐγγυτέρω ἄλλης Ἀσκανίας τῆς Μυσιακῆς πρὸς τῇ νῦν Νικαίᾳ, ἧς μέμνηται, ὅταν φῇ·

Πάλμυν, Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ' υἷ' Ἱπποτίωνος,

Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα — p. 565.

Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί.

Οὐ θαυμαστὸν δ', εἰ τῶν Φρυγῶν εἰπών τινα ἡγεμόνα Ἀσκά-

su Homerico Moscov. Paris. Μόρυνθ' praeeunt; Medic. 4. Μύρανθ'; alii cum edd. inde a Xylandro Μόρανθ'. In Homero Il. 13, 792. exstat Μόρυν θ' υἷ' pro υἷα, cum in nostris libris contra prosodicas leges feratur υἱόν. Primus versus in Medic. 3. desideratur. Tum pro οἵ γ', quod sequitur in editis, Moscov. Medic. 3. 4. ponunt οἵ ῥ' ἐξ, ut habent libri Homerici et Stephanus, quare sic reponere visum est, pro ὅ γ' ἐξ, uti volunt alii libri cum epitome. Vox ἀμοιβοὶ deest in Medic. 4. at deinceps verba omnia ad ἐπίκλησις in Medic. 3.

Phorcys ducebat Phrygas,
Ascaniusque superbus
Usque ex Ascania procul.

nimirum Phrygia: cum alia sit propior Mysia ad eam, quae hodie est Nicaea, cujus meminit his versibus:

Palmyn, Ascaniumque, Moryn genus Hippotionis,
Ascania auxilio quos miserat ubere gleba.

— item:

Mysis, depugnant qui comminus, imperitantem.

Mirum autem videri non debet, cum quendam Phrygum

Bithynia. Ἀσκάνιον [4] ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα, καὶ Μυσῶν τινὰ λέγει ἡγεμόνα Ἀσκάνιον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα· πολλὴ γὰρ ἡ ὁμωνυμία παρ᾽ αὐτῷ, καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ποταμῶν, καὶ λιμνῶν, καὶ χωρίων ἐπίκλησις.

§. 6.

Καὶ τὸν Αἴσηπον δὲ τῶν Μυσῶν ὅριον παραδίδωσιν αὐτὸς ὁ ποιητής· τὴν γὰρ [1] ὑπὲρ τοῦ Ἰλίου παρωρείαν

4) Subjiciunt post Ἀσκάνιον codices quidam, uti Casaubonn. Paris. καὶ Μυσῶν τινα λέγει ἡγεμόνα καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα; Moscov. Venet. 2. sic: Ἀσκάνιον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα, καὶ Μυσῶν τινα λέγει ἡγεμόνα καὶ Ἀσκάνιον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα; vetus interpres: *Nec mirandum est, cum quendam Phrygum ducem Ascanium dixerit, ex Ascania profectum, si dicat etiam Ascanium quendam ductorem Mysorum ex Ascania venientem*, quam lectionem planissimam judicat Casaubonus; reliqui vulgatam servant, quae sic habet: εἰπὼν τινὰς ἡγεμόνας (leg. cum Casaubono τινὰ ἡγεμόνα) Ἀσκάνιον καὶ ἐξ Ἀσκανίας ἥκοντα. In utraque error ex iteratione earundem vocum natus est. Depravationem loci agnoscit etiam Politus ad Eustath. in Homerum T. 2. p. 795. et Casauboni emendationem probare videtur, quam, cum praemissis optime respondeat, addicentibus MSStis, ut ante in versione fecerat Penzelius, nunc et ego recepi.

1) Sic Codices omnes, etiam Casauboniani, pro vulgato

gum ducem facit Ascanium, et qui ex Ascania venerit, si faciat etiam Ascanium quendam ducem Mysorum, ex Ascania eundem profectum. Frequens enim apud eum est nominum ambiguitas a fluviis, paludibus et locis.

§. 6.

Aesepum quidem Mysorum limitem facit ipse Homerus: cum enim montibus

ῥωρείαν τῆς Τροίας καταλέξας, τὴν ὑπ' Αἰνείᾳ, ἣν Bithynia.
Δαρδανίαν ἐκάλεσε, τίθησιν ἐφεξῆς πρὸς ἄρκτον
καὶ τὴν Λυκίαν, τὴν ὑπὸ Πανδάρῳ, ἐν ᾗ ἡ Ζέλεια·
καὶ φησίν·

Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης,
Ἀφνειοὶ πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο
Τρῶες. —

[2] Ἴδῃ δὲ Ζέλεια ὑποπέπτωκε πρὸς θαλάττῃ· ἐπὶ δὲ τὸ τοῦ Αἰσήπου τὸ τῆς Ἀδραστείας πεδίον, καὶ Τήρεια,

gato ἐπί. Eustathius ad Homer. Il. 2, 819. p. m. 267. ad sensum sic repetit: παρώρεια Τροίας ὑπὸ τὸν Αἰνείαν. Moscov. παρωρίαν, uti vulgo legitur lib. 13. p. 587. in. In seqq. vulgo cum plerisque libris legebatur, ut et reddidit vetus interpres, καὶ εἰς τὴν Λυκίαν. At Medic. 3. 4. recte ejiciunt εἰς, cum Lycios in Pandari ditione ponat passim ipse Homerus. Cf. Schlichthorst in Geogr. Homeri p. 136.

2) Vulgo, ut et in MSStis exstat, τῇ. At cum inde sententia claudicet et oratio abrupta exsistat, acute τῇ mutavit in Ἴδῃ levi mutatione et apta Palmer. in Gr. auctor. p. 337. Cf. lib. 13. p. 587. in. quam rejicere dubitavi. Tum pro ἐπὶ δὲ τὸ τοῦ Medic. 3. ἀπὸ δὲ τοῦ, Medic. 4. ὑπὲρ δὲ τοῦ. Post pro Τηρία Medic. 4. Τυρία. At si quid mutandum, cum Homero Il. 2, 829. scribi possit Τήρεια, ut lib. 13. p. 589. ubi latere videtur nomen in verbis τῆς Ῥείης ὄρος, et in hujus loci repetitione ab Eustathio facta ad Homerum p. m. 269. in. Quare sic dare placuit.

bus adjacentem Troiae partem exposuisset, Aeneae parentem, quam Dardaniam appellavit, ponit deinceps a septentrione Lyciam sub Pandaro, in qua esset Zeleia, sic scribens:

Quique Zeleian habent imae radice sub Idae
Aphneii, atque bibunt nigri latices Aesepi
Troes. —

subjacet autem Zeleiae ad mare. Ad Aesepum deinde

Bithynia. ρεια, καὶ ἡ Πιτύα, καὶ καθόλου ἡ νῦν Κυζικηνὴ ἡ πρὸς [3] Πριάπῳ, ἣν ἐφεξῆς καταλέγει· εἶτα ἀνακάμπτει πάλιν ἐπὶ τὰ πρὸς ἕω μέρη, καὶ τὰ ἐπέκεινα, ὥστε ἐμφαίνει τὴν μέχρι Αἰσήπου, πέρας ἡγούμενος τῆς Τρωάδος τὸ ἀρκτικὸν καὶ ἑῷον. Ἀλλὰ μὴν μετά γε τὴν Τρωάδα ἡ Μυσία ἐστὶ καὶ ὁ Ὄλυμπος. Ἡ μὲν οὖν παλαιὰ μνήμη τοιαύτην τινὰ ὑπαγορεύει τὴν τῶν ἐθνῶν θέσιν. Αἱ δὲ νῦν μεταβολαὶ τὰ πολλὰ ἐξήλλαξαν, ἄλλοτ' ἄλλων ἐπικρατούντων, καὶ τὰ μὲν συγχεόντων, τὰ δὲ διασπώντων. Καὶ γὰρ Φρύγες ἐπεκράτησαν καὶ Μυσοὶ μετὰ τὴν Τροίας

3) Pro Περιάπῳ, quod et hinc refert Eustath. c. l. Casaubonn. Venet. 1. Περιάμῳ. Tum pro εἶτα Medic. 3. 4. εἶτ', ut mox pro ὥστε dant ὥστ'. Moscov. μέχρις. Verbo ἀρκτικὸν Medic. 3. adpendit τε. Antea vox ἐφεξῆς deest in Parif. Pro Μυσία vitiose Moscov. Μηδία. Idem post ἄλλοι τῶν ἄλλων pro ἄλλοτ' ἄλλων. Edd. Aldi, Hopperi πάλαι ἡ μνήμη, Xylandri πάλαι μνήμη. Tum edd. Aldi et Hopperi ἄλλων τ' ἄλλων.

inde Adrasteae est campus, Teria, Pitya, et omnino Cyzicena regio ad Priapum, quam postea ordine refert: inde reflectens orientalia commemorat et ulteriora: quo ostendit, se finem Troadis existimare septentrionalem et ortivum ea, quae ad Aesepum pertinent. Enimvero Mysia et Olympus post Troadem sunt. Ac vetus quidem memoria talem gentium dictat situm. Recentiores autem mutationes pleraque inverterunt: aliis alias obtinentibus regiones, et alia confundentibus, alia divellentibus. Nam Phryges ista occupaverunt loca et Mysi post Troiae

Τροίας ἅλωσιν· εἶθ' ὕϛερον Λυδοὶ, καὶ μετ' ἐκείνους Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες· ἔπειτα Πέρσαι καὶ Μακεδόνες· τελευταῖοι δὲ Ῥωμαῖοι, ἐφ' ὧν ἤδη καὶ τὰς διαλέκτους καὶ τὰ ὀνόματα ἀποβεβλήκασιν οἱ πλεῖϛοι, γεγονότος ἑτέρου τινὸς μερισμοῦ τῆς χώρας, οὗ μᾶλλον φροντίσαι [4] δεῖ τὰ νῦν ὡς οἷόν τε λέγοντας, τῇ δὲ ἀρχαιολογίᾳ μετρίως προσέχοντας. Bithynia.

§. 7.

Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Βιθυνίας, τό, τε Βιθύνιόν ἐϛιν ὑπερκείμενον τοῦ [1] Τιείου, καὶ ἔχον τὴν περὶ Σάλω-

4) Medic. 4. δεῖν et τοὺς νῦν pro τὰ νῦν. Pro οἴεται λέγοντας, quod habent ceteri, in Medic. 3. exſtat ὡς οἷόν τε λέγοντο. *Tzſchucke.* Quisnam οἴεται? Vidi, qui hanc vocem tollendam putarent. Xylander locum ita transtulit, quaſi legeretur φροντίσαι δεῖν οἴομαι. Nimis certum eſt, ita eſſe legendum, τὰ νῦν οἷ' ἐϛι λέγοντας. Sententiam hanc ſaepius apud Strabonem iteratam reperies. *Caſaubonus.* Apta quidem emendatio. Attamen cum talem codex ſubminiſtret, eum negligendum non eſſe putavi, in primis cum utriusque vocis commutatio minime ſit infrequens. V. Sturz in Lex. Xenoph. ſ. v. οἷον.

1) Ita ſcripſi pro Τηΐου, ut hic et alibi exſtat in libris, de

Troiae excidium: deinde Lydi, ac poſt hos Aeolenſes et Iones: ſecundum hos Perſae, mox Macedones: denique Romani, ſub quibus jam et linguam et nomina amiſerunt plerique, nova quadam regionum inſtituta diviſione: cujus quam maxime cenſeo habendam rationem in recenſendo praeſenti ſtatu, antiquitate interim mediocriter obſervata.

§. 7.

In mediterraneis Bithyniae Bithynium eſt, ſupra Tieum ſitum, et habens regio-

Bithynia. Σάλωνα χώραν ἀρίστην βουβοσίοις, ὅθεν ἐστὶν ὁ Σαλωνίτης τυρός. Καὶ Νίκαια ἡ μητρόπολις τῆς Βιθυνίας ἐπὶ τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ· περίκειται δὲ κύκλῳ πεδίον μέγα καὶ σφόδρα εὔδαιμον, οὐ πάνυ δὲ ὑγιεινὸν τοῦ θέρους· κτίσμα Ἀντιγόνου μὲν πρῶτον τοῦ Φιλίππου, ὃς αὐτὴν Ἀντιγονίαν προσεῖπεν· εἶτα Λυσιμάχου, ὃς ἀπὸ τῆς γυναικὸς [2] μετωνόμασε Νίκαιαν· ἦν δ' αὕτη θυγάτηρ Ἀντιπάτρου. Ἔστι δὲ τῆς πόλεως ἑκκαιδεκαστάδιος ὁ περίβολος ἐν τετραγώνῳ σχήματι· ἔστι δὲ καὶ τετράπυλος ἐν πεδίῳ κείμενος [3] ἐρρυμοτομημένος πρὸς ὀρθὰς γωνίας, ὥστ' ἀφ'
p. 566.

de quo cf. supra p. m. 52. Ita et hic rescribebat Casaubonus. Post pro ἔχων, adjutus praeterea Mediceis, reposui ἔχον, quorum 3. etiam omittit καί. Paullo inferius pro πάνυ γε, quod est in editionibus, Moscov. Paris. Medic. 3. 4. adferunt πάνυ δέ, quod tamquam hic aptius praetuli.

2) Sic codices mei omnes cum Casaubonianis pro simplici ὠνόμασε, quod exhibebant editiones. Αὐτὴν deest ante Ἀντιγονίαν in Moscov. ante verba ἀπὸ τῆς γυναικὸς in Paris. Medic. 3. 4. quod posterius praetuli. Pro αὕτη Moscov. dat αὐτή.

3) Vulgo ἐρημοτομημένος. Medic. 3. Ven. 2. Paris. ἐρυμοτομημέ-

regionem circa Salonem, ubi optima sunt boum pascua, unde Salonites caseus. Tum Nicaea, primaria Bithyniae urbs, ad Ascaniam paludem: quae urbs ambitur campo magno, et admodum fecundo, sed per aestatem non admodum salubri. Hanc Antigonus primum condidit, Philippi filius, et Antigoniam nominavit: deinde Lysimachus, qui eam ab uxore Nicaeam appellavit: ea Antipatri fuit filia. Urbs ipsa quadrata est, ambitu stadiorum XVI. in

ἀφ' ἑνὸς λίθου κατὰ μέσον ἱδρυμένου τὸ γυμνάσιον τὰς τέτταρας ὁρᾶσθαι πύλας. Μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἀσκανίας λίμνης Ὀτροία πολίχνη, πρὸς τοῖς ὅροις [4] ἤδη τῆς Βιθυνίας τῆς πρὸς ἕω· εἰκάζουσι δ' ἀπὸ Ὀτρέως [5] Ὀτροίαν καλεῖσθαι [πρότερον]. Bithynia.

§. 8.

τομημένος; Venet. 1. Medic. 3. Moscov. ἐῤῥυμοτομημένος, uti emendaverant Xylander, Casaubonus, Leopardus emend. lib. 20. cap. 12. in Gruteri thes. crit. T. 3. p. 399. Igitur sic dedi. Tum Xylander asterisci signum adposuerat, ut loca hic non integra esse ostenderet. Monuit tamen Casaubonus, quod ad gymnasium initio interpositum retulerat ille, de ipsius urbis περιβόλῳ dici. In edd. ante Casaubonum ante τετράπυλος deest καί. Pro ἱδρυμένος, quod ante eundem in editionibus ferebatur, consentientibus codicibus ipsoque nexu posuit ἱδρυμένου.

4) Venet. 1. Medic. 3. 4. Moscov. ἤδη τῆς Βιθυνίας, et hinc Moscov. subjicit τοῖς, Paris. Venet. 1. τῆς. Vulgo legebatur in edd. τῆς Βιθυνίας ἤδη πρὸς ἕω.

5) Vulgo Ὀτροίας καλεῖσθαι πρότερον, quod quidem stare in hoc nexu nequit. Quod Xylander monet, Χρηστομαθειῶν conlectorem pro Ὀτροίας τὴν Τροίαν legisse, etsi ita in versione posuit inde Penzelius, equidem in mea editione notatum non inveni. Ex codicibus hic adjuvant Medic. 3. 4. in quibus legitur Ὀτροίαν καλεῖσθαι, ejecta voce πρότερον, quae turbat. Vetus interpres tantum: *eam ab Otreo dictam putant.* Equidem ita secutus sum Mediceos, ut πρότερον uncis cohiberem.

in campo sita, quatuor portis aperta, et ad angulos rectos ita vicis descriptis, ut, qui in medio lapide gymnasii consistit, is portas quatuor omnes videat. Paululum supra Ascanium lacum Otroea est oppidulum, in finibus Bithyniae, jam versus orientem: arbitrantur sic ab Otreo dictam.

§. 8.

Bithynia.

§. 8.

Ὅτι δ' ἦν κατοικία Μυσῶν ἡ Βιθυνία, πρῶτον μαρτυρήσει Σκύλαξ ὁ [1] Καρυανδεὺς, φήσας, περιοικεῖν τὴν Ἀσκανίαν λίμνην Φρύγας καὶ Μυσούς· ἔπειτα Διονύσιος ὁ τὰς κτίσεις συγγράψας, ὅτι [2] τὰ κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον στενὰ, ἃ νῦν Θράκιος Βόσπορος καλεῖται, πρότερόν φησι Μύσιον Βόσπορον προσαγορεύεσθαι· [3] τοῦτο δ' ἄν τις καὶ τοῦ Θρᾶκας εἶναι τοὺς Μυσοὺς μαρτύριον θείη· ὅ, τε Εὐφορίων

— Μυ-

1) Ita restituit Casaubonus, cum antea legeretur Κορυανδρεὺς, quod et exstat in Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. Paris. In Moscov. est Καρυανδρεύς. Res est nota vel ex Nostro lib. 14. p. 658. Post pro ἔπειτα Casaubonn. et Ven. 2. ἔτι.

2) Medic. 3. 4. τὰ praeponunt, quod vulgo abest, contra ante στενὰ omittunt, ut omnino Paris. et Moscov. Equidem Mediceos reddidi.

3) Verba τοῦτο — δ' ἐνταῦθα μόνον in Medic. 3. non adparent. In versibus sequentibus, qui etiam cum varietate aliqua lectionis repetuntur lib. 14. p. 681. Moscov. pro Μυσοῖο vult Μυσοίο, et εἰ pro οἱ, quod posterius probat etiam Paris. Tum verba τὸ αὐτὸ ἐκμαρτυροῦσιν desunt in Medic. 4.

§. 8.

Enimvero Mysos Bithyniam inhabitasse, primum Scylax testatur Caryandensis, circa Ascanium lacum habitare inquiens Phryges et Mysos. Deinde Dionysius, qui de origine urbium scripsit, fauces, quae inter Chalcedonem et Byzantium sunt, ac Thracicus nunc vocantur Bosporus, ante ait Mysium Bosporum fuisse appellatas: quod ipsum testimonio esse potest, Thracicam gentem fuisse Mysos: sed et Euphorio dixit

— *Asca-*

— Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίοιο Bithynia.

λέγων· καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος,

Οἳ καὶ ἐπ' Ἀσκανίων δώματ' ἔχουσι ῥοῶν
Λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χείλεσιν· ἔνθα Δολίων
Υἱὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

τὸ αὐτὸ ἐκμαρτυροῦσιν, οὐδαμοῦ τῆς Ἀσκανίας λίμνης εὑρισκομένης, ἀλλ' ἐνταῦθα μόνον.

§. 9.

1) Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι κατὰ παιδείαν γεγόνασιν ἐν τῇ Βιθυνίᾳ, Ξενοκράτης τε ὁ φιλόσοφος, καὶ Διονύσιος ὁ διαλεκτικὸς, καὶ Ἵππαρχος, καὶ Θεοδόσιος, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μαθηματικοὶ, Κλεοφάνης τε ῥήτωρ, ὁ Μυρλεανὸς, Ἀσκληπιάδης τε ἰατρὸς, ὁ Προυσιεύς.

§. 10.

1) Medic. 3. 4. Ἄνδρες δέ. Ultima verba inserto ὁ sic componit Moſcov. ἰατρὸς ὁ Προυσιεὺς, nec non Medic. 3. 4. omiſſo tantum ὁ.

— *Aſcanii prope flumina Myſi.*

et Alexander Aetolus:

Sedes Aſcanios ad latices habitant
Aſcaniae ſub labra paludis: ad illa Dolion
Sileno natus vixerat et Melia.

Quae hoc ipſum evincunt teſtimonia, cum alibi Aſcanius lacus nusquam, quam hic, inveniatur.

§. 9.

Viri ob doctrinam memorabiles exſtiterunt in Bithynia, Xenocrates philoſophus, Dionyſius dialecticus, Hipparchus ac Theodoſius et filii ejus mathematici, Cleophanes Myrleanus, rhetor, Aſclepiades Pruſienſis medicus.

§. 10.

Bithynia.

§. 10.

Πρὸς νότον δ' εἰσὶ τοῖς Βιθυνοῖς οἱ περὶ τὸν Ὄλυμπον Μυσοὶ, οὓς [1] Ὀλυμπηνοὺς καλοῦσί τινες, οἱ δ' Ἑλλησποντίους· καὶ ἡ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγία· τοῖς δὲ Παφλαγόσι Γαλάται· ἀμφοτέρων τε τούτων ἔτι πρὸς νότον ἡ μεγάλη Φρυγία καὶ Λυκαονία μέχρι τοῦ Ταύρου τοῦ Κιλικίου καὶ τοῦ Πισιδικοῦ. Ἐπεὶ δὲ τὰ τῇ Παφλαγονίᾳ συνεχῆ παράκειται τῷ Πόντῳ, καὶ τῇ Καππαδοκίᾳ, καὶ τοῖς ἤδη περιωδευμένοις ἔθνεσιν, οἰκεῖον ἂν εἴη τὰ τούτοις γειτονοῦντα μέρη [2] προσαποδοῦναι πρῶτον, ἔπειτα τοὺς ἑξῆς τόπους παραδεῖξαι.

ΚΕΦ. Ε.

1) Casaubonn. Ven. 1. Ὀλυμπίους. Sed vulgatam aliorum formam probant etiam alii, ut Stephanus, Eustathius ad Homer. Il. 1, 18. p. m. 21. et ad Dionys. v. 810. Τοῦ ante Πισιδικοῦ addidi ex Medic. 3. 4.

2) Medic. 3. ex corr. προσαποδοῦναι; Medic. 4. προαπεδ. . . Tum Ven. 2. παραδείξει παρὰ ἐπιδεῖξαι.

§. 10.

Versus austrum Bithyniis sunt Mysi circa Olympum degentes, quidam Olympios, alii Hellespontios nominant: tum Phrygia Hellespontia. Paphlagonibus Galatae: et utrisque versus meridiem magna Phrygia, et Lycaonia, usque ad Taurum Cilicium ac Pisidicum. Quoniam vero, quae Paphlagoniam attingunt, ea Ponto et Cappadociae adjacent et gentibus, quas jam peragravimus, instituto nostro conveniens fuerit, his quoque vicinas partes describere, ac deinde, quae sequuntur regiones, demonstrare.

CAP. V.

Κ Ε Φ. Ε.

Galatia.

§. 1.

Πρὸς νότον τοίνυν εἰσὶ τοῖς Παφλαγόσι Γαλάται· τούτων δ' ἐστὶν ἔθνη τρία· δύο μὲν τῶν ἡγεμόνων [1] ἐπώνυμα, Τρόκμοι, καὶ Τολιστοβόγιοι· τὸ τρίτον δ' ἀπὸ τοῦ ἐν Κελτικῇ ἔθνους Τεκτόσαγες. Κατέσχον δὲ τὴν χώραν ταύτην οἱ Γαλάται πλανηθέντες πολὺν

1) Medic. 4. ἐπώνυμοι. Tum Venet. 1. (ut ſemper), Moſcov. Pariſ. Τρόγμοι; edd. Aldi, Hopperi hic et poſtea Τρόγινοι, uti etiam vertit vetus interpres. Τρωγμοὶ vocantur etiam a Memnone cap. 20. ſed alii auctores, ut Appian. in Syr. c. 32. 42. Ptolemaeus 5, 4. receptam ſcripturam tuentur, etſi hic per ω effert. *Trocmi* etiam Plin. 5, 42. ſ. 32. Valet huc in primis literarum ſeries in Stephano. Pro Τολιστοβῶγοι, quod hic tenent libri, repoſui, ut ſupra p. m. 72. Τολιστοβόγιοι. Quanta ſit in ſcribendo hoc nomine auctorum inconſtantia, illorum libri docent, veluti Τολοστοβόγιοι (Memnon c. 20.) Τολιστοβώγιοι (Eratoſthenes apud Stephan. ſ. v. Τολιστόβιοι) Τολιστοβογοι (Ptolem. 5, 4. Plin. 5, 42. ſ. 32.) Τολιστόβιοι (Stephanus h. v.) Τολιστόβοιοι (Appian. Syr. cap. 32. ſ. 42.) *Toliſtoboji* (Liv. 38, 15. extr.) quam ſcripturam rejectis aliis probat Wernsdorf. de republ. Galatarum p. 114. Cf. praeterea, quae ad auctorum illorum loca notant viri docti et Schweighaeuſ. ad Polyb. 22, 20, 2.

CAP. V.

§. 1.

Galatae ergo Paphlagonibus verſus meridiem ſunt. Tria Galatarum habentur genera: quorum duo a ducibus nomen habent, Trocmi, et Toliſtobogii, tertium a Celtica gente Tectoſages. Hanc regionem Galatae occupaverunt, cum diu

Galatia. λὺν χρόνον, καὶ καταδραμόντες τὴν ὑπὸ τοῖς [2] Ἀτταλικοῖς βασιλεῦσι χώραν, καὶ τοῖς Βιθυνοῖς, ἕως παρ᾽ ἑκόντων ἔλαβον τὴν νῦν Γαλατίαν καὶ Γαλλογραικίαν λεγομένην. Ἀρχηγὸς δὲ μάλιστα δοκεῖ τῆς περαιώσεως τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν γενέσθαι [3] Λεονόριος. Τριῶν δὲ ὄντων
p. 567. ἐθνῶν ὁμογλώττων, καὶ κατ᾽ ἄλλο οὐδὲν ἐξηλλαγμένων, [4] ἕκαστον διελόντες εἰς τέτταρας μερίδας, τετραρ-

2) Medic. 3. 4. Venet. 1. Mofcov. Parif. Ἀττικοῖς, uti edd. Aldi et Hopperi, quod recte Xylander hiftoria adjutus mutavit in Ἀτταλικοῖς, uti et legit vetus interpres, et in Medic. 4. ex correctione fucceſſerat. Sic poft omnes codices, etiam Cafauboniani, habent Γαλατίαν cum vetere interprete, ubi omnes editiones Aldo duce Βιθυνίαν exhibent. Nempe Strabo eandem regionem duplici nomine indicat, cum contra Bithyniam a Gallograeccia diftinguat. Neque enim huc valet, quod a Nicomede Bithyniae partem praedae loco tulerant; de quo Memnon c. 20. Iuftin. 25, 2. extr.

3) Medic. 4. Mofcov. Parif. Λεοννόριος, alii cum edd. Λεονόριος. Longius recedit epitome, in qua vocatur Λέων. *Leonorius* editur etiam in Livio 38, 16, 2. ubi cf. a viris doctis notata.

4) Cafaubonn. ἕκαστοι; Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. Parif. ἕκαστον, quod et reddit vetus interpres; editt. cum Mofcov. opinor,

diu vagati incurfionibus Attalicorum regum Bithynorumque ditionem vexaſſent, tandem ab iis volentibus acceperunt eam terram, quae nunc Bithynia et Gallograecia dicitur. Princeps trajectionis horum in Afiam praecipue exiftimatur fuiſſe Leonorius. Cum autem fint tres gentes eadem utentes lingua, et aliis quoque in rebus nihil differentes: quamvis earum in quatuor diviferunt partes, et tetrarchiam

τετραρχίαν ἑκάστην ἐκάλεσαν, τετράρχην ἔχουσαν ἴδιον, καὶ δικαστὴν ἕνα, καὶ στρατοφύλακα ἕνα, ὑπὸ τῷ τετράρχῃ τεταγμένους, ὑποστρατοφύλακας δὲ δύο. Ἡ δὲ τῶν δώδεκα τετραρχῶν βουλὴ ἄνδρες ἦσαν τριακόσιοι· συνήγοντο δὲ εἰς τὸν καλούμενον [5] Δρυναίμετον. Τὰ μὲν οὖν φονικὰ ἡ βουλὴ ἔκρινε· τὰ δὲ ἄλλα οἱ τετράρχαι καὶ οἱ δικασταί. Πάλαι μὲν οὖν ἦν τοιαύτη τις ἡ διάταξις· καθ' ἡμᾶς δὲ εἰς τρεῖς, Galatia.

opinor, ἕκαστα. Caſaubonus probat ἕκαστοι, ſi recte ſcripſerunt operae, cum ἕκαστον utique praeferendum ſit ex codicibus. Quod ſubjicit Noſter εἰς τέτταρας μερίδας, etſi in eo omnes conſentiunt libri, repugnare tamen videtur Stephanus ſ. v. Ἄγκυρα, qui ex hoc loco refert τριμερεῖς γενόμενοι εἰς τοσαύτας μοίρας διενείμαντο τὴν χώραν. Et ſic Livius et Memnon c. c. l. l. At ſenſum expreſſit Strabonis, et diviſionem totius regionis, quam poſt Strabo deſcribit, inter tres cognatas gentes in totidem partes commemorat; cum Strabo indicet ſingularum deinceps gentium ſubdiviſionem in quatuor particulas, uti explicat Holſten. ad Stephan. p. 5. Ipſe etiam Strabo in ſeqq. huc redit idemque confirmat. Pro τετραρχῶν Medic. 3. minus recte τετραρχιῶν.

5) Medic. 3. Δρυμαίνετον; 4. Δρυνέμετον; vetus interpres *Drymenetum*. Cum aliunde nihil certi conſtet, maneat recepta ſcriptura. Pro φονικὰ Aldus et Hopperus male dant φοινικὰ, quod in Aldina correxerat Victorius. Tum τὰ δ' ἄλλα volunt, ut alibi, Medic. 3. 4.

trarchiam nominaverunt, quae ſuum haberet tetrarcham, et judicem unum, unum exercitus praefectum (ſic Stratophylacem verto) tetrarchae ſubditos, ac duos ſtratophylacum vicarios. Duodecim tetrarcharum concilium viri erant CCC. Ii conveniebant in locum, cui nomen Drynaemeto: ii de caede judicabant: reliqua tetrarchae et judices. Quondam ergo ita erat conſtituta Galatia. Noſtra aetate

Galatia. τρεῖς, εἶτ᾽ εἰς δύο ἡγεμόνας, εἶτα εἰς ἕνα ἧκεν ἡ δυναςεία, εἰς Δηϊόταρον, εἶτα ἐκεῖνον διεδέξατο Ἀμύντας· νῦν δ᾽ ἔχουσι Ῥωμαῖοι, καὶ ταύτην, καὶ [6] τὴν ὑπὸ τῷ Ἀμύντᾳ γενομένην πᾶσαν εἰς μίαν συναγαγόντες ἐπαρχίαν.

§. 2.

Ἔχουσι δὲ οἱ μὲν Τρόκμοι τὰ πρὸς τῷ Πόντῳ καὶ τῇ Καππαδοκίᾳ· ταῦτα δ᾽ ἐςὶ τὰ κράτιςα, ὧν νέμονται Γαλάται· Φρούρια δ᾽ αὐτοῖς τετείχιςαι τρία, [1] Ταουΐα, ἐμπορεῖον τῶν ταύτῃ, ὅπου ὁ τοῦ Διὸς κολοσ-

6) Vulgo in editionibus legebatur τὴν ὑπὸ τῷ Ἀ. γενομένην ἐπαρχίαν. Quae hic ex codicibus Casaubonn. et meis omnibus accesserunt verba, librarii negligentia in Aldina exciderant. Invenerat etiam in suo codice vetus interpres.

1) Casaubonn. Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. 2. τὰ Οὔϊα s. τὰ Οὐΐα; Moscov. cum edd. Ταουΐον; Vetus interpres habet *Via*. Vulgatam tamen scripturam parvo discrimine confirmant auctores alii. Sic *Tavium* in Trocmis Plin. 5, 42. s. 32. et tab. Peuting. 9. B. Ταούϊον Ptolem. 5, 4. Ταβία (ἡ) Memnon 9, 20. Hierocles p. 696. et in not. eccl. p. 33. Ταυΐα Stephanus s. v. Ἄγκυρα, *Tavia* Antonin. p. 201. 203. et sic fere alii. Inprimis huc valent numi, in quibus Ταουιανων legitur. V. Eckhel doctr. num. P. 1. Vol. 3. p. 182. Cf. et

te in trium, deinde duorum, tandem unius venit potestatem Deiotari, cui successit Amyntas: nunc Romani et hanc, et omnem Amyntae ditionem tenent, et in provinciam redegerunt.

§. 2.

Trocmi Ponto et Cappadociae confinia possident: optima eorum, quae habent Galatae. Tria ipsis sunt castella, muris cincta. Tauia, emporium istorum locorum: ubi Iovis

κολοσσὸς χαλκοῦς, καὶ [2] τέμενος αὐτοῦ ἄσυλον· Galat..
καὶ Μιθριδάτιον, ὃ ἔδωκε Πομπήϊος Βογοδιατάρῳ,
τῆς Ποντικῆς βασιλείας ἀφορίσας· τρίτον δέ πως
Δανάλα, ὅπου τὸν σύλλογον ἐποιήσαντο Πομπήϊός
τε καὶ Λεύκολλος· ὁ μὲν, ἥκων ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου
διαδοχὴν, ὁ δὲ, παραδιδοὺς τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀπαί-
ρων ἐπὶ τὸν θρίαμβον. Τρόκμοι μὲν δὴ ταῦτ' ἔχουσι
τὰ μέρη. Τεκτόσαγες [3] δὲ τὰ πρὸς τῇ μεγάλῃ

M 2 Φρυ-

et Salmaf. ad Solin. p. m. 616. Sola terminatio eft ambigua, nec erat, quod Weffeling. ad Antoninum c. l. Cafaubonum reprehenderet, quippe qui tantum τὰ Οὔϊα in libris mendofum cenferet. Propter codices tamen vulgatam formam removi. Tum antea Mofcov. Parif. Τρόγμοι et alii, ut fupra et poft. Tum Medic. 3. Parif. ἐμπόριον, de qua variatione faepe dixi.

2) Quoniam Cafaubonn. Medic. 3. 4. Venetus uterque et Mofcov. addi jubent αὐτοῦ, iis parendum putavi. Inde ab Aldo in edd. abeft. Pro Βογοδιατόρῳ Medic. 3. 4. Mofc. Parif. volunt Βογοδιατάρῳ, reddidit etiam vetus interpres et ex Δηϊοτάρῳ corruptum effe, fufpicatur Penzelius. Tum Parif. ἐποιήσατο; idem etiam et Mofcov. Λεύκολλος, ut faepe alibi.

3) Medic. 3. δὲ οἱ πρός. Proxime poft pro τῇ κατὰ Medic. 3. 4. (ex corr. τῇ κατὰ) Mofcov. Parif. τὴν κατά. Sequens τὴν omittunt Medic. 4. Mofcov.

vis eft coloffus, et facer locus, unde fontem abduci eft nefas. Mithridatium, quod Pompejus a Ponto avulfum Bogodiataro dedit. Tertium Danala, ubi Pompeius et Lucullus convenerunt: cum ille ad fucceffionem belli veniret, hic imperium ei traderet, atque ad triumphum abiret. Tectofa-

gum

Galatia. Φρυγίᾳ, τῇ κατὰ τὴν [4] Πεσσινοῦντα καὶ Ὀρκαοριϰούς· τούτων δ' ἦν φρούριον Ἄγκυρα, ὁμώνυμος τῇ πρὸς Λυδίαν περὶ Βλαῦδον πολίχνῃ Φρυγιακῇ. Τολιςοβόγιοι δὲ ὅμοροι Βιθυνοῖς εἰσι καὶ τῇ Ἐπικτήτῳ καλουμένῃ Φρυγίᾳ· φρούρια δ' αὐτῶν ἐςι τό, τε [5] Βλούκιον καὶ τὸ Πήϊον· ὧν τὸ μὲν ἦν βασίλειον Δηϊοτάρου, τὸ δὲ γαζοφυλάκιον.

§. 3.

4) Medic. 3. 4. Πισινοῦντα, vetus interpres *Pisinuntem*, Moscov. Πισηνοῦντα, alii cum edd. Πεσσινοῦντα, de quo cf. supra p. m. 57. Proximum nomen efferunt Medic. 3. Paris. edd. Aldi, Hopperi Ὀρκαόρκους, Mosc. Ὀρκαόρκους, Medic. 4. Ὀρκαόκους, vetus interpres *Orcaorcos*, alii, ut edd. inde a Casaubono, Ὀρκαορίκους, Xyl. Ὀρκαορυκούς. Verius videtur fuisse Ὀρκαόρκους, etsi nihil statuo. Cf. p. 563. et 576. *Orcistus* putatur in notitia episcopatuum. V. Wernsdorf. de republ. Galatarum p. 225. Post pro Βλαῦδον, quod est in editionibus inde a Xylandro, Medic. 3. 4. Paris. Moscov. Ven. 1. edd. Aldi, Hopperi Βλαῦρον, vetus interpres *Balyrum*. Vulgatam scripturam probat Stephanus. Tum Medic. 3. Τολιςοβῶγοι; Medic. 4. Τολιςοβόγοι; Venet. 1. Τολιβοςόγοι; Moscov. Τολιςοβόγιοι, quod dedi, ut supra; edd. Τολιςοβώγιοι.

5) Casaubonn. Venet. 1. Βλούβιον; vetus interpres *Gulcitum*; alii cum edd. Βλούκιον.

gum regio magnam Phrygiam attingit, qua Pessinus est et Orcaorici: horum castellum fuit Ancyra, eiusdem nominis cum oppidulo Phrygiae, quod versus Lydiam apud Blaudum est. Tolistobogii conterמini sunt Bithyniae et Phrygiae, quae Epictetus dicitur: castella eorum Blucium et Peium: quorum alterum regia fuit Deiotari, alterum gazae adservandae destinatum.

§. 3.

§. 3. Galatia.

¹ Πεσσινοῦς δ' ἐςὶν ἐμπορεῖον τῶν ταύτῃ μεγίςων, ἱερὸν ἔχον τῆς μητρὸς τῶν θεῶν, σεβασμοῦ μεγάλου τυγχάνον· καλοῦσι δ' αὐτὴν Ἄγδιςιν. Οἱ δ' ἱερεῖς τὸ παλαιὸν μὲν δυνάςαι τινὲς ἦσαν, ἱερωσύνην καρπούμενοι μεγάλην· νυνὶ δὲ τούτων μὲν αἱ τιμαὶ πολὺ μεμείωνται, τὸ δ' ἐμπορεῖον συμμένει· κατεσκεύασαι δ' ὑπὸ τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων ἱεροπρεπῶς τὸ τέμενος, ναῷ τε καὶ ςοαῖς λευκολίθοις· ἐπιφανὲς δ' ἐποίησαν Ῥωμαῖοι τὸ ἱερὸν, ἀφίδρυμα ἐνθένδε τῆς θεοῦ μεταπεμψάμενοι κατὰ τοὺς τῆς Σιβύλλης χρησμούς· καθάπερ καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τοῦ

1) Medic. 3. 4. Πισινοῦς, Moſcov. Πασινοῦς, alii, ut edd. Πεσσινοῦς; vetus interpres *Peſinus.* Sed de hoc ſupra dictum, ut de voce ἐμπορεῖον aliquoties, quam Medic. 3. et Pariſ. eſſerunt ἐμπόριον. Porro Moſcov. μέγιςον, etſi vulgatam alii praeferunt. In Ἀγγιδίςιν conſentiunt libri omnes; vetus interpres levi discrimine *Angidiſtam.* Caſaubonus emendat Ἄγδιςιν, de quo ad lib. 10. p. m. 173. Acceſſerit major probabilitas, ſi vera eſt etymologia Reineſii in Varr. lectt. 3, 17. p. 637. ab *Agdis, Agdus* repetita.

§. 3.

Peſſinus emporium eſt in iis regionibus maximum, habens templum, ſummaque cultum religione matris deorum, quam Agdiſtin appellant. Sacerdotes antiquitus reguli quidam erant, fructum magni ſacerdotii percipientes: nunc eorum quidem honores valde ſunt attenuati: emporium tamen conſtat. Locus ſacer ab Attalicis regibus magnifice eſt exornatus templo, porticibusque albi lapidis: illuſtre id fanum Romani fecerunt, cum inde ſimulacrum deae acciverunt, Sibyl-

Galatia. τοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ. Ἔςι δὲ καὶ ὄρος ὑπερκείμενον [2] τῆς πόλεως, τὸ Δίνδυμον, ἀφ' οὗ ἡ Δινδυμηνὴ, καθάπερ ἀπὸ τῶν Κυβέλων ἡ Κυβέλη. Πλησίον δὲ
p. 568 καὶ ὁ Σαγγάριος ποταμὸς ποιεῖται τὴν ῥύσιν· ἐπὶ δὲ τούτῳ τὰ παλαιὰ τῶν Φρυγῶν οἰκητήρια [3] Μίδου, καὶ ἔτι πρότερον Γορδίου, καὶ ἄλλων τινῶν, οὐδ' ἴχνη σώζοντα πόλεων, ἀλλὰ κῶμαι, μικρῷ μείζους τῶν ἄλλων· οἷον ἐςὶ τὸ Γόρδιον καὶ [4] Γορβειοῦς, τὸ τοῦ

2) Verba τῆς πόλεως absunt in Medic. 3. Pro Κυβέλων Medic. 4. Κυβέλλων, ut deinceps idem Κυβέλλη, Casaubonn. Κυβελήνη, quod etiam ex antiquo cd. Paris. excitat Falconet — in Memoires — de Paris Tom. 23. p. 227. ubi et alias formas et nomina commemorat. Usum obtinuit Κυβέλη, quod et confirmat Diodor. 3, 58. Ῥύσιν, ut plerique signant auctores, reliqui, etsi lib. 4. p. 29. in eadem formula edunt ῥοῦν.

3) Medic. 3. Μίδα, recte quidem omnino ex dorica dialecto, ut Γέτα, Αἴγα, et alia apud Nostrum etiam, de quo cf. Eustath. ad Homer. Odyss. 1, 105. p. m. 27, 17. et Herodianus in fragm. ad calcem Hermanni de emend. rat. Gr. Gr. P. 1. p. 303. qui id tantum concedit nominibus ultra duas syllabas accrescentibus. At vulgata ideo non est lacessenda. Male deinde Medic. 3. Γοργίου pro Γορδίου, uti post recte. Τῷ Γόρδιον, quod invexerat Xylander, haesit in reliquis.

4) Medic. 3. 4. Γορβεοῦς, Venet. 1. Paris. Γορβειοῦς, Moscov.

Sibyllae oraculo moniti: ut et Aesculapii ab Epidauro. Mons urbi imminet Dindymum, unde Dindymene dicitur dea, ut a Cybelis Cybele. Prope Sangarius fluvius defluit. Ad hunc sunt antiqua Phrygum domicilia, Midae, et eo prioris Gordii, aliorumque nonnullorum, ne vestigia quidem servantia urbium, sed pagi aliis paulo majores. De his

τοῦ Κάστορος βασίλειον τοῦ Σαωκονδαρίου, ἐν ᾧ γαμβρὸν ὄντα [5] τοῦτον ἀπέσφαξε Δηιόταρος, καὶ τὴν θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ· τὸ δὲ φρούριον κατέσπασε, καὶ διελυμήνατο τὸ πλεῖστον τῆς κατοικίας. Galatia.

§. 4.

Μετὰ δὲ τὴν Γαλατίαν πρὸς νότον ἥ τε λίμνη ἐστὶν ἡ Τάττα, [1] παρακειμένη τῇ μεγάλῃ Καππαδο-

ſcov. Γορδεοῦς; vetus interpres *Gordeus*; edd. Γορβεοῦς. *Tzſchucke.* Conferatur hic locus cum illo proximo [p. 562] ubi et Dejotari et Caſtoris cujusdam facta eſt mentio: non enim ſunt haec ſana ſatis. Ibi leges et τὸ Μοgζέους βασίλειον, quod videtur eſſe affine iſti Γοgβειοῦς. *Caſaubonus.* Qui tamen ibi monet contra Xylandrum, viri illud eſſe nomen, cum hic ſit loci. Cf. Antonini itiner. p. 205. Σαωκονδάρου malit Palmerius in auctor. Gr. p. 337. quippe quod ita ad Gallicum ſonum melius dicatur. Cf. ad Caeſ. de B. C. 3, 4.

5) Medic. 4. corr. τούτου, ut ad Saocondarium referatur, et Caſtor idem intelligatur, qui Dejotarum accuſavit. V. Cicero pro Dejotaro c. 1. Tum κατέσπασε tradunt omnes codices, etiam Caſauboniani, cum in edd. exſtet ἀνέσπασε.

1) Caſaubonn. περικειμένη; mei, ut fertur in editionibus et epitome. Poſt Moſcov. Pariſ. Μοριμινοὺς, ita Medic. 4. omiſſo tantum articulo τοὺς, et ſic vetus interpres *Moriminos.* At ſupra p. m. 39. Μοριμηνὴ regio, et Plin. 6, 3. *Morimene.* Ipſa vero verba τῇ κατὰ τοὺς Μ. deſunt in Medic. 3. ut δ' poſt μέρος in Medic. 4.

his eſt Gordium et Gorbeius, regia Caſtoris Saocondarii: quem ibi, et uxorem ejus, filiam ſuam, Deiotarus trucidavit, caſtellumque diruit, et maximam pagi partem evaſtavit.

§. 4.

Poſt Galatiam verſus meridiem eſt Tatta palus, ad magnam ſita Cappadociam apud

Galatia. κίᾳ τῇ κατὰ τοὺς Μοριμηνοὺς, μέρος δ' οὖσα τῆς μεγάλης Φρυγίας· καὶ ἡ συνεχὴς ταύτῃ μέχρι τοῦ Ταύρου, ἧς τὴν πλείστην Ἀμύντας εἶχεν. Ἡ μὲν οὖν Τάττα ἁλοπήγιόν ἐστιν αὐτοφυές· οὕτω δὲ [2] περιπήττεται ῥᾳδίως τὸ ὕδωρ παντὶ τῷ βαπτισθέντι εἰς αὐτὸ, ὥστε στεφάνους ἁλῶν ἀνέλκουσιν, ἐπειδὰν καθῶσι κύκλον σχοίνινον· τά τε ὄρνεα ἁλίσκεται τὰ προσαψάμενα τῷ πτερώματι τοῦ ὕδατος παραχρῆμα πίπτοντα διὰ τὴν περίπηξιν τῶν ἁλῶν. Ἥ τε δὴ Τάττα ἐστὶ, καὶ τὰ περὶ Ὀρκαοριкοὺς, καὶ Πιγνισόν.

ΚΕΦ. Ζ.

2) Moſcov. περιπήγεται truncata forma; Medic. 3. ὡς pro ὥστε. Tum Medic. 3. Moſcov. Pariſ. Venet. 1. Ὀρκαορκοὺς, Medic. 4. poſt corr. Venet. 2. Ὀρκαόκους; edd. Aldi, Hopperi Ὀρκαορκοὺς cum vet. interprete; Xyl. et reliquae Ὀρκαορυκιούς. Dedi, ut ſupra, Ὀρκαοριкούς. Πίγνισον, quod exhibent omnes libri, Caſaubonus in Πίτνισον commutatum velit, quia a Stephano vocetur Πίτνισσα, a Ptolemaeo 5, 4. Πετενισὸς, ubi cd. Palat. Πετενησσός. Probat etiam Salmaſ. ad Stephanum, ſic, ut hic emendet Πιτνισσόν. Equidem ſic non dubitarem per τ recipere.

apud Morimenam, pars magnae Phrygiae: et contigua huic regio usque ad Taurum, cujus maximam partem Amyntas tenuit. Tatta ſalis eſt natura ſuapte concreſcentis palus: atque ita facile concreſcit aqua ejus ad quamvis rem immerſam, ut demiſſo circulo e funiculis facto etiam ſalis corollam inde extrahant: et aves ſi aquam alis attingant, ſtatim decidant ob ſalem, quo eae concreſcunt. Eſt ergo Tatta: tum loca circa Orcaoricos, et Pigniſum.

CAP. VI.

ΚΕΦ. ΣΤ.

Lycaonia.

§. 1.

Καὶ τὰ τῶν Λυκαόνων ὀροπέδια ψυχρὰ, καὶ ψιλὰ, καὶ [1] ὀναγρόβοτα, ὑδάτων τε σπάνις πολλή· ὅπου δὲ καὶ εὑρεῖν δυνατὸν, βαθύτατα Φρέατα τῶν πάντων· καθάπερ ἐν Σοάτροις, ὅπου καὶ πιπράσκεται τὸ ὕδωρ· ἔστι δὲ κωμόπολις Γαρσαβόρων πλησίον· ὅμως δὲ καίπερ [2] ἄνυδρος οὖσα ἡ χώρα, πρόβατα ἐκτρέφει θαυμαστῶς, τραχείας δὲ ἐρέας· καί τινες ἐξ αὐτῶν τούτων μέγιστον πλοῦτον ἐκτήσαντο. Ἀμύντας δ' ὑπὲρ τριακοσίας ἔσχε ποίμνας ἐν τοῖς τόποις τού-

M 5

1) Medic. 3. male ὀναγρόβατα; edd. ante Casaubon. ὀναγρόβροτα. In Σοάτροις consentiunt libri omnes, etsi alii Σάβατρα vel Σαύατρα adpellant. V. Wesseling. ad Hierocl. p. 676. Sic et Γαρσαβόρων consentiens est omnium librorum lectio, pro quo lib. 14. p. 663. f. Γαρσάουρα dicitur.

2) Venet. 1. contra usum et aliorum exempla ἄνυδρα. Tum Medic. 3. Mosc. Paris. praescribunt μεγίστους πλούτους, uti passim occurrit.

CAP. VI.

§. 1.

Inde Lycaonum colles plani, frigidi, nudi, et asinis sylvestribus compascui: aquarum ibi magna penuria: atque ubi invenitur aqua, profundissimi omnium sunt putei, ut Soatris, ubi etiam venditur aqua: est is pagus oppidi instar apud Garsabora: et tamen ista regio, quantumvis aqua carens, mirum in modum oves nutrit, lanae asperae, e quibus quidam amplissimas sunt consecuti opes: et Amyntas ultra CCC greges iis in locis

Lycaonia. τούτοις. Εἰσὶ δὲ καὶ λίμναι, [3] Κώραλις μὲν ἡ μείζων, ἡ δ' ἐλάττων Τρωγῖτις. Ἐνταῦθα δέ που καὶ τὸ Ἰκόνιόν ἐστι, πολίχνιον εὖ συνῳκισμένον, καὶ χώραν εὐτυχεστέραν ἔχον τῆς λεχθείσης ὀναγροβότου· τοῦτο δ' εἶχε Πολέμων. Πλησιάζει δ' ἤδη τούτοις τοῖς τόποις ὁ Ταῦρος, ὁ τὴν Καππαδοκίαν ὁρίζων, καὶ τὴν Λυκαονίαν πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους Κίλικας τοὺς [4] Τραχειώτας. Λυκαόνων τε καὶ Καππαδόκων ὅριόν ἐστι τὸ μεταξὺ [5] Κοροπασσοῦ κώμης Λυκαόνων, καὶ Γαρεαθύρων πολιχνίου Καππαδόκων. Ἔστι δὲ τὸ μετα-

3) Moscov. Paris. Κόραλις. Quod *Caralitin* Livii 38, 15. in. huc refert Drakenborchius, errat, quippe quam longe hinc remotam fuisse, Livii narratio docet. Pro Τρωγῖτις, uti legitur in editionibus, Medic. 3. 4. volunt Τρωγῆτις; et sic vetus interpres *Trogeris* pro *Trogetis*. Equidem cum Paris. posui Τρωγῖτις.

4) Medic. 3. Τραχεώτας, uti apud Stephanum; reliqui Τραχιώτας cum editionibus hic et lib. 2. p. m. 347. Verum est Τραχειώτας, uti editur, refragantibus tamen quibusdam MSStis, lib. 14. p. 668. et ut hic per ι Τραχιώτιδος lib. 14. p. 672. Sic variatur in Plinio 5, 22. s. 27.

5) Medic. 4. Κοροπαστοῦ, Venet. 2. Κοροτασοῦ.

cis habuit. Sunt et paludes, major Coralis, minor Trogitis. Circum isthaec loca Iconium est oppidum, probe conditum, agro feliciore, quam is, quem diximus onagros pascere: possedit Polemo. Ad haec loca jam Taurus accedit, Cappadociam et Lycaoniam distinguens a Cilicibus supra jacentibus, qui Tracheiotae ab asperitate regionis dicuntur. Lycaonum et Cappadocum est limes, quod interiacet Coropassum, Lycaoniae pagum, et Gareathyra, Cappa-

μεταξὺ διάστημα τῶν Φρουρίων τούτων ἑκατὸν εἴκοσί που στάδιοι. Isauria.

§. 2.

Τῆς δὲ Λυκαονίας ἐστὶ καὶ ἡ Ἰσαυρικὴ πρὸς αὐτῷ τῷ Ταύρῳ· εἶτα Ἰσαυρία [1] κώμας δύο ἔχουσα ὁμωνύμους· τὴν μὲν Παλαιὰν καλουμένην, τὴν δὲ Εὐερκῆ· ὑπήκοοι δ' ἦσαν ταύταις καὶ ἄλλαι κῶμαι συχναί· λῃστῶν δ' ἅπασαι κατοικίαι. Παρέσχον δὲ καὶ Ῥωμαίοις πράγματα, καὶ τῷ Ἰσαυρικῷ προσαγορευθέντι Πουβλίῳ Σερβιλίῳ, ὃν ἡμεῖς εἴδομεν· ὃς καὶ ταῦτα ὑπέταξε Ῥωμαίοις, καὶ τὰ πολλὰ τῶν πει- p. 569. ρατῶν ἐρύματα [2] ἐξεῖλε, τὰ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ.

§. 3.

1) Alio ordine Medic. 3. 4. Moscov. ἔχουσα κώμας δύο. Tum ex Medic. 3. recepi τὴν δὲ Εὐερκῆ, cum vulgo legatur καλουμένην εὐερκῆ, sic ut duo innuantur, unus sequatur. Post Σερβηλίῳ volunt Moscov. Medic. 3. 4. Paris. hic et deinceps cum Medic. 4. et Venet. 2. ἴδομεν.

2) Ita praecipiunt codices omnes, etiam Casauboniani, praeter Medic. 4. qui consentit cum edd. in ἐξείλετο. Tum Medic. 3. simpliciter ἐξεῖλεν ἐπὶ θαλάσσῃ.

Cappadociae oppidulum: horum castellorum intervallum est ad cxx stadia.

§. 2.

Lycaoniae etiam est Isaurica ad ipsum Taurum, tum Isauria, quae duos habet pagos cognomines, quorum unum Palaeam vocant, alterum Euercem: his suberant etiam alii complures pagi, praedonum omnes domicilia. Exhibuerunt hi Romanis negotium, et P. Servilio, qui cognomen Isaurici inde retulit, a nobis visus. Is et Isauriam Romanis subegit, et plerasque piratarum munitiones excidit, quae ad mare erant.

§. 3.

Isauria.

§. 3.

Τῆς δ᾽ Ἰσαυρικῆς ἐστιν ἐν πλευραῖς ἡ Δέρβη, μάλιστα τῇ Καππαδοκίᾳ [1] ἐπιπεφυκὸς τὸ τοῦ Ἀντιπάτρου τυραννεῖον τοῦ Δερβήτου· τοῦ δ᾽ ἦν καὶ τὰ Λάρανδα· ἐφ᾽ ἡμῶν δὲ καὶ τὰ Ἴσαυρα καὶ τὴν Δέρβην Ἀμύντας εἶχεν, ἐπιθέμενος τῷ Δερβήτῃ, καὶ ἀνελὼν αὐτόν· τὰ δ᾽ Ἴσαυρα παρὰ τῶν Ῥωμαίων [2] λαβών· καὶ δὴ βασίλειον ἑαυτῷ κατεσκεύασεν ἐνταῦθα, τὴν παλαιὰν Ἰσαυρίαν ἀνατρέψας. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χωρίῳ καινὸν τεῖχος οἰκοδομῶν οὐκ ἔφθη συντελέσας, ἀλλὰ διέφθειραν αὐτὸν οἱ Κίλικες, [3] ἐμβάλ-

1) Venet. 1. ἐπιπεφρυκός. Tum Medic. 4. τυραχνεῖον, Parif. τυραννίον, et poftea pro Δερβήτῃ Medic. 4. Δερβίτῃ. Vulgatam diferte comprobat Cicero ad div. 13, 73. qui Antipatrum Derbetem vocat. Et fic apud Stephanum Δερβήτης, etfi male etiam f. v. Ἄβαι in libris exftat Δερβίτης.

2) Sic Cafaubonn. meique omnes; contra edd. omnes ἑλών. Pro βασίλειον Medic. 3. 4. Mofcov. βασιλείαν, ut edd. Aldi et Hopperi. Καὶ δὴ Venet. 1. mutat in καὶ μή, et hinc κατεσκεύαζεν dant Medic. 3. 4. Mofcov. Venet. 1. et edd. ante Cafaubonum.

§. 3.

In latere Ifauriae eft Derbe, fedes Antipatri Derbaei, maxime adhaerens Cappadociae. Hujus fuerunt etiam Laranda. Mea aetate et Ifaura et Derbam habuit Amyntas, cum Antipatrum illum Derbaeum per infidias occidiffet: Ifaura vero a Romanis accepit, quin et regiam fibi ifthic condidit, antiqua Ifauria everfa: cumque eodem in loco novum moliretur murum, ad finem opus non perduxit: fed eum Cilices per infidias

[3] ἐμβάλλοντα εἰς τοὺς Ὁμοναδεῖς, καὶ ἐξ ἐνέδρας ληφθέντα. Isauria.

§. 4.

Τὴν γὰρ Ἀντιόχειαν ἔχων τὴν πρὸς [1] τῇ Πισιδίᾳ μέχρι Ἀπολλωνιάδος, τῆς πρὸς Ἀπαμείᾳ τῇ Κιβωτῷ, καὶ τῆς παρωρείου τινὰ, καὶ τὴν Λυκαονίαν, ἐπειρᾶτο τοὺς ἐκ τοῦ Ταύρου κατατρέχοντας Κίλικας καὶ Πισίδας τὴν χώραν ταύτην, Φρυγῶν οὖσαν καὶ Κιλίκων, ἐξαιρεῖν· καὶ πολλὰ χωρία ἐξεῖλεν ἀπόρθητα πρότερον ὄντα, ὧν καὶ Κρῆμνα· τὸ δὲ Σανδάλιον οὐδ' ἐνεχείρησε βίᾳ προσάγεσθαι, μεταξὺ

3) Haec verba ad καὶ desunt in Medic. 3.

1) Edd. Aldi et Hopperi Πισίδι. Articulus in Medic. 3. 4. abest et pro μέχρι uterque habet μέχρις, et pro παρωρείου Medic. 3. et Paris. παρωρίου. Tum Moscov. ἐνεχείρησε et ἐνεχείρισε. Antea in Paris. deest ὄντα.

insidias interceptum occiderunt, cum in Homonadenses impressionem fecisset.

§. 4.

Cum enim Antiochiam Pisidiae conterminam haberet, et usque ad Apolloniadem, Apameae Ciboto confinem, ac quaedam ad montium latus pertinentia, nec non Lycaoniam: conatus est eos exscindere, qui e Tauro in istam regionem, quae Phrygiae erat ac Ciliciae, excursiones factitabant. Itaque multa cepit castella, nunquam ante expugnata: de quibus etiam Cremna fuit. Sandalium autem ne tentavit quidem vi, situm inter

Isauria. ἐν κείμενον τῆς τε Κρήμνης καὶ [2] Σαγαλασσοῦ· τὴν μὲν οὖν Κρήμναν ἄποικοι Ῥωμαίων ἔχουσιν.

§. 5.

[1] Σαγαλασσὸς δ' ἐστὶν ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἡγεμόνι τῶν Ῥωμαίων, ὑφ' ᾧ καὶ ἡ Ἀμύντου βασιλεία πᾶσα· διέχει δ' Ἀπαμείας ἡμέρας ὁδόν· κατάβασιν ἔχουσα σχεδόν τι καὶ τριάκοντα σταδίων ἀπὸ τοῦ ἐρύματος· καλοῦσι δ' αὐτὴν καὶ Σελγησσόν· ταύτην δὲ τὴν πόλιν καὶ Ἀλέξανδρος εἷλεν. [2] Ὁ δ' οὖν Ἀμύντας, τὴν

2) Medic. 4. Mosc. uti paullo post, per simplex σ producunt.

1) Codices, ut antea, Medicei etiam praeposito articulo, tantum Xylander Ἡ Σαγαλασσὸς, et ante eum Ἡ Γαλασσός. Sic sibilantem literam demunt codices quidam Liviani 38, 15, 9. et Pliniani 5, 24. s. 27. et hinc Ἀγαλασσὸς in Hierocle, ubi ex aliis auctoribus et numis restituit Wesseling p. 673. Σαγαλασσὸς, probante Garatonio ad Cicer. de lege agrar. 2, 19. Pro ὑφ' ᾧ Ven. 2. ἐφ' ᾧ. Σελγησὸν paullo post legitur in Medic. 4. et Mosc.

2) Haec verba ad εἷλεν in Moscov. margine hac nota adscripta κείμενον leguntur. In eodem codice δὲ ante τοὺς abest, et Ven. 2. ita locum effingit: ὁ δὲ τοὺς Ὁ. παραλαβών. Αὐτὸν in αὐτῶν mutant Moscov. Venet. 1. 2.

ter Cremnam et Sagalassum. Cremnam colonia Romanorum occupavit.

§. 5.

Sagalassus sub eo Romanorum est praefecto, qui Amyntae regnum gubernat universum: abest ab Apamea unius diei iter: ab arce in urbem descensus est fere XXX stadiorum: vocatur etiam Selgessus: eam urbem Alexander quoque cepit. Caeterum Amyntas, Cremna capta

τὴν μὲν Κρῆμναν εἷλεν· εἰς δὲ τοὺς Ὁμοναδέας παρελθὼν, οἳ ἐνομίζοντο ἀληπτότατοι, καὶ καταςὰς ἤδη κύριος τῶν πλείςων χωρίων, ἀνελὼν καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν, ἐξ ἀπάτης ἐλήφθη διὰ τῆς τοῦ τυράννου γυναικός. Καὶ τοῦτον μὲν ἐκεῖνοι διέφθειραν. Ἐκείνους δὲ [3] Κυρίνιος ἐξεπόρθησε λιμῷ, καὶ τετρακισχιλίους ἄνδρας ἐζώγρησε, καὶ συνῴκισεν εἰς τὰς ἐγγὺς πόλεις· τὴν δὲ χώραν ἀπέλιπεν ἔρημον τῶν ἐν ἀκμῇ. Ἔςι δὲ καὶ [4] ἐν ὑψηλοῖς τοῦ Ταύρου μέρεσι κρημνοῖς ἀποτόμοις σφόδρα καὶ τὸ πλέον ἀβάτοις ἐν μέσῳ κοῖλον καὶ εὔγεων πεδίον, εἰς αὐλῶνας πλείους διῃρημένον· τοῦτο δὲ γεωργοῦντες, ᾤκουν ἐν ταῖς ὑπερκειμέναις ὀφρύσιν, ἢ σπηλαίοις· τὰ πολλὰ Isauria.

3) Medic. 3. 4. Κυρήνιος, et fic vetus interpres *Cirenius*. *Quirinius* apud Tacitum Ann. 3, 48. in eadem narratione.

4) Sic Cafauboniani et mei omnes. Editionibus praeivit Aldus ἐφ' ὑψηλοῖς. Reddidi codices. Tum ex Mofcov. Medic. 3. 4. Parif. pro εὔγαιον repofui εὔγεων, de quo ad lib. 11. p. m. 518. In fine ἀξιόλογοι habet Venet. 1.

capta, cum in Homonadenfes expeditionem feciffet, qui maxime putabantur inexpugnabiles, et jam pleraque loca cepiffet, ipforum quoque tyrannum fuftuliffet, dolo uxoris captus periit. Ipfos autem Cyrinius fame expugnavit, ac quatuor millia virorum cepit vivos, inque vicinis collocavit urbibus, regione vacua hominum vigentis aevi relicta. Eft etiam in fummis partibus Tauri et praecipitiis ac fere inacceffis in medio cavitas, et campus bonae glebae, in convalles aliquot diverfus: eum colentes habitabant in fuperne imminentibus fuperciliis ac fpelunca: plerumque autem in armis degebant, et incurfabant

Isauria. λα δ' ἔνοπλοι ἦσαν, καὶ κατέτρεχον τὴν ἀλλοτρίαν, ἔχοντες ὄρη τειχίζοντα τὴν χώραν αὐτῶν. Συναφεῖς δ' εἰσὶ τούτοις οἵ τε ἄλλοι Πισίδαι, καὶ οἱ Σελγεῖς οἵπερ εἰσὶν ἀξιολογώτατοι τῶν Πισιδῶν.

ΚΕΦ. Ζ.

§. 1.

Pisidia. Τὸ μὲν οὖν πλέον αὐτῶν μέρος τὰς ἀκρωρείας τοῦ
p. 570. Ταύρου κατέχει· τινὲς δὲ καὶ ὑπὲρ Σίδης καὶ Ἀσπένδου, Παμφυλικῶν πόλεων, κατέχουσι γεώλοφα χωρία, ἐλαιόφυτα πάντα· τὰ δ' ὑπὲρ τούτων, [1] ὀρεινὰ ἤδη, Κατεννεῖς, ὅμοροι Σελγεῦσι καὶ Ὁμοναδεῦσι. Σαγαλασσεῖς δ' ἐπὶ τὰ ἐντὸς τὰ πρὸς τῇ Μιλυάδι.

§. 2.

1) Praecedit πάντα, quam vocem Aldus invexerat, Casaubonus tamquam suspectam uncis incluserat, codices mei omnes ignorant; quare expuli. Tum mutato ordine Medic. 3. 4.

sabant alienum solum, cum ipsorum montibus, tanquam muris, muniretur. Contigui his sunt cum reliqui Pisidae, tum inter eos nobilissimi Selgenses.

CAP. VII.

§. 1.

Major Pisidarum pars extremitates Tauri montis tenet: quidam etiam supra Siden et Aspendum, Pamphyliae urbes, incolunt terrestres colles, oleis omnes consitos. Supra hos omnia jam montosa Catennenses, finitimi Selgensibus et Homonadensibus. Sagalassenses autem introrsum ad Milyadem.

§. 2.

§. 2. Pisidia.

Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τῶν [1] Πισιδικῶν πόλεις εἶναι Σέλγην, Σαγαλασσὸν, Πεδνηλισσὸν, [2] Ἀδαδάτην, Βρίαδα, Κρήμναν, Πιτυασσὸν, [3] Ἄμβλαδα, Ἀνά-

3. 4. Moscov. ἤδη ὀρεινὰ, et pro ἤδη Paris. ἐστί. Ὁμαναδεῦσι, quod occupat omnes editiones, transire jussi in usitatam formam. Cf. supra et quae ad Plinium 5, 23. s. 27. et Hieroclem p. 675. monent viri docti. Σαγαλασεῖς per simplex σ, ut supra urbem, exhibent Medic. 4. et Moscov. qui et contra aliorum scripturam dat Μυλιάδι; edd. Aldi et Hopperi Μιλιάδι; infra recte. At Μυλιάδος aliae edd. etiam lib. 13. extr.

1) Medic. 3. Πισιδῶν. Tum Moscov. et Paris. male Σέλγιν; Σαγαλασὸν Medic. 4. Proxime post in libris omnibus scriptum exstat Πετνηλισσὸν, tantum quod Medic. 4. cum vetere interprete per simplex σ effert. Cum tamen alii auctores omnes in prima syllaba δ et in fine σσ praeferant, ut Polybius aliquoties, quem sequitur Noster, et Stephanus, qui Nostrum sequitur, etsi pro η vulgo legitur ι, recte Casaubonus Πεδνηλισσὸν emendat. V. Schweighaeuser. ad Polyb. 5, 72, 1. Addo numum Raschio ignoratum, quem ex Pellerinio produxit Eckhel in doctrina num. P. 1. Vol. 3. p. 20. Quae quidem satis evincunt receptam scripturam.

2) Ἀδαδάτην tenent omnes libri. A Ptolemaeo in MS. Palat. 5, 5. vocatur Ἀδάδα, Ὀδάδα ab Hierocle p. 674. ubi cf. Wesseling, qui inde apud Strabonem emendat Ἀδάδα, τὴν Βριάδα, sic ut articulus adhaeserit, qui tamen uni huic nomini datus esse minime videtur. Tum vero etiam corruit conjectura, qua ex τὴν Βριάδα effingit Τιμβριάδα, de qua urbe adtulit aliqua p. 673. Cf. Plin. 5, 25. s. 27. et ibi Harduinus.

§. 2.

Artemidorus Pisidiae urbes numerat Selgam, Sagalassum, Pednelissum, Adadatem, Briada, Cremnam, Pityassum, Amblada,

Pisidia. Ἀνάβουρα, Σίνδα, Ἀάρασσον, Τάρβασσον, Τερμησσόν· τούτων δ' οἱ μέν εἰσι ³ τελείως ὀρεινοὶ, οἱ δὲ καὶ μέχρι τῶν ὑπωρειῶν καθήκοντες ἐφ' ἑκάτερα, ἐπί τε τὴν Παμφυλίαν καὶ τὴν Μιλυάδα καθήκοντες Φρυξὶ καὶ Λυδοῖς καὶ Καρσὶν ὅμοροι, πᾶσιν εἰρηνικοῖς ἔθνεσι, καίπερ προσβοῤῥοις οὖσιν. Οἱ δὲ Πάμφυ-

nus. Κρήμναν tuentur etiam numi, quos commemorat Eckhel in doctr. num. P. 1. Vol. 3. p. 20. Ἄμβλαδα, retracto in antepenultimam accentu, uti adparet apud Stephanum, exhibet Mofcov. quem fecutus fum; occurrit enim Ἀμβλάδων; et fic antea dedi Βρίαδα mutata accentus fede. Πιτυασσὸν per σ fimplex ponit Medic. 4. ut fupra alia. At vulgatam formam in Τιτυασσὸν mutat Weffeling. ad Hierocl. p. 674. Pro Σίνδα Medic. 3. ponit Σίνδαν, pro Ἀάρασσον, Ταρβασσὸν, Τερμεσσὸν, Medic. 4. Ἀρασὸν, Τάρβασον, Τερμεσὸν, quae fingula eodem modo exprimit vetus interpres. Equidem pro Τερμεσσὸν fcripfi Τερμησσὸν, ut alibi apud Noftrum, v. c. lib. 13. extr. editur, et numorum lapidumque auctoritate probatur. Cf. etiam Weffeling. ad Diodor. Sic. 18, 45.

3) Medic. 3. 4. τελέως, ut proxime poft. Tum καθήκοντες iidem ignorant. Ad vocem προσβόροις in Mofcov. codicis margine hoc fcholium legitur: Προσβόῤῥοις διὰ δύο ρ̄. Καὶ Εὐριπίδης πρόσβοῤῥον ἄντρον, ὡς μακρὰς κικλήσκομεν. Ἀπέδωκε δὲ τὸ ἃς πρὸς τὰς πέτρας, ἃς πρὸ τοῦ ἐκρηθέντος ἰαμβείου εἴρηκεν. At utrumque in libris reperitur promifcue, faepe etiam variatur, uti paffim in Strabone notavi. Pofui tamen duplex ρ, de quo ad lib. 11. p. m. 358.

da, Anabura, Sinda, Aaraffum, Tarbaffum, Termeffum. Horum alii plane funt montani, alii utrimque usque ad radices montium pertinent, verfus Pamphyliam et Milyadem, finitimi Phrygibus, Lydis, et Caribus: quae gentes quanquam verfus feptentrionem habitant, omnes tamen funt pacificae.

Πάμφυλοι, πολὺ τοῦ Κιλικίου φύλου μετέχοντες, οὐ τελέως ἀφεῖνται τῶν ληστρικῶν ἔργων, οὐδὲ τοὺς ὁμόρους ἐῶσι καθ' ἡσυχίαν ζῆν, [4] καίπερ τὰ νότια μέρη τῆς ὑπωρείας τοῦ Ταύρου κατέχοντες. Εἰσὶ δὲ τοῖς Φρυξὶν ὅμοροι καὶ τῇ Καρίᾳ [5] Τάβαι, καὶ Σίνδα, καὶ Ἄμβλαδα, ὅθεν καὶ ὁ Ἀμβλαδεὺς οἶνος ἐκφέρεται, πρὸς διαίτας ἰατρικὰς ἐπιτήδειος. Τῶν δ' οὖν ὀρεινῶν, ὡς εἰπεῖν, [6] Πισιδῶν, οἱ μὲν ἄλλοι κατὰ τυ- Pisidia.

ραννί-

4) Casaubonn. Ven. 2. καὶ πρὸς τά. Reliqui in vulgata consentiunt; at quod sequitur ὑπωρείας omnes utrimque probant, a Casaubono recte revocatum, cum antea Aldo duce legeretur ὑπερωρείας; tantum Ven. 1. 2. dant frequenti errore ὑπωρίας. Post Medic. 3. δὲ καὶ τοῖς Φρυξίν.

5) Omnes libri exhibent Τάβα καὶ Σίνδα, uti etiam vulgo ex nostro loco refertur apud Stephanum s. v. Ἄμβλαδα. At cum ibi in MSStis reperiatur Τάβαι καὶ Ἴσινδα, utrumque et hic restituendum putant ad Stephanum Berkelius p. 116. 425. et Holsten. p. 31. probante in nomine Σίνδα Wesselingio ad Hieroclem p. 680. Adsentior in Τάβαι propter literarum seriem in Stephano, et quod alibi in hoc tractu sub hoc nomine commemoratur, praeterea gentile Ταβηνων in pluribus numis legitur. Contra in Σίνδα refragor, quae vel utraque ratione, ut Σπανία et Ἰσπανία, dicta est, vel potius diverso situ alia urbs fuit, uti docuit Mannert in Geogr. V. 6. P. 2. p. 151.

6) Moscov. ἐπισίδων. Pro αὐτοῖς Paris. fert αὐτούς. Post pro

cae. Pamphyli, qui valde sunt nationis Ciliciae participes, non prorsus a praedationibus abstinent, neque patiuntur vicinos quiete vivere: quanquam radices Tauri austrinas accolant. Phrygibus accedunt et Cariae Tabae, Sinda, et Amblada: unde Ambladense vinum, curationibus medicis utile. Pisidae

Pisidia. ραννίδας μεμερισμένοι, καθάπερ οἱ Κίλικες, λῃστρικῶς ἤσκηνται· φασὶ δ᾽ αὐτοῖς τῶν Λελέγων συγκαταμιχθῆναί τινας τὸ παλαιὸν, πλάνητας ἀνθρώπους, καὶ συμμεῖναι διὰ τὴν ὁμοιοτροπίαν αὐτόθι.

§. 3.

Σέλγη δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκτίσθη πόλις· καὶ ἔτι πρότερον ὑπὸ Κάλχαντος· ὕστερον δὲ καθ᾽ αὐτὴν ἔμεινεν αὐξηθεῖσα ἐκ τοῦ πολιτεύεσθαι νομίμως, [1] ὥστε καὶ δισμυρίανδρός ποτε εἶναι. Θαυμαστὴ δ᾽ ἐστὶν ἡ φύσις τῶν τόπων. Ἐν γὰρ ταῖς ἀκρωρείαις τοῦ Ταύρου χώρα μυριάδας τρέφειν δυναμένη, σφόδρα εὔκαρπός ἐστιν, ὥστε καὶ ἐλαιόφυτα

pro Λελέγων male Venet. 2. Σέλγων, melius pro συμβῆναι, quod vulgo ferebatur, Mofcov. Medic. 3. 4. fubftituunt συμμεῖναι. Et fic (συνέμειναν) ex hoc loco repetit Euftath. ad Homer. Il. 20, 96. p. m. 1271, 30. uti, quod deinceps fequitur, ὁμοιοτροπίαν, quod Mofc. hic mutat in ὁμοτροπίαν.

1) Cafaubonn. ὡς καὶ δισμ. ποτὲ εἶναι; mei ὥστε καὶ δισμ. ποτὲ εἶναι, quod reddidi. Vulgo ὡς ποτε καὶ δισμ. εἶναι.

fidae montani fere per tyrannorum dominia, ut et Cilices, divifi, ad latrocinia funt condocefacti: et aiunt antiquitus iis permixtos Leleges, homines errabundos, ob fimilitudinem morum una cum ipfis victitaffe.

§. 3.

Selge urbs ab initio eft condita a Lacedaemoniis, atque etiam ante a Calchante: deinde conftitit ob bonam reip. formam, ita ut aliquando etiam xx virorum millia habuerit. Mirabilis eft eorum locorum natura. Nam in fummis Tauri montanis regio eft, multis hominum millibus alendis fufficiens, valde ferax frugum: ut et oleas multis in locis producat,

τα εἶναι πολλὰ χωρία καὶ εὐάμπελα, νομάς τε Piſidia. ἀφθόνους ἀνεῖσθαι παντοδαποῖς βοσκήμασι· κύκλῳ δ' ὑπέρκεινται δρυμοὶ ποικίλης ὕλης. Πλεῖστος δ' ὁ στύραξ φύεται παρ' αὐτοῖς, δένδρον οὐ μέγα ² ὀρθηλόν· ἀφ' οὗ καὶ τὰ στυράκινα ἀκοντίσματα, ἐοικότα τοῖς κρανείνοις· ἐγγίνεται δ' ἐν τοῖς στελέχεσι ξυλοφάγου τι σκώληκος εἶδος, ὃ μέχρι τῆς ἐπιφανείας διαφαγὸν τὸ ξύλον, τὸ μὲν πρῶτον πιτύροις, ἢ πρίσμασιν ἐοικός τι ψῆγμα προχεῖ, καὶ σωρὸς συνίσταται πρὸς τῇ ῥίζῃ· μετὰ δὲ ταῦτα ἀπολείβεταί τις ὑγρα-

2) Incognita vox, quam tamen libri omnes tuentur. Caſaubonus emendat δένδρον οὐ μέγα, ὄρθιον δὲ καὶ ὑψηλόν. Poſt Medic. 3. κραναίνοις, Medic. 4. κρανίνοις, alii cum edd. κραναΐνοις. Euſtathius tamen ad Homer. Il. 2, 539. p. m. 212, 50. ex hoc loco refert κρανείνοις, quod probat etiam, rejecta forma per α, Politus ad Euſtathium c. l. Tom. 2. p. 587. Proxime Mediceus ad hanc formam, ει in ι mutato, accedit, etſi, quam propoſuit, etiam in Tzetze ad Lycophr. v. 553. reperitur. Nempe uſitata illa eſt κρανεῖνος, quae ſaepius occurrit in Xenophonte, in Arriano de exped. Alex. 1, 15, 7. et aliis. Eadem variatio, quae hic, notatur in Xenoph. de re equ. 12, 12.

ducat et bonas vites, omnisque generis pecori paſcendo ſufficiat. Supra in orbem ſilvae ſunt omnigenae materiae. Plurimus apud eos ſtyrax naſcitur, arbor non magna, ſed recta: unde et ſtyracina iacula, corni haſtilibus ſimillima. In harum truncis arborum naſcitur genus quoddam vermis, ligna comedentis. Is vermis cum ad ſuperficiem usque exedit lignum, initio furfuribus, aut ſerramentis ſimile quoddam ramentum effundit, cuius acervus ad radicem coit: poſtea liquor quidam deſtilla-

Pisidia. ὑγρασία, δεχομένη πῆξιν ῥᾳδίαν παραπλησίαν τῷ [3] κόμμει· ταύτης δὲ τὸ μὲν ἐπὶ τὸ ψῆγμα πρὸς τῇ ῥίζῃ [4] καταμιχθὲν, ἀναμίγνυται τούτῳ τε καὶ τῇ γῇ, πλὴν ὅσον τὸ μὲν ἐν ἐπιπολῇ συστὰν διαμένει καθαρόν· τὸ δ' ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ στελέχους, καθ' ἣν [5] ῥεῖ,

p. 571.

3) Medic. 3. Moſcov. κόμῃ; Medic. 4. Ven. 2. κόμει; ceteri cum edd. κόμμῃ, quod Caſaubonus mutatum malebat in τῷ κόμμι, quia κόμμι dicant, non κόμμην. Uti κόμμι et κόμμις promiſcue dicitur, ſic τῷ κόμμι et κόμμει, de quo ad Herodot. 2, 86. Cum tamen alteram terminationem in ει reddat hic Mediceus, eam praetuli, et ſic Dioscorides 1, 79. de ſtyrace δάκρυον κόμμει ἐοικὸς, uti et hinc ſimpliciter et ſine monito repetit Salmaſ. ad Solin. p. m. 383. b. F. Superius Pariſ. σκώλικος, Ven. 1. ὀκρὸς pro σωρὸς prave.

4) Pro καταμιχθὲν apte Xylander ſubſtituebat κατενεχθὲν, quod et in verſione expreſſit. Cauſa patet. Neque tamen addicunt codices. Poſt pro ἐπιπολὺ malebat ἐπὶ τῆς ἐπιπολῆς, etſi huic emendationi non adhaerebat. Caſaubonus autem ex veteribus libris, quibuscum concinunt ex meis Medic. 3. 4. Venet. 1. (ἐν ἐπιπολὺ) reponit ἐν ἐπιπολῇ, quod et reddidit vetus interpres, (*in ſummo*) cum vulgo, quod eſt in ceteris, legatur μὲν ἐπὶ πολύ. Tantum Moſcov. dat ἐν ἐπιπολῆς. Equidem adſentior Caſaubono, et, licet caſu recto ἐπιπολὴ occurrere quidam negent, ἐν ἐπιπολῇ dedi. Cf. in primis Pauw. ad Phrynich. p. 50. et Triller. ad Thomam Mag. p. 326. Hinc ἐξ, ἐπὶ, ἀπὸ praeponuntur. Neque tamen diffiteor deſiderari exemplum cum articulo, quem hic additum velim. Medic. 4. deinde καθαρὸν διαμένει.

ſtillatur, qui in modum gummis facile concreſcit: huius liquoris partes, quae in ſcrobem radici adſitam deferuntur, cum hac et cum ipſa terra permiſcentur: niſi ſi quid in ſummo concrevit, et hinc purum permanet: quod autem in ſuperficie trunci haeret, per quem defluit, id concretum purumque exiſtit: faciunt

[5] ῥεῖ, πήττεται, καὶ τοῦτο καθαρόν· ποιοῦσι δὲ καὶ Pisidia.
ἐκ τοῦ μὴ καθαροῦ μίγμα ξυλομιγές τι καὶ γεωμιγὲς, εὐωδέστερον τοῦ καθαροῦ, τῇ δ' ἄλλῃ δυνάμει λειπόμενον· λανθάνει δὲ τοὺς πολλούς· ᾧ πλείστῳ χρῶνται θυμιάματι οἱ δεισιδαίμονες. Ἐπαινεῖται δὲ καὶ ἡ Σελγικὴ ἶρις, καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἄλειμμα. Ἔχει δ' ὀλίγας προσβάσεις περὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν τὴν [6] Σελγέων ὀρεινὴν, κρημνῶν καὶ χαράδρων οὖσαν πλήρη, ἃς ποιοῦσιν ἄλλοι τε ποταμοὶ, καὶ ὁ Εὐρυμέδων, καὶ ὁ Κέστρος, ἀπὸ τῶν Σελγικῶν ὀρῶν εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκπίπτοντες θάλατταν· γέφυραι δ' ἐπι-

5) Casaubonn. Medic. 4. ῥέον; tum Casaubonn. πήγνυται. Ante ἐκ τοῦ κ. deest καὶ in Medic. 4. Paullo inferius post ἐπαινεῖται ex Medic. 3. 4. et Moscov. inserui δὲ, quod amat Strabo in transitu ad alia.

6) Sic Medic. 3. 4. vetus interpres *Selgensium*; in aliis libris mscriptis et editis reperitur Σελγαίων. Illud vero jam emendaverat in notis Casaubonus et probat Schweighaeuser. ad Polyb. 5, 72, 1. addicente Stephano numisque pluribus, in quibus Σελγεων legitur. Et sic post Σελγεῖς. Pro Παμφυλίαν Medic. 4. adponit Παμφυλικήν.

faciunt etiam e non puro quidpiam ligno admixtum et terrae, odoratius puro, sed vi inferius, quod tamen fallat plerosque vulgo: eo ad suffitum utuntur superstitiosi plurimo. Laudatur vero etiam Selgica iris, et unguentum ex ea. Habet et adscensus paucos quosdam circa urbem et Selgicae regionis montana: quae regio plena est praecipitiorum et angustarum vallium: eas efficiunt cum alii amnes, tum Eurymedon et Cestrus, a Selgicis montibus in Pamphylium prolabentes mare. Itinera qua sunt, ibi

Pisidia. ἐπίκεινται ταῖς ὁδοῖς. Διὰ [7] τὴν ἐρυμνότητα οὔτε πρότερον, οὔθ᾽ ὕστερον, οὐδ᾽ ἅπαξ οἱ Σελγεῖς ὑπ᾽ ἄλλοις ἐγένοντο· ἀλλὰ τὴν μὲν ἄλλην χώραν ἀδεῶς ἐκαρποῦντο, ὑπὲρ δὲ τῆς κάτω τῆς τε ἐν τῇ Παμφυλίᾳ καὶ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου διεμάχοντο πρὸς τοὺς βασιλέας ἀεί· πρὸς δὲ τοὺς Ῥωμαίους ἐπὶ τακτοῖς τισι κατεῖχον τὴν χώραν· πρὸς Ἀλέξανδρον δὲ πρεσβευσάμενοι δέχεσθαι τὰ προστάγματα εἶπον κατὰ φιλίαν· νῦν δὲ ὑπήκοοι τελέως γεγόνασι· καὶ εἰσὶν ἐν τῇ ὑπὸ Ἀμύντᾳ τεταγμένῃ πρότερον.

ΚΕΦ. Ζ.

7) Casaubonus, Strabonis morem respiciens, malit praeponere δέ. Alii verba διὰ τὴν ἐρυμνότητα ad priora referunt, quae ego sequentibus aptiora puto. Pro ὑπ᾽ ἄλλοις Moscov. Paris. Venet. 1. edd. ante Casaubonum adferunt ἐπ᾽ ἄλλοις. Tum Medic. 3. 4. habet οὔτε δὲ πρότερον, Paris. οὐδ᾽ ὕστερον, Medic. 3. 4. νῦν δ᾽; Ven. 1. ὑπὸ pro ἀπὸ ante Ἀμύντᾳ. Τεταγμένοι vitium est Ven. 1. 2.

ibi pontibus iunguntur alvei. Propter arduitatem locorum Selgenses neque ante, neque post sub aliis fuerunt, sed cum suae ditionis fructus secure perceperunt, tum de inferiore, quae et in Pamphylia est et intra Taurum perpetua contra reges sustinuerunt certamina: cum Romanis vero, pactis quibusdam conditionibus, eam obtinuerunt: missis quoque legatis ad Alexandrum, imperata se ut amicos facere significaverunt: nunc prorsus subditi sunt Romanis, censenturque in provincia, quae Amyntae paruit.

CAP. VII.

Κ Ε Φ. Ζ.

Mysia et Phrygia.

§. 1.

Τοῖς [1] δὲ Βιθυνοῖς ὁμοροῦσι πρὸς νότον, ὡς ἔφην, οἱ περὶ τὸν Ὄλυμπον, τὸν Μύσιον, προσαγορευόμενοι Μυσοί τε καὶ Φρύγες. Ἑκάτερον δὲ τὸ ἔθνος διττόν ἐστι. Φρυγία τε γὰρ ἡ μὲν καλεῖται μεγάλη, ἧς ὁ Μίδας ἐβασίλευσε, καὶ ἧς μέρος οἱ Γαλάται κατέσχον· ἡ δὲ μικρὰ, ἡ ἐφ᾽ Ἑλλησπόντῳ, καὶ ἡ περὶ τὸν Ὄλυμπον, ἡ καὶ Ἐπίκτητος λεγομένη. Μυσία τε ὁμοίως, ἥ τε Ὀλυμπηνὴ, συνεχὴς οὖσα τῇ Βιθυνίᾳ καὶ τῇ Ἐπικτήτῳ, ἣν ἔφη Ἀρτεμίδωρος ἀπὸ τῶν πέ-

N 5 ραν

1) Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. apte hic inferunt δὲ, ut edd. ante Cafaubonum, de quo fupra dixi. Poft Ὀλυμπηνὴ fcribit in notis, etfi in textum non admifit, Cafaubonus, ut fupra Ὀλυμπηνοὶ fcribuntur. Suffragantur Stephanus fub h. v. Euftath. ad Homer. 1, 18. p. m. 21, 24. et ad Dionyf. 810. et Latini in voce *Olympenus.* Vulgo Ὀλυμπινή.

CAP. VII.

§. 1.

Bithynis autem verfus meridiem (ut docui) contermini funt, qui circa Myfium Olympum incolunt, cognomine Myfi et Phryges. Harum gentium utraque duplex eft. Nam Phrygia alia vocatur magna, cuius rex fuit Midas, et cuius partem Galatae occupaverunt: alia parva, quae, Hellefponto imminens, circa Olympum eft, et Epictetus dicitur. Itidemque Myfia alia eft Olympica, Bithyniae contigua et Phrygiae Epicteto:

Mysia et Phrygia. τραν Ἴστρου Μυσῶν [2] ἀπῳκίσθαι, καὶ ἡ περὶ τὸν Καΐκον καὶ τὴν Περγαμηνὴν μέχρι Τευθρανίας καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ.

§. 2.

Οὕτω δ' ἐνήλλακται ταῦτα [1] ἐν ἀλλήλοις, ὡς πολλάκις λέγομεν, ὥστε καὶ τὴν περὶ τὴν Σίπυλον Φρυγίαν οἱ παλαιοὶ καλοῦσιν, ἄδηλον, εἴτε τῆς μεγάλης, εἴτε τῆς μικρᾶς μέρος οὖσαν· ᾗ καὶ τὸν Τάνταλον Φρύγα, καὶ τὸν Πέλοπα, καὶ τὴν Νιόβην· ὁποτέρως δ' ἂν ἔχοι, ἥγε ἐπάλλαξις φανερά. Ἡ γὰρ

2) Edd. ἀπῳκεῖσθαι, Medic. 3. 4. ἀπῳκῖσθαι, Parif. Mofcov. ἀπῳκίσθαι. Vulgata ftare nequit.

1) Pro ἐν ἄλλοις, uti fertur in editionibus, Cafauboniani, Medic. 3. 4. Ven. 1. Mofcov. Parif. aptius proponunt ἐν ἀλλήλοις. Sic ante Σίπυλον omnes mei codices cum Cafaubonianis articulum τὸ mutant in τὴν et fic ad urbem referunt. Pro οὖσαν Medic. 3. 4. fubftituunt οὖσα, et pro ᾗ καὶ τὸν in editionibus Medic. 3. 4. οἱ καὶ τὸν, Mofcov. ἧ καὶ τὸν, quod probo. Editiones vel ἢ, ut priores, vel ἧ, ut Xyl. et Cafaub. a quibus defcivit Amftelodamenfis. Tum pro ἔχοι Parif. et Medic. 4. malunt ἔχῃ.

to: quam Artemidorus ait coloniam effe Myforum trans Iftrum habitantium: alia eft circa flumen Caicum, et Pergamenen, usque ad Teuthraniam et Caici oftia.

§. 2.

Haec vero invicem ita permutata funt, (quod et alias indicavimus) ut regionem quoque circa Sipylum veteres Phrygiam dixerint: incertum, majorisne partem, an minoris: unde etiam Tantalum Phrygem appellarunt, et Pelopem, et Nioben. Utro res habeat modo, perfpicua eft mutatio. Pergamena

γὰρ Περγαμηνὴ καὶ ἡ [2] Ἐλαῖτις, καθ' ἣν ὁ Κάϊκος ἐκπίπτει, καὶ ἡ μεταξὺ τούτων Τευθρανία, ἐν ἧ Τεύθρας καὶ ἡ τοῦ Τηλέφου ἐκτροφὴ, ἀνὰ μέσον ἐςὶ τοῦ τε Ἑλλησπόντου καὶ τῆς περὶ Σίπυλον καὶ Μαγνησίαν, [3] τὴν ὑπ' αὐτῷ χώραν· ὥσθ', ὅπερ ἔφην, ἔργον διορίσαι Mysia et Phrygia.

Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα. p. 572.

§. 3.

Καὶ οἱ Λυδοὶ καὶ οἱ Μαίονες, οὓς Ὅμηρος καλεῖ Μήονας, ἐν συγχύσει πώς εἰσι, καὶ πρὸς τούτους καὶ πρὸς ἀλλήλους, ὅτι οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς, οἱ δ' ἑτέρους φασί· πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι τοὺς Μυσοὺς οἱ μὲν Θρᾳ-

2) Moſcov. Ἐλάϊτις, Pariſ. Ἐλαίτης, editiones duae priores Ἐλαῖτις, poſt Ἐλαίτις, ut infra lib. 13. p. 615. Secutus ſum priores. Tum Κάϊκος ſcribendum eſſe, exemplo ſuo monet Moſcov.

3) Moſcov. praeponit καὶ, Medic. 4. ſic praeterea invertit καὶ τῆς ὑπ' αὐτῇ χώρας. At nota eſt Μαγνησία πρὸς ſ. ὑπὸ Σιπύλῳ.

mena enim et Elaitis, per quam Caicus elabitur, et his interiacens Teuthrania, ubi Teuthras ille fuit, et Telephi enutritio, medio ſunt loco inter Hellespontum et Sipylum ac ei ſubſtratam Magneſiam. Itaque ſicut oſtendimus, difficile eſt diſtinguere

Fines ſeorſim Myſorum et fines Phrygum.

§. 3.

Lydi quoque et Maeones, quos Meonas Homerus dixit, cum his atque inter ſe confunduntur, aliis eosdem, aliis diverſos dicentibus. Praeterea Myſos

Mysia et Phrygia. Θρᾶκας, οἱ δὲ Λυδοὺς [1] εἰρήκασι, κατ' αἰτίαν παλαιὰν ἱστοροῦντες, ἣν Ξάνθος, ὁ Λυδὸς, γράφει καὶ Μενεκράτης, ὁ Ἐλαΐτης· ἐτυμολογοῦντες καὶ τὸ ὄνομα τὸ τῶν Μυσῶν, ὅτι τὴν ὀξύην οὕτως ὀνομάζουσιν οἱ Λυδοί· πολλὴ δ' ἡ ὀξύη κατὰ τὸν Ὄλυμπον, ὅπου ἐκτεθῆναί φασι τοὺς δεκατευθέντας· ἐκείνων δὲ ἀπογόνους εἶναι τοὺς ὕστερον Μυσοὺς, ἀπὸ τῆς ὀξύης οὕτω προσαγορευθέντας· μαρτυρεῖν δὲ καὶ τὴν διάλεκτον· μιξολύδιον γάρ πως εἶναι καὶ μιξοφρύγιον· τέως μὲν γὰρ οἰκεῖν αὐτοὺς περὶ τὸν Ὄλυμπον. Τῶν δὲ

1) Moſcov. Medic. 4. Pariſ. ſubjiciunt δὲ, ita ut verba praecedentia ad Λυδοὺς cohaereant cum φασί. Vulgata diſtinctio ſenſum magis expedit. In voce ὀξύην conſentiunt libri omnes cum epitome et Euſtathio ad Dionyſ. v. 322. etſi ſine dubio ex noſtro loco Stephanus ſ. v. Μυσία ſcribit ὀξύνην, ut Heſychius T. 2. p. 639. ex correctione pro ἀξίνην. Quod quidam utrumque eodem ſenſu dici putant, ὀξύα tamen arbor dicitur a Theophraſto in hiſt. pl. 3, 3. ab ipſoque Heſychio ſ. v. ὀξυόεντι. Sed cf. notata a viris doctis ad Heſych. T. 2. p. 639. et Stephanum c. l. Poſt pro πολλὴ Medic. 4. πολύ.

ſos alii Thraces, alii Lydos faciunt. Atque hi quidem cauſam ex antiquitate repetunt, quam litteris mandarunt Xanthus, Lydus, et Menecrates, Elaita: qui et rationem nominis Myſorum reddunt, quod Lydorum lingua arbor oxya myſus vocatur, quae iuxta Olympum copioſa naſcitur, ubi expoſitos aiunt fuiſſe decimatos, quorum progenies ſint Myſi, ſic a myſo arbore dicti. Adſtipulari etiam linguam aiunt, mixtam e Phrygia et Lydia. Ac Myſos aliquandiu circa Olympum habitaviſſe, cum autem

δὲ Φρυγῶν ἐκ τῆς Θρᾴκης περαιωθέντων, [2] εἵλοντο τόν τε τῆς Τροίας ἄρχοντα, καὶ τῆς πλησίον γῆς· ἐκείνους μὲν ἐνταῦθα οἰκῆσαι· τοὺς δὲ Μυσοὺς ὑπὲρ τὰς τοῦ Καΐκου πηγὰς πλησίον Λυδῶν. Phrygia.

§. 4.

Συνεργεῖ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας μυθοποιΐας ἥ τε σύγχυσις τῶν ἐνταῦθα ἐθνῶν, καὶ ἡ εὐδαιμονία τῆς χώρας τῆς ἐντὸς Ἅλυος, μάλιστα δὲ τῆς παραλίας, δι' ἣν ἐπιθέσεις ἐγένοντο αὐτῇ πολλαχόθεν, καὶ διὰ παντὸς ἐκ τῆς περαίας, ἢ καὶ ἐπ' ἀλλήλους ἰόντων τῶν ἐγγύς. Μάλιστα μὲν οὖν κατὰ τὰ Τρωϊκὰ καὶ μετὰ ταῦτα γενέσθαι τὰς ἐφόδους καὶ τὰς μετανάστα-

2) Venet. 1. εἷλον. Tum Casauboniani meique omnes pro περὶ τὰς adferunt ὑπὲρ τὰς, quod et reddidit vetus interpres. Aldo debetur vulgata lectio περὶ τάς. Cf. ad lib. 8. p. m. 316. Post Aldus et Hopperus ἐπιθέτου, Paris. omisso articulo ἐγγὺς, qui et deest ante Casaubonum ante Τρωϊκὰ, et mutata vulgari verborum serie Moscov. Medic. 3. 4. τὰς ἐφόδους γενέσθαι.

autem Phryges e Thracia traiecissent, ceperunt Troiae et viciniae principem: eos quidem heic consedisse: Mysos autem supra fontes Caici prope Lydiam.

§. 4.

Patrocinatur his fabulis cum confusio istarum gentium, tum terrae, quae intra Halyn est, felicitas, maxime orae maritimae, quae in causa fuit, ut regio subinde ac undiquaque a transmarinis invaderetur, aut etiam vicini mutuo se impeterent. Maxime quidem tempore belli Troiani: et postea incursiones istae atque migrationes sunt factae, cum simul

Phrygia. ναστάσεις συνέβη, τῶν τε βαρβάρων ἅμα καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὁρμῇ τινι χρησαμένων πρὸς τὴν τῆς ἀλλοτρίας [1] κατάκτησιν· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦν ταῦτα. Τό, τε γὰρ τῶν Πελασγῶν ἦν φῦλον, καὶ τὸ τῶν Καυκώνων καὶ Λελέγων. Εἴρηται δ', ὅτι πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης ἐτύγχανε τὸ παλαιὸν πλανώμενα, [2] ἅπερ ποιεῖ τοῖς Τρωσὶ συμμαχοῦντα ὁ ποιητής, οὐκ ἐκ τῆς περαίας. Τά τε περὶ τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μυσῶν λεγόμενα πρεσβύτερα τῶν Τρωϊκῶν ἐστιν. Οἱ [3] δὴ διττοὶ Λύκιοι τοῦ αὐτοῦ γένους ὑπόνοιαν παρέ-

1) Ita auctoritate omnium librorum, flagitante etiam sensu, praeterea monente Casaubono reposui pro Aldino κατάστασιν, quod inde ad alios transierat receptum. Ante Πελασγῶν Medic. 3. 4. Moscov. adest τῶν, quod vulgo omittitur. Et sic τὸ ante τῶν Καυκώνων addunt Venet. 1. Moscov. Paris. Medic. 3. 4. quos reddidi. Tum τὸ παλαιὸν ἐτύγχανε, alio ordine, praescribitur in Medic. 3. 4. Moscov.

2) Palmerius in Graecia 1, 10. p. 66. sententiam claudicare et absurdum sonare putat, nisi post ἅπερ inferatur δέ. Equidem id non sentio, immo truncatam in ἀποδόσει sententiam deprehendo. Pro περαίας lepide Ven. 1. Περσίας.

3) Moscov. Medic. 3. 4. cum edd. Aldi, Hopperi reponunt

simul et barbari et Graeci ad occupandam alienam tellurem se darent. Sed tamen etiam ante Troianum bellum talia acciderunt. Nam et Pelasgorum fuit gens, et Cauconum et Lelegum, quos dictum est antiquitus varias Europae partes pervagari solitos: et Homerus auxilium Troianis tulisse hos dicit, non trans aquam profectos. Quae de Mysis ac Phrygibus dicuntur, antiquiora sunt rebus Troianis. Iam duplices Lycii innuere videntur unicam

παρέχουσιν, ἢ τῶν Τρωϊκῶν, ἢ τῶν πρὸς Καρίαν τοὺς ἑτέρους ἀποικισάντων. Τάχα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Κιλίκων τὸ αὐτὸ συνέβη· διττοὶ γὰρ καὶ οὗτοι· οὐ μὴν ἔχομέν γε τοιαύτην λαβεῖν μαρτυρίαν, ὅτι καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦσαν ἤδη οἱ νῦν Κίλικες· ὅ, τε Τήλεφος ἐκ τῆς Ἀρκαδίας ἀφῖχθαι νομίζοιτ' ἂν μετὰ τῆς μητρός· γάμῳ δὲ τῷ ταύτης ἐξοικειωσάμενος τὸν ὑποδεξάμενον αὐτὸν Τεύθραντα, ἐνομίσθη τε ἐκείνου, καὶ παρέλαβε τὴν Μυσῶν ἀρχήν. Phrygia.

§. 5.

nunt δὲ, ex crebra harum particularum commutatione. Tum πρὸς Καρίᾳ mavult Mofcov. et fcribit Euftath. ad Homer. Il. 2, 824. p. m. 268. et ad Dionyf. v. 857. qui cafus promifcuo faepe ufu adjiciuntur, uti plurima docent exempla. Cf. ad lib. 9. p. m. 618. Poft pro ἀποικησάντων ex Mofcov. Ven. 1. 2. dedi ἀποικισάντων, uti ex Strabone repetit Euftathius c. l. adprobante Polito T. 2. p. 765. et olim Cafaubono. Sic idem Euftath. ad Dionyf. v. 857. etiam fcribit.

cam gentem: ut vel Troiani, vel qui ad Cariam funt, alteri ab alteris fint propagati. Quod idem fortaffe etiam Cilicibus ufu venit: nam et hi funt gemini. Neque nobis licet teftimonium aliquod proferre, quo adftruamus, eos, qui nunc funt Cilices, ante bellum Troianum fuiffe: ac Telephum exiftimari poteft ex Arcadia cum matre veniffe, quam cum Teuthras excepiffet atque uxorem duxiffet, Telephum huius filium habitum, in regnum Myforum fucceffiffe.

§. 5.

Phrygia.

§. 5.

Καὶ οἱ Κᾶρες δὲ νησιῶται πρότερον ὄντες καὶ
p. 573. Λέλεγες, ὥς φασιν, ἠπειρῶται γεγόνασι, προσλαβόντων Κρητῶν· οἱ καὶ τὴν Μίλητον ἔκτισαν, [1] ἐκ τῆς ἐν Κρήτῃ Μιλήτου Σαρπηδόνα λαβόντες κτίστην· καὶ τοὺς [2] Τερμίλας κατῴκισαν ἐν τῇ νῦν Λυκίᾳ· τούτους δ' ἀγαγεῖν ἀποίκους ἐκ Κρήτης Σαρπηδόνα, Μίνω καὶ Ῥαδαμάνθυος ἀδελφὸν ὄντα, καὶ ὀνομάσαι

1) Casauboniani tres, Moscov. Venet. 1. 2. Medic. 3. Paris. ἐκ τῆς Κρήτης Μιλήτου; edd. omittunt Μιλήτου; Medic. 4. ἐν τῆς ἐν Κρήτῃ Μιλήτου, quam lectionem refert epitome et interpretatus est vetus interpres. (*ex Mileto, quae in Creta est*) Casaubonus ex lib. 14. p. 634. emendabat ἐκ τῆς Κρητικῆς Μιλήτου. Recte. Malui tamen exhibere exemplum librorum. Tum vulgarem ordinem λαβόντες Σαρπηδόνα inverti, secutus codices meos omnes, excepto Paris. quem hic tacere voluit conlator.

2) Paris. Τερμήλας, Moscov. Τέρμιλλας, edd. Aldi, Hopperi Τέρμηλλας, iidem hic et postea, Eustathius etiam ad Homer. Il. 2. extr. hinc adfert Τερμίλλας, emendatus a Polito T. 2. p. 803. Nempe Τερμίλαι scribitur ab Herodoto 1, 173. et 7, 92. praeter Stephan. s. v. Τέρμερα, Eustath. ad Dionys. v. 857. Sic et Strabo infra lib. 14. p. 667. 678. Post ex Ven. 1. 2. reposui κατῴκισαν pro κατῴκησαν, uti volebat Casaubonus, et nexus postulat.

§. 5.

Sed et Cares cum olim fuissent insulares, itemque Leleges, continentem habitare coeperunt auxilio Cretensium. Iidem Cares Miletum condiderunt, conditore a Cretensibus accepto Sarpedone. Quin et Termilas condiderunt in ea, quae nunc dicitur, Lycia: quos e Creta colonos duxisse aiunt Sarpedonem Minois et Radamanthys

ναι Τερμίλας [3] τοὺς πρότερον Μιλύας, ὥς φησιν Ἡρόδοτος· ἔτι δὲ πρότερον Σολύμους· [4] ἐπελθόντα δὲ τὸν Πανδίονος Λύκον, ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορεῦσαι τοὺς Phrygia.

3) Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. Venet. 1. 2. τοὺς πρότερον; tum Μινύας Parif. Mofcov. Venet. 1. edd. Aldi, Hopperi. Utrumque reddidit vetus interpres, et ex Strabone commemorat Euftathius ad Homer. c. l. fic quidem: Τερμίλλας τοὺς πρότερον καλουμένους Μινύας καὶ ἔτι πρότερον Σολύμους. Idem jactat ad Il. 6, 184. p. m. 493. in. Minyae de Lycia locum hic habere non poffunt, quippe qui fuerunt in Theffalia. Sic in Iofepho antiqu. Iud. 1, 4. errabatur. Nec ftare poteft νῦν, quod adverfetur Herodoto, quare etiam Noftrum reprehendit Politus in Euftath. ad Homeri Il. 2. extr. T. 2. p. 803. fcilicet ex lectione editionum. Quare revocari debet ex MSStis πρότερον.

4) Aptius fic Medic. 3. 4. Mofcov. quam, quod vulgo ftat, ἐπανελθόντα. Illud etiam hinc refert Euftathius in utroque loco. Poft Λύκωνα dant libri omnes cum vetere interprete, quem tamen Herodotus 1, 173. Paufan. 4, 1. 2. (etfi 1, 19. Λύκιος legitur) Stephanus Λύκον vocant, fuffragante ipfo Strabone lib. 9. p. m. 340. et lib. 14. p. 667. Parif. Praeterquam igitur quod analogia fuadet, accedit hic Herodoti auctoritas et epitomes teftimonium, quibus Cafauboni emendatio in Λύκον probatur. Cf. Kuhn. ad Paufan. p. 45. et ad eundem Facius T. 1. p. 69. etfi ex hoc Λύκος minus vere fimpliciter affert. Inveteratum vitium fuiffe, docet Euftathius, qui cum ad Homer. Il. 2. extr. unice commemoret Λύκος, tamen ad Il. 6, 184. p. m. 493. in. ita refert: Λύκος δὲ ἢ Λύκων — ἐπελθών. Nempe α proximum adhaefit vitiumque intulit. Βελεροφόντης hic et infra Medic. 3. 4. Parif.

thys fratrem: et nomen Termilarum pofuiffe iis, qui Milyae antea dicebantur, ut ait Herodotus, et prius Solymi fuerunt appellati; fuperveniffe dein-

 de

Phrygia. τοὺς αὐτοὺς Λυκίους. Οὗτος μὲν οὖν ὁ λόγος ἀποφαίνει τοὺς αὐτοὺς Σολύμους τε καὶ Λυκίους· ὁ δὲ ποιητὴς χωρίζει· Βελλεροφόντης γοῦν ὡρμημένος ἐκ τῆς Λυκίας,

— [5] Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι.

[6] Ἴσανδρον δὲ ὡσαύτως υἱὸν αὐτοῦ,

Ἄρης, ὥς φησι, μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε·

καὶ τὸν Σαρπηδόνα δὲ ἐπιχώριόν τινα λέγει.

§. 6.

5) Moſcov. Σολύμοις ἐμαχέσατο, Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi μαχέσατο. Μαχέσσατο facile probatur, et ſic infra lib. 13. p. 630. f. 14. p. 667. in. et in Homero Il. 6, 184. ante Heynium, qui dedit μαχήσατο. Cf. idem ad Il. 1, 298.

6) Sic codices hic et lib. 13. p. 630. f. cum vetere interprete. Ab Homero tamen Il. 6, 197. et 203. vocatur Ἴσανδρος. Caſaubonus aut μνημονικὸν ἁμάρτημα cenſet, aut a vitioſo codice diverſitatem deducit. Aliam cauſam dabit Heyne. Pro τε hic ex Medic. 3. recepi δέ.

de Lycum Pandionis F. et Lyciis de ſe nomen iisdem feciſſe. Haec hiſtoria Lycios cum Solymis eosdem facit. Homerus diſtinguit: ſiquidem Bellerophontes e Lycia profectus,

— *Solymis arma intulit acribus* —:

Iſandrum vero ejus filium Mars interfecit,

Adverſus Solymos illuſtres arma ferentem.

Sed et Sarpedonem Lycium indigenam idem pronunciat.

§. 6.

§. 6.

Phryg...

Ἀλλὰ τό γε ἆθλον προκεῖσθαι κοινὸν τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, ἧς λέγω, [1] τοῖς ἰσχύουσιν ἐκ πολλῶν βεβαιοῦται· καὶ [2] κατὰ τὰ Τρωϊκὰ, ὅπου καὶ Ἀμαζόνες κατεθάῤῥησαν αὐτῆς· ἐφ᾽ ἃς ὅ τε Πρίαμος στρατεῦσαι λέγεται, καὶ ὁ Βελλεροφόντης. Καὶ πό-

1) Vulgo ἰχθύουσιν, quod levi facta mutatione correxit Casaubonus reponens ἰσχύουσιν sententiamque ex Dione 41, 10. ubi Roma ἆθλον τοῖς κρατήσουσι προκειμένη dicitur, firmans. Mirum, ni codices et hic suos adjutores habuit. Ita quidem ex meis ferunt Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. et Paris.

2) Offendit recte Casaubonum, etsi exstat in omnibus libris, quia inde efficiatur, Priamum et Bellerophontem bello Trojano superstites fuisse. Locum autem praeterea mutilum sic restituit: κατὰ τὰ Τρωϊκὰ, καὶ πρὸ αὐτῶν, vel καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, ὅπου καὶ αἱ Ἀμαζόνες. Equidem, cum κατὰ et μετὰ etiam in Nostro saepius commisceantur, de quo cf. supra p. m. 37. et ad lib. 10. p. m. 330. minima mutatione dare ausus sum κατὰ, dum meliora, aut certiora subministret codex. Cf. §. 7. in. Pro αὐτοῖς ex codice Mosc. reposui αὐτῆς, ut referatur aptius ad χώρας ex vi et causa narrationis. Cf. de hac verbi vi Herodian. 6, 3, 10. ubi cum καταφρονεῖν conjungitur, et ibi notata. Xylander *notae fuerunt*; vetus interpres *invadere ausae sunt*. Post ante πόλεις deest καὶ in Medic. 3. Paris. Moscov. quorum posteriores projiciunt post πάλαι, et pro πάλαι Paris. Medic. 3. 4. ponunt παλαιαὶ, Medic. 3. Paris. praeterea τε παλαιαί.

§. 6.

At victoriae praemium fuisse propositum publicum praestantiam regionis potentioribus, multa confirmant: etiam circa bellum Troianum, quando etiam Amazones isto tempore illam adfectarunt, cum et Priamus contra eas bello suscepto interfuisse dicatur, et arma in eos vertisse

Phrygia. λεις τὸ πάλαι ὁμολογοῦνται ἐπώνυμοι αὐτῶν. Ἐν δὲ τῷ [3] Ἰλιακῷ πεδίῳ κολώνη τίς ἐστιν,

Ἣν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·

ἣν ἱστοροῦσι μίαν εἶναι τῶν Ἀμαζόνων, ἐκ τοῦ ἐπιθέτου τεκμαιρόμενοι· εὐσκάρθμους γὰρ ἵππους λέγεσθαι διὰ τὸ τάχος· κἀκείνην οὖν πολύσκαρθμον διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἡνιοχείας τάχος· καὶ ἡ Μυρίνα οὖν ἐπώνυμος ταύτης λέγεται. Καὶ αἱ ἐγγὺς δὲ νῆσοι ταῦτ' ἔπαθον διὰ τὴν ἀρετήν· ὧν Ῥόδος καὶ Κῶς, ὅτι πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἤδη ὑφ' Ἑλλήνων ᾠκοῦντο, καὶ ὑφ' Ὁμήρου σαφῶς ἐκμαρτυρεῖται.

§. 7.

3) Parif. et edd. Aldi, Hopperi Ἠλιακῷ; in ipfis Homericis verfibus οἱ ἄνδρες pro ἤτοι ἄνδρες Parif. Mofcov. Medic. 3. 4. et eaedem editiones; tandem pro κικλήσκουσιν codd. Cafaubonn. Venet. 1. 2. κλῆσίν φασιν ἔχειν. Cf. lib. 13. p. 623.

vertiffe Bellerophontes. Urbes etiam memorantur antiquitus Amazonum cognomines. Iam in Iliaco campo tumulus fuit,

Quem fane Batieiam mortales vocitabant:
Divi velocis monumentum nempe Myrinae.

Hanc Myrinam ferunt unam fuiffe de Amazonibus: argumentum ab origine vocis ducentes adjectivae. Equi enim eufcarthmi ob velocitatem dicuntur: Myrina polyfcarthmos ob aurigationis celeritatem, unde loco nomen. Idem ob praeftantiam evenit etiam infulis vicinis. De quibus Rhodum et Con ante Troiani etiam belli tempus a Graecis fuiffe habitatas, de Homeri teftimonio liquet.

§. 7.

§. 7. Phrygia.

Μετὰ δὲ τὰ Τρωϊκὰ αἵ τε τῶν Ἑλλήνων ἀποικίαι, καὶ αἱ Τρηρῶν, καὶ αἱ Κιμμερίων ἔφοδοι, καὶ Λυδῶν, καὶ μετὰ ταῦτα Περσῶν, καὶ Μακεδόνων, τὸ τελευταῖον Γαλατῶν, ἐτάραξαν πάντα καὶ συνέχεαν. Γέγονε δὲ ἡ ἀσάφεια, οὐ διὰ τὰς μεταβολὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς τῶν συγγραφέων ἀνομολογίας, περὶ τῶν αὐτῶν οὐ τὰ αὐτὰ λεγόντων· τοὺς μὲν Τρῶας καλούντων Φρύγας, καθάπερ οἱ τραγικοὶ, τοὺς δὲ Λυκίους Κᾶρας, καὶ ἄλλους οὕτως. Οἱ δὲ Τρῶες [1] οὕτως ἐκ μικρῶν αὐξηθέντες, ὥστε p. 574. καὶ βασιλεῖς βασιλέων εἶναι, παρέσχον καὶ τῷ ποιη-

O 3 τῇ

623. in. Tum καὶ ante verba ἡ Μυρίνα deest in Medic. 3. et pro Μυρίνα Medic. 4. ponit Μυρίνη. Αἱ ante ἐγγὺς non agnoscit Moscov.

1) Οὕτως a Ven. 1. neglectum est. Medic. 3. 4. Moscov. Paris. post λέγει interserunt μὲν, uti passim hae particulae conjunguntur; bene hic, credo. Post verba ἐροῦμεν νὴ Δία hic omissa proferunt post Παφλαγονίαν, quamvis et sic Medic. 3. νὴ Δία plane rejicit. Ven. 2. eundem ordinem sequitur, at vitiose ἰδία adfert.

§. 7.

Post bellum Troianum Graecorum migrationes, tum Trerum, Cimmeriorum, Lydorum, Persarum deinde, Macedonum, et ad extremum Gallorum irruptiones, conturbaverunt omnia atque confuderunt. Obscuritatis vero caussam non mutationes duntaxat praebuerunt, sed et scriptorum dissensio, de iisdem non eadem dicentium: qui Troas appellant Phryges, ut et tragici, et Cares Lycios. Troes autem ita aucti ab exiguis initiis, ut etiam regum essent reges, quaerendi occa-

Phrygia. τῇ λόγον, τίνα χρὴ καλεῖν Τροίαν, καὶ τοῖς ἐξηγουμένοις ἐκεῖνον. Λέγει μὲν γὰρ καὶ κοινῶς ἅπαντας Τρῶας, τοὺς συμπολεμήσαντας αὐτοῖς, ὥσπερ καὶ Δαναοὺς καὶ Ἀχαιοὺς τοὺς ἐναντίους· ἀλλ' οὐ δήπου Τροίαν ἐροῦμεν, νὴ Δία, καὶ τὴν Παφλαγονίαν, οὐδὲ τὴν Καρίαν, ἢ τὴν ὅμορον αὐτῇ Λυκίαν. [2] Λέγω δ', ὅταν φῇ,

Τρῶες μὲν κλαγγῇ ἐνοπῇ τ' ἴσαν· —

ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων,

Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί.

Καὶ ἄλλως δὲ λέγει πολλαχῶς. Ὅμως δὲ, καίπερ τοιούτων ὄντων, πειρατέον διαιτᾷν ἕκαστα εἰς δύναμιν·

2) Codices sic referunt: Venet. 1. λέγω δ' ὅτ' ἂν οὕτω φῇ; Parif. Mofcov. λέγω δ' ὅταν οὕτω φῇ, ut edd. Aldi et Hopperi; Medic. 4. λέγω, ὅταν οὕτω φῇ. In verfu Homerico Mofc. male dat κλαγκῇ, ut Parif. bis ἦσαν, ut ante Cafaubonum editiones. Pro πολλαχῶς Med. 3. fubftituit πολλὰ, quod quidem ferri etiam poffit. Poft διαφύγῃ volunt Mofcov. Medic. 3. et pro ἔργον Cafaubonn. Venet. 1. μέρος.

occafionem poëtae eiusque interpretibus exhibuerunt, quaenam fit dicenda Troia. Communiter enim omnes eos appellat Troas, qui Troianis in bello adfuerunt: ut et hoftes uno nomine Danaos atque Achivos: neque tamen, puto, Troiae vocabulo accipiemus etiam Paphlagoniam, aut Cariam, aut ei finitimam Lyciam. Id refpicio, ut cum dicit:

Cum clamore ibant Troes, fremituque —

et de hoftibus eorum:

Aft ibant taciti fpirantes robur Achaei:

et alias faepe eodem modo. Tamen, quamquam ita haec habent, conandum eft, ut fingula, quoad fieri poteft, difcernamus: cum-

μιν· ὅ, τι δ' ἂν διαφύγοι τῆς παλαιᾶς ἱστορίας, τοῦ-Phrygia.
το μὲν ἐατέον, (οὐ γὰρ ἐνταῦθα τὸ τῆς γεωγραφίας ἔργον) τὰ δὲ νῦν ὄντα λεκτέον.

§. 8.

Ἔστι τοίνυν ὄρη δύο ὑπερκείμενα τῆς Προποντίδος, ὅ, τε Ὄλυμπος ὁ Μύσιος καὶ ¹ ἡ Ἴδη. Τῷ μὲν οὖν Ὀλύμπῳ τὰ τῶν Βιθυνῶν ὑποπέπτωκε· τῆς δὲ Ἴδης μεταξὺ καὶ τῆς θαλάττης ἡ Τροία κεῖται, συνάπτουσα τῷ ὄρει· περὶ μὲν οὖν ταύτης ἐροῦμεν ὕστερον, καὶ τῶν συνεχῶν αὐτῇ πρὸς νότον· νῦν δὲ περὶ τῶν Ὀλυμπηνῶν καὶ τῶν ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Ταύρου παραλλήλων τοῖς προεφωδευμένοις λέγωμεν. Ἔστι

 τοίνυν

1) Sine articulo prodiit in Moſcov. Pro λέγωμεν Pariſ. λέγομεν, uti paſſim. Pro οὐ συνοικούμενος Mannert. in Geogr. Vol. 6. P. 3. p. 567. ſatis probabiliter conjicit εὖ συνοικ. quia tractus circumiacens bene habitatus fuerit ex ipſius Strabonis teſtimonio. Sic ſupra p. 566. in. οἱ περὶ τὸν Ὄλυμπος Μυσοί. Nota eſt hoc ſitu Pruſa. Codices tamen conſtanter tuentur οὐ, quod et retineri poteſt, quia, ſi κύκλῳ habitabatur, vix ſedem tutam conſtituere et perpetuam latrones potuiſſent.

cumque aliquid veteris hiſtoriae nos ſubterfugiet, eo omiſſo (neque enim in eo vertitur geographiae officium) praeſens ſtatus explicandus eſt.

§. 8.

Supra Propontidem duo ſiti ſunt montes, Olympus et Ida. Olympo ſubiacet Bithynia: inter Idam et mare ſita eſt Troia, montem attingens. De hac et ei contiguis meridiem verſus poſtea dicemus: nunc de Olympenis, et quae deinceps ad Taurum usque paribus ſpatiis iuxta ante

Phrygia. τοίνυν ὁ Ὄλυμπος κύκλῳ μὲν οὐ συνοικούμενος· ἐν δὲ τοῖς ὕψεσι δρυμοὺς ἐξαισίους ἔχων, καὶ λῃστήρια δυναμένους ἐκτρέφειν, τόπους εὐερκεῖς· ἐν οἷς καὶ τύραννοι συνίστανται πολλάκις, οἱ δυνάμενοι συμμεῖναι πολὺν χρόνον· καθάπερ Κλέων ὁ καθ' ἡμᾶς τῶν λῃστηρίων ἡγεμών.

§. 9.

Οὗτος δ' ἦν μὲν ἐκ [1] Γόρδου κώμης, ἣν ὕστερον αὐξήσας ἐποίησε πόλιν, καὶ προσηγόρευσεν Ἰουλιόπολιν· λῃστηρίῳ δ' ἐχρῆτο καὶ ὁρμητηρίῳ κατ' ἀρχὰς τῷ καρτερωτάτῳ τῶν [2] χωρίων, ὄνομα Καλλυδίῳ·

1) Sic libri omnes cum vetere interprete et Euſtathio ad Homer. Il. 2, 677. p. m. 241, 27. Plinius tamen 5, 40. ſ. 32. *Gordiu-come*, quod praefert Mannert p. 71. c. l. Tum Pariſ. edit. vitioſe Ἰλιούπολιν. Urbs ſatis eſt nota ex auctoribus et numis. Poſt pro πόλιν inepte Medic. 4. correctoris manum expertus, κώμην.

2) Moſc. χωρῶν, ut Medic. 4. et edd. Aldi et Hopperi. In Καλλύδιον conſentiunt omnes; Euſtathius c. l. ubi verba Stra-

ante deſcriptas regiones porriguntur, verba nobis ſunt facienda. Olympus mons eſt, in cujus circuitu non habitatur: in ſummitatibus autem ingentes habet ſilvas, et loca natura munita, ac recipiendis praedonum turmis apta: quae ſaepe a tyrannis occupantur, diu durare valentibus.

§. 9.

Talis fuit noſtro tempore Cleo, praedonum dux, oriundus Gordu come, quam auxit deinde, urbemque fecit, ac Iuliopolin denominavit. Is ab initio arce ac receptaculo uſus

λυδίῳ· ὑπῆρξε δ' Ἀντωνίῳ μὲν χρήσιμος, ἐπελθὼν ἐπὶ τοὺς ἀργυρολογοῦντας Λαβιήνῳ, καθ' ὃν χρόνον ἐκεῖνος τὴν Ἀσίαν κατέσχε, καὶ κωλύσας τὰς παρασκευάς· ἐν δὲ τοῖς Ἀκτιακοῖς ἀποστὰς Ἀντωνίου, τοῖς Καίσαρος προσέθετο στρατηγοῖς, καὶ ἐτιμήθη πλέον, ἢ κατ' ἀξίαν, [3] προσλαβὼν τοῖς παρ' Ἀντω- Phrygia.

O 5

Strabonis reddit, habet Καλύδνιον. Pro Λαβιήνῳ, quae nominis forma nota eſt, Moſcov. Λαβίνῳ, Medic. 3. 4. Pariſ. Λαβήνῳ cum edd. ante Xylandrum. Alio modo corrumpitur infra lib. 14. p. 660. in. Sic peccat in Ἀκτιακοῖς Ven. 1. quippe qui dat Ἀττικοῖς pro Ἀκτικοῖς, uti legitur in edd. ante Caſaubonum.

3) Caſaubonn. Ven. 2. παραλαβών. Tum praeter Moſcovienſem omnes περιέκειτο, quod, cum recte dici poſſit, et Euſtathius confirmet, inde recepi. Editiones Aldo praeeunte περιέθετο. Paulo poſt Pariſ. Moſcov. edd. Aldi, Hopperi Ἀβρετατηνοῦ, Medic. 3. Ἀβροτανοῦ, 4. Ἀβρεττανοῦ. Cf. viri docti ad Stephanum Berkel. p. 12. Holſten. p. 3. et Gavel in obſervatt. miſcell. nov. Tom. 4. p. 221. Uti vero hic augetur vox, ſic deinceps truncatur. Nempe Βρεττηνὴ legitur in Moſcov. Medic. 4. Venet. 1. 2. et edd. ante Xylandrum; Βρετηνὴ in Medic. 3. Denique ex codicibus Caſaubonn. et meis omnibus, excepto Moſcovienſi, revocavi in hac narrationis ſumma κατέστρεψε, quod et hinc repetiit Euſtath. c. l. et Aldus in κατέστρεφε mutavit. Pro μηνιαίου Aldus edidit μηνηαίου, Hopperus et Xylander μηναίου.

uſus eſt robuſtiſſimo caſtellorum, nomine Callydio. Et multum ſane profuit Antonio, eos, qui pecuniam Labieno Aſiae praefecto colligebant, invadens, atque apparatus impediens. Actiaco autem bello defecit ab Antonio, et Caeſaris legatis ſe adjunxit, ac majores, quam quibus dignus eſſet, honores

Phrygia. Ἀντωνίου δοθεῖσι καὶ τὰ παρὰ τοῦ Καίσαρος· ὥστ' ἀντὶ λῃςοῦ δυνάςου περιέκειτο σχῆμα· ἱερεὺς μὲν ὢν τοῦ Ἀβρεττηνοῦ Διός, Μυσίου θεοῦ, μέρος δ' ἔχων ὑπήκοον τῆς Μωρηνῆς· Μυσία δέ ἐςι καὶ αὕτη, καθάπερ ἡ Ἀβρεττηνή· λαβὼν δὲ ὕςατα καὶ τὴν ἐν τῷ Πόντῳ τῶν Κομάνων ἱερωσύνην, εἰς ἣν κατελθὼν, ἐντὸς μηνιαίου χρόνου κατέςρεψε τὸν βίον· νό-
p. 575. σος δ' ἐξήγαγεν αὐτὸν ὀξεῖα· εἴτ' ἄλλως ἐπιπεσοῦσα ἐκ τῆς ἄδην πλησμονῆς· εἴθ', ὡς ἔφασαν οἱ περὶ τὸ ἱερὸν, κατὰ μῆνιν τῆς θεοῦ· ἐν γὰρ τῷ περιβόλῳ τοῦ τεμένους ἡ οἴκησίς ἐςιν, ἥ τε τοῦ ἱερέως καὶ τῆς ἱερείας· τὸ δὲ τέμενος χωρὶς τῆς ἄλλης [4] ἁγιςείας διαφανέςατα τῆς τῶν ὑείων κρεῶν βρώσεως καθαρεύει, ὅπου γε καὶ ἡ ὅλη πόλις· οὐδ' εἰσάγεται εἰς αὐτὴν ὗς· ὁ δ' ἐν τοῖς πρώτοις τὸ λῃςρικὸν ἦθος ἐπεδείξα-

4) Parif. ἁγιςίας; Medic. 3. 4. ὅλη ἡ. Verfus finem deeft εὐθὺς in Mofcov.

res reperit. Nam ad ea, quae Antonius dederat, alia Caefar adiecit, ut jam pro latrone fpeciem reguli gereret: facerdos factus Iovis Abretteni, qui Myfiorum eft deus, et Morenae, quae itidem, ut Abrettena, Myfiae eft pars, portione donatus: demum etiam Comanenfe in Ponto facerdotium ei obtigit: quod cum adiiffet, intra menfem vita deceffit, morbo exftinctus acuto: five in eum alias incidit ex nimia repletione: five (ut templi miniftri aiebant) ira deae. Etenim in circuitu templi et pontificis eft et antiftitae habitatio: ipfe facer locus praeter reliquam fanctimoniam apprime purus eft a fuillarum efu carnium, atque adeo in ipfam urbem porcus

δείξατο εὐθὺς κατὰ τὴν πρώτην εἴσοδον τῇ παραβάσει τούτου τοῦ ἔθους· ὥσπερ οὐχ ἱερεὺς εἰσεληλυθὼς, ἀλλὰ διαφθορεὺς τῶν ἱερῶν. Phrygi.

§. 10.

Ὁ μὲν δὴ Ὄλυμπος τοιόσδε. Περιοικεῖται δὲ πρὸς ἄρκτον μὲν ὑπὸ τῶν Βιθυνῶν, καὶ Μυγδόνων, καὶ Δολιόνων· τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι Μυσοὶ καὶ Ἐπίκτητοι. Δολίονας μὲν οὖν μάλιστα καλοῦσι τοὺς περὶ Κύζικον ἀπὸ Αἰσήπου ἕως Ῥυνδάκου καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης· Μυγδόνας δὲ, τοὺς ἐφεξῆς τούτοις, μέχρι τῆς [1] Μυρλεανῶν χώρας· ὑπέρκεινται δὲ

1) Medic. 3. Pariſ. Μυρλιανῶν, uti edd. ante Xylandrum; Medic. 4. Μυρλεανῶν; Euſtathius ad Homer. Il. 9, 480. p. m. 673. 15. hinc refert Μυρλεανῆς χώρας. Cf. ſupra p. m. 159. Reliquae editiones Μυρλειανῶν, uti Stephanus ſ. v. Ἀλεξάνδρεια. Idem tamen gentile ſub h. v. conſtanter facit Μυρλεανὸς, quod cum etiam in numis probetur, uſum haec forma ſolemniorem obtinuiſſe videtur. Et ſic ſupra Μυρλεάτιδις λίμνη p. m. 101. Cum hic et libri ε praeferant, id ipſum poſui.

cus intromittitur nullus: quem morem ille primo ſtatim adventu violavit, latronis ingenium declarans: ut qui non pontifex, ſed ſacrorum corruptela eo veniſſet.

§. 10.

Olympus ergo talis eſt. Verſus ſeptentrionem accolunt eum Bithyni, Mygdones, Doliones: reliquum habent Myſi et Epicteti. Dolionas vocant potiſſimum, qui circa Cyzicum ſunt, ab Aeſepo ad Rhyndacum usque, et Daſcylitidem paludem, Mygdonas, qui deinceps, usque ad Myrleanum agrum. Supra

Phrygia. δὲ τῆς Δασκυλίτιδος ἄλλαι δύο λίμναι μεγάλαι, ἥ τε Ἀπολλωνιᾶτις, ἥ τε Μιλητοπολῖτις· πρὸς μὲν οὖν τῇ Δασκυλίτιδι ²Δασκύλειον πόλις· πρὸς δὲ τῇ Μιλητοπολίτιδι Μιλητόπολις· πρὸς δὲ τῇ τρίτῃ Ἀπολλωνία ἐπὶ Ῥυνδάκῳ λεγομένη· τὰ πλεῖστα δὲ τούτων ἐστὶ Κυζικηνῶν νυνί.

§. 11.

Cyzicus. Ἔστι δὲ νῆσος ἐν τῇ Προποντίδι ἡ Κύζικος συναπτομένη γεφύραις δυσὶ πρὸς ¹τὴν ἤπειρον, ἀρετῇ μὲν κρατίστη, μεγέθει δὲ ὅσον πεντακοσίων σταδίων τὴν

2) Medic. 3. 4. Parif. per ι efferunt, ut quidam alii. Utramque fcripturam produxit Stephanus fub h. v. et fub Βρύλλιον. Cf. ad Melam 1, 19, 3. p. 560. Mutati ει in ε fimile exemplum adfuit in Μύρλεια. Pro Μιλητόπολις Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. praeeunt Μιλητούπολις, et pro Μιλητοπολίτιδι Mofcov. Μιλητοπόλει, denique pro ἐστὶ Medic. 4. εἰσί.

1) Articulum a Cafaubono neglectum ex Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. revocavi, ut μὲν ante κρατίστη ex iisdem et prioribus editionibus. Tum μεγέθει dedi, quia fic omnes codices praeeunt, etiam Cafauboniani. Editiones omnes habent μέγεθος.

Supra Dafcylitidem aliae duae funt paludes, Apolloniatis et Miletopolitis: ad Dafcylitidem urbs eft Dafcyleium: ad Miletopolitidem Miletopolis: ad tertiam Apollonia, quae vocatur ad Rhyndacum: pleraque iftorum nunc Cyziceni habent.

§. 11.

Infula in Propontide eft Cyzicus, duobus pontibus continenti adjuncta, virtute praeftans admodum, ambitu ad 500 ftadia: urbem

τὴν περίμετρον· ἔχει δὲ ὁμώνυμον πόλιν πρὸς αὐταῖς Cyzicus. ταῖς γεφύραις, καὶ λιμένας δύο κλειστοὺς, καὶ νεωσοίκους πλείους τῶν διακοσίων· τῆς δὲ πόλεως τὸ μὲν ἐστὶν ἐν ἐπιπέδῳ, τὸ δὲ πρὸς ὄρει· καλεῖται δ' [2] Ἄρκτων ὄρος· ὑπέρκειται δ' ἄλλο Δίνδυμον μονοφυὲς, ἱερὸν ἔχον τῆς Δινδυμήνης μητρὸς [3] θεῶν, ἵδρυμα τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἔστι δ' ἐνάμιλλος ταῖς πρώταις τῶν

2) Venet. Ἀρκτῶον ὄρος. Ἄρκτων cum editionibus reliqui omnes, improbante Casaubono, qui emendat Ἄρκτον τὸ ὄρος, cum ab Apollonio Rh. 1, 941. ejusque scholiaste scribatur Ἄρκτον ὄρος. Et certe ita in plerisque MSS. exstat, praeterquam in Parisiensi uno, in quo superscriptum est, Brunckio teste, Ἄρκτων, et in nota margini adscripta Ἄρκτων ὄρος. Ita vero nunc duce Hoeltzlino in Apollonio editur, et ita scribendum esse in scholiaste, docent sequentia, in quibus nomen a nutricibus Iovis in ursas mutatis ducit. Probat idem Apollon. 1, 1150. ubi οὔρεσιν Ἄρκτων scribit; Ἀρκτῶα ὄρη in Orpheo v. 515. Hinc Cyzicum antea vocitatum *Arctonnesos*, ut adfirmant Stephanus s. v. Κύζικος et Plin. 5, 40. s. 32. Vulgata igitur scriptura damnari non debet. V. viri docti ad Apollon. c. l. et Wesseling ad Diodor. 18, 52.

3) Articulum τῶν ad exempla Moscov. et epitomes abjeci eo lubentius, quod μήτηρ θεῶν in auctoribus non solum frequentari solet, sed et e numis probatur. Cf. Rasche Lex. num. T. 3. P. 1. p. 662. et Eckhel in doctrina num. P. 1. Vol. 3. p. 96. Antea edd. Aldi, Hopperi Δινδυμένης. In sequ. Moscov. mavult ἐπιμελομένους. Tum Paris. praefert προάστιον.

bem ejusdem nominis habet ad ipsos pontes, duosque portus, qui claudi possunt, et navalia cc plura: pars urbis in plano est, alia monti adjacet: mons Ursorum mons dicitur: supra hunc est alius, Dindymum, uno cacumine: in eo monte fanum est Dindymenes deorum matris dedicatum ab Argonautis. Haec

Cyzicus. τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἡ πόλις, μεγέθει τε καὶ κάλλει, καὶ εὐνομίᾳ πρός τε εἰρήνην καὶ πόλεμον· ἔοικέ τε τῷ παραπλησίῳ τύπῳ κοσμεῖσθαι, ὥσπερ ἡ τῶν Ῥοδίων, καὶ Μασσαλιωτῶν, καὶ Καρχηδονίων τῶν πάλαι. Τὰ μὲν οὖν πολλὰ ἐῶ· τρεῖς δ' ἀρχιτέκτονας τοὺς ἐπιμελουμένους οἰκοδομημάτων τε δημοσίων, καὶ ὀργάνων, τρεῖς δὲ καὶ θησαυροὺς κέκτηται, τὸν μὲν ὅπλων, τὸν δ' ὀργάνων, τὸν δὲ σίτου· ποιεῖ δὲ τὸν σῖτον ἄσηπτον ἡ Χαλκιδικὴ μιγνυμένη. Ἐπεδείξαντο δὲ τὴν ἐκ τῆς παρασκευῆς ταύτης ὠφέλειαν ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ. Ἐπελθόντος γὰρ αὐτοῖς ἀδοκήτως τοῦ βασιλέως πεντεκαίδεκα μυριάσι, καὶ ἵππῳ πολλῇ, καὶ κατασχόντος τὸ ἀντικείμενον ὄρος, ὃ καλοῦσιν Ἀδραστείας, καὶ τὸ προάστειον, ἔπειτα καὶ διάραντος εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως αὐχένα, καὶ προσμα-

Haec urbs comparari potest cum principibus Asiae urbibus, ob magnitudinem, pulcritudinem, et legum bonitatem, bello pacique juxta accommodata: videtur iisdem ornamentis praedita, quibus Rhodiorum, Massiliensium Carthaginensiumque urbes antiquitus fuerunt decoratae. Pleraque hic praetereo. Tres ea civitas habet architectos, qui curam gerunt aedificiorum publicorum et instrumentorum: ita etiam armamentaria: unum armorum, alterum machinarum, frumenti tertium: quod incorruptum servat admista terra Chalcidica. Mithridatico bello utilitatem hujus apparatus demonstraverunt. Cum enim de improviso invasisset eos rex peditum CL millibus, magnoque equitatu, et oppositum montem, qui Adrasteae dicitur, occupasset, ac suburbium, deinde etiam ad cervicem, quae supra urbem

προσμαχομένου πεζῇ τε καὶ κατὰ θάλατταν τετρακοσίαις ναυσὶν, ἀντέσχον πρὸς ἅπαντα οἱ Κυζικηνοὶ, ὥστε καὶ ἐγγὺς ἦλθον τοῦ [4] ζωγρίᾳ λαβεῖν τὸν βασιλέα ἐν τῇ διώρυγι ἀντιδιορύττοντες· ἀλλ' ἔφθη φυλαξάμενος καὶ ἀναλαβὼν ἑαυτὸν ἔξω τοῦ ὀρύγματος· ὀψὲ δὲ ἴσχυσεν εἰςπέμψαι τινὰς νύκτωρ ἐπικούρους ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς Λεύκολλος· ὤνησε δὲ καὶ [5] λιμὸς τῷ τοσούτῳ πλήθει τῆς στρατείας Cyzicus. p. 576.

bem est, castra transtulisset, et terra urbem oppugnaret ac mari navibus CCCC, ita haec omnia sustinuerunt Cyziceni, ut parum etiam abfuerit, quin ipsum Mithridatem caperent vivum in cuniculo, quem is fodiebat: cum ipsi alium ex adverso agerent: evasit tamen, cum re observata se e cuniculo subduxisset: sero Lucullus Romanorum imperator effecit, ut praesidium in urbem mittere posset. Profuit

4) Moscov. ζωγρεῖα et ζώγρια, alii omnes cum editionibus ζώγρια. Sic et alibi suspensam tenent scripturam libri, etsi per ι praeferenda ideo est, quod non a ζωγρεύω, sed a ζωγρέω descendit. Cf. Wesseling. ad Diodor. eclog. 25, 2. in. et Schweighaeuser. ad Polyb. 1, 7, 11. Reliqui igitur ι, ita tamen, ut darem ζωγρίᾳ, in hoc nexu satis notum. Post edd. ante Xylandrum scribunt ἀντιδιορύττοντας. Tum Casaubonn. Paris. πέμψαι, Ven. 2. ἐκπέμψαι, Ven. 1. εἰςπέμψας, alii cum edd. εἰςπέμψαι. Pro Λεύκουλλος reposui, ut alibi, Λεύκολλος. Moscov. Λευκόλογος, sic, ut subjectis punctis ογ delenda indicet.

5) Mire hanc vocem corrumpunt libri. Moscov. λίμας et λευμας; Venet. 1. λίμνας; Ven. 2. Medic. 3. edd. Aldi, Hopperi λίμας, quod Victorius ad marginem ed. Aldinae mutaverat in λιμός; Medic. 4. λίμας, et ex corr. λιμὸς, quod simpliciter exhibet Paris. Xylander reposuit primus λοιμός. Utrius-

Cyzicus. τείας ἐπιπεσών, ὃν οὐ προείδετο ὁ βασιλεύς, ὡς ἀπῆλθε πολλοὺς ἀποβαλών. Ῥωμαῖοι δ' ἐτίμησαν τὴν πόλιν· καὶ ἔστιν ἐλευθέρα μέχρι νῦν, καὶ χώραν ἔχει πολλὴν τὴν μὲν ἐκ παλαιοῦ, τὴν δὲ τῶν Ῥωμαίων [6] προσθέντων· καὶ γὰρ τῆς Τρωάδος ἔχουσι τὰ πέραν τοῦ Αἰσήπου, τὰ περὶ τὴν Ζέλειαν, καὶ τὸ τῆς Ἀδραστείας πεδίον· καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης τὰ μὲν ἔχουσι ἐκεῖνοι, τὰ δὲ Βυζάντιοι· πρὸς δὲ

Utriusque vocis magna fertur in libris fluctuatio, quam nec nexus semper et ipsa historia componunt. Multa dabit Hemsterhus. ad Schol. Aristophan. in Plut. v. 627. Casaubonus praefert quidem λοιμὸς, monet tamen, Appiano auctore in Mithridat. c. 76. praecessisse λιμὸν, secutum λοιμόν. Equidem, cum in libris ι constanter teneatur, in λιμὸς subsistendum putavi. Et sic Memnon cap. 42. λιμὸν tantum commemorat.

6) Casaubonn. προστιθέντων; Venet. I. προστεθέντων; reliqui cum edd. προσθέντων. In seqq. pro Ἀπολλωνίτιδος Medic. 4. dat Ἀπολλωνιάτιδος, quod cum etymo respondeat et a Stephano diserte commemoretur, recepi. Post pro Ἀβρεττηνῆς Moscov. substituit Ἀβρεττανῆς, uti effert etiam Suidas, nempe ex diversa dialecto. In Stephano Ἀβρεττινή, quod Gavel in Miscell. observ. nov. T. 4. p. 221. recte in Ἀβρεττηνὴ mutare docet subjectum gentile. Cf. ad Plin. 5, 32. f. 30. Μυσίας deest in Paris.

fuit etiam urbi fames, in tanto regis exercitu coorta: quem cum non praevidisset ille, multis suorum amissis discessit. Romani Cyzico honorem habuerunt: estque etiamnum libera, multumque habet agri, partim antiquitus, partim dono Romanorum: nam et Troadis partem habent trans Aesepum, quod est ad Zeleiam, et campum Adrasteae: et Dascylitidem lacum partim Byzantii habent, partim

δὲ τῇ Δολιονίδι καὶ τῇ Μυγδονίδι νέμονται πολλὴν Cyzicus.
μέχρι τῆς Μιλητοπολίτιδος λίμνης, καὶ τῆς Ἀπολλωνιάτιδος αὐτῆς· δι' ὧν χωρίων καὶ ὁ Ῥύνδακος ῥεῖ ποταμὸς, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Ἀζανίτιδος· προσλαβὼν δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἀβρεττηνῆς Μυσίας ἄλλους τε καὶ [7] Μάκεστον ἀπ' Ἀγκύρας τῆς Ἀβασίτιδος. ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Προποντίδα κατὰ Βέσβικον νῆσον. Ἐν ταύτῃ [8] δὴ τῇ νήσῳ τῶν Κυζικηνῶν ὄρος ἐστὶν

7) Moſcov. Μέλιστον ἀπὸ τῆς Ἀγκύρας; Pariſ. edd. Aldi, Hopperi cum vetere interprete (*Meceſto*) Μέκεστον; Medic. 3. 4. Μήκεστον; edd. inde a Xylandro Μάκεστον. Sed et in aliis auctoribus varia forma prodit. Plin. 5, 40. ſ. 32. *Maceſtos*; Μέγιστος videtur eſſe Polybii 5, 77, 9. etſi Scholiaſtes Apollonii 1, 1165. ipſum Rhyndacum ſua aetate hoc nomen ſortitum eſſe adfirmat. Pro Ἀβασίτιδος Berkel. ad Stephan. p. 116. B. conjicit Ἀμβασίτιδος, etſi ipſe parum huic emendationi confidit. Codices certe omnes vulgatam formam tuentur. Tum pro Βέσβικον Moſcov. dat Βέβικον. At Βέσβικον ſuffragiis ſuis praeter codices noſtros comprobant Stephanus h. v. Plinius 5, 44. ſ. 32. et praeter alios Ammian. 22, 8.

8) Moſcov. Medic. 3. 4. δὲ, ut ſit ſaepe. Tum Moſcov. ἔνδενδρον et Αὐτάρκη et Ἀρτάρκη. Sed Ἀρτάκη probat Stephanus, et eodem nomine antiquum oppidum Scylax p. 35. Hudſ. et Herodotus 4, 14. 6, 33.

tim Cyziceni: hi ad Dolionidem quoque et Mygdonidem multis fruuntur, usque ad Miletopolitidem et Apolloniatidem paludem. Per has regiones Rhyndacus labitur fluvius, ortus in Azanitide: recipiensque ex Abrettena Myſia cum alios, tum Maceſtum ab Ancyra Abaſitidis fluentem, in Propontidem exit apud Besbicum inſulam. In hac mons eſt Cyzi-

Cyzicus. ἐστὶν εὔδενδρον Ἀρτάκη· καὶ νησίον ὁμώνυμον πρόκειται τούτου· καὶ πλησίον ἀκρωτήριον Μέλανος καλούμενον ἐν παράπλῳ τοῖς εἰς [9] Πρίαπον κομιζομένοις ἐκ τῆς Κυζίκου.

§. 12.

Τῆς δ' ἐπικτήτου Φρυγίας [1] Ἀζανοί τε εἰσι, καὶ Νακόλεια, καὶ Κοτιάειον, καὶ Μιδάειον, καὶ Δορύλαιον

9) Casaubonn. quidam, Venet. 1. Πρίαμον.

1) Moscov. Paris. Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi, vetus interpres Ἀζινοί. At Ἀζανοὶ ex nostro tuetur etiam Stephanus, et antea ipse Strabo in Ἀζανίτιδος. Ἀζανοὶ novit etiam Hierocles p. 668. Wessel. Si quid mutandum, in principio Αι ex Ptolem. 5, 2. et numis reponendum videatur. Cf. quos laudat Wesseling. ad Hierocl. c. l. et Eckhel. in doctr. num. P. 1. Vol. 3. p. 128. Pro Νακόλεια in Medic. 3. 4. Moscov. Paris. legitur Νακολία. Stephanus s. v. Ἀζανοὶ ex Nostro refert Νακώλεια, quod in Νακόλεια mutat Holsten. in not. p. 10. Sed priores ante ultimam syllabas parum sibi in auctoribus constare satis docuit Wesseling. ad Hierocl. p. 678. et ipse Stephanus h. v. qui adeo in Νακολία Strabonem adlegat, ita ut sic cum MSStis legendum videatur ex ordine literarum. Tum Moscov. praeit Κοτυάϊον, Medic. 3. 4. Κοτυαῖον, Paris. Κοτιαίον, epitome Κοτιάϊον. At et Ptolem. 5, 2. scribit Κοτυάειον, Plin. 5, 41. 32. *Cotyaion.* Numi tamen ita discrepant, ut pro υ ponant ι, Κοτιαεων. Quod

Cyzicenorum, nomine Artace, arboribus probe consitus: et insula eiusdem nominis ante eum jacet, et promontorium quod Melanos dicitur: id praetervehuntur, qui a Cyzico Priapum navigant.

§. 12.

At Epicteti Phrygiae sunt Azani, Nacoleia, Cotiaeium, Midaium, Dorylaeum

ρύλαιον πόλεις, καὶ Κάδοι· τοὺς δὲ Κάδους ἔνιοι τῆς Cyzicus.
Μυσίας φασίν. Ἡ δὲ Μυσία κατὰ τὴν μεσόγαιαν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπηνῆς ἐπὶ τὴν Περγαμηνὴν καθήκει, καὶ τὸ Καΐκου λεγόμενον πεδίον· ὥστε μεταξὺ κεῖσθαι τῆς τε Ἴδης καὶ τῆς Κατακεκαυμένης, ἣν οἱ μὲν Μυσίαν, οἱ δὲ Μαιονίαν φασίν.

Quod cum etiam literarum series in Stephano probet, qui praeterea Strabonem testem facit, praeferendum putavi. Tum Μιδάϊον exstat in libris omnibus, etiam in epitome, quod tamen Μιδάειον efferunt Dio 49, 18. Ptolem. 5, 2. Stephanus h. v. scripturam hanc evincentibus maxime numis, in quibus non semel Μιδαεων legitur. Et sic Plin. c. l. *Midaion.* De variis corruptionibus cf. Reimarus ad Dion. c. l. Dedi Μιδάειον. Denique Δορύλαιον librorum in Δορίλεον mutat Medic. 4. *Dorilium* vetus interpres, Δορυλάϊον epitome. At Δορύλαιον diserte ex Nostro probat Eustath. ad Dionys. v. 815. ubi aliae scribendi formae simul notantur. Nec adeo iidem auctores sibi constant, ut Stephanus h. v. et Κάδοι, Plin. 5, 29. et 31. s. 29. Sed de his v. Berkel. ad Stephanum p. 308. Wesseling. ad Hieroclem p. 678. Ex numorum Δορυλαεων scribendum et hic sit Δορυλάειον; obsecutus tamen sum Eustathio.

rylaeum urbes, et Cadi: quam Mysiae alii adscribunt. Mysia in mediterraneis ab Olympena ad Pergamenam est porrecta, et campum Caici dictum, ita ut sit sita inter Idam, et Catakekaumenam, hoc est combustam, sive Mysiam, sive Maeoniam: utrumque enim fertur.

Phrygia.

§. 13.

Ὑπὲρ δὲ τῆς Ἐπικτήτου πρὸς νότον ἐστὶν ἡ μεγάλη Φρυγία, λιποῦσα ἐν ἀριστερᾷ τὴν [1] Πεσσινοῦντα, καὶ τὰ περὶ Ὀρκαορικοὺς, καὶ Λυκαονίαν· ἐν δεξιᾷ δὲ Μαίονας, καὶ Λυδοὺς, καὶ Κᾶρας· ἐν ᾗ ἐστιν ἥτε παρώρειος λεγομένη Φρυγία, καὶ ἡ πρὸς Πισιδίαν, καὶ τὰ περὶ Ἀμόριον, καὶ [2] Εὐμένειαν, καὶ Σύνναδα· εἶτα Ἀπάμεια ἡ Κιβωτὸς λεγομένη, καὶ Λαοδίκεια, αἵπερ εἰσὶ μέγισται τῶν κατὰ τὴν Φρυγίαν πόλεων· περίκειται δὲ ταύταις καὶ πολίσματα.

Ἀφρο-

1) Medic. 3. Πισσινοῦντα, 4. Πισινοῦντα, ut vetus interpres. Tum Medic. 4. Ὀρκαοριοὺς; alii cum edd. Ὀρκαορυκούς. Equidem dedi Ὀρκαορικοὺς, de quo v. fupra p. m. 180. Deinde cum Mofcov. fcripfi Κᾶρας pro Κάρας, at παρόριος reliqui Mediceo 3. παρώριος Parifienfi.

2) Sic Medic. 4. quod probat Stephanus et ex eo Cafaubonus. Suffragantur numi, in quibus Ευμενεων legitur Cf. Weffeling. ad Hierocl. p. 666. Vulgo Εὐμενίαν, uti et effert epitome. Ante Φρυγίαν articulus deeft in Medic. 4 ante πολίσματα in Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. καί.

§. 13.

Supra Epictetum verfus meridiem eft magna Phrygia, Peffinunte ad finiftram relicta, et quae funt circa Orcaoricos et Lycaoniam: ad dextram Maeonibus, Lydis, et Caribus. In hac eft etiam quae ad montana adjacens Parorius dicitur Phrygia, et quae ad Pifidiam eft, ac regio circa Amorium, Eumeniamque, et Synnada: deinde Apamea, cognomento Cibotus, et Laodicea, quae funt maximae Phrygiarum urbium. His etiam circumpo-

[2]Ἀφροδισιάς, [3]Κολοσσαί, Θεμισώνιον, Σαναός, Μη- Phrygia.
τρόπολις, Ἀπολλωνιάς· ἔτι δὲ ἀπωτέρω τούτων
Πέλται, Ταβέαι, Εὐκαρπία, Λυσιάς.

§. 14.

Ἡ μὲν οὖν παρώρεια ὀρεινήν τινα ἔχει [1]ῥάχιν, p. 577.
ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐκτεινομένην ἐπὶ δύσιν· ταύτῃ δ'

 ἑκα-

3) Medic. 3. 4. Κολασσαὶ, ut codices plures in epiſtola Pauli ad Coloſſenſes 1. 2. nec minus alii auctores, quos producunt Weſſeling. c. l. et Wetſten. ad Paulum ad Coloſſ. 1, 2. Herodotus tamen 7, 30. Xenophon de exped. Cyri 1, 2, 6. Κολοσσαὶ, quae videtur eſſe ſcriptura antiquior, Straboni etiam aptior, etſi alii aliter ſtatuunt. Sed v. Eckhel in doctr. num. P. 1. Vol. 3. p. 147. In ſequentibus has variationes ex MSStis notatas inveni; Moſcov. Σαναάς; minus recte; Σαναὸς enim etiam apud Hieroclem p. 666. et alibi legitur. Tum Moſc. Ἀπολλωνίας, forte quod Μητρόπολις nomen adpellativum putaret, ut fecerunt interpretes, cum ſit proprium a multis hic commemoratum, de quo monuerunt Caſaubonus ad h. l. Holſten. ad Stephan. p. 208. et Spanhem. de uſu — numiſm. T. 1. p. 630. Porro pro Ταβέαι Moſcov. Ταμέαι, Medic. 3. Ταβαίαι. An *Tabae* Livii 38, 3. huc pertineat, ut cenſet Caſaubonus, dubitare licet propter ſitum verſus mare Pamphylium.

1) Ῥάχιν recepi ex Moſc. de quo cf. ad lib. 9. p. m. 345. Vulgo, ut alibi, ῥᾶχιν. In praecedentibus pro παρωρία Medic.

cumpoſita ſunt oppida, Aphrodiſias, Coloſſae, Themiſonium, Sanaos, Metropolis, Apollonias; longius deinde Peltae, Tabeae, Eucarpia, Lyſias.

§. 14.

Paroreios Phrygia montanum habet dorſum, ab ortu verſus occaſum productum: ei utrimque ſubjecta eſt magna planities, dorſo-

Phrygia. ἑκατέρωθεν ὑποπέπτωκέ τι πεδίον μέγα, καὶ πόλεις πλησίον αὐτῆς, πρὸς ἄρκτον μὲν Φιλομήλιον, ἐκ θατέρου δὲ μέρους Ἀντιόχεια, ἡ πρὸς Πισιδίᾳ καλουμένη· ἡ μὲν, ἐν πεδίῳ κειμένη πᾶσα, ἡ δ' ἐπὶ λόφου, ἔχουσα ἐποικίαν Ῥωμαίων. Ταύτην δ' ᾤκισαν Μάγνητες οἱ πρὸς Μαιάνδρῳ. Ῥωμαῖοι [2] δ' ἠλευθέρωσαν τῶν βασιλέων, ἡνίκα τὴν ἄλλην Ἀσίαν Εὐμένει παρέδοσαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου· ἦν δὲ ἐνταῦθα καὶ ἱερωσύνη τις Μηνὸς Ἀρκαίου, πλῆθος ἔχουσα ἱερο-

Medic. 4. exhibet παρωρεῖα; melius παρώρεια. Post pro πόλις propter subjecta ex Medic. 3. 4. Paris. reposui πόλεις. In seqq. post Ἀντιόχεια Moscov. subjicit πᾶσα, deletis inde verbis ἡ πρὸς Πισιδίᾳ — κειμένη. Reliqui et Casauboniani et mei πᾶσα post κειμένη projiciunt, tantum quod Paris. dat καλουμένη (pro κειμένη) πᾶσα. Recepi πᾶσα. Ἡ δὲ, quod vulgo legitur, cum Moscov. mutavi in ἡ δέ. Pro ᾤκισαν Paris. ᾤκησαν; Moscov. utrumque adfert.

2) Medic. 3. 4. δέ. Edd. Aldi, Hopperi vitiose ἐλευθέρωσαν. Tum Mosc. Εὐμένεῖ, (sic) addito hoc scholio: Εὐμένει τὸ κύριον, εὐμενεῖ τὸ ἐπίθετον. Pro τὶς in Casaubonn. Ven. 1. legitur τινὸς, et in Casaubonn. Ἀσκαίου pro Ἀρκαίου. Sed cf. Blond in Mem. de Paris T. 42. p. 381. et quae supra adtuli p. m. 128 sq. Pro χωρίων ἱερῶν Moscov. dat χωρίον ἱερὸν, et pro ἐπὶ τὴν ἐκείνου κληρονομίαν Paris. ὑπὸ τ. ἐ. κλ.

dorseque vicina urbs septentrionem versus Philomelium, ad meridiem Antiochea ad Pisidiam, quae vocatur: illa omnis in campo, haec in colle sita, et coloniam habens Romanam. Hanc Magnetes condiderunt, qui ad Maeandrum habitabant: liberaverunt a regibus Romani, quo tempore Asiam reliquam Eumeni tradiderunt, quae intra Taurum iacet. Fuit ibi etiam sacerdotium Menis Arcaei, multitudinem

ἱεροδούλων, καὶ χωρίων ἱερῶν· κατελύθη δὲ μετὰ Phrygia.
τὴν Ἀμύντου τελευτὴν ὑπὸ τῶν πεμφθέντων ἐπὶ τὴν ἐκείνου κληρονομίαν. [3] Σύνναδα δ' ἐστὶν οὐ μεγάλη πόλις· πρόκειται δ' αὐτῆς ἐλαιόφυτον πεδίον, ὅσον ἑξήκοντα σταδίων· ἐπέκεινα δ' ἐστὶ Δοκιμία κώμη, καὶ τὸ λατόμιον τοῦ Συνναδικοῦ λίθου· οὕτω μὲν Ῥωμαῖοι καλοῦσιν· οἱ δ' ἐπιχώριοι [4] Δοκιμίτην, καὶ Δοκιμαῖ-

3) Medic. 4. Σίννα‌δα. Alii, ut ſupra, Σύνναδα, quod praeter auctores probant etiam numi (Συνναδεων). Pro αὐτῇ, quod in edd. legitur, Caſaubonn. Medic. 3. 4. Pariſ. Ven. 1. αὐτῆς, uti centies in Noſtro et aliis. Tum Δοκιμία in MSStis et edd. Stephanus autem aperte ex hoc loco ſ. v. Σύνναδα refert Δοκίμεια, qui tamen ſuo ordine Δοκίμειον habet; Ptolem. 5, 2. Δοκίμαιον; Hierocles p. 677. Δοκίμιον. Cf. Berkel. ad Stephan. p. 306. Weſſeling ad Hierocl. p. 677. Numi Δοκιμεων, quod gentile eſt Stephano a Δοκίμειον deductum. Cum et ſic τὸ ι elidatur, librorum Δοκιμία reliqui. Deinde Medic. 4. Σιvναδικοῦ. Cf. antea.

4) Moſcov. Δοκιμίτιν et Τοκιμαίαν; Medic. 3. 4. Τοκιμαῖαν, quae ex praecedentibus judicari poſſunt. Vulgatam lectionem praeter alios libros confirmat etiam Stephanus ſ. v. Σύνναδα. Sed ut genus conſentiat, ſine dubio legendum Δοκιμαῖον, uti etiam vult Holſten. ad Stephan. p. 307. Δοκιμέα tamen emendat Salmaſ. ad Solin. p. m. 394. Quod cum longius recedat, Δοκιμαῖος in Stephano ſubpleri potius debet. Pro νυνὶ Moſc. vult νῦν, et pro κατὰ τὸ Medic. 3. 4. κατά τε.

nem hierodulorum habens et ſacrorum locorum: ſed everſum eſt a morte Amyntae ab iis, qui in haereditatem ejus miſſi fuerunt. Synnada urbs eſt non magna: ante eam campus jacet oleis conſitus, ſtadiorum circiter LX, ab altera parte eſt Docimia pagus, et lapicidinae Synnadici lapidis, ut quidem Romani appellant: nam incolae Docimiten et

Phrygia. κιμαῖον· κατ᾽ ἀρχὰς μὲν μικρὰς βώλους ἐκδιδόντος τοῦ μετάλλου· διὰ δὲ τὴν νυνὶ πολυτέλειαν τῶν Ῥωμαίων κίονες ἐξαιροῦνται μονόλιθοι μεγάλοι, πλησιάζοντες τῷ ἀλαβαστρίτῃ λίθῳ κατὰ τὴν ποικιλίαν· ὥστε, καίπερ πολλῆς οὔσης τῆς ἐπὶ θάλατταν ἀγωγῆς τῶν τηλικούτων φορτίων, ὅμως καὶ κίονες καὶ πλάκες εἰς Ῥώμην κομίζονται θαυμαστοὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος.

§. 15.

Ἀπάμεια δ᾽ ἐστὶν [1] ἐμπορεῖον μέγα τῆς ἰδίως λεγομένης Ἀσίας, δευτερεῦον μετὰ τὴν Ἔφεσον· αὕτη γὰρ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὑποδοχεῖον κοινόν ἐστιν. Ἵδρυται δὲ ἡ Ἀπάμεια ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ· καὶ ῥεῖ διὰ μέσης

1) Medic. 3. ἐμπόριον pro ἐμπορεῖον. De quo saepius dictum. Moscov. et Parif. Ἀπάμειά τ᾽.

et Docimaeum vocant. Eae fodinae ab initio exiguas glebas ediderunt: sed ob sumtuum magnitudinem, quam nunc faciunt Romani, eruuntur magnae columnae solidi lapidis, varietate ad Alabastriten accedentes lapidem: ita ut, quanquam difficilis sit huiusce onerum ad mare vectura, tamen et columnae et tabulae Romam perferantur, magnitudine atque pulcritudine admiranda.

§. 15.

Apamea emporium est magnum eius, quae proprie dicitur Asia, proxima post Ephesum dignitate: haec enim commune est receptaculum eorum, qui et ab Italia et e Graecia veniunt. Sita est Apamea ad Marsyae fluvii ostia: qui ad ipsam

μέσης τῆς πόλεως ὁ ποταμὸς, τὰς ἀρχὰς [2] ἀπὸ τῆς πόλεως ἔχων· κατενεχθεὶς δ' ἐπὶ τὸ προάστειον σφοδρῷ καὶ κατωφερεῖ τῷ ῥεύματι, συμβάλλει πρὸς τὸν Μαίανδρον, προσειληφότα καὶ ἄλλον ποταμὸν Ὀργᾶν, δι' ὁμαλοῦ φερόμενον πρᾶον καὶ μαλακόν· ἐντεῦθεν δ' ἤδη [3] μέγας γενόμενος Μαίανδρος, τέως μὲν διὰ τῆς Φρυγίας φέρεται· ἔπειτα διορίζει τὴν Καρίαν καὶ τὴν Λυδίαν κατὰ τὸ Μαιάνδρου καλούμενον Phrygia.

 πεδίον,

2) Cum Marſyas Celaenis oriatur (Liv. 38, 13, 6. Xenoph. de exp. Cyri 1, 2, 8. Max. Tyr. 8, 8. Curtius 3. in. et ipſe Strabo deinceps) et poſt Celaenis incolae ad recens conditam urbem, Apameam, tranſierint, (Strabo infra p. 578.) Caſaubonus leg. cenſet ὑπεράνω ſ. ἄνω τῆς πόλεως pro ἀπὸ τ. πολ. Melius forte Salmaſ. ad Solin. p. m. 580. ſuffragante Palmerio ad Gr. auctorr. p. 339. ἀπὸ τῆς ἀρχαίας πόλεως. Libri omnes in vulgata perſtant, quae tamen inepta eſt, etſi etiam reddidit epitome. Κατωφερεῖ in καταφερεῖ mutant Ven. 1. et Pariſ. qui etiam ex more προάστιον praeit. De priori voce cf. Weſſeling ad Herodot. 2, 63. et Iungermann. ad Polluc. 5, 69. 71.

3) Μέγας deeſt in Moſcov. Medic. 3. Pariſ. Venet. 1. Equidem non dimitto. Agnoſcit etiam vetus interpres, qui vertit: *auctus*. Antea Medic. 3. 4. ἐντεῦθεν δ'. Poſt Moſcov. διορύσσει pro διορίζει, quod recte habet, et pro κατὰ idem καί. Cf. ad Melam 1, 17, 1.

ipſam ortus urbem, mediam eam perfluit: et poſtquam ſuburbium vehemente atque praecipite fluxu percurrit, cum Maeandro coit, qui jam alium recepit ſuo alveo fluvium Organ, per aequabile et leviter molliterque delatum ſolum. Hinc jam auctus aquis Maeander, aliquamdiu per Phrygiam fluit: deinde Cariam a Lydia diſterminat, apud campum, qui Maeandrius dicitur, nimis quam obliquus, ita ut

Phrygia. πεδίον, σκολιὸς ὢν εἰς ὑπερβολὴν, ὥστε ἐξ ἐκείνου τὰς σκολιότητας ἁπάσας μαιάνδρους καλεῖσθαι· τελευτῶν δὲ κατὰ Καρίαν αὐτὴν [4] διαῤῥεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Ἰώνων νῦν κατεχομένην, καὶ μεταξὺ Μιλήτου καὶ Πριήνης ποιεῖται τὰς ἐκβολάς. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ [5] Κελαινῶν λόφου τινὸς, ἐν ᾧ πόλις ἦν ὁμώνυμος
p. 578. τῷ λόφῳ· ἐντεῦθεν δ' ἀναστήσας τοὺς ἀνθρώπους ὁ Σωτὴρ Ἀντίοχος εἰς τὴν νῦν Ἀπάμειαν τῆς μητρὸς ἐπώνυμον τὴν πόλιν ἀπέδειξεν Ἀπάμας· ἣ θυγάτηρ μὲν ἦν [6] Ἀρταβάζου· δεδομένη δ' ἐτύγχανε πρὸς γάμον

4) Vulgo cum libris MSStis διαιρεῖ, quod alienum sit a sensu et nexu; levi facta immutatione Casaubonus substituit, suffragante Salmasio ad Solin. p. m. 587. ita, ut etiam κατὰ mutet in καὶ, quas particulas invicem confundi vel ex praecedentibus vidimus. Accedit Salmasio Palmerius in auctorr. Gr. p. 339. Confirmat Livius 38, 13, 7. *per Caras primum, deinde Ionas in sinum maris editur.* Ausus igitur sum ita reponere.

5) Sic libri omnes; Salmasius tamen ad Solinum p. m. 587. emendat Κελαινοῦ. Hic tamen non adsentior, quia mutandi causa non adest. Post ἐντεῦθεν deest δ' in Medic. 3. 4. et pro ἐπέδειξεν Medic. 4. dat ἀπέδειξεν, quod probante Casaubono recepi.

6) Vitium Xylandrinae ed. Ἀρταβάρου reddidit ed. Casaubo-

ut ab eo etiam omnes obliquitates Maeandri appellentur: tandem ipsam Cariam, Ionia quae nunc dicitur, perfluit, et inter Miletum et Prienam in mare exit. Oritur a Celaenorum quodam tumulo, ubi urbs tumulo fuit cognominis: atque hinc cives transtulit Antiochus Soter in eam, quae nunc dicitur, Apameam: cui a matre Apama ipse nomen fecit,

γάμον Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι. Ἐνταῦθα δὴ μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Ὄλυμπον, καὶ τὸν Μαρσύαν, καὶ τὴν ἔριν, ἣν ἤρισεν ὁ Μαρσύας πρὸς Ἀπόλλωνα. Ὑπέρκειται δὲ καὶ λίμνη φύουσα κάλαμον, τὸν εἰς τὰς γλώττας τῶν αὐλῶν ἐπιτήδειον· ἐξ ἧς ὑπολείβεσθαί φασι τὰς πηγὰς ἀμφοτέρας, τήν τε τοῦ Μαρσύου, καὶ τὴν τοῦ Μαιάνδρου. Phrygia.

§. 16.

Ἡ δὲ Λαοδίκεια, μικρὰ πρότερον οὖσα, αὔξησιν ἔλαβεν ἐφ' ὑμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων, καίτοι κακωθεῖσα ἐκ πολιορκίας ἐπὶ Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος· ἀλλ' ἡ τῆς χώρας ἀρετὴ, καὶ τῶν πολιτῶν τινες εὐτυχήσαντες, μεγάλην ἐποίησαν αὐτήν. Ἱέρων

fauboni. Tum pro δεδομένη Venet. 1. δεχομένη, ut edd. ante Cafaubonum, et Ἐνταῦθα δὲ Medic. 3. 4. Mofcov. Ven. 1. Ἐ. δή. Pro ἔρισεν ex Medic. 3. 4. recepi ἤρισεν. Ὁ ante Μαρσύας deeft in Medic. 3. Tum uterque dat ἀπολείβεσθαι.

fecit, filia Artabazi, quae nuptum data fuerat Seleuco Nicatori. Ifti loco adfignant fabulam Olympi et Marfyae: ac concertationem Marfyae adverfus Apollinem. Superne eft palus, calamum edens ad tibiarum lingulas aptum: ex hac palude aiunt utrumque fcaturire amnem, Marfyam inquam et Maeandrum.

§. 16.

Laodicea cum ante effet exilis, noftra et parentum noftrorum aetate crevit, quanquam oppugnatione Mithridatis Eupatoris damnum accepiffet non contemnendum. Sed foli praeftantia, et laeta civium quorundam fortuna, eam amplificaverunt. Prior Hiero

Phrygia. Ἱέρων μὲν πρότερον, [1] ὃς πλειόνων, ἢ δισχιλίων ταλάντων κληρονομίαν κατέλιπε τῷ δήμῳ, πολλοῖς τ' ἀναθήμασιν ἐκόσμησε τὴν πόλιν. Ζήνων δὲ ὁ ῥήτωρ ὕστερον, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πολέμων, ὃς καὶ βασιλείας ἠξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας ὑπ' Ἀντωνίου μὲν πρότερον, ὑπὸ Καίσαρος δὲ τοῦ Σεβαστοῦ μετὰ ταῦτα. Φέρει δ' ὁ περὶ τὴν Λαοδίκειαν τόπος προβάτων ἀρετὰς, οὐκ εἰς μαλακότητας μόνον τῶν ἐρίων, ᾗ καὶ τῶν Μιλησίων διαφέρει, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κοραξὴν χρόαν, [2] ὥστε καὶ προσοδεύονται λαμπρῶς ἀπ'

1) Moscov. ὡς. Post κοραξὶν omnes libri. *Tzschucke.* Insolens locutio. Alius dixisset κοράκων vel κόρακος χρόαν. An composita voce dixit Strabo κοραξιχρόαν? Non enim alius compositis vocibus magis delectatur, quam Strabo. *Casaubonus.* Bochartus in Hieroz. P. 2. lib. 2. c. 10. p. m. 199. propter similis soni vocem τὴν excidisse putat ἐν legitque τὴν ἐν κόραξιν. Lenius fluit emendatio Palmerii ad Gr. auctor. p. 339. καὶ εἰς τὴν κορακίνην χρόαν. At parata est levior medicina, si κοραξὴν legatur, quam admovit Salmas. ad Tertullianum de pallio p. 215. ubi plura de h. v. Equidem minime rejiciendam putavi.

2) Sic Medic. 3. Paris. quod et volebat Casaubonus, suffra-

Hiero CIↃ CIↃ talentorum, ampliorem etiam hereditatem legavit civitati, cum multis urbem donariis exornasset. Zeno deinde rhetor, atque hujus filius Polemo: qui etiam ob res praeclare gestas regno dignatus est, primum ab Antonio, deinde a Caesare Augusto. Loca, quae sunt circum Laodiceam, oves alunt excellentes: non mollitie modo lanarum, qua etiam Milesiis praestant: sed etiam ad corvorum nigredinis aemulum colorem: unde amplos

ἀπ᾽ αὐτῶν· ὥσπερ καὶ οἱ Κολοσσηνοὶ ἀπὸ τοῦ ὁμωνύ- Phrygia.
μου χρώματος πλησίον οἰκοῦντες. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Κάπρος, καὶ ὁ Λύκος συμβάλλει τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ, ποταμὸς εὐμεγέθης· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ πρὸς τῷ Λύκῳ Λαοδίκεια λέγεται. Ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ὄρος Κάδμος, ἐξ οὗ καὶ ὁ Λύκος ῥεῖ· καὶ ἄλλος ὁμώνυμος τῷ ὄρει. Τὸ πλέον δ᾽ οὗτος [3] ὑπὸ γῆς ῥυεὶς, εἶτ᾽ ἀνακύψας συνέπεσεν εἰς ταὐτὸ τοῖς ἄλλοις ποταμοῖς, ἐμφαίνων ἅμα τὸ πολύτρητον τῆς χώρας, καὶ τὸ εὔσειστον· εἰ γάρ [4] τις ἄλλη, καὶ

suffragante Palmerio c. l. Medic. 4. οἵπερ; Casaubonn. ὅπερ; reliqui cum edd. ὥσπερ. Tum pro Κολοσσηνοὶ in Medic. 3. reperitur Κολασσαεῖς. At plane obscurum est, quid illi ad colorem nigrum, vel alium valeant. Quare Palmerius c. l. conjecit Κελαινεῖς, satis apte ad rem, non item ad libros. Alii expediant.

3) Casaubonn. Medic. 4. ὑπὸ γῆν, ut alibi. Tum Medic. 3. ἐμφαίνων et pro ἅμα τὸ Moscov. Medic. 4. (ante corr. ἅμα καὶ) Venet. 1. ἅμα καὶ τὸ; Medic. 3. ἅμα τότε.

4) Sic Medic. 3. 4. Paris. Venet. 1. 2. (hic tantum vitiose

amplos quoque habent reditus: ut et Colosseni ab ejusdem nominis colore, in vicinia habitantes. Ibi etiam Caprus et Lycus in Maeandrum incidunt. Lycus fluvius est iustae magnitudinis: a quo et Laodicea cognomen habet, ut ad Lycum sita dicatur. Supra urbem situs est mons Cadmus, e quo Lycus defluit: item alius monti cognominis. Qui cum haud exiguo spatio terram subeat, rursusque emergens reliquis misceatur fluminibus, simul et multis foraminibus pervium declarat solum, et obnoxium facile terrae motibus. Si qua enim alia terra, tum maxime

Phrygia. καὶ ἡ Λαοδίκεια εὔσειστος, καὶ τῆς πλησιοχώρου πλέον.

§. 17.

Κάρουρα δὲ ὅριον ἐστὶ τῆς Φρυγίας καὶ τῆς [1] Καρίας· κώμη δ' ἐστὶν αὕτη πανδοχεῖα ἔχουσα καὶ ζεστῶν ὑδάτων ἐκβολάς· τὰς μὲν ἐν τῷ ποταμῷ Μαιάνδρῳ, τὰς δ' ὑπὲρ τοῦ χείλους. Καὶ δήποτέ φασι πορνοβοσκὸν αὐλισθέντα ἐν τοῖς πανδοχείοις σὺν πολλῷ πλήθει γυναικῶν, νύκτωρ [2] γενομένου σεισμοῦ, συνα-

tiofe ἡ) τὶς ἄλλη, quod recepi. Vulgo τὶ ἄλλο. Sequentia verba fic emendat Tyrwhittus in Strabon. p. m. 51. εὔσειστος· καὶ αὐτῆς καὶ τῆς πλησιοχώρου. Equidem ex Medic. 3. relictis fine mutatione reliquis verbis, addidi πλέον, quod et in fuo codice inveniffe videtur vetus interpres. Vertit enim: *Nam Laodicea et proxima ei regio plurimum terrae motibus concutitur.*

1) Parif. Venet. 1. 2. cum edd. ante Xylandrum fubnectunt Κατάρουρα; Mofcov. τὰ Κάρουρα; ex quibus Parif. poft Φρυγίας punctum ponit. Recte omittunt Medicei, quippe ex fuperioribus male repofitum, id quod docet differte Strabo lib. 14. p. 663.

2) Cafaubonn. Medic. 4. ἐπιγενομένου. Tum pro πάσας, quod

me Laodicea his motibus concuti folet, magis etiam, quam vicinia.

§. 17.

Carura limes eft Phrygiae et Cariae. Is eft pagus habens diverforia feu receptacula peregrinorum, et eruptiones ferventium aquarum, partim in Maeandro fluvio, partim fupra ripam. Et quidem narrant lenonem quemdam, cum in iftarum cauponarum quandam cum multitudine meritoriarum mulierum divertiffet, noctu terrae motu exiftente, cum univer-

συναφανισθῆναι πάσαις. Σχεδὸν δέ τοι [3] εὔσειςός Phrygia. ἐςι καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὸν Μαίανδρον χώρα, καὶ ὑπόνομος πυρί τε καὶ ὕδατι μέχρι τῆς μεσογαίας. Διατέτακε p. 579. γὰρ ἀπὸ τῶν πεδίων ἀρξαμένη πᾶσα ἡ τοιαύτη κατασκευὴ τῆς χώρας εἰς τὰ Χαρώνεια, τό τε ἐν Ἱεραπόλει, καὶ τὰ ἐν [4] Ἀχαράκοις τῆς Νυσαΐδος, καὶ τὸ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυοῦντα. Εὔθρυπτος

quod ferunt editiones, codices mei praefcribunt πάσαις, quod et ex fuis probabat Cafaubonus.

3) Mofcov. Medic. 3. 4. hoc ordine verba ponunt: καὶ πᾶσα εὔσειςός ἐςιν. Antea pro δέ τοι Medic. 3. 4. δέ τι. Poft pro διατέταται, uti vulgo legitur, Medic. 3. 4. Mofcov. Venet. 1. 2. Parif. cum Cafaubonn. διατέτακε, quod excepi, cum hoc fenfu paffim apud Noftrum occurrat. Pro Χαρώνεια Medic. 3. 4. Mofcov. Χαρώνια. Vulgata forma ufitatior. Tum Ἱεραπόλει coniuncte efferunt Mofcov. Medic. 3. 4. ut in numis Ιεραπολειτων, ut et in Strabone lib. 13. p. 630. Vulgo ἱερᾷ πόλει.

4) Mofcov. Χάρακος; reliqui cum editis Χαράκοις. Cafaubonus ex cognato loco lib. 14. p. 649. mavult Ἀχαράκοις, aut ibi Χαράκοις. Praetuli prius cum Penzelio. Pro Νησαΐδος, quod exhibent editiones, Parif. Νισαΐδος; Mofcov. Νυσαΐδος; Medic. 3. 4. Νυσαΐδος, ut infra lib. 13. p. 629. et 14. p. 649. Sic etiam Stephanus h. r. et numi plures Νυσαεων. Igitur fic repofui. Poft ψαφαρὰ volunt Cafaubonn. Medic. 3. 4.

univerfis effe deletum. Fere autem tota ad Maeandrum regio facile terrae motibus concutitur, et cuniculos habet igni aut aqua plenos usque ad continentem. Nam tota ifta illius terrae cavitas protenditur usque ad Charonea: quorum unum eft Hierapoli, aliud ad Nyfaeae regionis Acharaca: itemque ad Magnefiam et Myuntem. Solum enim eft friabile et attritu

Phrygia. πτός τε γάρ ἐστιν ἡ γῆ καὶ ψαθυρά, πλήρης τε ἁλμυρίδων καὶ εὐεκπύρωτός ἐστι. Τάχα δὲ καὶ ὁ Μαίανδρος διὰ τοῦτο σκολιός, ὅτι πολλὰς μεταπτώσεις λαμβάνει τὸ ῥεῖθρον· καὶ [5] πολλὴν χοῦν κατάγων, ἄλλοτ' ἄλλῳ μέρει τῶν αἰγιαλῶν προστίθησι· τὸ δὲ πρὸς τὸ πέλαγος βιασάμενος ἐξωθεῖ· καὶ δὴ καὶ τὴν Πριήνην [6] ἐπὶ θαλάττῃ πρότερον οὖσαν, μεσόγαιαν πεποίηκε τετταράκοντα σταδίων προσχώματι.

§. 18.

3. 4. Cum perinde ſit, plurium ſuffragia audivi, etſi Caſaubonus alterum praefert.

5) Sic Medic. 3. 4. cum in reliquis ſtet πολὺν, quod et tenent editiones. Evicit tamen hic Euſtathii auctoritas, ut πολλὴν reciperem. Hic nempe ad Homer. Il. 2, 625. p. m. 231, 26. et ad Odyſſ. 1, 53. p. m. 19, 43. Odyſſ. 4, 442. p. m. 179, 44. feminino genere χοῦς a Noſtro frequentari docet. Male tamen ſibi conſtat Euſtathius ad Dionyſ. v. 828. dum in huius lo..i repetitione ſcribit πολὺν χοῦν κατάγων. Tum πρὸς τὸ male abeſt in Medic. 4. et pro βιασάμενος non magis bene adferunt Ven. 1. Moſcov. Pariſ. et editiones ante Xylandrum βιασάμενον, cum ad Μαίανδρος pertineat.

6) Hoc ordine Moſcov. Medic. 3. 4. et Euſtath. ad Dionyſ. c. l. verba conſtruunt. Vulgo πρότερον ἐπὶ θαλάττῃ. Tum Moſcov. ut alibi, μεσογαῖαν; Euſtathius c. l. μεσόγεων. In ſequ. vetus interpres legiſſe videtur διακοσίων πεντήκοντα. At vulgatum numerum confirmat etiam Euſtathius c. l.

attritu facile, plenum ſalſuginis, et quod nullo negotio inflammetur. Ac fortaſſis etiam Maeander ita curvus eſt, quod alveus ejus varie intercipitur. Sicut et multum limi deferens idem, alias aliis litoris partibus adpingit, aut vi facta in altum expellit. Prienam quidem, antea in mari ſitam, XL ſtadia longo aggere continenti conjunxit.

§. 18.

§. 18. Phrygia.

Καὶ ἡ Κατακεκαυμένη δὲ, ἥπερ ὑπὸ Λυδῶν καὶ Μυσῶν κατέχεται, διὰ τοιαῦτά τινα τῆς προσηγορίας τετύχηκε ταύτης· ἥ τε Φιλαδέλφεια, ἡ πρὸς αὐτῇ πόλις, οὐδὲ τοὺς τοίχους ἔχει πιστοὺς, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν [1] τρόπον τινὰ σαλεύονται, καὶ διΐστανται· διατελοῦσι δὲ προσέχοντες τοῖς πάθεσι τῆς γῆς, καὶ ἀρχιτεκτονοῦντες πρὸς αὐτήν. Καὶ τῶν ἄλλων δὲ πόλεων Ἀπάμεια μὲν καὶ πρὸ τῆς Μιθριδάτου στρατείας ἐσείσθη πολλάκις· καὶ ἔδωκεν ἐπελθὼν ὁ βασιλεὺς ἑκατὸν τάλαντα εἰς ἐπανόρθωσιν, ὁρῶν ἀνατετραμμένην τὴν πόλιν. Λέγεται δὲ καὶ ἐπ' Ἀλεξάνδρου παραπλήσια συμβῆναι· διόπερ εἰκός ἐστι, καὶ τὸν Ποσειδῶνα τιμᾶσθαι παρ' αὐτοῖς, καίπερ

1) Medic. 3. σχεδὸν pro τρόπον τινά. Tum idem et Medic. 4. et Moſcov. mutant vulgarem ordinem τῆς γῆς τοῖς πάθεσι. Poſt pro ἐπελθὼν in Ven. 2. legitur ἀπελθών; vitioſe.

§. 18.

Sed et Catacecaumene, quam Lydi et Myſi poſſident, combuſtae appellationem cauſis ſcilicet de talibus obtinuit: ac Philadelphia, urbs in ea, muros etiam tutos non habet: cum quotidie ii paene ſuccutiantur ac fatiſcant, et oppidani adſiduo intenti ſint iſtis terrae adfectionibus, contraque moliantur. Sed et de caeteris urbibus Apamea etiam ante Mithridaticum bellum ſaepe motu terrae concuſſa fuit: et rex cum ſuperveniſſet, videretque urbem iam ſubverti, ad ſubſtructionem centum largitus eſt talenta. Idem Alexandri aetate accidiſſe ferunt: quapropter veriſimile eſt, Neptunum

Phrygia. καίπερ μεσογαίοις οὖσι· καὶ ἀπὸ Κελαινοῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἐκ [2] Κελαινοῦς, μιᾶς τῶν Δαναΐδων, γενομένου κεκλῆσθαι τὴν πόλιν ἐπώνυμον· ἢ διὰ [3] τῶν λίθων καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἐκπυρώσεων μελανίαν. Καὶ τὰ περὶ Σίπυλον δὲ καὶ τὴν ἀνατροπὴν αὐτοῦ μῦθον οὐ δεῖ τίθεσθαι. Καὶ γὰρ νῦν τὴν Μαγνησίαν, τὴν ὑπ᾽ αὐτῷ, κατέβαλον σεισμοί· ἡνίκα καὶ Σάρδεις καὶ τῶν ἄλλων τὰς [4] ἐπιφανεστάτας κατὰ πολλὰ μέρη

2) Sic Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. Venet. 1. quos fecutus fum, quod Κελαινώ, Neptuni coniux, omnino commemoratur. V. Hygin. fab. 157. Apollodor. 3, 10, 1. et quae ibi notantur a viris doctis, it. Schol. Apollonii ad 4, 1561. Venet. 2. edd. Aldi, Hopperi Κελαινοῦ, edd. Xylandri et reliquae Κελαινοῦς. In Δαναΐδων folus difcrepat Medic. 3. qui fubftituit Νηρεΐδων. Certe in recenfu Danaidum, quem fecit Hyginus f. 270. nulla prodit Celaeno. Poft omnes codices volunt ὁμώνυμον, quod Aldus mutavit in ἐπώνυμον.

3) Mofcov. Parif. τὸν λίθον. Ante verba τὴν ἀνατροπὴν voculam καὶ omiferunt edd. Parif. et Amftelod. quam ex prioribus edd. et MSStis revocandam cenfet Laurent. Theodor. Gronovius in Gronovii antiqu. Gr. T. 7. p. 458. Μῦθον recte praeit Mofcov. Μῦθον reliquit Gronovius c. l. fed et οὐ δεῖ mutavit in οὐδέ.

4) Cafaubonn. Ven. 1. ἐπιφανεστέρας. Tum διελυμήναντο accommodate ad σεισμοὶ adfert Mofcov. uti et pro διελυμήνατο emendabat Gronovius c. l.

prunum ab iis coli, quanquam mediterraneis, et a Celaeno, Neptuni ex Celaeno, Danaidum una F. urbem fuiffe denominatam, aut propter nigredinem lapidum, quae fit ab aduftione. Sed neque ea pro fabulis habenda funt, quae de Sipylo et fubverfione ejus dicuntur. Nam et noftra aetate tremores terrae Magnefiam ad eum dejecerunt: quando et Sardes, et aliae nobiliffimae urbes ab iisdem funt gravif-

μέρη διελυμήναντο· ἐπηνώρθωσε δ' ὁ ἡγεμὼν, χρή- Phrygia.
ματα ἐπιδοὺς, καθάπερ καὶ πρότερον ἐπὶ τῆς γενομένης συμφορᾶς Τραλλιανοῖς, (ἡνίκα τὸ γυμνάσιον καὶ ἄλλα μέρη συνέπεσεν) ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ τούτοις, καὶ Λαοδικεῦσιν.

§. 19.

Ἀκούειν δ' ἐστὶ καὶ τῶν παλαιῶν συγγραφέων· οἷα φησὶν ὁ τὰ Λύδια συγγράψας Ξάνθος, διηγούμενος, οἷαι μεταβολαὶ κατέσχον πολλάκις τὴν χώραν ταύτην, ὧν ἐμνήσθη μέν που καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν. Καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα πάθη ἐνταῦθα μυθεύουσι, καὶ τοὺς Ἀρίμους, καὶ τὴν Κατακεκαυμένην ταύτην εἶναί φασιν· οὐκ ὀκνοῦσι δὲ καὶ τὰ μεταξὺ Μαιάνδρου καὶ Λυδῶν ἅπανθ' ὑπονοεῖν [1] τοιαῦ-

 τα·

1) Sic ex libris suis, quibuscum consentiunt mei, reposuit

grauissime adflictae multis partibus. Imperator tamen instauravit, pecuniam largitus: quod beneficii ante etiam Trallianis praestiterat pater eius, cum eorum corruisset gymnasium, itemque Laodicensibus.

§. 19.

Quid impedit, quo minus audiamus antiquitatis scriptores? De quorum numero Xanthus, Lydiae historiae conditor, narrat, quantae ac quotae in ista regione inciderint mutationes, quarum etiam superius facta est mentio. Quin etiam Typhoni quae evenerunt, ad ista ii loca referunt, et Arimos: et Catakekaumenen eam appellant: audent etiam omnia, quae sunt inter Lydos ac Maeandrum, eodem in

Phrygia. τα, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν λιμνῶν καὶ ποταμῶν,
p. 580. καὶ τοὺς πολλαχοῦ κευθμῶνας τῆς γῆς. Ἡ δὲ μεταξὺ Λαοδικείας καὶ Ἀπαμείας λίμνη καὶ βορβορώδη καὶ ὑπόνομον τὴν ἀποφορὰν ἔχει, πελαγία οὖσα· φασὶ δὲ καὶ δίκας εἶναι τῷ Μαιάνδρῳ, μεταφέροντι τὰς χώρας, ὅταν περικρουσθῶσιν οἱ ἀγκῶνες· ἁλόντος δὲ τὰς ζημίας ἐκ τῶν πορθμικῶν διαλύεσθαι τελῶν.

§. 20.

Μεταξὺ δὲ τῆς Λαοδικείας καὶ τῶν Καρούρων ἱερόν ἐστι Μηνὸς Κάρου καλούμενον, τιμώμενον ἀξιολόγως.

posuit Casaubonus, cum priores edd. ferrent ταῦτα. Post ante βορβορώδη in Medic. 4. deest καί. Pro ὑπόνομον, quod utique remotum est a nexu et re, Scaliger ad marginem edit. Xyl. adscripserat leg. ὑπόβρωμον. Nolui tamen invitis omnibus libris hanc vocem Straboni obtrudere, cum praeterea dubiae sit auctoritatis. Paullo inferius ἁλόντες ex Xylandri editione in alias manavit.

in tractu censere, cum ob paludum et fluviorum multitudinem, tum ob crebras terrae cavernas. Iam palus, quae Laodiceam et Apameam interiacet, quanquam maris in morem alta est, coenosum tamen quidpiam et quasi e cuniculo elisum edit. Aiunt etiam in ius vocari Maeandrum, cum prorutis limitibus agrorum fines mutat, multamque ab eo exigi, atque sumi e vectigalibus traiectuum.

§. 20.

Inter Laodiceam et Carura fanum est Menis, qui Carus dicitur, magna veneratione cultum. Nostra aetate fuit ibi schola magna,

λόγως. [1] Συνέστηκε δὲ καθ' ἡμᾶς διδασκαλεῖον Ἡροφίλιον ἰατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεύξιδος· καὶ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλαλήθους· καθάπερ ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἡμετέρων ἐν Σμύρνῃ τὸ τῶν Ἐρασιστρατείων ὑπὸ Ἱκεσίου· νῦν δ' οὐχ ὁμοίως τι συμβαίνει. Λέγεται δὲ τινὰ φῦλα Φρύγια, οὐδαμοῦ δεικνύμενα· ὥσπερ οἱ Βερέκυντες· καὶ Ἀλκμὰν λέγει, Phrygia.

Φρύγιον ηὔλησε μέλος τὸ [2] Κερβήσιον.

καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος, ἔχων ὀλεθρίους ἀποφοράς· ἀλλ' οὗτός γε δείκνυται· οἱ δ' ἄνθρωποι οὐκέθ' οὕτω λέγονται. Αἰσχύλος δὲ συγχεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ·

1) Casaubonn. Ven. 2. συνέστη. Tum Moscov. διδασκάλιον, et διδασκαλεῖον. Sequens vocabulum per ι efferunt in penultima Parif. Moscov. Medic. 3. 4. quod primus Xylander mutavit in ει. In voce Ἐρασιστρατείων fluctuantur libri inter ει et ι.

2) Medic. 3. 4. Κερβήσιον; Moscov. Κειβήσειον; Parif. Κειρβήσιον; edd. Aldi, Hopperi Κειρβείσιον, et inde a Xylandro Κερβείσιον. Reddidi Κερβήσιον, quam scripturae formam exhibent proxime post constanti consensione.

magna medicinae Herophiliae operam navantium, a Zeuxide gubernata, ac deinde ab Alexandro Philaletha: sicut et patrum nostrorum tempestate Smyrnae Erasistratea schola fuit, praeside Hicesio: nunc nihil simile evenit. Sed et nationes quaedam Phrygiae nominantur, nusquam hodie exstantes: ut Berecyntes. Et Alcman ait:

Phrygium cecinit melos Cerbesium.

Ac fossa quaedam Cerbesia memoratur, pestilentiam exhalans: ea tamen adhuc monstratur, quanquam hominum mutato nomine. Aeschylus in Nioba confundit: ait enim illa se memo-

Phrygia. Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκείνη [3] μνησθήσεσθαι τῶν περὶ Τάνταλον,

Οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρῴου βωμός ἐστι.

Καὶ πάλιν,

Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα.

Καὶ ὁ Τάνταλος λέγει,

Σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδὸν,
Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος,
Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν
Βρέμουσι μήλων, πᾶν δ' ὀρεχθέει πέδον.

3) Medic. 3. Moſcov. Pariſ. et edd. ante Caſaubonum μνησθήσεται. In ultimis verſibus poſt Ἴδης Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. ſubiiciunt τε, quod metrum admittit. Tum Medic. 3. omittit verba ἕρπουσι μήλων, quae vitioſe in ἕρπου μήλων mutant edd. Caſauboni. Poſt πᾶν deeſt δ' in Medic. 3. qui et pro ἐρεχθεῖ affert ὀρεχθεῖ, Moſcov. ἐρέχθεον; edd. ante Caſaubonum ἐρέχθη, qui dedit ἐρέχθει, et poſt, ut ſenſus exſiſtat, verſus ultimos ſic componit:

Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι
Βρέμουσι μήλων, πᾶν δ' ὀρεχθέει πέδον.

Cf. Schweighaeuſer. ad Athen. 2, 56. in. Equidem ſic dare auſus ſum. Vulgo Ἕρπουσι μήλων, πᾶν δ' ἐρεχθεῖ πέδον. Finem vero libri cum aliis lacerum puto.

memorem futuram Tantali rerum,

In rupe, cui paterni Idaea ſit Iovis ara.

et rurſus:

Sipylum Idaeo in ſolo.

Verba etiam Tantali exſtant:

Bis ſex dierum itinere conſero ipſe agros,
Berecyntia arva, ſedes ubi Adraſtea habet.
Et Ida mugitu late ſonat boum,
Pecorisque balatu procul campi fremunt.

ΤΩ͂Ν ΣΤΡΆΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩ͂Ν ΤΟΥ͂ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΆΤΟΥ ΒΙΒΛΊΟΥ ΚΕΦΆΛΑΙΑ.

Τὸ τρισκαιδέκατον [1] περιέχει τῆς Ἀσίας [2] τὴν ἀπὸ τῆς Προποντίδος κάτωθεν ἀπὸ Κυζίκου ἀρχομένην, καὶ ἐφεξῆς τὴν ταύτῃ παραλίαν πᾶσαν, καὶ εἴ τινες νῆσοι ὑπάρχουσιν· ἐγχρονίζει δὲ μάλιστα τῇ Τροίᾳ, εἰ καὶ ἔρημος, διὰ τὸ ἐπίσημον αὐτῆς καὶ πολυθρύλλητον ἐκ τοῦ πολέμου.

1) Moſcov. Medic. 3. 4. περί. Sic in argumento libri noni. Vulgatum tenet Pariſ.

2) Pariſ. Moſcov. Medic. 4. τὰ ἀπὸ τῆς; Medic. 3. τῆς ἀπὸ τῆς. Praeſtat prius; at tum ſequi debeat ἀρχόμενα, cum tamen Medic. 3. adferat ἀρχομένης, Medic. 4. ἀρχόμενον, Moſcov. ἀρχομένου. In Pariſ. legitur ἀρχομένην. Ante Κυζίκου omnes omittunt τῆς, quod vulgo praemittitur. Pro ταύτῃ in Medic. 3. eſt ταύτης. Tum πολυθρύλητον volunt codices, uti poſt in ipſo Strabone.

STRABONIS GEOGRAPHICORUM LIBRI TERTII DECIMI CAPITA.

Tertius decimus liber continet Aſiae partem inde a Propontide, quae inferius a Cyzico exorditur; deinceps oram omnem ab hac parte maritimam, et ſi quae ſubjectae ſunt inſulae: maxime immoratur Trojae, quamquam ſit deſerta, propter ejus claritatem et ex bello celebritatem.

Troas.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Μέχρι μὲν δεῦρο [1] ἀφωρίσθω τὰ περὶ τῆς Φρυγίας. Ἐπανιόντες δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν Προποντίδα, καὶ τὴν ἐφεξῆς τῷ Αἰσήπῳ παραλίαν, τὴν αὐτὴν τῆς περιοδείας τάξιν ἀποδώσομεν. Ἔστι δὲ Τρωὰς πρώτη τῆς παρα- p. 581.

Q 5

VARIANTES LECTIONES.

1) Sic Moscov. et edd. ante Casaubonum pro ἀφορίσθω. Tum Paris. ἀποδώσωμεν. Post πολυθρύλητον malunt, ut alibi, Medic. 3. 4. Moscov.

STRABONIS
RERUM GEOGRAPHICARUM
LIBER DECIMUS TERTIUS.

CAP. I.

§. 1.

Hactenus ergo descripta nobis esto Phrygia. Revertamur nunc ad Propontidem, et oram maritimam, quae deinceps ab Aesepo est, ac eodem ordine omnia peragremus.

Troas

Troas. παραλίας ταύτης, ἧς τὸ πολυθρύλλητον, καίπερ ἐν [2] ἐρειπίοις καὶ ἐν ἐρημίᾳ λειπομένης, ὅμως πολυλογίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν παρέχει τῇ γραφῇ. Πρὸς τοῦτο δὲ συγγνώμης δεῖ καὶ παρακλήσεως, ὅπως τὴν αἰτίαν τοῦ μήκους μὴ ἡμῖν μᾶλλον ἀνάπτοιεν οἱ ἐντυγχάνοντες, ἢ τοῖς σφόδρα ποθοῦσι τὴν τῶν ἐνδόξων καὶ παλαιῶν γνῶσιν· [3] προσλαμβάνει δὲ τῷ μήκει καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐποικισάντων τὴν χώραν Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων, καὶ οἱ συγγραφεῖς, οὐχὶ τὰ αὐτὰ γράφοντες περὶ τῶν αὐτῶν, οὐδὲ σαφῶς πάντα· ὧν ἐν τοῖς πρώτοις ἐστὶν Ὅμηρος, εἰκάζειν περὶ τῶν πλείστων παρέχων. Δεῖ δὲ καὶ τὰ τούτου διαι-

2) Parif. ἐριπίοις. Cf. ad lib. 10. p. m. 329. Ante ἐρημία in Medic. 3 praepofitio abeft. Λειπομένης in οὔσης mutant Medic. 4. Venet. 1. Male edd. Aldi et Hopperi λειπομένοις.

3) Cafaubonn. Medic. 4. Venet. 2. προλαμβάνει, et pro ἐποικισάντων ex folemni confufione Mofcov. Parif. Medic. 3. 4. et edd. ante Cafaubonum ἐποικησάντων. At cf. infra p. 582 in. Mofcov. etiam vult συγγραφέες, ut Medic. 3. 4.

Troas prima eft in hac ora: cuius celeberrima fama, quanquam dirutae et defertae, non levem tamen multa dicendi materiam fuggerit. Quo loco venia nobis petenda eft, monendusque lector, ne caufam prolixitatis imputet nobis potius, quam iis, qui vehementi tenentur defiderio, nobilia et antiqua cognofcendi: conferunt ad eam aliquid etiam cum multitudo eorum, qui in iftis locis fedes pofuerunt Graeci atque barbari: tum fcriptores, qui neque eadem omnes, neque perfpicue omnia perhibuerunt: quorum inter primos eft Homerus, coniectandi de plerisque anfam praebens: cuius, itemque alio-

διαιτᾶν καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ὑπογράψαντας πρότερον ἐν κεφαλαίῳ τὴν τῶν τόπων φύσιν. Troas.

§. 2.

Ἀπὸ δὲ τῆς Κυζικηνῆς καὶ τῶν περὶ Αἴσηπον τόπων καὶ [1] Γράνικον, μέχρι Ἀβύδου καὶ Σηστοῦ, τὴν τῆς Προποντίδος παραλίαν εἶναι συμβαίνει· ἀπὸ δὲ Ἀβύδου μέχρι Λεκτοῦ τὰ περὶ Ἴλιον, καὶ Τένεδον, καὶ Ἀλεξάνδρειαν τὴν Τρωάδα· πάντων δὴ τούτων ὑπέρκειται ἡ Ἴδη τὸ ὄρος, μέχρι Λεκτοῦ καθήκουσα· ἀπὸ [2] Λεκτοῦ δὲ μέχρι Καΐκου ποταμοῦ καὶ τῶν Κανῶν

1) Sic dedi ex monito Euſtathii ad Homer. Il. 12, 21. p. m. 844, 37. et ſimilium exemplis, cum vulgo accentus in ultima ponatur. Pro πάντων δὴ Medic. 4. πάντων δὲ, uſitata commutatione, forte hic apta.

2) Hoc ordine Moſcov. Medic. 3. 4. Vulgo praepoſito δέ. Poſt λεγομένων Berkelius ad Stephan. p. 35. n. 7. addit ὀρῶν, quem probat et reddit Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 99. et 33. uterque tamen invitis MSStis et ipſo Strabone, qui infra p. 615. in. diſtinguit Κάνην promontorium ſ. montem et Κάνας oppidulum. Cf. etiam Stephanum h. v. etſi hic turbatum, et quae notavi ad Melam 1, 18, 2. Ἄσον per ſimplex σ de-

aliorum dicta nobis cenſenda ſunt: ubi prius in ſumma locorum naturam eorum deſcripſerimus.

§. 2.

Poſt Cyzicenam et Aeſepo adiacentem regionem et Granicum, usque ad Abydum et Seſtum, ora Propontidis maritima porrigitur. Ab Abydo autem usque ad Lectum Ilium eſt, et Tenedus, et Alexandrea Troas: quibus omnibus imminet Ida mons, usque ad Lectum pertinens. A Lecto usque ad Caicum fluvium et Canas,

Troas. νῶν λεγομένων ἐστὶ τὰ περὶ Ἄσσον, καὶ [3] Ἀδραμύττιον, καὶ Ἀταρνέα, καὶ Πιτάνην, καὶ τὸν Ἐλαϊτικὸν κόλπον· οἷς πᾶσιν ἀντιπαρήκει ἡ τῶν Λεσβίων νῆ-
p. 582. σος· εἶθ' ἑξῆς τὰ περὶ Κύμην, [4] μέχρις Ἕρμου καὶ Φωκαίας, ἥπερ ἀρχὴ μὲν τῆς Ἰωνίας ἐστὶ, πέρας δὲ τῆς Αἰολίδος. Τοιούτων δὲ τῶν τόπων ὄντων, ὁ μὲν ποιητὴς ἀπὸ τῶν περὶ Αἴσηπον τόπων, καὶ τῶν περὶ τὴν

σ dederunt Aldus et Hopperus, reliqui cum MSStis Ἄσσον; recte. V. ad Melam 1, 18, 3.

3) Sic Casaubonn. Medic. 3. 4. Moscov. Venet. 1. 2. cum epitome et vetere interprete. Editiones Ἀτραμύττιον, quae tamen parum sibi constant et infra p. 613. cum MSStis per δ efferunt. Sed ne acta agam, faciunt notata ad Melam Vol. II. P. I. p. 547 sq. Dedi igitur per δ, propter nummos etiam. Quod enim τ propter Atramyten, Croesi fratrem, tuetur Tzetzes ad Hesiod. op. v. 161. p. 49. ed. Heins. Grammaticorum sollertiae largiendum est, eundemque adeo Stephanus per δ producit.

4) Medic. 4. μέχρι. Pro Φωκαίας scribarum vitio in Medic. 3. 4. Paris. uti in edd. Aldi, Hopperi, exiit Φωκέας. Scriptura vera nota. Cf. notata ad Melam 1, 17, 3. Posterius καὶ ante μέχρι τοῦ Καΐκου, quod primum invexit ed. Casauboni, delevi cum codicibus meis et edd. prioribus. Ita etiam censebat Siebelis in observatt. crit. ad Ἑλληνικὰ p. 33. Tum ante ἐννέα Medic. 4. omittit cum Vener. 1. Pro ἄρξαι, ut infra, cum Moscov. dedi ἆρξαι. Sic πρᾶξαι lib. 10. p. m. 336.

Canas, quae vocantur, Assus sunt, et Adramyttium, et Atarneus, et Pitane, et Elaiticus sinus: quibus omnibus ex aduerso Lesbus insula protenditur. Cuma deinde est, et reliqua vsque ad Hermum fluvium et Phocaeam, quae initium est Ioniae, finis Aeolidis. Hic cum sit regionis situs, Homerus ab Aesepo vicinis locis et ei, quae nunc Cyzicena dicitur,

τὴν νῦν Κυζικηνὴν χώραν, ὑπαγορεύει μάλιστα τοὺς Τρῶας ἄρξαι μέχρι τοῦ Καΐκου ποταμοῦ διῃρημένους κατὰ δυναστείας εἰς ὀκτὼ μερίδας, ἢ καὶ ἐννέα· τὸ δὲ τῶν ἄλλων ἐπικούρων πλῆθος ἐν τοῖς συμμάχοις διαριθμεῖται. Troes.

§. 3.

Οἱ δ' ὕστερον τοὺς ὅρους [1] οὐ τοὺς αὐτοὺς λέγουσι, καὶ τοῖς ὀνόμασι χρῶνται διηλλαγμένως, αἱρέσεις νέμον-

1) Medic. 4. Ven. 1. *αὐτῶν*, quod et Latine reddidit vetus interpres; Parif. *οὐ τοὺς*; Moſcov. *τοὺς αὐτοὺς*; reliqui cum edd. *αὐτούς*. *Tzſchucke.* Locum nunc prior interpres ſic vertit: *At poſteriores illorum fines dicunt, et variis nominibus partitiones multas conficiunt.* Nimirum legit: Οἱ δὲ ὕστερον τοὺς ὅρους αὐτῶν λέγουσι καὶ ὀνόμασι διηλλαγμένοις (vel τοῖς ὀνόμασι διηλλαγμένως χρώμενοι) διαιρέσεις νέμονται πλείους: et ſane *νέμονται* veteres codices agnoſcunt. Mihi videtur locus ſic potius legendus: Οἱ δ' ὕστερον ὅρους οὐ τοὺς αὐτοὺς λέγουσι, ſine ulla in reliquis mutatione. Senſus eſt, difficilem eſſe *περιήγησιν* horum tractuum propter auctorum diſſenſiones: *οὐ τοὺς* omiſerunt imperiti homines ante *αὐτούς*. Porro *ὅρους οὐ τοὺς αὐτοὺς λέγειν*, et *χρῆσθαι τοῖς ὀνόμασι διηλλαγμένως*, et *νέμειν πλείους αἱρέσεις*, idem prorſus ſignificant. *Caſaubonus.* Acute vidit Caſaubonus, et notum eſt, quas turbas ſaepe dederit huius particulae neglectus. Hic non ſolum res ipſa docet, ſed et ipſe Strabo paullo poſt p. 582. f. Pro *νέμοντες* Caſaubonn. Venet. 2. *νέμονται*.

tur, Troes potiſſimum imperaſſe innuit usque ad Caicum amnem: diviſa eorum ditione in octo, aut etiam novem portiones: reliqua auxiliariorum multitudo in ſociorum recenſione dinumeratur.

§. 3.

Poſteriores minime eosdem fines commemorant, vocabula uſurpant immutata

Troas. νέμοντες πλείους. Μάλιστα δὲ αἱ τῶν Ἑλλήνων ἀποικίαι παρεσχήκασι λόγον· ἧττον μὲν ἡ Ἰωνική· πλείονι γὰρ διέστηκε τῆς Τρωάδος· ἡ δὲ τῶν Αἰολέων παντάπασι· καθ' ὅλην γὰρ ἐσκεδάσθη ἀπὸ τῆς Κυζικηνῆς μέχρι τοῦ Καΐκου, καὶ ἐπέλαβεν ἔτι πλέον τὴν μεταξὺ τοῦ Καΐκου καὶ τοῦ Ἕρμου ποταμοῦ. Τέτρασι γὰρ δὴ γενεαῖς πρεσβυτέραν φασὶ τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν τῆς Ἰωνικῆς· διατριβὰς δὲ λαβεῖν καὶ χρόνους μακροτέρους. Ὀρέστην μὲν γὰρ ἄρξαι τοῦ στόλου· τούτου δ' ἐν Ἀρκαδίᾳ τελευτήσαντος τὸν βίον, διαδέξασθαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πενθίλον, καὶ προελθεῖν μέχρι Θρᾴκης, ² ἑξήκοντα ἔτεσι τῶν Τρωϊ-

2) Sic libri ad unum omnes cum epitome et vetere interprete. Haerent tamen hic viri docti, quia additur ὑπ' αὐτὴν τῶν Ἡρακλειδῶν — κάθοδον, quippe qui 80. anno redierunt. Quare ſubſtituere malunt ὀγδοήκοντα. Sic Lipſius ad Vellei. 1, 1. extr. et Vindingius in Hellene p. 490. in Gronov.

tata, et in plures ſectas abeunt. Praecipue autem Graecorum coloniae diſſenſionum materiam praebuerunt: minus quidem Ionica, utpote a Troade longius diſtans. Aeolica autem vel maxime, quae ſe per totam diſperſit oram a Cyzico ad Caicum usque, ac praeterea magnam partem eorum, occupavit, quae intra Caicum ſunt et Hermum fluvios. Etenim traditum eſt, Aeolicam coloniam quatuor aetatibus Ionica priorem fuiſſe, et moras traxiſſe, ac longius tempus. Principem deducendae coloniae fuiſſe Oreſtam: ei in Arcadia viuis exemto Penthilum filium ſucceſſiſſe, et progreſſum eſſe in Thraciam usque LX annis poſt excidium Troiae, quo ipſo tempo-

Τρωϊκῶν ὕστερον, ὑπ' αὐτὴν τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν εἰς Πελοπόννησον κάθοδον· εἶτ' Ἀρχέλαον, υἱὸν ἐκείνου, περαιῶσαι τὸν Αἰολικὸν στόλον εἰς τὴν νῦν Κυζικηνὴν, τὴν περὶ τὸ [3] Δασκύλιον. [4] Γρᾶν δὲ, τὸν υἱὸν τούτου Troas.

nov. thes. Vol. II. cui adsentitur Manso in Sparta lib. I. p. 64. Habent etiam auctores, quibus eum numerum tueantur, uti Thucyd. I, 12. Vellej. I, 2. in. Eratosthenem in Clemente Alex. Strom. lib. I. p. 402. Idem judicat Larcher in hist. d' Herodote, Chronologie T. 6. p. 450. qui tamen verba ἑξήκοντα — ὕστερον ponit post Ὀρέστην — τοῦ στόλου, ut definiatur Orestis deductio, sicut antea Penthili. Vulgatum tamen numerum tuetur Siebelis in Comment. Societ. Philol. Lips. V. I. P. 2. p. 196 sq. et in not. ad Ἑλληνικὰ p. 253. Nempe reditus causa Heraclidae plures expeditiones susceperunt. Plura dabunt viri docti ad Vellej. c. l. et quos laudat Heyne ad Apollodor. 282. Acceptum igitur numerum servavi.

3) In penultima syllaba variant: Medic. 3. 4. Paris. epitome et edd. Aldi et Hopperi per ι; reliqui per ει, in quae anceps fluctuatur etiam Stephanus h. v. et Βρύλλιον. Plura ad Melam dedi I, 19, 3. Praeruli, quod Δασκυλῖτις supra in lib. 12. saepe occurrebat, Δασκύλιον, ut et scribi debet lib. 12. Paullo antea in nomine Ἀρχέλαον haerent quidam, ut Palmerius in exercitt. in Gr. auctor. p. 340. Marsham in Can. Chron. saec. 13. p. 359. quia ab Pausania 3, 2, I. vocatur Ἐχέλατος. At uter recte scripserit, dubium, cum in utroque pro vulgata lectione pugnent codices.

4) Sic Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Venet. I. cum vetere interprete, qui dedit *Gran*. In epitome legitur Γραῦν, et in editionibus nostris Γραῦν. Palmerius tamen in Gr. auctor.

tempore in Peloponnesum redierunt Herculis posteri. Deinde Archelaum, Penthili F. coloniam Aeolicam traduxisse in eam, quae nunc Cyzicena est circa Dascylium. Gran porro, filium huius natu minimum, usque

Troas. του τὸν νεώτατον, προελθόντα μέχρι τοῦ Γρανίκου ποταμοῦ, καὶ παρεσκευασμένον ἄμεινον περαιῶσαι τὸ πλέον τῆς ϛρατιᾶς εἰς Λέσβον, καὶ κατασχεῖν αὐτήν. [5] Κλεύην δὲ, τὸν Δώρου, καὶ Μαλαὸν, καὶ αὐτοὺς ἀπογόνους ὄντας Ἀγαμέμνονος, συναγαγεῖν μὲν τὴν ϛρατιὰν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καθ' ὃν καὶ Πενθίλος· ἀλλὰ τὸν μὲν τοῦ Πενθίλου ϛόλον φθῆναι περαιωθέντα ἐκ τῆς Θρᾴκης εἰς τὴν Ἀσίαν· τούτους δὲ περὶ τὴν Λοκρίδα καὶ τὸ Φρίκιον ὄρος διατρίψαι πολὺν χρόνον· ὕϛερον δὲ διαβάντας κτίσαι τὴν Κύμην, τὴν Φρικωνίδα κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους.

§. 4.

auctor. p. 340. ex Paufania 3, 2, 1. ubi exftat Γραίδι, emendat Γραίν. Berkelius ad Stephan. p. 67. utrum Γραῦς an Γραὶς dictus fuerit, ambigit. Contra Cafaubonus ad Athen. 11, 2. in Paufania unice probat Γρᾷ et hic Γρᾶν, et fic Γρᾶς vocatur a Tzetze ad Lycophron. v. 1374. Cf. etiam interpretes ad Paufan. c. l. Sine haefitatione igitur, cum tot adfint codicum fuffragia, repofui Γρᾶν, uti antea jam ediderat Siebelis in Hellen. p. 125. *Graus* retinere maluit Penzelius.

5) Medic. 4. κλέβην, ut vetus interpres *Clebam*; reliqui cum epitome Κλεύην.

usque ad Granicum flumen progreffum: cumque fe melius inftruxiffet, maiorem exercitus partem in Lesbum traieciffe, atque hanc obtinuiffe. Caeterum Clevam, Dori F. et Malaum, ipfos quoque Agamemnoniae ftirpis, eodem, quo Penthilus, tempore exercitum conduxiffe: fed Penthili copias occupaviffe in Afiam tranfire: alteros in Locride et apud Phricium montem multum temporis traxiffe: poftmodo traieciffe in Afiam, et Cumam condidiffe, a Locridis monte Phriconidem dictam.

§. 4.

§. 4. Troas.

Τῶν Αἰολέων τοίνυν καθ' ὅλην σκεδασθέντων τὴν χώραν, ἣν ἔφαμεν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγεσθαι Τρωϊκὴν, οἱ δ' ὕστερον οἱ μὲν, πᾶσαν Αἰολίδα προσαγορεύουσιν, οἱ δὲ, μέρος· καὶ Τροίαν, οἱ μὲν ὅλην, οἱ δὲ, μέρος αὐτῆς, οὐδὲν ὅλως ἀλλήλοις ὁμολογοῦντες. [1] Εὐθὺς γὰρ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα τόπων ὁ μὲν Ὅμηρος ἀπὸ τοῦ Αἰσήπου τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τῆς Τρῳάδος· Εὔδοξος δὲ ἀπὸ Πριάπου καὶ Ἀρτάκης, τοῦ ἐν τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ χωρίου ἀνταίροντος τῷ Πριάπῳ, συστέλλων ἐπ' ἔλαττον τοὺς ὅρους. Δαμάστης δ' ἔτι μᾶλλον συστέλλει ἀπὸ Παρίου. Καὶ p. 583. γὰρ οὗτος μὲν ἕως Λεκτοῦ προάγει· ἄλλοι δ' ἄλλως. Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς τριακοσίους ἄλλους ἀφαιρεῖ σταδίους, ἀπὸ Πρακτίου ἀρχόμενος· τοσοῦτοι

1) Verba Εὐθὺς — τόπων absunt in Medic. 3 Ante Αἰσήπου uterque omittit τοῦ. Tum 3. τοῦ ὅρους pro τοὺς ὅρους. Ante verba οὗτος μὲν Xylander omisit γάρ.

§. 4.

Ergo cum Aeolenses per totam sint dispersi eam regionem, quam a poëta Troicam vocari diximus, posteriorum tamen alii totam eam Aeolidis nomine afficiunt, alii partem eius: itemque Troiam alii totam, alii partem: neque inter se quidquam iis convenit. Statim de ipsis ad Propontidem locis, Homerus ab Aesepo Troadis facit initium: Eudoxus ab Artace et Priapo, cui Artace in Cyzicenorum insula opponitur, arctius contractis finibus Troadis, sumit. Damastes etiam magis, a Pario eam incipiens. Atque hic quidem usque ad Lectum producit: alii aliter. Charon, Lampsacenus, alia ccc stadia aufert, a Practio initium ei ponens,

Troas. τοι γάρ εἰσιν ἀπὸ Παρίου εἰς Πράκτιον· ἕως μέντοι [2] Ἀδραμυττίου πρόεισι. Σκύλαξ δὲ ὁ Καρυανδεὺς ἀπὸ Ἀβύδου ἄρχεται. Ὁμοίως δὲ τὴν Αἰολίδα. Ἔφορος μὲν λέγει ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης· ἄλλοι δ' ἄλλως.

§. 5.

Τοπογραφεῖ δὲ [1] κάλλιστα τὴν ὄντως λεγομένην Τροίαν ἡ τῆς Ἴδης θέσις, ὄρους ὑψηλοῦ, βλέποντος πρὸς δύσιν καὶ τὴν ταύτῃ θάλατταν, μικρὰ δ' ἐπιστραφέντος καὶ πρὸς ἄρκτον καὶ τὴν ταύτῃ παραλίαν. Ἔστι δὲ αὕτη μὲν τῆς Προποντίδος ἀπὸ τῶν περὶ Ἄβυδον στενῶν ἐπὶ τὸν Αἴσηπον καὶ τὴν Κυζικηνήν·

2) Per δ dedi, ut fupra, praeeuntibus hic etiam cdd. Parif. Medic. 3. 4. Mofcov. et vetere interprete. Veneti tantum α in principio neglexerunt. τ debetur Xylandro.

1) Parif. μάλλιστα; Medic. 3. 4. Venet. 1. κάλλιστα, quod Parif. fine dubio reddere voluit; vetus interpres *pulcherrime*; editiones inde ab Aldo obferunt μάλιστα. Praetuli codices. Poft Medic. 3. ἐπιστρέφοντος; reciproce.

ponens, quod tot abeft a Pario, quot dixi, ftadiis, fed ad Adramyttium usque producit. Scylax Caryandenfis Abydum initium facit. Idem de Aeolide eft factum: quam Ephorus Abydo et Cuma terminat: alii aliter.

§. 5.

Eius, quae vere Troia dicitur, optime defcribit fitum Ida, mons excelfus, qui occafum fpectans et mare, quod ab ea eft parte, paulum fe convertit verfus feptentrionem, et, quod ea eft, mare. Haec eft Propontidis pars a faucibus Abydenis ad Aefepum et Cyzicenam: occiduum vero latus claudit Hellespon-

νήν· ἡ δ' ἑσπερία θάλαττα ὅ, τε Ἑλλήσποντός ἐςιν, ἐν ᾧ καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Πολλοὺς δ' ἔχουσα πρόποδας [2] ἡ Ἴδη καὶ σκολοπενδρώδης οὖσα τὸ σχῆμα, ἐσχάτοις ἀφορίζεται τούτοις, τῷ τε περὶ τὴν Ζέλειαν ἀκρωτηρίῳ, καὶ τῷ καλουμένῳ Λεκτῷ· τῷ μὲν τελευτῶντι εἰς τὴν μεσόγαιαν μικρὸν ὑπὲρ τῆς Κυζικηνῆς· καὶ δὴ καὶ ἔςι νῦν ἡ Ζέλεια τῶν Κυζικηνῶν· τὸ δὲ Λεκτὸν εἰς τὸ πέλαγος καθήκει τὸ Αἰγαῖον, ἐν παράπλῳ κείμενον τοῖς ἐκ Τενέδου πλέουσιν εἰς Λέσβον. Troas.

Ἴδην δ' [3] ἵκανον πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
Λεκτὸν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα —

R 2 [4] [Ὕπνος

2) Absque articulo legitur in Ven. 1. et Medic. 4. Pro eo Mofcov. Parif. Ven. 2. et edd. ante Cafaubonum adferunt ἤδη. Prius reddidit etiam vetus interpres. Poft Cafaubonn. et Ven. 2. Ζαλείαν.

3) Sic Mofcov. Medic. 3. 4. Ven. 1. et edd. ante Xylandrum, qui mutavit in ἱκέσθην, uti exftat in Homero Il. 14, 283. tantum quod Cd. Vratisl. etiam habet ἵκανον. Tum πολυπίδακον eft in utroque Veneto. Pro ὅθι Mofcov. et edd. Aldi et Hopperi ὅτι.

pontus, et poft Aegaeum pelagus. Cum autem multos pedes habeat Ida prominentes, et fcolopendram forma referat, his duobus extremis terminatur promontoriis: uno, quod ad Zeleiam pertinet, altero Lecto: prius in mediterranea definit haud multum fupra Cyzicenum agrum: (hodie quidem Zeleia Cyzicenorum eft) pofterius in mare Aegaeum exit, legiturque ab iis, qui a Tenedo in Lesbum navigant.

Mox ad abundantem venerunt fontibus Idam
Altricemque ferarum: et ubi vestigia Lecto
Impo-

Troas. [4] [Ὕπνος καὶ ἡ Ἥρα.] οἰκείως τοῦ ποιητοῦ φράζοντος τὸ Λεκτόν· καὶ γὰρ ὅτι τῆς Ἴδης ἐςὶ τὸ Λεκτὸν, καὶ διότι πρώτη ἀπόβασις ἐκ θαλάττης αὕτη τοῖς ἐπὶ τὴν Ἴδην ἀνιοῦσιν, εἴρηκεν ὀρθῶς· καὶ τὸ [5] πολυπίδακα· εὐυδρότατον γὰρ κατὰ ταῦτα μάλιςα τὸ ὄρος· δηλοῖ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ποταμῶν,

Ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἅλαδε προρέουσι,
Ῥῆσός θ' Ἑπτάπορός τε —

καὶ

4) Verba Ὕπνος καὶ ἡ Ἥρα desunt in Medic. 3. 4. Venet. 1. Contra servatis iis Moscov. et Paris. addunt τοῖς ἰοῦσιν; Aldus et Hopperus ὕπνος ad versum referunt, et tum subjiciunt: Καὶ ἡ Ἥρα τοῖς ἰοῦσιν. Glossatoris haec esse videntur, uncis signanda. Post pro διότι Medic. 3. 4. Venet. 1. ὅτι.

5) Mirum, quod hic Medic. 3. 4. Paris. Venet. 1. 2. ut edd. Aldi et Hopperi, adferunt πολυπίδακον, cum tamen vox ipsa infra p. 602. in. Homerica explicetur. Aliter ἐνυδρότατον vitium est ed. Hopperi, quae male retulit hic Aldinam, ut in utraque ὅσοι pro ὅσσοι, etsi ita etiam Medic. 3. 4. Paris. Ipsi versus integri plenique repetuntur infra p. 595. in. et 602. f. Ῥοδίος, non Ῥόδιος, posui cum Heynio, qui ejus caussam indicavit ad lib. 12, 20. p. 276. Post Ῥῆσος inserui θ' ex Homero; ut infra ll. cc. adparet. Tum Medic. 3. 4. contra

Imposuere, mari vadunt per sicca relicto:

[Nimirum Somnus et Iuno.] Quibus verbis Homerus Lectum proprie describit, tum quod Idae sit, tum quod e mari ad Idam ituris ibi prima sit exscensio: et quod eam multas habere scaturigines dixit, eo pertinet, quod ea in parte maxime abundat aquis Ida: idque docent fluvii,

In mare qui magnae currunt de montibus Idae,
Rhesusque, Heptaporusque —

et

καὶ οἱ ἑξῆς, οὓς ἐκεῖνος εἴρηκε, καὶ ἡμῖν νυνὶ πάρεστιν Troas.
ὁρᾶν· τοὺς δὴ πρόποδας τοὺς ἐσχάτους [6] ἐφ᾽ ἑκάτερα ὁρᾷ οὕτως τὸ Λεκτὸν καὶ τὴν Ζέλειαν· οἰκείως τούτων καὶ τὴν ἀκρώρειαν ἀφορίζει Γάργαρον, [7] ἄκρον ἕτερον· καὶ γὰρ νῦν Γάργαρον ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τῆς Ἴδης δείκνυται τόπος, [8] ἀφ᾽ οὗ τὰ νῦν Γάργαρα

πόλις

contra metrum etiam προῤῥέουσι, et pro νυνὶ Mofc. et Medic. 3. νῦν.

6) Sic codices Cafaubonn. et mei omnes, confentiente vetere interprete, ἐφ᾽ ἑκάτερα ὁρᾷ οὕτως. Vulgo Aldo auctore: ἐφ᾽ ἑκάτερα (inde a Xylandro ἐφ᾽ ἑκατέρα) οὕτω τὸ Λ. Ὁρᾷ durum eft ob praecedens ὁρᾶν, et enatum videtur ex ἑκάτερα. Cum tamen fufpenfa fluctuetur ftructura, ὁρᾷ, codicibus flagitantibus, recepi. Nam in praecedente πολυπίδακα alia valet ratio. In fequentibus poft οἰκείως defidero in hoc nexu δέ.

7) Vulgo ἀκρόντερον, quod varie tentatum eft. Parif. Venet. 1. Medic. 4. ἄκρον τερῶν; Mofcov. ἄκρον ἕτερον; Medic. 3. ἄκρον, ita tamen, ut lacuna duabus circiter fyllabis explenda fequatur; Venet. 2. ἄκρον, nulla notata lacuna. Cafaubonus emendat ἀκρωτήριον vel ἄκρον ἕτερον, Schlichthorft in Geogr. Homer. p. 133. ἀκρωτήριον. Dedi, quod proxime ad codices accedit, cum ἀκρόντερον vox fit nihili, ἄκρον ἕτερον, i. e. ἄλλο, ut paffim, etfi propter praecedentia moleftum eft ἕτερον.

8) Omnes codices et Cafaubonn. et mei dant ἀφ᾽ οὗ, quod et reddidit vetus interpres, et ego nunc recepi pro ἐν ᾗ. Cf. Strabo

et alii, quos commemorat, et qui a nobis hodieque cerni poffunt. Extremitates autem ac pedes quafi Idae utrinque fpectat Lectum, et Zeleia: convenienter etiam fummitatem eius commemorat Gargarum: nam etiamnum in fuperioribus Idae partibus Gargarum locus nominatur, ubi nunc Gargara

Troas. πόλις Αἰολική. Ἐντὸς μὲν οὖν τῆς Ζελείας καὶ τοῦ Λεκτοῦ πρῶτά ἐστιν ἀπὸ τῆς Προποντίδος ἀρξαμένοις μέχρι τῶν κατ' Ἄβυδον στενῶν· [9] εἶτ' ἔξω τῆς Προποντίδος τὰ μέχρι Λεκτοῦ.

§. 6.

Κάμψαντι [1] δὲ τὸ Λεκτὸν ἀναχεῖται κόλπος
p. 584. μέγας, ὃν ἡ Ἴδη ποιεῖ, πρὸς τὴν ἤπειρον ἀποχωροῦσα ἀπὸ τοῦ Λεκτοῦ, καὶ αἱ Κάναι, τὸ ἐκ θατέρου μέρους

Strabo infra p. 610. f. et quae ad rem inlustrandum notavi ad Melam 1, 18, 3. Vol. III. P. 1. p. 530. Post pro μὲν γὰρ Moscov. Medic. 3. 4. Paris. Venet. 1. μὲν οὖν, uti et legit vetus interpres; ex quibus reposui.

9) Casaubonn. Moscov. Ven. 1. 2. Paris. Medic. 4. ἔξω τὰ μέχρι τῆς Πρ. Medic. 3. ἔξω τὰ τῆς Πρ. μέχρι. Prior codicum lectio ferri ideo nequit, quia, quod ex Strabone libri initio Casaubonus monuit, ἡ μέχρι Λεκτοῦ παραλία ἀπὸ Ἀβύδου non est τῆς Προποντίδος, sed extra eam. Quare vulgatam non abjeci.

1) Ven. 1. δὲ καὶ τό. Paullo inferius pro ἔπειτα τῆς παραλίας, quod exhibent editiones, quae retulerunt ad διά, Casaubonn. Medic. 4. Venet. 1. adferunt ἔπειτα ἡ παραλία, melius, quod probat ipse rei nexus et ratio et hinc praefert etiam Casaubonus. Ita etiam vetus interpres: *Postea est Asiae ora.* Tum vitiose ed. Xyl. κἂν λέγομεν.

Gargara sunt, urbs Aeolica. Inter enim Zeleiam et Lectum primae sunt Troadis partes a Propontide usque ad fauces ad Abydum: inde sunt extra Propontidem sita usque ad Lectum.

§. 6.

Ubi cursum circa Lectum flexeris, magnus effunditur sinus, quem Ida facit, a Lecto versus continentem declinans: ad hunc sunt etiam Canae, ab altera sinus parte oppositum

μέρους ἀντικείμενον ἀκρωτήριον τῷ Λεκτῷ· καλοῦσι δ' οἱ μὲν Ἰδαῖον κόλπον, οἱ δ' Ἀδραμυττηνόν. Ἐν τούτῳ δὲ αἱ τῶν Αἰολέων πόλεις μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἕρμου, καθάπερ εἰρήκαμεν. Εἴρηται δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ὅτι τοῖς ἐκ Βυζαντίου πλέουσι πρὸς νότον ἐπ' εὐθείας ἐστὶν ὁ πλοῦς, πρῶτον ἐπὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον διὰ μέσης τῆς Προποντίδος, ἔπειτα ἡ παραλία τῆς Ἀσίας μέχρι Καρίας. Ταύτην δὴ φυλάττοντας χρὴ τὴν ὑπόθεσιν ἀκούειν τῶν ἑξῆς, κἂν λέγωμεν κόλπους τινὰς ἐν [2] αὐτῇ τῇ παραλίᾳ, τάς τε ἄκρας δεῖ νοεῖν, τὰς ποιούσας αὐτοὺς, ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς κειμένας, ὥσπερ τινὸς μεσημβρινῆς. Troas.

R 4 §. 7.

2) Deest haec vox in Medic. 4. Moscov. Ven. 1.

situm Lecto promontorium: sinum alii Idaeum vocant, alii Adramyttenum. In hoc deinceps tractu usque ad ostia Hermi urbes Aeolidis sunt, ut diximus. Id quoque supra dictum est, iis, qui a Byzantio navigant versus meridiem, iter esse ad rectam lineam, initio ad Sestum et Abydum per mediam Propontidem. Sequitur Asiae ora maritima usque ad Cariam. Atque adeo id observare oportet, quod nunc ponimus, eos, qui sequentia legunt: ut, cum sinuum faciemus mentionem in ipsa isthac ora, promontoria intelligant dici, a quibus isti conficiuntur, in eadem sita linea veluti quodam meridiano.

§. 7.

Troas.

§. 7.

Ἐκ δὴ τῶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων εἰκάζουσιν οἱ φροντίσαντες περὶ [1] τούτων πλέον τι, πᾶσαν τὴν παραλίαν ταύτην ὑπὸ τοῖς Τρωσὶ γεγονέναι, διῃρημένην μὲν εἰς δυναστείας ἐννέα, ὑπὸ δὲ τῷ Πριάμῳ τεταγμένην κατὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον, καὶ λεγομένην Τροίαν· δῆλον δ' ἐκ τῶν κατὰ μέρος. Οἱ γὰρ περὶ τὸν Ἀχιλλέα τειχήρεις ὁρῶντες τοὺς Ἰλιέας κατ' ἀρχὰς, ἔξω ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον ἐπεχείρησαν, καὶ περιιόντες ἀφαιρεῖσθαι τὰ κύκλῳ.

Δώδεκα [2] δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων.
Πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον.

Τροίαν

1) Sic Casaubonn. Parif. Ven. 1. 2. pro τούτου, quod eſt in aliis, et ab editionibus ſiſtitur. Melius ob praecedentia τούτων, quod et exiſtimat Siebelis in obſervatt. crit. ad Ἑλληνικὰ p. 33. niſi alterum ſummatim intelligere malis.

2) In Homero Il. 9, 328. legitur nunc quidem δὲ ξύν. Vulga-

§. 7.

Sane ex iis, quae poëta dixit, ii, quibus harum rerum maior cura ſubit, conjiciunt totam iſtam, quam navigando legunt oram, Troibus fuiſſe ſubditam, in novem diſtinctam provincias, quae tempore belli Troiani omnes paruerint Priamo, ac Troiae nomen geſſerint: id liquere de ſingulis. Nam Achilles cum ſuis ab initio videns, muris defendi Ilienſes, aggreſſus eſt foris bellum facere, et eo in orbem circumlato, iis ſuam ditionem adimere.

Bis ſex vaſtavi ſemel uſus navibus urbes,
Et terra totidem, minus una: Troïa cunctae
Sceptra verebantur. —

Troiam

Τροίαν γὰρ λέγει τὴν πεπορθημένην ἤπειρον· πεπόρθηται δὲ ἐν ἄλλοις τόποις καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ Λέσβῳ, τὰ περὶ Θήβην, καὶ [3] Λυρνησσὸν, καὶ Πήδασον τὴν τῶν Λελέγων, καὶ ἔτι ἡ τοῦ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου παιδός. Troas.

Ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
ὁ Νεοπτόλεμος
Ἥρω [4] Εὐρύπυλον.

Vulgatam hic codices non mutant. Tum Medic. 4. habet Πεζὸς δὲ, et Medic. 3. Πεζῇ δὲ, Mofcov. Πεζά. Poft Medic. 3. 4. Mofcov. Venet. 1. σὺν ἄλλοις.

3) Medic. 3. Λυρνησόν. Alii cum profaicis auctoribus Λυρνησσὸν, etfi more antiquo illud valeat. Τὴν deeft in Medic. 3. Tum pro ἡ τοῦ Εὐρυπύλου Mofcov. ponit τὴν τοῦ Εὐρ. at pendet a πεπόρθηται. In proximo verfu ἀλλοῖον conjuncte dat Mofcov.

4) Εὐρήπυλον negligenter ex Aldo repetierunt Hopperus et Xylander. Antea nomen Νεοπτόλεμος articulo nudatur in Medic. 4. Tum ante Cafaubonum legebatur ἕλες, quod probant Medic. 3. 4. non item cum aliis Homerus Il. 9, 130. Deinceps πέρσαι Parif. ἐκπέρσαι Medic. 3. Quod in verfu interponitur καὶ, delent Mofcov. et Medic. 3. alii cum edd. fervant; minus recte. Λυρνησὸν, ut infra, fimplici σ edidit Medic. 3. V. fupra. Βρυσηῖς hic et poft vitia funt edd. Aldi et Hopperi.

Troiam hic appellat continentem ab eo populatam. Alibi etiam vaftata funt loca Lesbo oppofita, circa Theben, Lyrneffum et Pedafum, quae Lelegum fuit: et Eurypyli ditio, qui filius fuit Telephi: unde haec de Neoptolemo:

Qualis, Telephiden ferro cum ftravit acuto,
Eurypylum heroem.

Haec

Troas. Ταῦτα δὴ πεπορθῆσθαι λέγει, καὶ αὐτὴν τὴν Λέσβον·

— ὅτε Λέσβον ἐΰ κτιμένην ἕλεν αὐτός.

Καὶ

Πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον.

Καὶ

Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης.

Ἐκ μὲν Λυρνησσοῦ ἡ Βρισηῒς ἑάλω·

Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο —

ἧς ἐν τῇ ἁλώσει τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον πεσεῖν φησιν, ὡς ἡ Βρισηῒς θρηνοῦσα τὸν Πάτροκλον δηλοῖ·

Οὐδὲ μὲν οὐδέ μ᾽ ἔασκες, ὅτ᾽ ἄνδρ᾽ ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
[5] Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
Κλαίειν·

ἐμφαί-

5) Medic. 3. 4. Ἔκτεινε, πέρσε, ut in Homero Il. 19, 296.

Haec ergo vaſtata ait, et Lesbum ipſam:

— *cepit pulcram quo tempore Lesbum.*

et,

Vaſtavit Lyrneſſum et Pedaſon —.

et,

Lyrneſſum populatus et altae moenia Thebae.

E Lyrneſſo Briſeis abducta fuit:

Captam e Lyrneſſo quam duxerat. —

cum quidem Mynetem et Epiſtrophum ait poëta interfectos: idque indicat Briſeis Patroclum lamentans:

— *neque me plorare ſinebas,*
Cum meus a forti eſt occiſus Achille maritus,
Atque urbs magnanimi fuit evaſtata Mynetis:

quibus

ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησσὸν λέγων πόλιν Θείοιο Μύνητος, ὡς ἂν δυναστευομένην ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐνταῦθα πεσεῖν αὐτὸν μαχόμενον· ἐκ δὲ τῆς Θήβης ἡ Χρυσηὶς ἐλήφθη· Troas. p. 585.

Ὠιχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος·

ἐκ δὲ τῶν ἀχθέντων ἐκεῖθεν φησὶν εἶναι τὴν Χρυσηίδα. Οὐκ οἴονται δὲ δεῖν ἐξ εὐθείας ἀκούειν

— Σὺ μὲν ἐν Τροίῃ. —
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν (ἢ Θήβηθεν) —
Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος,
Ἠετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλῃέσσῃ,
Θήβῃ ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων.

[6] Δευ-

296. edidit Heyne. Uti nunc legitur in aliis libris, repetitus occurrit versus infra p. 612. In sequ. post οἴονται Medic. 3. Moscov. Paris. edd. ante Casaubonum omittunt δέ. In versibus Homericis Paris. cum edd. ante Casaubonum σοὶ, Medic. 3. ἔναιε, et ante Casaubonum edd. ὑλιέσσῃ.

quibus verbis Lyrnessum notat, quae Mynetis imperio paruerit, qui et pro ea propugnans occubuerit. E Theba autem Chryseis abducta fuit.

Appulimus Theben, urbem
sacram Eetionis:

nam inter ibi captas numeratur Chryseis. Iam illud non putant ita, ut scriptum est, intelligi debere:

Tu sane in Troia Priami
prognatus in arce,
Ipsa autem Thebis. —

item alibi est:

Magnanimi proles pulcra
Andromache Eetionis:
Eetion, juxta ille Placon
nemorosam habitabat,
Thebam ad Hypoplaciam,
Cilices sceptroque regebat.

Haec

Troas. [6] Δευτέρα οὖν αὕτη δυναϛεία Τρωϊκὴ μετὰ τὴν ὑπὸ Μύνητι. Οἰκείως δὲ τούτοις καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Ἀνδρομάχης λεχθὲν οὕτως·

Ἕκτορ, ἐγὼ δύϛηνος· ἰῇ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ,
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν.

ἀλλὰ καθ' ὑπερβατόν· [7] Ἀμφότερ' ἐν Τροίῃ, σὺ μὲν Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ, Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσι. Τρίτη δ' ἐϛὶν ἡ τῶν Λελέγων, καὶ αὕτη Τρωϊκή.

[8] Ἀλ-

6) Verba Δευτέρα — λεχθὲν οὕτως desunt in Medic. 3. In versibus Homericis Medic. 3. καὶ τὸ Ἕκτωρ; postremum etiam sic adferunt Moscov. et Paris. cum edd. Aldi et Hopperi. Pro ἰῇ Medic. 4. οἴῃ, idemque cum 4. γεινόμεθα. In ipso Homero Il. 22, 478. legitur κατὰ δῶμα; vulgo, ut hic, legi ἐνὶ οἴκῳ a Scholiastis notatur. Aliam lectionem adfert epitome Πριάμου ποτὶ δῶμα.

7) Sic ex epitome et praecedentibus versum reddidi, cum vulgo legatur ἐκ Τροίης. Ante Τρίτη Medic. 3. melius, iudice etiam Casaubono, inserit verba supra omissa: Δευτέρα — ὑπὸ Μύνητι.

Haec ergo secunda est Troum ditio post eam, quae Myneti paruit. Atque huc quadrant verba Andromachae:

Hector, me miseram: usque eadem nos fata tulerunt.
Tu sane in Troia Priami prognatus in arce,
Ipsa autem Thebis. —

etsi verborum traiectione: ut sit sententia, utrumque in Troia natum, Hectorem in domo Priami, Andromacham Thebis. Tertia Troiae ditio fuerunt Leleges.

Altes,

[8] Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει· Troas.

οὗ τῇ θυγατρὶ συνελθὼν Πρίαμος γεννᾷ τὸν Λυκάονα καὶ Πολύδωρον· καὶ μὴν οἵ γε ὑπὸ τῷ Ἕκτορι ἐν τῷ καταλόγῳ ταττόμενοι, λέγονται Τρῶες.

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαιόλος Ἕκτωρ.

Εἶθ' ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ.

Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο.

Καὶ οὗτοι Τρῶες· φησὶ γοῦν·

Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε. —

Εἶθ' ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι, οὓς καὶ αὐτοὺς καλεῖ Τρῶας.

Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον [9] ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης, Ἀφνειοί,

8) Medic. 3. Moſcov. Ἄλπεω, ut edd. Aldi et Hopperi. Poſt pro εἶθ', Medic. 4. οἶθ', ut inferius. In ipſo verſu Medic. 3. 4. ἠῢς, edd. Aldi et Hopperi ἐῢς.

9) Moſcov. ὑπὸ, et poſt αὖτ', quod etiam eſt in Homero Il. 2, 826. pro αὖθ'. Tum Περκότην vult Medic. 3. ut infra. Multa

Altes, qui Lelegum fuerat regnator. —
cuius Altae filiam habuit Priamus, et ex ea genuit Lycaonem ac Polydorum. Iam hi quidem, qui in recenſione ſub Hectore ponuntur, Troes dicuntur:

Troes ducebat galea notiſſimus Hector.

Et ſub Aenea:

Dardanios ſatus Anchiſa ducebat,

qui et ipſi Troës erant: inquit enim:

Aenea, Troum conſultor —

Sequuntur Lycii ſub Pandaro: quos et ipſos vocat Troës.

Quique Zeleian habebant ſub radicibus Idae Aphnei,

Troas. Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο,
Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Πάνδαρος.

Ἕκτη δ' αὕτη δυναςεία. Καὶ μὴν οἵ γε μεταξὺ τοῦ Αἰσήπου καὶ Ἀβύδου Τρῶες· ὑπὸ μὲν γὰρ τῷ Ἀσίῳ ἐςὶ τὰ περὶ Ἄβυδον.

Οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηςὸν, καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος. —

Ἀλλ' ἐν Ἀβύδῳ μὲν υἱὸς τοῦ Πριάμου διέτριβεν, ἵππους νέμων, πατρῴας δηλονότι.

Ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα·
Ὃς

Multa de fcriptura dabit Heyne ad Homer. T. 4. p. 414 fq. et ante eum Politus ad Euftath. in Homer. T. 2. p. 771. Antiquiorem formam fuiffe Περκώπη, adfirmat Stephanus. Poft pro πατρῴας in Mofcov. legitur πρώτας. Idem in proximo verfu male mutato ordine βάλε νόθον.

Aphnei, Aefepi nigros laticesque bibebant
Troes: Pandarus hos ducebat. —

Haec fexta eft Troiae ditio. Quin et qui inter Aefepum et Abydum funt, Troes funt. Nam Afio parere dicuntur Abydo vicini.

Tum qui Percoten, qui Praction incoluerunt,
Qui Seftonque et Abydum, et Arisbae moenia clarae:
His erat Hyrtacides dux Afius.

Atqui apud Abydum Priami fpurius degebat, equas pafcens, nimirum paternas.

Sed Priamo genitore nothum mox Democoonta
Sternit,

Ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων. Troas.
Ἐν δὲ Περκώτῃ υἱὸς Ἱκετάονος ἐβουνόμει, οὐκ ἀλλο- p. 586.
τρίας οὐδ' οὗτος βοῦς.

— πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην [10] ἐνένιπτεν
Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
Βόσκ' ἐν Περκώτῃ. —

ὥστε καὶ αὐτὴ ἂν εἴη Τρωὰς καὶ ἡ ἐφεξῆς ἕως Ἀδραστείας· ἦρχον γὰρ αὐτῆς Υἱε δύω Μέροπος Περκωσίου. — Πάντες μὲν δὴ Τρῶες οἱ ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Ἀδραστείας, δίχα μέντοι διηρημένοι, οἱ μὲν ὑπὸ τῷ Ἀσίῳ, οἱ δ' ὑπὸ τοῖς Μεροπίδαις· καθάπερ

10) Varie hoc verbum verſatur. Medic. 3. ἔννεπεν; Moſcov. Medic. 4. Pariſ. edd. Aldi et Hopperi (hae etiam antea Ἱκταονίδην) ἐνέειπεν; edd. inde a Caſaubono ἐνένισπεν. Idem notatur in ipſo Homero Il. 15, 546. ubi locum obtinuit ἐνένιπτεν, quod inde arceſſivi. V. Heyne Tom. 7. p. 92. Tum Medic. 3. βόσκεν ἐνὶ; Medic. 4. βόσκε Π. Moſcov. βόσκεν Π. coaleſcentibus vocibus. Poſt verſus Medic. 3. καὶ αὐτὴ οὖν pro ὥστε καὶ αὐτὴ ἂν εἴη. Moſcov. δύω pro δύο.

Sternit, nuper equas ad Abydum paſcere ſuetum.

Percotae autem Hicetaonis F. boves paſcebat, ne is quidem alienas.

Primum Hicetaonidem verbis inceſſit acerbis
Robuſtum Melanippum: armenta is paverat ante
Laeta boum prope Percotam. —

Itaque haec etiam Troas eſt, et quidquid ſequitur usque ad Adraſteam: nam ei praeerant duo filii Meropis Percoſii. Omnes ergo, qui ab Abydo Adraſteam habitant usque, Troës ſunt: in duas diviſi tamen partes, quarum alteri Aſius prae-

Troas. θάπερ καὶ ἡ τῶν Κιλίκων διττή, ἡ μὲν Θηβαϊκή, ἡ δὲ [11] Λυρνησσίς· [12] ἐν αὐτῇ δ' ἂν λεχθείη ἡ ὑπὸ Εὐρυπύλῳ ἐφεξῆς οὖσα τῇ Λυρνησσίδι. Ὅτι δὲ τούτων ἁπάντων ἦρχεν ὁ Πρίαμος, οἱ τοῦ Ἀχιλλέως λόγοι πρὸς τὸν Πρίαμον σαφῶς ἐμφανίζουσι.

[13] Καί σε, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,
Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἐέργει,
Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων.

§. 8.

11) Medic. 3. Λυρνησὶς, de quo ſupra.

12) Caſaubonn. Medic. 4. Ven. 1. μετ' αὐτήν. Equidem vulgatam retinui, quia ἐν αὐτῇ pertinet ad verba ἡ τῶν Κιλίκων, tum quod ipſe Strabo infra p. 616. diſerte ſcribit, Cilicum partem ſub ditione Eurypyli fortaſſe fuiſſe, ſic ut omnino triplex eorum ſtatui poſſet diviſio, non duplex. Quod vulgo ſubjicitur ὑπ' Εὐρυπύλου, ex Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. Moſcov. Pariſ. mutavi in ὑπ' Εὐρυπύλῳ, quae forma reſpondet ſuperioribus.

13) In his verſibus codices ſic variant: Medic. 3. 4. edd. ante Caſaubonum ὅσον. Tum Medic. 3. 4. Moſc. edd. Aldi,

praeerat, alteri Meropis filii. Sicut et Cilicia duplex fuit, una Thebaica, alia Lyrneſſia: in qua cenſeri poteſt etiam Eurypyli ditio, continuo ſequens Lyrneſſidem. His autem omnibus imperaſſe Priamum, verba ad hunc Achillis aperte demonſtrant.

Te quoque tot quondam regnis populisque beatum
Audio: qui, Macaris ſedes quaecunque coercet,
Lesbus, quaeque ſupra Phrygia, et latus Helleſponti
Immenſi includunt, ampla ditione teneres.

§. 8.

Troas

§. 8.

Τότε μὲν οὖν τοιαῦτα ὑπῆρχεν. Ὕςερον δὲ ἠκολούθησαν μεταβολαὶ παντοῖαι. Τὰ μὲν γὰρ περὶ Κύζικον Φρύγες ἐπῴκησαν ἕως Πρακτίου· τὰ δὲ περὶ Ἄβυδον Θρᾶκες· ἔτι δὲ πρότερον τούτων ἀμφοῖν Βέβρυκες καὶ Δρύοπες· τὰ δ' ἑξῆς Τρῆρες, καὶ οὗτοι Θρᾶκες· τὸ [1] δὲ Θήβης πεδίον Λυδοὶ, οἱ τότε Μήονες, καὶ Μυσῶν οἱ περιγενόμενοι τῶν ὑπὸ Τηλέφῳ πρότερον καὶ Τεύθραντι. Οὕτω δὴ τοῦ ποιητοῦ τὴν Αἰολίδα καὶ τὴν Τροίαν εἰς ἓν συντιθέντος, καὶ τῶν

Aldi, Hopperi Μακαρῶν, uti et adfertur in aliis auctoribus, commemoratis ab Heynio ad Homerum Il. 24, 544. T. 8. p. 711. qui vulgatam satis tuetur. Denique in Mediceis abest ἀπείρων. De versuum interpunctione sensuque paullo impeditiori v. Heyne c. l.

1) Δὲ abest in Paris. ut δὴ post οὕτω. Articulum τοῦ ante ποιητοῦ negligenter omisit ed. Xylandri. Verba proxima sic nectit Moscov. τὴν Τροίαν καὶ τὴν Αἰολίδα. Pro συντιθέντες Medic. 3. 4. et Venet. 1. dant συνθέντες; articulum τοῦ ante Ἕρμου ignorat Medic. 4. Pro τὴν ἐφεξῆς Medic. 4. ponit τὰ ἐφ. cum Venet. 1. Denique verba τοῦ ποιητοῦ καὶ non adparent in Medic. 3.

§. 8.

Ista igitur tempestate Troia talis fuit. Inciderunt postea mutationes omnis generis. Nam quae circa Cyzicum sunt, Phryges occupaverunt usque ad Practium: quae circa Abydum, Thraces atque ante utrosque Bebryces et Dryopes. Quae deinceps sunt, Treres, ipsi quoque Thraces: Thebes campos Lydi, qui tunc dicebantur Maeones, et Mysorum, qui olim sub Telepho et Teuthrante fuerant, reliquiae. Cum ergo poëta hoc pacto Aeolidem et Troiam in unum contraxerit, et Aeolenses

Troas. τῶν Αἰολέων τὴν ἀπὸ τοῦ Ἕρμου πᾶσαν μέχρι τῆς κατὰ Κύζικον παραλίας κατασχόντων καὶ πόλεις κτισάντων, οὐδ' ἂν ἡμεῖς ἀτόπως περιοδεύσαιμεν, εἰς ταὐτὸ συντιθέντες τήν τε Αἰολίδα νῦν ἰδίως λεγομένην, τὴν ἀπὸ τοῦ Ἕρμου μέχρι Λεκτοῦ καὶ τὴν ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Αἰσήπου. Ἐν γὰρ τοῖς καθ' ἕκαστα διακρινοῦμεν πάλιν, παρατιθέντες ἅμα τοῖς νῦν οὖσι τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καὶ τῶν ἄλλων λεγόμενα.

§. 9.

Ἔστιν οὖν μετὰ τὴν [1] τῶν Κυζικηνῶν πόλιν καὶ τὸν Αἴσηπον ἀρχὴ τῆς Τρωάδος καθ' Ὅμηρον. Λέγει δ' ἐκεῖνος μὲν οὕτω περὶ αὐτῆς·

Οἳ

1) Articulus desideratur in Medic. 4. contra ἡ ante ἀρχὴ additur in Medic. 3. Post λέγει δὲ uterque et οὕτως. In versibus Homericis mutato male vulgari ordine Medic. 4. refert μέλαν ὕδωρ. Denique Moscov. dat Δασυλεῖτις ex diversa scriptura, Xyl. prave Δασκιλῖς. Negligenter etiam Eustathius ad Homer. Il. 2, 825. p. m. 268, 17. scribit Δασκυλί-

lenses totam regionem ab Hermo usque ad Cyzicum litus occupaverint, urbesque condiderint, ne nos quidem inepte coniunctim ista descripserimus, componentes eam, quae nunc Aeolis dicitur ab Hermo usque ad Lectum, cum ea, quae deinceps est usque ad Aesepum. Singulis enim exponendis rursum eas distinguemus, conferentes cum iis, quae nunc sunt, ea, quae ab Homero et aliis dicuntur.

§. 9.

Proinde post Cyzicum et Aesepum initium est Troadis de Homeri sententia. Sic enim de ea loquitur:

Quique

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης Troas.
Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο
Τρῶες, τῶν αὖθ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Πάνδαρος.

Τούτους δὲ ἐκάλει καὶ Λυκίους. Ἀφνειοὺς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀφνίτιδος νομίζουσι λίμνης· καὶ γὰρ οὕτω καλεῖται ἡ Δασκυλῖτις. p. 5.

§. 10.

Ἡ μὲν δὴ Ζέλεια ἐν τῇ ¹ παρωρείᾳ τῇ ὑςάτῃ τῆς Ἴδης ἐςὶν, ἀπέχουσα Κυζίκου μὲν ςαδίους ἐνενήκοντα καὶ ἑκατόν· τῆς δ' ἐγγυτάτω θαλάττης, καθ' ἣν ἐκδίδωσιν Αἴσηπος, ὅσον ὀγδοήκοντα. Ἐπιμερί-

S 2

σκυλίτης, uti Stephanus h. v. Illud ex Strabone emendavit Politus ad Euſtath. T. 2. p. 766. hoc ad Stephanum notavit Berkelius p. 289. Et ſic Plutarchus in Lucullo c. 2. f. Δασκυλίτιδος λίμνης. Δασκυλῖτις cum MSStis epitome.

1) Dedi ex aliorum auctoritate, invitis licet codicibus, παρωρείᾳ pro παρωρίᾳ, quod reliquit Siebenkees lib. 3. p. 231. Per-ει reddit ex noſtro loco Euſtathius ad Homer. Il. 2, 824. p. m. 268, 4. Tum Pariſ. praefert ἐνενήκοντα, ut Medic. 3. 4. alibi etiam. Concinit Euſtath. c. l. Vulgo ἐννενήκοντα. Cf. ad lib. 9. p. m. 550.

Quique Zeleian habebant
ſub radicibus Idae
Aphneii, Aeſepi nigros
laticesque bibebant
Troes: Pandarus hos ducebat. —

Eosdem autem Lycios etiam vocat. Aphneios dici cenſent ab Aphnitide lacu, quaſi idem eſt Daſcylitis.

§. 10.

Zeleia in ultimis Idae radicibus, a Cyzico abeſt ſtadia CXC: a proximo mari, in quod ſe exonerat Aeſepus, fere XXC ſtadia. Statim deinde oram mariti-

Troas. μερίζει δὲ συνεχῶς τὰ κατὰ τὴν παραλίαν τὴν μετὰ τὸν Αἴσηπον.

Οἱ [2] δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπὺ,
Τῶν ἦρχ' Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου. —

Ταῦτα δὲ τὰ χωρία τῇ Ζελείᾳ μὲν ὑποπέπτωκε· ἔχουσι δὲ Κυζικηνοί τε καὶ Πριαπηνοὶ μέχρι καὶ τῆς παραλίας. Περὶ μὲν οὖν τὴν Ζέλειαν ὁ Τάρσιός ἐστι ποταμὸς, εἴκοσιν ἔχων διαβάσεις [3] τῇ αὐτῇ ὁδῷ· καθάπερ ὁ Ἑπτάπορος, ὃν φησιν ὁ ποιητής· ὁ δ' ἐκ Νικομη-

2) Sic omnes codices. In Homero Il. 2, 828. tamen quidam adferunt δ' ἄρ', uti etiam legitur in Schol. Apollonii ad 1, 1116. Et sic edidit Heyne, qui consuli ibi potest T. 4. p. 412. In reliquis versibus haec notata habui. Moscov. Medic. 3. 4. Paris. edd. Aldi et Hopperi Πίτυαν. Tum Moscov. Medic. 3. 4. εἶχον. Postea Moscov. Medic. 3. Paris. edd. Aldi et Hopperi Τηρίης; Medic. 4. Τυρίης. Denique ed. Xyl. δύο.

3) Sic omnes codices cum Eustathio ad Homer. Il. 12, 21. p. m. 844, 17. Vulgo ante Casaubonum τῇ αὐτοῦ ὁδῷ, qui recte illud reposuit. Sic et vetus interpres *eadem via*. Post Moscov. Φιλόης et cum Paris. Ἡλίας, ut alibi.

ritimam, quae post Aesepum est, dividit.

Quique Adrasteiam tenuere, et Apaesia rura,
Et Pityeian, Tereiae montemque peraltum:
His Adrastus et Amphius simul imperitabant,
Fratres, et Meropis florens Percosia proles.

Haec loca Zeleiae sunt subiecta: habentur autem a Cyzicenis et Priapenis usque ad litus. Apud Zeleiam fluvius est Tarsius, xx habens in eadem via transitus: qualis etiam ab Homero nominatur Heptaporus.

κομηδείας εἰς Νίκαιαν τέτταρας καὶ εἴκοσι· [4] [πολλοὺς δὲ] καὶ ὁ ἐκ Φολόης εἰς τὴν Ἠλείαν Σκάρθων πέντε καὶ εἴκοσι· πολλοὺς δὲ καὶ ὁ ἐκ Κοσκινίων εἰς Ἀλάβανδα· πέντε δὲ καὶ ἑβδομήκοντα ὁ ἐκ Τυάνων εἰς Σόλους διὰ τοῦ Ταύρου. Troas.

§. 11.

Ὑπὲρ δὲ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Αἰσήπου [1] σχεδόν τι . . . . . σαδίοις κολωνός ἐστιν, ἐφ' ᾧ τάφος δείκνυται Μέμνονος τοῦ Τιθωνοῦ· πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ἡ Μέ-

S 3

4) Uncis inclusi, quod Medic. 3. optimus haec verba ignorat cum vetere interprete, et numerus ipse post indicatur. Ceterum propter vocem Σκάρθων locum hanc suspectum habet Casaubonus, quippe quem nemo praeterea commemoret; igitur amplius quaerendum censet. Codices nihil variant. Latere videtur participium verbi, quod proxima simul adficit, in quibus fluviorum nomina pariter omittuntur. Post πέντε in Medic. 3. 4. deest δέ. Restat πολλοὺς, quod licet omnes codices pertinaciter obtrudant, nisi alia ex defectu labes subsit, cum διαβάσεις tamen conciliari nequit. Reposui igitur πολλὰς, de quo cf. etiam Davis. ad Ciceron. de N. D. 3, 15.

1) Quae hic notatur lacuna, codices non explent; tantum Moscov. et Paris. pro σαδίοις subjiciunt σαοις, et Medic. 3. ante lacunam habet ἐν.

porus. Alius a Nicomedia Nicaeam fluens, xxiv: [multos etiam] qui e Pholoa in Eleam labitur, [Scarthon] xxv. multos, qui e Cosciniis Alabanda usque, LXXV. qui Tyanis Solos per Taurum exit.

§. 11.

Supra Aesepi ostia ad stadia circiter . . . . . . tumulus est, in quo sepulcrum ostenditur Memnonis, Tithoni F. prope etiam

Troas. Μέμνονος κώμη· τοῦ δὲ Αἰσήπου καὶ τοῦ Πριάπου μεταξὺ ὁ Γράνικος ῥεῖ, τὰ πολλὰ δι' Ἀδραστείας πεδίου· ἐφ' ῷ Ἀλέξανδρος τοὺς Δαρείου σατράπας ἀνὰ κράτος ἐνίκησε [2] συμβαλὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου καὶ τοῦ Εὐφράτου παρέλαβεν. Ἐπὶ δὲ Γρανίκῳ πόλις ἦν Σιδηνὴ, χώραν ἔχουσα πολλὴν ὁμώνυμον· κατέσπασται δὲ νῦν. Ἐν δὲ τῇ μεθορίᾳ τῆς Κυζικηνῆς καὶ τῆς Πριαπηνῆς ἐστὶ τὰ Ἁρπαγεῖα τόπος, ἐξ οὗ τὸν Γανυμήδην μυθεύουσιν ἡρπάχθαι· ἄλλοι δὲ περὶ [3] Δαρδάνιον ἄκραν, πλησίον Δαρδάνου.

§. 12.

2) Casaubonn. Ven. 2. προσβαλὼν, reliqui ex usu συμβαλὼν, ut Eustathius ex hoc loco ad Homer. Il. 12, 21. p. m. 844, 33. tantum idem postea κατὰ κράτος, ad sensum. Tum Medic. 4. Σιδινὴ, vulgo recte Σιδηνὴ, quod et ordo in Stephano docet, etsi ibi Σιδήνη. Tum Medic. idem μεθορείᾳ. Contra in Ἁρπαγεῖα forte ex Stephano praeferendum sit Ἁρπάγια.

3) Ita praecipiunt Paris. Moscov. Medic. 3. 4. Vulgo Δαρδάνειον. Stephanus tamen etiam constanter in derivatis ponit ι; Eustathius ad Homer. Il. 2, 280. p. m. 166, 42. per ι dicit τοπικὸν, per ει ποταμόν. Post ἄκρον praefert Moscov. alii; ut Casaubonn. Ven. 1. 2. Medic. 3. ἄκραν φασὶ edunt.

iam Memnonis est pagus. Inter Aesepum et Priapum Granicus fluit, maiori parte per Adrasteae campum. Ad hunc amnem Alexander satrapas Darii proelio devicit, ac, quidquid Asiae est intra Taurum atque Euphraten, suum fecit. Ad Granicum sita fuit urbs Sidena, multum habens agri cognominis: nunc diruta est. In confinio Cyziceni ac Priapeni agri locus est Harpageia, unde abreptum Ganymedem est in fabulis: alii e Dardanio raptum perhibent promontorio, quod Dardano est vicinum.

§. 12.

§. 12. Troas.

Πρίαπος δ' ἐςὶ πόλις ἐπὶ θαλάττῃ καὶ λιμήν· κτίσμα δ' οἱ μὲν Μιλησίων φασὶν, οἵπερ καὶ Ἄβυδον καὶ Προκόννησον [1] συνῴκισαν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν· οἱ δὲ Κυζικηνῶν· ἐπώνυμος δ' ἐςὶ τοῦ Πριάπου τιμωμένου παρ' αὐτοῖς· εἴτ' ἐξ Ὀρνεῶν τῶν περὶ Κόρινθον μετενηνεγμένου τοῦ ἱεροῦ· εἴτε τῷ λέγεσθαι Διονύσου καὶ [2] Νύμφης τὸν θεὸν, ὁρμησάντων ἐπὶ τὸ τιμᾷν αὐτὸν τῶν ἀνθρώπων, ἐπειδὴ σφόδρα εὐάμπελός ἐςιν ἡ χώρα καὶ αὕτη καὶ ἐφεξῆς ὅμορος, ἥ τε τῶν Παριανῶν, καὶ ἡ τῶν Λαμψακηνῶν. Ὁ γοῦν Ξέρ-

1) Male, quod nexus declarat, Aldus et Hopperus συνῴκησαν. Utrumque legitur in Mofcov. Ante τιμωμένου articulus abeft in Mofcov. Parif. Medic. 3. 4. quorum fide omifi.

2) Cum nimis vage hoc dicatur, ita locum tentavit Hemfterhuf. ad Scholia Luciani in Deor. dialog. 23. in. ut reponeret Νύμφης τῆς Χιόνης, etfi, uti nunc legitur, eum interpretando adjuvare conatus erat Cuper. ad Marm. Ant. p. 300. Si nomen non excidit, in univerfum pofuit. Quod fequitur vulgo τῶν θεῶν, ex Mofcov. et Parif. mutavi in τὸν θεὸν, uti volebat Tyrwhittus in Strabon. p. m. 51.

§. 12.

Priapus urbs eft maritima cum portu: quidam a Milefiis conditam aiunt eodem, quo Abydum et Proconnefum, tempore: alii a Cyzicenis: nomen habet a Priapo, qui ibi colitur: five id facrum ab Orneis Corintho vicinis eo delatum eft: five quod eum, ut qui Bacchi ac Nymphae F. pro deo haberetur, venerari coeperunt homines. Nam vitibus et haec regio abundat, et deinceps finitima Parianorum atque Lampfaceno-

Troas. Ξέρξης τῷ Θεμιστοκλεῖ εἰς οἶνον ἔδωκε τὴν Λάμψακον. Ἀπεδείχθη δὲ θεὸς οὗτος [3] ἀπὸ τῶν νεωτέρων·
p. 588. οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαπον, ἀλλ' ἔοικε τοῖς Ἀττικοῖς [4] Ὀρθάνῃ καὶ Κονισάλῳ, καὶ Τύχωνι, καὶ τοῖς τοιούτοις.

§. 13.

Ἐκαλεῖτο δ' ἡ χώρα αὕτη Ἀδράστεια καὶ Ἀδραστείας πεδίον· κατὰ ἔθος τι οὕτω λεγόντων τὸ αὐτὸ χωρίον διττῶς, ὡς καὶ Θήβην καὶ [1] Θήβης πεδίον,

3) Medic. 3. 4. Moſcov. edd. ante Caſaubonum ὑπό; hic etiam antea δέδωκε.

4) Moſcov. Pariſ. Ὀρθάννῃ. Ὀρθάγης apud Schol. Lycophron. ad v. 538. At Ὀρθάνης probant alii. V. quae conlegerunt Iunius in adagiis p. 317. et viri docti ad Heſych. T. 2. p. 778. Pro Κονισσάλῳ Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. Κονισάλῳ ſcriptum exhibent, unde recepi, etſi utraque forma occurrit. V. Suidas h. v. Athen. 10, 11. p. 441. Heſych. T. 2. p. 312. Ariſtoph. in Lyſiſtr. v. 982. Cf. ad illos notata et Iunius c. l. Per ſimplex σ ex etymologia tuetur Brunckius ad Ariſtoph. c. l.

1) Moſcov. Θήβας et Θήβης.

cenorum. Xerxes quidem Lampſacum Themiſtocli dedit, ut vinum inde perciperet. Recentiores Priapum deorum in cenſum retulerunt: non enim noverat Heſiodus Priapum, ſed ſimilis Atticorum videtur diis, Orthanae, Coniſalo, Tychoni.

§. 13.

Regio ea vocabatur Adraſtea, et campus Adraſteae: more quodam recepto, ut duo uni loco nomina eſſent: ſicut Thebe et Thebes campus, itemque

δίον, [2] καὶ Μυγδονίαν καὶ Μυγδονίας πεδίον. Φησὶ δὲ καὶ Καλλισθένης, ἀπὸ Ἀδράςου βασιλέως, ὃς πρῶτος Νεμέσεως ἱερὸν ἱδρύσατο, καλεῖσθαι Ἀδράςειαν. Ἡ μὲν οὖν πόλις μεταξὺ Πριάπου καὶ Παρίου· ἔχουσα ὑποκείμενον πεδίον ὁμώνυμον, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν Ἀπόλλωνος Ἀκταίου καὶ Ἀρτέμιδος [3] κατὰ τὴν Πυκάτην· εἰς δὲ Πάριον μετηνέχθη πᾶσα Troas.

S 5

2) Non puto, dubitaturum eſſe quemquam, deeſſe hic vocem unam, legendumque καὶ Μυγδονίαν καὶ Μυγδόνιον πεδίον, et ita vetus interpres legit, niſi quod Μυγδονίας πεδίον [Mygdoniae campus] vocat, non Μυγδόνιον, et ita video eſſe in veteribus codicibus. Strabo libro ſuperiore p. 550. [p. m. 99.] Μυγδόνης πεδίον. *Caſaubonus.* Sine dubio in Aldina, quam ceterae repetierunt, excidit vox Μυγδονίαν, quam et mei codices omnes ſubplent, in quibus totus locus ſic producitur, accommodate ad proxima: καὶ Μυγδονίαν καὶ Μυγδονίας πεδίον, quod dedi. Vulgo Θήβης πεδίον καὶ Μυγδόνιον πεδίον.

3) Suſpectum locum recte cenſuit Caſaubonus. Sed ad eum ſanandum nihil remedii adtulit. In Pariſ. et Medic. 3. verba κατὰ τὴν Πυκάτην, quae agnoſcunt Medic. 4. et Ven. 1. deſunt; Ven. 2. κατὰ τὸν Πυκάτην; Moſcov. κατὰ τὴν τύκατιν; vetus interpres *juxta pycatam.* Qui omiſerunt librarii, ſenſu caſſa reddere noluerunt; alii qualicumque modo expreſſerunt. Nec qui emendare adgreſſi ſunt, inter ſe conſentiunt. Voſſius ad Scylacem p. m. 85. (in Gronovii Geogr. ant.)

que Mygdonia et Mygdonius campus. Calliſthenes Adraſteam ab Adraſto rege denominatam ait, qui primus Nemeſi templum poſuit. Sita eſt urbs inter Priapum et Parium, ſubjecto eiusdem nominis campo: in quo etiam oraculum fuit Apollinis Actaei et Dianae, ſecundum Pycatam: ſed in Parium omnis apparatus

Troas. σα ἡ κατασκευὴ καὶ λιθία κατασπασθέντος τοῦ ἱεροῦ· καὶ ᾠκοδομήθη ἐν τῷ Παρίῳ βωμὸς, Ἑρμοκρέοντος ἔργον, πολλῆς μνήμης ἄξιον [4] κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος· τὸ δὲ μαντεῖον ἐξηλείφθη, καθάπερ καὶ τὸ ἐν Ζελείᾳ. Ἐνταῦθα μὲν οὖν οὐδὲν ἱερὸν Ἀδραστείας δείκνυται, οὐδὲ δὴ Νεμέσεως. Περὶ δὲ Κύζικόν ἐστιν Ἀδραστείας ἱερόν. Ἀντίμαχος δ' οὕτω φησίν·

Ἔστι δέ τις Νέμεσις μεγάλη θεὸς, ἣ τάδε πάντα

Πρὸς

ant.) substituit κατὰ τὴν ἐπακτίαν. Sic Berkelius ad Stephan. p. 37. vult aut κατὰ τὴν ἀκτὴν, aut κατὰ τὴν ἐπακτίαν ex Apollonio Rh. 1, 403. Tum aliam adjungit: καὶ Ἀρτέμιδος Ἀδραστείας, quia ibi culta fuerit. At ipse iis non insistit, nec displicere sibi fatetur emendationem Gronovii κατὰ τὴν Περκώτην, quia vicina fuerint ea oppida. Veram lectionem subministrabunt meliores codices, si qui latent. Pro Πάριον Moscov. dat Πάρον. Post reliqui λιθία, etsi Medic. 3. 4. praescribunt λιθεία. V. de ambigua scriptura ad lib. 9. p. m. 626 sq.

4) Venet. 1. Medic. 3. 4. κατά τε. Post δὴ in iisdem deest ante Νεμέσεως, pro quo Moscov. Νεμέσσεως. Post pro οὕτω Medic. 4. Ven. 1. οὕτως.

tus ac saxa translata sunt, templo destructo, et aedificata Parii ara, Hermocreontis opus, mole ac pulchritudine admodum memorabili: oraculum defecit, ut et quod Zeleiae fuit. Caeterum hic Adrasteae nullum, Nemeseos nullum visitur templum. Apud Cyzicum est Adrasteae fanum. Antimachi vero sunt haec:

Est quaedam Nemesis, numen grave: cuncta dederunt

Sorte

Πρὸς μακάρων [5] ἔλαχε· βωμὸν δέ οἱ εἴσατο πρῶτος Troas.
Ἄδρηστος, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Αἰσήποιο,
Ἔνθα τετίμηταί τε καὶ Ἀδρήστεια καλεῖται.

§. 14.

Ἔστι δὲ καὶ τὸ Πάριον πόλις ἐπὶ θαλάττῃ, λιμένα ἔχουσα μείζω τῆς Πριάπου· καὶ ηὔξημένη γε ἐκ ταύτης· θεραπεύοντες γὰρ οἱ Παριανοὶ τοὺς Ἀτταλικοὺς, ὑφ᾽ οἷς ἐτέτακτο ἡ Πριαπηνὴ, πολλὴν αὐτῆς

5) Moscov. Harpocrat. p. 13. Suidas s. v. Ἀδράστεια ἔλαχεν. In utramque partem passim variari, aliquoties notatum est. Pro οἱ εἴσατο Venet. 1. Medic. 3. 4. εἱ ἱδρύσατο, quod ex glossa natum videtur, uti adparet ex Eustathio ad Homer. Il. 2, 828. p. m. 269, 13. qui ita refert: βωμὸν δέ οἱ εἴσατο ἤγρουν ἵδρυσε πρῶτος. In seq. idem pro παρὰ ῥόον, quod tuentur hic omnes libri probatque Politus T. 2. p. 768. adfert περὶ ῥόον. Quod vero Maussacus ad Harpocr. c. l. pro Αἰσήποιο emendat Ἀσώποιο, cum nullus sit fluvius Aesepus, male eum errare docuit Schellenberg. ad Antimachi reliquias p. 72. a quo etiam laudantur alii, qui hos versus repetierunt. Denique Medic. 3. vult Ἀδράστεια. At vulgata forma in carmine ex Homero c. l. et aliis praestat.

Sorte illi superi. Cui primus condidit aram
Aesepi tumidum prudens Adrastus ad amnem.
Hic sacris colitur dea, et Adrastea vocatur.

§. 14.

Parium quoque urbs est ad mare, portum habens, quam Priapus, maiorem: et quidem rebus Priapenis aucta est: nam Pariani Attalicis regibus operam suam navantes, quibus suberat Priapena, illorum permissu multa huius ad se traxe-

Troas. αὐτῆς ἀπετέμοντο, [1] ἐπιτρεπόντων ἐκείνων. Ἐνταῦθα μυθεύουσι τοὺς Ὀφιογενεῖς συγγένειάν τινα ἔχειν πρὸς τοὺς ὄφεις· φασὶ δ' αὐτῶν τοὺς ἄῤῥενας τοῖς ἐχιοδήκτοις ἄκος εἶναι, συνεχῶς ἐφαπτομένους, ὥσπερ τοὺς ἐπῳδοὺς, πρῶτον μὲν τὸ πελίωμα εἰς ἑαυτοὺς μεταφέροντας, εἶτα καὶ [2] τὴν φλεγμονὴν παύοντας καὶ τὸν πόνον. Μυθεύουσι δὲ καὶ τὸν ἀρχηγέτην τοῦ γένους ἥρωά τινα μεταβαλεῖν ἐξ ὄφεως· τάχα δὲ τῶν Ψύλλων τις ἦν τῶν Λιβυκῶν· εἰς δὲ τὸ γένος διέτεινεν ἡ δύναμις μέχρι ποσοῦ. Κτίσμα δ' ἐστὶ τὸ Πάριον Μιλησίων καὶ Ἐρυθραίων καὶ Παρίων.

§. 15.

1) Parif. ἐπιτρεπόντων. Tum Medic. 3. Mofc. ἐχεοδήκτοις, Parif. ἐχηοδήκτοις. Pro ἐφαπτομένους Dausquejus ad Sil. Ital. 3, 302. p. 122. emendat ἐπᾳδομένους, quia hoc fit epodorum, non chirurgorum. At bene refutatus eft a Gronovio obferv. 2, 1. p. 167. qui docuit, ἐπῳδοὺς etiam tactu fuiffe ufos.

2) Articulum, quem incuria editorum Parif. et Amftelodam. omifit, fervant Medic. 3. 4. Venet. 1. Mofcov. Poft verba μυθεύουσι δὲ ex Mofcov. addidi καί. Sequentia hoc ordine

traxerunt. Ibi locorum fabulantur Ophiogenes (id eft Serpentigenas) effe, qui cum ferpentibus quandam habeant cognationem: nam mares eorum medicari aiunt iis, qui a vipera morfi funt, continenter tangendo, tanquam incantatores folent, ac primum in fe transferre livorem, deinde inflammationem etiam doloremque fedare. Ferunt principem ejus generis e ferpente in heroëm fuiffe mutatum: fortaffe unus e Pfyllis Afris fuit: facultas ea aliquamdiu eo in genere manfit. Parium condiderunt Milefii, Erythraei, et Parii infulares.

§. 15. Troas.

¹ Πιτύα δ' ἐστὶν ἐν Πιτυοῦντι τῆς Παριανῆς, ὑπερκείμενον ἔχουσα πιτυῶδες ὄρος· μεταξὺ δὲ κεῖται Πριάπου καὶ Παρίου, κατὰ Λῖνον χωρίον ἐπὶ θαλάττῃ, ὅπου οἱ Λινούσιοι κοχλίαι ἄριστοι τῶν πάντων ἁλίσκονται.

§. 16.

dine proferunt Medic. 3. 4. Moscov. ἐξ ὄφεως μεταβαλεῖν. Tum Medic. 4. Ven. 1. τάχα δὲ καὶ τῶν. Πολλοῦ pro ποσοῦ in Medic. 3. ex glossa natum videtur.

1) Venet. 1. Moscov. Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi Πίτυα s. Πιτύα, ut vetus interpres transpositis tantum literis *Pytia*, pro vulgato adhuc Πιτύεια, quod primus produxit Xylander, sine dubio ex epitome, ubi sic legitur. Revocavi ex codicibus Πιτύα, quod et probat ex nostro loco Eustath. ad Homer. Il. 2, 829. p. m. 269, 30. etsi utraque forma urbem proferri monet idem cum Schol. Apoll. Rh. ad 1, 933. Cf. Holsten. ad Stephan. p. 255. et Creuzer ad fragmenta histor. Gr. p. 108. Supra etiam lib. 12. p. m. 168. Πιτύα. *Pitya* etiam antea dederat hic Penzel. Πιτωοῦντι vitium est edd. Paris. et Amstelod. Post inverso ordine Medic. 3. 4. Moscov. vetus interpres Παρίου καὶ Πριάπου. Sequens κατὰ deest in Medic. 3.

§. 15.

Pitya est in Pityunte Parii agri, supraque eam mons est pinuum ferax: sita est inter Parium et Priapum, propter Linum, maritimum locum, ubi cochleae Linusiae omnibus praestantes aliis capiuntur.

§. 16.

Troas.

§. 16.

Ἐν δὲ τῷ παράπλῳ τῷ ἀπὸ Παρίου εἰς Πρίαπον ἥ τε παλαιὰ Προκόννησός [1] ἐστι, καὶ ἡ νῦν Προκόννησος, πόλιν ἔχουσα καὶ μέταλλον μέγα λευκοῦ
p. 589. λίθου σφόδρα ἐπαινούμενον· τὰ γοῦν κάλλιστα τῶν ταύτῃ πόλεων ἔργα, ἐν δὲ τούτοις πρῶτον τὰ ἐν Κυζίκῳ ταύτης ἐστὶ τῆς λίθου. Ἐντεῦθεν ἐστὶν [2] Ἀριστέας, ὁ ποιητὴς τῶν Ἀριμασπείων καλουμένων ἐπῶν, ἀνὴρ γόης, εἴ τις ἄλλος.

§. 17.

1) Ἐστὶ deest in Medic. 3. Tum idem, Paris. Moscov. ἐν δὲ τοῖς pro ἐν δὲ τούτοις. In diverso genere vocis λίθου codices conspirant omnes.

2) Ἀρισταῖος legitur in omnibus libris, contra Ἀριστέας lib. 1. p. in. 57. et lib. 14. p. 639. in. uti apud Suidam h. v. et alios, in primis Herodotum 4, 13. 15. At Ἀρισταῖος in Dionysio Hal. de Thucydide cap. 23. et vulgo ante Facium in Pausania 5, 7, 4. ubi hic ex lib. 1. c. 24, 6. reposuit Ἀριστέας. Eadem variatio notatur etiam in noto illo Aristea. Reposui meliorum auctorum fide Ἀριστέας.

§. 16.

In mari, quod a Priapo Parium euntes navigant, antiqua est Proconnesus, itemque nova, urbem habens, et fodinam lapidis albi valde laudati: itaque earum, quae isthic sunt, urbium opera, ac praecipue Cyzici, ex eo sunt lapide. Proconnesius fuit Aristeas, auctor carminum, quae Arimaspea dicuntur, praestigiis nemini secundus.

§. 17.

§. 17. Troas.

Τὸ δὲ ¹Τηρείης ὄρος, οἱ μὲν τὰ ἐν Πειρωσσῷ ὄρη φασὶ, ἃ ἔχουσιν οἱ Κυζικηνοὶ τῇ Ζελείᾳ προσεχῆ, ἐν οἷς βασιλικὴ θήρα κατεσκεύαστο τοῖς Λυδοῖς, καὶ Πέρσαις ὕστερον· οἱ δ᾽ ἀπὸ τετταράκοντα τῆς Λαμψάκου σταδίων δεικνύουσι λόφον, ἐφ᾽ ᾧ μητρὸς θεῶν ἱερόν ἐστιν, ἅγιον τῆς Ῥείης ἐπικαλούμενον.

§. 18.

1) Libri omnes τῆς Ῥείης ὄρος. Articulus τῆς in Parif. abeft. Euftathius tamen ad Homer. Il. 2, 228. p. m. 269, 43. aperte hic legit Τηρείης, nec aliter ipfe Homerus c. l. quem hic fine dubio refpexit Strabo, quippe qui recenfet loca Troadis Homerica, in quibus fuit hic mons. Decepit librarios, quod fequitur, ἅγιον τῆς Ῥείης, vel ex articulo τῆς Ῥείης nata eft corruptio. Cf. Politus in Euftath. Tom. 2. p. 770. Schoenemann et Schlegel in Geogr. Hom. ille p. 105. hic p. 120. Latere etiam hic illum montem exiftimat Heyne ad Homer. c. l. His motus ita dedi. Pro Πειρωσσῷ, quod omnes habent libri cum vetere interprete, Medic. 3. per fimplex σ adfert; et pro φασὶ edd. ante Cafaub. φασίν. Tum Medic. 3. 4. Mofcov. τετταράκοντα σταδίων A. inverfo ordine, et pro ἐπικαλούμενον Medic. 4. καλούμενον.

§. 17.

Iam Terias montem alii montes aiunt effe in Peiroffo, quos Zeleiae contiguos habent Cyziceni: in quibus regia venatio parata fuit Lydis, ac deinde Perfis: alii XL a Lampfaco ftadiis collem oftendunt, ubi matris deorum templum eft, quod Rheae facrum dicitur.

§. 18.

Troas.

§. 18.

Καὶ ἡ Λάμψακος δ' ἐπὶ θαλάττῃ πόλις ἐστὶν εὐλίμενος καὶ ἀξιόλογος, [1] συμμένουσα καλῶς, ὥσπερ καὶ ἡ Ἄβυδος· διέχει δ' αὐτῆς ὅσον ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίους· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Πιτύουσα, καθάπερ καὶ τὴν Χίον φασίν· ἐν δὲ τῇ [2] περαίᾳ τῆς Χεῤῥονήσου πολίχνιόν ἐστι Καλλίπολις· κεῖται δ' ἐπ' ἀκτῆς ἐκκειμένης πολὺ πρὸς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὴν Λαμψακηνῶν πόλιν, ὥστε τὸ δίαρμα μὴ πλέον εἶναι τετταράκοντα σταδίων.

§. 19.

1) Ald. Hopper. σημαίνουσα, unde Xyl. effinxit συμμαίνουσα. Tum Euſtathius ad Homer. Il. 2, 829. p. m. 269, 31. aliique inſulas omnino Πιτυούσσας vocant, quod rectius puto, etſi in vulgata ſcriptura per σ ſimplex conſentiunt libri omnes; hic quidem de Lampſaco. Tum Moſcov. vult Χῖον, quod potius de gentili valet.

2) Editiones στεῤῥᾷ; ſine ſenſu. Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. στερεᾷ, ut Caſauboniani. Xylander emendat στεῤῥᾷ in ἀριστερᾷ aut περαίᾳ, Berkel. in Stephan. p. 439. in περαίᾳ. Si quid eligendum, περαίᾳ ex Stephano videtur rectius eſſe, quippe qui ſua aperte ex Strabone duxit. Pro ἐκκειμένης Moſcov. Medic. 3. Pariſ. ἐκκειμένῃ, ut ad urbem referatur. Ita tamen, ut hic vulgo, cum aliis MSStis et vetere interprete occurrit etiam lib. 8. p. m. 180.

§. 18.

Sed et Lampſacus mari imminet, urbs bonitate portus aliisque rebus memorabilis, et adhuc bene conſtans: ut et Abydus, a qua ad CLXX ſtadia abeſt: ante Pityuſa dicta fuit: quod nomen Chio etiam fuiſſe aiunt. E regione in Cherroneſo oppidulum eſt Callipolis, ſitum in acta, quae longe extenditur verſus Aſiam et Lampſacum, ita ut trajectus non ſit amplior XL ſtadiis.

§. 19.

§. 19. Troas

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Λαμψάκου καὶ Παρίου Παισὸς ἦν πόλις καὶ ποταμός· κατέσπαστο δ' ἡ πόλις· οἱ δὲ [1] Παισηνοὶ μετῴκησαν εἰς Λάμψακον, Μιλησίων ὄντες ἄποικοι καὶ αὐτοὶ, καθάπερ καὶ οἱ Λαμψακηνοί. Ὁ δὲ ποιητὴς εἴρηκεν ἀμφοτέρως, καὶ προσθεὶς τὴν πρώτην συλλαβήν·

— καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ.

καὶ ἀφελών·

— ὃς [2] ῥ' ἐνὶ Παισῷ
Ναῖε πολυκτήμων. —

Καὶ ὁ ποταμὸς νῦν οὕτω καλεῖται. Μιλησίων δ' εἰσὶ καὶ αἱ Κολωναὶ, αἱ ὑπὲρ Λαμψάκου ἐν τῇ μεσογαίᾳ τῆς

1) Parif. Παισινοὶ; Mofcov. antea tulit per η, poft fubiit ι, quam quidem fcripturam alio fpectare docet Stephanus. Antea pro κατέσπαστο Medic. 4. κατέσπασται.

2) Parif. Medic. 3. 4. ῥ' ἐν, contra metrum, cum Strabo ἐν Ἀπαισῷ vetet legi Mofcov. Παίσῳ. Aldus, Hopper. ἐν' Παισῶν. Tum Parif. Aldi. Hopper. ναῖεν. Poft mutato accentu (Κολῶναι) ut ab adpellativo difcerneretur, repofui, monente etiam Mofcov. Κολωναὶ, uti fignatur in aliis auctoribus. Ita jam dederat Aldus, ex quo corrupte Hopperus αἱ Κολῶν, et inde Xyl. αἱ Κολῶναι, quod fedit.

§. 19.

Inter Lampfacum et Parium Paefus fuit urbs ac fluvius. Urbe diruta, Paefani Lampfacum commigraverunt, Milefiorum tam ipfi, quam Lampfaceni, colonia. Poëta et Paefum dixit, et Apaefum.

et Apaefia rura.

et:

Paefum qui locuples habitabat. —

Nomen fluvio hodie idem. Milefiorum colonia etiam funt Colonae fupra Lampfacum

Troas. τῆς Λαμψακηνῆς· ἄλλαι δ' εἰσὶν ἐπὶ τῇ ἐκτὸς Ἑλλησποντίᾳ θαλάττῃ, Ἰλίου διέχουσαι ςαδίους τετταράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν· ἐξ ὧν τὸν Κύκνον φασίν. Ἀναξιμένης δὲ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ φησὶ λέγεσθαι Κολωνὰς, καὶ ἐν τῇ Φωκίδι, καὶ ἐν Θετταλίᾳ. Ἐν δὲ τῇ Παριανῇ ἐςὶν [3] Ἰλιοκολώνη. Ἐν δὲ τῇ Λαμψακηνῇ τόπος εὐάμπελος [4] Γεργίθιον· ἦν δὲ καὶ πόλις Γέργιθα, ἐκ τῶν ἐν τῇ Κυμαίᾳ Γεργίθων· ἦν γὰρ

3) Casaubonn. Ἡλιουκολώνη; mei omnes Ἰλιοκολώνη; vetus interpres *Idiocolona.* Edd. Aldi, Casauboni et seqq. ἡ Λικολώνη; Hopperi et Xyl. ἡ Λοκολώνη. Xylander suspicatur fuisse Λευκοκολώνη, aut Λευκοκολώνη. Potest tamen Ἰλιοκολώνη retineri, ut Ilium spectet, dum meliora adferantur.

4) Epitome per η haec cognata nomina effert, et sic vulgo haec vox et cognatae Aldo auctore scribuntur per η, tantum hic ultimo loco dedit Γεργίθιον, quod reddidit Hopperus, Xylander cum prioribus in η mutavit. Codices mei constanter servant ι, ut vetus interpres *i*, quod comprobant auctores alii plures Graeci et Latini, in quibus Herodotus 5, 122. 7, 43. Xenoph. de exp. Cyri 3, 1, 19. Livius 38, 39. Plin. 5, 32. f. 30. Stephanus, alii. Irrepsit etiam η apud Plutarch. in Cim. c. 18. Κεφάλων est in libris omnibus, quem alii varie efferunt, de quo cf. Goar ad Syncell. p. 133. Ven. Antea pro ὅθενπερ Xyl. edidit ὅθεν γάρ.

psacum in Lampsaceni agri mediterraneis. Aliae sunt ad exterum Hellesponti mare, ab Ilio distantes stadia CXL. Inde Cygnum fuisse tradunt. Anaximenes etiam in Erythraea haberi Colonas perhibet, et in Phocide, inque Thessalia: in agro Pariano est Iliocolone. In agro Lampsaceno locus est vitibus bene consitus, nomine Gergithium. Fuit et urbs Gergitha, a Gergithis in agro Cumano: nam

γὰρ κἀκεῖ πόλις πληθυντικῶς καὶ θηλυκῶς λεγομέ- Troas.
νη αἱ Γέργιθες· ὅθενπερ ὁ Γεργίθιος ἦν Κεφάλων·
καὶ νῦν ἔτι δείκνυται τόπος ἐν τῇ Κυμαίᾳ Γεργίθιον
πρὸς Λαρίσσῃ. Ἐκ Παρίου μὲν οὖν ὁ γλωσσογράφος
κληθεὶς ἦν Νεοπτόλεμος, μνήμης ἄξιος· ἐκ Λαμψά-
κου δὲ Χάρων τε ὁ συγγραφεὺς, καὶ Ἀδείμαντος, καὶ
[5] Ἀναξιμένης ὁ ῥήτωρ, καὶ Μητρόδωρος, ὁ τοῦ Ἐπι-
κούρου ἑταῖρος, καὶ αὐτὸς δ' Ἐπίκουρος τρόπον τινὰ
Λαμψακηνὸς ὑπῆρξε, διατρίψας ἐν Λαμψάκῳ, καὶ
φίλοις χρησάμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν ἐν τῇ πόλει ταύ-
τῃ, τοῖς περὶ Ἰδομενέα καὶ Λεοντέα. Ἐντεῦθεν δὲ p. 590.
μετήνεγκεν Ἀγρίππας τὸν πεπτωκότα λέοντα, Λυ-
σίππου ἔργον· ἀνέθηκε δὲ ἐν τῷ ἄλσει τῷ μεταξὺ τῆς
λίμνης καὶ τοῦ Εὐρίπου.

5) Vitiofe cum Aldo Hopperus Ἀναξειμένης. Tum pro τοῖς ἀρίστοις τοῖς — quod exftat in omnibus, ex ufu linguae pofuit τοῖς ἀρ. τῶν Cafaubonus.

nam et ibi fuit urbs plurali numero ac foeminino genere dicta Gergithes: patria Cephalonis Gergithii: atque etiamnum in Cumano folo monftratur Gergithium ad Lariffam. Parium protulit Neoptolemum, cognomento gloffographum, virum memoria dignum. Lampfaceni fuerunt Charon, hiftoriae confcriptor, Adeimantus, Anaximenes rhetor, et Epicuri focius Metrodorus: quin et ipfe Epicurus quodammodo Lampfacenus fuit, qui et commoraretur Lampfaci, et praeftantiffimorum ibi virorum uteretur amicitia, Idomeneo et Leonteo. Hinc transtulit Agrippa leonem collapfum, Lyfippi opus: repofuitque in luco, qui inter paludem eft et Euripum.

Troas.

§. 20.

Μετὰ δὲ Λάμψακον ἐστὶν Ἄβυδος καὶ τὰ μεταξὺ χωρία, περὶ ὧν οὕτως εἴρηκε συλλαβὼν ὁ ποιητὴς καὶ τὴν Λαμψακηνὴν καὶ τῆς Παριανῆς τινά· [1] οὔπω γὰρ ἦσαν αὗται αἱ πόλεις κατὰ τὰ Τρωϊκά.

Οἱ δ᾽ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην·
Τῶν αὖθ᾽ Ὑρτακίδης ἦρχ᾽ Ἄσιος —

[2] φησὶν,

— ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.

Οὕτω

1) Libri omnes pro *οὕτω*, quod praeiit Aldus, fubftituunt *οὔπω*. Nempe *οὔπω* refpicit Lampfacum et Priapum; et fic recte verfus proximi fubjiciuntur.

2) *Φησὶν* deeft in Medic. 3. nec, fi abfit, defideretur. Tum *Σελήεντος* Medic. 3. et ante correctionem 4. Ald. Hopper. male *Σελλίεντος*. Deinceps *οὕτως* Medic. 4. pro *οὕτω*. Poft *Ἀσίου* Venet. 2.

§. 20.

Poft Lampfacum Abydus eft, et interiacentia loca: de quibus ita locutus eft poëta, vt fimul Lampfacenum agrum et Pariani nonnihil complecteretur: nondum enim urbes illae erant tempore belli Troiani.

Tum qui Percoten, et Praction incoluerunt,
Qui Seftonque et Abydum, et Arisbae moenia clarae:
Dux his Hyrtacides erat Afius. —

et addit:

Afius Hyrtacides, ab Arisba grandibus ille ac
Fulvis vectus equis, a flumine Selleente,

quibus

Οὕτω δ' εἰπὼν ἔοικε τὸ βασίλειον ἀποφαίνειν τοῦ Ἀσίου τὴν Ἀρίσβην, ὅθεν ἥκειν αὐτὸν [3] φησίν· ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Οὕτω δ' ἀφανῆ τὰ χωρία ταῦτά ἐστιν, ὥστε [4] οὐδ' ὁμολογοῦσι περὶ αὐτῶν οἱ ἱστοροῦντες· πλὴν ὅτι περὶ Ἄβυδόν ἐστι, καὶ Λάμψακον καὶ Πάριον, καὶ ὅτι ἡ Παλαιπερκώτη μετωνομάσθη ὁ τόπος. Troas.

3) Poſt φησὶν codices mei omnes adnectunt ex prioribus verſibus haec: ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος, (tantum Medicei ſimplici λ, ut ſemper). Eadem ex ſuo codice reddidit vetus interpres. Primus ex editoribus expulit Xylander. Videntur utique ex margine irrepſiſſe et moleſte offendunt. Tum vero omnes noſtri codices ex uno fonte derivati ſint. Cum tamen Strabonis loquacitati, quae ſaepe in his diſputationibus notatur, dari poſſint, addidi.

4) Medic. 4. οὐδέ. Tum ordine vulgari mutato Moſcov. οἱ ἱστοροῦντες περὶ αὐτῶν. Sequens ἐστὶ idem cum Medic. 3. 4. poſt Λάμψακον profert. Ante πάλαι ex eodem, Pariſ. Medic. 3. 4. et edd. Aldi et Hopperi revocavi articulum, et uno tenore utramque vocem ſcripſi, de quo prolixe diſſeruit Politus ad Euſtath. in Homer. T. 2. p. 771.

quibus verbis videtur Arisbam Aſii regiam facere, inde eum profectum dicens: quem ex Arisba vexerunt equi a Selleente fluvio. Haec autem loca ita nunc ſunt in obſcuro, ut minime conveniat inter eos, qui de iis narrant: niſi hoc, fuiſſe ea circa Abydum, Lampſacum, et Parium: cui loco nomen fuerit Palaepercote.

Troas.

§. 21.

Τῶν δὲ ποταμῶν τὸν μὲν Σελλήεντα φησὶν ὁ ποιητὴς πρὸς τῇ Ἀρίσβῃ ῥεῖν· εἴπερ ὁ Ἄσιος [1] Ἀρίσβηθέν τε ἧκε, καὶ ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος· ὁ δὲ Πράκτιος ποταμὸς μέν ἐστι, πόλις δ' οὐχ εὑρίσκεται, ὥς τινες ἐνόμισαν· ῥεῖ δὲ καὶ οὗτος μεταξὺ Ἀβύδου καὶ Λαμψάκου· τὸ οὖν

— καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,

οὕτω δεκτέον, ὡς περὶ ποταμοῦ· καθάπερ κἀκεῖνα·

Οἵ τ' ἄρα [2] πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον.

καὶ,

Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ ἔργ' ἐνέμοντο.

Ἦν

1) Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. Ἀρίσβηθέν τε, quam particulam vulgo abſentem adjeci. Poſt κἀκεῖναι Medic. 3. pro κἀκεῖνα.

2) Sic diſerte praecipit Moſcov. quod et exhibent editiones ad Caſaubonum, poſt quem παρ' adparet. Tum Κηφισὸν pro Κηφισσὸν ex Medic. 3. praetuli, quippe quae fuit antiquior ſcriptura Homero accommodata. V. multis Heyne

§. 21.

De fluviis, Selleentem quidem ad Arisbam fluere dicit poëta: quando Arisba profectus eſt Aſius a flumine Selleente. Practius vero amnis eſt (urbs eo nomine non invenitur: quod falſo quidam putaverunt) inter Abydum fluens et Lampſacum: illud ergo

— *Praction accoluerunt:*

de flumine accipiendum eſt: ut et illa

Cephiſſique ſacras ſedes habuere prope undas.

et

Circa Parthenium flumen quis tecta fuerunt.

Fuit

Ἦν δὲ ³ καὶ ἐν Λέσβῳ πόλις Ἀρίσβα, ἧς τὴν χώραν ἔχουσι Μηθυμναῖοι· ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς Ἄρισβος ἐν Θρᾴκῃ, ὡς εἴρηται, καὶ τούτου πλησίον οἱ Κεβρήνιοι Θρᾷκες. Πολλαὶ δ᾽ ὁμωνυμίαι Θρᾳξὶ καὶ Τρωσίν· οἷον Σκαιοὶ Θρᾷκές τινες, καὶ Σκαιὸς ποταμὸς, καὶ Σκαιὸν τεῖχος, καὶ ἐν Τροίᾳ Σκαιαὶ πύλαι. Ξάνθιοι Θρᾷκες, Troas.

Heyne ad Homer. Il. 2, 522. Tum Ald. Hopper. ἐνκλεον, vitiose. In proximo versu omnes hic sistunt ἔργ᾽, cum in ipso Homero Il. 2, 854. reperiatur κλυτὰ δώματ᾽ ἔναιον. Eustathius tamen etiam ad Il. 2, 835. p. m. 270, 11. ex Nostro adfert ἔργα ἐνέμοντο. Alibi Noster ex Callisthenis recensione lib. 12. p. m. 53. in posteriori versus parte cum Homero scribit κλυτὰ δώματ᾽ ἔναιον. Heyne ad Homeri c. l. de hac varietate nihil attulit.

3) Καὶ deest in Medic. 3. Post Venet. 1. Medic. 3. 4. Paris. ὥσπερ pro ὡς. Tum pro Σκαιὸς ποταμὸς Gatterer de Herodoti et Thucydidis Thracia in commentatt. Goetting. Vol. 4. p. 103. vult Ὄσκιος s. Ὀσκαῖος, qui a Thucydide 2, 96. Ὄσκιος, a Plinio 3, 29. s. 26. *Oescus*, ab aliis aliter vocatur. Tum vero Strabo comparationem similium ipse conturbet, etsi eundem fluvium innuere concedo. Sine dubio enim Herodoti 4, 49. Κῖος est, ubi σ praecedens Ῥοδόπης absorpsit, quia eum ex Rhodope cum Thucydide deducit, unde et alii Σκίος ibi legunt. Quod in peregrinis nominibus non est mirum.

Fuit etiam in Lesbo urbs Arisba: cuius solum Methymnaei tenent. Est et Arisbus fluvius Thraciae, ut dictum fuit, ac iuxta eum Cebrenii Thraces. Multa sunt nomina Thracibus cum Troibus: ut Scaei sunt Thraces quidam, et Scaeus fluvius, Scaeus murus: et in Troia Scaeae portae. Xanthii

Troas. κες, [4] Ξάνθος ποταμὸς ἐν Τροίᾳ. Ἄρισβος, ὁ ἐμβάλλων εἰς τὸν Ἕβρον· Ἀρίσβη ἐν Τροίᾳ. Ῥῆσος ποταμὸς ἐν Τροίᾳ, Ῥῆσος δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Θρακῶν. Ἔστι δὲ καὶ τῷ Ἀσίῳ ὁμώνυμος ἕτερος παρὰ τῷ ποιητῇ Ἄσιος,

— ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
Ὃς Φρυγίην ναίεσκε ῥοῇς ἐπὶ Σαγγαρίοιο.

§. 22.

Ἄβυδος δὲ Μιλησίων ἐστὶ κτίσμα, [1] ἐπιτρέψαντος Γύγου, τοῦ Λυδῶν βασιλέως· ἦν γὰρ ὑπ' ἐκείνῳ τὰ χωρία,

4) Medic. 3. praeponit καί. Tum verba Ἄρισβος — Τροίᾳ ignorat Mofcov. Pro Ἕβρον prave Medic. 4. Εὖρον, et poft Ῥῆσος in Medic. 3. abeft δέ. In verfibus Homericis Medic. 3. 4. μήτρων, iidemque cum Parif. Φρυγίη, pofterior quidem poft correctus. Tum Medic. 3. ῥοαῖς et Σαγγάροιο.

1) Mofcov. ἐπιστρέψαντος. Vulgatam, quae unice valet, refert etiam Euftath. ad Homer. Il. 2, 836. p. m. 270. m. Pro ὑπ' ἐκείνῳ Mofcov. Medic. 3. ἐπ' ἐκείνῳ. Cf. fupra lib. 12. p. m. 200.

thii Thraces, Xanthus Troiae amnis. Arisbus in Hebrum incidens, Arisba in Troia. Rhefus Troiae fluvius, et Thracum rex Rhefus. Eft etiam Afio cognominis alius Afius apud Homerum,

— *equeftris avunculus Hectoris ille,*
Germanus fraterque Hecubae, natusque Dymante,
Dives Sangarium Phrygiaeque habitator ad amnem.

§. 22.

Abydus a Milefiis condita eft, permiffu Gygae, Lydorum regis: cuius poteftati

χωρία, καὶ ἡ Τρωὰς ἅπασα· (ὀνομάζεται δὲ καὶ ἀκρωτήριόν τι πρὸς Δαρδάνῳ Γύγας) ἐπίκειται δὲ τῷ στόματι τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου· διέχει δὲ τὸ ἴσον Λαμψάκου καὶ Ἰλίου, σταδίους περὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατόν. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τὸ ἑπταστάδιον, ὅπερ [2] ἔζευξε Ξέρξης, τὸ διορίζον τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν. Καλεῖται δ' ἡ ἄκρα τῆς Εὐρώπης Χερρόνησος διὰ τὸ σχῆμα, ἡ ποιοῦσα τὰ στενὰ τὰ κατὰ τὸ ζεῦγμα· ἀντίκειται δὲ τὸ ζεῦγμα τῇ Ἀβύδῳ. Σηστὸς δὲ ἀρίστη τῶν ἐν Χερρονήσῳ πόλεων· διὰ δὲ τὴν γειτοσύνην ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἡγεμόνι καὶ αὕτη ἐτέτακτο, [3] οὔπω ταῖς ἠπείροις διοριζόντων τῶν τότε Troas. p. 591.

T 5

2) Parif. ἔζευξεν, uti paffim variatur in fimili nexu. Poft ante Εὐρώπης articulum addidi ex Medic. 3. Mofcov. Parif. Ipfa vox deeft in Medic. 4. et Ven. 1. Tum Medic. 3. 4. Χερονήσῳ.

3) Sic libri Cafauboniani meique omnes, recte, probante etiam Cafaubono. Vulgo, auctore Aldo, οὔπω τὰς ἠπείρους διοριζόντων τῶν τότε καὶ ἡγεμονίας; inepte.

teftati ifta loca et Troas fuberant. Sed et promontorium quoddam apud Dardanum Gyges nominatur. Abydus imminet ori Propontidis et Hellesponti: diftat eodem fpatio a Lampfaco et Ilio, ftadiis circiter CLXX. Ibi fretum eft feptem ftadiorum, quod Xerxes ponte iunxit, quoque Afia ab Europa dirimitur. Europae extremitas ob figuram Cherronefus dicitur, id eft peninfula, faucesque ad iuncturam illam efficit, quae Abydo opponitur. Seftus optima eft urbium, quae in Cherronefo funt: et ob vicinitatem fub eodem, quo Abydus, duce ponitur: cum ea aetate nondum continentis partibus provin-

Troas. τε τὰς ἡγεμονίας. Ἡ μὲν οὖν Ἄβυδος καὶ ἡ Σηστὸς διέχουσιν ἀλλήλων τριάκοντά που σταδίους ἐκ λιμένος εἰς λιμένα· τὸ δὲ ζεῦγμα ἐστὶ μικρὸν ἀπὸ τῶν πόλεων παραλλάξαντι, ἐξ Ἀβύδου μὲν ὡς ἐπὶ τὴν Προποντίδα, ἐκ δὲ Σηστοῦ εἰς τοὐναντίον· ὀνομάζεται δὲ πρὸς [4] τῇ Σηστῷ τόπος Ἀποβάθρα, καθ' ὃν ἐξεύγνυτο ἡ σχεδία. Ἔστι δὲ ἡ Σηστὸς ἐνδοτέρω κατὰ τὴν Προποντίδα [5] ὑπερδέξιος τοῦ ῥοῦ τοῦ ἐξ αὐτῆς· διὰ

4) Medic. 3. 4. τῷ Σηστῷ, quod omnino non eſt falſum, cum utroque genere efferatur. V. Euſtath. ad Homer. Il. 2, 836. p. m. 270. et quae notavi ad Melam 2, 2, 7. Noſter tamen feminino utitur, et ſic ante iidem codices adſentiuntur. Tum Caſaubonn. et mei ſubjungunt καθ' ὃν (Pariſ. καθὸ) ἐζεύγνυτο, quod poſui. Vulgo cum Aldo καθὸ ἐζεύχθη.

5) Moſcov. ὑπερδεξίως. Tum ante ἐξ ex Moſcov. Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. addidi τοῦ, quod ad Xylandrum adfuerat, in ed. Caſ. excidit. Sequens εὐπετέστερον male tranſiit in edd. ante Caſaubonum in εὐπρέπεστερον, uti jam Xylander vidit. Sic in iisdem male editur διαιροῦσι. Deinceps codices exhibent mei omnes praeter Pariſ. παραλεξάμενοι, uti poſt παραλεκτέον Medic. 3. 4. Pariſ. Venet. 1. Edd. hic ante Caſaubonum παραλλαξάμενον, poſt παραλλαξάμενοι, in altero loco Aldus, Hopperus παραλεκτέον, Xylander et reliqui παραλλακτέον. Etſi utrumque verbum ad navigationem refertur, aptius tamen viſum eſt propter adjuncta παραλλάττω. Accedit,

provinciae eſſent diſtinctae. Abydus et Seſtus invicem diſtant a portu ad portum ſtadia fere xxx: pons eſt, ſi ab urbe paululum diſcedas: ab Abydo verſus Propontidem, a Seſto in diverſum. Ad Seſtum locus ab exſcendendo e navibus Apobathra dicitur, quo loco ratis litora junxit. Seſtus interius eſt ad Propontidem, ſuperius fluxu, qui inde

διὸ καὶ εὐπετέστερον ἐκ τῆς Σηστοῦ διαίρουσι παραλ- Troas.
λαξάμενοι μικρὸν ἐπὶ τὸν τῆς [6] Ἡροῦς πύργον, κἀκεῖθεν ἀφιέντες τὰ πλοῖα συμπράττοντος τοῦ ῥοῦ πρὸς τὴν περαίωσιν· τοῖς δ' ἐξ Ἀβύδου περαιουμένοις παραλλακτέον ἐστὶν εἰς τἀναντία, ὀκτώ που σταδίους ἐπὶ πύργον τινὰ κατ' ἀντικρὺ τῆς Σηστοῦ, ἔπειτα διαίρειν πλάγιον, καὶ μὴ τελέως ἔχουσιν ἐναντίον τὸν ῥοῦν. Ὤικουν δὲ τὴν Ἄβυδον μετὰ τὰ Τρωϊκὰ Θρᾷκες· εἶτα Μιλήσιοι. Τῶν δὲ πόλεων ἐμπρησθεισῶν ὑπὸ Δαρείου, τοῦ Ξέρξου πατρὸς, τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα, ἐκοινώνησε καὶ ἡ Ἄβυδος τῆς αὐτῆς συμφορᾶς· ἐνέπρησε δὲ πυθόμενος μετὰ τὴν ἀπὸ

cedit, quod Parif. in priori loco habet παραλλαξάμενοι, in pofteriori Ven. 2. et Mofcov. confenfiffe in recepta lectione videntur.

6) Ἥρας legiffe videtur, aut valde erravit Titius, qui in locis controverfis 10, 2. p. 251. vertit *Iunonis turrim*, caftigatus ab Yvone Villiomaro (Scaligero) in animadverf. p. 185. Nota fabula de Herus et Leandri amoribus. Tum Venet. 2. ἀφιέντος, Ald. Hopperus ἀφιέντα. Poft, mutato vulgari ordine, Medic. 3. 4. Mofcov. ἐναντίον ἔχουσι.

inde defertur. Ideoque facilius a Sefto trajiciunt paululum deflexa navigatione ad Herus turrim, atque inde navigia dimittentes, adjuvante etiam fluxu trajectum: qui ab Abydo trajiciunt, in contrariam flectunt partem ad IIX ftadia ad turrim quandam e regione Sefti: hinc oblique trajiciunt, non prorfus contrario fluxu. Abydum poft Troica tenuerunt Thraces, inde Milefii. Inter urbes autem Propontidis, quas Darius Xerxis pater incendit, etiam Abydus conflagravit: fecit hoc Darius, quod e Scythia

Troas. ἀπὸ τῶν Σκυθῶν ἐπάνοδον, τοὺς νομάδας παρασκευάζεσθαι διαβαίνειν ἐπ' αὐτὸν, κατὰ τιμωρίαν, ὧν ἔπαθον· δεδιὼς, μὴ αἱ πόλεις πορθμεῖα παράσχοιεν τῇ [7] ϛρατιᾷ. Συνέβη δὲ πρὸς ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς καὶ τῷ χρόνῳ, καὶ τοῦτο αἴτιον τῆς συγχύσεως τῶν τόπων. Περὶ δὲ Σηϛοῦ καὶ τῆς ὅλης Χεῤῥονήσου προείπομεν ἐν τοῖς περὶ τῆς Θρᾴκης τόποις. Φησὶ δὲ τὴν Σηϛὸν Θεόπομπος βραχεῖαν μὲν, εὐερκῆ δέ· καὶ σκέλει διπλέθρῳ συνάπτειν πρὸς τὸν λιμένα· καὶ διὰ ταῦτ' οὖν, καὶ διὰ τὸν ῥοῦν κυρίαν εἶναι τῶν παρόδων.

§. 23.

7) Medic. 3. ϛρατειᾷ, (fic) frequenti confufione; πορθμία etiam mavult Mofcov. cum Parif. Tum ante Σηϛοῦ Medic. 3. praeponit τῆς. Infra ante ῥοῦν ex Mofcov. Medic. 3. 4. recepi τόν.

Scythia reverfus inaudiviffet, Nomades fe parare ad transeundum adverfus ipfum, poenasque maleficiorum exigendum: metuens, ne urbes eae exercitui eorum trajiciendo navigia concederent, eaque eft caufa confufionis locorum. De Seftc et tota Cherronefo a nobis eft dictum in Thracia. Theopompus Seftum ait exiguam quidem, fed probe munitam effe, et duorum jugerum muro cum portu connexam: itaque cum ea de caufa, tum ob fluxum praeternavigationem in fua habere poteftate.

§. 23.

§. 23. Troas.

Ὑπέρκειται δὲ τῆς τῶν Ἀβυδηνῶν χώρας ἐν τῇ Τρωάδι τὰ Ἄστυρα, ἃ νῦν μὲν Ἀβυδηνῶν ἐστι, κατεσκαμμένη πόλις, [1] πρότερον δὲ ἦν καθ' αὑτό, χρυσεῖα ἔχοντα, ἃ νῦν σπάνιά ἐστιν ἐξαναλωμένα· καθάπερ τὰ ἐν τῷ Τμώλῳ [2] τὰ περὶ τὸν Πακτωλόν. Ἀπὸ Ἀβύδου δὲ ἐπὶ Αἴσηπον περὶ ἑπτακοσίους φασὶ σταδίους, εὐθυπλοΐα δὲ ἐλάττους.

§. 24.

Ἔξω δὲ Ἀβύδου τὰ περὶ τὸ Ἴλιόν ἐστι, τά τε [1] παράλια ἕως Λέκτου, καὶ τὰ ἐν τῷ Τρωϊκῷ πεδίῳ, p. 592.

1) Medic. 3. πρότερα δ', Medic. 4. πρότερον δ'. Iidem post κατ' αὐτὰ pro καθ' αὐτό. Tum χρυσία exstat scriptum in Paris. Moscov. et edd. Aldi et Hopperi, nota literarum mutatione, ut supra πορθμία.

2) Casaubonn. Medic. 3. 4. Venet. 1. ante τὰ ponunt καὶ, uti et vetus interpres, quod sine jactura abesse potest. Epitome τὰ ἐν Πακτωλῷ χρύσεια hinc tantum commemorat. Tum pro δὲ post Ἀβύδου, ut saepe in hoc nexu, Medic. 3. 4. volunt δ'. Post edd. Aldi, Hopperi περὶ Αἴσηπόν.

1) Ἄλλα, quod addunt editiones cum quibusdam MSStis et vetere interprete, omittunt melius Medic. 3. Paris. et Moscov.

§. 23.

Supra Abydenum agrum in Troade sunt Astyra, urbs diruta, nunc Abydenorum: olim pro se erat, et auri metallum habebat, quod exhaustum nunc est, et raro dat: ut et Tmoli ad Pactolum. Ab Abydo ad Aesepum stadia feruntur ɪↃcc. si quis recta naviget, pauciora.

§. 24.

Extra Abydum Ilium jam est, et reliqua usque ad Lectum ora maritima, adque

Troas. δίῳ, καὶ τὰ παρώρεια τῆς Ἴδης, τὰ ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ. Διττῶς δὲ ταῦτ᾽ ὀνομάζει ὁ ποιητής· [2] τότε μὲν οὕτω λέγων·

Δαρδανίων αὖτ᾽ ἦρχεν [3] ἐῢς παῖς Ἀγχίσαο·

Δαρδανίους καλῶν· τότε δὲ Δαρδάνους·

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί.

Εἰκὸς δ᾽ ἐνταῦθα ἱδρῦσθαι τὸ παλαιὸν τὴν λεγομένην ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Δαρδανίαν.

Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·

Κτίσσε

Moſcov. propter ſequentia. Παρώρια, ut ſupra et alibi, praeferunt Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4.

2) Moſcov. τοτὲ — τοτὲ, edd. Aldi, Hopperi τοτὲ — τότε, de qua inconſtantia ſaepe monitum eſt. Cf. ad lib. 7. p. m. 434. Pro οὕτω Medic. 3. 4. Pariſ. adferunt οὕτως.

3) Venet. Medic. 3. 4. ἠῢς, reluctante metro. Cf. ſupra p. 585. in. Verba Δαρδανίους καλῶν — Δαρδάνους deſunt in Medic. 3. qui ſtatim ſubjicit prioribus τοτὲ δὲ Τρῶες. In proximo verſu καὶ ante Δάρδανοι omiſit Aldus. In ſubſequentibus verſibus nunc quidem in Homero Il. 20, 215. editur Δάρδανον ἄρ, de quo ibi v. Heyne. Tum κτίσσε recte, ut paullo inferius, metri cauſa Moſcov. pro vulgato κτίσε.

adque Idam montem ſita regio, quae Aeneae paruit. Hanc dupliciter nominat Homerus, alias Dardanios incolas dicens:

Dardanios ſatus Anchiſa ducebat in armis
Aeneas. —

alias Dardanos:

Troesque, et Lycii, et bello acris Dardana pubes.

Probabile eſt, ibi ſitam fuiſſe antiquitus, quae a poëta nominatur Dardania.

Principio Iovis eſt e ſemine Dardanus ortus,

Urbem

Κτίσσε δὲ Δαρδανίην. Troas.
Νῦν μὲν γὰρ οὐδ' ἴχνος πόλεως σώζεται αὐτόθι.

§. 25.

Εἰκάζει δὲ Πλάτων μετὰ τοὺς κατακλυσμοὺς τρία πολιτείας εἴδη συνίστασθαι· πρῶτον μὲν τὸ ἐπὶ τὰς ἀκρωρείας[1] ἁπλοῦν τε, καὶ ἄγριον, δεδιότων τὰ ὕδατα ἐπιπολάζοντα ἀκμὴν ἐν τοῖς πεδίοις· δεύτερον δὲ τὸ ἐν ταῖς ὑπωρείαις, θαῤῥούντων ἤδη κατὰ μικρὸν, ἅτε δὴ καὶ τῶν πεδίων ἀρχομένων ἀναψύχεσθαι· τρίτον δὲ τὸ ἐν τοῖς πεδίοις. Λέγοι δ' ἂν τις καὶ τέταρτον καὶ πέμπτον ἴσως, καὶ πλείω· ὕστατον δὲ τὸ ἐν τῇ παραλίᾳ καὶ ἐν ταῖς νήσοις, λελυμένου παντὸς τοῦ τοιούτου φόβου. Τὸ γὰρ μᾶλλον καὶ ἧττον θαῤῥεῖν πλησιάζειν τῇ θαλάττῃ, πλείους ἂν ὑπογράφοι διαφορὰς πολιτειῶν καὶ ἠθῶν,

1) Mofcov. Parif. Medic. 3. 4. ἁπλοῦν τι.

Urbem Dardaniam qui condidit.
Nunc quidem ne veftigium quidem urbis ibi reftat.

§. 25.

Conjicit Plato, poft diluvia tres vitae degendae formas exftitiffe. Primam in fummis montium, fimplicem et agreftem: metuentibus aquas hominibus, etiamnum campos tegentes: alteram ad radices montium, paulatim recepto animo, cum campi etiam reficcari coepiffent: tertiam in planis. Addi his poffe videntur quarta etiam, et quinta: ultima autem omnium, habitandi in ora maritima et infulis, omni jam metu demto. Quod enim homines magis minusve aufi funt accedere ad mare, eo plura notari poffunt genera civita-

Troas. ἠθῶν, [2] καὶ ἅπερ τῶν ἀγαθῶν τε αἴτιά πως καὶ τῶν ἀγρίων ἐπὶ τὸ ἥμερον τῶν δευτέρων ὑποβεβηκότων. Ἔστι δέ τις διαφορὰ καὶ παρὰ τούτους, [3] τῶν ἀγροίκων, καὶ μεσαγροίκων, καὶ πολιτικῶν· ἀφ' ὧν ἤδη καὶ ἐπὶ τὸ ἀστεῖον καὶ ἄριστον ἦθος ἐτελεύτησεν ἡ τῶν ὀνομάτων κατ' ὀλίγον μετάληψις, καὶ κατὰ τὴν

2) Vulgo locus sic habet: καθάπερ τῶν ἀγαθῶν τε καὶ τῶν ἀνδρείων ἔτι πως ἐπὶ τὸ ἥμερον τῶν δ. ὑ. quae mendosa esse jam Casaubonus judicaverat. Ex MSStis haec enotavi: Casaubonn. et mei pro καθάπερ, quod primus posuit Xylander, adferunt καὶ ἅπερ. Tum ἀνδρείων dedit Aldus, sequentibus hinc aliis, cum codices omnes cum vetere interprete exhibeant ἀγρίων, et pro ἔτι πως in Medic. 4. et Venet. 1. exstat ἔστι πως, quae commutatio non est infrequens. Cf. ad lib. 8. p. m. 383. Longius recedit Moscov. qui ita locum constituit: καὶ ἅπερ τῶν ἀγαθῶν τε αἴτιά πως καὶ τῶν ἀγρίων ἐπὶ τὸ ἥμερον τῶν δ. ὑ. unde sensus emicat luculentior, quem expressum adposui. Aperte autem haec cohaerere cum praecedentibus docent verba ἀγρίων et δευτέρων. Tum vero ἀγαθοὶ debent esse, quos antea ἁπλοῦς dixit. Hactenus quidem libri expediunt.

3) Casaubonn. τῶν ἀγρίων καὶ μεσαγρίων, quod praeferendum putat Schneider. in Lex. h. v. Mei omnes receptam lectionem tuentur non sine obpositorum praesidio. Κατὰ, quod vulgo praecedit verba τὴν τῶν ἠθῶν — recte omittunt Moscov. Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. ignoratque vetus interpres. In versu Homerico Xyl. τὰ δ' ἄσπαρτα.

vitatum et morum: et quaecunque sunt causae, cur boni illi et agrestes ad mansuetudinem secundi generis transierint. Est etiam in his discrimen rusticorum, semirusticorum, civilium; unde etiam ad urbanorum et optimorum morum appellationem ad extremum nomen civitatis transiit, mutatis in melius moribus

τὴν τῶν ἠθῶν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μετάστασιν, παρὰ τὰς τῶν τόπων καὶ τῶν βίων μεταβολάς. Ταύτας δὴ τὰς διαφορὰς ὑπογράφειν φησὶ τὸν ποιητὴν ὁ Πλάτων· τῆς μὲν πρώτης πολιτείας παράδειγμα τιθέντα τὸν τῶν Κυκλώπων βίον, αὐτοφυεῖς νεμομένων καρποὺς, καὶ τὰς ἀκρωρείας κατεχόντων ἐν σπηλαίοις τισίν. Troas.

Ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα
φύονται

(φησὶν) αὐτοῖς.

[4] Τοῖσιν δ' οὐκ ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες·
Ἀλλ'

4) Sic dedi ex Mofcov. metri caufa, uti legitur in Homero Odyff. 9, 112. et repetitur a Platone de legg. lib. 3. p. 113. Bip. Vulgo τοῖσι. Poft Medic. 3. 4. οἵ γε. Pro σπέσσι, quod recte habet, et paffim in Homero occurrit, Mofcov. et ed. Aldi σπέσι; Medic. 3. 4. σπέεσι, quod magis locum habeat, et ab Homero σπήεσσι effertur Odyff. 9, 400. 10, 404. Tum Aldus ἠὲ ἀλλόχου, Cafaubonus et reliqui ἠδ' ἀλόχου, quod etiam praetuliffe videntur codices quidam, et in variantibus notatur apud Homer. Odyff. 9, 115. ubi tamen aptius editur nunc ἠδ' ἀλόχων, quod et hic probant Medic. 3. 4. et reddiderunt edd. Hopperi et Xyl. Sic Plato c. l. et mutato verbo γυναικῶν Maxim. Tyr. 21, 7.

moribus pro vitae rationis atque locorum mutationibus. Haec Plato discrimina ait ab Homero notari, atque eum pro exemplo primae formae pofuiffe Cyclopum vitam, qui fructus fponte natos carperent, inque fummis montibus ac fpeluncis habitarent.

His fine femente atque
ufu nafcuntur aratri
Omnia. —

et mox

Curia non illis, legesve,
aut dictio iuris:

Troas. Ἀλλ' οἵ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
Παίδων, ἠδ' ἀλόχων.

Τοῦ δὲ δευτέρου [5] τὸν ἐκ τοῦ Δαρδάνου.

Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἱρὴ
p. 593. Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκου Ἴδης.

Τοῦ δὲ τρίτου ἐπὶ τοῦ Ἴλου, [6] τὸν ἐν τοῖς πεδίοις. Τοῦτον γὰρ παραδιδόασι τοῦ Ἰλίου κτίστην, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν λαβεῖν τὴν πόλιν· εἰκὸς δὲ καὶ διὰ

5) Inserui τὸν ex Mofcov. Parif. Medic. 3. 4. Venet. 1. quod vulgo abeft. In ipfis verfibus fic difcrepant libri: Medic. 3. 4. κτίσε, edd. Aldi, Hopperi κτίσαι, vitiofe, ut deinceps οὔπως. Pro ᾤκεον, uti et in Homero editur Il. 20, 218. Venet. 1. Medic. 4. ἔναιον habent, hic ex correctione etiam mutato ordine metri caufa ἔναιον ὑπωρείας, quod Homerici codices ignorant.

6) Sic Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. edd. Aldi, Hopperi. Xylander mutavit in τοῦ aliique fervarunt. Propius enim adficit partitionis notationem.

Sed celfos habitant montes, glabrasque cavernas
Summis verticibus: tum praetor quisque fuorum eft,
Uxores, natosque regens, propria ipfe, domumque.

Secundae in Dardano.

Urbem Dardaniam qui condidit: Ilios illo
Tempore cum nondum campis urbs facra fuiffet
Conftructa in planis, fed adhuc radicibus imis
Idae Dardana gens habitaret montis aquofi.

Tertiae fub Ilo in campis. Hunc enim Ilii conditorem perhibent, a quo et nomen urbi fit factum: ac probabile eft ideo in medio fepultum fuiffe campo,

διὰ τοῦτο ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ τεθάφθαι αὐτὸν, ὅτι πρῶτος ἐθάῤῥησεν ἐν τοῖς πεδίοις θέσθαι τὴν κατοικίαν· Troas.

Οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο
[7] Μέσσον καππεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο.

Οὐδ' οὗτος δὲ [8] τελείως ἐθάῤῥησεν· οὐ γὰρ ἐνταῦθα ἵδρυσε τὴν πόλιν, ὅπου νῦν ἐστιν· ἀλλὰ σχεδόν τι τριάκοντα σταδίοις ἀνωτέρω πρὸς ἕω καὶ πρὸς τὴν Ἴδην [9] καὶ τὴν Δαρδανίαν, κατὰ τὴν νῦν καλουμένην

Ἰλιέων

7) Medic. 3. 4. ed. Aldi invito metro μέσον, Aldus etiam ἐρηνεὸν; tum Medic. 3. σεύοντο, 4. ἐσεύοντο.

8) Medic. 3. 4. malunt τελέως, ut §. 22. quod et praefert Thomas Magifter p. 837. At promifcue utrumque dicitur et in libris commutatur, uti apud Noftrum lib. 10. p. m. 75.

9) Verba καὶ τὴν Δαρδανίαν — κώμην e margine interpolata cenfet Heyne de acie Homerica in commentt. Goetting. Vol. 6. p. 152. quia neutra huc fpectare poffent, et conferri jubet Strabonem infra p. 596 fq. Tum idem pro κατὰ τὴν νῦν — legit καὶ τὴν νῦν, quae quidem particulae faepe commifcentur, ut apud Strabonem 10. p. m. 153. et alibi. Omnes tamen libri haec verba probant, quae nec a Strabonis forma in notando fitu (πρὸς — κατὰ) recedunt, nec ejus fententiae repugnant. Cf. infra p. 597. extr.

po, quod primus aufus fuiffet fedes in campo ponere.

In mediis campis, Ili ad prifci monimentum
Dardanidae Atrides palantes Troas agebat.

Quanquam ne is quidem prorfus planitiei confidebat. Non enim ibi fundavit urbem, ubi nunc eft, fed xxx fere ftadiis fupra verfus ortum et Idam ac Dardaniam, ubi nunc eft

Troas. Ἰλιέων κώμην. Οἱ δὲ νῦν Ἰλιεῖς φιλοδοξοῦντες καὶ θέλοντες εἶναι ταύτην τὴν παλαιὰν, παρεσχήκασι λόγον τοῖς ἐκ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως τεκμαιρομένοις· οὐ γάρ ἔοικεν αὕτη εἶναι ἡ καθ' Ὅμηρον. Καὶ ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσι, πλείους μεταβεβληκέναι τόπους τὴν πόλιν· ὕστατα δ' ἐνταῦθα [10] συμμεῖναι κατὰ χρησμὸν μάλιστα. Τὰς δὴ τοιαύτας μεταβάσεις, εἰς τὰ κάτω μέρη τὰς τότε συμβαινούσας, ὑπολαμβάνω καὶ βίων καὶ πολιτειῶν ὑπογράφειν διαφοράς. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ ἄλλοτε ἐπισκεπτέον.

§. 26

10) Praeferendum ex Medic. 4. et Ven. 1. *συμμεῖναι*, ut et Casaubonus conjiciebat pro vulgato *συμβῆναι*. Vetus interpres *constitisse*. Sic infra p. 559. in. utrumque verbum commiscetur. Proximum verbum *χρησμὸν*, mirum qui, Medic. 3. mutat in *μικρὸν*, Moscov. et Paris. in *Κροῖσον*. Posteriores forte duxerunt ex alio loco infra p. 601. f. Sed et ibidem Noster scribit *οἰωνίσασθαι*, et omnino in rebus Troianorum, in condendo Ilio et eo destructo vaticinia jactantur V. Tzetzes ad Lycophron. v. 29. Dionys. Halic. 1, 54. ali

est Iliensium pagus. Nostra autem aetate Ilienses, arrogantius suam urbem priscam Ilium esse autumantes, refelluntur ab iis, qui ex Homero argumenta ducunt. Non enim apparet, eam esse, quae huius tempore fuit. Alii etiam narrant, saepius urbem hanc locum mutavisse: et tandem ibi constitisse, ubi nunc est, maxime oraculi iussu. Has ergo locorum mutationes, quae tum evenerunt, migrantibus subinde ad humiliora hominibus, arbitror etiam vivendi et civitatis administrandae rationis discrimina designare. Verum haec etiam alias consideranda sunt.

§. 26

§. 26. Troas.

Τὴν δὲ τῶν Ἰλιέων πόλιν [1] τὴν νῦν τέως μὲν κώμην εἶναι φασὶ, τὸ ἱερὸν ἔχουσαν τῆς Ἀθηνᾶς μικρὸν καὶ εὐτελές. Ἀλέξανδρον δὲ ἀναβάντα μετὰ τὴν ἐπὶ Γρανίκῳ νίκην, ἀναθήμασί τε κοσμῆσαι τὸ ἱερὸν, καὶ προσαγορεῦσαι πόλιν, καὶ οἰκοδομίαις ἀναλαβεῖν προστάξαι τοῖς ἐπιμεληταῖς, ἐλευθέραν τε κρῖναι καὶ ἄφορον· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν Περσῶν ἐπιστολὴν [2] καταπέμψαι φιλάνθρωπον, ὑπισχνούμενον πόλιν τε ποιῆσαι μεγάλην, καὶ ἱερὸν

 ἐπισημ-

1) Medic. 3. 4. Parif. Ven. 1. τῶν νῦν. Vulgata praeftat, quae fupra valuit. Ante Γρανίκῳ iidem cum Mofcov. et Parif. articulum omittunt, quos fecutus fum. Sic bis πρὸς Γρανίκῳ Arrian. de exped. Al. 6, 11, 8: 9. et, ut hic, Diodor. Sic. 17, 23. Tum κρῖναι praeit Mofcov. Vulgo κρίναι.

2) Sic codices Cafauboniani meique omnes; contra editiones cum Aldo ἐπιπέμψαι. Utrumque dicitur, fi vel nolis hic Perfida refpicere, unde epiftola miffa venit. Sic γράμματα Herodian. 2, 12, 6. Poft πόλιν Xyl. omifit τε. Tum Medic. 4. ὑπισχούμενον. Poft dedi, quod volebat Cafaubonus, συνῴκισε, cum nexus et fenfus caufa, tum quod id praeferunt etiam Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. Mofcov. Confufio nota.

§. 26.

Ilium, quod nunc eft, ajunt antea pagum duntaxat fuiffe, et habuiffe exiguum ac vile templum Minervae. Alexandrum autem Magnum, cum a pugna ad Granicum eo adfcendiffet, cum donariis ornaffe locum, tum nomine urbis ornaffe, et procuratoribus fuis mandaviffe, ut fubftructionibus eam reficerent: inter liberas quoque et tributi immunes retuliffe, deinde Perfis debellatis epiftolam ad eos fcripfiffe humane, qua polli-

Troas. ἐπισημότατον, καὶ ἀγῶνα ἀποδείξειν ἱερόν. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνου τελευτὴν Λυσίμαχος μάλιστα τῆς πόλεως ἐπεμελήθη, καὶ νεὼν κατεσκεύασε, καὶ τεῖχος περιεβάλετο ὅσον τετταράκοντα σταδίων· συνῴκισέ τε εἰς αὐτὴν τὰς κύκλῳ πόλεις ἀρχαίας, ἤδη κεκακωμένας· ὅτε καὶ Ἀλεξανδρείας ἤδη ἐπεμελήθη· συνῳκισμένης μὲν ἤδη ὑπ' Ἀντιγόνου, καὶ [3] προσηγορευμένης Ἀντιγονίας, μεταβαλούσης δὲ τοὔνομα. Ἔδοξε γὰρ εὐσεβὲς εἶναι τοὺς Ἀλέξανδρον διαδεξαμένους ἐκείνου πρότερον κτίζειν ἐπωνύμους πόλεις, εἶθ' ἑαυτῶν· καὶ δὴ καὶ συνέμεινε, καὶ αὔξησιν ἔσχε νῦν

3) Sic codices mei, quod Aldus mutavit in καλουμένης, ab aliis exceptum. Verba ἐπωνύμους πόλεις inverso ordine tradit Medic. 4. Post αὔξησιν in codicibus meis, excepto Mosco[v]. tacente certe conlatore, sequitur ἔσχε, quod et hic auctore Aldo in editt. transiit in ἔλαβε. Paullo inferius constanter omnes ἔσχε.

pollicebatur, se urbem hanc facturum magnam, et templum illustrissimum conditurum, sacrumque certamen instituturum. Mortuo Alexandro, Lysimachus praecipue ejus urbis curam suscepit, templumque condidit, muroque urbem cinxit XL circiter stadiorum, et in eam commigrare iussit circumjacentes urbes antiquas, jam ruinam trahentes. Quo quidem tempore Alexandream etiam curandam sibi duxit: quae jam Antigono condita, et Antigonia appellata, nomen mutavit. Pietatis enim hoc videbatur esse, ut, qui Alexandro successissent, huic prius, postea demum sibi cognomines urbes conderent. Et quidem haec Alexandrea duravit et crevit

νῦν δὲ καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαν δέδεκται, καὶ ἔστι τῶν ἐλλογίμων πόλεων. Troas. p. 594.

§. 27.

Καὶ τὸ Ἴλιον δ', ὃ νῦν ἐστι, κωμόπολίς τις ἦν, ὅτε πρῶτον Ῥωμαῖοι τῆς Ἀσίας ἐπέβησαν, καὶ ἐξέβαλον Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐκ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου. Φησὶ γοῦν Δημήτριος ὁ Σκήψιος, μειράκιον ἐπιδημήσας εἰς τὴν πόλιν κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς, οὕτως ὠλιγωρημένην ἰδεῖν τὴν κατοικίαν, ὥστε μηδὲ κεραμωτὰς ἔχειν τὰς στέγας. [1] Ἡγησιάναξ δὲ τοὺς Γαλάτας περαιωθέντας ἐκ τῆς Εὐρώπης, ἀναβῆναι

 μὲν

1) Ald. Hopper. Ἡγησίας ἄναξ. Post pro ἐν Βιθυνίᾳ, quod ab Aldo acceperunt ceteri editores, omnes mei codices cum vetere interprete exhibent κατὰ Βιθυνίαν, quos reddere malui, etsi Nicomediae id factum esse ex Appiano in Mithrid. cap. 52. constat. Ita vero *ad* pro *in* saepe Eutropius, ut 2, 5. 11 — Sed et ita in Graecis κατὰ pro ἐν passim ponitur, adeoque cum eo variatur. Exempla ex ipso Xenophonte conlecta multa dabit Sturzius.

vit, nunc etiam Romanorum coloniam excepit, et est una de urbibus nobilibus.

§. 27.

Caeterum quod nunc est Ilium, oppidum pago simile fuit, quando Romani primum in Asiam venerunt, Antiochumque Magnum Asia, quae intra Taurum est, expulerunt. Sane Demetrius Scepsius, puerum se sub id tempus ait in eam urbem peregre venisse, atque ita neglecta vidisse domicilia, ut ne tecta quidem imbricibus coctis integerentur. Hegesianax scribit, Gallos, cum ex Europa in Asiam traje-

Troas. μὲν εἰς τὴν πόλιν δεομένους ἐρύματος· παρὰ χρῆμα δ' ἐκλιπεῖν διὰ τὸ ἀτείχιστον· ὕστερον δ' ἐπανόρθωσιν ἔσχε πολλήν. Εἶτ' ἐκάκωσαν αὐτὴν πάλιν οἱ μετὰ Φιμβρίου Ῥωμαῖοι, λαβόντες ἐκ πολιορκίας, ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ. Συνεπέμφθη δὲ ὁ Φιμβρίας ὑπάτῳ Οὐαλερίῳ Φλάκκῳ ταμίας, προχειρισθέντι ἐπὶ τὸν Μιθριδάτην· καταστασιάσας δὲ καὶ ἀνελὼν τὸν ὕπατον κατὰ Βιθυνίαν, αὐτὸς κατεστάθη κύριος τῆς στρατιᾶς· καὶ [2] προελθὼν εἰς Ἴλιον, οὐ δεχομένων αὐτὸν τῶν Ἰλιέων, ὡς λῃστήν, [3] μάντει προσφέρει, καὶ

2) Sic dedi, quod aptius videbatur, ex Mofcov. Medic. 3. 4. pro προσε. Neque aliter legit in fuo vetus interpres (*progreffus eft*).

3) Varie hic locus follicitatur. Vulgo μάντει προςφέρει. Cafaubonn. μάχην. . . . . προςφ. ut Ven. 2. fine lacunae tamen indicio; Medic. 3. pro μάντει habet ἀνάγκην; Medic. 4. Ven. 1. μάντει ignorant; Parif. μάντι; Mofcov. μάντει et μάντι. *Tzfchucke.* Verti hoc, ut inveni, quamquam valde fufpectum. *Xylander.* Semper illa verba mihi fuere fufpecta μάντει προςφέρει. Conftat enim, Fimbriam cepiffe Ilium non alicuius arioli ope, fed fuis viribus et artibus. Vetus

trajeciffent, et munito loco opus haberent, in eam adfcendiffe urbem: quia vero muris careret, ftatim eam deferuiffe. Deinde admodum in meliorem eft redacta formam. Rurfus eam Romani, qui cum Fimbria erant, adflixerunt, expugnatam bello Mithridatico. Fuit is Fimbria quaeftor miffus confule Valerio Flacco, qui dux adverfus Mithridatem belli erat creatus: confulem autem per feditionem cum interfeciffet in Bithynia, ipfe exercitus dux factus, ad Ilium acceffit: oppidanisque eum, utpote latronem, non recipientibus, re cum ariolo communicata,

καὶ ἐνδεκαταίους αἱρεῖ· καυχωμένου δ', ὅτι, ἣν Ἀγα- Troas. μέμνων + πόλιν δεκάτῳ ἔτει μόλις εἷλε τὸν χιλιόναυν

V 5 σό-

Vetus interpres ſic vertit: *admoto ad urbem exercitu, undecimo die eam cepit*, ut legiſſe videatur βίαν τε pro μάντει: et notum eſt, quam ſaepe β et μ in veteribus libris confundantur. Euſtathius, [ad Homer. Il. 4, 163. p. m. 350, 10.] locum proferens, verba, de quibus agimus, omittit, et ἐνδεκαταίᾳ legit pro ἐνδεκαταίους. Si quis vulgatam lectionem mordicus defendendam putet, et retinendum μάντει, referendum hoc fortaſſe fuerit ad hiſtoriam, quam Servius refert ad Aen. 2, 166. ubi de Palladio loquitur: *quamquam*, inquit, *alii dicant, ſimulacrum hoc a Trojanis fuiſſe abſconditum intra exſtinctum [exſtructum] parietem, poſtquam cognoverunt, Trojam eſſe perituram: quod poſtea bello Mithridatico dicitur Fimbria quidam Romanus indicaſſe, quod Romam conſtat advectum.* Verum hoc mihi non probatur. *Caſaubonus.* Cf. Appianus c. 53. c. I. Palmerius in Gr. auctor. p. 340. ex lectione codicum Caſaubonn. et vulgata reponendum putat μάχην μηχανάς τε προςφέρει, quia μηχανὰς προςφέρειν ſit phraſis πολιορκητική. Freinshemius in indice Curtii ſ. v. *Ilium* ſic etiam locum tentavit, tantum reciſo μάχην legens: μηχανάς τε προςφέρει. Forte βίαν τε καὶ ἀπάτην. Poſterius confirmat Dio in fragm. 131. etſi hic: οὐ κατὰ τὸ ἰσχυρὸν, ἀλλ' ἀπατήσας εἷλε. At haec omnia incerta.

4) Codices mei πόλιν adponunt vel ante δεκάτῳ, vel poſt ἔτει, ut Pariſ. Vulgo deeſt. Χιλιόναυν conjuncte ſcribi vult Moſcov. uti ediderunt Aldus et Hopperus, contra uſum, qui fert χιλιόναυς ϛρατιὰ, et ſimilia. Tum συϛρατεύουσαν dedi ex Medic. 3. 4. Venet. I. Moſcov. pro ϛρατεύουσαν. In ſeqq. οἰκείαν retinui, etſi οἰκίαν praecipiunt Moſcov. Pariſ. De confuſione aliquoties dictum. Cf. ad lib. 9. p. m. 640. lib. 10. p. m. 128.

ta, oppugnatione aggreſſus, urbem undecimo die cepit. Cum quidem iactanti, quod intra undecim dies in poteſtatem ſuam redegiſſet eam urbem, quam Agamemno, cl϶

Troas. στόλον ἔχων, καὶ τὴν σύμπασαν Ἑλλάδα συστρατεύουσαν, ταύτην αὐτὸς ἑνδεκάτῃ ἡμέρᾳ χειρώσαιτο, εἶπέ τις τῶν Ἰλιέων· Οὐ γὰρ ἦν Ἕκτωρ, ὁ ὑπερμαχῶν τῆς πόλεως. Τοῦτον μὲν οὖν ἐπελθὼν Σύλλας κατέλυσε, καὶ τὸν Μιθριδάτην κατὰ συμβάσεις εἰς τὴν οἰκείαν ἀπέπεμψε· τοὺς δ' Ἰλιέας παρεμυθήσατο [5] πολλοῖς ἐπανορθώμασι. Καθ' ἡμᾶς μέντοι Καίσαρ ὁ θεὸς πολὺ πλέον αὐτῶν προυνόησε, ζηλώσας ἅμα καὶ Ἀλέξανδρον. Ἐκεῖνος γὰρ κατὰ συγγενείας ἀνανέωσιν ὥρμησε προνοεῖν αὐτῶν, ἅμα καὶ φιλόμηρος ὤν. Φέρεται γοῦν τις διόρθωσις τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, ἡ ἐκ τοῦ νάρθηκος λεγομένη, τοῦ Ἀλεξάν-

5) Scripti mire variant: παρεμυθήσατο, καὶ πολλὰς πόλεις ἐπανωρθώσατο. *Casaubonus.* Ita etiam Ven. 2. Ceteri mei omnes cum vetere interprete in vulgata confpirant.

CIↃ navium claffe et totius Graeciae exercitu inftructus, non nifi aegre decimo cepiffet anno, quidam Ilienfium fic refpondit: Non enim erat nobis Hector, qui pro urbe propugnaret. Fimbriam quidem Sylla fuperveniens e medio fuftulit, et Mithridatem, certas pactum conditiones, in patriam amandavit. Ilienfes multis beneficiis refecit atque confolatus eft. Noftra aetate D. Caefar longe majorem ejus procurationem geffit, fimul et Alexandrum imitans. Is enim, et ut cognationem renovaret fibi cum Ilienfibus intercedentem, animum ad eorum patrocinium appulit, et quia Homeri erat ftudiofus. Etenim fertur quaedam emendatio poëfeos Homericae, quae e narthecio Alexandri appellatur,

Ἀλεξάνδρου [6] μετὰ τῶν περὶ Καλλισθένην καὶ Ἀνάξαρχον ἐπελθόντος καὶ σημειωσαμένου τινὰ, ἔπειτα καταθέντος εἰς νάρθηκα, ὃν εὗρεν ἐν τῇ Περσικῇ γάζῃ πολυτελῶς κατεσκευασμένον. Κατά τε δὴ τὸν τοῦ ποιητοῦ ζῆλον καὶ κατὰ τὴν συγγένειαν τὴν ἀπὸ τῶν Αἰακιδῶν, τῶν ἐν Μολοττοῖς βασιλευσάντων, παρ' οἷς καὶ τὴν Ἀνδρομάχην ἱστοροῦσι βασιλεῦσαι, τὴν Ἕκτορος γενομένην γυναῖκα, ἐφιλοφρονεῖτο πρὸς τοὺς Ἰλιέας [7] ὁ Ἀλέξανδρος· ὁ δὲ Καῖσαρ Troas.

6) Moſcov. Aldus, Hopperus male μετὰ τὸν, uti jam viderat Nunneſius in vitam Ariſtotel. 36. Victorius etiam in margine Aldini exemplaris adſcripſerat: μετὰ τῶν. Confirmant codices. Xylander recte in contextu Gr. dederat, male in verſione *poſterior* — quaſi μετὰ τοὺς, quem ideo notavit Caſaubonus. Calliſthenes autem et Anaxarchus Alexandri in bello fuerunt comites. Cf. Plutarch. in Alex. c. 52. Poſt altera forma contra alios Medic. 4. exhibet Καλλισθένῃ. Ταῦτα ante πολυτελῶς ex codicibus ſuis adnotat Caſaubonus, quod praeter Ven. 2. mei omnes ignorant, nec deſideratur. In Ven. 2. verba καταθέντος — γάζῃ abſunt. Tum Medic. 3. κατά γε.

7) Verba ὁ Ἀλέξανδρος — τοὺς Ἰλιέας, in editionibus ante Caſaubonum aberant, qui ex codicibus ſuis primus adjecit.

tur, una cum Calliſthene et Anaxarcho elaborata, cum ſingula Alexander perlegiſſet, ac quaedam adnotaſſet, codicemque poſtea in narthecium depoſuiſſet: quod ſcrinium in gaza Perſica repererat pretioſe admodum comparatum. Itaque et poëtae ſtudio et cognatione Aeacidarum, qui in Moloſſis regnum geſſerant, apud quos narrant fuiſſe reginam Andromacham, Hectoris quondam uxorem, Ilienſium ſtudioſus erat Alexander, Caeſar autem aemu-

Troas. σαρ καὶ Φιλαλέξανδρος ὢν, καὶ τῆς πρὸς τοὺς Ἰλιέας συγγενείας [8] γνωριμώτατα ἔχων τεκμήρια, ἐπερρώσθη πρὸς τὴν εὐεργεσίαν νεανικῶς· γνωριμώ-
p. 595. τερα δὲ, πρῶτον μὲν ὅτι Ῥωμαῖος. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τόν τ' Αἰνείαν ἀρχηγέτην ἡγοῦνται· ἔπειτά τε Ἰούλιος ἀπὸ Ἰούλου τινὸς τῶν προγόνων· ἐκεῖνος δ' ἀπὸ Ἰούλου τὴν προσωνυμίαν ἔσχε ταύτην, τῶν ἀπογόνων εἷς ὢν τῶν ἀπὸ Αἰνείου. Χώραν τε δὴ [9] προσένειμεν αὐτοῖς,

jecit. Eadem probantur etiam a meis et vetere interprete. Tum vero γὰρ nexum turbat, quare et delet Cafaubonus, Tyrwhittus in Strabonem p. m. 51. in ἄρα mutat. Equidem cum cod. Mofcov. ejeci.

8) Cafaubonus malit γνωριμώτερα, quia fequatur γνωριμώτερα δὲ, uti haec repetat. Recte id quidem; fed videtur refpicere fuperiora de Alexandro. Quod in codd Mofcov. Parif. et editionibus fequitur Ῥωμαίοις, nec habet, unde pendeat, Cafauboniani aliqui cum Ven. 2. adferunt Ῥωμαῖοι; alii, ut ex meis Medic. 3. 4. Venet. 1. melius dant Ῥωμαῖος, ut ad Caefarem integro fenfu referatur, uti et emendabat Cafaubonus. Tum verba πρῶτον μὲν defunt in Medic. 3. 4. τ' poft τὸν et τε poft ἔπειτα in Medic. 3. 4. et pro ἐκεῖνος δ' in Venet. 1. et Medic. 4. exftat ἐκεῖνός τε, et pro Ἰούλου in pofteriori loco in Medic. 3. Ἴλου, quae lectio non fpernenda videtur, fi conferas Virgil. Aen. 1, 267.

9) Mofcov. Parif. Medic. 4. ποσένεμεν. Sed conf. fequen-

aemulatione Alexandri, et quod cum Ilienfibus notiffima haberet gentilitatis indicia, acriter animum appulit ad eos beneficiis ornandum: notiora autem, primum quod Romanus: Romani enim Aeneam gentis fuae principem ponunt: deinde Iulius ab Iulo quodam fuorum majorum ortus: hic ab Iulo nomen habuit, qui unus ex Aeneae pofteris fuit. Itaque, et agrum iis Cae-

αὐτοῖς, καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀλειτουργησίαν αὐτοῖς συνεφύλαξε, καὶ μέχρι νῦν συμμένουσιν ἐν τούτοις. Ὅτι δ' οὐκ ἐνταῦθα ἵδρυται τὸ παλαιὸν Ἴλιον καθ' Ὅμηρον σκοποῦσιν, ἐκ τῶν τοιῶνδε τεκμαίρονται. Πρότερον δὲ ὑπογραπτέον τοὺς τόπους ἀπὸ τῆς παραλίας ἀρξαμένους, ἀφ' ἧσπερ ἐλίπομεν. Troas.

§. 28.

Ἔστι τοίνυν μετ' Ἄβυδον ἥ τε Δαρδανὶς ἄκρα, ἧς [1] μικρῷ πρότερον ἐμνήσθημεν, καὶ ἡ πόλις ἡ Δάρδανος,

quentia. Pro *συμμένουσιν* ante Xylandrum legebatur *συμβαίνουσιν*, quod et habet Venet. 2. et Parif. Eadem confufio fupra notata ad §. 25. n. 10. Pro vulgato ab editionibus *ἵδρυτο* Venet. 1. 2. Medic. 3. 4. Parif. cum Cafaubonn. *ἵδρυται*; Mofcov. *ἵδρυτο νῦν*, cum augmento hinc alieno. In *ἵδρυται* parui libris fcriptis. In fine Mofcov. *ἀφ' ἧς παρελίπομεν*.

1) Mofcov. Ven. 2. *μικρὸν*; tum iidem cum Cafaubonn. Venet. 1. Medic. 3. 4. *πρότερον* pro *πρόσθεν*, quod ferunt editiones. Et fic *μικρῷ* f. *μικρὸν πρόσθεν*, quod Parif. exhibuiffe videtur, adfuit lib. 8. p. m. 104. Dedi tamen hic libris

Caefar attribuit, et libertatem publicarumque operarum immunitatem eis fervavit, qua conditione etiamnum manent. Non fuiffe autem ibi locorum fitam antiquam Ilium, quae tempore Homeri fuit, hisce colligunt argumentis. Prius tamen loca orae maritimae defcribamus, inde facto initio, ubi fubftiteramus.

§. 28.

Poft Abydum eft Dardanium promontorium, cujus paulo ante fecimus mentionem: et urbs Dardanus,

Troas. δανος, διέχουσα τῆς Ἀβύδου ἑβδομήκοντα ςαδίους. Μεταξὺ δὲ ὁ [2] Ῥοδίος ἐκπίπτει ποταμὸς, καθ᾽ ὃν ἐν τῇ Χεῤῥονήσῳ τὸ Κυνὸς σῆμά ἐςιν, ὅ φασιν Ἑκάβης εἶναι τάφον· οἱ δὲ τὸν Ῥοδίον εἰς τὸν Αἴσηπον ἐμβάλλειν φασίν· εἷς δ᾽ ἐςὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων καὶ οὗτος·

[3] Ῥῆσός θ᾽, Ἑπτάπορός τε, Κάρησός τε, Ῥοδίος τε.

Ἡ δὲ Δάρδανος κτίσμα ἀρχαῖον· οὕτω δ᾽ εὐκαταφρόνητον, ὥστε πολλάκις οἱ βασιλεῖς οἱ μὲν μετῴκιζον

libris μικρῷ πρότερον. Quod enim offendit praecedens πρότερον, Strabo non respuit.

2) Vulgo scribitur Ῥόδιος, quod et repetiit Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 100. Nempe est nomen proprium, uti jam monuit Heyne ad Homer. Vol. 6. p. 276. et olim pluribus exemplis additis Eustath. ad Homer. 12, 20. p. m. 844, 27. Pro μεταξὺ δὲ Medic. 3. 4. Venet. 1. μεταξύ τε. Tum Paris. καθ᾽ ὃ neglecta priorum ratione.

3) Medic. 3. 4. Moscov. Ῥῆσος δ᾽. Post Ἑπτάπορος deest in Medic. 3. τε. Ante βασιλεῖς Berkelius ad Stephanum p. 286. B. s. ex Eustathio ad Homer. Il. 2, 819. p. m. 267, 15. subplendum putat Ῥωμαίων, ut constet, quorum fuerint. Possunt tamen intelligi Troiani. Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. quod ex ejus narratione adparet, intelligit Alexandri successores. Pro αὐτὴν edd. Aldi, Hopperi τήν.

danus, LXX stadiis ab Abydo remota. Inter has Rhodius effluit fluvius, contra cujus ostia in Cherroneso est Cynos sema (canis monumentum), quod sepulcrum Hecubae esse dicunt. Sunt qui Rhodium ab Aesepo excipi dicunt: est sane unus eorum, qui ab Homero memorantur, ubi:

Rhesusque, Heptaporusque,
Caresusque, Rhodiusque.

Ipsa Dardanus, urbs prisca, ita contemtui habita est, ut saepe reges Abydum trans-

ζον αὐτὴν εἰς Ἄβυδον, οἱ δὲ ἀνῴκιζον πάλιν εἰς τὸ ἀρχαῖον κτίσμα. Ἐνταῦθα δὲ συνῆλθον Σύλλας τε Κορνήλιος ὁ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμὼν, καὶ Μιθριδάτης, ὁ κληθεὶς Εὐπάτωρ· καὶ συνέβησαν πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ καταλύσει τοῦ πολέμου. Troas.

§. 29.

Πλησίον δ' ἐστὶ τὸ [1] Ὀφρύνιον, ἐφ' ᾧ τὸ τοῦ Ἕκτορος ἄλσος ἐν περιφανεῖ τόπῳ· καὶ ἐφεξῆς λίμνη Πτελεώς.

§. 30.

1) Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. edd. Aldi, Hopperi Ὀφρούνιον; vetus interpres etiam *Ophrunium*. Inde a Xylandro Ὀφρύνιον, qui Herodoti auctoritate 7, 42. ita pofuiffe videtur, etfi hic per ει effert in penultima. Sic cum epitome numi praeferunt υ. Nempe ου cum υ in nominibus faepe commutatur, quod et de ι et ει valet.

transtulerint, faepe in priftinum remigrare locum jufferint incolas. Ibi funt congreffi Cornelius Sylla, Romanus imperator, et Mithridates cognomento Eupator: ac pacta inierunt de bello pace finiendo.

§. 29.

Non procul inde eft Ophrynium. Ibi lucus Hectoris eft loco confpicuo: ac deinde lacus Pteleos.

§. 30.

Troas.

§. 30.

[1] Εἶτα Ῥοίτειον πόλις ἐπὶ λόφῳ κειμένη, καὶ τῷ Ῥοιτείῳ [2] συνεχὴς ἠϊὼν ἀλιτενής, ἐφ᾽ ᾗ [3] Αἰάντειον, μνῆμα καὶ ἱερὸν Αἴαντος, καὶ ἀνδριάς· ὃν ἄραν-

1) Venet. 1. Medic. 4. καὶ ἐφεξῆς pro εἶτα. Proximum nomen varie jactatur. Medic. 3. 4. Parif. Venet. 1. 2. Ῥύτιον; Mofcov. Ῥούτιον; vetus interpres hic *Rhytium*, poft *Rhitio*; edd. Aldi, Hopperi Ῥήτιον. Sic et finguli deinceps. Sic et in aliis auctoribus variatur, maxime in paenultima, in qua ι adparet. V. Waffe ad Thucyd. 4, 52. 8, 101. Wefleling. ad Diodor. 17, 8. Oudendorp. ad Lucan. 9, 963. et qui diferte probat fcripturam receptam et a *Rhytio* Cretae promontorio diftinguit Euftath. ad Homer. Il. 2, 648. p. m. 237, 14. Docet id etiam etymologia a Ῥοιτείας, Protei filia, apud Schol. Apollonii ad 1, 929.

2) Medic. 4. ἠϊὼν συνεχής. Poft edd. ante Cafaubonum cum Venet. 2. ἀλιγενὴς pro ἀλιτενής, quod recte probant reliqui codices cum vetere interprete, etfi hic ad verbum reddit tamquam nomen proprium. De commutatione verbi cf. Wefleling. ad Hierocl. p. 658. Cf. et Politus ad Euftathium in Homer. T. 2. p. 668. et qui olim emendaverat Leopardus emendat. 9, 15. in Gruteri thef. Crit. T. 3. p. 181.

3) Hanc vocem, inepto loco pofitam, agnofcunt hoc nexu libri omnes cum vetere interprete. Quod enim recte monet Salmafius ad Solin. p. m. 611. Αἰάντειον nomen potius eft fani et tumuli Ajacis, non litoris. Quare aut ex gloffa natum putat, aut legendum ἀλιτενής, ἐφ᾽ ᾗ Αἰάντειον. Ad gloffas rejiciunt Heyne ad Lechevalier Befchr. der Ebene von Troja p. 89. et Siebelis ad Ἑλληνικὰ p. 33. Alteram emen-

§. 30.

Sequitur Rhoeteium urbs, tumulo infita: eique contiguum litus humile, ubi Aeanteium, quafi Aiaceium, monimentum Aiacis et ftatua.

ἄρραντος Ἀντωνίου κομισθέντα εἰς Αἴγυπτον, ἀπέδωκε τοῖς [4] Ῥοιτειεῦσι πάλιν, καθάπερ καὶ ἄλλοις ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ. Τὰ γὰρ κάλλιστα ἀναθήματα ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ἱερῶν ὁ μὲν ἦρε, τῇ Αἰγυπτίᾳ χαριζόμενος, ὁ δὲ τοῖς θεοῖς ἀπέδωκε. Troas.

§. 31.

emendationem paullum transpositis verbis probant Salvinus ad Eustath. c. l. et Hemsterhusius ad Luciani Contemplantes c. 23. quam praeferendam puto. Utramque tamen rejicit Vossius ad Melam 1, 8, 5. uti solet carpere Salmasiana, et Αἰάντειον de promontorii nomine intelligit. Cf. etiam Politus c. l. Eustathius c. l. omissa voce Αἰάντειον sic: ἠϊὼν — ἐφ' ᾗ, ut ad Il. 7, 85. p. m. 535, 17.

4) Mosc. Medic. 3. 4. Paris. Ῥυτιεῦσι; edd. Aldi, Hopperi Ῥητιεῦσι. Xylander recte posuit Ῥοιτειεῦσι, quod etymon probat atque inde deducitur a Stephano h. v. Ceterum totum hunc Strabonis locum, mutatis aliis, aliis additis, reddidit Eustathius ad Homer. Il. 7, 86. p. m. 535, 18. sic: ἀνδριάς, ὃν Ἀντώνιος μὲν εἰς Αἴγυπτον ἐκόμισε χαριζόμενος τῇ Αἰγυπτίᾳ Κλεοπάτρᾳ σὺν ἄλλοις ἀναθήμασιν, Ἄρατος δὲ ἐπαναγαγὼν τοῖς Ῥοιτειεῦσιν ἀπέδωκεν, ὃ καὶ ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ ἐποίησεν ἐπὶ ὁμοίων τινῶν. Unde Aratus hic prodeat, recte miratur Casaubonus, et aut ingeniosum Eustathium voluisse videri, aut in depravatum codicem incidisse suspicatur. Idem jam ante notaverat Leopardus c. l. Forte huc translatum est ex praecedenti voce ἄρραντος. Post ἄλλοις Medic. 3. subjungit ἄλλα: offendit tantum genus, cum alias sensum reddat pleniorem et Eustathius, mutatis verbis, dicat ἐπὶ ὁμοίων τινῶν.

statua. Hanc cum sublatam Antonius in Aegyptum transtulisset, Rhoeteensibus reddidit Augustus ut et aliis: nam pulcerrima templorum donaria ille, Aegyptiam ut demereretur, avexerat, hic diis ea reddidit.

Troas.

§. 31.

Μετὰ δὲ τὸ [1] Ῥοίτειόν ἐστι τὸ Σίγειον, κατεσπασμένη πόλις, καὶ τὸ ναύσταθμον καὶ ὁ Ἀχαιῶν λιμὴν, καὶ τὸ Ἀχαϊκὸν στρατόπεδον, καὶ ἡ [2] Στομαλίμνη καλουμένη, καὶ αἱ τοῦ Σκαμάνδρου ἐκβολαί. Συμπεσόντες γὰρ ὅ, τε Σιμόεις καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐν τῷ πεδίῳ, πολλὴν [3] καταφέροντες ἰλὺν, προσχοῦσι τὴν παραλίαν, καὶ τυφλὸν στόμα τε καὶ λιμνοθαλάττας, καὶ ἕλη ποιοῦσι. Κατὰ δὲ τὴν Σιγειάδα ἄκραν

1) De scriptura vocis et hic pari modo vitiata cf. supra. Sic hic et infra Medic. 3. 4. Paris. Moscov. Σίγιον.

2) Vulgo Στόμα λίμνη; rectius conjunctim, uti scribitur in Ven. 2. et scribendum esse monuit hic Casaubonus, et docuerunt idem ad Strab. 4. p. m. 22. et Heyne ad Lechevalier p. 153. c. l. itemque ad Homer. Il. 6, 4. et Lenz Ebene von Troja p. 291. Idem teneri debet infra hic p. 597. Sic λιμνοθάλαττα sensu simili.

3) Casaubonn. Medic. 4. Venet. 1. καταφέρουσιν — καὶ προσχοῦσι. Reliqui vulgatam rationem tuentur. Pro Σιγειάδα superiores codices Σιγιάδα. Tum Medic. 4. Πρωτεσίλαιον, Paris. Πρωτοσίλαιων, reliqui Πρωτεσίλεων. Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 100. dedit Πρωτεσίλειον. Pro Ἐλεοῦσα posui Ἐλεοῦσσα, ut et alibi legitur. Ante Casaubonum legebatur Ἐλοῦσα. Forte Ἐλαιοῦς in epitome lib. 7. extr. Ἐλεοῦς. V. ad Melam 2, 2, 7.

§. 31.

Post Rhoeteum est Sigeium, urbs diruta, et statio navium, et Achaeorum portus, et eorumdem castra, et quae Stomalimne appellatur, atque ostia Scamandri. Nam in campo concurrentes Simoeis et Scamander multum terrae hauriunt et orae aggerunt, caecumque os et lacus marinos ac paludes conficiunt. Ex adverso Sigei promontorii

ἄκραν ἐστὶν ἐν τῇ Χεῤῥονήσῳ τὸ Πρωτεσίλεων, καὶ ἡ Troas. Ἐλεοῦσσα, περὶ ὧν εἰρήκαμεν ἐν τοῖς Θρᾳκίοις.

§. 32.

Ἔστι δὲ τὸ μῆκος τῆς παραλίας ταύτης, ἀπὸ τοῦ Ῥοιτείου μέχρι Σιγείου καὶ τοῦ Ἀχιλλέως μνήματος εὐθυπλοούντων [1] ἑξήκοντα σταδίων· ὑποπέπτωκε δὲ τῷ Ἰλίῳ πᾶσα, τῷ μὲν νῦν κατὰ τὸν Ἀχαιῶν p. 596. λιμένα, ὅσον δώδεκα σταδίους διέχουσα, τῷ δὲ προτέρῳ, τριάκοντα ἄλλοις σταδίοις ἀνωτέρω [2] πρὸς τὸ

X 2 κατὰ

1) Sic codices omnes; vetus interpres legit ἑβδομήκοντα; Eustathius c. l. habet ἑπτά. Cum facilis sit aberratio a ξ ad ζ, codicum lectio eo magis probatur. De scriptura nominum Ῥοιτείου et Σιγείου per ι, quae et hic objicitur, v. c. in Moscov. supra dictum est. Sic post pro εὐθυπλοούντων, quod bene habet, Paris. εὐθυπλεούντων, ed. Amstel. εὐθυπλούντων.

2) Medic. 3. 4. Paris. κατὰ τὸ πρός. Tum Medic. 4. Πατρόκλου τε. Pro ἀπολιπεῖν Medic. 4. Moscov. ἀπολείπειν, ed. Aldi ἀπολειπεῖν; inde ἀπολιπεῖν melius, ut ceteri codices. In versu Homerico Il. ε (non ι) v. 642. Moscov post Ἰλίου inserit δ'. Aldus vitiose edidit ἐξαλλάπαξε. Post pro τελέως Medic. 3. 4. Paris. τελείως, de qua variatione dictum est supra. Tum Aldus, Hopperus ἐν οἷ ἐναγίζειν. Pro διότι post Medic. 3. 4. ὅτι, quae variatio non est infrequens, in Strabone etiam. Cf. ad lib. 8. p. m. 219. et alibi.

torii in Cherroneso est Protesileon et Eleussa, de quibus in Thracia dictum est.

§. 32.

Totius a Rhoeteo usque ad Sigeum et Achillis tumulum litoris longitudo est LX stadiorum, si recta naviges: totum Ilio subjacet, ab eo, quod nunc est, ad portum Achillis circiter XII stadia distans: ab

Troas. κατὰ τὴν Ἴδην μέρος. Τοῦ μὲν οὖν Ἀχιλλέως καὶ ἱερόν ἐστι καὶ μνῆμα πρὸς τῷ Σιγείῳ· Πατρόκλου δὲ καὶ Ἀντιλόχου μνήματα· καὶ ἐναγίζουσιν οἱ Ἰλιεῖς πᾶσι καὶ τούτοις καὶ τῷ Αἴαντι. Ἡρακλέα δ' οὐ τιμῶσιν, αἰτιώμενοι τὴν ὑπ' αὐτοῦ πόρθησιν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν, φαίη τις ἂν, οὕτως ἐπόρθησεν, ὥστ' ἀπολιπεῖν τοῖς ὕστερον ἐκπορθήσουσι κεκακωμένην μὲν, πόλιν δέ. Διὸ καὶ οὕτως εἴρηκεν ὁ ποιητής·

Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.

Ἡ γὰρ χηρεία λειπανδρία τίς ἐστιν, οὐκ ἀφανισμὸς τέλειος· οὗτοι δ' ἠφάνισαν τελέως, οὓς ἐναγίζειν ἀξιοῦσι, καὶ τιμᾶν ὡς θεούς· εἰ μὴ τοῦτ' αἰτιάσαιντο, διότι οὗτοι μὲν δίκαιον πόλεμον ἐξήνεγκαν, ἐκεῖνος δὲ ἄδικον, ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος· [3] πρὸς τοῦτο δὲ πάλιν

3) Sic Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. Ven. 1. 2. quam ufu comprobatam ftructuram et huic nexui aptam ita primum mutavit Aldus, ut reponeret πρὸς δὲ τούτοις. Ἰσιόνης nota confufione Parif.

ab antiquo aliis xxx fupra verfus Idae partem. Achillis et templum eft, et monumentum ad Sigeum: Patrocli etiam et Antilochi monumenta: iisque omnibus et Aiaci quoque Ilienfes rem facram faciunt. Herculem non venerantur, patriam ab eo evaftatam caufantes. Atqui, dixerit aliquis, Ilium hic ita vaftavit, ut poftmodo everfuris quamquam adflictam, urbem tamen reliquerit: ideoque fic dixit poëta:

Ilion evaftans, viduavit civibus urbem.

Viduitas enim illa defectus eft virorum, non exfcidium. Illi autem funditus eam exfciderunt, quibus ipfi divinos habent honores: nifi fortaffe hoc proferunt, quod hi iuftum bellum intulerunt, Hercules iniuftum, propter equos Laome-

πάλιν ἀντιτίθεται μῦθος· οὐ γὰρ ἕνεκα ἵππων, ἀλλὰ μισθοῦ ὑπὲρ τῆς Ἡσιόνης καὶ τοῦ κήτους. Ἀλλ᾽ ἐάσωμεν ταῦτα· εἰς γὰρ [4] μύθων ἀνασκευὰς ἐκπίπτει· τάχα δὲ λανθάνουσί τινες ἡμᾶς αἰτίαι πιστότεραι, δι᾽ ἃς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε, τοὺς μὲν τιμᾶν, τοὺς δὲ μή. Ἔοικε δὲ ὁ ποιητὴς μικρὰν ἀποφαίνειν τὴν πόλιν ἐν τῷ περὶ Ἡρακλέους λόγῳ, εἴπερ Troas.

Ἓξ οἴῃς σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν. —

Καὶ φαίνεται ὁ Πρίαμος τῷ τοιούτῳ λόγῳ μέγας ἐκ μικροῦ γεγονὼς, καὶ βασιλεὺς βασιλέων, ὡς ἔφαμεν. Μικρὸν δὲ προελθοῦσιν ἀπὸ τῆς παραλίας [5] ταύτης, ἔστι τὸ Ἀχαΐϊον, ἤδη τῆς Τενεδίων περαίας ὑπάρχον.

4) Μέτρων pro μύθων invexit Aldus, et Casaubonus, libris etiam addicentibus, removit. In versibus Homericis Il. 5, 641. Moscov. Paris. ἓξ οἴῃ. Causa patet.

5) Ταύτης deest in Moscov. ut ὡς ante ἔφαμεν in Paris. Ἀχαΐϊον hic omnes, ut supra p. 595. Ἀχαϊκόν.

Laomedontis. Cui rursum opponitur fabula, non horum causa id factum fuisse, sed quia exigeret mercedem de liberata a ceto Hesiona. Sed haec mittamus: excidunt enim in refutationes fabularum: ac nos fortasse latent causae credibiliores, quae Ilienses moverunt, ut alios honorarent, alios non. Videtur autem poëta Ilium exiguam pronunciare in oratione de Hercule, siquidem

Sex solas naves ducens, agmenque virorum
Paucorum, cepit tamen Ilion —.

Atque de his verbis apparet, Priamum e parvo magnum, regemque regum factum, quod diximus. Paulalum ab hoc progressi litore ad Achaeium veniunt, quod iam continentis est Tenedo oppositae.

Troas.

§. 33.

Τοιούτων δὲ τῶν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ τόπων ὄντων, ὑπέρκειται τούτων τὸ Τρωϊκὸν πεδίον μέχρι τῆς Ἴδης ἀνῆκον ἐπὶ πολλοὺς σαδίους, κατὰ τὸ πρὸς ἕω μέρος. Τούτου δ' ἡ μὲν [1] παρώρειός ἐστι στενή, τῇ μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τεταμένη μέχρι τῶν κατὰ Σκῆψιν τόπων, τῇ δ' ἐπὶ τὰς ἄρκτους μέχρι τῶν κατὰ Ζέλειαν Λυκίων. Ταύτην δ' ὁ ποιητὴς ὑπ' Αἰνείᾳ τάττει καὶ τοῖς Ἀντηνορίδαις, καλεῖ δὲ Δαρδανίαν. Ὑπὸ δὲ ταύτῃ Κεβρηνία πεδιὰς ἡ πλείστη, παράλληλός πως τῇ Δαρδανίᾳ· ἦν δὲ καὶ πόλις ποτὲ Κεβρηνή. Ὑπονοεῖ δ' ὁ Δημήτριος μέχρι δεῦρο διατείνειν τὴν [2] περὶ τὸ Ἴλιον χώραν τὴν ὑπὸ τῷ Ἕκτορι, ἀνή-

1) Mofcov. παρώριος, de quo aliquoties me dicere memini. Poft τῇ μεσημβρίᾳ Medic. 4. Cf. deinceps. Tum Mofcov. Parif. ed. Xyl. Ἀντινορίδαις. Sic deinceps Parif. Κεβρινία, uti Mofcov. Κεβρινή. Sic olim vulgo in Stephano per ι legebatur.

2) Ven. 2. ὑπ' Ἰλίου. Pro ἀνήκουσαν Ven. 1. Medic. 4. διήκου-

§. 33.

His ita fe habentibus maritimis locis, campus Troicus fuperne incumbit usque ad Idam per multa ftadia porrectus. Ejus pars, quae ad montem fita eft, arcta, partim verfus meridiem protracta, usque ad loca Scepfi vicina: partim verfus feptentrionem, ad Lycios, quorum eft Zeleia. Hanc Homerus Aeneae fubjicit, et Antenoris FF. ac Dardaniam appellat. Infra hanc eft Cebrenia, campeftris maxima fui parte, et fere aequalibus fpatiis diftans undecumque a Dardania. Fuit et urbs Cebrene. Sufpicatur Demetrius, eo usque Ilii regionem pertinuiffe, quae fub Hectore fuit, a Navali

ἀνήκουσαν ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου μέχρι Κεβρηνίας· Troas.
τάφον τε γὰρ Ἀλεξάνδρου δείκνυσθαί φησιν αὐτόθι, καὶ Οἰνώνης, ἣν ἱστοροῦσι γυναῖκα γεγονέναι τοῦ Ἀλεξάνδρου, πρὶν Ἑλένην ἁρπάσαι· [3] λέγειν δὲ καὶ τὸν ποιητὴν,

Κεβριόνην νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο·

ὃν εἰκὸς εἶναι ἐπώνυμον τῆς χώρας, ἢ καὶ πόλεως, p. 597.
ὅπερ πιθανώτερον· τὴν δὲ Κεβρηνίαν διήκειν μέχρι τῆς Σκηψίας· ὅριον δ' εἶναι τὸν Σκάμανδρον μέσον αὐτῶν ῥέοντα· ἔχθραν δ' ἀεὶ καὶ πόλεμον εἶναι τοῖς

διήκουσαν, et pro ἀπὸ τοῦ ν. Mofcov. ὑπὸ τ. ναυς. Tum Medic. 4. Venet. 1. γενέσθαι pro γεγονέναι.

3) Medic. 3. λέγει ὁ ποιητὴς καί; vetus interpres etiam *et poëta inquit*; Mofcov. λέγειν τὸν ποιητήν. In Homeri verfu Il. 16, 738. Mofcov. Καὶ βρ. Medic. 4. Κεβρηόνην. Ante πιθανώτερον Mofcov. ponit καί. Nolui cum illo deinceps repetere. Idem, ut fupra, dat Κεβρινοῖς. Tum pro Κεβρηνίας Medic. 3. 4. Venet. 1. Κεβρηνούς. At ipfe Strabo variaffe videtur, uti paffim folet, qui et infra p. 606. Κεβρηνίους vocat. Quod levi mutatione in Stephano commemoratur Κεβρηνεύς, ductum effe videtur a Κέβρην, Κέβρηνος. Pro ξυμμεῖναι Mofcov. vult συμμεῖναι. Sed nec vulgata a Strabone eft aliena.

Navali usque ad Cebreniam: nam et fepulcrum Paridis ibi oftendi ait, atque Oenones: quae ante raptum Helenes uxor Paridis fuit. Mentionem etiam fieri apud poëtam:

Cebrionem, Priamo celebri de pellice natum:

ac probabile eft cognominem fuiffe aut regionis, aut (quod magis videtur vero propinquum) urbis. Cebreniam porro usque ad agrum Scepfium pertingere, limitem effe Scamandrum, qui per medium horum labatur. Enimvero

Troas. τε Κεβρηνοῖς καὶ τοῖς Σκηψίοις, ἕως Ἀντίγονος αὐτοὺς συνῴκισεν εἰς τὴν τότε μὲν Ἀντιγονίαν, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς μὲν οὖν Κεβρηνιέας ξυμμεῖναι τοῖς ἄλλοις ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ· τοὺς δὲ Σκηψίους ἐπανελθεῖν εἰς τὴν οἰκείαν, ἐπιτρέψαντος Λυσιμάχου.

§. 34.

Ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ [1] τοὺς τόπους Ἰδαίας ὀρεινῆς δύο φησὶν ἀγκῶνας ἐκτείνεσθαι πρὸς θάλατταν, τὸν μὲν εὐθὺ Ῥοιτείου, τὸν δὲ Σιγείου, ποιοῦντας ἐξ ἀμφοῖν γραμμὴν ἡμικυκλιώδη· τελευτᾷν δ' ἐν τῷ πεδίῳ, τοσοῦτον ἀπέχοντας τῆς θαλάττης, ὅσον τὸ νῦν Ἴλιον. Τοῦτο μὲν δὴ μεταξὺ τῆς τελευτῆς τῶν λεχθέν-

1) Articulum revocavi ex cdd. Mofcov. Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi et Xylandri, quem primus expulit Cafaubonus. Tum Cafaubonus ex libris fcriptis adfert Ῥυτείου, ex meis Mofcov. Parif. habent Ῥοιτίου et Σιγίου. Notae corruptiones. Eaedem paullo poft recurrunt.

ro inimicitias femper fuiffe Cebreniis ac Scepfiis, donec tandem eos Antigonus conduxit in urbem unam Antigoneam a fe, poftmodo Alexandream dictam. Ac Cebrenos quidem manfiffe in ea, quae etiamnum dicitur Alexandrea, cum aliis civibus: Scepfios autem permiffu Lyfimachi in patriam revertiffe.

§. 34.

A regione hac Idae montana duos flexus portendi ad mare: unum recta, Rhoeteum, alterum Sigeum verfus: utrimque facientes lineam femicircularem, detinere autem in campo tanto a mari intervallo, quanto Ilium noftrae aetatis abeft: id enim effe pofitum

λεχθέντων ἀγκώνων εἶναι· τὸ δὲ παλαιὸν κτίσμα μεταξὺ τῆς ἀρχῆς· μεταλαμβάνεσθαι δ' ἐντὸς τό, τε Σιμοείσιον πεδίον, δι' οὗ ὁ Σιμόεις φέρεται, καὶ τὸ Σκαμάνδριον, δι' οὗ Σκάμανδρος ῥεῖ. Τοῦτο δὲ καὶ ἰδίως Τρωϊκὸν λέγεται, καὶ τοὺς πλείστους ἀγῶνας ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα ἀποδίδωσι· πλατύτερον γάρ ἐστι, καὶ τοὺς ὀνομαζομένους τόπους ἐνταῦθα δεικνυμένους ὁρῶμεν, τὸν [2] Ἐρινεὸν, τὸν τοῦ Αἰσυήτου τάφον, τὴν Βατίειαν, τὸ τοῦ Ἴλου σῆμα. Οἱ δὲ ποταμοὶ ὅ, τε Σκάμανδρος καὶ ὁ Σιμόεις, ὁ μὲν τῷ Σιγείῳ πλησιάσας, ὁ δὲ τῷ Ῥοιτείῳ, μικρὸν ἔμπροσθεν τοῦ νῦν Ἰλίου συμβάλλουσιν, εἶτ' ἐπὶ τὸ [3] Σίγειον ἐκδιδόα- Troas.

2) Moſcov. Ἐρινέον, quaſi proprium nomen ſignans diverſum ab ἐρινεὸν, quod hic et in Homero Il. 6, 433. legitur. Xyl. Ἐρινεῶν dedit. Tum pro Βατίειαν ex Homeri Il. 2, 814. excepto Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi Βάτειαν. Reliqui cum Homero Il. 2, 814. praeferunt Βατίειαν.

3) Strabonem erraſſe et Ῥοίτειον ſcribendum eſſe monuit

poſitum inter fines iſtorum flexuum: antiquum fuiſſe inter initia: inter hos comprehendi Simoiſium campum, per quem Simois defertur, et Scamandrium, per quem Scamander. Atque haec quidem planities proprie Troica dicitur, et plerasque pugnas ibi decertatas poëta facit. Eſt enim amplior, et, quae loca Homerus nominat, fere ibi nominantur, ut videmus: caprificetum inquam, ſeu Erineum: ſepulcrum Aeſyetae, Batieiam, et Ili ſepulcrum. Fluvii autem Scamander et Simois, cum alter ad Sigeum, alter ad Rhoeteum appropinquarunt, paulo ante Ilium, quod nunc eſt, confluunt, atque inde

Troas. διδόασι, καὶ ποιοῦσι τὴν Στομαλίμνην καλουμένην. Διείργει δ' ἑκάτερον τῶν λεχθέντων πεδίων ἀπὸ θατέρου μέγας τις αὐχὴν [4] τῶν εἰρημένων ἀγκώνων, ἐπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ νῦν Ἰλίου τὴν ἀρχὴν ἔχων, συμφυὴς αὐτῷ, γινόμενος ἕως τῆς Κεβρηνίας, καὶ ἀποτελῶν τὸ Υ γράμμα πρὸς τοὺς ἑκατέρωθεν ἀγκῶνας.

§. 35.

nuit vir doctus in commentariis literar. Goettingenſ. a. 1798. p. 1832. ut antea Lenz p. 161. At et Mela 1, 18, 3. diſerte prope Sigeum educit. Cf. et Plin. 5, 33. ſ. 30. et Noſter infra p. 598. extr. Tum Στομαλίμνην conjuncte ſcribendum eſſe, notatum ſupra ad §. 31. n. 2.

4) Verba τῶν εἰρημένων ἀγκώνων, quae leguntur, non temere ab alio inſerta judicat Mannert in Geogr. Vol. 6. P. 3. p. 437. Male enim interpellant nexum cum praecedentibus. Tum pro συμφυεῖς melius Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. συμφυής. Et ſic vetus interpres *ei conjunctus.* Ante ἕως deeſt δ' in Venet. 1. Medic. 3. 4. et pro Υ in Pariſ. Moſcov. Medic. 3. 4. εἶ, in Venet. ᾶ. At, quod notat Caſaubonus, aut cum vetere interprete legendum ἀποτελεῖ, (*efficit*) expulſo καὶ, aut deeſt aliquid. Connexus tamen efficitur, ſi cum libris quibusdam ejeceris δ'.

inde apud Sigeum in mare exeunt, et Stomalimnen efficiunt. Dictos campos ab utraque parte dirimit collis quidam collo ſimilis dictorum flexuum, recta ab eo, quod nunc eſt Ilium, incipiens, ipſi conjunctus, qui ubi ad Cebreniam pertendit, litteram Y ad utrumque flexum collatus refert.

§. 35.

§. 35. Troas.

Ὑπὲρ δὲ τούτου μικρὸν ἡ τῶν Ἰλιέων κώμη ἐςὶν, ἐν ᾗ νομίζεται τὸ παλαιὸν Ἴλιον ἱδρῦσθαι πρότερον, τριάκοντα [1] ςαδίοις διέχον ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως. Ὑπὲρ δὲ τῆς Ἰλιέων κώμης δέκα ςαδίους ἐςὶν ἡ Καλλικολώνη, λόφος τις, παρ' ὃν ὁ Σιμόεις ῥεῖ, πεντας άδιον ἔχων· γίνεται οὖν εὔλογον, πρῶτον μὲν τὸ ἐπὶ τοῦ Ἄρεος·

[2] Ὦρτο δ' Ἄρης ἑτέρωθεν ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος,
Ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
Ἄλλο-

1) Eustath. ad Homer. Il. 4, 163. p. m. 150. qua sensum sic refert: τρ. ςαδίων ἀνωτέρω πρὸς τὴν ὕςερον. Post pro ςαδίους Medic. 3. 4. Paris. Moscov. ςαδίοις, unde reposui, cum utrumque Strabo commutet. Tum vulgo καλὴ Κολώνη, quod conjuncte efferunt Moscov. Paris. Venet. 1. Medic. 3. 4. cum vetere interprete, uti legitur in Homero Il. 20, 53. 151. Pro παρ' ὃν Medic. 3. 4. (hic postea correctus) παρά. Ἔχων in proximis Palmerius in auctor. Gr. p. 341. mutat in διέχων. Sed ex nexu potest intelligi. Certe codices nihil a vulgata deflectunt.

2) Sic omnes hic libri, cum in Homero Il. 20, 53. constanter praeferant αὖ. Reliqua concinunt.

§. 35.

Paululum supra haec Iliensium est pagus: quem putant antiquitus Ilii locum fuisse: stadiis XXX ab urbe, quae nunc est. Supra Iliensem pagum decem stadiis pulcra illa est Colone, tumulus quidam, praeter quem Simois fluit, ambitu stadiorum quinque. Ergo probabile est, quod de Marte dicitur:

Parte alia resonans nigricantis turbinis instar
Excelsa Troas Gradivus ab arce vocabat,
Cursi-

Troas. Ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

p. 598. Τῆς γὰρ μάχης ἐπὶ τῷ [3] Σκαμανδρίῳ πεδίῳ συντελουμένης, πιθανῶς ἂν ὁ Ἄρης ἄλλοτε μὲν τὴν ἐγκέλευσιν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ποιοῖτο, ἄλλοτε δ' ἐκ τῶν πλησίον τόπων τοῦ τε Σιμόεντος καὶ τῆς Καλλικολώνης, μέχρι οὗ εἰκὸς καὶ τὴν μάχην παρατετάσθαι· τετταράκοντα δὲ σταδίους διεχούσης τῆς Καλλικολώνης ἀπὸ τοῦ νῦν Ἰλίου, τί χρήσιμον, ἐπὶ τοσοῦτον μεταλαμβάνεσθαι τοὺς τόπους, ἐφ' ὅσον ἡ διάταξις οὐ διέτεινε; [4] τό, τε πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, οἰκειότερόν ἐστι τῷ παλαιῷ κτίσματι πλη-

3) Moſcov. Σκαμάνδρῳ. Tum recte abſit πεδίῳ. Poſt μέχρις pro μέχρι Medic. 3. 4. ut alibi. Tum Venet. 2. τετάσθαι pro παρατετάσθαι. Ἀπὸ τῶν νῦν Ἰλίου vitium eſt ed. Amſtelod. Διέχει Euſtathius ad Homer. Il. 20, 53. p. m. 1267. in. mutat in ἀπέχει.

4) Vulgo: τό, τε πρὸς Θύμβρης διέλαχον Λύκιοι — Aperte reſpicit poetae verba Il. 10, 430. quare Caſaubonus recte emendabat δ' ἔλαχον, uti vere exhibent Medic. 3. 4. Ven. 1. quare ita ponere non dubitavi. Tum conjuncte Προθύμβρης edunt Medic. 3. 4. etſi hic poſtea ex corr. nactus eſt diviſe πρὸ Θύμβρης.

Curſibus ad Simoenta ruens et Callicolonam. Nam cum pugna in Scamandrio depugnaretur campo, veriſimiliter Mars alias ab arce ad proelium Troianos exhortabatur, alias e locis, quae Simoënti eſſent vicina et Callicolonae: quo usque etiam aciem ſeſe prolataſſe, non eſt creditu abſurdum: cum autem Callicolona ab Ilio diſtaret noſtro ſtadia XL, quid proderat tanto ſpatio diſſita complecti loca, ad quae inſtructae acies non pertingerent? Iam quod ad Thymbram Lycii caſtra ſortiti ſunt, id antiquo Ilio

πλησίον γὰρ ἐστι τὸ πεδίον, ἡ Θύμβρα, καὶ ὁ δι' αὐτοῦ ῥέων ποταμὸς Θύμβριος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Σκάμανδρον, [5] κατὰ τὸ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερόν· τοῦ δὲ νῦν Ἰλίου καὶ πεντήκοντα σταδίους διέχει. Ὅ, τε Ἐρινεὸς τραχύς τις τόπος καὶ ἐρινεώδης, τῷ μὲν ἀρχαίῳ κτίσματι ὑποπέπτωκεν· ὥστε τό, Troas.

Λαὸν δὲ στῆσον παρ' Ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
Ἀμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος·

οἰκείως ἂν [6] λέγοι ἡ Ἀνδρομάχη· τῆς δὲ νῦν πόλεως πάμπολυ ἀπέοικε· καὶ ὁ Φηγὸς δὲ μικρὸν κατωτέρω ἐστὶ τοῦ ἐρινεοῦ, ἐφ' οὗ φησιν ὁ Ἀχιλλεύς·

— [7] ὄφρα

5) Vide de hoc loco, ejusque fenfu et diftinctione Lechevalier p. 163 fq. Libri fcripti in vulgata perfiftunt cum editis. Καὶ ante πεντήκοντα deeft in Medic. 3.

6) Sic Medic. 3. 4. Venet. 1. Alii cum edd. λέγοιτο. Tum ex Mofcov. Venet. 1. Medic. 3. 4. ante Ἀνδρομάχη pofui ἡ. In ἀπέοικε haeret Cafaubonus propter novum loquendi

Ilio rectius convenit: prope eft enim campus Thymbra, et eum profluens amnis Thymbrius, ac in Scamandrum incidens iuxta Thymbraei Apollinis templum: L ftadiis etiam a noftro Ilio diftans. Erineus autem, afper locus et caprificis confitus, fub antiquum fitus eft Ilium. Itaque convenienter dixit Andromacha:

Armatas acies tu conftitue ad Caprificum,
Qua parte ad muros promta eft adfcenfio noftros.

At ab ea, quae nunc eft, urbe maxime eft alienum. Fagus autem paulo inferior eft Caprifico: de qua Achilles loquitur:

Ipfe

Troas. — [7] ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν' Ἕκτωρ,
Ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας, καὶ φηγὸν ἵκανεν.

§. 36.

Καὶ [1] μὴν τό γε Ναύσταθμον τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον πλησίον οὕτως ἐστὶ τῆς νῦν πόλεως, ὥστε θαυμάζειν

quendi hoc genus, et cum Eustathio ad Homer. Il. 6, 433. p. m. 517, 49. ἀφέστηκε malit legere. Omnes tamen libri in vulgato verbo persitant; nec aliter legit vetus interpres; vertit enim: *novae autem urbi non convenit.* Ita vero, qua sensum, ad idem redit. Post φηγὸς deest δὲ in Medic. 3. et Ἀχιλεὺς legitur in Medic. 4.

7) Medic. 4. ὄφρ' ἐγώ. Post Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi Ἀχαιοῖσι. Nunc in Homero Il. 9, 352. Ἀχαιοῖσι, qui et poetam ex more subjecisse putat πτολέμιζον. Moscov. edd. Aldi, Hopperi πολεμίζω. Pro μάχην Medic. 4. μάχῃ. Ante ἀπὸ Medic. 3. praeponit δ'. Ὄρνυσθαι legitur in Medic. 3. qui et τε ante πύλας omittit. Denique pro ἵκανεν Moscov. Paris. Medic. 4. edd. Aldi, Hopperi dant ἵκοντο. Medic. 3. utrumque ignorat.

1) In ed. Amstelod. transiit in μέν. Venet. 2. Καί νῦν. Οὗτος post vitiose in Moscov. Post pro τῶν μὲν, τῶν δὲ Medic. 4. τοὺς μὲν — τοὺς δέ; Moscov. τὸν μὲν — τὸν δὲ, ut edd. ante

Ipse ego cum Danais dum proelia ductor obivi,
Noluit a muris Hector producere turmas.
Tantum usque ad Scaeas portas, Fagumque subibat.

§. 36.

Porro Naustathmus, id est navium statio, quae nunc dicitur, ita vicina est

μάζειν εἰκότως ἄν τινα, τῶν μὲν τῆς ἀπονοίας, τῶν δὲ τοὐναντίον τῆς ἀψυχίας· ἀπονοίας μὲν, [2] εἰ εἰς τοσοῦτον χρόνον ἀτείχιστον αὐτὸ εἶχον, πλησίον οὔσης τῆς πόλεως καὶ τοσούτου πλήθους, τοῦ τ' ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ ἐπικουρικοῦ· νεωστὶ γὰρ γεγονέναι [3] φησὶ τὸ τεῖχος· ἢ οὐδ' ἐγένετο· ὁ δὲ πλάσας ποιητὴς ἠφάνισεν, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν· ἀψυχίας δὲ, εἰ, γενομέ- Troas.

ante Casaubonum, qui reposuit τῶν — τῶν. Illud conlective, hoc proprie. Et sic singulae lectiones ex usu intelligi possunt. Eustathius tamen ad Homer. Il. 5. 791. p. m. 463, 12. addita explicatione refert: τῶν μὲν Ἑλλήνων — τῶν δὲ Τρώων.

2) Paris. εἰς; Ven. 1. Medic. 4. εἰ, εἰς; Eustath. c. l. εἴπερ. Vulgo εἰ. Videtur εἰς absorptum fuisse a praecedente voce εἰ; quare interposui. Pro τῆς πόλεως Casaubonus cum Eustathio malit τοιαύτης πόλεως; quod quidem Eustathii explicationi tribuo.

3) Ante Casaubonum φασί. Illud probant omnes codices, et quod Homerum Noster respicit. Post αὐτὸν τὸν ναύσ. Casaubonn. Medic. 3. 4. Paris. Venet. 1. 2. Edd. omnes neutro genere efferunt cum Moscov. ut supra et paullo post. Pro ἔχοντες Medic. 4. Ven. 1. cum Casaubonn. ἐχόντων. Reliqui vulgatum, quod etiam refert Eustathius c. l. etsi id praefert Politus ad Eustath. in Homer. T. 3. p. 1290. qui absolute intelligit, prolatum de Graecis, ut antea γενομένου τοῦ τείχους. Aliqui post Σιγίῳ, de quo supra.

est recenti Ilio, ut mirari subeat alterorum dementiam, alterorum timiditatem. Graecorum inquam vecordiam, si tanto eam tempore sine muris tenuerunt, Ilio tam propinquo, tantaque Troianorum et sociorum multitudine in eo versante: nam sub finem demum belli murus dicitur fabricatus: si tamen omnino factus est murus: quem Aristoteles ait

Troas. γενομένου τοῦ τείχους, ἐτειχομάχουν, ὡς εἰσέπεσον εἰς αὐτὸ τὸ ναύσταθμον, καὶ προσεμάχοντο ταῖς ναυσίν· ἀτείχιστον δὲ ἔχοντες, οὐκ ἐθάῤῥουν προσιόντες πολιορκεῖν, μικροῦ τοῦ διαστήματος ὄντος· ἔστι γὰρ τὸ ναύσταθμον πρὸς Σιγείῳ· πλησίον δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐκδίδωσι, διέχων τοῦ Ἰλίου σταδίους εἴκοσιν. Εἰ δὲ φήσει τις, τὸν νῦν λεγόμενον Ἀχαιῶν λιμένα εἶναι τὸ ναύσταθμον, ἐγγυτέρω τινὰ λέξει τόπον, ὅσον δώδεκα σταδίους διεστῶτα τῆς πόλεως ἐπὶ θαλάττῃ, πεδίον νῦν προστιθείς, διότι τοῦτο πᾶν [4] πρόχωμα τῶν ποταμῶν ἐστι, τὸ πρὸ τῆς πόλεως ἐπὶ θαλάττῃ πεδίον· ὥστε, εἰ δωδεκαστάδιόν ἐστι νῦν τὸ μεταξὺ,

4) Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. cum Casaubonn. πρόσχωμα, quod idem non alienum est, prout retuleris. Hic urbis respectu illud aptius videtur. Cf. infra. Tum pro τῶν ποταμῶν Casaubonn. Ven. 1. 2. τοῦ ποταμοῦ. Reliqui cum vetere interprete rectius vulgatum tenent.

ait ab ipso poëta, ut factum, ita deletum fuisse. Timiditatem Troianorum, si, muro demum facto, irruere et oppugnare eum ac naves aggressi sunt, stationem autem muro nondum cinctam ausi non sunt invadere, non longe dissitam: est enim statio ad Sigeum: pone etiam Scamandri sunt ostia, XX ab Ilio stadiis. Quod si quis dicat stationem fuisse eum, qui nunc dicitur, Achaeorum portum, is propiorem dixerit quendam locum XII ab urbe stadiis, adjecto, qui hodie ibi est, campo: cum totum istud sit terra a fluviis congesta, atque ab urbe versus mare campi sit loco: ut, si nunc XII sit stadiorum interval-

ταξὺ, [5] τότε καὶ τῷ ἡμίσει ἔλαττον ὑπῆρχε. Καὶ Troas. p. 599.
ἡ διήγησις δ' ἡ πρὸς τὸν Εὔμαιον ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως διασκευασθεῖσα, μέγα ἐμφαίνει τὸ διάστημα [6] τὸ μέχρι τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου,

Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤγομεν. —

φησὶ γὰρ ὑποβάς·

Λίην γὰρ νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν. —

Ἐπί τε τὴν κατασκοπὴν πέμπονται γνωσόμενοι, πότερον

5) Vulgo νῦν τὸ μεταξὺ τόδε, καὶ τῷ — Pro τόδε Medic. 3. 4. τότε, ut legit etiam vetus interpres; (*tunc*) Ven. 1. τόγε. Τότε probavit recte, ut argumentatio constaret ex obpositionis lege, Casaubonus, tum eadem de causa distinctionis signum post τόδε rejecit. Praeiverat vetus interpres.

6) Τὸ inserui ex Moscov. Medic. 3. 4. Ven. 1. cum vulgo absit. In proximo versu Medic. 3. 4. Paris. ὡς ὅτε; edd. Aldi, Hopperi ὡς ὅς θ' ὑπό. Cf. Homer. Odyss. 14, 469. In altero versu νεῶν dant vitiose Medic. 3. 4. edd. Aldi, Hopperi. In tertio male repetita syllaba αν ed. Amstelod. ἀψάν. In quarto post ἰέναι Medic. 3. 4. Venet. 1. Paris. subjiciunt φησί. Cum proxime praecedat, et huc transferri possit, omisi cum aliis MSStis et edd. Εἶμεν Medic. 3. 4. mutant in ἦμεν, Moscov. edd. Aldi, Hopperi in εἶμεν.

tervallum, etiam dimidio minus fuerit. Sed et narratio Ulyssis ad Eumaeum composita, Ilium longe a statione illa navium abfuisse ostendit:

Insidias quando sub Troia
struximus alta.

post enim dicit:

Namque nimis longe progressi a moenibus usque
Huc sumus —.

Mittuntur etiam e Graecis exploratum, an Troiani apud naves sint permansuri,

Troas. τερον μενοῦσι παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν πολὺ ἀπεσπασμένοι τοῦ οἰκείου τείχους.

Ἠὲ πόλινδε

Ἂψ ἀναχωρήσουσι. —

Καὶ ὁ Πολυδάμας·

Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε

Ἄστυδε νῦν ἰέναι· —

— ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.

Παρατίθησι δ' ὁ Δημήτριος καὶ τὴν Ἀλεξανδρινὴν Ἑστιαίαν μάρτυρα, τὴν συγγράψασαν περὶ τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος, πυνθανομένην, εἰ περὶ τὴν νῦν πόλιν ὁ πόλεμος συνέστη, καὶ τὸ Τρωϊκὸν πεδίον, 7) ὃ μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τῆς θαλάττης ὁ ποιητὴς φράζει· τὸ μὲν γὰρ πρὸ τῆς νῦν πόλεως ὁρώμενον, πρόχωμα εἶναι τῶν ποταμῶν, ὕστερον γεγονός.

§. 37.

7) Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. ὃ, quod propter nexum recepi pro τό. Antea Parif. Ἀλεξανδρηνήν. Pro πρόχωμα Medic. 3. 4. Ven. πρόσχωμα, ut fupra.

ri, ad quas procul a fuis moenibus avulfi pervenerant: an vero in urbem retro ituri. Et Polydamas:

Confultare, viri, mea vos fi dicta movebunt,
Moenia nunc repetamus —.
Nam longe a muris proceffimus —.

Demetrius etiam Heftiaeam Alexandrinam teftem adducit, quae de Homeri Iliade aliquid confcripfit, et quaeftionem hanc tractavit, An circa eam, quae nunc eft, urbem bellatum fuerit, et an Troianus is fit poëtae campus, qui inter urbem et mare eft. Etenim quod nunc ante urbem vifitur, id aggerem effe terrae inferioribus temporibus a fluviis convectae.

§. 37.

§. 37. Troas.

Ὅ, τε Πολίτης,

Ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε, ποδωκείῃσι πεποιθὼς,
Τύμβῳ ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,

μάταιος ἦν. Καὶ γὰρ εἰ ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ, ὅμως πολὺ ἂν μείζονος ὕψους τῆς ἀκροπόλεως ἐσκόπευεν, ἐξ ἴσου σχεδόν τι διαστήματος, μὴ δεόμενος μηδὲν τῆς ποδωκείας τοῦ ἀσφαλοῦς χάριν· πέντε γὰρ διέχει σταδίους ὁ νῦν δεικνύμενος τοῦ Αἰσυήτου τάφος κατὰ τὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁδόν. Οὐδ᾽ ἡ τοῦ Ἕκτορος δὲ περιδρομὴ ἡ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εὔλογον· οὐ γάρ ἐστι περίδρομος [1] ἡ νῦν, διὰ τὴν συνεχῆ ῥάχιν· ἡ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδρομήν.

Y 2 §. 38.

1) Verba ἡ νῦν — περιδρομήν desunt in Ven. 2.

§. 37.

Politem quoque,

Qui pedibus fretus pernicibus, e monumento
Summo Aesyetae senis observabat Achivos,

fatuum fuisse, si hodiernum cum antiquo idem sit Ilium. Nam ut maxime de summo specularetur tumulo, tamen longe sublimiore de loco speculari poterat ex arce, pari fere intervallo: neque ei celeritate pedum opus erat securitatis causa: nam V stadiis abest tumulus Aesyetae, qui hodie monstratur juxta viam, qua itur Alexandream. Ne Hectoris quidem circa urbem cursus rationi esset consentaneus: nostrum enim Ilium ambiri non potest ob continens montis dorsum; at vetus.

§. 38.

Troas.

§. 38.

Οὐδὲν δ' ἴχνος σώζεται τῆς ἀρχαίας πόλεως· εἰκότως· [1] ἅτε γὰρ ἐκπεπορθημένων τῶν κύκλῳ πόλεων, οὐ τελέως δὲ κατεσπασμένων, ταύτης δ' ἐκ βάθρων ἀνατετραμμένης, οἱ λίθοι πάντες εἰς τὴν ἐκείνων ἀνάληψιν μετηνέχθησαν. Ἀρχαιάνακτα γοῦν φασὶ τὸν Μιτυληναῖον ἐκ τῶν ἐκεῖθεν λίθων τὸ Σίγειον τειχίσαι. Τοῦτο δὲ κατέσχον μὲν Ἀθηναῖοι, Φρύνωνα τὸν Ὀλυμπιονίκην πέμψαντες, Λεσβίων ἐπιδικαζομένων σχεδόν τι τῆς πάσης Τρωάδος· ὧν δὴ καὶ κτίσματά εἰσιν αἱ πλεῖσται τῶν κατοικιῶν, αἱ
p. 600. μὲν συμμένουσαι καὶ νῦν, αἱ δ' ἠφανισμέναι. Πιττακὸς

1) Ante Casaubonum ὅτε, qui recte mutavit, adsentientibus etiam libris, in ἅτε. Post Medic. 3. τὸν Μιτυληναῖόν φασι, idemque et Medic. 4. Ven. 1. Parif. Moscov. τειχίσαι pro ἐκτειχίσαι; quod cum tot codices flagitent, reposui. Tum σχεδόν τοι Medic. 4. de qua commutatione aliquoties me dicere memini. Pro πάσης Parif. Medic. 3. 4. συμπάσης.

§. 38.

Neque absurdum est, nullum exstare antiqui Ilii vestigium. Cum enim aliae circum sitae urbes evastatae, non omnino tamen dirutae essent, haec autem funditus eversa: omnes huius lapides ad refectionem illarum adhibiti sunt. Archaeanactem quidem Mitylenaeum aiunt ex Iliacis lapidibus Sigeum substruxisse. Id occupaverunt Athenienses, misso Phrynone, qui ex Olympico certamine victoriam reportaverat: cum Lesbii totam fere Troadem sibi tanquam hereditario iure vindicarent: qui et pleraque domicilia condiderunt, partim etiamnum durantia, partim abolita

κὸς δ' ὁ Μιτυληναῖος, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν λεγομένων, πλεύσας ἐπὶ τὸν Φρύνωνα ϛρατηγὸν διεπολέμει τέως διατιθεὶς, καὶ πάσχων κακῶς· ([2]ὅτε καὶ Ἀλκαῖος φησὶν ὁ ποιητὴς, ἔν τινι ἀγῶνι κακῶς φερόμενον ἑαυτὸν, τὰ ὅπλα ῥίψαντα φυγεῖν· λέγει δὲ πρός τινα κήρυκα, [3]κελεύσας ἀγγεῖλαι τοῖς ἐν οἴκῳ, [4]Ἀλκαῖος σῶος ἄρει ἔνθα δ' οὐκ αὐτὸν τὸν ἀληκτορὶν ἐς Troas.

Y 3 Γλαυ-

2) Ald. Hopp. Xyl. ὅ, τε καί; minus bene. Veram aptamque lectionem fundavit Cafaubonus. Tum Medic. 3. Mofcov. ἑαυτὸν ἔν τινι ἀγῶνι κακῶς φερόμενον; Medic. 4. αὐτὸν ἔν τινι — deinde ex correctione accepit ordinem 3. In Parif. ἑαυτὸν deeffe, omnino notatum erat.

3) Medic. 4. Ven. 1. κελεῦσαι; reliqui cum edd. κελεύσας. Quod enim Cafaubonus in margine adpofuit: *Vulgo* κελεῦσαι, erravit, et forte ad ipfius codices pertinet. Poft in Medic. 4. deeft ἀγγεῖλαι.

4) Locus hic varie legitur et emendatur. Vulgo fic: Ἀλκαῖος σῶος, ἄρει ἔνθα δ' οὐκ αὐτὸν τὸν ἀληκτορὶν ἐς Γλαυκωπὸν ἱερὸν ἐκρέμασαν Ἀττικοί. Ex MSStis haec notata habui: Mofcov. σόος a manu recentiori infertum accepit. Pro ἔνθα δ' Mofcov. Medic. 4. ἐνθάδ'; Medic. 3. ἐνθάδε. Pro οὐκ αὐτὸν τὸν Mofcov. οὐχυτον (fic); in Parif. Medic. 4. deeft τὸν, in Medic. 3. ipfa verba οὐκ αὐτὸν — Ἀττικοὶ defiderantur. Tum pro ἀληκτορὶν Medic. 4. ἀλυκτορὴν, Ven. 1. ἀλυκτορίν; ante ἐκρέμα-

lita. Pittacus autem Mitylenaeus, unus de feptem fapientibus, cum claffe adverfus Phrynonem profectus, proelio ftatim cum eo conferto magnam cladem accepit: atque Alcaeus poëta ait, fe in quadam pugna male acceptum, abjectis armis fuga fibi confuluiffe, idque ad praeconem quendam mandaffe, ut domi narraret, fe quidem falvum effe, caeterum amiffo clypeo, quem Athenienfes dedicaverint Glaucopidi

Troas. Γλαυκωπὸν ἱερὸν ἐκρέμασαν Ἀττικοί·) ὕστερον δ' [5] ἐκ μονομαχίας προσκαλεσαμένου τοῦ Φρύνωνος, ἁλιευτικὴν ἀναλαβὼν σκευὴν συνέδραμε, καὶ τῷ μὲν ἀμφιβλήστρῳ περιέβαλε, τῇ τριαίνῃ δὲ καὶ τῷ ξιφιδίῳ ἔπειρε καὶ ἀνεῖλε. Μένοντος δ' ἔτι τοῦ πολέμου, Περί-

ἐκρέμασαν Parif. Medic. 4. et edd. ante Cafaubonum addunt ὅν. *Tzfchucke.* Locus mifere eft depravatus, quem emendare non fum aggreffus. — *Xylander.* Ἁλήκτορις quid fit, nefcio. Ἀλκτήριον quidem non male hic conveniret. An ἀλέκτοριν vocat galeam, quae λόφον habebat, ut gallinae fuam λοφιὰν habent. Tum lego ὃν ἐκρέμασαν. *Cafaubonus.* Reliqua intacta reliquit. Ulterius progreffi totos verfus Alcaei complexi funt Weffeling. et Valckenar. ad Herodot. 5, 95. quippe qui hanc rem refpexit. Ille emendat fic: Ἀλκαῖος σῶος, ἄρ' οἱ ἔντεα δ' οὐχ. Αὐτὸν τὸν ἀλεκτῆρα ἐς Γλαυκωποῦ ἱερὸν ἐκρέμασαν Ἀττικοί. Hic: Ἀλκαῖος σῶος ἄρ' εἴη 'νθάδ'. Οὐκ αὐτὸν, τὸ δ' ἀλεξητήριον (i. e. τὴν ἀσπίδα) ἐς Γλαυκωποῦ ἱερὸν ἐκρέμασαν Ἀττικοί. Prior emendatio preffius fequitur codicum veftigia, pofterior οὐκ αὐτὸν — languide ad ἐκρέμασαν fimul referre videtur. Equidem in hac ambiguitate manus retinui.

5) Cafaubonn. Medic. 4. Venet. 1. ἐν μονομαχίᾳ. Poft pro σκευὴν Cafaubonn. Venet. 2. στολήν. Ceterum verba ὅτε καὶ Ἀλκαῖος — Ἀττικοὶ, monente etiam Cafaubono, parenthefeos fignis inclufi. Quae enim fequuntur, refpiciunt Pittacum, de quo narrationem inftituerat, uti adparet ex Fefto f. v. *retiarius,* Diogen. Laert. 1, 4, 1. et aliis. In ed. Aldina lauto errore περὶ ἀνδρῶν pro Περίανδρον legitur. In feqq. ὑπ' ἀμφοῖν Medic. 4.

copidi (caefiae) Minervae, inque ejus fano fufpenderint. Enimvero poftea temporis Pittacus a Phrynone ad fingulare provocatus certamen, pifcatorio ufus apparatu eum excepit, anceps rete in eum conjecit, itaque comprehenfum tridente ac pugione confodit. Bellum ne fic quidem finitum; optatus

Περίανδρος διαιτητὴς αἱρεθεὶς ὑπὸ ἀμφοῖν, ἔλυσε τὸν πόλεμον. Troas.

§. 39.

Τίμαιον δὲ ψεύσασθαι φησὶν ὁ Δημήτριος, ἱστοροῦντα ἐκ τῶν λίθων τῶν ἐξ Ἰλίου Περίανδρον περιτειχίσαι τὸ Ἀχίλλειον τοῖς Ἀθηναίοις, βοηθοῦντα τοῖς περὶ Πιττακόν· ἐπιτειχισθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων τὸν τόπον τοῦτον τῷ [1] Σιγείῳ, οὐ μὴν ἐκ λίθων τοιούτων, οὐδ᾽ ὑπὸ τοῦ Περιάνδρου. Πῶς γὰρ ἂν αἱρεθῆναι διαιτητὴν τὸν προσπολεμοῦντα; Ἀχίλλειον δ᾽ ἐστὶν ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ Ἀχιλλέως μνῆμα, κατοικία μικρά. Κατέσκαπται δὲ καὶ τὸ Σίγειον

1) Parif. Mofcov. Σιγίῳ, de quo fupra. Poft in edd. ἀπειθούντων, quod nec codices plerique repudiant. Alii, in quibus Cafaubonn. Medic. 4. Ven. 1. διὰ τὴν ἀπείθειαν, quod ex gloffa ortum putat Palmerius in Grr. auctorr. p. 341. cum fcriptum exftiterit ἀπειθοῦν, ut referretur ad Σίγειον; ἀπειθούντων enim fenfum abfurdum adferre. Recte. Cum tamen in utramque partem verfari poffit lectio, malui fequi codices. Verba τῷ Παχητίῳ defunt in Medic. 3.

tus a partibus Periander arbiter diremit.

§. 39.

Mendacii accufat Timaeum Demetrius, quod ille perhibuerit, Periandrum ex Iliacis lapidibus adverfus Athenienfes fubftruxiffe Achilleum, eoque opitulatum Pittaco: nam munitionem quidem hanc Sigeo adiectam fuiffe a Mitylenaeis, fed neque e tali lapide, neque Periandro auctore. Qui enim is arbiter delectus fuiffet, qui fe hoftem facto oftendiffet? Achilleum, ubi Achillis monumentum exftat, pagus eft exiguus.

Troas. Σίγειον ὑπὸ τῶν Ἰλιέων διὰ τὴν ἀπείθειαν· ὑπ' ἐκείνοις γὰρ ἦν ὕστερον ἡ παραλία πᾶσα ἡ μέχρι Δαρδάνου, καὶ νῦν ὑπ' ἐκείνοις ἐστί. Τὸ δὲ παλαιὸν ὑπὸ τοῖς Αἰολεῦσιν ἦν τὰ πλεῖστα· ὥστε Ἔφορος οὐκ ὀκνεῖ, πᾶσαν τὴν ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης καλεῖν Αἰολίδα. Θουκυδίδης δέ φησιν, ἀφαιρεθῆναι τὴν Τροίαν ὑπὸ Ἀθηναίων τοὺς Μιτυληναίοις, ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τῷ Παχητίῳ.

§. 40.

Λέγουσι δ' οἱ νῦν Ἰλιεῖς καὶ τοῦτο, ὡς οὐδὲ τελέως [1] συνέβαινεν ἠφανίσθαι τὴν πόλιν κατὰ τὴν ἅλωσιν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, οὐδ' ἐξηλείφθη οὐδέποτε. Αἱ γοῦν Λοκρίδες παρθένοι, μικρὸν ὕστερον ἀρξάμεναι,

1) Medic. 3. inverſo ordine ἠφανίσθαι συνέβαινε, et ſic Medic. 4. tantum συνέβη, quod et habet Ven. 1. Ante ἅλωσιν ex codd. Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. addidi τήν. Pro ἐξηλείφθη Moſcov. Pariſ. ἐξηλήφθη.

exiguus. Sigeum quoque dirutum eſt ab Ilienſibus, cum oppidanis non bene fiderent: nam ſub Ilîenſibus ora maritima poſtea fuit univerſa usque ad Dardanum: idque etiamnum. Olim ſub Aeolenſibus fuerunt propemodum omnia, adeo quidem, ut Ephorus etiam intrepide totam ab Abydo Cumam usque oram Aeolidi adſcripſerit. Thucydides Troiam Mitylenaeis ademptam ab Athenienſibus tradit bello Peloponneſiaco, duce Pachete.

§. 40.

Id quoque Ilienſes dicunt, noſtra aetate viventes, Ilium, ab Achivis captum, nunquam fuiſſe prorſus deletum. Locrenſes qui-

ναι, ἐπέμποντο κατ' ἔτος. Καὶ ταῦτα δ' οὐχ Ὁμηρικά. Οὔτε γὰρ τῆς Κασάνδρας φθορὰν οἶδεν Ὅμηρος· ἀλλ' ὅτι [2] μὲν παρθένος ἦν ὑπ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον λέγει· Troas.

Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν [3] ἔνδον ἐόντα,
Ὅς ῥα νέον πτολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει.
Ἤτεε γὰρ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· —

βίας δὲ οὐδὲ μέμνηται, οὐδ' ὅτι ἡ φθορὰ τοῦ Αἴαντος [4] ἐν τῇ ναυαγίᾳ διὰ μῆνιν Ἀθηνᾶς συνέβη, ἢ κατὰ τοιαύ-

2) Μὲν deest in Medic. 3. Tum pro ὑπ' ἐκεῖνον, quod vulgo legitur, Ven. 1. Medic. 4. dant κατ' ἐκεῖνον; Medic. 3. ἐπ' ἐκεῖνον; Moscov. καὶ (pro κατ') ἐκεῖνον.

3) Verba ἔνδον ἐόντα neglexit Medic. 3. Tum Moscov. dat ἠληλούθει; Medic. 3. 4. ἤτεε δέ; iidem cum edd. Aldi, Hopperi Κασάνδρην, quam scripturam antiquam praeferunt etiam codices quidam in Homero Il. 13, 366.

4) Moscov. Medic. 4. ἡ ἐν τῇ ν. ut edd. Aldi, Hopperi, Xylandri. In Medic. 3. haec verba plane desiderantur. Tum

quidem virgines paulo post coeperunt Ilium mitti, more usitato. Atqui haec non sunt Homerica. Nihil enim de violata Casandrae pudicitia apud Homerum invenies: qui sub id tempus eam virginem commemorat:

— necavit
Othryonea, Cabeso illis qui forte diebus
Venerat ad bellum, sibi grandia praemia poscens.
Cassandram Priami natarum principe forma
Muneribus ductam nullis donisve petebat.

de vi facta virgini nulla apud eum mentio: neque iram Minervae ideo conceptam,

Troas. p. 601. τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλ᾽ ἀπεχθανόμενον μὲν τῇ Ἀθηνᾷ κατὰ τὸ κοινὸν εἴρηκεν· (ἁπάντων γὰρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀσεβησάντων, ἅπασιν ἐμήνιεν·) ἀπολέσθαι δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος μεγαλοῤῥημονήσαντα. Τὰς δὲ Λοκρίδας πεμφθῆναι, Περσῶν ἤδη κρατούντων, συνέβη.

§. 41.

Οὕτω μὲν δὴ λέγουσιν οἱ Ἰλιεῖς. Ὅμηρος δὲ ῥητῶς τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως εἴρηκεν·

Ἔσσεται ἦμαρ, ὅταν ποτ᾽ ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή. —
[1] Ἦ γὰρ καὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν.

Εἴπερ

Tum Medic. 3. 4. Venet. 1. Parif. κατὰ μῆνιν, et Medic. 4. ἀπεχθανόμενος, reluctante nexu, uti poft in μεγαλοῤῥημονήσαντας, etfi ita etiam dederunt Ven. 1. 2. Aldus, Hopperus (hi duo fimplici praeterea ρ) et Xylander.

1) Medic. 3. 4. εἰ γάρ; Mofcov. ἦ; alii cum edd. ad Cafaubonum ἤ; nam ed. Parif. fine accentu dimifit, Amftelod.

ceptam, aut fimilem caufam Ajaci naufragium et interitum attuliffe dicit: fed hunc, ut et Graecos reliquos omnes, Minervae invifum fuiffe refert: quae omnes odiffet Graecos, polluto ab omnibus fuo templo: eosque a Neptuno ob verborum jactantiam fuiffe perditos. Locrides puellae Perfis demum obtinentibus mitti coeperunt.

§. 41.

Ita quidem Ilienfes narrant. Homerus autem diferte urbis deletionem exprimit.

Tempus erit, facra cum delebitur Ilios olim:

et,

Si Priami celfam noftris evertimus urbem

Con-

Εἴπερ βουλῇ καὶ μύθοισι, Troas.

Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.

Καὶ τὰ τοιαῦτα [2] δὲ τοῦ αὐτοῦ τίθενται τεκμήρια, οἷον, ὅτι τῆς Ἀθηνᾶς τὸ ξόανον νῦν μὲν ἑστηκὸς ὁρᾶται, Ὅμηρος δὲ καθήμενον ἐμφαίνει· πέπλον γὰρ κελεύει

Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν. —

[ὡς καὶ,

Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέζεσθαι φίλον υἱόν.]

Βέλτιον

lod. dedit male καὶ. Homerus Odyff. 3, 130. diverfo nexu: Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο π. — Tum Mofcov. μύθοισι νετο forte pro μύθοισι αἴνετο. Pro πέρθετο Parif. Medic. 4. ed. Aldi θέτο. Ceterum verba verfuum αἰπὴν — ἐνιαυτῷ defunt in Medic. 3. ut in Medic. 4. αἰπὴν — μύθοισι.

2) Particula δὲ deeft in Medic. 4. Poft pro τοῦ αὐτοῦ Medic. 4. Ven. 1. τούτου. Verba ὡς καὶ adjuncto verfu cum aliena fint ab ipfa hac difputatione, fine dubio ex margine irrepferunt, etfi Euftathius jam hic legit, quare etiam delenda cenfuit Heyne ad Homer. Il. 6, 92. et 9, 455. Equidem uncis inclufi. In MSStis hac variatione leguntur, quod Medic. 4. omifit ὡς, Ven. 1. καί. Pro ἐφέζεσθαι Parif. dat ἐφέξεσθαι.

Confiliis. —

et,

Urbs Priami decimo cecidit cum funditus anno.

Et fic alia ejusdem rei accedunt argumenta: veluti, quod Minervae fimulacrum ftans hodie confpicitur, quod Homerus federe indicat: jubet enim ille peplum

Palladis in genibus poni. —

[ut alias,

Ne quondam in genibus proles fibi noftra federet.]

Sic

Troas. Βέλτιον γὰρ οὕτως, ἢ ὥς τινες δέχονται, ἀντὶ τοῦ, παρὰ τοῖς [3] γόνασι θεῖναι, παρατιθέντες τό·

Ἡ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ·

ἀντὶ τοῦ παρ' ἐσχάρῃ· τίς γὰρ ἂν νοηθείη πέπλου ἀνάθεσις παρὰ τοῖς γόνασι; Καὶ οἱ τὴν προσῳδίαν δὲ διαστρέφοντες, γουνάσιν, ὡς [4] θυιάσιν, ὁποτέρως ἂν δέξωνται, ἀπεραντολογοῦσιν, [5] εἶθ' ἱκετεύοντές τε

3) Venet. 1. Medic. 4. γούνασι, proxime refpicientes verfum Homericum. Alteram formam cum aliis MSStis agnofcit hic etiam Euftath. ad Homer. Il. 6, 92. p. m. 481, 32. Poft παρατιθέντες in Parif. deeft τό. In Medic. 3. vitiofe fcriptum exftat αἰσχάρῃ. Tum παρὰ τοῖς γόνασι pofui cum Mofcov. ut antea pro γούνασι.

4) Venet. 1. Medic. 3. 4. Parif. υἱάσιν; edd. Aldi, Hopperi ὑᾶσιν; Xyl. υἱάσιν; reliquae θυάσιν, quod unice probat Cafaubonus, cum et fic in epitome legatur. Nempe eandem profodiam effe contendebant vocis γουνὰς, qualis fit in θυάς. Corruptionis viam oftendit Mofcov. in quo legitur ὡσθ' υἱάσιν. Secutus fum codices in fcriptura θυιάσιν, quam et praetulit epitome. Poft προσῳδίαν Heyne ad Homer. Il. 6, 92. delet δέ.

5) Verba εἶθ' — φρένας defunt in Medic. 3. 4. Venet. 1. Locum mutilum effe atque alteram explicationem excidiffe, monuerunt jam Xylander et Cafaubonus. Nec Euftathius hanc lacunam explet. Ex fententia Heynii c. l. excidit εἴ — εἴτε, et in ultimis fuit τεφρείας vel τέφρας.

Sic enim melius habet, quam, ut nonnulliex ponunt, pro *juxta genua poni*, adducentes hoc:

Inque foco fedet illa ad flammas protinus ignis.

pro, juxta focum: qui enim intelligatur peplum juxta genua deponi? Qui vero accentu trajecto γουνάσιν legunt, ut θυιάσιν, utro ii modo accipiant, exitum non inveniunt, five fupplicationem . . . Antiquo-

τε φρένας. Πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων τῆς Ἀθηνᾶς ξοάνων καθήμενα δείκνυται, καθάπερ ἐν [6] Φωκαίᾳ, Μασσαλίᾳ, Ῥώμῃ, Χίῳ, καὶ ἄλλαις πλείοσιν. Ὁμολογοῦσι δὲ καὶ οἱ νεώτεροι τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως, ὧν ἐστι καὶ Λυκοῦργος ὁ ῥήτωρ. Μνησθεὶς γὰρ τῆς Ἰλιέων πόλεως φησί· τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὡς ἅπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφη, ἀοίκητον οὖσαν; Troas.

§. 42.

Εἰκάζουσι δὲ, τοὺς ὕστερον ἀνακτίσαι διανοουμένους οἰωνίσασθαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, εἴτε διὰ τὰς συμφορὰς, εἴτε καὶ καταρασαμένου τοῦ Ἀγαμέμνονος [1] κατὰ παλαιὸν ἔθος· (καθάπερ καὶ ὁ Κροῖσος ἐξελὼν

6) Moſcov. Medic. 3. 4. Φωκέᾳ, edd. Aldi, Hopperi Φωκίᾳ. Nota confuſio. V. ad Melam V. 2. P. 1. p. 537. Ante ἄλλαις Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. omittunt καί. Poſt Pariſ. κατεσκάφθη.

1) Euſtath. ad Homer. Il. 4, 163. p. m. 350, 21. ubi noſtrum

tiquorum Minervae ſimulacrorum multa ſedentia videntur: ut Phocaeae, Maſſiliae, Romae, in Chio, aliisque locis pluribus. Recentiores etiam teſtantur, Ilium deletum fuiſſe: e quibus Lycurgus orator, mentione ejus urbis illata: *Quis*, inquit, *non auditu percepit, eam, poſtquam ſemel a Graecis everſa fuit, habitationibus carere?*

§. 42.

Conjiciunt porro, eos, qui poſtmodo inſtaurare Ilium intenderunt, locum antiqui Ilii abominatos fuiſſe, ſive ob calamitates, ſive quod Agamemno in reparatorem priſtini Ilii exſecratus fuiſſet veteri quadam conſuetudine (quo modo etiam Croeſus, Sidena

Troas. ἐξελὼν τὴν Σιδηνήν, εἰς ἣν ὁ τύραννος κατέφυγε Γλαυκίας, ἀρὰς ἔθετο κατὰ τῶν τειχιούντων πάλιν τὸν τόπον·) ἐκείνου μὲν οὖν ἀποστῆναι τοῦ χωρίου, ἕτερον δὲ τειχίσαι. [2] Πρῶτοι μὲν οὖν Ἀστυπαλαιεῖς, οἱ τὸ Ῥοίτειον κατασχόντες, συνῴκισαν πρὸς τῷ Σιμόεντι Πόλιον, ὃ νῦν καλεῖται Πόλισμα· οὐκ ἐν εὐερκεῖ

nostrum locum repetit, κατά τι παλαιὸν ἔθος, uti epitome. Tum in Medic. 4. scribitur Κροῖσσος. Post pro ἐξελὼν Casaubonn. Venet. 2. (quem sic innuere solet) ἐξελθών. Reliqui cum Eustathio c. l. ἐξελών, probante id nexu. Pro Σιδηνήν Eustathius refert Σαρδιανήν, quod cum Strabone in Σιδηνήν transire jubet etiam Politus T. 3. p. 1004. quia de Sardibus, Croesi regia, verum id esse non possit. Praeiverat Casaubonus. Cf. Creuzer in fragm. histor. p. 222. Ante ἀρὰς Venet. 1. Medic. 4. ponunt καὶ, et proximum ἔθετο omisit Medic. 3. ut paullo post οὖν Paris.

2) Sic Casaubonn. Venet. 1. 2. Moscov. Paris. Medic. 4. cum vetere interprete (*Primi*). Edd. omnes πρότερον. Tum Ἀστυπαλιεῖς volunt Moscov. Medic. 3. 4. Paris. edd. Aldi, Hopperi, ut vetus interpres *Astypalienses*. Vulgatam recte instituit Xylander, uti docet Stephanus et ibi Berkelius p. 189. probantque numi. Sic deinceps male Moscov. Paris. Medic. 3. Ven. 2. edd. Aldi, Hopperi Ῥοίτιον, pejus Medic. 4. Ven. 1. Ῥύτιον, de quo supra dictum est. Sic infra variatur. Pro Πόλιον Medic. 3. male Πόλιν. Cf. Stephanus h. v. et ad eum Holsten. p. 258. ubi etiam de accentu. Post pro καλεῖται Medic. 4. Venet. 1. καλοῦσι, sensu eodem. Tum Venet. 1. edd. Aldi, Hopperi prave ἐν εὐεργεῖ τόπῳ.

na diruta, in quam tyrannus Glaucias confugerat, diris eos devovit, qui muris rursus locum cingerent) itaque isto loco omisso, urbem alio posuisse. Primi adeo Astypalaeenses, qui Rhoeteum occupaverunt, oppidulum ad Simoentem condidere, quod nunc Polisma dicitur: loco non satis firmo, unde

κεῖ τόπῳ· διὸ κατεσπάσθη ταχέως. Ἐπὶ δὲ τῶν Troas.
Λυδῶν ἡ νῦν ἐκτίσθη κατοικία, καὶ τὸ ἱερόν· οὐ μὴν
πόλις γε ἦν· ἀλλὰ πολλοῖς χρόνοις ὕστερον, καὶ κατ'
ὀλίγον, ὡς εἴρηται, τὴν αὔξησιν ἔσχεν. Ἑλλάνικος p. 602.
δὲ χαριζόμενος τοῖς Ἰλιεῦσιν, [3] οἷος ὁ ἐκείνου μῦθος,
συνηγορεῖ τῷ τὴν αὐτὴν εἶναι πόλιν τὴν νῦν τῇ τότε.
Τὴν δὲ χώραν, ἀφανισθείσης τῆς πόλεως, οἱ τὸ Σί-
γειον καὶ τὸ Ῥοίτειον ἔχοντες διενείμαντο, καὶ τῶν
ἄλλων ὡς ἕκαστοι τῶν πλησιοχώρων, ἀπέδοσαν [4] δ'
ἀνοικισθείσης.

§. 43.

3) Medic. 3. οἷος ὁ ἐκείνου addito articulo, quem ab eo excepi. Pro μῦθος (vulgo μύθος) Xylander reponi malit θυμὸς, quia ſit particula Homerici verſus. Certe hae voces invicem commiſcentur, ut docuit Ruhnken. in epiſt. crit. 2. p. 48. At hic nulla urget neceſſitas, cum cupiditatis ſignum narratione expreſſerit. Tantum diſtinctionem mutavi, rejecto inciſo poſt μῦθος. Ceterum Euſtathius c. l. οἷος ὁ ἐκείνου μῦθος praeteriit, uti poſt τῷ, pro quo Moſcov. ſubſtituit τό. De corruptionibus nominum Σίγειον et Ῥοίτειον, quae et hic objiciuntur, antea et alibi dictum eſt.

4) Particulam δ', ſuadente nexu in hac obpoſitione, ex Caſauboni monito interſerui.

unde et mox dirutum eſt. Sub Lydis ea, quae hodie exſtat, domorum exſtructio facta eſt et templum: neque tunc urbs fuit, ſed multo poſt tempore, cum, ut diximus, paulatim creviſſet. Hellanicus, Ilienſium gratiam captans more ſuo, affirmat, recentem cum antiqua urbem eandem eſſe. Agrum vero Ilienſium, urbe ſubverſa, Sigei et Rhoetei incolae, aliique, prout erant contermini, diviſerunt inter ſe, inſtaurata urbe reddiderunt.

§. 43.

Troas.

§. 43.

Πολυπίδακον δὲ τὴν Ἴδην ἰδίως οἴονται λέγεσθαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐξ αὐτῆς ῥεόντων ποταμῶν· καθ' ἃ μάλιστα ἡ Δαρδανικὴ ὑποπέπτωκεν αὐτῇ, καὶ μέχρι Σκήψεως· καὶ τὰ περὶ Ἴλιον. Ἔμπειρος δ' ὢν τῶν τόπων, ὡς ἂν ἐπιχώριος ἀνὴρ ὁ Δημήτριος, [1] τότε μὲν οὕτως λέγει περὶ αὐτῶν. Ἔστι γὰρ λόφος τις τῆς Ἴδης Κότυλος· ὑπέρκειται δ' οὗτος ἑκατόν που καὶ εἴκοσι σταδίοις Σκήψεως· ἐξ οὗ ὅ, τε Σκάμανδρος ῥεῖ καὶ ὁ Γράνικος, καὶ Αἴσηπος· οἱ μὲν πρὸς ἄρκτον καὶ τὴν Προποντίδα, ἐκ πλειόνων πηγῶν συλλειβόμενοι, ὁ δὲ Σκάμανδρος ἐπὶ δύσιν ἐκ μιᾶς πηγῆς· πᾶσαι δ' ἀλλήλαις πλησιάζουσιν ἐν εἴκοσι σταδίων περιεχόμεναι διαστήματι· πλεῖστον δ' ἀφέστηκεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὸ τοῦ Αἰσήπου τέλος, σχε-

1) Medic. excludit voces τότε μὲν, quae et salvo sensu abesse possunt. Tum Moscov. περὶ αὐτῆς, ut ad Idam referatur. Sed subjuncta plura complectuntur.

§. 43.

Fontosam praeterea Idam proprie dictam existimant, ob multitudinem ex ea delabentium amnium, maxime ubi Dardania ei subjacet usque ad Scepsin, et Ilio vicina loca. Demetrius homo locorum peritus (quippe ibi natus) sic describit. *Collis quidam Idae est, nomine Cotylus, supra Scepsin stadia circiter CXX situs. Ex eo manant Scamander, Granicus, et Aesepus: hi quidem versus septentrionem et Propontidem e pluribus fontibus confluentes: Scamander ex unico, versus occasum. Omnes hi fontes inter se vicini, ambitu XX stadiorum continentur. Plurimum ab initio suo abest exitus Aesepi, fere*

σχεδόν τι καὶ πεντακοσίους ςαδίους. Παρέχει δὲ Troas.
λόγον, ὥς φησιν ὁ ποιητής,

[2] Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, (ὅ ἐςι θερμῷ)

ἐπιφέρει δὲ

ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρός —:
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ —.

Οὔτε γὰρ θερμὰ νῦν ἐν τῷ τόπῳ εὑρίσκεται, οὐδ' ἡ τοῦ Σκαμάνδρου πηγὴ ἐνταῦθα, ἀλλ' ἐν τῷ ὄρει· καὶ

2) Moſcov. κρουνῷ; Pariſ. Medic. 3. 4. καλλιῤῥόῳ; alii cum edd. καλλιῤῥόω; Medic. 4. ἀναίσουσι; Moſcov. Καμάνδρου; θ' ante ὕδατι in Moſcov. deeſt, ut δὲ in Medic. 3. 4. ante πηγαί; Pariſ. ὃ ἔτι θερμῷ. Tum Medic. 3. ἑτέρωθι ῥέει εἰκυῖα; Medic. 4. Pariſ. edd. Aldi, Hopperi προῤῥέει; Moſcov. edd. Aldi, Hopperi οἰκυῖα, Medic. 4. ἐοικυῖα; ed. Aldi ψυχρῷ. Alia, vel ſimilia ex Homeri codicibus conlecta dabit Heyne ad Il. 22, 148 ſqq. Vol. 8. p. 268 ſqq. Cf. etiam Strabo lib. 1. p. m. 156.

re ad ID ſtadia. Caeterum iſta Homeri verba disquirendi praebent materiam:

Sunt gemini fontes, laticum qui divite fluxu
Labentem efficiunt per Troica culta Scamandrum.
Horum alter calidos fumi cum vortice nigri
Emittit latices: alter, certare ſub ipſam
Aeſtatem qui cum glacie, aut cum grandine poſſint,
Aut nive, nec gelido ſuperentur frigore, promit.

Nam neque calidae aquae ibi nunc locorum inveniuntur: et Scamandri fons non iſthic, ſed in mon-

Troas. καὶ μία, ἀλλ' οὐ δύο. Τὰ μὲν οὖν θερμὰ ἐκλελεῖφθαι εἰκός· τὸ δὲ ψυχρὸν [3] κατὰ διάδυσιν ὑπεκρέον, ἐκ τοῦ Σκαμάνδρου κατὰ τοῦτο ἀνατέλλειν τὸ χωρίον, ἢ καὶ, διὰ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ Σκαμάνδρου, καὶ τοῦτο τὸ ὕδωρ λέγεσθαι τοῦ Σκαμάνδρου πηγήν· οὕτω γὰρ λέγονται πλείους πηγαὶ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ.

§. 44.

3) Casaubonn. Ven. 2. καταδιδόασιν; reliqui cum edd. κατὰ διάδοσιν, uti et legitur in Eustathio ad Homer. Il. 22, 149. p. m. 1362, 17. Nec aliter legit vetus interpres, qui reddidit: *per derivationem.* Xylander, etsi in ipso contextu Graeco retinuit διάδοσιν, suspicatus tamen est aptiorem lectionem διάδυσιν, quam tuetur Heyne ad Lechevalier p. 86. et ad Homer. Vol. 8. p. 270. Nempe interpretatus ille est *per alveum subterraneum.* Mannert in Geogr. Vol. 6. P. 3. p. 490. haec verba non integra ad nos pervenisse arbitratur. Tum Casaubonus ex suis codicibus adfert ὑπεκρέοντος, uti legitur in Venet. 2. quem sic ille innuere solet. Alii codices cum Eustathio c. l. habent ὑπεκρέον; recte. Pro κατὰ τοῦτο Medic. 3. 4. κατὰ τοῦτ'.

monte est: atque unus is, non duo. Sane probabile est, calidas aquas defecisse, frigidas autem, quia e Scamandro per alveum subterraneum effluentes illic emergant, aut etiam, quia vicinae sint Scamandro, ejus fontes dici: uti plures fontes ejusdem fluminis commemorantur.

§. 44.

Troas.

§. 44.

Συμπίπτει δ' εἰς αὐτὸν ὁ [1] Ἄνδριος ἀπὸ τῆς Καρησηνῆς, ὀρεινῆς τινος πολλαῖς κώμαις [2] συνῳκισμένης, καὶ γεωργουμένης καλῶς, παρακειμένης τῇ Δαρδανικῇ μέχρι τῶν περὶ Ζέλειαν καὶ Πιτύειαν τόπων· ὠνομάσθαι δὲ τὴν χώραν φασὶν ἀπὸ τοῦ Καρήσου ποταμοῦ, ὃν ὠνόμασεν ὁ ποιητής·

Ῥῆσός θ' Ἑπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥόδιός τε·

τὴν δὲ [3] πόλιν κατεσπάσθαι τὴν ὁμώνυμον τῷ ποταμῷ.

1) Medic. 3. 4. Ἀνδιρός; Mofcov. Ἄνδειρος; alii omnes, ut edd. Ἄνδριος. Quae fit vera fcriptura, equidem dicere non habeo. At Καρησηνῆς recte habet, pro quo Ven. 1. 2. Mofcov. edd. Aldi, Hopperi praeferunt Καρισηνῆς, ut vetus interpres *Carifene.*

2) Parif. Mofcov. Medic. 3. 4. (hic poftea correctus) edd. ante Cafaubonum συνωκουμένης, qui pofuit συνῳκισμένης. Tum Mofcov. Parif. edd. Aldi et Hopperi Πιτυίαν, Mofcov. etiam ὀνομάσθαι et Καρισοῦ, ut edd. Aldi et Hopperi. Sic fupra Καρισηνή. At Καρησοῦ per η recte fcribitur in aliis MSStis et in edd. a Xylandro, etfi Καρήσου rectius fcribendum monet Euftathius ad Homer. Il. 12, 20. p. m. 844, 19. uti exhibetur fupra lib. 12. p. m. 117. et lib. 13. p. 595. Caf. Cf. etiam Heyne ad Homer. Vol. 6. p. 275.

3) Cafaubonn. Venet. 1. 2. χώραν, ut vetus interpres *regionem.*

§. 44.

In Scamandrum Andrius influit e Carefena. Eft haec montana regio, multis pagis habitata, et probe culta, Dardaniae adjacens usque ad loca Zeleiae et Pityeiae vicina: nomen habere a Carefo flumine ajunt, quem Homerus nominat:

Rhefusque, Heptaporusque, Carefusque, Rhodiusque:

urbem fluvio cognominem effe everfam. Porro Demetrius

Troas. ταμῷ. Πάλιν δ' οὗτός φησιν· ὁ μὲν Ῥῆσος ποταμὸς νῦν καλεῖται Ῥοείτης· εἰ μὴ ἄρα ὁ εἰς τὸν Γράνικον ἐμβάλλων Ῥῆσός ἐστιν. Ἑπτάπορος δὲ, ὃν καὶ
p. 603. Πολύπορον λέγουσιν, ἑπτάκις διαβαινόμενος [4] ἐκ τῶν περὶ τὴν Καλὴν πεύκην χωρίων ἐπὶ Κελαινὰς κώμην ἰοῦσι, καὶ τὸ Ἀσκλήπιον, ἵδρυμα Λυσιμάχου. Περὶ δὲ τῆς Καλῆς πεύκης Ἄτταλος ὁ πρῶτος βασιλεύσας οὕτως γράφει· τὴν μὲν περίμετρον εἶναί φησι ποδῶν τεττάρων καὶ εἴκοσι, τὸ δὲ ὕψος ἀπὸ [5] μὲν

gionem. Nempe retulerunt ad Carefcenam, cum tamen hic diferte ejus urbs indicetur. Tum Euftathius p. m. 844, 12. c. l. Ῥοίτης fcribit, ut epitome in ed. Bafil. cum hic omnes libri efferant per ει.

4) Euftath. ad Homer. Il. 12, 20. p. m. 844, 14. ubi hunc locum repetit, exhibet ἐν τοῖς — χωρίοις. Codices omnes cum epitome in vulgata lectione recte confpirant. Pro Ἀσκληπίειον Medic. 3. 4. Ἀσκληπεῖον, Parif. Ἀσκληπιὸν, Mofcov. et edd. ante Cafaubon. Ἀσκληπίον. De forma horum nominum cf. Fifcher. ad Theophrafti char. 21, 3. et ad Welleri Gramm. Gr. T. 1. p. 286. Cf. etiam ad lib. 9. p. m. 540. Equidem revocavi Ἀσκλήπιον. Paullo ante Parif. adfert μελαινὰς, ut ed. Aldi; epitome in ed. Bafil. μελαίνας.

metrius ita perhibet: Rhefus amnis nunc Rhoeites dicitur: nifi is forte Rhefus eft, qui in Granicum exit. Heptaporus, quem et Polyporum dicunt, fepties tranfitur via, quae a Pulcra picea ad pagum Celaenas ducit, et Aefculapii templum a Lyfimacho dedicatum. De Pulcra ifta picea Attalus, qui primus regnavit, fic fcribit: ambitum ejus effe pedum XXIV: altitudinem a radice ad LXVII. deinde fcindi

[5] μὲν ῥίζης διήκειν καὶ ἕως ἐπὶ ἑξήκοντα καὶ ἑπτὰ πόδας· εἶτ' εἰς τρία σχιζομένην ἴσον ἀλλήλων διέχοντα, εἶτα πάλιν συναγομένην εἰς μίαν κορυφὴν, ἀποτελοῦσαν τότε πᾶν ὕψος δυεῖν πλέθρων, καὶ πεντεκαίδεκα πηχῶν· [6] Ἀδραμυττίου δὲ διέχει πρὸς ἄρκτον ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα σαδίους. Κάρησος δ' ἀπὸ Troas.

Z 3

5) Particula μὲν abeſt in Medic. 3. Verba proxima διήκειν καὶ ἕως, quae in editionibus ante Caſaubonum non adparebant, primus hic addidit ex vet. lib. Mei codices parum ſibi conſtant. Venet. 1. Medic. 4. ἀπὸ ῥίζης ἕως, Moſcov. ἀπὸ ῥίζης ἐὰν ἐπὶ — Pariſ. ἀπὸ ῥίζης ἐᾶν ἐπὶ — Medic. 3. illa verba non agnoſcit, quae et ignorat epitome, nec reddidit vetus interpres. Retinui tamen lectionem Caſauboni tamquam nexui aptam. Poſt pro ἴσον Pariſ. dat ἴσων; Medic. 3. 4. τὸ πᾶν pro τότε πᾶν; Moſcov. Pariſ. δυεῖν pro δυοῖν, de quo aliquoties dictum eſt. Cf. ad lib. 8. p. m. 140. et 9. p. m. 586. Denique epitome p. 171. ed. Hudſ. tantum πηχῶν δέκα refert.

6) Medic. 3. Ἀδραμυττίου, Euſtath. c. l. Ἀδραμυττείου, qui et proxima verba ſic repetit: ἀπέχει σαδίους ἐγγύς που διακοσίους. Pro Ἀχαιίου, de quo ſupra p. 596. Moſcov. Ἀχαιοῦ, ut edd. Aldi, Hopperi, alii cum edd. Pariſ. et Amſtelod. Ἀχαίου, ut epitome; Medic. 4. cum Xylandro et Caſaubono Ἀχαιίου. Pro Κλεανδρίας, quod tuentur libri omnes, forte legendum Νεανδρίας, natum ex aliorum ſcriptura Λεανδρίας, uti docent Stephanus et Svidas ſ. v. Νεάνδρεια et quae alibi Noſter de Rhodio et Neandria tradit. Adtigit Weſſeling. ad Hieroclem p. 664. Sic in Γάρβου forte latet Γεργίθου.

di in tres truncos aequaliter a ſe invicem diſtantes, qui rurſus in unum coëunt cacumen: ut tota ejus altitudo ſit jugerum duorum cubitorumque xv: abeſſe ab Adramyttio verſus ſeptentrionem ſtadia cxxc. Care-

Troas. ἀπὸ Μαλοῦντος ῥεῖ, τόπου τινὸς κειμένου μεταξὺ Παλαισκήψεως καὶ Ἀχαιΐου τῆς Τενεδίων περαίας· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Αἴσηπον. Ῥοδίος δὲ ἀπὸ Κλεανδρίας καὶ Γόρδου, ἃ διέχει τῆς Καλῆς πεύκης ἑξήκοντα σταδίους· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Αἴνιον.

§. 45.

Τοῦ δ' αὐλῶνος τοῦ περὶ τὸν Αἴσηπον ἐν [1] τῇ ἀριστερᾷ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ πρῶτόν ἐστι Πολίχνα, τειχῆρες χωρίον, εἶθ' ἡ Παλαίσκηψις, εἶτ' [2] Ἀλιζώνιον, τοῦτ' ἤδη πεπλασμένον πρὸς τὴν τῶν Ἀλιζώνων

1) Articulus τῇ abeſt in Medic. 3. 4. et Moſcov. In edd. Aldi, Hopperi ἐν γὰρ ἀριστερᾷ. Παλαίσκηψις modo conjuncte, modo diviſe editiones ſcribunt, ut in ſimilibus variatur. Cf. ad Melam 2, 7, 5.

2) Medic. 3. Moſcov. Ἀλαζόνιον; Medic. 4. Ἀλιζόνιον; vetus interpres *Halizonium*. Poſt Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. cum vetere interprete Ἀλιζόνων. Victorius in margine ed. Aldinae adſcripſerat Ἀμαζόνιον. Cf. quae ſupra diſputavit Strabo lib. 12. p. m. 94. Forte hic latet Ἀλαζονία, uti legitur in codicibus lib. 12. p. m. 105. Ceterum ſecutus hic ſum eandem ſcripturam libri 12. propter codices etiam, cum

Careſus a Malunte fluit, loco quodam ſito inter Palaeſcepſim et Achaeium in continente Tenedo oppoſita: in Aeſepum autem exit. Rhodius a Cleandria et Gorda labitur, qui a Pulcra picea abſunt LX ſtadia: influit in Aenium.

§. 45.

In convalle circa Aeſepum, ad laevam fluminis partem initio eſt Polichna, muris aptum oppidulum: deinde Palaeſcepſis et Alizonium, confictum jam gratia argumenti de Alizonibus, de quibus ſupra dixi-

νων ὑπόθεσιν, περὶ ὧν εἰρήκαμεν· εἶτα Κάρησος ἐρήμη, καὶ ἡ Καρησηνὴ, καὶ ὁμώνυμος ποταμὸς, ποιῶν καὶ αὐτὸς αὐλῶνα ἀξιόλογον, ἐλάττω δὲ τοῦ περὶ τὸν Αἴσηπον. Τὰ δ' ἑξῆς ἤδη τὰ τῆς Ζελείας ἐςὶ πεδία, καὶ ὀροπέδια καλῶς γεωργούμενα· ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ Αἰσήπου μεταξὺ Πολίχνας τε καὶ Παλαισκήψεως ἡ Νέα Κώμη, καὶ [3] ἀργύρια, καὶ τοῦτο πάλιν τακτέον πλάσμα [τὰ ἀργύρια] πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ὅπως σωθείη τό· Troas.

cum vulgo fcribatur Ἀλλαζόνιον et Ἀλλαζόνων. Tum Mofcov. Aldus, Hopperus Καρασηνὴ, quod hic vel praecedente voce Κάρησος coarguitur. Ante Αἴσηπον articulus deeft in Medic. 4.

3) Sic Medic. 3. 4. Venet. 1. ut lib. 12. p. m. 103. Cf. de fcriptura ad lib. 9. p. m. 382. Poft vulgo in edd. exftat πάλιν τάγματα τὰ ἀργύρια. In codd. Cafaubonn. Medic. 3. 4. Venet. 1. τακτέον. Tum pro vulgato ἀργύρια Venet. 1. Medic. 4. ἀργυρεῖα; Cafaubonn. ἀργυρᾶ. In notis tamen Cafaubonus ex fuis codicibus adfert: καὶ τοῦτο πάλιν τακτέον πλάσμα τὰ ἀργύρια. Xylander emendat πλάσματα, uti levi mutatione antea; Medic. 3. plane rejicit ἀργύρια; et fic vetus interpres: *quod etiam ad eandem materiam ponendum eft.* Equidem ex iis codicum indiciis concinnavi lectionem, quae fenfui proxime effet accommodata, et τὰ ἀργύρια, explicationis caufa in margine antea pofitum, uncis inclufi.

diximus: tum Carefus deferta, et Carefena, ac fluvius Carefus, ipfe etiam convallem faciens memorabilem, fed Aefepea minorem: fequuntur jam Zeleiae campi, et plani colles pulcre culti. Ad dextram Aefepi inter Polichnam et Palaefcepfin Novus eft pagus, et fodinae argenti: hae quoque confictae ejusdem argumenti caufa, ut fervari poffit illud:

Troas. — ὅθεν ἀργύρου ἐςὶ γενέθλη.

Ἡ οὖν Ἀλύβη [4] πού, ἢ Ἀλόπη, ἢ ὅπως βούλονται παρονομάζειν; ἐχρῆν γὰρ καὶ τοῦτο πλάσαι παρατριψαμένους τὸ μέτωπον, καὶ μὴ χωλὸν ἐᾶν, καὶ ἕτοιμον πρὸς ἔλεγχον ἅπαξ ἤδη ἀποτετολμηκότας. Ταῦτα μὲν οὖν ἔνςασιν ἔχει τοιαύτην. [5] Τἄλλα δὲ ὑπολαμβάνομεν, ἢ τά τε πλεῖςα δεῖν προσέχειν, ὡς ἀνδρὶ ἐμπείρῳ καὶ ἐντοπίῳ, φροντίσαντί τε περὶ τούτων τοσοῦτον, ὥστε τριάκοντα βίβλους συγγράψαι ςίχων ἐξήγησιν μικρῷ πλειόνων ἑξήκοντα, τοῦ κατα-

4) Vulgo πού, quod praeterea deest in Medic 4. Post in omnibus libris et editionibus ante Casaubonum exstat μέτωπον, quod et hinc refert Eustathius ad Homer. Il. 2, 856. p. m. 275, 17. quod cum ineptum judicasset Casaubonus, reposuit πρόσωπον, ideo castigatus a Polito ad Eustath. c. l. Tom. 2. p. 789. Inlustravit hanc dicendi formam Victorius in var. lectt. 8, 6. Aeschines de falsa legat. p. 230. ed. Reisk. dixit τρίψας τὴν κεφαλήν.

5) Ante Casaubonum ταῦτα, qui ex codicibus suis rescripsit τἄλλα, quod etiam probant mei. Tum ex Moscov. Venet. 1. 2. dedi ὑπολαμβάνομεν pro ἀπολαμβάνομεν. Post mutato ordine Medic. 3. 4. τοσοῦτον περὶ τούτων; Ven. 2. περὶ πάντων τοσοῦτον.

— *argenti qua vena secatur.*

Ubi ergo est Alyba illa, aut Alopa, vel quocunque tandem modo placet nominare? nam et hanc oportuit eos, semel jacta jam alea, perfricta fronte comminisci, neque mancum relinquere ac reprehensioni obnoxium, quod finxerant. Haec ergo sic contradicuntur. Caetera autem probamus, censemusque in plerisque Demetrio animum esse advertendum, homini perito, et iis in locis nato, ac cui res ea tantae fuerit curae, ut interpretandis LX paulo

καταλόγου τῶν Τρώων. Φησὶ ⁶ γοῦν τὴν Παλαί-σκηψιν τῆς μὲν Αἰνείας διέχειν πεντήκοντα σαδίους, τοῦ δὲ ποταμοῦ τοῦ Αἰσήπου τριάκοντα· ἀπὸ δὲ τῆς Παλαισκήψεως ταύτης διατεῖναι τὴν ὁμωνυμίαν καὶ εἰς ἄλλους πλείους τόπους. Ἐπάνιμεν δὲ ἐπὶ τὴν παραλίαν, ὅθεν περ ἀπελίπομεν. Troas.

§. 46.

Ἔςι δ' ἡ μετὰ τὴν ¹ Σιγειάδα ἄκραν καὶ τὸ Ἀχίλλειον ἡ Τενεδίων περαία, τὸ Ἀχαΐον καὶ αὐτὴ p. 604.

6) Moſcov. Medic. 3. 4. ὁ' οὖν. Tum diviſe aliqui πάλαι σκῆψιν, ut Moſcov. et Aldus, de quo ſupra. Sic poſtea. Pro Αἰνείας Medic. 3. νείας, Medic. 4. Αἰνέας, cum edd. Aldi et Hopperi. Cf. ad Melam 2, 2, 8. In ſequentibus Caſaubonn. et mei omnes ἀπὸ δὲ τῆς Π. pro τῆς δὲ Π. Pariſ. ἐπάνειμεν, de quo ad lib. 9. p. m. 335. Moſcov. παρελίπομεν.

1) Stephanus per ει recte effert, cum vulgo hic praeferatur ι. Priorem ſcripturam recte jam recepit Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 101. Inter utrumque fluctuantur codices p. 595. f. Tum pro Ἀχαιὸν ſcripſi, ut ſupra, Ἀχαΐον, quod et hic praeiit Medic. 4. et volebat Caſaubonus. Cf. paullo poſt. De variis formis cf. Siebelis in obſervatt. ad Ἑλληνικὰ p. 33. Poſt pro αὕτη Moſcov. ponit αὐτὴ, uti dedit Siebelis.

paulo amplius Homeri verſibus de Troum recenſione XXX libros conſcripſerit. Palaeſcepſin is ab Aenea diſtare ait L ſtadia, ab Aeſepo flumine XXX: atque hujus Palaeſcepſis nominis ambiguitatem etiam ad alia plura loca extendi. Sed nos ad oram revertamur maritimam, unde ſumus digreſſi.

§. 46.

Poſt Sigeum promontorium et Achillis monumentum continens eſt Tenedo oppoſita, et Achaeium: tum

Troas. ἡ Τένεδος, οὐ πλείους τῶν τετταράκοντα σαδίων διέχουσα τῆς ἠπείρου· ἔχει δὲ τὴν περίμετρον ὅσον ὀγδοήκοντα σαδίων, καὶ πόλιν Αἰολίδα, καὶ λιμένας δύο, καὶ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος· καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖ·

Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,
Σμινθεῦ.

Περίκειται δ' αὐτῇ [2] νησία πλείω, καὶ δὴ καὶ δύο, ἃ καλοῦσι Καλύδνας, κειμένας κατὰ τὸν ἐπὶ Λέκτον πλοῦν· καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Τένεδον Κάλυδνάν τινες εἶπον, ἄλλοι δὲ Λεύκοφρυν· εἰσὶ καὶ ἕτερα νησία περὶ αὐτήν. Μυθεύουσι δ' ἐν αὐτῇ τὰ περὶ τὸν [3] Τέννην, ἀφ'

2) Casaubonn. Venet. 1. Medic. 4. omittunt verba πλείω καὶ δὴ καὶ, quae nec vetus interpres in suo codice legit. Tum Moscov. mutato accentu vult Λεύκοφρυν, ut alibi etiam scribitur. Cf. Sylburg. ad Pausan. p. 831. Verba proxima εἰσὶ καὶ ἕτερα νησία περὶ αὐτὴν melius absunt in Medic. 3. Moscov. et Venet. 2. Interpellant enim nexum.

3) Medic. 3. ut infra 4. Τένης; *Tene* vetus interpres. V. ad lib. 8. p. m. 275 sq.

tum ipsa Tenedus, non amplius XL stadiis a continente dissita: ambitu est ad XXC stadiorum: urbem habet Aeolicam, et portus duos, templumque Apollinis Sminthei, quod et Homerus testatur:

Smintheu, qui Tenedum regis —,

Circa hanc minutae insulae multae jacent, de quibus duae sunt, quas Calydnas dicunt, sitas, qua ad Lectum a Tenedo navigatur: sunt, qui ipsam Tenedon Calydnam nominent: alii eam Leucophryn vocant: sunt et aliae circa eam exiguae insulae. Ibi fabu-

ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα τῇ νήσῳ, καὶ τὰ περὶ τὸν Κύκνον, Θρᾶκα τὸ γένος, πατέρα δ', ὥς τινες, τοῦ Τέννου, βασιλέα δὲ Κολωνῶν. Troas.

§. 47.

Ἦν δὲ τῷ ¹Ἀχαιΐῳ συνεχὴς ἥ τε Λάρισσα, καὶ Κολωναὶ, τῆς Δίας οὖσαι πρότερον, καὶ ἡ νῦν Χρύσα, ἐφ' ὕψους τινὸς πετρώδους ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἱδρυμένη, καὶ ἡ Ἀμαξιτὸς, ἡ τῷ Λεκτῷ ὑποκειμένη συνεχής· νῦν δ' ἡ Ἀλεξάνδρεια συνεχής ἐστι τῷ Ἀχαιΐῳ· τὰ δὲ πολίσματα ἐκεῖνα συνῳκισμένα τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν· ὧν καὶ Κεβρήνη, καὶ Νεανδρία ἐστὶ, καὶ τὴν χώραν ἔχουσιν ἐκεῖνοι· ὁ δὲ τόπος, ἐν ᾧ νῦν κεῖται ἡ Ἀλεξάνδρεια, Σιγία ἐκαλεῖτο.

1) Sic Medic. 4. hic et infra. Vulgo Ἀχαιῷ, de quo ſupra dictum. Poſt Δίας ſpatium vacuum unius vocis relictum eſt in Moſcov. Tum Aldus falſo Ἁμαξητὸς, uti poſt promiſcue per η et ι. In Σιγία conſentiunt libri omnes. Forte leg. Σίγεια.

fabulantur res Tennis geſtas, a quo nomen habet inſula, et Cygni Thracis, patris (ut quidam volunt) Tennis, regis Colonarum.

§. 47.

Achaeio contigua fuit Lariſſa, et Colonae, quae ante ad Diam pertinuerunt, et quae nunc eſt Chryſa, poſita in ſaxoſa quadam ſummitate ſupra mare: et Hamaxitus, continenter Lecto ſubjecta. Alexandrea nunc Achaeium attingit: oppidula autem, quae circum erant, aliaque plura caſtella, eorum cives Alexandream translati ſunt: de quibus Cebrena fuit et Neandria: agrum ipſi habent. Locus, in quo nunc Alexandria ſita eſt, Sigia vocabatur.

Troas. §. 48.

Ἐν δὲ τῇ Χρύσῃ ταύτῃ καὶ τὸ τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερὸν, καὶ τὸ σύμβολον, τὸ τὴν ἐτυμότητα τοῦ ὀνόματος σῶζον, ὁ μῦς ὑπόκειται τῷ ποδὶ τοῦ ξοάνου. Σκόπα δ' ἐστὶν ἔργα, τοῦ Παρίου· [1] συνοικειοῦσι δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν εἰς τὸν μῦθον τούτῳ τῷ τρόπῳ τὴν περὶ τῶν μυῶν. Τοῖς γὰρ ἐκ τῆς Κρήτης ἀφιγμένοις Τεύκροις (οὓς πρῶτος παρέδωκε Καλλῖνος, ὁ τῆς ἐλεγείας ποιητής· ἠκολούθησαν δὲ πολλοὶ) χρησμὸς ἦν, αὐτόθι ποιήσασθαι τὴν μονὴν, ὅπου ἂν οἱ γηγενεῖς αὐτοῖς ἐπιθῶνται· συμβῆναι δὲ τοῦτ'

1) Vulgo συνοικιοῦσι, quod ab Aldo eſt invectum. Sic infra p. 626. f. et alibi. Deinde ἱστορίαν εἰς τὸν μῦθον τούτῳ τῷ τρόπῳ τὴν περὶ μυῶν. Caſaubonn. Moſcov. Pariſ. Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. εἴτε μῦθον τούτῳ τῷ τόπῳ. Vetus interpres: *hiſtoria, ſive fabula, quae de muribus narratur, huic loco congruit.* In codicum lectione offendit εἴτε, deinde τὴν περὶ — An Aldus pro εἴτε ex codice receperit εἰς, ignoro; at minus ſic ſenſus impeditur. Τρόπος et τόπος ſaepe commiſcentur, ut docuerunt Menagius ad Diog. Laert. 9, 79. p. m. 432. Weſſeling. ad Diodor. Sic. 1, 57. in. Cf. ad Strabon. lib. 8. p. m. 4. Caſaubonus nihil aliud, quam a Xylandro mirifice locum perturbatum eſſe notat, dum ſic vertit: *fabulae hiſtoriam de muribus accommodant hoc modo.* Forte tamen id valet de proximis.

§. 48.

In Chryſa autem iſta templum eſt Apollinis Sminthei: ac ſignum nominis veritatem rationemque conſervans, mus ſub pede eſt ſimulacri: opus eſt Scopae Parii; et fabulae hiſtoriam de muribus accommodant hoc modo. Teucris, quos primus Callinus, elegiarum conditor, multis ſequentibus, e Creta adduxerat eo, fuit oraculo praeceptum, ut ſedes ibi ponerent, ubi ipſos terri-

τοῦτ' αὐτοῖς φασι περὶ Ἀμαξιτόν· νύκτωρ γὰρ πολὺ πλῆθος τῶν ἀρουραίων μυῶν ἐξανθῆσαν διαφαγεῖν, ὅσα σκύτινα τῶν τε ὅπλων καὶ τῶν χρηστηρίων· τοὺς δὲ αὐτόθι μεῖναι· τούτους δὲ καὶ τὴν Ἴδην ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ [2] κατονομάσαι. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς πληθύοντάς φησι μύας περὶ τὸ ἱερὸν νομισθῆναι Troas.

2) Medic. 3. Moſcov. Pariſ. Ven. 2. προσονομάσαι; Medic. 4. Venet. 1. Caſaubonn. quidam cum Euſtathio ad Homer. Il. 1, 39. p. m. 26, 38. παρονομάσαι; edd. κατονομάσαι. Ex melioribus libris praeferendum ſit προσονομάσαι. Si ipſam rem ſpectes, parum diſcrepant. In ſequentibus πλυθύοντας ex ed. Caſauboni migravit in ceteras; priores recte πληθύοντας. Pro Ἡρακλείδης Euſtathius c. l. ſcripſit Ἡραλέων. Idem τοὺς παρὰ τὸ ἱερὸν μῦας. Τοὺς ante μύας addunt etiam Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. contra περὶ τὸ ἱερὸν ſervant omnes, tantum quod Moſcov. omittit τό. Ἱερὰς pro ἱεροὺς vitium eſt ed. Caſauboni ab aliis exceptum. Tum Moſcov. Medic. 3. 4. conjuncte ὀξυπετεῶν, edd. Aldi, Hopperi ὀξυπετέων; inde a Xylandro duce diviſe ſcribitur ὁ Ξυπετέων; Pariſ. ὁ Ξυπετεῶν. Nempe coaluit articulus cum ipſo nomine, cum Xypeteonem Atticae δῆμον fuiſſe conſtet. Cf. Corſini faſti Attici T. 1. diſſert. 5. p. 238. Hinc vero ſuſpecta habet Caſaubonus verba ἐκ δήμου Τρώων legendumque judicat ἐκ δήμου τινός, ὃς νῦν Ξυπετεών; locum enim eſſe mendoſum, argui ex verbis ὃς νῦν. Quae huc ex Dionyſio Halic. 1, 61. adferuntur, ambigua faciunt librorum lectiones et virorum doctorum ſententiae.

terrigenae eſſent adorti: id eis apud Hamaxitum eveniſſe: nam noctu magnam terreſtrium murium multitudinem erupiſſe, quae, quidquid armorum, aut utenſilium e corio factum aderat, corroſerit: ita eos ibi manſiſſe: eosdem Idam quoque a Cretenſi denominaſſe. Heraclides Ponticus ait mures, cum

Troas. σθῆναί τε ἱεροὺς, καὶ τὸ ξόανον οὕτω κατασκευασθῆναι βεβηκὸς ἐπὶ τῷ μυΐ. Ἄλλοι δ' ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀφῖχθαί τινα Τεῦκρόν φασιν ἐκ δήμου Τρώων, ὃς νῦν ὁ Ξυπετεὼν λέγεται· Τεύκρους δὲ μηδένας ἐλθεῖν ἐκ τῆς Κρήτης. Τῆς δὲ πρὸς τοὺς Ἀττικοὺς ἐπιπλοκῆς τῶν Τρώων τιθέασι σημεῖον, καὶ [3] τὸ παρ' ἀμφοτέροις Ἐριχθόνιόν τινα γενέσθαι τῶν ἀρχηγε-
p. 605. τῶν. Λέγουσι μὲν οὖν οὕτως οἱ νεώτεροι. Τοῖς δ' Ὁμήρου μᾶλλον ἔπεσι συμφωνεῖ τὰ ἐν τῷ Θήβης πεδίῳ, καὶ τῇ αὐτόθι Χρύσῃ ἱδρυμένῃ ποτὲ δεικνύμενα ἴχνη· περὶ ὧν αὐτίκα ἐροῦμεν. Πολλαχοῦ δ' ἐστὶ τὸ τοῦ Σμινθέως ὄνομα· καὶ γὰρ περὶ αὐτὴν τὴν Ἁμαξιτὸν χωρὶς

3) Medic. 4. τὸ καὶ παρ'. Idem poſt cum Ven. ἀρχηγέτην. Tum mutato ordine Medic. 4. ἱδρυμένῃ Χρύσῃ. Pro Σμινθίου Medic. 4. Σμιθίου, Medic. 3. Σμινθείου, quod ex Stephani auctoritate omnino damnari nequit. Poſt Moſcov. Λαρισαίᾳ. Καλούμενον probant Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. Pariſ. quale exemplum ſupra adfuit. Vulgo καλούμενα. Λύνδῳ vitioſe Moſcov. Medic. 3. 4.

cum circa templum abundarent, ſacros eſſe habitos, atque ita ſimulacrum factum, quod muri inſiſteret. Alii veniſſe ex Attica quendam Teucrum narrant, e pago Troum, ſive curia, quae nunc Xypeteon dicatur: nullos e Creta veniſſe Teucros: et Troianorum cum Cretenſibus conjunctionis eo utuntur indicio, quod apud utrosque Erichthonius fuerit gentis princeps. Sic ergo recentiores dicunt. Homeri verſibus magis conſentiunt veſtigia, quae in Thebes campo, et ibi poſita Chryſa oſtenduntur: de quibus mox dicemus. Nomen Sminthei multis in locis exſtat. Nam et apud ipſam Hamaxitum extra

χωρὶς τοῦ κατὰ τὸ ἱερὸν Σμινθίου, δύο τόποι καλοῦνται Σμίνθια· καὶ ἄλλοι δ' ἐν τῇ πλησίον Λαρισσαίᾳ· καὶ ἐν τῇ Παριανῇ δ' ἐστὶ χωρίον τὰ Σμίνθια καλούμενον, καὶ ἐν Ῥόδῳ, καὶ ἐν Λίνδῳ, καὶ ἄλλοθι δὲ πολλαχοῦ· καλοῦσι δὲ νῦν τὸ ἱερὸν Σμίνθιον. Χωρὶς [4] δὲ καὶ τὸ Ἁλήσιον πεδίον οὐ μέγα ἐν τοῖς τοῦ Λεκτοῦ, καὶ τὸ Τραγασαῖον ἁλοπήγιον αὐτόματον τοῖς ἐτησίαις πηγνύμενον πρὸς Ἁμαξιτῷ. Ἐπὶ δὲ τῷ Λεκτῷ βωμὸς τῶν δώδεκα θεῶν δείκνυται· καλοῦσι δ' Ἀγαμέμνονος ἵδρυμα· ἐν [5] ἐπόψει δὲ τῷ Ἰλίῳ ἐστὶ τὰ Troas.

4) Pro δὲ Medic. 3. 4. Mofcov. Ven. 1. Parif. γοῦν. Nifi aliquid fupra excidit, illud videtur aptius. Tum Medic. 3. Mofcov. Parif. Ἁλίσιον; Medic. 4. edd. Aldi, Hopperi Ἀλύσιον. Sic vetus interpres *Halyfius campus*. Quod libri fubminiftrant, dedi; quid rectum fit, in aliorum etiam variatione ignoro. Pro ἐν τοῖς τοῦ Λεκτοῦ Tyrwhittus in Strabon. p. m. 52. reponit ἐντὸς τοῦ Λεκτοῦ, ut infra p. 106. in. Poft Mofcov. Τραγισαῖον, alii cum edd. Τραγέσαιον. Heyne ad Lechevalier p. 6. emendat Τρασαγαῖον, ut olim Cafaubonus, quod probat Stephanus h. v. et alii. V. Holften. ad Stephan. p. 326. viri docti ad Hefychium T. 2. p. 1405. et quos memorant.

5) Cafaubonn. Mofcov. Parif. ἐν ἐπόψει. Tum Cafaubonn.

extra templum Sminthium, duo alia loca Sminthia ufurpantur, et alia in Lariffaeo agro: fed et in Pariano locus eft, Sminthia dictus, itemque in Rhodo et Lindo, ac alibi multa. Nunc templum appellant Sminthium. Seorfum eft campus, Halefium, non magnus, circa Lectum, et falinae Tragafaeae apud Hamaxitum, ubi fal fponte fua cogitur fpirantibus Etefiis. Apud Lectum ara oftenditur XII deorum, quam Agamemnon dicitur pofuiffe. Haec

Troas. τὰ χωρία ταῦτα, ὡς ἐν διακοσίοις ςαδίοις, ἢ μικρῷ πλείοσιν· ὡς δ' αὔτως καὶ τὰ περὶ Ἄβυδον ἐκ θατέρου μέρους, μικρὸν δ' ὅμως ἐγγυτέρω ἡ Ἄβυδος.

§. 49.

Κάμψαντι δὲ τὸ Λεκτὸν, [1] ἐλλογιμώταται πόλεις τῶν Αἰολέων, καὶ ὁ Ἀδραμυττηνὸς κόλπος ἐκδέχεται, ἐν ᾧ τοὺς πλείους τῶν Λελέγων κατοικίζων ὁ ποιητὴς φαίνεται, καὶ τοὺς Κίλικας διττοὺς ὄντας. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ τῶν Μιτυληναίων ἐςὶν αἰγιαλὸς, κώμας τινὰς ἔχων τῶν κατὰ τὴν ἤπειρον τῶν Μιτυληναίων. Τὸν δὲ αὐτὸν κόλπον καὶ Ἰδαῖον λέγουσιν· ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ Λεκτοῦ ῥάχις, ἀνατείνουσα πρὸς τὴν Ἴδην, ὑπέρκειται τῶν πρώτων τοῦ κόλπου μερῶν· ἐν οἷς

bonn. Ven. 1. Medic. 4. τοῦ Ἰλίου. Cauſa patet. At vulgata excludi non debet. Ἐςὶ deeſt in Pariſ.

1) Medic. 3. ἐλλογιμώτατοι. Tum τῶν ante κατὰ deeſt in Moſcov.

Haec omnia ſunt in conſpectu Ilii, intra CC aut paulo plura ſtadia: itemque ab altera parte, quae circa Abydum: tamen paulo propinquior eſt Abydus.

§. 49.

Ubi Lectum circumflexeris, urbes Aeolenſium nobiliſſimas videbis, excipietque ſinus te Adramyttenus: ad quem Homerus majorem Lelegum partem collocat, et Cilices: qui quidem ſunt gemini. Ibi etiam Mitylenaeorum eſt litus, Mitylenaeorum quosdam pagos habens in continente poſitos. Eundem ſinum etiam Adramyttenum appellant. Nam dorſum, quod a Lecto ad Idam porrigitur, ſupra primas ſitum

οἷς πρῶτον τοὺς Λέλεγας ὁ ποιητὴς ἱδρυμένους πεποίηκεν. Troas.

§. 50.

Εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν καὶ πρότερον· καὶ νῦν δὲ προσληπτέον, ὅτι Πήδασόν τινα λέγει πόλιν αὐτῶν ὑπὸ Ἄλτῃ [1] τεταγμένην·

Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,

Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.

Καὶ νῦν ὁ τόπος δείκνυται τῆς πόλεως ἔρημος. Γράφουσι δέ τινες οὐκ εὖ ὑπὸ Σατνιόεντι, ὡς ὑπὸ ὄρει Σατνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως· οὐδὲν δ' ἐστὶν ὄρος ἐνταυ-

1) Sic pro vulgato τεταγμένων mavult Caſaubonus, idemque comprobant Medic. 4. Venet. 1. et Euſtathius ad Homer. Il. 20, 96. p. m. 1271, 33. *Poſitam* etiam vertit vetus interpres. Pro Ἄλτῃ et Ἄλτεω Aldus Ἄλπῃ et Ἄλπεω. Idem deinceps Λελέγεσι, uti Medic. 3. 4.

ſitum eſt ſinus partes: in quibus primum poſitos Lelegas poëta facit.

§. 50.

De his quanquam dictum eſt ſupra: nunc tamen addamus, Pedaſum urbem ab Homero quandam nominari, quae Altae paruerit:

Altae, qui Lelegum rex eſt in bella ferocum,
Pedaſon excelſam prope Satnioënta gubernans,

Et hodieque oſtenditur locus, urbe vacuus. Quidam non recte ſcribunt, ſub Satnioënte: quaſi urbs ſub monte Satnioënte ſita eſſet: neque enim ullus ibi

Troas. ἐνταῦθα [2] Σατνιόεις προσαγορευόμενον, ἀλλὰ ποταμὸς, ἐφ' ᾧ ἵδρυται ἡ πόλις· νῦν δ' ἐςὶν ἐρήμη. Ὀνομάζει δὲ τὸν ποταμὸν ὁ ποιητής·

Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι,
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῒς ἀμύμων
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθαις Σατνιόεντος.

Καὶ πάλιν,

p. 606. [3] Ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐϋῤῥείταο παρ' ὄχθαις,
Πήδασον αἰπεινήν. —

[4] Σατιό-

2) Pro Σατνιόεις ex Medic. 3. 4. Σατνιόεις excepi, quod nomen hic agitur. Voces ὁ ποιητὴς desunt in Medic. 4. In versibus Homericis ex Il. 14, 443 sqq. referendis varie discrepant codices. Medic. 3. 4. Mosсov. Paris. edd. Aldi, Hopperi Σάτνιον γάρ. Tum Moscov. οὔτασσε. Verba μετάλμενος ὀξυόεντι absunt in Moscov. Paris. Medic. 3. 4. et ed. Aldi. Post Moscov. Οἴνοπι et Ἄνοπι. Medic. 3. 4. Οἰνοπίδην et Οἴνοπι, ut in Homero variatur. Sic edd. Aldi, Hopperi Οἰνοπίδην, post illa Οἴνωπι, haec Οἴνοπι. Porro Medic. 3. 4. παρ' ὄχθας, ut infra p. 619. f. ubi iidem versus leguntur, et in ipso Homero.

3) Medic. 3. 4. (ante correctionem) Paris. edd. Aldi, Hopperi Καῖε. Tum Medic. 4. παρ' ὄχθας, ut in Homero Il. 6, 34. Cf. proxime antea.

ibi mons eo nomine exstat, sed fluvius, ad quem urbs fuit condita, quae nunc est deserta. Fluvium poëta nominat:

Satnion insiliens rigida tum perculit hasta
Enopidem: Nais peperit quem candida quondam
Enope nympha gravis: cum bucera pasceret ille
Armenta ad ripas undosi Satnioentis.

Et rursum:

Ad ripas habitabat aquosi Satnioëntis,
Pedason excelsam —.

Satio-

[4] Σατιόεντα δ᾽ ὕστερον εἶπον· οἱ δὲ Σαφνιόεντα· ἔστι δὲ χείμαῤῥος μέγας· ἄξιον δὲ μνήμης πεποίηκεν ὀνομάζων ὁ ποιητὴς αὐτόν. Οὗτοι δ᾽ οἱ τόποι συνεχεῖς εἰσι τῇ Δαρδανίᾳ καὶ τῇ Σκηψίᾳ, ὥσπερ ἄλλη τις Δαρδανία, [5] ταπεινοτέρα δέ. Troas.

4) Σατνιόεντα cum editionibus adferunt libri tantum non omnes, at omnes in Σαφνιόεντα consentiunt, quod etiam Eustathius, priori parte omissa, hinc refert ad Homer. Il. 6, 34. p. 476, 17. Cum tamen aperte Strabo duplicem prioris nominis mutationem factam indicet, Σατνιόεντα stare nequit. Occurrunt Medic. 3. 4. quorum ille Σατηόεντα exhibet, hic Σατιόεντα, unde aliquatenus Strabonis narratio sustinetur. Vetus interpres: *Postea Satnicenta dixit, alii vero Saphioenta.* Xylander: *Satnioentem, qui posterius illa loca incoluerunt Saphnioentem appellaverunt.* Uterque arbitrario et sine Graecis.

5) Xylander cum prioribus verba ταπεινοτέρα δὲ uno tenore prolata cum Ἀσσίων connectit. Recepta distinctio debetur Casaubono. Nempe duplex fuit Dardania s. Dardanus, uti monent Scholiastes Villois. ad Homer. Il. 20, 215. et ipse Strabo supra p. 595. Cas. ubi εὐκαταφρόνητον κτίσμα vocat. Cf. etiam ad Mel. 1, 18, 5. Sic paullo inferius ταπεινοί.

Satioëntem posterius, quidam Saphnioëntem appellaverunt: magnus est torrens: memorabilem fecit Homerus, dum nominavit.

Haec loca contermina sunt agro Dardanio et Scepsio, uti alia quaedam Dardania, exilior tamen.

Troas.

§. 51.

Ἀσσίων δ' ἐστὶ νῦν καὶ Γαργαρέων ἕως τῆς κατὰ Λέσβον θαλάττης περιεχόμενα [1] τῇ τε Ἀντανδρίᾳ, καὶ τῇ Κεβρηνίων, καὶ Νεανδριέων, καὶ Ἁμαξιτέων. Τῆς μὲν γὰρ Ἁμαξιτοῦ Νεανδριεῖς ὑπέρκεινται, καὶ αὐτοὶ ὄντες [2] ἐντὸς Λεκτοῦ μεσογαιότεροί τε καὶ πλησιαίτεροι τῷ Ἰλίῳ· διέχουσι γὰρ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίους. Τούτων δὲ καθύπερθε Κεβρήνιοι· τούτων δὲ Δαρδάνιοι μέχρι Παλαισκήψεως καὶ αὐτῆς τῆς Σκήψεως. Τὴν δὲ Ἄντανδρον Ἀλκαῖος μὲν καλεῖ [3] Λελέγων πόλιν·

Πρῶτα

1) Casaubonn. Ven. 1. Medic. 3. τῇ τότε. Pro Ἀντανδρίᾳ Moscov. Αὐτανδρίᾳ. Νεανδριέων tuentur omnes libri, etsi Stephanus commemorat tantum Νεάνδρεια, Νεανδρεύς. Attamen sic v. c. ab Ἐρετρία ducitur etiam apud eundem Ἐρετριεύς. Et sic pro Νεανδρίδων in Antigono c. 187. Holsten. ad Stephanum p. 220. emendat Νεανδριέων.

2) Medic. 3. 4. Moscov. ἐντὸς Λεκτοῦ, ex quibus recepi pro Λεκτοῦ ἐντός. Tum Moscov. Medic. 3. 4. μεσογειότεροί τε, quod perinde valet. Sic alibi et, ubi praeteritum a me vidi, Mosc. lib. 12. p. m. 113.

3) Moscov. negligenter Λέγων. In Alcaei versu Paris. Medic.

§. 51.

Assiorum nunc sunt et Gargariorum, usque ad mare, prope Lesbum, quae continentur Antandria, Cebreniorum, Neandriensium et Hamaxitensium limitibus. Supra Hamaxitum quidem Neandria sita est: cujus incolae ipsi quoque intra Lectum sunt, magis in mediterranea, et versus Ilium vergentes: distant enim CXXX stadiis. Supra hos Cebrenii sunt: inde Dardanii usque ad Palaescepsin et ipsam Scepsin. Antandrum certe Alcaeus Lelegum urbem vocat:

Prin-

Πρῶτα μὲν καὶ Ἄντανδρος Λελέγων πόλις. Troas.
Ὁ δὲ Σκήψιος ἐν ταῖς παρακειμέναις τίθησιν, ὥστ' ἐκπίπτοι ἂν εἰς τὴν τῶν Κιλίκων· οὗτοι γάρ εἰσι συνεχεῖς τοῖς Λέλεξι μᾶλλόν πως, τὸ νότιον πλευρὸν τῆς Ἴδης ἀφορίζοντες· ταπεινοὶ δ' ὅμως καὶ οὗτοι, καὶ οἱ τῇ παραλίᾳ συνάπτοντες μᾶλλον τῇ κατὰ Ἀδραμύττιον. Μετὰ [4] γὰρ τὸ Λεκτὸν τὸ Πολυμήδιόν ἐστι χωρίον τι ἐν τετταράκοντα σταδίοις· εἶτ' ἐν ὀγδοήκοντα [5] Ἄσσος, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάσσης· εἶτ' ἐν

Aa 3

Medic. 3. 4. omittunt καί. In sequentibus nostrae editiones interpungunt post μᾶλλον, quod sensum turbat, et πῶς scribunt. Equidem, quod ex Paris. diserte notatum erat, projeci post πως. Ipsa vox μᾶλλον desideratur in Medic. 4. Tum Medic. 3. Ἀδραμύτιον, de cujus vocis scriptura aliquoties est dictum.

4) Medic. 3. δέ. Post χωρίον ex Medic. 3. 4. Moscov. Paris. recepi τι. Pro εἶτ' ἐν Medic. 4. εἶτα ἐν, Medic. 3. εἶτε ἐν.

5) Turpe hinc mendum eluit Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. p. 420. dum reponit Ἄσσος. Vulgo enim hic in omnibus libris legebatur ἄλσος μικρὸν, quod adtigisse non erat dignum gravitate Strabonis. Paris. etiam distinctionem post ἄλσος interponit. Omnino Ἄσσος optime hic locum habet, quod ex Mela, Plinio, aliis atque ex ipso Strabone infra p. 610.

Principio Antandrus Lelegum urbs est.

Scepsius eam in circumjacentibus numerat, ita ut in Cilicum regionem excidere videatur: hi enim quodammodo magis contigui sunt Lelegibus, austrinum maxime litus definientes. Humiles tamen sunt et hi, et qui ad oram maris Adramyttio vicinam propius accedunt. Nam post Lecton est Polymedium vicus quidam, intra XL. stadium: post alia XXC Assus paulum supra

Troas. ἐν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα τὰ Γάργαρα· κεῖται δὲ τὰ Γάργαρα ἐπ' ἄκρας, ποιούσης τὸν ἰδίως Ἀδραμυττηνὸν καλούμενον κόλπον. Λέγεται γὰρ καὶ πᾶσα ἡ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν παραλία τῷ αὐτῷ τούτῳ ὀνόματι, ἐν ᾧ καὶ ὁ Ἐλαϊτικὸς περιλαμβάνεται· ἰδίως μέντοι φασὶ τοῦτον Ἀδραμυττηνὸν, τὸν κλειόμενον ὑπὸ ταύτης τε τῆς ἄκρας, ἐφ' ᾗ τὰ Γάργαρα, καὶ τῆς Πυῤῥᾶς ἄκρας προσαγορευομένης· ἐφ' ᾗ καὶ Ἀφροδίσιον ἵδρυται. Πλάτος δὲ τοῦ στόματος ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπὶ τὴν ἄκραν, δίαρμα ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων. Ἐντὸς δὲ ἥ τε Ἄντανδρός ἐστιν,

p. 610. m. adparet. Pofui igitur. Ante Γάργαρα omittitur τὰ in Parif. Medic. 3. 4. Ἀδραμυτινὸν, ut femper, Medic. 3. qui etiam proximum καλούμενον rejicit. Reliqui tuentur cum Euftathio ad Homer. Il. 14, 292. p. m. 978, 43. etfi hic antea ponit Γάργαρον.

6) Omnes libri Ἐλεάτικος, qui eft Ἐλαϊτικὸς, uti fupra p. m. 252. et alibi faepius. Ita vero et hic fcribendum luculentiffime docet ipfe Strabo infra p. 615. Caf. ubi idem adfirmat, et ex eo Euftathius ad Homer. Odyff. 23, 204. p. m. 810, 13. Pro φασὶ τοῦτον Medic. 3. 4. Mofcov. τοῦτον φασίν. Tum Parif. Ἀδραμυτηνόν.

fupra mare: deinde intra CXL Gargara. Sita funt Gargara in promontorio, quod finum efficit, qui proprie Adramyttenus dicitur. Etenim hoc nomine dicitur etiam tota maris ora, quae a Lecto eft usque Canas, etiam Elaiticum complectens finum: peculiariter autem Adramyttenum finum nuncupant, qui promontorio, cui infita funt Gargara, et alio, Pyrrha, includitur, cui etiam impofitum eft Veneris templum. Latitudo oris a promontorio ad promontorium eft trajectus CXX ftadiorum. Intus

ἐστιν, ὑπερκείμενον ἔχουσα ὄρος, ὃ καλοῦσι Ἀλεξάν- Troas
δρειαν· ὅπου τὰς θεὰς κριθῆναί φασιν ὑπὸ τοῦ Πά-
ριδος· καὶ ὁ Ἀσπανεὺς, τὸ ὑλοτόμιον τῆς Ἰδαίας
ὕλης· ἐνταῦθα γὰρ διατίθενται κατάγοντες τοῖς
δεομένοις. [7] Εἶτα Ἄστυρα, κώμη καὶ ἄλσος τῆς
Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἅγιον. Πλησίον δ' εὐθὺς τὸ
Ἀδραμύττιον, Ἀθηναίων ἄποικος πόλις, ἔχουσα
καὶ λιμένα, καὶ ναύσταθμον· ἔξω δὲ τοῦ κόλπου καὶ
τῆς Πυῤῥᾶς ἄκρας ἥ τε Κισθήνη ἐστὶ πόλις ἔρημος,
ἔχουσα λιμένα. Ὑπὲρ αὐτῆς ἐν τῇ μεσογαίᾳ τό, p. 607.

7) Medic. 3. 4. Parif. εἶτ'. Medic. 4. Ἀστυρινῆς, alii recte cum Stephano, qui etiam hunc locum adtingit, per η. Ante λιμένα deeſt καὶ in Medic. 3. Poſt omnes Περπερῆνα, cui Ortelius in theſ. Geogr. ſ. v. *Parparon* ſubſtituit minus bene Περῆνα. Vulgatam ſatis vindicant ea, quae notavit Holſten. ad Ortelium p. 148. et ad Stephan. p. 246. Pro κῶμαι, quod praeferunt editiones, Caſaubonn. Venet. 1. Medic. 4. κατοικίαι. Sic κατοικία Μακεδόνων infra p. 625. m. et alibi ſimilia. Meliores tamen codices vulgatam praeferunt. Alterutra explicationi locum debet. Κῶμαι eſt etiam in epitome p. 173. Hudſ.

tus eſt Antandrus cum monte ſuperne imminente, cui Alexandrea nomen: ubi controverſiam dearum a Paride aiunt eſſe diſceptatam. Tum Aſpaneus, caedua ſylvae Idaeae pars: materiam enim eo devehentes requirentibus divendunt. Sequitur Aſtyra pagus, et lucus Aſtyrenae Dianae ſacer. Hinc eſt Adramyttium, Athenienſium colonia, portum habens et navium ſtationem. Extra ſinum et Pyrrham promontorium Ciſthena eſt oppidum deſertum, portum habens. Supra in mediter-

raneis

Troas. τε τοῦ χαλκοῦ μέταλλον, καὶ Περπερῆνα καὶ Τράριον, καὶ ἄλλαι τοιαῦται κατοικίαι. Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ τῇ ἐφεξῆς αἱ τῶν Μιτυληναίων κῶμαι, Κορυφαντίς τε καὶ Ἡράκλεια· [8] καὶ μετὰ ταῦτα Ἄττεα· εἶτ' Ἀταρνεύς, καὶ Πιτάνη, καὶ αἱ τοῦ Καΐκου ἐκβολαί· ταῦτα δ' ἤδη τοῦ Ἐλαϊτῶν κόλπου· καὶ ἔστιν ἐν τῇ περαίᾳ ἡ [9] Ἐλαία, καὶ ὁ λοιπὸς μέχρι Κανῶν κόλπος. Λέγωμεν δὲ ἀναλαβόντες περὶ τῶν καθ' ἕκαστα πάλιν, εἴ τι παραλέλειπται μνήμης ἄξιον, καὶ πρῶτον περὶ τῆς Σκήψεως.

§. 52.

8) Καὶ deest in Medic. 4. Tum idem corr. εἶταρνεὺς, Medic. 3. εἶτ' ἀρνεύς. Parif. Πιττάνη. Pro Ἐλαϊτῶν Cafaubonn. Ven. 2. (quem fic faepe folum innuere Cafaubonus videtur) Ἐλαΐτου, uti infra p. 615. in. Ἐλαΐτης et Ἐλαϊτικὸς variantur. Nolo propter unum codicem illum a vulgata forma recedere.

9) Mofcov. Μελήα, Parif. Μηλαία, Medic. 3. 4. Μελαία, edd. Μηλέα. Vetus interpres *Malia*. Atque haec una fcriptura vera effe debet, fi Strabonem fibi conftare velis. Ita enim infra p. 617. Caf. aliquoties adpellat. Atque hinc intelligitur, cur in Ptolemaeo 5, 3. et Scholiafte Ariftophanis ad Ran. v. 33. Μανία corrupte legatur. Apud Thucydidem tamen 3, 4. et Xenophontem in hift. Gr. 1, 6, 19. eft Μαλέα. Ita et olim fufpicatus erat Cafaubonus. At paratiorem

raneis aeris fodina eft, et Perperena, Trarium, aliique id genus pagi. Deinceps in litore funt Mitylenaeorum pagi Coryphantis, Heraclea: poft Attea: inde Atarneus, Pitana, et Caici oftia: quae jam ad Elaiticum finum pertinent loca: et in ulteriori regione eft Elaea, finusque usque ad Canas reliquus. Sed nos de fingulis rurfum differamus, quae memoratu digna praeterivimus: ac primum de Scepfi.

§. 52.

§. 52. Troas.

Ἔστι δ᾽ ἡ μὲν Παλαίσκηψις ἐπάνω [1] Κέβρηνος κατὰ τὸ μετεωρότατον τῆς Ἴδης ἐγγὺς Πολίχνης· ἐκαλεῖτο δὲ τότε Σκῆψις, εἴτ᾽ ἄλλως, εἴτ᾽ ἀπὸ τοῦ περίσκεπτον εἶναι τὸν τόπον· εἰ δεῖ τὰ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐν τῷ τότε ὀνόματα ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐτυμολογεῖσθαι φωναῖς· ὕστερον δὲ κατωτέρω σταδίοις ἑξήκοντα εἰς τὴν νῦν Σκῆψιν μετῳκίσθησαν ὑπὸ [2] Σκαμανδρίου τε τοῦ Ἕκτορος, καὶ Ἀσκανίου τοῦ Αἰνεί-

tjorem poſt admovit medicinam ex ipſo Strabone infra p. 615. in. legitque Ἐλαία. Περαία vero tum eſt ultra Caicum; ut vetus interpres: *in ulteriore regione.* Docet id progreſſio narrationis.

1) Moſcov. Κεβρῆνος, reliqui cum edd. Κέβρηνος. Supra Noſter urbem p. 596. f. Caſ. adpellat Κεβρηνήν. Aut igitur variat terminationem, uti paſſim ſolet, et Demoſthenes contra Ariſtocrat. p. 671, 9. ed. Reisk. Κέβρηνα vocat, aut intellexit fluvium, cujus caſus obliquus eſt Κεβρῆνος apud Herodianum teſte Stephano h. v. et Apollodor. 3, 12, 5. et 6. ubi cf. notata ab Heynio. Praefero tamen prius, quia ποταμοῦ non additum eſt, et ſic urbs ſpectatur ſupra memorata. In ſequentibus περίσκεπτον non congruit etymo.

2) Caſaubonn. Ven. 2. (ut alibi) Σκαμάνδρου; alii, ut infra,

§. 52.

Antiqua Scepſis, id eſt enim Palaeſcepſis, ſupra Cebrenem ſita fuit juxta excelſiſſimam Idae partem ad Polichnam: nomen hoc habuit, ſive alias, ſive quod e loco illo longiſſime poſſet circumſpici, ſi quidem barbarica ejus aetatis nomina ſunt ad Graeci ſermonis exigenda rationem. Deinde urbs XL ſtadia deorſum translata eſt in eam, quae nunc eſt Scepſis, a Scamandrio Hectoris,

Troas. Αἰνείου παιδός· καὶ δύο γένη ταῦτα βασιλεῦσαι πολὺν χρόνον ἐν τῇ Σκήψει λέγεται· μετὰ ταῦτα δ' εἰς ὀλιγαρχίαν μετέστησαν, εἶτα Μιλησίοις συνεπολιτεύθησαν αὐτοῖς, καὶ δημοκρατικῶς ᾤκουν· οἱ δ' ἀπὸ [3] τοῦ γένους οὐδὲν ἧττον ἐκαλοῦντο βασιλεῖς, ἔχοντες τινὰς τιμάς· εἶτ' εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν συνεπόλισε τοὺς Σκηψίους Ἀντίγονος· εἶτ' ἀπέλυσε Λυσίμαχος, καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκείαν.

§. 53.

fra, recte Σκαμανδρίου, quod indubium reddit Homerus Il. 6, 401. Cf. etiam Dionyf. Halic. 1, 47. Pro vulgato Μιλήσιοι Cafaubonn. Mofcov. Parif. Medic. 4. Ven. 1. 2. dant Μιλησίοις et Medic. 4. Ven. 1. αὐτοὶ pro αὐτοῖς. Priorem formam ob tot codicum confenfum excepi. Poft Cafaubonus ex libris fuis adfert ᾤκοῦντο, quod ex meis et hic fubminiftrat Ven. 2.

3) Interpofui τοῦ ex Mofcov. Medic. 3. 4. vel potius revocavi, a Xylandro omiffum. Vetus interpres *ex eo genere.* Nempe fuperiora refpicit. Tum οἰκείαν praeponendum putavi ex Parif. Medic. 3. 4. pro οἰκίαν, quorum commiftio eft frequens.

ctoris, et Afcanio Aeneae F. ac duae hae familiae diu Scepfi regnaffe traduntur: venit poftea urbs in paucorum poteftatem: fecundum haec cum Milefiis in civitatem coaluerunt et popularis reip. adminiftratio eft inftituta: nihilominus tamen, qui ex iftis erant familiis, reges funt appellati, ac fuos peculiares habuerunt honores. Poftmodo Antigonus Scepfios Alexandream traduxit: dimifit deinde in fuam eos rurfum patriam Lyfimachus.

§. 53.

§. 53. Troas.

Οἴεται δ' ὁ Σκήψιος καὶ βασίλειον [1] τοῦ Αἰνείου γεγονέναι τὴν Σκῆψιν, μέσην οὖσαν τῆς τε ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ καὶ Λυρνησσοῦ, εἰς ἣν φυγεῖν εἴρηται διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως· φησὶ γοῦν ὁ Ἀχιλλεύς·

Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε πέρ σε, βοῶν [2] ἄπο, μοῦνον ἐόντα,
Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι,
Κεῖθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
Πέρσα, μεθορμηθεὶς —.

Οὐχ ὁμολογεῖ δὲ τῷ περὶ τῶν ἀρχηγετῶν τῆς Σκήψεως λόγῳ τῷ λεχθέντι νῦν τὰ περὶ τοῦ Αἰνείου θρυλ-

1) Moſcov. γεγονέναι τοῦ Αἰνείου. Pro μέσην Medic. 3. μέσον. Proxime poſt inſerto τε Moſcov. Medic. 3. 4. τῆς τε ὑπὸ, quod vulgo abeſt.

2) Sic Moſcov. cum vulgo ſcribatur ἀπό. Cf. Heyne ad Homer. Il. 20, 188. Ante μέμνῃ Medic. 3. Poſt κεῖθεν habent omnes libri, qui in Homero dant ἔνθεν. Pro εἰς Moſcov. Medic. 3. ἐς, ut in Homero, reliqui εἰς. Tum Λυρνησὸν unico σ Medic. 3. ut ſupra.

§. 53.

Arbitratur Demetrius Scepſius, patriam ſuam fuiſſe Aeneae regiam, medio ſitam loco inter Aeneae ditionem et Lyrneſſum, in quam dicatur fugiſſe, Achille perſequente. Sic enim loquitur Achilles:

Non venit in mentem tibi, quo te tempore ſolum
Idaeis inſtans de montibus exagitarim,
Veloci te calce premens —
Hinc te Lyrneſſum fuga pertulit: hanc ego cepi.

Caeterum huic de Scepſis auctoribus ac principibus ſermoni non conſonant ea, quae de Aenea vulgo memoran-

Troas. θρυλλούμενα. Περιγενέσθαι γὰρ δὴ τοῦτον φασὶν ἐκ τοῦ πολέμου διὰ τὴν πρὸς Πρίαμον δυσμένειαν·

'Αεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, οὔ τι τίεσκε.

Τοὺς δὲ συνάρχοντας 'Αντηνορίδας καὶ αὐτὸν τὸν 'Αν-
p. 608. τήνορα διὰ τὴν Μενελάου παρ' αὐτῷ ξενίαν. Σοφοκλῆς [3] γοῦν ἐν τῇ ἁλώσει τοῦ 'Ιλίου παρδαλέαν φησὶ πρὸ τῆς θύρας τοῦ 'Αντήνορος προτεθῆναι σύμβολον τοῦ ἀπόρθητον ἐαθῆναι τὴν οἰκίαν. Τὸν μὲν οὖν

3) Γοῦν deest in Medic. 3. Tum idem et 4. Parif. praeferunt παρδαλαίαν, Mofcov. παρδαλείαν, Euftath. ad Homer. Il. 3, 207. p. 307, 22. παρδαλέην, edd. παρδαλέαν. Πρὸ omittit Euftathius ante verba τῆς θύρας. Tum idem ἅμα παισὶ pro καὶ τοὺς παῖδας. Poftea παραγενομένων deeft in quibusdam Cafaubonn. in Ven. 1. Medic. 4. in aliis Cafaubonn. legitur λεγομένων, ut in Medic. 3. At agnofcunt Mofcov. Parif. in cuius tantum vacuo fpatio priores duae fyllabae defiderantur, cum Euftathio. Pro διαπεσεῖν Euftathius διεκπεσεῖν, et ἐν τῷ 'Αδρίᾳ. Pro 'Ενετικὴν Mofcov. Αἰνετικὴν, Medic. 3. 4. (hic poftea corr.) Εἰνετικήν. Tum τὸν δ' Αἰνείαν Medic. 3. 4.

morantur. Hunc quidem bello fuperftitem fuiffe perhibent, propter inimicitias, quae ei cum Priamo erant.

(Nam Priamo graviter femper fuccenfuit ifte,
Quod fibi praeclaro nullum deferret honorem
Eximium. —)

etiam collegas ejus Antenoridas, et ipfum Antenorem, propterea quod Menelaum hofpitio is excepiffet. Sophocles quidem in exfcidio Ilii ait pardi pellem fuiffe foribus Antenoris appofitam, qua teffera domum ejus immunem a direptione effe fignifi-

οὖν Ἀντήνορα καὶ τοὺς παῖδας μετὰ τῶν παραγενομένων Ἐνετῶν εἰς τὴν Θρᾴκην περισωθῆναι· κἀκεῖθεν διαπεσεῖν εἰς τὴν λεγομένην κατὰ τὸν Ἀδρίαν Ἐνετικήν· τὸν δὲ Αἰνείαν μετ' Ἀγχίσου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ παιδὸς Ἀσκανίου λαὸν ἀθροίσαντα πλεῦσαι· καὶ οἱ μὲν οἰκῆσαι περὶ τὸν Μακεδονικὸν Ὄλυμπόν φασιν· οἱ δὲ περὶ [4] Μαντίνειαν τῆς Ἀρκαδίας κτίσαι Καπύας, ἀπὸ Κάπυος θέμενον τοὔνομα τῷ πολίσματι· οἱ δ' εἰς Αἰγέσταν κατᾶραι τῆς Σικελίας σὺν Ἐλύμῳ Τρωΐ, καὶ Ἔρυκα, καὶ Λιλύβαιον κατασχεῖν, καὶ ποταμοὺς περὶ Αἰγέσταν προσαγορεῦσαι, Σκάμανδρον καὶ Σιμόεντα· ἔνθεν δ' εἰς τὴν Λατίνην ἐλθόν- Troas.

4) Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. Μαντινίαν. De ſcriptura nominis Καπύας v. Holſten. ad Steph. p. 166. Tum vulgo Ἐλύμνῳ, pro quo Xylander et Caſaubonus ſubſtituunt Ἐλύμῳ, uti eſt in Dionyſ. Halic. 1, 52. ubi idem narratur, probante id metro apud Virgil. Aen. 5, 73. ubi plures dabit Heyne. Poſt pro Λιλύβαιον Medic. 3. 4. In Moſcov. prima ſyllaba Λι erat inſerta. Tum pro ἔνθεν δ' Medic. 4. ἔνθεν δὲ, ut ſolet, Euſtath. ad Homer. Il. 20, 307. p. m. 1285. f. ἐκεῖθεν δέ. Porro Medic. 4. καταφάγῃ.

gnificaretur: proinde Antenorem cum filiis et Henetis ſibi adjunctis in Thraciam evaſiſſe: indeque in Venetiam, quae nunc dicitur, apud Adriam perveniſſe: Aeneam cum Anchiſa patre et Aſcanio filio, hominum collecta multitudine, enavigaſſe. Alii eum ſedes poſuiſſe ajunt apud Olympum Macedoniae: alii apud Mantineam Arcadiae Capuas condidiſſe, nomine oppido a Capy facto: alii ad Aegeſtam Siciliae cum Elymo Troë trajeciſſe, et occupaſſe Erycem ac Lilybaeum: fluviosque circa Aegeſtam denominaſſe Scamandrum et Simoentem.

Troas. ἐλθόντα μεῖναι κατά τι λόγιον τὸ κελεῦον μένειν, ὅπου ἂν τὴν τράπεζαν καταφάγοι· συμβῆναι δὲ [5] τῆς Λατίνης περὶ τὸ Λαουΐνιον τοῦτο, ἄρτου μεγάλου τεθέντος ἀντὶ τραπέζης κατὰ [6] ἀπορίαν, καὶ ἅμα ἀναλωθέντος τοῖς ἐπ' αὐτῷ κρέασιν. Ὅμηρος μέντοι συνηγορεῖν οὐδετέροις ἔοικεν, οὐδὲ τοῖς περὶ τῶν ἀρχηγετῶν τῆς Σκήψεως λεχθεῖσιν. Ἐμφαίνει γὰρ μεμενηκότα τὸν Αἰνείαν ἐν τῇ Τροίᾳ, καὶ διαδεδεγμένον τὴν ἀρχὴν, καὶ παραδεδωκότα παισὶ παί-

5) Vulgo τοῖς Λατίνοις, quod in Parif. et Ven. 2. etiam fuiffe videtur. Cafaubonn. τῇ Λατίνῃ; Mofcov. τῇ Λατίνῃ et τοῖς Λατίνοις; Medic. 3. τῆς Λατίνης; Medic. 4. Venet. 1. ἐν τῇ Λατίνῃ, uti emendabat Cafaubonus. Xylander volebat ἐν τοῖς Λατίνοις. Utrumque recte, quia id non Latinis, fed Aeneae comitibus accidit. Tyrwhitt. in Strabon. p. m. 52. τῆς Λατίνης, quod et ipfum fert Graecitas et nexus.

6) Ad Cafaubonum edd. ἀπειρίαν, uti et legitur in Medic. 3. 4. Mofcov. Poft ἀπορίαν, quod dant alii et jam olim reponendum notaverat ad Aldi editionem Victorius. Sic et Xylander emendaverat. Confentit Meurfius ad Lycophron. v. 1250. non fine hiftoriae fabularis fuffragio. Pro οὐδετέροις Xylander emendat οὐδὲ τούτοις.

tem. Veniffe inde in Latium, monituque oraculi ibi confediffe, quod manere ibi jubebat, ubi menfam comediffet: id ei in Latio apud Lavinium ufu veniffe, cum ob inopiam magnus panis loco menfae pofitus, una cum injectis ei carnibus effet devoratus. Homerus neque his adftipulari videtur, neque iis, quae de Scepfis auctoribus dicta funt. Innuit enim, Aeneam manfiffe in Troia, inque regnum fucceffiffe, et id per fucceffionem ad filiorum filios propa-

παίδων τὴν διαδοχὴν αὐτῆς, ἠφανισμένου τοῦ τῶν Πριαμιδῶν γένους· Troas.

[7] Ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων.
Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

Οὕτω δ' οὐδ' ἡ τοῦ Σκαμανδρίου διαδοχὴ σώζοιτ' ἄν. Πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖς ἑτέροις διαφωνεῖ τοῖς μέχρι καὶ Ἰταλίας αὐτοῦ τὴν πλάνην λέγουσι, καὶ αὐτόθι ποιοῦσι τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου. Τινὲς δὲ γράφουσιν·

[8] Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει,

Καὶ

7) In verſibus Homericis haec diſcrepant. Moſcov. Αἰνείας, ut veteres editiones. Medic. 3. 4. ἀνάσσει. Tum, ut editur in Homero Il. 20, 308. Moſcov. Medic. 3. 4. veteres editiones παίδων παῖδες; vulgo παῖδες παίδων, quod propter conſtantiorem in ſequentibus repetitionem reliqui. Denique pro τοί κεν Moſcov. τοὶ καὶ, ut et in Homero Moſcov. 2. Aliter verſus leguntur in Eudociae violario p. 76. ed. Villoiſ. Sed cf. Heyne ad Homeri c. l.

8) Verba νῦν δὲ δὴ deſunt in Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. et prioribus editionibus. Pro Αἰνείαο Moſcov. Αἰνεία et Medic. 3. πάντεσιν ἀνάσσει.

propagaſſe: cum ſtirps Priami eſſet abolita.

Nunc etenim Priami ſtirpem Saturnius odit.
Fortis at Aeneas in Troës ſceptra tenebit,
Et nati natorum, qui naſcentur ab illis.

Hoc pacto ne Scamandrii quidem ſucceſſio ſervabitur. Multo magis haec diſcrepant ab iis, qui usque in Italiam vagatum eum dicunt, et ibi vitam cum morte commutaſſe. Quidam ſcribunt:

At genus Aeneae cunctis dominabitur oris,

Et

Ariſtot. ſcripta. Καὶ παῖδες παίδων —. τοὺς Ῥωμαίους λέγοντες.

§. 54.

Ἐκ δὲ τῆς Σκήψεως οἵ τε Σωκρατικοὶ γεγόνασιν, Ἔραστος καὶ Κορίσκος, καὶ ὁ τοῦ Κορίσκου υἱὸς Νηλεὺς, ἀνὴρ [1] καὶ Ἀριστοτέλους ἠκροαμένος καὶ Θεοφράστου, διαδεδεγμένος δὲ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Θεοφράστου, ἐν ᾗ ἦν καὶ ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους· ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης τὴν ἑαυτοῦ Θεοφράστῳ παρέδωκεν· ᾧπερ καὶ τὴν σχολὴν ἀπέλιπε, πρῶτος, ὧν ἴσμεν, συναγαγὼν βιβλία, καὶ διδάξας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλέας βιβλιοθήκης σύνταξιν. Θεόφραστος δὲ Νηλεῖ
p. 609. παρέδωκεν· ὁ δ' εἰς Σκῆψιν κομίσας τοῖς μετ' αὐτὸν παρέ-

1) Ex Medic. 3. 4. Moſcov. interpoſui καί. Poſt Moſcov. Medic. 3. 4. Venet. 1. ὁ γοῦν Ἀριστοτέλης. Tum ἐπεὶ δὲ Medic. 3. Voces τὴν σπουδὴν omiſit Moſcov. Pro ὑπὲρ Ven. 1. Medic. 3. 4. ὑπό. Tum Moſcov. Ἀπελλίκωντι, ut epitome.

Et nati natorum —: ad Romanus id referentes.

§. 54.

Protulit Scepſis Socraticos Eraſtum et Coriſcum, et Neleum Coriſci F. qui auditor fuit Ariſtotelis et Theophraſti: et huius etiam bibliothecam ſucceſſione nactus eſt, in qua Ariſtotelis etiam fuit bibliotheca: nam Ariſtoteles ſuam Theophraſto tradidit, cui et ſcholam reliquit. Primus omnium, qui nobis ſunt noti, Ariſtoteles bibliothecam conductis libris compoſuit, idque Aegypti reges facere docuit. Theophraſtus bibliothecam Neleo tradidit. Hic libros Scepſin translatos poſteris ſuis reliquit,

παρέδωκεν ἰδιώταις ἀνθρώποις, οἳ κατάκλειστα εἶχον τὰ βιβλία, οὐδ᾽ ἐπιμελῶς κείμενα· ἐπειδὴ δὲ ᾔσθοντο τὴν σπουδὴν τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων, ὑφ᾽ οἷς ἦν ἡ πόλις, ζητούντων βιβλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Περγάμῳ βιβλιοθήκης, κατὰ γῆς ἔκρυψαν ἐν διώρυγί τινι· ὑπὲρ δὲ νοτίας καὶ σητῶν κακωθέντα, ὀψέ ποτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τοῦ γένους Ἀπελλίκοντι τῷ Τηΐῳ πολλῶν ἀργυρίων τά τε Ἀριστοτέλους καὶ τὰ τοῦ Θεοφράστου βιβλία· ἦν δὲ ὁ [2] Ἀπελλίκων φιλόβιβλος μᾶλλον, ἢ φιλόσοφος· διὸ καὶ ζητῶν Aristot. scripta.

2) Medic. 3. Ἀπελίκων, uti post. Verba τοῖς ἐκ περιπάτων in Ven. 2. absunt. Tum mutato verborum ordine Moscov. Medic. 3. 4. οὐκ ἔχουσιν ὅλως. Post Medic. 3. λυκυθίζειν, editiones ante Xylandrum ληκιθίζειν, quod in Aldina Victorius in suo exemplari correxerat. Ante πολλὰ articulus in Moscov. deest. Tum pro εἰκότως, uti praeivit Aldus, omnes libri cum epitome volunt εἰκότα. Pro προελάβετο Ven. 1. Medic. 4. προσεβάλετο, quae verba commutantur et alibi. Illud hic est aptius. Porro Venet. 1. Medic. 3. 4. ἦρε pro εἷλε. Δὲ post δεῦρο deest in Venet. 1. et Medic. 3. et pro διεχειρίσατο Casaubonn. Medic. 4. Ven. 1. 2. dant ἐνεχειρίσατο. Denique Moscov. Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. Περὶ μὲν οὖν pro Περὶ μὲν δή.

liquit, ineruditis hominibus: qui incurie positos sub clavibus retinuerunt, cumque Attalicorum regum studium intellexissent, quibus Scepsis parebat, conquirentium libros ad instruendam Pergami bibliothecam: sub terra suos in fossa quadam occultaverunt. Ibi ab humore et blattis vitiatos tandem, qui ex ea erant stirpe, Aristotelis Theophrastique libros Apellicontі Teio magna pecunia vendiderunt. Tenebatur is Apellico librorum amo-

Aristot. scripta.

τῶν ἐπανόρθωσιν τῶν διαβρωμάτων, εἰς ἀντίγραφα καινὰ μετήνεγκε τὴν γραφὴν ἀναπληρῶν οὐκ εὖ, καὶ ἐξέδωκεν ἁμαρτάδων πλήρη τὰ βιβλία. Συνέβη δὲ τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων, τοῖς μὲν πάλαι τοῖς μετὰ Θεόφραστον, ὅλως οὐκ ἔχουσι τὰ βιβλία, πλὴν ὀλίγων, καὶ μάλιστα τῶν ἐξωτερικῶν, μηδὲν ἔχειν φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, ἀλλὰ θέσεις ληκυθίζειν· τοῖς δ᾽ ὕστερον, ἀφ᾽ οὗ τὰ βιβλία ταῦτα προῆλθεν, ἄμεινον μὲν ἐκείνων φιλοσοφεῖν καὶ Ἀριστοτελίζειν, ἀναγκάζεσθαι μέντοι τὰ πολλὰ εἰκότα λέγειν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν. Πολὺ δὲ εἰς τοῦτο καὶ ἡ Ῥώμη προσελάβετο. Εὐθὺς γὰρ μετὰ τὴν Ἀπελλίκοντος τελευτὴν, Σύλλας εἷλε τὴν Ἀπελλίκοντος βιβλιοθήκην ὁ τὰς Ἀθήνας ἑλών· δεῦρο δὲ κομισθεῖσαν Τυραννίων τε ὁ γραμματικὸς διεχειρίσατο φιλαρι-

amore, quam philosophiae studio majore: itaque erosarum particularum quaerens instaurationem, in nova libros transtulit exempla, lacunas non recte implens, ediditque libros mendorum plenos. Usu venit peripateticis antiquis, qui post Theophrastum vixerunt, cum omnino libris carerent paucosque duntaxat, praecipue exotericos haberent, ut nulla de re exquisite pertractando eam philosophari possent, sed tantum de propositis artificiose disputarent. Posterioribus ab eo tempore, quo libri isti sunt editi, facilius fuit philosophari et Aristotelem imitari: quanquam ob mendorum multitudinem cogerentur, multa probabiliter modo dicere. Multum huc etiam Roma contulit. Statim enim a morte Apellicontis Sylla, cum Athenas cepisset, bibliothecam illius recepit: quae cum huc esset allata, Tyran-

λαριςοτέλης ὢν, θεραπεύσας τὸν ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης· καὶ βιβλιοπῶλαί τινες γραφεῦσι φαύλοις χρώμενοι, καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῶν εἰς πρᾶσιν γραφομένων βιβλίων καὶ ἐνθάδε, καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Περὶ μὲν οὖν τούτων ἀπόχρη. Aristot. scripta.

§. 55.

Ἐκ δὲ τῆς Σκήψεως καὶ ὁ Δημήτριός ἐστιν, οὗ μεμνήμεθα πολλάκις, ὁ τὸν Τρωϊκὸν διάκοσμον ἐξηγησάμενος γραμματικὸς, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γεγονὼς Κράτητι καὶ Ἀριστάρχῳ· καὶ μετὰ τοῦτον Μητρόδωρος, ἀνὴρ ἐκ τοῦ φιλοσόφου μεταβεβληκὼς ἐπὶ τὸν πολιτικὸν βίον, καὶ ῥητορεύων τὸ πλέον ἐν τοῖς συγγράμμασιν· ἐχρήσατο δὲ φράσεώς τινι χαρα-

Tyrannio a bibliothecae praefecto obtinuit, ut sibi eorum usus permitteretur, homo Aristotelis studiosus, et librorum venditores nonnulli ineptis usi librariis, neque cum exemplari descripta comparantes: quod et aliis accidit libris, qui exscribuntur vendendi causa et Romae, et Alexandreae. De his quidem satis.

§. 55.

Scepsi natus est et Demetrius grammaticus, cujus saepe mentionem fecimus, qui Catalogum Homeri enarravit, aequalis Cratetis et Aristarchi. Et post hunc Metrodorus, qui e philosopho in civilem mutatus hominem, in suis scriptis plerumque rhetorum more disserit: nova utens quadam dicendi forma, quae ei apud multos admi-

Troas. χαρακτῆρι καινῷ, καὶ ¹κατεπλήξατο πολλούς· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν Χαλκηδόνι γάμου λαμπροῦ πένης ὢν ἔτυχε, καὶ ἐχρημάτιζε Χαλκηδόνιος· Μιθριδάτην δὲ θεραπεύσας τὸν Εὐπάτορα, συναπῆρεν εἰς τὸν Πόντον ἐκείνῳ μετὰ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐτιμήθη διαφερόντως, ταχθεὶς ἐπὶ τῆς δικαιοδοσίας, ἐφ᾽ ἧς οὐκ ἦν τῷ κριθέντι ²βουλὴ τῆς δίκης ἐπὶ τὸν βασιλέα.

p. 610.

Οὐ

1) Medic. 3. 4. Ven. 1. cum Casaubonn. κατέπληξε. Tum pro Καρχηδόνι, quod inde ab Aldo ferunt editiones, Medic. 3. 4. Moscov. Venet. 1. 2. subministrant Χαλκηδόνι, uti post Medic. 3. 4. Ven. uterque Χαλκηδόνιος, quam commutationem notarunt multi, commemorati ad Melam V. 2. P. 1. p. 574 sq. Nempe Καλχηδὼν olim scribebatur, ut numi probant; cum auctores fere alteram scripturam praeferant. In nostro loco ideo praecipue sequendi sunt codices, quod Metrodori aetate Carthago nulla fuit, dudum deleta. V. Wesseling. ad Hieroclem p. 691. qui olim hanc lectionem vindicavit. Ἐκείνῳ post Πόντον, quod antea aberat, suffragantibus MSStis, addidit Casaubonus. In praecedentibus Medic. 3. vult ἐχρημάτισε.

2) Nemo non facile videt, locum esse corruptum. Puto autem legendum ἀφ᾽ ἧς οὐκ ἦν ἀναβολὴ τῆς δίκης. Est enim ἀναβολὴ τῆς δίκης sic dictum, ut ἀναβάλλειν τὴν δίκην, quod significat provocare et, ut loquuntur Iurisconsulti, appellare ab inferiore judice ad superiorem. *Casaubonus.* Omnes codices in vulgata lectione perstant, cujus eundem, qui

admirationem peperit: idque sua fama consecutus est, ut opulentam uxorem Chalcedone pauper duceret, ac Chalcedonius appellaretur. Mithridatem autem colens Eupatorem, eum cum uxore in Pontum est comitatus, et ad summum ab eo honorem evectus: nam judicis ei officium hic demandavit, a cujus sententia non liceret ad regem provocare. Non

Οὐ μέντοι διηυτύχησεν, ἀλλ' ἐμπεσὼν εἰς ἔχθραν ἀδικωτέρων ἀνθρώπου, ἀπέστη τοῦ βασιλέως κατὰ τὴν πρὸς Τιγράνην τὸν Ἀρμένιον πρεσβείαν· ὁ δ' ἄκοντα ἀνέπεμψεν αὐτὸν [3] τῷ Εὐπάτορι, φεύγοντι ἤδη τὴν προγονικὴν βασιλείαν· κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν κατέστρεψε τὸν βίον, εἴθ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως, εἴθ' ὑπὸ νόσου· λέγεται γὰρ ἀμφότερα. Περὶ μὲν τῶν Σκηψίων ταῦτα. Troas.

qui latet, fenfum ante Xylandrum perfpexit etiam vetus interpres. Nolui tamen fine libris recipere alteram. Tantum Venet. 2. dat ἐφ' οἷς et Venet. 1. βουλῇ. In fequ. διηυτύχησεν recte ex codicibus pofuit Cafaubonus, cum antea legeretur διητύχησεν, quod ad marginem Aldinae editionis emendaverat etiam Victorius.

3) Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. praeponunt articulum, vulgo abfentem. Contra βασιλείαν deeft in codicibus meis omnibus, duriori ellipfi. Vetus interpres *e paterno regno fugienti* vertit.

Non tamen ad finem vitae fortuna permanfit fecunda: fed iniquorum hominum inimicitiis intricatus, defecit a rege, cum ab eo legatus ad Tigranem Armenium miffus effet, qui eum invitum Eupatori remifit, jam ex avito fugienti regno: in itinere autem mortuus eft Metrodorus, five regis opera, five e morbo: vtrumque enim fertur. Haec quidem hactenus de Scepfiis.

Leleges. §. 56.

Μετὰ δὲ Σκῆψιν [1] Ἄνδειρα καὶ Πιονία, καὶ ἡ Γαργαρίς. Ἔστι δὲ λίθος περὶ τὰ Ἄνδειρα, ὃς καιόμενος σίδηρος γίνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινος καμινευθεὶς ἀποστάζει ψευδάργυρον, ἣ προσλαβοῦσα χαλκὸν [2] τὸ καλούμενον γίνεται κρᾶμα, ὅ τινες ὀρείχαλκον καλοῦσι· γίνεται δὲ ψευδάργυρος καὶ περὶ τὸν Τμῶλον. Ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ χωρία, ἃ οἱ Λέλεγες κατεῖχον· ὡς δ' αὔτως καὶ τὰ περὶ Ἄσσον.

1) Moſcov. et epitome in ed. Baſil. Ἄνδηρα; ſed per ει codices reliqui cum Stephano. Tum Pariſ. Medic. 3. 4. Πιονίαι, ut vetus interpres; Moſcov. et edd. ante Xylandrum Πιονίας. Sed Πιονία vocatur etiam ab Hierocle p. 663. Tum Medic. 3. προσλαβών.

2) Quis hanc battologiam in optimo ſcriptore ferat: τὸ καλούμενον, ὅ τινες καλοῦσι. Equidem non dubito, vel poſt καλούμενον aliquod deeſſe verbum, vel tollenda certe eſſe haec τὸ καλούμενον. Stephanus ſic locum expreſſit: εἶτα κραθεὶς χαλκῷ ὀρείχαλκος γίγνεται. *Caſaubonus.* Codices cum epitome in vulgata conſentiunt omnes, nec conjecturis proficitur.

§. 56.

Poſt Scepſin Andeira ſunt, et Pionia, et Gargaris. Lapis eſt apud Andeira, qui uſtus in ferrum tranſit: deinde cum quadam terra in camino excoctus, pſeudargyrum ſeu falſum argentum ſtillat: cui ubi eſt aes additum, temperamentum fit, quod vocant, et nonnulli orichalcum dicunt: naſcitur pſeudargyrus etiam apud Tmolum. Haec ſunt loca, quae Leleges tenuerunt: ut et quae circa Aſſum.

§. 57.

§. 57.

Leleges.

Ἔστι δὲ ἡ Ἄσσος ἐρυμνὴ καὶ εὐτειχὴς ἀπὸ θαλάσσης καὶ τοῦ λιμένος, ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἀνάβασιν ἔχουσα· ὥστ' ἐπ' αὐτῆς οἰκείως εἰρῆσθαι δοκεῖ τὸ τοῦ Στρατονίκου τοῦ κιθαριστοῦ·

Ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πεῖραθ' ἵκηαι.

Ὁ δὲ λιμὴν χώματι κατεσκεύασται μεγάλῳ. Ἐντεῦθεν ἦν Κλεάνθης, ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος, ὁ διαδεξάμενος τὴν Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως σχολὴν, καταλιπὼν δὲ Χρυσίππῳ [1] τῷ Σολεῖ· ἐνταῦθα δὲ καὶ Ἀριστοτέλης διέτριψε διὰ τὴν πρὸς Ἑρμείαν τὸν τύραννον κηδείαν. Ἦν δὲ Ἑρμείας εὐνοῦχος, τραπεζίτου τινὸς οἰκέτης· γενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἠκροάσατο καὶ Πλά-

 τωνος

1) Τῷ deeſt in Ven. 1. ut δὲ abeſt in Medic. 4. Pro Σολεῖ Ven. 2. dat βασιλεῖ. In Ἑρμείαν receptam ſcripturam tuentur omnes libri, ut alibi in aliis auctoribus, etſi diſerte per ι efferri monent Harpocration et Etymol. M. h. v. V. Weſſeling. ad Diodor. Sic. 16, 52.

§. 57.

Natura et arte munita eſt Aſſus, a mari et portu rectam et longam habens adſcenſionem: ut convenire ei videatur Stratonici citharoedi:

Aſſon eas, propere exitium ſi tu tibi quaeris.

Portus magno aggere conſtructus eſt. Hinc natus fuit Cleanthes, ſtoicus philoſophus, qui Zenoni Citienſi in ſchola ſucceſſit, et eam Chryſippo Solenſi reliquit. Ibidem etiam Ariſtoteles commoratus eſt ob adfinitatem cum Hermea tyranno. Fuit is Hermeas Eunuchus, cujusdam menſarii famulus; cumque veniſſet Athenas, Plato-

Leleges. τωνος καὶ Ἀριστέλους· ἐπανελθὼν δὲ, τῷ δεσπότῃ συνετυράννησε, πρῶτον ἐπιθεμένῳ τοῖς περὶ Ἀταρνέα καὶ Ἄσσον χωρίοις· ἔπειτα διεδέξατο ἐκεῖνον, καὶ μετεπέμψατο τόν τε Ἀριστοτέλην καὶ Ξενοκράτην, καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶν· τῷ δ' Ἀριστοτέλει καὶ [2] θυγατέρα ἀδελφοῦ συνῴκισε. Μέμνων δὲ ὁ Ῥόδιος ὑπηρετῶν τότε τοῖς Πέρσαις καὶ στρατηγῶν, προσποιησάμενος φιλίαν, καλεῖ πρὸς ἑαυτὸν [3] ξενίας τε ὀνόματι καὶ πραγμάτων προσποιητῶν χάριν· συλλαβὼν δ' ἀνέπεμψεν ὡς τὸν βασιλέα, κἀκεῖ κρεμασθεὶς

2) Casaubonn. Medic. 4. Venet. 1. τὴν θυγατέρα. Pro ἀδελφιδοῦ editionum codices exhibent ἀδελφοῦ cum et sine articulo praemisso, idque, quia verosimilius videtur, probavi. Auctores, qui Aristotelis vitam scripserunt, aut historiam adtigerunt, valde inter se discrepant. V. Meursius ad Hesychium Miles. p. 124. Post pro τότε Moscov. ποτέ.

3) Casaubonn. Moscov. Paris. Medic. 3. Ven. 2. ξενίας τε ἅμα καί. Vulgatam adferunt Medic. 4. Venet. 1. cum vetere interprete. Cum non urgeat necessitas, hanc retinui.

Platonem audivit et Aristotelem. Reversus inde, tyrannidem in Atarnenses et Assios machinanti domino socium se praebuit: post ei successit, accivitque Aristotelem et Xenocratem, eorumque curam habuit: Aristoteli etiam filiam fratris nuptum dedit. At Memnon Rhodius, Persarum eo tempore administer atque dux, simulata amicitia Hermeam ad se vocavit, sub nomine hospitii et simulatorum negotiorum: comprehensumque ad regem misit: ibi Hermeas suspendio adfectus periit: philosophi evase-

σθεὶς ἀπώλετο· οἱ φιλόσοφοι δ' ἐσώθησαν, φεύγον- Leleges.
τες τὰ χωρία, ἃ οἱ Πέρσαι κατέσχον.

§. 58.

Φησὶ δὲ Μυρσίλος Μηθυμναίων κτίσμα εἶναι τὴν Ἄσσον· [1] Ἑλλάνικος δὲ Αἰολίδα φησίν· ὥς τε καὶ τὰ Γάργαρα καὶ ἡ Λαμπωνία Αἰολέων. Ἀσσίων γάρ ἐστι κτίσμα τὰ Γάργαρα, οὐκ εὖ συνοικούμενα· ἐποίκους γὰρ οἱ βασιλεῖς εἰσήγαγον ἐκ Μιλήτου πό- p. 611.
λεως, ἐρημώσαντες ἐκείνην, ὥστε ἡμιβαρβάρους γενέσθαι φησὶ Δημήτριος αὐτοὺς ὁ Σκήψιος ἀντὶ Αἰολέων. Καθ' Ὅμηρον μέντοι ταῦτα πάντα ἦν Λελέγων, οὓς τινὲς μὲν Κᾶρας ἀποφαίνουσιν, Ὅμηρος δὲ χωρίζει.

1) Ante Casaubonum legebatur Ἑλλάνικός τε καὶ, uti exstat in Medic. 3. Paris. Venet. 2. et remoto καὶ in Medic. 4. et Moscov. Casaubonus posuit Καὶ Ἑλλάνικος δὲ Αἰολίδα — Post pro ἐκείνην Moscov. ἐκεῖνοι.

evaserunt, fugientes e locis, quae Persae obtinebant.

§. 58.

Myrsilus Assum a Methymnaeis conditam ait: Hellanicus Aeolicam facit urbem: ut Gargara quoque et Lamponia Aeolidis. Nam ab Assiis condita sunt Gargara, non satis bene habitatoribus instructa: nam e Mileto colonos eo miserunt reges, eam evacuantes: itaque Demetrius Scepsius ait eos de Aeolensibus semibarbaros factos. Homeri aetate omnia ista Lelegum fuerunt: quos Cares nonnulli appellant. Homerus distinxit.

Leleges. Πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες, καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,

Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες.

²Ἕτεροι μὲν τοίνυν τῶν Καρῶν ὑπῆρξαν· ᾤκουν δὲ μεταξὺ τῶν ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ καὶ τῶν καλουμένων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Κιλίκων· ἐκπορθηθέντες δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως μετέστησαν εἰς τὴν Καρίαν, καὶ κατέσχον τὰ περὶ τὴν νῦν ²Ἁλικαρνασσὸν χωρία. Ἡ μέντοι νῦν ³ἐκλειφθεῖσα ὑπ᾽ αὐτῶν πόλις Πήδασος οὐκέτ᾽ ἐστίν.

§. 59.

2) Simplici σ efferunt hic et poſtea Moſcov. Medic. 3. 4. de qua promiſcua ſcriptura cf. ad Melam V. 2. P. 1. p. 493. Tum Medic. 3. 4. ἡ μὲν τοίνυν, ut antea Medic. 4. μέντοι pro μὲν τοίνυν.

3) Medic. 3. Moſcov. ἐκληφθεῖσα; Ven. 1. Medic. 4. et Caſaubonn. ἐξαλειφθεῖσα. Poſt πόλις ſubjiciunt codices omnes Πήδασος, uti etiam ex hoc loco refert Euſtath. ad Homer. Il. 6, 21. p. m. 476, 20. qui et habet ἐκλειφθεῖσα. Sic ἐν Πιδαίῳ (leg. Πηδάσῳ ſ. Πιδάσῳ) Cariae habitaſſe, notat Schol. Villoiſ. ad Il. 10, 429. Nempe turbavit, quod deinceps τὰ Πήδασα legitur. At duplicem fuiſſe urbem, ſatis docuit Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. p. 286. ſ. Addidi igitur tot vocibus admonitus.

Ad mare ſunt Cares, et curvo Paeones arcu,

Et Leleges, et Caucones. — Diverſi ergo a Caribus Leleges, habitabant autem inter Aeneae ditionem et Cilices poëtae: ab Achille autem evaſtati, in Cariam tranſiverunt, et occupaverunt quae circa Halicarnaſſum ſunt loca. Urbs, qua exceſſerunt, Pedaſus, non exſtat.

§. 59.

§. 59. Leleges.

Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῶν Ἁλικαρνασσέων τὰ Πήδασα ὑπ' αὐτῶν ὀνομασθέντα ἦν πόλις, καὶ ἡ νῦν χώρα [1] Πηδασὶς λέγεται. Φασὶ δ' ἐν αὐτῇ καὶ ὀκτὼ πόλεις ᾠκῆσθαι ὑπὸ τῶν Λελέγων πρότερον εὐανδρησάντων, ὥστε καὶ τῆς Καρίας κατασχεῖν τῆς μέχρι Μύνδου καὶ Βαργυλίων· καὶ τῆς Πισιδίας ἀποτεμέσθαι πολλήν. Ὕστερον δ' ἅμα τοῖς Καρσὶ στρατευόμενοι κατεμερίσθησαν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἠφανίσθη τὸ γένος· τῶν δ' ὀκτὼ πόλεων τὰς ἓξ [2] Μαύσωλος εἰς μίαν τὴν Ἁλικαρνασσὸν συνήγαγεν, ὡς

1) Ven. 1. Πήδασος. Pro ᾠκεῖσθαι, quod ferunt editiones, Mofcov. ᾠκῖσθαι, Medic. 3. 4. ᾠκῆσθαι, quod recepi, ut εὐανδρησάντων ex codicibus et editionibus ante Cafaubonianam, in quam irrepfit εὐανδρησάνσαν, quod pofteriores in εὐανδρήσασαν mutandum putarunt. Sequens κατασχεῖν pro μετασχεῖν dedi item libris, ut ἀποτεμέσθαι pro ἀποτέμνεσθαι. Μίνδου minus recte Medic. 4. hic et infra.

2) Mofcov. mutata accentus fede vult Μαυσωλὸς, ut lib. 14. p. 656. At recte vulgo fignatur, ut docet Euftath. ad Homer. Il. 2, 638. p. m. 235, 32. Poft idem Mofcov. συναγέλα,

§. 59.

In mediterraneis autem Halicarnaffi Pedafa urbs fuit ab ipfis nominata, et nunc regio Pedafis dicitur. Octo urbes ajunt in ea a Lelegibus frequentatas civibus: cum olim illi multitudine hominum florerent, ita ut etiam Cariae partem tenerent, quae Myndum usque et Bargylia porrigitur: bonam etiam Pifidiae partem occuparent. Poftea cum Caribus in bellum profecti divifi funt per totam Graeciam, et gens ipfa deleta eft: de octo autem urbibus fex Maufolus in unam Hali-

Leleges. ὡς Καλλισθένης ἱστορεῖ· Σουάγελα δὲ καὶ Μύνδον διεφύλαξε. Τοῖς δὲ Πηδασεῦσι τούτοις φησὶν Ἡρόδοτος, ὅτε μέλλοι τι [3] ἀνεπιτήδειον ἔσεσθαι καὶ τοῖς περιοίκοις, τὴν ἱέρειαν τῆς Ἀθηνᾶς πώγωνα σχεῖν· τρὶς δὲ συμβῆναι τοῦτο αὐτοῖς. Πήδασον δὲ καὶ ἐν τῇ νῦν Στρατονικέων πολίχνιόν ἐστιν. Ἐν ὅλῃ δὲ Καρίᾳ καὶ ἐν Μιλήτῳ Λελέγων τάφοι, καὶ ἐρύματα, καὶ ἴχνη κατοικιῶν δείκνυται.

§. 60.

ἀγέλα, ut editiones ante Xylandrum. Et ſic vetus interpres: *Mindum cum Gela ſervavit.* Reliqui Συναγέλα, quod non magis probari poteſt, ut ex Stephano adparet, a quo Σουάγελα urbs Cariae producitur et ex Carum lingua explicatur. Ita emendarunt hic Caſaubonus et Holſten. ad Stephan. p. 302. Certe propius hoc accedit ad codices, quam quod Harduinus ad Plin. 5, 29. ſubſtituit Θεαγγέλα. Pro Μύνδον Moſcov. falſo Μύνδων.

3) Moſcov. Medic. 3. 4. ἐπιτήδειον, ut editiones ante Xylandrum; Venet. 1. ἐπιτήδιον. Alii ἀνεπιτήδειον, uti jam ex Herodoto 1, 175. reſtituerat Leopardus emend. 7, 11. in Gruteri theſ. crit. T. 3. p. 154. et 15, 24. p. 325. Mox pro Πήδασον Salmaſius ad Stephanum p. 638. ed. Berk. vult Πηδάσιον. Medic. 3. 4. Πήδασον. Verba καὶ ἐν Μιλήτῳ ignorat Moſcov.

Halicarnaſſum conduxit, ut Calliſthenes refert: Suagela et Myndum integras reliquit. Pedaſenſibus his ſcribit Herodotus, et eorum vicinis ſi quid adverſi impenderet, Minervae antiſtitam apud eos barbam edidiſſe: idque ter accidiſſe. Etiamnum in ditione Stratonicenſium eſt Pedaſus oppidulum: in tota autem Caria et Mileti oſtenduntur Lelegum ſepulcra, caſtella, pagorumque veſtigia.

§. 60.

§. 60. Troas.

Μετὰ δὲ τοὺς Λέλεγας τὴν ἑξῆς παραλίαν ᾤκουν Κίλικες καθ' Ὅμηρον, ἣν δὴ νῦν ἔχουσιν Ἀδραμυττηνοί τε καὶ Ἀταρνεῖται, καὶ Πιταναῖοι μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Καΐκου. Διῄρηντο δ' εἰς δύο δυναστείας οἱ Κίλικες, καθάπερ εἴπομεν, τήν τε ὑπὸ τῷ Ἠετίωνι, καὶ τὴν ὑπὸ τῷ Μύνητι.

§. 61.

1) Per η dedi pro ι, ut alibi. V. Stephanus h. v. Ita etiam diserte legitur in Mosсov. et Paris. in quibus et Medic. 3. 4. antea deest δή. Post Ἀταρνεῖται praeeunt Moscov. Paris. Medic. 3. (tantum hic Ἀπαρνεῖται) pro quo Medic. 4. et epitome Ἀταρνῖται. Vulgo editiones Ἀταρνιαῖται. Priorem formam probat Stephanus s. v. Φελλεὺς auctoresque alii, quos producit Holsten. ad Stephan. p. 56. et Valckenar. ad Herod. 1, 160. Sequitur Πιταναία, quam vocem non admittit Medic. 3. in Πιταναίαι mutavit Medic. 4. Vetus interpres *Pitanei*. Reposui ex epitome Πιταναῖοι. Pro Καΐκου Paris. vitiose Καΐου. Τῷ ante Μύνητι deest in Medic. 3. 4.

§. 60.

Proximum post Lelegas litus Cilices Homerici tenebant: quod nunc habent Adramytteni, Atarnaei, Pitanaei usque ad Caici ostia. Divisi fuerunt Cilices in duas, ut dixi, provincias: quarum una Eetioni, altera Myneti pareret.

§. 61.

Troas. §. 61.

Τοῦ μὲν οὖν Ἠετίωνος λέγει πόλιν Θήβην·

Ὠιχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος.

[1] Τούτου καὶ τὴν Χρύσαν τὴν ἔχουσαν τὸ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος ἐμφαίνει, εἴπερ ἡ Χρυσηῒς ἐκ τῆς Θήβης ἑάλω.

[2] Ὠιχόμεθα γάρ (φησιν) ἐς Θήβην·
Τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
p. 612. Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,
Ἐκ δ' ἕλον Ἀτρείδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον.

Τοῦ

1) Casaubonn. Medic. 3. 4. Moscov. Τούτου δὲ καὶ; alii cum editionibus consentiunt. Post Χρύσαν Casaubonn. Venet. 2. Medic. 4. addunt τὴν ἔχουσαν, quod non temere natum excepi. Probaverat etiam olim Casaubonus. Scilicet τὴν Χρύσαν absorpsit τὴν ἔχουσαν.

2) Medic. 3. ᾠχόμεθ' ἐς. Tum Moscov. διαπράθομεν, qui et omittit proximum τε. Porro Medic. 3. 4. δάσαντο. Verba υἷες Ἀχαιῶν desunt in iisdem (in priori etiam praeterea μετὰ σφίσιν) in Moscov. et Paris. qui et omnes excludunt καλλιπάρῃον.

§. 61.

Eetionis urbem Thebam Homerus appellat:

Nos Theben, sacram urbem venimus Eetionis.

Huic etiam Chrysam adscribit, ubi templum Sminthei Apollinis, siquidem Thebae capta fuit Chryseis: addit enim:

Atque e direpta praedam asportavimus omnem,
Inter se recte quam divisere Pelasgi,
Atridae eximium dantes Chryseida munus.

Urbem

Τοῦ δὲ Μύνητος τὴν Λυρνησσόν· ἐπειδὴ Troas.

Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,

τόν τε Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον ἀνεῖλεν Ἀχιλλεύς· ὥστε, ὅταν φῇ ἡ Βρισηΐς·

Οὐδὲ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς

³⁾Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος·

οὐ τὴν Θήβην λέγοι ἄν· αὕτη γὰρ Ἠετίωνος· ἀλλὰ τὴν Λυρνησσόν· ἀμφότεραι δ' ἦσαν ἐν τῷ κληθέντι μετὰ ταῦτα Θήβης πεδίῳ, ὃ διὰ τὴν ἀρετὴν περιμάχητον γενέσθαι φασὶ Μυσοῖς μὲν καὶ Λυδοῖς τοῖς πρότερον, τοῖς δ' Ἕλλησιν ὕστερον, τοῖς ἐποικήσασιν ἐκ τῆς Αἰολίδος καὶ τῆς Λέσβου. Ἔχουσι δὲ νῦν Ἀδραμυττηνοὶ τὸ πλέον· ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ Θήβη καὶ ἡ Λυρνησσὸς, ἐρυμνὸν χωρίον· ἔρημοι δ' ἀμφότεραι·

3) Medic. 3. 4. ἔκτεινε, πέρσε, ut Heyne dedit Il. 19, 296. Cf. fupra p. m. 266.

Urbem autem Mynetis Lyrneffum nominat: fiquidem Achilles Mynetem et Epiftrophum interfecit

Lyrneffum evaftans, et clarae moenia Thebes.

Itaque cum dicit Brifeis:

— neque me plorare finebas,
Cum meus a forti eft occifus Achille maritus,
Atque evaftata urbs clari miferanda Mynetis:

non intelligi debet Thebe, quae Ectionis fuit, fed Lyrneffus: ambae autem fuerunt in campo, qui deinde Thebes dictus fuit campus: de quo ob ejus praeftantiam certamina fuerunt Lydis et Myfis ante, poftea Graecis, qui eo e Lesbo et Aeolide migraverunt. Nunc Adramytteni majorem partem obtinent: ibi enim Theba eft et Lyrneffus, munitum natura caftellum: ambae funt

Troas. ραι· διέχουσι δὲ [4] Ἀδραμυττίου ςαδίους ἡ μὲν ἑξήκοντα, ἡ δὲ ὀγδοήκοντα ὀκτώ, καὶ ἐπὶ θάτερα.

§. 62.

Ἐν δὲ τῇ Ἀδραμυττηνῇ ἐςι καὶ ἡ Χρύσα [1] καὶ ἡ Κίλλα· πλησίον οὖν τῆς Θήβης ἐςὶ νῦν Κίλλα τις τόπος

4) Sic Medic. 3. (tantum ſimplex τ) 4. Moſcov. Pariſ. Cf. ſupra p. m. 252. Vulgo enim Ἀδραμυττείου. Verba καὶ ἡ ἐπὶ θάτερα ignorant Medic. 3. 4. Ven. cum epitome et vetere interprete. Utique ſic turbant. Acute igitur emendavit Tyrwhittus p. m. 53. ὀγδοήκοντα καὶ η̄ *octoginta et octo*. Quod quidem tam apto ſenſu verba connectit, ut recipere auſus ſim.

1) Locus hic laborabat prava diſtinctione, quam ſic emendavit Caſaubonus. Nempe Xylander punctum poſuerat poſt νῦν, prioribus uno tenore connexis. Ante Xylandrum poſt Κίλλα et νῦν diſtinguebatur. Cf. etiam quae monuit de diſtinctione Politus ad Euſtath. in Homerum T. 1. p. 73. Ἐςὶ ante νῦν deeſt in Medic. 3. Pro λεγόμενος, quod primus poſuit Caſaubonus, in Medic. 3. Pariſ. Moſcov. Ven. 2. legitur, ut in prioribus editionibus, λέγεται. Tum pro Κιλλαίου Medic. 3. 4. et edd. ante Caſaubonum Κιλλέου; Ven. 1. Κιλέου; Venet. 2. Moſc. Κιλλέους; Pariſ. Κιλλεούς. Euſtathius ad Homer. Il. 1, 38. p. 25, 49. refert Κιλλαίου; et ſic producit Stephanus ſ. v. Ἑκατόννησοι. Forte codices quidam Κιλλέως dare voluerunt. Sed illud melius habet. Sic in ſequentibus per ε et αι verſatur nomen. Poſt pro αὐτῷ Medic. 4. Venet. 1. non male αὐτόν, ut alibi Noſter, veluti lib. 9. p. m. 451. et pro vulgato Κίλλεος Venet. 2. et

ſunt deſertae: diſtant ab Adramyttio haec LX, illa LXXXVIII. ſtadiis, in diverſam partem.

§. 62.

In Adramyttena eſt et Chryſa et Cilla, nunc Thebae vicina. Locus eſt Cilla,

τόπος λεγόμενος, ἐν ᾧ Κιλλαίου Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερόν· παραῤῥεῖ δ' αὐτῷ ἐξ Ἴδης φερόμενος ὁ Κίλλος ποταμός· ταῦτα δ' ἐστὶ κατὰ τὴν Ἀντανδρίαν· καὶ τὸ ἐν Λέσβῳ δὲ Κίλλαιον ἀπὸ ταύτης τῆς Κίλλης ὠνόμασται· ἔστι δὲ καὶ Κίλλαιον ὄρος μεταξὺ Γαργάρων καὶ Ἀντάνδρου. Φησὶ δὲ Δάης ὁ [2] Κολωνεὺς ἐν Κολωναῖς ἱδρυθῆναι πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πλευσάντων Αἰολέων τὸ τοῦ Κιλλαίου Ἀπόλλωνος ἱερόν· καὶ ἐν Χρύσῃ δὲ λέγουσι Κίλλαιον Ἀπόλλωνα ἱδρύσθαι· ἄδηλον, εἴτε τὸν αὐτὸν τῷ Σμινθεῖ, εἴθ' ἕτερον. Troas.

§. 63.

et Eustathius c. l. ex Nostro, etsi antea ex Porphyrio scribit Κίλλαιος, forsitan adjective. Consentit Politus ad Eustath. in Homer. T. 1. p. 72. Equidem probo Κίλλος cum Casaubono. In sequentibus in hac voce αι constanter praefert Eustathius ex Nostro, ubi inter ε et αι fluctuantur codices et editiones, de quo antea monui. Pro Ἀντανδρίαν Holsten. ad Stephan. p. 36. malit Ἀντανδρίων, quia sic alibi Strabo loqui soleat. Sed et illud rectum est.

2) Medic. 3. 4. Paris. Moscov. Κολωναεύς; alii cum edd. Κολωνεύς. Proprie, ni fallor, dici debebat Κολωναιεὺς, ut Φαραιεὺς et similia, sive ab ipso nomine, sive ab alio gentili Κολωναῖος

Cilla, in quo Apollinis Cillaei est fanum, ac praeterfluit ex Ida delapsus Cillus fluvius: sunt haec juxta Antandriam. Sed et in Lesbo Cillaeum ab hac Cilla nomen habet. Est et Cillaeus mons inter Gargarum et Antandrum. Daës Colonensis ait, Cillaei Apollinis templum primum Colonis fuisse positum e Graecis advectis Aeolensibus. Chrysae quoque Cillaeum Apollinem dedicatum fuisse ferunt: idemne sit cum Smintheo, an alius ab eo, incertum.

Troas.

§. 63.

Ἡ δὲ Χρύσα ἐπὶ θαλάττῃ πολίχνιον ἦν, ἔχον λιμένα· πλησίον δὲ ὑπέρκειται ἡ Θήβη· ¹ ἐνταῦθα δὲ ἦν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος καὶ ἡ Χρυσηΐς· ἠρήμωται δὲ νῦν τὸ χωρίον τελέως· εἰς δὲ τὴν νῦν Χρύσαν τὴν κατὰ Ἁμαξιτὸν μεθίδρυται τὸ ἱερὸν τῶν Κιλίκων, τῶν μὲν εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκπεσόντων, τῶν δὲ εἰς Ἁμαξιτόν. Οἱ δ' ἀπειρότεροι τῶν παλαιῶν ἱστοριῶν ἐνταῦθα τὸν Χρύσην καὶ τὴν Χρυσηΐδα γεγονέναι φασὶ, καὶ τὸν Ὅμηρον τούτου τοῦ τόπου μεμνῆσθαι. Ἀλλ' οὔτε λιμήν ἐστιν ἐνταῦθα· ἐκεῖνος δέ φησιν·

Οἱ

-λωναῖος derives, ut a Κρηταῖος Κρηταιεύς. Talis variatio Κορωνεῖς notata eft ad lib. 9. p. m. 459. Vulgatam igitur formam et hic reliqui.

1) Medic. 3. 4. ἐνταῦθα δ', ut in fimili nexu alibi. Verba ἐνταῦθα — Ἀπόλλωνος defiderantur in Ven. 2. Tum Medic. 3. 4. Mofcov. exhibent ἠρήμωται δὲ νῦν τὸ — uti in fuo codice legit vetus interpres. Vulgo abeft νῦν, quod proximum

§. 63.

Chryfa oppidulum fuit ad mare fitum, portum habens: paulo fupra jacet Thebe: ibi erat Sminthei delubrum Apollinis et Chryfeis. Locus nunc plane defertus eft: fanum Cilicum translatum in eam, quae nunc eft, Chryfam ad Hamaxitum: cum Cilicum alii in Pamphyliam emigraffent, alii Hamaxitum. Qui imperitiores funt prifcarum hiftoriarum, hic fuiffe Chryfam et Chryfeidem putant, Homerumque ejus loci facere mentionem. Atqui hic nullus eft portus. Homerus autem dicit:

Illi

Οἱ δ' ὅτε ² δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο. Troas.

Οὔτ' ἐπὶ θαλάττῃ τὸ ἱερόν ἐςιν· ἐκεῖνος δ' ἐπὶ θαλάττῃ ποιεῖ τὸ ἱερόν·

Ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο·

Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεύς, p. 613.

Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει.

Οὐδὲ Θήβης πλησίον· ἐκεῖνος δὲ πλησίον· ἐκεῖθεν γοῦν ἁλοῦσαν λέγει τὴν Χρυσηΐδα. Ἀλλ' οὐδὲ Κίλλα τόπος οὐδεὶς ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων χώρᾳ δείκνυται, οὐδὲ Κιλλαίου Ἀπόλλωνος ἱερόν· ὁ δὲ ποιητὴς συζεύγνυσιν·

Cc 2 — Ὅς

mum νῦν videtur moviſſe. Paullo inferius ante Ἁμαξιτὸν articulum addunt Medic. 3. 4. Pariſ. et pro εἰς Moſcov. ponit κατά.

2) Xylander δὲ, et hinc Caſaubonianae editiones, unde in Amſtelod. rediit δὴ, quod et eſt in Homero Il. 1, 432. Poſt pro ἐςὶν Caſaubonn. Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. ἔνεςιν. Melius aliorum ἐςίν. Pro Κιλλαίου Medic. 3. 4. ut ſupra, Κιλλέου. Tum iidem cum Moſcov. ὁ ποιητὴς δέ.

Illi intra portum cum pervenere profundum.

Neque templum hic ad mare eſt: poëta autem ad mare ponit:

Pontivaga egreditur Chryſeis pulcra carina.

Iuxta aram quam Dulichius perduxit Ulyſſes,

Inque manus caro patri dedit. —

Neque prope Thebam: at Homerica prope fuit: nam inde abductam ait Chryſeidem. Sed neque Cilla in Alexandrino agro ulla oſtenditur, neque Cillaei templum Apollinis: at poëta conjunxit:

Qui

Troas.

— Ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην. —

Ἐν δὲ τῷ Θήβης πεδίῳ δείκνυται πλησίον· ὅ,τε πλοῦς ἀπὸ μὲν τῆς Κιλικίου Χρύσης ἐπὶ [3] τὸν ναύσαθμον, ἑπτακοσίων που σαδίων ἐσὶν ἡμερήσιός πως, ὅσον φαίνεται πλεύσας ὁ Ὀδυσσεύς. Ἐκβὰς γὰρ εὐθὺς παρίσησι τὴν θυσίαν τῷ θεῷ, καὶ τῆς ἑσπέρας ἐπιλαβούσης μένει αὐτόθι· πρωῒ δὲ ἀποπλεῖ· [4] ἀπὸ Ἁμαξιτοῦ δὲ τὸ τρίτον μόλις τοῦ λεχθέντος διαστήματος

3) Medic. 4. neutrum τὸ praefert, reliqui τόν. Post pro vulgato ἑξήκοντα, quod reddit vetus interpres, omnes codices et Casaubonn. et mei praeferunt recte ἑπτακοσίων, quia subjicit ἡμερήσιος, unde hanc lectionem adferuit etiam Casaubonus. Ita et in suo codice legit Eustathius, qui ad Homer. Il. 1, 432. p. m. 98, 31. nostrum locum repetit. Cf. ad eum Politus et Salvinus T. 1. p. 249. et quae de diurna navigatione notavi ad Melam V. 3. P. 2. p. 646. Post pro πως Medic. 3. πλοῦς, quod ex superioribus huc valet, et pro εὐθὺ uterque εὐθὺς, quippe de tempore. Quod quia praeeunt codices, secutus sum praeceptionem Phrynichi p. 42. de qua cf. notata a Wesselingio ad Diodor. 2, 12. Et sic recte Noster lib. 8. p. m. 192.

4) Post ἀπὸ Medic. 3. Moscov. ponunt δὲ, Medic. 4. idem projicit post Ἁμαξιτοῦ, et hinc iidem in sequentibus excludunt, ubi in edd. adparet demum post τρίτον. Adparet hinc, quo-

Qui Chrysam Cillamque tenes. —

At in Thebes campo propinqua visitur. Et navigatio a Cilicia Chrysa ad Nausthathmon, DCC fere est stadiorum, unius adeo diei: quantam videtur Ulysses confecisse. Nam navem egressus, statim sacrificium deo praebet: deinde vespera occupante, ibi pernoctat: mane avehitur. Ab Hamaxito autem vix

ματός ἐστιν, ὥστε παρῆν τῷ Ὀδυσσεῖ αὐθήμερον ἀναπλεῖν ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τελέσαντι τὴν θυσίαν. Ἔστι δὲ καὶ Κίλλου μνῆμα περὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Κιλλαίου Ἀπόλλωνος χῶμα μέγα· ἡνίοχον δὲ τοῦτον Πέλοπός φασιν ἡγησάμενον [5] τῶν τόπων, ἀφ' οὗ ἴσως ἡ Κιλικία, ἢ ἔμπαλιν. Troas.

quomodo codices locum distinctum voluerint. Editiones enim ante Casaubonum distinguunt post ἀποπλεῖ, inde ab hoc post Ἁμαξιτοῦ. Secutus sum libros illos. Τὸν ναύσταθμον ex Medic. 3. pro τὸ ν. propter superius recepi.

5) Moscov. τὸν τόπον. Pro ἔμπαλιν, quod constanter servant omnes libri, Eustathius ad Homer. Il. 1, 38. p. m. 25, 48. ex hoc loco repetit ἀνάπαλιν. Xylander male asteriscum hic adposuit, quod putaret, aliquid deesse, nisi quis fortasse Ciliciam quandam cognomento ἔμπαλιν noverit. Certe inauditum nomen. Casaubonus sine causa invitis libris probat Eustathii ἀνάπαλιν, at rectius monet ex eodem, nihil deesse. Cf. Politus ad Eustathium T. 1. p. 72.

vix tertium ejus intervalli est: itaque sic licuisset Ulyssi sacris operato eadem die ad nausthathmum redire. Est etiam tumulus magnus prope fanum Cillaei Apollinis, monumentum Cilli cuiusdam: quem ferunt Pelopis fuisse aurigam, ac principem in ea duxisse loca, a quo fortasse Ciliciae nomen est, aut e contrario.

Troas.

§. 64.

Τὰ οὖν περὶ τοὺς Τεύκρους καὶ τοὺς μύας, ἀφ' ὧν ὁ Σμινθεὺς, ἐπειδὴ [1] σμίνθιοι οἱ μύες, δεῦρο μετενεκτέον. Παραμυθοῦνται δὲ τὴν ἀπὸ μικρῶν ἐπίκλησιν τοιούτοις τισί. Καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν [2] παρνόπων, οὓς οἱ Οἰταῖοι κόρνοπας λέγουσι, Κορνοπίωνα τιμᾶ-

1) Sic libri omnes. Aliis ſunt σμίνθοι, ut docent notata ad Heſychium V. 2. p. 1230. Atque ita hic vult Caſaubonus, uti Villoiſonius ad Apollonium in Lex. ſ. v. Σμινθεῦ, ubi etiam exſtat σμίνθιοι. Ante μικρῶν Moſcov. ponit τῶν.

2) Moſcov. παρνοπῶν. Tum idem, Medic. 3. 4. Pariſ. ut vetus interpres, editiones ante Xylandrum Ὀτέοι, hic Οἰτταίοι, Caſaubonus et reliqui Οἰταῖοι, uti hinc legitur in Euſtathio ad Homer. Il. 1, 39. p. m. 26, 17. Poſt pro κόρνοπας Medic. 4. κώνοπας et proxime poſt Κωνοπίωνα, uti vetus interpres; priores editiones ante Xylandrum κωνοπῶν — κώνοπας — Κωνηπιῶνα; formam hodiernam loco adfinxit Xylander, adhibito Euſtathio c. l. qui ita refert: Οἰταῖοι Κορνωπίωνα λέγονται τιμᾷν Ἡρακλέα χάριν ἀκρίδων ἀπαλλαγῆς, ἤτοι παρνόπων, οὓς ἐκεῖνοι κόρνοπας λέγουσι. Ad quem locum legenda eſt diſputatio Politi T. 1. p. 74. qui verba ſic conſtituit: καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν κωνώπων, οὓς οἱ Οἰταῖοι κώρνωπας λέγουσι, Κωρνωπιῶνα — ἀπαλλαγῆς χάριν; nempe inſerto ρ ex ipſorum dialecto, quia, ſi κών. dixiſſent, non opus fuiſſet peculiarem eorum

§. 64.

Enimvero quae de Teucris et muribus traduntur, unde Smintheo nomen ſit, quando Sminthii ſunt mures, huc ſunt transferenda. Excuſant autem hanc a parvis denominationem talibus quibusdam exemplis. Nam Oetâei Herculem a locuſtis, quas Parnopes Graeci, Kornopes ipſi nominant, Cornopionem appellatum venerantur,

Troas.

μᾶσθαι παρ' ἐκείνοις Ἡρακλέα ἀπαλλαγῆς ἀκρίδων χάριν· Ἰποκτόνον δὲ παρ' Ἐρυθραίοις τοῖς τὸν [3] Μελιοῦντα οἰκοῦσιν· ὅτι φθαρτικὸς τῶν ἀμπελοφάγων ἰπῶν· καὶ δὴ παρ' ἐκείνοις μόνοις τῶν Ἐρυθραίων τὸ

eorum dialectum notare; πάρνοπας huc transiiſſe putat ex ſubjecta de Boeotiis narratione, in qua de locuſtis agat, ut hic tantum de culicibus. Codices tamen refragantur, quorum vero plerique ſequentem vocem ἀκρίδων omittunt. Politus c. l. eandem etiam rejicit et ab Euſtathio c. l. explicationis cauſa adjectam putat, unde in Strabonem migraverit. At agnoverunt Venet. 1. Moſcov. Pariſ. Medic. 3. et Heſychius παρνόπας etiam explicat ἀκρίδας, ut alii, qui ad Heſychium T. 2. p. 883. memorantur. Quare non movi. Ceterum Atticis dicebatur Παρνόπιος. V. Pauſan. 1, 24, 8. unde hic illa vox probatur.

3) Μελιοῦντα tenent libri omnes, tantum vetus interpres praebet *Miliuntem.* Cum ignotum ſit Μιλιοῦς, Xylander emendat Μηλιοῦς, et intelligit de Erythraeis, quorum urbis in Boeotia meminit Plinius 4, 7. qui a Maliaco ſinu non ita procul abfuerunt. Sed ipſe parum huic conjecturae tribuit, dum infirmam vocat. Propius metam ferit Holſten. ad Ortelium p. 119. qui emendat Μίμαντα, qui mons Erythris Ioniae imminebat, ut ex ipſo Strabone lib. 14. p. 645. in. diſcitur. Quod enim narrat Pauſanias 7, 5, 3. Erythris fuit templum Herculis, quare etiam in illorum numis idem ſaepe ejusque inſignia expreſſa conſpiciuntur. V. Bayeri opuſc. p. 46. ed. Klotz. et Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 2. p. 523. Ante φθαρτικὸς articulum ponit Medic. 4. Tum ἰπῶν habet et ex corr. ἱππῶν, Venet. 2. εἰπῶν, ut Pariſ. qui et antea dat Εἰποκτόνον.

tur, quo a locuſtis ipſos liberaverit. Ipoctonum Herculem Erythraei, ad Meliunta accolentes, colunt, quia ipes (vermes ſunt, a quibus vites corroduntur) exſciderit: nam apud ſolos Erythraeos ea vitium

Troas. θηρίον τοῦτο μὴ γενέσθαι. Ῥόδιοι δὲ [4] Ἐρυθιβίου Ἀπόλλωνος ἔχουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ἱερὸν, τὴν ἐρυσίβην καλοῦντες ἐρυθίβην· παρ' Αἰολεῦσι δὲ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ [5] μείς τις καλεῖται Πορνοπίων, οὕτω τοὺς πάρνοπας καλούντων Βοιωτῶν, καὶ θυσία συντελεῖται Πορνοπίωνι Ἀπόλλωνι.

§. 65.

4) Ven. 1. Ἐρεθιβίου; Parif. Ἐριθιβίου; Ven. 2. Ἐριβίου; edd. ante Xylandrum Ἐριθιβοίου, Xylander Ἐρυθιβοίου, poft Ἐρυθιβίου. Poft Parif. ἐρεθίβην, ut Medic. 4. qui et antea dat ἐρισίβην. Receptam fcripturam in fingulis probat etiam Euftathius c. l. ut aliorum fcriptura eadem, fi addideris Romanorum *Robigum* inde dictum, et *Robigalia.* Per ι enim in fecunda rarius legitur. V. Hefychius T. 1. p. 1434.

5) Vulgo μιςὶς, quod tamquam corruptum damnarunt Xylander et Cafaubonus. Ille nihil remedii tentavit; hic primum ex MSStis fuis notavit μῦς τις, uti legitur etiam in Medic. 3. 4. Venet. 1. pro quo Mofcov. μύσων τις, Parif. et Ven. retinent μιςίς; deinde leg. fufpicatur μείς τις Π. quemadmodum apud Athenienfes fuit *Scirophorion* menfis a Scirade Minerva fic dictus; μεὶς autem effe μὴν apud Aeoles. Occurrit tamen fic etiam apud alios. Cf. Horrei obferv. ad Herodot. p. 330. Adridet undique haec conjectura. In fequentibus Cafauboniani quidam, Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. pro vulgato πόρνοπας dant πάρνοπας, quod Cafaubonus probabiliter tuetur, quum videatur Strabo fignificare, Boeotos aliquid in hac voce ab aliis differre, certumque

vitium peftis non nafcitur. Rhodii in fua regione Erythibii Apollinis templum habent, ab rubigine frugum averfa fic dictum, quae ipfis erythiba, alias eryfibe dicitur. Ab Aeolenfibus, qui in Afia funt, menfis quidam Pornopion dicitur, cum Boeoti fic appellent parnopas: et facrificatur Pornopioni Apollini.

§. 65.

§. 65. Troas.

Μυσία μὲν οὖν ἐστιν ἡ περὶ τὸ Ἀδραμύττιον· ἦν δέ ποτε ὑπὸ Λυδοῖς, καὶ νῦν Πύλαι Λύδιαι καλοῦνται ἐν Ἀδραμυττίῳ, Λυδῶν, ὥς φασι, τὴν πόλιν ἐκτικότων. Μυσίας δὲ Ἄστυρα τὴν πλησίον κώμην φασίν. Ἦν δὲ πολίχνη ποτὲ, ἐν ᾗ τὸ τῆς [1] Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἄλσει, προστατούμενον μεθ' ἁγιστείας ὑπ' Ἀντανδρίων, οἷς μᾶλλον γειτνιᾷ· διέχει δὲ τῆς παλαιᾶς Χρύσης εἴκοσι σταδίους, καὶ αὐτῆς ἐν ἄλσει τὸ ἱερὸν ἐχούσης. Αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἀχίλλειος χάραξ· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ἀπὸ πεντήκοντα σταδίων ἐστὶν ἡ Θήβη [2] ἔρημος, ἥν φησιν ὁ ποιητὴς p. 614.

Cc 5 ὑπὸ

que fit Athenienses πάρνοπας dicere folitos fuiffe. Poft pro Πορνοπίῳ editionum Cafaubonn. Parif. Mofcov. Venet. 1. 2. Medic. 3. 4. cum vetere interprete exhibent Πορνοπίωνι, quod repofui. Παρνόπιος a πάρνοψ erat Atticorum, ut fupra notavi.

1) Mofcov. Ἀστυρινῆς. Cf. fupra p. 606. f. Tum Parif. μετὰ, uti paffim. Pro ᾗ μᾶλλον recrius Parif. Mofcov. Medic. 3. 4. οἷς μᾶλλον.

2) Deeft haec vox in Venet. 1. et Medic. 3. Tum Medic.

§. 65.

Myfia ergo eft circa Adramyttium. Ea urbs aliquando fub Lydis fuit: et nunc portae Lydiae vifuntur Adramyttii: quod Lydi urbem eam condiderint. Myfiae autem propinquum pagum dicunt Aftyra, olim oppidum, in cujus luco templum Aftyrenae Dianae eft, cui Antandrii religiofe praefunt, quibus id eft vicinius: diftat ab antiqua Chryfa ftadia xx: cujus et ipfius in luco templum. Ibidem eft et Achillis vallum. Inde ad quinquagefimum ftadium Thebe eft, deferta.

Troas. ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσσῃ· οὔτε δὲ Πλάκος, ἢ Πλὰξ ἐκεῖ τι λέγεται, οὔθ' ὕλη ὑπέρκειται· καίτοι πρὸς τῇ Ἴδῃ. Ἀστύρων δ' ἡ Θήβη διέχει εἰς ἑβδομήκοντα σταδίους,[3] Ἀνδείρων δὲ ἑξήκοντα· πάντα δὲ ταῦτά ἐστι τὰ ὀνόματα τόπων ἐρήμων, ἢ φαύλως οἰκουμένων, ἢ ποταμῶν χειμάῤῥων· τεθρύλληται δὲ διὰ τὰς παλαιὰς ἱστορίας.

§. 66.

Πόλεις δ' εἰσὶν ἀξιόλογοι Ἄσσος τε καὶ Ἀδραμύττιον. Ἠτύχησε δὲ τὸ Ἀδραμύττιον ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ· τὴν γὰρ βουλὴν ἀπέσφαξε τῶν πολι-

dic. 3. 4. conjuncte ὑποπλάκῳ, et pro Πλάκος iidem cum Venet. 1. et Casaubonianis ὑπόπλακος. Et sic utrumque refert vetus interpres. Proximum nomen vulgatam tuetur. Plura in varias partes disputata dabunt ad Homer. Il. 2, 691. et 6, 396. Eustathius et Scholiastae cum interpretibus.

3) Edd. ante Xylandrum Ἀνδήρων, uti post. V. supra ad p. 610. in. Tum Paris. Medic. 3. 4. ταῦτ' ἐστί. Posterior τεθρύλητται, de quo passim monui.

ta, quam Homerus sub Placo sitam ait, sylvosa. At neque Placos, aut Plax (*tabulam, aut ei similem planitiem interpretere*) ulla ibi est, neque sylva superne imminet loco, quanquam sit ad Idam. Ab Astyris Thebe abest stadia ad LXX, ab Andeiris ad LX. Haec autem omnia sunt nomina locorum desertorum, aut male habitatorum, aut fluminum torrentium: celebrata tamen sunt ob antiquas historias.

§. 66.

Urbes sunt memorabiles Assus et Adramyttium. Bello Mithridatico male acceptum fuit Adramyttium.

πολιτῶν Διόδωρος στρατηγὸς, χαριζόμενος τῷ βασιλεῖ· προσποιούμενος δ' ἅμα τῶν τε ἐξ ἀκαδημίας φιλοσόφων εἶναι, καὶ δίκας λέγειν, καὶ σοφιστεύειν τὰ ῥητορικά· καὶ δὴ [1] καὶ συναπῆρεν εἰς τὸν Πόντον τῷ βασιλεῖ· καταλυθέντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἔτισε δίκας τοῖς ἀδικηθεῖσιν· ἐγκλημάτων γὰρ ἐπενεχθέντων ἅμα πολλῶν, ἀπεκαρτέρησεν αἰσχρῶς, οὐ φέρων τὴν δυσφημίαν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Ἀνὴρ δὲ [2] Ἀδραμυττηνὸς ῥήτωρ ἐπιφανὴς γεγένηται Ξενοκλῆς, τοῦ μὲν Ἀσιανοῦ χαρακτῆρος, ἀγωνιστὴς δὲ, εἴ τις ἄλλος, καὶ εἰρηκὼς ὑπὲρ τῆς Ἀσίας ἐπὶ τῆς συγκλήτου, καθ' ὃν καιρὸν αἰτίαν εἶχε Μιθριδατισμοῦ. Troas.

§. 67.

1) Alterum καὶ abest in Medic. 3. Post Medic. 4. τόπον pro Πόντον, inepte, ut Venet. 2. αἴτησε, et pro δυσφημίαν Moscov. βλασφημίαν. Idem deinde πόλει insertum tulit. Praeterea editiones ante Casaubonum δυσφημίην, sine causa.

2) Edd. ante Xylandrum Ἀδραμυττινὸς, ut supra. Tum Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Venet. 1. 2. cum Casaubonn. post ἀγωνιστὴς apte inserunt δὲ, quod vulgo in edd. abest.

tium. Nam praetor Diodorus in gratiam regis senatum occidit, cum quidem se Academicum philosophum, et causidicum, et rhetorem profiteretur interim: et quidem in Pontum etiam cum rege abiit: eo autem dejecto, poenas ille dedit maleficio affectis: nam cum multa simul ei crimina intentarentur, turpiter se ipsum inedia confecit, non ferens dedecus tantum: idque in nostra patria. Orator insignis Adramyttenus exstitit Xenocles, Asiaticae formam orationis sectatus, et, si quis alius, vehemens. Is pro Asia ad senatum oravit, quo tempore ea Mithridatis partibus favere insimulata fuit.

§. 67.

Troas.

§. 67.

Πρὸς δὲ τοῖς Ἀςύροις λίμνη καλεῖται Σάπρα [1] βαραθρώδης εἰς ῥαχιώδη τῆς θαλάττης αἰγιαλὸν τὸ ἔκρηγμα ἔχουσα. Ὑπὸ δὲ τοῖς [2] Ἀνδείροις ἱερόν ἐςι μητρὸς θεῶν Ἀνδειρηνῆς ἅγιον, καὶ ἄντρον ὑπόνομον μέχρι Παλαιᾶς. Ἔςι δ' ἡ Παλαιὰ κατοικία τις

1) In editionibus legitur Σαπραθρώδης, cujus fenfum fe ignorare faffus eft Xylander, et mendum agnovit. Tollunt codices aliqui Cafauboniani, ex quibus alii vulgatam praeferunt, et mei omnes, qui fubftituunt bene βαραθρώδης, quod et probavit facile Cafaubonus. Antea pro πρὸς δὲ in Ven. 2. eft παρὰ δέ.

2) Medic. 3. Ἀνδειρίοις; Parif. Ἀδρίοις. Poft Mofcov. Ἀνδειρηνοῖς; edd. ante Xyl. Ἀνδηρινῆς. In voce χείμαῤῥος nullum fubeffe fenfum idoneum, acute vidit Cafaubonus. Unde enim conligere potuit paftor eundem effe torrentem, et quae commodi fpes movere poterat eum, ut in cavernam delapfus eum inquireret? Emendat igitur χίμαρος. Et ecce adfunt Medic. 3. et Mofcov. qui eam emendationem tueantur, a quibus prope abfunt Parif. Ven. 2. in quibus exftat χείμαρος. Ἄνδιρα habet Parif. Mofcov. et pro Ἑρμείου, de quo fupra, Mofcov. Medic. 3. 4. Venet. 1. Parif. et edd. ante Cafaubonum Ἑρμίνου, qui repofuit Ἑρμείου, ut in margine Aldinae ed. emendaverat Victorius, et ex noftro loco refert Euftath. ad Homer. Il. 2, 628. p. m. 269, 37. etfi Grammatici quidam per ι malunt Ἑρμίας. V. ad Hefychium T. 2. p. 1349. et Valckenar. ad Herodot. 1, 160.

§. 67.

Apud Aftyra lacus eft, nomine Sapra, voraginofus, qui erumpit in litus maris, afperis faxis in dorfi fpeciem porrectis afperum. Sub Anderis delubrum eft Matris deorum Anderenae facrum, et antrum cuniculi in morem fub terra usque ad Palaeam pertinens. Palaea vicus quidam

τις οὕτω καλουμένη, διέχουσα τῶν Ἀνδείρων ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίους· ἔδειξε δὲ τὴν ὑπονομὴν χίμαρος ἐμπεσὼν εἰς τὸ στόμα, καὶ ἀνευρεθεὶς τῇ ὑστεραίᾳ κατὰ Ἄνδειρα ὑπὸ τοῦ ποιμένος κατὰ τύχην ἐπὶ θυσίαν ἥκοντος. Ἀταρνεὺς δ' ἐστὶ τὸ τοῦ Ἑρμείου [3] τυραννεῖον· εἶτα Πιτάνη, πόλις Αἰολικὴ, δύο ἔχουσα λιμένας· καὶ ὁ παραῤῥέων αὐτὴν ποταμὸς Εὔηνος, ἐξ οὗ τὸ ὑδραγωγεῖον πεποίηται τοῖς Ἀδραμυττηνοῖς. Ἐκ δὲ τῆς Πιτάνης ἐστὶν Ἀρκεσίλαος, ὁ ἐκ τῆς ἀκαδημίας, Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως συσχολαστὴς παρὰ Πολέμωνι. Καλεῖται δὲ καὶ ἐν τῇ Πιτάνῃ τὶς τόπος Troas.

3) Parif. τυράννιον. Pro Εὔηνος Medic. 4. Εὔοινος. Tum pro verbis ὕδωρ ὑδραγωγεῖται, quae adferunt editiones, Cafaubonn. Medic. 3. 4. Parif. Ven. 1. 2. ὑδραγωγεῖον πεποίηται. Cafaubonus nec illam lectionem improbat, nec hanc fibi difplicere addit. Cum vulgata Aldum habeat auctorem, altera omnibus codicibus fulciatur, hanc praeferendam putavi. Tum, ut alibi, Ἀδραμυττινοῖς, ut edd. ante Xylandrum. Poft Medic. 3. 4. Ἀρχελίλαος. In ed. Cafauboni irrepfit Ἀρκεσίλαιος, quod male repetierunt pofteriores. V. ad Melam V. 2. P. 1. p. 541 fq. de fcriptura. Κιττιέως in edd. ante Xylandrum legebatur, de quo fupra p. 610.

dam eft, ab Anderis cxxx ftadiis diffitus. Eum fubterraneum fpecum demonftravit caper, cum incidiffet in os ejus, et poftridie juxta Andera a paftore repertus effet, forte fortuna ad facrificium eunte. Atarneus regia fuit Hermeiae tyranni. Sequitur Pitane, urbs Aeolica, duos habens portus: et fluvius Evenus eam praeterfluens, e quo per aquaeductus Adramytteni aquam fibi comparant. Pitane patria fuit Arcefilai academici, qui cum Zenone una Citieo audivit Polemonem. Vocatur etiam

Troas. τόπος [4] ἐπὶ θαλάττῃ Ἀταρνεὺς ὑπὸ τῇ Πιτάνῃ, κατὰ τὴν καλουμένην νῆσον Ἐλαιοῦσσαν. Φασὶ δ' ἐν τῇ Πιτάνῃ τὰς πλίνθους ἐπιπολάζειν ἐν τοῖς ὕδασι, καθάπερ καὶ ἐν τῇ [5] Τυῤῥηνίᾳ νησὶς πέπονθε· κουφοτέρα γὰρ ἡ γῆ τοῦ ἐπισόγκου ὕδατός ἐστιν, ὥστ' ἐποχεῖσθαι. Ἐν Ἰβηρίᾳ δέ φησιν ἰδεῖν Ποσειδώνιος
p. 615. ἔκ τινος γῆς ἀργιλώδους, ᾗ τὰ ἀργυρώματα ἐκμάττεται,

4) Sic, probante praeter Casaubonum ipsa re, ex Casaubonn. et meis omnibus reposui pro ἐν τῇ θαλάττῃ. Prius reddidit etiam vetus interpres. Cf. Herodot. 1, 160. In voce ἔχουσαν, quem Medic. 4. et Ven. 1. omiserunt, recte haerent interpretes. Xylander sic: „Lego, dum quid melius offeratur, ἀνέχων νησίς. Forte νησίς τις." Sic. Casaubonus omnino suspectam vocem pronuntiat. Tentavit Palmerius in emendatt. ad Gr. auctor. p. 341. et emendavit Ἐλεοῦσαν, [Ἐλαιοῦσσαν] quae insula a Plinio 5, 38. f. 31. in Aeolide commemoretur. Satis apte, cum insulae nomen desideretur. Quam conjecturam recepi, cum et rei et librorum scripturae sit accommodata.

5) Moscov. Τυραννίᾳ; Paris. Τυρανίᾳ. In diversam partem corruptio notata est ad lib. 10. p. m. 246. Pro ἐπισόγκου, quod cum epitome habent omnes libri, Xylander malebat ἐπεισόγκου; sine causa, Schneider in Lex. Gr. h. v. ἰσόγκου. Tum Moscov. Medic. 3. Paris. ἀργιλλώδους; Medic. 4. ἀργυλώδους. Alii per simplex λ; utrumque ex usu promiscuo. Pro ᾗ recte Moscov. ᾗ.

etiam apud Pitanen quidam juxta mare locus Atarneus, ad insulam, quae Elaeusia vocatur. Ajunt apud Pitanam lateres coctos in aqua non subsidere: quod et in quadam parva Etrusci maris insula evenit: levior enim est terra, quam aqua, cui iniicitur: ideoque ea innatat. Posidonius in Hispania se vidisse affirmat e quadam terra argillacea, qua

τεται, πλίνθους πηγνυμένας καὶ ἐπιπλεούσας. Μετὰ δὲ τὴν Πιτάνην ὁ Κάϊκος εἰς τὸν [6] Ἐλαΐτην καλούμενον κόλπον ἐν τριάκοντα ςαδίοις ἐκδίδωσιν. Ἐν δὲ τῷ πέραν τοῦ Καΐκου, δώδεκα διέχουσα τοῦ ποταμοῦ ςαδίους, [7] Ἐλαία πόλις Αἰολικὴ, καὶ αὕτη Περγαμηνῶν ἐπίνειον, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ςαδίους διέχουσα τοῦ Περγάμου. Troas.

§. 68.

6) Sic dedi, secutus exempla codicum omnium et Casaubonianorum et meorum. Aldus invexit Ἐλαϊτικὸν, quod quidem est usitatius. Attamen nec altera forma sperni propter codices potest, cum ab Ἐλαία descendat Ἐλαΐτης, ut docent multi numi, etsi Stephanus vult Ἐλαιίτης, ubi tamen Holstenius p. 108. ex MSSto Regio producit Ἐλαΐτης. Cf. idem ad Ortelium p. 73. et quae supra notata sunt ad Strabon. p. m. 376. in. Sic infra c. 4, 2. Nec obstat, quod paullo post Ἐλαϊτικὸς vocatur, quia Strabo talia variat.

7) Paris. Medic. 3. Ἐλέα πόλις; Medic. 4. Ἐλεάπολις. At Ἐλέα fuit urbs Italiae a nostra sic distincta, ut diserte monet Stephanus h. v. et ex eo Eustathius ad Homer. Odyss. 23, 190. p. m. 810, 11. Pro αὕτη Moscov. αὐτή. In sequentibus ex codicibus suis Casaubonus adfert ςαδίοις δ. τῆς Περγάμου, quibus adsentiuntur Venet. 1. levi discrimine Ven. 2. ςάδιοις δ. ςαδίοις δ. τοῦ Π. Medic. 4. τῆς Περγάμου. Ceteri in vulgata consentiunt cum Eustathio ad Homer. Odyss. 11, 519. p. m. 452, 48. et 23, 190. p. 810, 12. Et sic epitome p. 177. Hudf. tantum quod crebra variatione habet ςάδια pro ςαδίους. Et sic alibi διέχειν construitur, uti τὸ Πέργαμον infra apud Nostrum occurrit.

qua argenteà detergent vasa, lateres concretos et aquae innatantes. Post Pitanam Caicus stadiis XXX in Elaiticum sinum se effundit. Trans Caicum XII a flumine stadiis Elaea est urbs Aeolica, eademque Pergamenorum navale, CXX stadiis distans a Pergamo.

§. 68.

Aeolis.

§. 68.

Εἶτ' ἐν ἑκατὸν σαδίοις ἡ Κάνη, τὸ ἀνταῖρον ἀκρωτήριον τῷ Λεκτῷ, καὶ ποιοῦν τὸν [1] Ἀδραμυττηνὸν κόλπον, οὗ μέρος καὶ ὁ Ἐλαϊτικός ἐσι. Κάναι δὲ πολίχνιον Λοκρῶν, τῶν ἐκ Κύνου, κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου τὰ νοτιώτατα, κείμενον ἐν τῇ Καναίᾳ· αὕτη δὲ μέχρι τῶν Ἀργινουσσῶν διήκει καὶ τῆς ὑπερκειμένης ἄκρας, ἣν [2] Αἰγᾶ τινὲς ὀνομάζουσιν ὁμωνύμως

1) Parif. Ἀδραμυττινὸν, ut Euftath. ad Homer. Odyff. 23, 190. p. m. 810, 12. de quo aliquoties monitum. Pro Κύνου Medic. 3. 4. et edd. ante Xylandrum Κύκνου, qui recte Κύνου repofuit. Deinceps Mofcov. καὶ τὰ ἄκρα, nota confufione. Cf. ad lib. 10. p. m. 153. et alibi paffim. Pro Καναίᾳ Medic. 3. Mofcov. Parif. Κανέᾳ. Tum dedi Ἀργινουσσῶν, ut alibi haec efferuntur in libris.

2) Medic. 4. αἰγᾶ, corr. αἰγάν. Longius aberrat Euftathius ad Homer. Il. 2, 447. p. m. 191, 13. qui ex hoc loco ita refert: αἰγὶς ὄρος καὶ ἄκρα κατὰ ἔκτασιν τῆς δευτέρας συλλαβῆς περί του τὰ κατὰ Λέσβον. Sic et Schol. Waffenb. ad Homer. c. l. Αἰγάτης Stephanus, in quo male coaluit τῆς, quod ad fequens nomen pertinet, cum Αἶγα. Tum de accentu jufta movetur dubitatio. Nempe ab Αἶγα non poteft defcendere Αἰγᾶν, immo ab Αἴξ, quod ab Artemidoro factum reprehendit Stephanus, unde ejus caufa haec a Strabone notata fuiffe

§. 68.

Hinc intra centum ftadia Cana eft, promontorium Lecto oppofitum, Adramyttenumque conficiens finum, cujus pars eft Elaiticus. Canae autem oppidulum eft Locrenfium, e Cyno eo profectorum, juxta extremas Lesbi verfus meridiem partes, fitum in regione Canaea: ea regio usque ad Arginuffas pertinet, iisque imminens promontorium, quod Aega nonnulli appel-

μως τῷ ζώῳ· δεῖ δὲ μακρῶς τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν Αἰγᾶν, ὡς Ἀκτᾶν, καὶ Ἀρχᾶν· οὕτω γὰρ καὶ τὸ ὄρος ὅλον ὠνομάζετο, ὃ νῦν Κάνην καὶ Κάνας λέγουσι. Κύκλῳ δὲ περὶ τὸ ὄρος πρὸς νότον μὲν καὶ [3] δύσιν ἡ θάλασσα· πρὸς ἕω δὲ τὸ Καΐκου πεδίον ὑπόκειται, πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ Ἐλαΐτις· αὐτὸ δὲ καθ' αὑτὸ ἱκανῶς συνέσταλται· προσνεύει δὲ [4] καὶ ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ὅθεν αὐτῷ καὶ τοὔνομα· ὕστερον δὲ αὐτὸ Aeolis.

fuiſſe diſcitur. Cf. etiam Conſtantinus Porphyrog. de them. 1, 17. ubi hunc Strabonis locum repetit. Scribendum igitur eſt Αἰγᾶ, ut Ἀθηνᾶ. Cf. de hoc Politus ad Euſtathium in Homer. T. 1. p. 485.

3) Moſcov. δύσος et δύσιν; Pariſ. edd. ante Caſaubonum δύσεως.

4) Editiones καὶ καθ' αὑτό. Codices Caſaubonn. omnesque mei cum Euſtathio ad Homer. Il. 2, 447. p. m. 191, 14. προσνεύει δὲ ſ. δ' ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον π. Videntur verba καθ' αὑτὸ incuria librarii temere ex ſuperiori verſu irrepſiſſe, uti etiam exiſtimat Politus ad Euſtath. T. 1. p. 483. Et ſic vetus interpres. Caſaubonus ita probat codicum lectionem, ut retineat αὑτὸ mutatum in αὐτό. Equidem preſſius reddidi codices. Poſt Σαπφὼ Caſaubonus ex ſuis MSStis adjecit φησὶ, quod deeſt in Moſcov. Medic. 3. Ven. 2. et edd. ante Caſaubonum. Agnovit cum aliis codicibus vetus interpres.

appellant, quaſi capram: eſt autem Aegan pronunciandum, ut archan et actan: ſic enim totus mons appellatur, quem nunc Canen et Canas appellant. Circa eum montem in orbem, verſus meridiem et occaſum ſolis mare eſt: verſus orientem Caici campeſtria ſubjacent: verſus ſeptentrionem Elaitis regio. Ipſe mons pro ſe ſatis eſt contractus: ad mare autem Aegaeum inclinat: unde et nomen ei: poſtea

Aeolis. αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον Αἰγᾶ κεκλῆσθαι, ὡς Σαπφώ φησι· τὸ δὲ λοιπὸν Κάνη καὶ Κάναι.

§. 69.

Μεταξὺ δὲ [1] Ἐλαίας τε καὶ Πιτάνης, καὶ Ἀταρνέως δὲ, καὶ Περγάμου Τευθρανία ἐστὶ, διέχουσα οὐδὲ μιᾶς αὐτῶν ὑπὲρ ἑβδομήκοντα σταδίους ἐντὸς τοῦ Καΐκου· καὶ ὁ Τεύθρας Κιλίκων καὶ Μυσῶν ἱστόρηται βασιλεύς. Εὐριπίδης δ' ὑπὸ Ἀλέου φησὶ, τοῦ τῆς Αὔγης πατρὸς εἰς λάρνακα τὴν Αὔγην κατατεθεῖσαν ἅμα τῷ παιδὶ Τηλέφῳ καταποντωθῆναι. φωράσαντος τὴν ἐξ Ἡρακλέους φθοράν. Ἀθηνᾶς δὲ

1) Parif. Medic. 3. 4. Ἐλέας. Poft Ἀταρνέως in Medic 3. 4. deeft δέ. Tum editiones διέχουσα μιᾶς ἑκάστης αὐτῶν pro quo codices Cafaubonn. Venet. 2. Medic. 3. Mofcov Parif. exhibent οὐδὲ μιᾶς αὐτῶν. Vulgatam adferunt Ven. 1 Medic. 4. et expreffit vetus interpres. Si fequentia confiderentur, aptior eft codicum plerorumque lectio, quam pofui. Pro Ἀλέου, quod recte habere docent alii, Medic. 3. 4 Mofcov. Parif. edd. ante Xylandrum Ἀλαίου. Φωράσαντες vitium eft edit. Parif. ex qua in Amftelodam. transiit.

poftea ipfum promontorium Aega appellatum, vt Sappho: ac deinde Canen et Canas.

§. 69.

Inter Elaeam ac Pitanen, Atarneumque et Pergamum, intra Caicum Teuthrania eft, diftans ab nulla dictarum ftadia amplius LXX. Hiftoriae ferunt Teuthrantem Cilicum fuiffe et Myforum regem. Euripidem auctorem habeo Augen cum filio Telepho in ciftam inclufos, inque mare dejectos fuiffe ab Alea patre Auges, cum is vitiatam ab Hercule filiam deprehendiffet: fed providen-

δὲ προνοίᾳ τὴν λάρνακα περαιωθεῖσαν ἐκπεσεῖν εἰς Aeolis.
τὸ στόμα τοῦ Καΐκου· τὸν δὲ Τεύθραντα, ἀναλαβόντα τὰ σώματα, τῇ μὲν ὡς γαμετῇ χρήσασθαι, τῷ δ' ὡς ἑαυτοῦ παιδί. Τοῦτο μὲν οὖν μῦθος· ἄλλην δέ τινα δεῖ γεγονέναι συντυχίαν, δι' ἣν [2] ἡ τοῦ Ἀρκάδος θυγάτηρ τῷ Μυσῶν βασιλεῖ συνῆλθε, καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς διεδέξατο τὴν ἐκείνου βασιλείαν. Πεπίστευται δ' οὖν, ὅτι καὶ ὁ Τεύθρας καὶ ὁ Τήλεφος ἐβασίλευσαν τῆς χώρας τῆς περὶ τὴν Τευθρανίαν καὶ τὸν Κάϊκον· ὁ δὲ ποιητὴς ἐπὶ τοσοῦτον μέμνηται μόνον τῆς ἱστορίας ταύτης·

Dd 2 Ἀλλ'

2) Ex Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. inferui ἡ. Tum Parif. Mofcov. Μυσῷ, Medic. 4. τῶν Μυσῶν. In fequ. verba αἴνιγμα — εἵνεκα δώρων inclufa ab eadem librarii manu in margine habet Mofc. adfcripto vocabulo κείμενον. Idem poft αἴνιγμα cum Parif. et Medic. 3. 4. omittit τί. Tum Κητίους habet, ut Parif. hic etiam cum Medic. 3. 4. in verfu Homerico. Poft verba δέξασθαι δεῖ Euftathius, qui ad Homerum Odyff. 11, 518. p. m. 453, 12. hunc locum refert, addit ἤτοι νοῆσαι.

videntia Minervae factum, ut cifta mari transmiffo in oftium Caici exciperet: corporibus exemtis Teuthrantem in uxorem accepiffe Augen, et Telephum pro filio adoptaviffe. Haec quidem fabula eft: et alio aliquo fortuito cafu factum oportuit, ut filia Arcadis a Myforum rege uxor duceretur, mulierisque ejus filius in regnum patri adoptanti fuccederet. Id quidem creditum eft, Teuthrantem et Telephum regnaffe ea in regione, quae circa Teuthraniam eft et Caicum. Homerus hoc modo meminit ejus hiftoriae:

Qualis

Aeolis. Ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
Ἥρω' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων·

p. 616. αἴνιγμά τι τιθεὶς ἡμῖν μᾶλλον, ἢ λέγων τὶ σαφές. Οὔτε γὰρ τοὺς Κητείους ἴσμεν, οὕστινας δέξασθαι δεῖ, οὔτε τὸ γυναίων εἵνεκα δώρων· ἀλλὰ καὶ οἱ γραμματικοὶ μυθάρια παραβάλλοντες, [3] εὑρεσιλογοῦσι μᾶλλον, ἢ λύουσι τὰ ζητούμενα.

§. 70.

Ἐάσθω [1] δὲ ταῦτα· ἐκεῖνο δ', ὅπερ ἐστὶ μᾶλλον ἐν φανερῷ, λαβόντες λέγωμεν· ὅτι ἐν τοῖς περὶ τὸν Καΐ-

3) Moſcov. εὑρησιολογοῦσι. Vulgatam eamque uſitatiorem formam cum codicibus tenet Euſtathius. Idem tamen pro τὰ ζητούμενα ſcribit τὸ ζητούμενον.

1) Moſcov. Medic. 3. 4. δή. Tum editiones ante Caſaubonum ὅπερ ἐστὶ δοκεῖ. Codices cum Caſauboni lectione con-

Qualis, Telephidem telo cum ſtravit acuto
Heroem Eurypylum: ſociorum maxima cujus
Turba una periit, muliebria dona ſecuti
Cetii. —

quibus quidem verbis aenigma potius nobis proponit, quam ut diſerte aliquid exponat. Nam neque conſtat quos Ceteios intelligere debeamus: neque quid ſibi velint muliebria illa dona. Grammatici etiam, dum fabellas adducunt, non tam ſolvunt quaeſtiones, quam rationes comminiſcendo indulgent.

§. 70.

Iſtis ergo miſſis, loquamur de magis perſpicuis. Circa loca vicina Caico appa-

Καΐκον τόποις φαίνεται βεβασιλευκὼς καθ᾽ Ὅμηρον Aeolis. ὁ Εὐρύπυλος· ὥστ᾽ ἴσως καὶ τῶν Κιλίκων μέρος τι ἦν ὑπ᾽ αὐτῷ, καὶ οὐ δύο δυναστεῖαι μόνον, ἀλλὰ καὶ τρεῖς ὑπῆρξαν ἐν αὐτοῖς. Τῷ δὲ λόγῳ τούτῳ συνηγορεῖ, τὸ ἐν τῇ Ἐλαΐτιδι χειμαῤῥῶδες ποτάμιον [2] δείκνυσθαι Κήτειον· ἐμπίπτει δ᾽ οὗτος εἰς ἄλλον ὅμοιον, εἶτ᾽ ἄλλον· καταστρέφουσι δὲ εἰς τὸν Καΐκον· ὁ δὲ Καΐκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἴδης ῥεῖ, καθάπερ εἴρηκε Βακχυλίδης· οὐδ᾽ ὡς Εὐριπίδης τὸν Μαρσύαν φησὶ τὰς διωνομασμένας

consentiunt. Pro βεβασιλευκὼς Eustathius ad Homer. Odyss. 11, 519. p. m. 452, 39. ad sensum βασιλεύειν. Sed et epitome cum MSStis prius exhibet. Post μέρος voculam τι omittunt Moscov. Medic. 3. 4. Deinde edd. ante Casaubonn. ἐν ἑαυτοῖς pro αὐτοῖς, et ante Xylandrum Ἐλαΐδι.

2) Deest in Medic. 4. Ven. 1. 2. Refer ad τό. Κήτιον ex hoc loco refert Eustathius ad Homerum Odyss. 11, 518. p. m. 453, 14. rectius, puto, et probante epitome. Οὗτος, quod sic respicit Κήτιος, deest in Medic. 4. Μαρσίαν ex corr. idem. In verbo διωνομασμένας sine causa haeret Xylander, illudque correctionis indigere dicit. At v. notata a Wesseling. ad Diodor. 4, 18. Sic redit infra p. 626. Paris. Attamen Valckenar. ad Euripidis Hippolyt. v. 1053. p. 277. malit legere τὰς μὲν ὠνομασμένας.

apparet fuisse regnum Eurypyli: ut fortasse aliqua etiam Cilicum pars ei paruerit: iique non in duas, sed in tres fuerint divisi praefecturas. Huic rationi id favet, quod in Elaitide torrens paene amnem aequans monstratur, nomine Ceteium: is in alium haud dissimilem, hic rursus in alium talem illabitur: denique Caicum augent suo influxu. Caicus non ex Ida fluit, quod Bacchylidi visum: neque, ut Euripides dicit, Marsyam nobiles

Aeolis. Ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις·
πολὺ γὰρ τῆς Ἴδης ἄπωθεν αἱ Κελαιναί· πολὺ δὲ καὶ αἱ τοῦ Καΐκου πηγαί· δείκνυνται γὰρ ἐν πεδίῳ. [3] Τῆμνον δ' ἐστὶν ὄρος, ὃ διορίζει τοῦτό τε καὶ τὸ καλούμενον Ἀπίας πεδίον, ὃ ὑπέρκειται ἐν τῇ μεσογαίᾳ τοῦ Θήβης πεδίου· ῥεῖ δ' ἐκ τοῦ Τήμνου ποταμὸς Μύσιος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάϊκον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ· ἀφ' οὗ δέχονταί τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν [4] Μυρμιδόσι προλόγου·

Ἰὼ

3) Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. hic et poſt Τήκνον, ut edd. ante Xylandrum. Vetus interpres *Tegnum.* Xylander repoſuit Τῆμνον ex Ptolemaeo, puto, et quod inde *Temnos* urbs nomen traxit. Quod Pariſ. et Medic. 3. poſt dant Τηκνῶν, alii auctores in caſu recto Τῆμνος efferunt. Cf. Cellarius in Geogr. ant. 3, 3, 75. Apud Pauſan. 5, 13, 4. transiit in Λῆμνος. Ἀπίας in Ἀσίας mutat Xylander atque ſic adfert Ortelius in theſ. Geogr. ſ. v. *Temnos*, etſi ſub ipſa hac voce Apia retinet. Recte, ut codices, quod ex Polybio 5, 77, 9. adparet. At rectius ex uſu quidem aliorum, per duplex *p* efferendum monet Weſſeling. ad Hierocl. p. 668. qui etiam ſimplici defungitur.

4) Pariſ. male Μυρμηδόσι. Idem tamen in Aeſchyli verſu cum Medic. 3. 4. et edd. ante Xylandrum bene Μύσιαί τ'.

Hic

Habitare Celaenas extrema Idae ſub loca.

procul enim ab Ida abſunt Celaenae, procul etiam Caici fontes: quae in campo quidem oſtenduntur. Temnus mons eſt, qui et hunc, et qui Aſiae dicitur, campum definit, ſupra Thebae campum in mediterraneis ſitum. E Temno fluit amnis Myſius, in Caicum infra ejus illabens fontes. Hinc quidam putant dictum Aeſchylo, in primordio prologi Myrmidonum:

Io

Ἰὼ Κάϊκε Μύσιαί τ' ἐπιῤῥοαί. Lesbus.

Ἐγγὺς δὲ τῶν πηγῶν κώμη Γέργηθά ἐστιν, εἰς ἣν μετώκισεν Ἄτταλος τοὺς ἐν τῇ Τρωάδι, τὸ χωρίον ἐξελών.

ΚΕΦ. Β.

§. 1.

1) Ἐπεὶ δὲ τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν ἀντιπαρατέτατα ἡ νῆσος Λέσβος, λόγου ἀξία πλείστου· περίκειται δὲ αὐτῇ καὶ νησία, τὰ μὲν ἔξωθεν, τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ μεταξὺ αὐτῆς τε καὶ τῆς ἠπείρου·

Hic enim repoſuit M. τε. Μετώκισεν pro μετώκησεν ex libris omnibus, addicente nexu, dedi. Ἄταλος contra uſum Moſcov.

1) Sic Medic. 4. ex correctione quidem; alii cum edd. ἐπὶ, quod Caſaubonus in hoc nexu recte mutat in ἐπεί. Tum inverſo ordine Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. Moſcov. ἡ νῆσος Λέσβος. Pro αὐτοῦ, quod quidem poteſt intelligi, Moſcov. Pariſ. Ven. 1. 2. αὐτῇ, quod propius Lesbum adficit. Poſt καιρὸς

Io Caice, Io fluenta Myſia.
Prope fontes Caici eſt pagus Gergetha, in quem Attalus Gergethios e Troade traduxit, oppido eorum ſublato.

CAP. II.

§. 1.

Cum vero e regione litoris a Lecto ad Canas inſula Lesbus porrigatur, plurimo digna ſermone, et circumjaceant ibidem etiam minutae inſulae, aliae exterius, aliae intra Lesbum

Lesbus. ρου· καιρὸς ἤδη περὶ τούτων εἰπεῖν· καὶ γὰρ ταῦτά ἐστιν Αἰολικά, σχεδὸν δέ τι καὶ μητρόπολις ἡ Λέσβος ὑπάρχει τῶν Αἰολικῶν πόλεων. Ἀρκτέον δ', ἀφ' ὧνπερ καὶ τὴν παραλίαν ἐπήλθομεν τὴν κατ' αὐτήν.

§. 2.

Ἀπὸ Λεκτοῦ τοίνυν ἐπὶ Ἄσσον πλέουσιν ἀρχὴ τῆς Λεσβίας ἐστὶ, κατὰ [1] Σίγριον τὸ πρὸς ἄρκτον αὐτῆς ἄκρον. Ἐνταῦθα δέ που καὶ Μήθυμνα πόλις Λεσβίων ἐστὶ ἀπὸ ἑξήκοντα σταδίων τῆς ἐκ Πολυμηδίου πρὸς τὴν Ἄσσον παραλίας. Οὔσης δὲ τῆς περιμέτρου σταδίων χιλίων ἑκατὸν, ἣν ἡ σύμπασα ἐκπληροῖ νῆσος, τὰ καθέκαστα οὕτως ἔχει· ἀπὸ Μηθύμνης

καιρὸς Moſcov. inſerit δ'; nempe quia praepoſuerat ἐπὶ ſupra. Σχεδὸν δέ τοι Medic. 4. de qua commutatione aliquoties eſt dictum.

1) Caſaubonus ex ſuis libris adfert Σιγρίαν, ut in Moſcov. Pariſ. In Venet. 1. legitur Σίγρια. Alii Σίγριον; recte, ut diſerte vocat Arrian. de exped. Alex. 2, 1, 3. Σίγγριον Ptolemaeus. Pro τῆς ἐκ Π. vitioſe Medic. 4. τοῖς ἐκ Π.

bum et continentem ſitae, de iis tempus jam eſt dicendi, cum Aeolica ſint haec omnia: et Lesbus quodammodo mater ſit Aeolicarum urbium: inde autem ordiemur, unde et ipſum litus deſcribere coepimus.

§. 2.

Qua a Lecto Aſſum navigatur, Lesbia terra incipit a Sigrio, ejus verſus ſeptentrionem promontorio. Atque ibi eſt Methymna Lesbiorum urbs, LX ſtadiis a litore, quod eſt inter Polymedium et Aſſum. Cum autem ambitus totius inſulae impleat ſtadia CIↃ C: ſingula ſic habent. A Methymna

θύμνης εἰς Μαλίαν τὸ νοτιώτατον ἄκρον ἐν δεξιᾷ Lesbus.
[2] ἔχουσι τὴν νῆσον, καθ' ὃ αἱ Κάναι μάλιστα ἀντίκεινται τῇ νήσῳ καὶ συναπαρτίζουσι, στάδιοί εἰσι τριακόσιοι τετταράκοντα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Σίγριον, ὅπερ ἐστὶ [3] τῆς νήσου τὸ μῆκος, πεντακόσιοι ἑξήκοντα· εἶτ' ἐπὶ τὴν Μηθυμναίαν, διακόσιοι δέκα. Μιτυλήνη δὲ κεῖται μεταξὺ Μηθύμνης καὶ τῆς Μαλίας ἡ μεγίστη πόλις, διέχουσα τῆς Μαλίας ἑβδομήκοντα σταδίων, τῶν δὲ Κανῶν ἑκατὸν εἴκοσιν, ὅσων καὶ τῶν Ἀργινουσ- p. 617.

2) Vulgo ante Casaubonum ἔχουσι, uti legitur in Medic. 3. 4. Venet. 1. Moscov. Paris. Editiones illae praeterea subjiciunt τὴν παραλίαν νῆσον praeter Xylandrum, qui dedit τὴν παραλίαν νήσου. Casaubonus ex vett. libris, quos praedicat, restituit ἔχοντι τὴν νῆσον. Equidem, cum mei omnes praeter solum forte Ven. 2. quem sic Casaubonus innuit, praecipiant ἔχουσι et in his pluralem Noster adhibere soleat, revocavi ἔχουσι, at παραλίαν priori de causa omisi etiam. Tum Moscov. vult καθὸ et ἀντίκειται.

3) Medic. 3. 4. Moscov. τὸ μῆκος τῆς νήσου. Post Medic. 3. 4. Moscov. Paris. ὅσους καὶ pro ὅσων καὶ, quod spectat praecedens σταδίων; at Moscov. et Paris. antea pro σταδίων habent σταδίους. Sic alibi inter utrumque casum pro varia structura lectio fluctuatur, ut lib. 9. p. m. 535. Ante μεγάλαι omissum est οὐ in edd. ante Xylandrum.

mna ad Maliam maxime austrinum insulae promontorium, qui ad dextram habeant insulam, iuxta quod maxime Canae opponuntur et respondent, insulae stadia sunt CCCXL. Hinc ad Sigrium IↃLX, quae est insulae longitudo: hinc ad Methymnaeam CCX. Mitylenae inter Methymnam et Maliam sita est, urbium maxima: abest a Malia LXX stadiis, a Canis CXX, totidemque ab Arginussis.

Argi-

Lesbus. νουσσῶν· αἳ τρεῖς μέν εἰσιν οὐ μεγάλαι νῆσοι, [4] πλησιάζουσι δὲ τῇ ἠπείρῳ, παρακείμεναι δὲ ταῖς Κάναις. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Μιτυλήνης καὶ τῆς Μηθύμνης κατὰ κώμην τῆς Μηθυμναίας, καλουμένην Αἴγειρον, στενωτάτη ἐστὶν ἡ νῆσος, ὑπέρβασιν ἔχουσα εἰς τὸν Πυῤῥαῖον Εὔριπον σταδίων εἴκοσιν. Ἵδρυται δ' ἡ Πύῤῥα ἐν τῷ ἑσπερίῳ πλευρῷ τῆς Λέσβου, διέχουσα τῆς Μαλίας ἑκατόν. Ἔχει δ' ἡ Μιτυλήνη λιμένας δύο· ὧν ὁ νότιος κλειστὸς [5] τριήρεσι, καὶ ναυσὶ πεντήκον-

4) Sic pro πλησιάζουσαι propter nexum dedi ex Mofcov. Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. uti deinceps ex Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. παρακείμεναι, quod et expreffit vetus interpres. Vulgo περικ. Alias quidem plura participia fic nectuntur. Cf. Reitzius ad Luciani Toxar. c. 2. Proximum δὲ ante ταῖς Κάναις deeft in Medic. 4. Pro Μηθυμναίας Mofcov. Parif. Medic. 3. 4. Μηθυμνίας.

5) Cafaubonn. Medic. 3. Mofcov. Parif. Ven. 2. τριήρει; alii cum edd. τριήρεσι. Illud conlective dictum. Sed quid facias verbis proximis ἐν ναυσὶ, quae in omnibus adferuntur, tantum quod Medic. 4. omittit ἐν, ut connectantur ναυσὶ et τριήρεσι; minus obportune. Vetus interpres: *claufus eft et* 50 *triremium et navium capax.* Tentavit hunc locum Weffel. ad Diodor. 13, 79. fuafitque legendum καὶ ναύσταθμον ναυσὶ πεντήκοντα, nixus fimili loco lib. 14. p. 656. in. ubi λιμένα

Arginuffae tres funt infulae non magnae, continenti appropinquantes, circum Canas fitae. Inter Mitylenam et Methymnam, juxta pagum agri Methymnaei Aegeirum, arctiffima eft infula, tranfitum habens usque ad Pyrrhaeum Euripum ftadiorum xx. Sita eft Pyrrha in occiduo Lesbi latere, c a Malia ftadiis. Mitylena portus habet duos: quorum auftrinus conclufus eft triremibus, et navibus

τήκοντα· ὁ δὲ Βόρειος μέγας καὶ βαθὺς, χώματι σκεπαζόμενος· πρόκειται δ' ἀμφοῖν νησίον, μέρος τῆς πόλεως ἔχον αὐτόθι συνοικούμενον· κατεσκευάσθαι δὲ τοῖς πᾶσι καλῶς. Lesbus.

§. 3.

Ἄνδρας ¹ δὲ ἔσχεν ἐνδόξους τὸ παλαιὸν μὲν Πιττακὸν, ἕνα τῶν ἑπτὰ σοφῶν, καὶ τὸν ποιητὴν Ἀλκαῖον, καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀντιμενίδαν, ὅν φησιν Ἀλκαῖος Βαβυλωνίοις συμμαχοῦντα, τελέσαι μέγαν ἆθλον,

μένα κλειστὸν dicit τριηρικὸν καὶ ναύσταθμον ναυσὶν εἴκοσι. Equidem intactum reliqui aliis, ejecto tantum ἐν. Sed unde Xylander 90 duxerit, ignoro, cum omnes libri habeant πεντήκοντα.

1) Medic. 3. 4. ut ſaepe alibi, δ'. Tum Medic. 4. Ἀντιμενίδην. Poſt Moſcov. et Pariſ. φασὶν, ille etiam Ἀλκαῖον. Pro κτείνοντα editionum Medic. 3. 4. Moſcov. κτείναντα, quod ad ἀπολιπόντα propius valet. Pro μαχαίταν, quod habent omnes, et Xylander ut nomen proprium accepit, poſui μαχάταν, i. e. μαχητήν. Μαχάταρ ſic habet diverſa dialecto Heſychius, Μαχάτας Suidas de viri nomine. Vetus interpres recte: *viro pugnaciſſimo.* Tum Moſcov. παλαστάν, et cum Pariſ. ἀνίαν παχέον. Ἀποπέμπων omnes, quod difficultatem adſtruit. Forte ἀποπέμπτων. Neque tamen expedire audeo.

bus L: ſeptentrionalis magnus et profundus, aggere ſeptus: ante utrumque jacet exigua inſula, in qua pars civitatis habitat. Omnibus rebus bene eſt apparata Mitylena.

§. 3.

Viros tulit praeclaros, quondam Pittacum, unum de VII ſapientibus, et Alcaeum poëtam, ejusque fratrem Antimenidam: hunc Alcaeus ſcribit auxilio in pugna Babyloniis veniſſe,

Lesbus. ἆθλον, καὶ ἐκ πόνων αὐτοὺς ῥύσασθαι, κτείναντα ἄνδρα μαχάταν, ὥς φησι, βασιλήων παλαιςὰν, ἀπολιπόντα μόνον ἀνίαν τ' ἀχέων ἀποπέμπων. Συνήκμασε δὲ τούτοις καὶ ἡ Σαπφὼ, θαυμαςόν τι χρῆμα· οὐ γὰρ ἴσμεν ἐν τῷ [2] τοσούτῳ χρόνῳ τῷ μνημονευομένῳ φανεῖσάν τινα γυναῖκα ἐνάμιλλον, οὐδὲ κατὰ μικρὸν, ἐκείνῃ ποιήσεως χάριν. Ἐτυραννήθη δὲ ἡ πόλις κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ὑπὸ πλειόνων διὰ τὰς διχοςασίας· καὶ τὰ ςασιωτικὰ καλούμενα τοῦ Ἀλκαίου ποιήματα περὶ τούτων ἐςίν· ἐν δὲ τοῖς τυράννοις καὶ ὁ Πιττακὸς ἐγένετο. Ἀλκαῖος μὲν οὖν

2) Vulgo ante Casaubonum τοιούτῳ, uti exstat in Moscov. Ven. 1. 2. Post Ven. 2. omittit γυναῖκα et Medic. 3. conjungit ἐνάμιλλον ἐκείνῃ, sic ut in sequ. posterius verbum omittat. Pro διχοςασιαςικὰ Casaubonn. Moscov. Paris. Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. ςασιωτικὰ, quam vocem usu etiam, non aeque alteram, probatam, recepi. Tum vulgo ποιήματα τοῦ Ἀλκαίου. Mutatum hunc ordinem praeeunt Ven. 1. 2. Moscov. Medic. 3. 4. qui etiam post ςασιωτικὰ inserunt καλούμενα.

venisse, magnumque confecisse certamen, eosque e difficultatibus liberasse, occiso viro pugnace, ut ait, regum luctatore, relinquentem solum, et molestiam dolorum amolitum esse. Floruit eodem tempore Sappho, femina admirabilis: nam in tali tempore, quod memoratum est, nullam novimus mulierem, quae vel aliquo modo cum ea possit comparari, poëseos causa. Multi ea tempestare tyrannidem in ea urbe tenuerunt, ob dissidia: de quibus etiam exstant Alcaei carmina. E tyrannis unus fuit etiam Pittacus, quem, ut et caeteros, Myrsi-

οὖν ὁμοίως ἐλοιδορεῖτο καὶ τούτῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις, Lesbus. Μυρσίλῳ καὶ [3] Μεγαλαγύρῳ, καὶ τοῖς Κλεανακτίδαις, καὶ ἄλλοις τισὶν, οὐδ' αὐτὸς καθαρεύων τῶν τοιούτων νεωτερισμῶν. Πιττακὸς δ' εἰς μὲν τὴν τῶν δυναστειῶν κατάλυσιν ἐχρήσατο τῇ μοναρχίᾳ καὶ αὐτός· καταλύσας δὲ ἀπέδωκε τὴν αὐτονομίαν τῇ πόλει. Ὕστερον δ' ἐγένετο χρόνοις πολλοῖς Διοφάνης ὁ ῥήτωρ· καθ' ἡμᾶς δὲ Ποτάμων, καὶ Λεσβοκλῆς, καὶ Κριναγόρας, καὶ ὁ συγγραφεὺς Θεοφάνης. Οὗτος δὲ καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ ὑπῆρξε, καὶ Πομπηΐῳ τῷ Μάγνῳ κατέστη φίλος, μάλιστα διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτὴν, καὶ πάσας συγκατώρθωσεν αὐτῷ τὰς πράξεις· ἀφ' ὧν τήν τε πατρίδα ἐκόσμησε, τὰ μὲν δι'

3) Sic omnes libri. Simſon tamen ad Olymp. 42, 1. reponit Μελάγχρῳ. Cf. Dorville in Vanno crit. p. 461. Pro Κλεανακτίδαις Medic. 4. dat Κλεανατίδαις. Tum Medic. 3. 4. Pariſ. καταλύσας δ', ut ſic alibi. Pro ὕστερον Medic. 4. ὕστερος. Tum Moſcov. πάντων τῶν Ἑλλήνων.

Myrſilum, Megalagyrum, et Cleanactidas, aliosque nonnullos, inſectatus eſt Alcaeus: ne ipſe quidem purus ſtudii eiusmodi novandarum rerum. Pittacus, ut dominationes multorum tolleret, omnem poteſtatem penes ſe unum poſitam uſurpavit: re confecta, libertatem civibus reddidit. Multo poſt tempore Mitylena protulit Diophanem rhetorem: noſtra aetate Potamonem, Lesboclem, Crinagoram, et hiſtoriae ſcriptorem Theophanem. Hic in rep. etiam verſatus eſt, et uſus Pompeji Magni amicitia ſuam ob virtutem, in omnibus praeclaris facinoribus ſocium ſe ei praebuit: ac partim Pompeji, partim ſua

Lesbus. δι' ἐκείνου, τὰ δὲ δι' ἑαυτοῦ· καὶ ἑαυτὸν πάντων
p. 618. Ἑλλήνων ἐπιφανέστατον ἀνέδειξεν· [4] υἱόν τε ἀπέλιπε Μάρκον Πομπήϊον, ὃν τῆς Ἀσίας ἐπίτροπον κατέστησέ ποτε Καῖσαρ ὁ Σεβαστός· καὶ νῦν ἐν τοῖς πρώτοις ἐξετάζεται τῶν Τιβερίου φίλων. Ἀθηναῖοι δ' ἐκινδύνευσαν μὲν ἀνηκέστῳ ψόγῳ περιπεσεῖν, ψηφισάμενοι Μιτυληναίους ἡβηδὸν ἀποσφαγῆναι· μετέγνωσαν δὲ, καὶ ἔφθη μιᾷ θᾶττον ἡμέρᾳ τὸ ψήφισμα ἀφιγμένον ὡς τοὺς στρατηγοὺς, πρὶν ἢ πρᾶξαι τὸ προσταχθέν.

§. 4.

4) Visconti in lettera su due monumenti — p. 36. vult υἱωνὸν, nepotem, et putat Pompejum esse juniorem, cuius duo exstant epigrammata in Analect. T. 2. p. 105. s. T. 2. p. 92. Iac. Tum pro Μάρκον Ryckius ad Tacit. Annal. 4, 18. emendat Μάκρον. Quidam etiam Macrum poetam, Ovidio et Tibullo familiarem, huc referunt refutati a Brouckhusio ad Tibull. 2, 6. in. Contra epigrammata illa libri adscribunt Pompejo f. Marco juniori, ut docet Iacobs in animadvers. ad Anthol. Gr. Vol. 2. P. 1. p. 276. *Macer* recepit Penzel. Equidem haec verba, codices reveritus, sine muta-

sua ipsius opera patriam ornavit, seque omnium Graecorum illustrissimum praestitit. Filium reliquit M. Pompeium, quem quondam Augustus Caesar Asiae procuratorem constituit: hodie inter primos Tib. Caesaris amicos censetur. Parum abfuit, quin Athenienses in immedicabilem sese conjecissent infamiam, cum decretum fecissent de trucidandis a puero usque omnibus Mitylenaeis: resciderunt tamen tum, unaque die ad imperatores citius posterius hoc decretum perlatum est, quam ii mandatum exsequi inciperent.

§. 4.

§. 4. Lesbus.

Ἡ δὲ Πύῤῥα κατέςραπται· τὸ δὲ προάςειον οἰκεῖται, καὶ ἔχει λιμένα, ὅθεν εἰς Μιτυλήνην ὑπέρβασις ςαδίων ὀγδοήκοντα. Εἶτ' Ἐρεσσός ἐςι μετὰ τὴν [1] Πύῤῥαν· ἵδρυται δ' ἐπὶ λόφου, καθήκει τε ἐπὶ θάλατταν· εἶτ' ἐπὶ τὸ Σίγριον ἐντεῦθεν ςάδιοι εἰκοσιοκτώ· ἐξ Ἐρεσσοῦ δ' ἦσαν Θεόφραςός τε, καὶ Φανίας, οἱ ἐκ τῶν περιπάτων φιλόσοφοι, Ἀριςοτέλους γνώριμοι. Τύρταμος δ' ἐκαλεῖτο [2] ἔμπροσθεν ὁ Θεό-

mutatione dimisi. Post pro ἐπὶ τοὺς ςρ. quod ferunt editiones, omnes libri scripti, etiam Casauboniani, exhibent ὡς τοὺς ςρ. quod recepi, cum ἐπὶ sit ejus explicatio inserta.

1) Medic. 4. Πύραν. Post pro δεκαοκτὼ editionum libri mei omnes cum Casaubonianis praecipiunt scribi εἰκοσιοκτώ. In sequentibus editiones ante Casaubonum omittunt Φανίας, quod agnoscunt omnes libri cum epitome et vetere interprete. Probat Suidas h. v.

2) Sic libri scripti omnes. Aldus per explicationem intulit πρότερον. Nempe ἔμπροσθεν Noster sic passim ponit, ut idem valeat, atque hinc commutatur etiam in libris cum πρόσθεν, vel promiscue utrumque ponitur. Cf. quae notavi ad lib. 9. p. m. 334. et quae adtulerunt viri docti, Manso ad Meleagr. 8, 1. et in primis Sturz in Lex. Xenoph. T. 2. p. 159. ubi docet, etiam cum πρότερον commutari. De significatione illa cf. etiam Dorville in Vanno crit. p. 657. Ante

§. 4.

Pyrrha eversa est: suburbium autem habitatur, habetque portum: a quo Mitylenam transitus est stadiorum XXC. Eressus Pyrrham sequitur, in colle sita, et ad mare pertinens: inde ad Sigrium stadia XIIX. Eressius fuit Theophrastus, itemque Phanias, philosophi peripatetici, auditores Aristotelis. Theophrasto antea nomen

Lesbus. Θεόφραστος, μετωνόμασε δ' αὐτὸν ὁ Ἀριστοτέλης Θεόφραστον· ἅμα μὲν φεύγων τὴν τοῦ προτέρου ὀνόματος κακοφωνίαν, ἅμα δὲ τὸν τῆς φράσεως αὐτοῦ ζῆλον ἐπισημαινόμενος· ἅπαντας μὲν γὰρ λογίους ἐποίησε τοὺς μαθητὰς Ἀριστοτέλης, λογιώτατον δὲ Θεόφραστον. Ἄντισσα δ' ἐφεξῆς ἐστι τῷ Σιγρίῳ πόλις, ἔχουσα λιμένα. Ἔπειτα Μήθυμνα. Ἐντεῦθεν δ' ἦν Ἀρίων, ὁ ἐπὶ τῷ δελφῖνι μυθευόμενος ὑπὸ τῶν περὶ Ἡρόδοτον εἰς Ταίναρον σωθῆναι, καταποντωθεὶς ὑπὸ τῶν λῃστῶν· οὗτος μὲν οὖν κιθαρῳδός. Καὶ Τέρπανδρον δὲ τῆς αὐτῆς μουσικῆς τεχνίτην γεγονέναι φασὶ καὶ τῆς αὐτῆς νήσου, τὸν πρῶτον ἀντὶ τῆς τετραχόρδου λύρας ἑπταχόρδῳ χρησάμενον· καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις ἔπεσιν εἰς αὐτὸν λέγεται·

Σοὶ

Ante Ἀριστοτέλης articulum rejiciunt Mofcov. Parif. Medic. 3. 4. Poft Τέναρον male Mofcov. et Parif.

nomen fuit Tyrtamo: fed Ariftoteles hoc ei nomen fecit, fimul ut prioris afperitatem fugeret, fimul ut dictionis Theophrafteae praeftantiam commendaret, tanquam divinae: omnes enim fuos difcipulos facundos, hunc facundiffimum fecit Ariftoteles. Poft Sigrium urbs Antiffa fequitur, portum habens. Deinde Methymna. Haec patria fuit Arionis, ejus quem Herodotus delphino vectum in Taenarum evafiffe fabulatur, cum a praedonibus effet in mare abjectus: atque hic citharoedus fuit. Terpandrum quoque ejusdem muficae artificem Lesbium praedicant, qui primus lyram, ante quatuor contentam fidibus, feptem nervis inftruxit: ficut in verfibus, qui illi tribuuntur, dicitur:

Conten-

Σοὶ δ' ἡμεῖς [3] τετράγηρυν ἀποςρέψαντες ἀοιδὴν, Lesbus.
Ἑπτατόνῳ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.
Καὶ Ἑλλάνικος δὲ Λέσβιος συγγραφεὺς, καὶ Καλλίας, ὁ τὴν Σαπφὼ καὶ τὸν Ἀλκαῖον ἐξηγησάμενος.

§. 5.

Κατὰ δὲ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Λέσβου νησία ἐςὶ περὶ εἴκοσι· ὡς δὲ Τιμοσθένης φησὶ, τετταράκοντα· καλοῦνται δ' Ἑκατόννησοι συνθέτως, ὡς Πελοπόννησος, κατά ἔθος τι [1] τοῦ Ν γράμματος πλεονάζοντος ἐν τοῖς τοιούτοις, ὡς Μυόννησος,

3) Moſcov. τετράγυριν. Tum Caſaubonus ex ſuis notat ἀποτρέψαντες, uti eſt in Ven. 2. Porro Moſcov. ἑούς. Idem, Medic. 3. Pariſ. hic ex corr. κελαδήσομεν. Utrum praeſtet, ſimpliciter et praeter nexum dici non poteſt. Cum tamen alterum velint codices optimi, pro κελαδήσαμεν repoſui.

1) Male diſſectis vocibus ante Xylandrum edebatur τ' οὖν, quod vitium ſuſtulerat Victorius in margine Aldinae et Leopardus in emend. 20, 18. in Gruteri theſ. crit. T. 3. p. 401.

Contento nervis quatuor nos carmine miſſo:
Inſtructa ſeptem fidibus tibi nobile carmen
Dicemus cithara. —

Lesbii etiam fuerunt Hellanicus hiſtoriae conditor, et Callias, qui Sapphus et Alcaei verſus interpretatus eſt.

§. 5.

In freto, quod inter Lesbum eſt atque Aſiam, inſulae parvae ſunt ad xx: Timoſthenes XL dicit: eae uno nomine Hecatonneſi vocantur, voce, ut Peloponneſus, compoſita: abundante ex quadam conſuetudine in his altero N, ut

Lesbus. νησος, καὶ Προκόννησος λέγεται, καὶ Ἁλόννησος· ὥστε Ἑκατόννησοι εἰσὶν, οἷον Ἀπολλώννησοι. Ἕκατος γὰρ ὁ Ἀπόλλων· παρὰ πᾶσαν γὰρ τὴν παραλίαν ταύτην ὁ Ἀπόλλων ἐκτετίμηται μέχρι Τενέδου, Σμινθεὺς, ἢ Κιλλαῖος καλούμενος, ἢ Γρυνεὺς, ἤ τινα ἄλλην ἐπωνυμίαν ἔχων. Πλησίον δὲ τούτων ἐστὶ καὶ ἡ [2] Πορδοσελήνη, πόλιν [ὁμώνυμον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ·
p. 619. καὶ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἄλλη νῆσος μείζων αὐτῆς, καὶ πόλις ὁμώνυμος ἔρημος, ἱερὸν ἔχουσα Ἀπόλλωνος.

§. 6.

p. 401. Recte poft fcripfit Xylander. Pro Ἀπολλώννησοι Medic. 4. Ἀπολόννησοι, Mofcov. Ἀπολλωνόννησοι. Poft γὰρ Mofcov. Medic. 3. 4. inferunt δή. Pro Κιλλαῖος Medic. 4. Κυλλαῖος. Tum Parif. Mofc. Medic. 4. Γνυνεύς. Sed fatis notum eft Γρυνεὺς, pro quo et Γρύνειος. Cf. Schweighaeufer ad Athen. 4, 149. De Κιλλαῖος fupra p. m. 400. Ceterum verba Σμινθεὺς — ἔχων defunt in Medic. 3.

2) Mofcov. Medic. 3. 4. (hic poftea correctus) edd. Aldi, Hopperi Παρδοσελήνη; alienum ab indicio obfcenitatis. Tum Mofcov. ἐν αὐτῇ. Idem verba καὶ πόλις ante μείζων ponit et poft omittit; idem poft ἱερὸν inferit ἅγιον. Verba καὶ πόλις plane defunt in Parif. καὶ abeft in edd. ante Cafaubonum.

ut in Myonnefus etiam, et Proconnefus, Halonnefus. Sunt ergo Hecatonnefi, quafi Apollinis infulae, qui Hecatus ufurpatur, et in tota ifta ora colitur usque ad Tenedum, cognomento Sminthei, Cillaei, Grynei, aut aliquo alio. His vicina eft etiam Pordofelena, urbem in fe habens cognominem: atque ante urbem alia major, cum urbe ejusdem nominis deferta, in qua templum Apollinis.

§. 6.

§. 6. Lesbus

Τὰς δὲ δυσφημίας τῶν ὀνομάτων φυγόντες τινὲς, ἐνταῦθα μὲν Ποροσελήνην [1] δεῖν λέγειν φασί· τὸ δ' Ἀσπόρδηνον ὄρος τὸ περὶ Πέργαμον, τραχὺ καὶ λυπρὸν ὂν, Ἀσπόρηνον· καὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐνταῦθα τῆς μητρὸς τῶν θεῶν Ἀσπορηνῆς. Τί οὖν φήσομεν τὴν Πόρδαλιν, [2] καὶ τὸν Σαπέρδην, καὶ τὸν Περδίκκαν, καὶ τὸ Σιμωνίδου·

[3] Σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες ἱμάσιν·

Ee 2 ἀντὶ

1) Medic. 3. δεῖ. Inde Casaubon. Venet. 1. Medic. 4. λέγεσθαι. Sed vulgata bene habet. Post Ἀσπόρδηνον Mosc. Medic. 3. 4. Ven. 1. Paris. cum epitome et vetere interprete inserunt ὄρος, et ante Πέργαμον Moscov. τήν. Alias τὸ Πέργαμον. Prius recepi.

2) Moscov. κατὰ, quae voces passim commiscentur. Medic. 4. τὸ Σαπέρδην. Porro Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Περδίκαν. Vulgo κ duplici. Illud probat epitome, in qua est Πέρδιξ.

3) Moscov. conjuncte Συνπορδάκοισιν. Pro vulgato ἱμάσσιν idem, Medic. 3. 4. ἱμάσιν. Si Aristophanis Schol. ad Pac. v. 1148. audiamus, παρδάκοισιν legendum videatur. At vulgata forma ad nexum propius valet, uti recte vidit Palmerius in exercitt. ad Gr. auctores p. 341. et contra Casaubonum monet, et sic ille emendandus potius sit. Vocem ἱμάσσιν sollicitat Tyrwhittus ad Strabon. p. 53. et reponit εἵμασι.

§. 6.

Quidam nominum foeditatem fugientes, hic Poroselenam dici debere aiunt: et Aspordenum, qui est mons apud Pergamum sterilis et asper, Asporenum: et fanum, quod ibi est Matris deum Asporenae. Quid faciemus ergo Pordali, Saperdae, Perdiccae, et Simonidis πορδάκοισιν ἱμάσιν, id est madidis: et in veteri comoedia

Leleges. Cilices. ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις· καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ που κωμῳδίᾳ·

Πέρδακον τὸ χωρίον,

τὸ λιμνάζον. Διέχει δ' ἡ Λέσβος τὸ ἴσον ἀπὸ τῆς Τενέδου καὶ Λήμνου, καὶ Χίου σχεδόν τι τῶν πεντακοσίων ἐνδοτέρω ϛαδίων.

ΚΕΦ. Γ.

§. 1.

Τοιαύτης δὲ τῆς πρὸς τοὺς Τρῶας οἰκειότητος ὑπαρχούσης τοῖς τε Λέλεξι, καὶ τοῖς Κίλιξι, ζητοῦσιν αἰτίαν, δι' ἣν οὐ συγκαταλέγονται καὶ οὗτοι ἐν τῷ

μασι. Recte forsitan, dummodo nexus constaret. Post ἀρχαίᾳ Moscov. Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. 2. inserunt που. In proximo versu codices mei χωρίον τὸ λιμνάζον, ubi in editionibus legitur χωρίον λιμνάζον. Casaubonus emendabat χ. τὸ λιμνάζον, et posteriora verba a praecedentibus separanda putabat, quia esset glossa Strabonis, qua explicat priora πόρδακον τὸ χωρίον, quae occurrunt apud Aristophanem c. l. De glossa adsentior, sed cum MSStis usitatius λιμνάζον retinui. Pro σχεδόν τι Medic. 3. 4. σχεδόν τοι, ut saepe.

moedia πόρδακον τὸ χωρίον de stagnanti. Abest Lesbus a Tenedo, Lemno, et Chio aequali spatio fere 10 interius stadiis.

CAP. III.

§. 1.

Caeterum cum tanta fuerit Lelegum et Cilicum cum Trojanis familiaritas, causa quaeritur, cur non hi quoque in catalogo recenseantur.

τῷ καταλόγῳ. Εἰκὸς δὲ διὰ τὴν τῶν ἡγεμόνων [1] διαφθορὰν καὶ τὴν τῶν πόλεων ἐκπόρθησιν, ὀλίγους ὑπολειφθέντας τοὺς Κίλικας ὑπὸ τῷ Ἕκτορι τάττεσθαι. Ὅ, τε γὰρ Ἠετίων καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ λέγονται πρὸ τοῦ καταλόγου διαφθαρῆναι· Leleges. Cilices.

Ἤτοι μὲν πατέρ᾽ [2] ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάωσαν,
Θήβην ὑψίπυλον. —
Οἱ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
Οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι ἄϊδος εἴσω.
Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.

Ee 3 Ὡς

1) Medic. 3. 4. Parif. διαφοράν. Τὴν ante τῶν πόλεων omittit Mofcov. Pro vulgata ὑπολῃφθέντας recte Mofcov. Parif. Ven. 1. 2. ὑπολειφθέντας, uti jam emendaverat Cafaubonus. Cf. fupra p. m. 394. n. 3. infra p. 622. ed. Parif. et faepe alibi.

2) Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. pro ἀμὸν volunt ἐμόν. Prius prolixe tuetur Heyne ad Homer. Il. 6, 414. uti poft ἀπέκτα-

feantur. Probabile eft, interfectis ducibus, oppidisque evaftatis, paucos quosdam fuperftites Cilices fub Hectore militaffe. Nam Eetion et filii ejus dicuntur ante recenfionem periiffe:

Noftrum vero patrem velox occidit Achilles,
Et Theben Cilicum bene cultam diruit urbem.
Et feptem fratres, mea quos domus ampla tenebat,
Vna dies omnes letho dedit: impiger omnes
Vulneribus diris Pelides mifit ad Orcum.

Itidem

Leleges. Cilices. Ὡς δ' αὔτως καὶ οἱ ὑπὸ Μύνητι τούς τε ἡγεμόνας ἀποβεβλήκασι, καὶ τὴν πόλιν.

Καδ δὲ Μύνητ' [3] ἔβαλε καὶ Ἐπίστροφον, —
— πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος.

Τοὺς δὲ Λέλεγας τοῖς μὲν ἀγῶσι παρόντας ποιεῖ, ὅταν τε οὕτω λέγῃ,

[4] Πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες, καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες. —

Καὶ

ἀπέκτανε, pro quo Etymologus posuerat, ut hic Medic. 3. 4. Moscov. ἀπέκτονε; Paris. male ἀπέκτεινε. Πέρσε, ut est in Homero Heynii, pro πέρσεν dant Medic. 3. 4. Verba εὖ ναιετάουσαν (sic vulgo) desunt in Medic. 3. 4. Paris. Moscov. Ex Venetis enim variationes notatae non erant. Paris. male ὑψήπυλον, uti post Medic. 4. οἴῳ pro ἰῷ et Medic. 3. ποδάρκης.

3) Moscov. ἔβαλεν, uti dedit Heyne Il. 2, 692. Sic pro πέρσεν, ut legitur p. 584. et 612. ed. Paris. Medic. 3. 4. edd. ante Xylandrum obserunt πέρσε. Post versus Medic. 3. 4. Venet. 1. Paris. ὅταν δὲ οὕτως; Moscov. δὲ; et pro λέγῃ Medic. 3. 4. Venet. 1. λέγει.

4) Medic. 3. 4. πρό. Moscov. Καύκονες. Tum Medic. 3. 4. Moscov. Paris. ut edd. ante Xylandrum hic et post Οἰνοπίδην habent per οἱ, ut codices quidam apud Homer. Il. 14, 444. Cf. supra p. m. 370. ubi eadem objicitur variatio, item παρ' ὄχθαις usitatiori forma legitur. Porro hic Moscov. ἀμύνων.

Itidem Cilices, qui sub Mynete fuerant, duces urbesque amiserant:

Occiditque Myneta, et Epistrophon —
— clarique Mynetis diruit urbem.

Lelegas etiam pugnis interfuisse ostendit, cum sic dicit:

Ad mare sunt Cares, et curvo Paeones arcu,
Et Leleges, et Caucones. —

item:

Καὶ πάλιν, Leleges. Cilices.

Σάτνιον οὔτασε δουρὶ —
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῒς ἀμύμων
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.

Οὐ γὰρ οὕτως ἐξελελοίπεσαν τελέως, ὥστε μὴ καὶ καθ' αὑτοὺς ἔχειν τὶ σύστημα, ἅτε τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἔτι περιόντος,

[5] Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει·

καὶ τῆς πόλεως οὐ τελέως ἠφανισμένης· ἐπιφέρει γάρ,

5) Ἀλτέω signat Moscov. Tum Medic. 3. Λελεγέσι. In proximo versu Medic. 3. αἰτήεσαν. Sequens verbum ἔχων, pro quo edd. ante Xylandrum et Casaubonianae dant ἔχον, desideratur in Medic. 4. Qui proxima verba ex Strabone repetit, Eustathius ad Homer. Il. 21, 86. p. m. 1308, 48. mutatis verbis sensum exprimit sic: ὡς εἰς κατάλογον — Ἕκτορι τούτους καταλέγων, ὡς ὄντας Λυκίους, quam lectionem explicatione subjecta probat. In ipso versu Medic. 3. 4. edd. ante Xylandrum bis Ἄλτεω. Cf. Heyne ad Homer. Il. 21, 86. Tum Moscov. γείνατο posuit ante μήτηρ et post omisit.

item:

Satnion insiliens rigida tum perculit hasta
Enopidem: Nais peperit quem candida quondam
Enope nympha gravis, cum bucera pasceret ille
Armenta ad ripas undosi Satnioentis.

Non enim ita omnino defecerant, ut non corpus ipsi quoque aliquod per se constituerent: cum adhuc regem haberent incolumem,

Alten, qui Lelegum rex est in bella ferocum:

neque urbs plane esset eversa: subjungit enim:

Leleges. Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι.
Cilices. Ἐν μέντοι τῷ καταλόγῳ παραλέλοιπεν αὐτοὺς,
p. 620. οὐχ ἱκανὸν ἡγούμενος τὸ σύστημα, ὥστ᾽ ἐν καταλόγῳ τάττεσθαι· ἢ καὶ ὑπὸ τῷ Ἕκτορι καὶ τούτους συγκαταλέγων, οὕτως ὄντας οἰκείους. Ὁ γὰρ Λυκάων φησὶν ἀδελφὸς ὢν Ἕκτορος,

— μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει.

Ταῦτα μὲν οὖν τοιαύτην τινὰ ἔχει τὴν εἰκοτολογίαν.

§. 2.

Εἰκοτολογεῖν δ᾽ ἐστὶ, κἂν εἴ τις τὸν ἀκριβῆ ¹ ζητῇ κατὰ τὸν ποιητὴν ὅρον, μέχρι τίνος οἱ Κίλικες διέτεινον

1) Medic. 3. 4. Moscov. ζητεῖ, Paris. Κήτιοι. Tum Venet. 2. Moscov. Paris. edd. ante Xylandrum Εὐρύπυλον. Pro διότι Medic. 3. 4. Venet. 1. ὅτι, ut saepe haec variantur, et pro οὕτω iidem Medicei et Paris. οὕτως. Antea ἐκ Medic. et Ven. 1. post καὶ omittunt ἐκ.

Pedason excelsam sub Satnioenta gubernans.

In recensione autem omisit eos Homerus, non dignum satis corpus id existimans, quod in catalogo referretur: aut sub Hectoris copiis complectens, adeo ei familiares. Etenim Lycaon Hectoris frater sic dicit:

— me parvo victurum tempore mater
Laothoe peperit, senis Altae filia regis.

De his ergo haec possunt dici probabiliter.

§. 2.

Potest etiam, si quaeratur de sententia Homeri, quis sit verus limes, ad quem Cilices desierint et Pela-

τεινον καὶ οἱ Πελασγοὶ, καὶ ἔτι οἱ μεταξὺ τούτων Κήτειοι λεγόμενοι, οἱ ὑπὸ τῷ Εὐρυπύλῳ. Περὶ μὲν οὖν τῶν Κιλίκων καὶ τῶν ὑπ' Εὐρυπύλῳ τὰ ἐνόντα εἴρηται, καὶ διότι τὰ περὶ τὸν Καΐκον μάλιστα περατοῦνται. Τοὺς δὲ Πελασγοὺς εὔλογον τούτοις ἐφεξῆς τιθέναι, ἔκ τε τῶν ὑφ' Ὁμήρου λεγομένων, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας. Ὁ μὲν γὰρ οὕτω φησίν· Leleges. Cilices.

Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν [2] ἐγχεσιμώρων,
Τῶν, οἳ Λάρισσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·
Τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε, Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρηος,
Υἷε δύο Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

Ἐξ ὧν πλῆθός τε ἐμφαίνει ἀξιόλογον τὸ τῶν Πελα-

2) Medic. 4. ἐγχεσιμόρων. Proximum τῶν deeſt in Medic. 3. Pro Πελασγοῦ Medic. 4. πελαγοῦ. Poſt τελέως Medic. 3. 4. Moſcov. Ven. 1. addunt ἐστί. In utramque partem poteſt quaeri. Sic ante μεταξὺ Medic. 4. ponit τὸ cum Venet. 1.

Pelasgi, et qui inter eos ſunt Cetei Eurypylo ſubditi. De Cilicibus quidem et Eurypyli ditione diximus, quantum licuit: et quod, quae ad Caicum ſunt, maxime determinantur. Conſentaneum autem eſt his continenter deinceps poni Pelasgos, cum ex Homeri dictis, tum ex reliqua hiſtoria. Homeri ſunt haec:

Hippothous gentes ducebat in arma Pelasgas,
Has quae Lariſſae ſubigebant fertilis arva.
Dux his Hippothous, forti cum fratre Pylaeo,
Teutamidae Lethi proles bona uterque Pelasgi.

Haec verba memorabilem Pela-

Lceleges. Cilices. λασγῶν· οὐ γὰρ φῦλον, ἀλλὰ φῦλα ἔφη, καὶ τὴν οἴκησιν ἐν Λαρίσσῃ φράζει. Πολλαὶ μὲν οὖν αἱ Λάρισσαι· δεῖ δὲ τῶν ἐγγύς τινα δέξασθαι· μάλιϛα δ' ἂν τὴν περὶ Κύμην ὑπολάβοι τις ὀρθῶς· τριῶν γὰρ οὐσῶν, ἡ μὲν καθ' Ἁμαξιτὸν ἐν ὄψει τελέως τῷ Ἰλίῳ, καὶ ἐγγὺς σφόδρα ἐν διακοσίοις που ϛαδίοις· ὥϛτ' οὐκ ἂν λέγοιτο πιθανῶς ὁ Ἱππόθοος πεσεῖν ἐν τῷ ὑπὲρ Πατρόκλου ἀγῶνι

Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης. —

ταύτης γε· ἀλλὰ μᾶλλον τῆς περὶ Κύμην· χίλιοι γάρ που ϛάδιοι μεταξύ· [3] τρίτη δὲ Λάρισσα, κώμη τῆς Ἐφεσίας ἐν τῷ Καϋϛρίῳ πεδίῳ· ἥν φασι πόλιν ὑπάρξαι πρότερον, ἔχουσαν καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Λαρισ-

3) Venet. 1. Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. τρίτη δ' ἐϛί. Τὸ ante ἱερὸν cum Mofcov. Medic. 3. 4. abjeci. Mofcov. Λαρισηνοῦ, ut infra. Pro ἄν τις Medic. 4. ἄν τι, et poft idem πολλὴν τὴν τῶν. Mofcov. τάττει.

Pelasgorum multitudinem indicant: non enim gentem, fed gentes dicit, et Lariffae illis fedes adfcribit. De multis autem Lariffis oportet intelligere aliquam vicinam: quod rectiffime de ea, quae Cumae propinqua, conjeceris. De tribus enim Lariffis ea, quae juxta Hamaxitum, plane in confpectu Ilii, nimisque vicina erat, intra ducentefimum fere ftadium: ut non probabiliter dici videatur, Hippothoum in certamine de cadavere Patrocli cecidiffe

Longe a Lariffa. —

hac quidem. Magis hoc Lariffae juxta Cumam fitae convenit: nam ad CIↃ ftadia interveniebant. Tertia Lariffa eft pagus agri Ephefii in campo Cayftrio: quam olim fuiffe urbem ajunt, et habuiffe templum Larif-

Λαρισσηνοῦ, πλησιάζουσαν τῷ Τμώλῳ μᾶλλον, ἢ τῇ Ἐφέσῳ· ταύτης γὰρ ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα διέχει σταδίους, ὥστε ὑπὸ τοῖς Μήοσιν ἄν τις τάττοι ταύτην. Ἐφέσιοι δ' αὐξηθέντες ὕστερον πολλὴν τῆς τῶν Μηόνων, οὓς νῦν Λυδοὺς φαμεν, ἀπετέμοντο· ὥστ' οὐδ' αὕτη ἂν ἡ τῶν Πελασγῶν Λάρισσα εἴη· ἀλλ' ἐκείνη μᾶλλον. Καὶ γὰρ τῆς μὲν ἐν τῇ [4] Καϋστριανῇ Λαρίσσης οὐδὲν ἔχομεν τεκμήριον ἰσχυρὸν, ὡς ἦν ἤδη τότε· οὐδὲ γὰρ τῆς Ἐφέσου. Τῆς δὲ περὶ τὴν Κύμην μαρτύριόν ἐστι πᾶσα ἡ Αἰολικὴ ἱστορία, μικρὸν ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν γενομένη. p. 621.

Leleges. Cilices.

§. 3.

4) Casaubonn. Medic. 4. Ven. 1. Καϋστρινῇ, quod etsi non aspernor, cum plerisque tamen alteram formam retineo, quae in Strabone passim occurrit. V. infra §. 4. Ante Κύμην deest τὴν in Medic. 3.

Larissaei Apollinis, Tmolo, quam Epheso viciniorem, cum ab hac absit cxxc stadia, et Maeonibus ideo adscribi possit. Ephesii autem postmodo aucti, multum regionis Maeonibus, qui nunc Lydi usurpantur, abstulerunt: ut ne haec quidem sit Pelasgorum Larissa, sed isthaec potius. Nullum enim de Caystriana Larissa habemus certum argumentum, eam tempore belli Troiani jam fuisse: cum ne de Epheso quidem habeamus. De Cumis vicina autem Larissa testimonium fert omnis Aeolica historia, paulo post Troiae exscidium gestarum rerum.

§. 3.

Pelasgi.

§. 3.

Φασὶ γὰρ τοὺς ἐκ τοῦ Φρικίου [1] τοῦ ὑπὲρ Θερμοπυλῶν Λοκρικοῦ ὄρους ὁρμηθέντας, κατᾶραι μὲν εἰς τὸν τόπον, ὅπου νῦν ἡ Κύμη ἐστί· καταλαβόντας δὲ τοὺς Πελασγοὺς, κεκακωμένους ὑπὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, κατέχοντας δ᾽ ὅμως ἔτι τὴν Λάρισσαν, διέχουσαν τῆς Κύμης ὅσον ἑβδομήκοντα σταδίους, ἐπιτειχίσαι αὐτοῖς τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον Νέον τεῖχος, ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς Λαρίσσης· ἐλθόντας δὲ κτίσαι τὴν Κύμην, καὶ τοὺς περιγενομένους ἀνθρώπους ἐκεῖσε ἀνοικίσαι· ἀπὸ δὲ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους τήν τε Κύμην Φρικωνίδα καλοῦσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Λάρισσαν· ἐρήμη δ᾽ ἐστὶ νῦν. Ὅτι δ᾽ οἱ Πελασγοὶ μέγα ἦν

1) Medic. 3. 4. Moſcov. Venet. 1. τοῦ ὑπέρ; nempe ut accommodarent ad Λοκρικοῦ ὄρους. Caſaubonus τῷ retinet. Sed tum emendat Λοκρικῷ ὄρει; eſt enim in adpoſitione. Magis tamen adridet emendatio Tyrwhitti in conjecturis in Strabonem p. m. 53. legentis: ἐκ τοῦ Φρικίου τοῦ — pro ἐν τῷ Φρ.

§. 3.

Narrant enim Graecos, a Phricio Locrico monte ſupra Thermopylas profectos, conſediſſe iis in locis, ubi nunc Cyme eſt. Cumque offendiſſent Pelasgos, adflictos quidem bello Troiano, Lariſſam tamen adhuc tenentes: adverſus eos exſtruxiſſe, quod etiamnum dicitur Neontichos, xxx a Lariſſa ſtadiis: rediiſſe deinde ac Cymen condidiſſe, eoque ſuperſtitum hominum coloniam deduxiſſe: a monte Locrico et Cymen Phriconidem dicunt, et Lariſſam, quae nunc eſt deſerta. Fuiſſe autem Pelasgos magnam gentem, ex-

ἦν ἔθνος, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας ² οὕτως ἐκμαρτυρεῖσθαί φασι. Μενεκράτης γοῦν ὁ Ἐλαΐτης ἐν τοῖς περὶ κτίσεων φησὶ τὴν παραλίαν τὴν νῦν Ἰωνικὴν πᾶσαν, ἀπὸ Μυκάλης ἀρξαμένην, ὑπὸ Πελασγῶν οἰκεῖσθαι πρότερον, καὶ τὰς πλησίον νήσους. Λέσβιοι δ' ὑπὸ Πυλαίῳ τετάχθαι λέγουσι σφᾶς, τῷ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένῳ τῷ τῶν Πελασγῶν ἄρχοντι· ἀφ' οὗ καὶ τὸ παρ' αὐτοῖς ὄρος ἔτι Πύλαιον καλεῖσθαι. Καὶ Χῖοι δὲ οἰκιστὰς ἑαυτῶν Πελασγούς φασι, τοὺς ἐκ τῆς Θετταλίας. Πολύπλανον δὲ καὶ ταχὺ τὸ ἔθνος πρὸς ἐπαναστάσεις, ηὐξήθη τε ἐπὶ πολὺ, καὶ ἀθρόαν ἔλαβε τὴν ἔκλειψιν, καὶ Pelasgi.

2) Parif. οὕτω; Mofcov. τοῦτο ἐκμαρτυρῆσαι. Ante Θετταλίας Mofcov. omittit τῆς, ut Euftath. ad Homer. Il. 2, 840. p. m. 270, 39. Paullo inferius ἔκλειψιν malunt Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. pro vulgato ἔλλειψιν. Dedi prius, quod magis eft accommodatum, et ab ipfo Strabone lib. 9. p. m. 608. explicatur. Euftathius etiam ex hoc loco mutata tantum forma refert ταχὺ ἐξέλιπε.

ex aliis etiam hiftoriis ajunt teftatum reddi poffe. Etenim Menecrates Elaita in libro de origine urbium, oram maritimam univerfam, quae nunc Ionica dicitur, fumto a Mycale initio, itemque vicinas infulas, fedem fuiffe Pelasgorum. Lesbii vero fub Pylaeo fe ad Ilium militaffe ajunt, quem Pelasgorum ducem facit Homerus, a quo etiamnum mons Pylaeus in Lesbo nomen habeat. Chii quoque a Pelasgis fe conditos affirmant, e Theffalia profectis. Vaga autem gens fuit Pelasgorum et ad migrationes praeceps, et incrementa ac decrementa magna ac fubita

Pelasgi. καὶ μάλιστα κατὰ τὴν τῶν Αἰολέων καὶ τῶν Ἰώνων περαίωσιν εἰς τὴν Ἀσίαν.

§. 4.

Ἴδιον δέ τι τοῖς [1] Λαρισσαίοις συνέβη, τοῖς τε Καϋστρινοῖς, καὶ τοῖς Φρικωνεῦσι, καὶ τρίτοις, τοῖς ἐν Θετταλίᾳ· ἅπαντες γὰρ ποταμόχωστον τὴν χώραν ἔσχον· οἱ μὲν ὑπὸ τοῦ Καΰστρου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Ἕρμου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Πηνειοῦ. Ἐν δὲ τῇ Φρικωνίδι Λαρίσσῃ τετιμῆσθαι λέγεται Πίασος, ὅν φασιν, ἄρχοντα Πελα-

1) Moſcov. Λαρισαίοις, ſimplici σ, ut ſupra. Τε poſt τοῖς ignorat Medic. 4. Tum pro Καϋστριανοῖς Medic. 3. et edd. ante Xylandrum Καϋστρινοῖς. Medic. 4. Moſcov. Pariſ. Καϋστρηνοῖς, uti Euſtathius ad Homer. Il. 2, 461. p. m. 192, 50. per η effert Καϋστρηνὸν πεδίον, idemque ad Dionyſ. v. 837. et ad Il. 2, 841. p. m. 270, 52. Καϋστρηνοί. Καϋστριανὸς non adtigit Stephanus, etſi ita ex conjectura dedit Berkelius, qui hanc formam p. 463. acriter tuetur, at Καϋστρινὸς novit, uti propter facilem et frequentem literae utriusque commutationem etiam in Euſtathio repoſuit Politus T. I. p. 488. etſi idem non rejicit Καϋστριανὸν, ut Σαρδιανὸν πεδίον dicitur. Revocavi igitur antiquam formam a Xylandro immutatam. Infra Pariſ. Φρικωνίδῃ.

ſubita tulit, maxime ſub Aeolenſium et Ionum tranſitum in Aſiam.

§. 4.

Peculiare aliquid omnibus Lariſſaeis uſu venit, Cayſtrianis, inquam, et Phriconenſibus, et Theſſalicis: quod nimirum ager eorum ingeſta a fluviis terra ſolet integi. Id faciunt Cayſter, Hermus, et Peneus. Lariſſa Phriconide ferunt cultum honoribus fuiſſe Piaſum, quem ferunt, cum Pelaſgorum prin-

Πελασγῶν, ἐρασθῆναι τῆς θυγατρὸς Λαρίσσης· Pelasgi.
βιασάμενον δ' αὐτὴν, τίσαι τῆς ὕβρεως δίκην. Κύψαντα γὰρ εἰς πίθον οἴνου καταμαθοῦσαν, τῶν σκελῶν λαβομένην ἐξᾶραι, καὶ καθεῖναι αὐτὸν εἰς τὸν πίθον. Τὰ μὲν οὖν ἀρχαῖα τοιαῦτα.

§. 5.

Ταῖς δὲ νῦν Αἰολικαῖς πόλεσιν ἔτι καὶ τὰς ᾿Αἰγὰς προςληπτέον, καὶ τὴν Τῆμνον, ὅθεν ἦν Ἑρμαγόρας,

1) Mofcov. Αἰγᾶς, alii Αἰγάς. Theodor. Laurent. Gronovius in marmor. bafin c. 32. in Gronovii thef. antiqu. Gr. T. 7. p. 502. neceffario hic fcribendum exiftimat Αἰγαίας, at non evincit. Etfi enim ita adpellat Herodot. 1, 149. Scylax tamen p. 37. ed. Hudf. aliique vulgatam omnium librorum formam follicitari vetant. Multa dabit Weffeling. ad Hierocl. p. 660 fq. Tum ex Medic. 3. 4. (qui quidem poftea correctus fuit) Venet. 1. Mofcov. dedi δ' αἱ πόλεις. Vulgo δὲ πόλεις. Pro Φωκαέων Medic. 3. 4. Φωκέων, mutatione crebra. V. ad Melam V. 2. P. 1. p. 537. Tum Cafauboniani Μαγνησία πόλις, ex meis Ven. 2. quem fic faepe innuit. Pro ϛάδιοι Medic. 3. 4. Mofcov. qui et hic habet Λαρίσης, ϛάδια, uti ipfe Strabo variat. Pro Γρύνιον Cafaubonus ex libris fuis notat Γρώνιον. Intelligit et hic Venet. 2.

princeps effet, filiae, quam deperibat, fuae, Lariffae vim feciffe: atque hujus contumeliae poenas dediffe. Cum enim eum in dolium vini plenum defpicientem Lariffa deprehendiffet, arreptis cruribus eum fublimem erexit, inque dolium dejecit. Hujusmodi funt antiqua.

§. 5.

Aeolicis, quae nunc funt, urbibus Aegae etiam addendae funt, et Temnus patria Hermagorae, qui prae-

Pelasgi. ρας, ὁ τὰς ῥητορικὰς τέχνας συγγράψας· ἵδρυνται δ' αἱ πόλεις αὗται κατὰ τὴν ὀρεινὴν τὴν ὑπερκειμένην τῆς τε Κυμαίας, καὶ τῆς Φωκαέων καὶ Σμυρναίων γῆς, παρ' ἣν ὁ Ἕρμος ῥεῖ. Οὐκ ἄπωθεν δὲ τούτων τῶν πόλεων οὐδ' ἡ Μαγνησία ἐςὶν ἡ ὑπὸ Σιπύλῳ, ἐλευθέρα πόλις ὑπὸ Ῥωμαίων κεκριμένη. Καὶ
p. 622. ταύτην δ' ἐκάκωσαν οἱ νεωςὶ γενόμενοι σεισμοί. Εἰς δὲ τἀναντία τὰ ἐπὶ τὸν Καΐκον νεύοντα, ἀπὸ Λαρίσσης μὲν διαβάντι τὸν Ἕρμον εἰς Κύμην, ἑβδομήκοντα ςάδιοι· ἐντεῦθεν δ' εἰς Μύριναν τετταράκοντα ςάδιοι· τὸ δ' ἴσον ἐντεῦθεν εἰς Γρύνιον· κἀκεῖθεν εἰς Ἐλαί-

net. 2. At in υ consentiunt alii auctores, in quibus ipsi, qui Γρύνεια efferunt, uti Herodot. I, 149. Cf. Stephanus h. v. Ἐλαίαν Medic. 3. mutat in Ἐλέαν, uti correctus Medic. 4. Ceterum Xylandrum, qui verterit *Cuma* pro *Cyme*, reprehendit Gronovii thes. antiqu. Gr. Vol. 7. p. 486. Cum Geographi Latini pressius hic sequi soleant Graecos, ita reposui. Certe sibi non constitit Xylander, qui hic dedit *Cumanum*, post saepius *Cumaeus*. Κυμαῖος et Κυμεὺς quomodo discrepent, ex Stephano notum. Cf. Cellarius in Geogr. T. 2. lib. 3, 3, 71. et quae ipse notavi ad Melam V. 3. P. 1. p. 518.

praecepta artis rhetoricae scripsit. Sitae sunt urbes eae ad montana, quae supra agrum Cymaeum, Phocaeum, et Smyrnaeum jacent, praeter quem Hermus fluit. Non procul ab his urbibus Magnesia abest, sub Sipylo sita, a Romanis libera judicata. Hanc etiam laeserunt terrae motus nuper facti. In contrariam partem, quae ad Caicum inclinant, a Larissa, si Hermum transeas usque Cymen, LXX stadia sunt, hinc Myrinam XL, inde Grynium tantundem,

Ἐλαίαν· ὡς δ᾽ Ἀρτεμίδωρος, ἀπὸ τῆς [2] Κύμης εἰσὶν Ἄδαι, εἶτ᾽ ἄκρα μετὰ τετταράκοντα σαδίους, ἣν καλοῦσιν Ὕδραν, ἡ ποιοῦσα τὸν κόλπον τὸν Ἐλαϊτικόν, πρὸς τὴν ἀπεναντίον ἄκραν Ἁρματοῦντα. Τοῦ μὲν οὖν σόματος τὸ πλάτος περὶ ὀγδοήκοντα σαδίους ἐσὶν [3] ἐγκολπίζοντι· Μυρίνα ἐν ἑξήκοντα σαδίοις Αἰο- Pelasgi.

λὶς

2) Sic omnes mei codices cum vetere interprete, ad narrationem accommodate; Aldus corrupit in Ἴδης, quod reddiderunt editiones omnes. Μετὰ ex ſuis libris addidit Caſaubonus, cum antea abeſſet. Suffragantur item mei. Tum ex Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. poſui ἀπεναντίον pro ἀπεναντίαν. Ἁρματοῦντα, quod tenent omnes libri, vetus interpres reddidit *Hermatuntem.* Eadem variatio notatur ex libris in Thucyd. 8, 101. Holſtenius tamen ad Stephan. p. 43. ex hoc malit reponere Ἀργεννοῦντα, apud Ptolemaeum Ἀργεννὸν, quae nomina ad unum locum referat Stephanus. At v. Stephanus h. v. et Thucyd. c. l.

3) Moſcov. Venet. 1. Medic. 3. 4. ſubjiciunt δέ. Poſt Moſcov. Μυριναίων et Γρύμνιον. Venet. 2. νεὼς πολυτελοῦς. Ad verba ἱερὸν Ἀπόλλωνος in codicis Medic. 4. margine haec adſcripſerat Cyriacus Anconitanus, quae etiam in ejus ſcholiis MSStis Leidenſibus leguntur: Κυριακὸς δ᾽ ἐγὼ αὐτὸς μεταξὺ Μυρίνης καὶ Κύμης εἰς τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ ἐρείπια ἐν τῷ ὑπερκειμένῳ λίθῳ τῆς πύλης μεγίστοις καὶ καλλίστοις γράμμασι παλαιοῖς τόδε ἐπίγραμμα εὗρον· ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΧΡΥΣΤΗΡΙΩΙ — ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ — ΑΤΤΑΛΟΥ.

tundem, deinde Elaeam. Ut autem Artemidorus, a Cyme ſunt Adae: tum promontorium poſt XL ſtadia, quam Hydram vocant: ea ſinum efficit Elaiticum oppoſito promontorio Harmatunte. Si a ſinus faucibus per latum in ſinu naviges LX ſtadia, ad Myrinam venies urbem Aeolicam portu aptam. In-

Aeolis. λὶς πόλις, ἔχουσα λιμένα· εἶτ᾽ Ἀχαιῶν λιμὴν, ὅπου οἱ βωμοὶ τῶν δώδεκα θεῶν· εἶτα πολίχνιον Μυριναῖον, Γρύνιον,* καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ μαντεῖον ἀρχαῖον, καὶ νεὼς πολυτελὴς λίθου λευκοῦ· στάδιοι δ᾽ ἐπ᾽ αὐτὴν τετταράκοντα· εἶθ᾽ ἑβδομήκοντα εἰς [4] Ἐλαίαν, λιμένα ἔχουσαν καὶ ναύσταθμον τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων, Μενεσθέως κτίσμα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀθηναίων, τῶν συστρατευσάντων ἐπὶ Ἴλιον. Τὰ δ᾽ ἑξῆς εἴρηται τὰ περὶ Πιτάνην, καὶ Ἀταρνέα, καὶ τἄλλα τὰ ταύτῃ.

§. 6.

Μεγίστη δὲ ἐστι τῶν Αἰολικῶν καὶ ἀρίστη Κύμη, καὶ σχεδὸν μητρόπολις αὕτη τε καὶ ἡ Λέσβος τῶν ἄλλων

4) Medic. 3. Ἐλιέαν; 4. Ἐλέαν. Cf. paullo ſuperius. Poſt Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. ἔχουσα, ut antea de Myrina. Elaeae portus etiam ex Livio 36, 43, 12. notus eſt. In fine paragraphi omnes editiones habent τὰ τοιαῦτα, pro quo omnes codices conſulti melius ſubminiſtrant τὰ ταύτῃ, quod et probavit antea Caſaubonus.

de Achaeorum portus, ubi arae ſunt XII deorum: oppidulum deinde Myrinaeum, Grynium, et fanum Apollinis, vetusque oraculum, et templum ſumtuoſum ex albo: eo usque ſtadia ſunt XL. Hinc LXX ad Elaeam, quae urbs Attalicorum regum, portum habet et ſtationem navium: condita eſt a Meneſtheo et Athenienſibus, qui cum eo ad Ilium fuerunt profecti. De Pitana, Atarneo ac reliquis deinceps, dictum eſt ſuperius.

§. 6.

Aeolicarum urbium maxima eſt et praeſtantiſſima Cyme: eaque et Lesbus reli-

ἄλλων πόλεων περὶ τριάκοντά που τὸν ἀριθμόν, ὧν ἐκλελοίπασιν οὐκ ὀλίγαι. Σκώπτεται δ' εἰς ἀναισθησίαν ἡ Κύμη κατὰ τοιαύτην τινά, ὥς φασιν ἔνιοι, δόξαν, ὅτι τριακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον τῆς κτίσεως ἀπέδοντο τοῦ λιμένος τὰ τέλη· πρότερον δ' οὐκ ἐκαρποῦτο τὴν πρόσοδον ταύτην ὁ δῆμος· κατέσχεν οὖν δόξα, ὡς ὀψὲ ᾐσθημένων, ὅτι ἐπὶ θαλάττῃ πόλιν οἰκοῖεν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος, ὅτι δανεισάμενοι χρήματα [1] δημοσίᾳ, τὰς στοὰς ὑπέθεντο· εἶτ' οὐκ ἀποδιδόντες κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν, εἴργοντο τῶν περιπάτων· ὅτε μέντοι ὄμβρος εἴη, κατ' αἰδῶ τινα κηρύττοιεν οἱ δανεισταί, κελεύοντες ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέρχεσθαι· τοῦ δὴ κήρυκος οὕτω φθεγγομένου· Aeolis.

1) Sic rectius ſcribi jubet Caſaubonus. Vulgo δημόσια. Tum ἀποδιδόντες praeeunt libri omnes, cum in edd. legatur ἀποδόντες. Pro ὑπέρχεσθαι minus apte Medic. 4. εἰσέρχεσθαι, et pro τοῦ δὴ idem τοῦ δέ.

reliquarum Aeolicarum urbium quaſi matres ſunt, quae fere xxx numero fuerunt: nam earum haud paucae interierunt. Cymaeos ſtoliditatis notant, ob hanc (ut nonnulli putant) opinionem: quod ccc ab urbe condita demum anno portorium conduxerint, neque ante eum reditum populus perceperit: itaque opinio obtinuit, ſero admodum eos ſenſiſſe, maritimam ſe urbem habitare. Alia etiam fertur ratio. Publico Cymaeos nomine pecuniam mutuam cepiſſe, pignori oppoſitis porticibus, quam cum non reddidiſſent ad diem dictum, prohibitos fuiſſe ambulationibus: imbribus tamen accidentibus creditores, verecundia ductos, praeconis voce eos invitaſſe, ut ſub porticus ſubirent: proinde cum praeco

Aeolis. Ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέλθετε· ἐκπεσεῖν λόγον, ὡς Κυμαίων οὐκ αἰσθανομένων, ὡς ἐν τοῖς ὄμβροις ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπελθετέον, ἂν μὴ σημάνῃ τις αὐτοῖς διὰ κηρύγματος. Ἀνὴρ δ' ἄξιος [2] μνήμης ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως ἀναντιλέκτως μέν ἐστιν Ἔφορος, τῶν Ἰσοκράτους γνωρίμων, τοῦ ῥήτορος, ὁ τὴν ἱστορίαν συγγράψας καὶ τὰ περὶ τῶν εὑρημάτων· καὶ ἔτι πρότερος τούτου Ἡσίοδος ὁ ποιητής· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Δῖος μετῴκησεν εἰς Βοιωτοὺς, Κύμην Αἰολίδα προλιπών·

Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

Ὁμη-

2) Medic. 4. praeteriit. Post ἀναντιλέκτως subjicitur μὲν in Medic. 3. 4. Moscov. In versibus Hesiodeis Medic. 3. et Paris. νάσατο. Post Moscov. Medic. 4. τεθῆσθαι, et pro Βατιείᾳ Medic. 3. 4. Βαττίᾳ.

praeco clamaret: Sub porticus subite: diditum sermonem, nescire Cymaeos imbribus decidentibus subeundum esse sub porticus, nisi praeconio admonerentur. Citra controversiam est, virum memoria dignum hac in urbe natum fuisse Ephorum, Isocratis rhetoris discipulum: qui historiam conscripsit, et de inventionibus. Ante hunc ibidem editus est Hesiodus poëta: ipse enim narrat Dium, patrem suum, Aeolica relicta Cyme, in Boeotos commigrasse: ubi quidem

In misero pago consedit, pone Heliconem,
Ascra: non ullo quae tempore commoda praebet,
Tempore non minus hyberno, quam aestate molesta.

Home-

Ὅμηρος δ' οὐχ ὁμολογουμένως· πολλοὶ γὰρ ἀμφισβητοῦσιν αὐτοῦ· τὸ δ' ὄνομα ἀπὸ Ἀμαζόνος τῇ πόλει τεθεῖσθαι· καθάπερ καὶ τῇ Μυρίνῃ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τρωϊκῷ πεδίῳ κειμένης ὑπὸ τῇ Βατιείᾳ· Aeolis. p. 623.

Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης.

Σκώπτεται δὲ καὶ ὁ Ἔφορος, [3] διότι τῆς πατρίδος οὐκ ἔχων ἔργα φράζειν ἐν τῇ διαριθμήσει τῶν ἄλλων πράξεων, οὐ μὴν οὐδ' ἂν ἀμνημόνευτον αὐτὴν εἶναι θέλων, οὕτως ἐπιφωνεῖ· Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν Κυμαῖοι τὰς ἡσυχίας ἦγον. Ἐπεὶ δὲ διεληλύθαμεν τὴν Τρωϊκὴν ἅμα καὶ τὴν Αἰολικὴν παραλίαν, ἐφεξῆς ἂν εἴη τὴν μεσόγαιαν ἐπιδραμεῖν μέχρι

3) Medic. 3. ut fupra et alibi, ὅτι. Deinde idem Medic. 4. Mofcov. alio ordine ἔργα οὐκ ἔχων. In feqq. pro ἐπεὶ δὲ Mofcov. Parif. Medic. 4. ἐπειδὴ, ut alibi variatur. Cf. ad lib. 10. p. m. 218. Tum vulgo inde a Cafaubono μεσογαῖαν; Mofcov. μεσογαίαν. V. ad lib. 7. p. m. 319.

Homerum fuiffe Cymaeum non eft in confeffo apud omnes. Nomen ajunt urbi factum ab Amazone, ut et Myrinae ab ea, quae fepulta eft in Troiano campo fub Batieia:

Sane homines illam Batieiam nomine dicunt,
At divi celeris curfu monumenta Myrinae.

Ephorus notatur falfe, quod in rerum geftarum enumeratione, cum nihil haberet, quod a fuis diceret actum, et tamen patriae vellet mentionem facere, ita acclamaverit: *Eo tempore quieti erant Cymaei.* Poftquam litus Troianum et Aeolicum peragravimus: reftat, ut medi-

Pergam. χρι τοῦ Ταύρου, φυλάσσοντας τὴν αὐτὴν τῆς ἐφόδου τάξιν.

ΚΕΦ. Δ.

§. 1.

Ἔχει δέ τινα ἡγεμονίαν πρὸς [1] τοὺς τόπους τούτους τὸ Πέργαμον, ἐπιφανὴς πόλις, καὶ πολὺν συνευτυχήσασα χρόνον τοῖς Ἀτταλικοῖς βασιλεῦσι· καὶ δὴ καὶ ἔνθεν ἀρκτέον τῆς ἑξῆς περιοδείας· καὶ πρῶτον περὶ τῶν βασιλέων, ὁπόθεν ὡρμήθησαν, καὶ εἰς ἃ κατέστρεψαν, ἐν βραχέσι δηλωτέον. Ἦν μὲν δὴ τὸ Πέργαμον Λυσιμάχου γαζοφυλάκιον τοῦ Ἀγαθοκλέους, ἑνὸς τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων, αὐτὴν

1) Sic Medic. 3. 4. Moscov. Vulgo τοὺς abest. Ad verba τὸ Πέργαμον leve hoc scholion additum fert Moscov. σημείωσαι τὸ Πέργαμον οὐδετέρως. Post pro ἔνθεν Medic. 3. 4. Ven. 1. edd. ante Casaub. ἐντεῦθεν. Sic ἐνθένδε et ἐντεῦθεν lib. 1. p. m. 5. et alibi. Pro ὁπόθεν Medic. 4. πόθεν.

mediterranea etiam usque ad Taurum percurramus, eodem servato ordine.

CAP. IV.

§. 1.

In his locis principatum tenet Pergamum, urbs illustris, et quae multo tempore rebus secundis floruit sub Attalicis regibus. Hinc ergo peragrationis ducemus principium: primoque loco breviter ostendemus, unde reges isti orti, et quis eorum fuerit finis. Pergami gazam suam adservabat unus de Alexandri Magni successoribus, Lysima-

τὴν τὴν ἄκραν τοῦ ὄρους [2] συνοικουμένην ἔχον· ἔστι δὲ Pergam. στροβιλοειδὲς τὸ ὄρος εἰς ὀξεῖαν κορυφὴν ἀπολῆγον. Ἐπεπίστευτο δὲ τὴν φυλακὴν τοῦ ἐρύματος τούτου καὶ τῶν χρημάτων (ἦν δὲ τάλαντα ἐννακισχίλια) Φιλέταιρος ἀνὴρ [3] Τυανεὺς θλιβίας ἐκ παιδός· συνέβη γὰρ ἔν τινι ταφῇ θέας οὔσης, καὶ πολλῶν παρόντων, ἀποληφθεῖσαν ἐν τῷ ὄχλῳ τὴν κομίζουσαν τρο-

2) Sic codices mei omnes. Vulgo συνοικημένην, pro quo Casaubonus volebat aut συνοικουμένην, aut συνῳκημένην. Prius codices tuentur. Tum Medic. 3. Moscov. Paris. Editiones cum aliis MSStis στροβολοειδές. Ἐρύματος adferunt libri mei omnes, contra omnes editiones ἐρύγματος, quod jam ita in margine ed. Xyland. cujus illud exemplar servatur in bibl. Vindobonensi, emendaverat Scaliger, probante post id ipsum Casaubono. Cf. paullo post. Tum Medic. 4. ἐνακισχ.

3) Casaubonn. Ven. 1. Τιανεύς; Medic. 4. Τυανεύς; Medic. 3. Τυανός; Paris. Τιαννός; Τιανὸς cum aliis epitome, uti et vulgo editur. Vetus interpres *vir Tyanensis.* Dedi igitur Τυανεὺς, quod gentile adfert Stephanus, et probant numi. Paullo post Moscov. et edd. ante Casaubonum ἀπολειφθεῖσαν. Vulgata aptior. Tum Moscov. συντριβῆναι, quod nimis auget. Pro τοσοῦδε Casaubonn. Ven. 2. τοσούτου. Porro Medic. 3. 4. διέμενε. Moscov. Paris. Ven. 1. 2. pro ὅ, τι dant ὅτι, et pro ἐπελθὼν Venet. 1. Medic. 4. ἐπανελθών. Antea Venet. 2. tantum κατέλυσε καὶ αὐτὸς κεραυνοῦται.

Lysimachus, Agathoclis F. erat autem conditum in ipso montis vertice: qui mons coni forma in acutum cacumen desinit. Hujus munitionis et thesauri custodia commissa fuit Philetaero Tyanensi, qui a puero contusis testiculis eviratus fuerat: nam spectaculo quodam funebri, in magna hominum frequentia, nutrix eum gestans etiamnum infantem in

Pergam. τροφὸν τὸν Φιλέταιρον ἔτι νήπιον, συνθλιβῆναι μέχρι τοσοῦδε, ὥστε πηρωθῆναι τὸν παῖδα. Ἦν μὲν δὴ εὐνοῦχος, τραφεὶς δὲ καλῶς ἐφάνη τῆς πίστεως ταύτης ἄξιος. Τέως μὲν οὖν εὔνους διέμεινεν τῷ Λυσιμάχῳ· διενεχθεὶς δὲ πρὸς Ἀρσινόην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, διαβάλλουσαν αὐτὸν, ἀπέστησε τὸ χωρίον, καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς ἐπολιτεύετο, ὁρῶν ἐπιτηδείους πρὸς νεωτερισμόν· ὅ, τε γὰρ Λυσίμαχος κακοῖς οἰκείοις περιπεσὼν, ἠναγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν Ἀγαθοκλέα· Σέλευκός τε ἐπελθὼν ὁ Νικάτωρ, ἐκεῖνόν τε κατέλυσε, καὶ αὐτὸς κατελύθη δολοφονηθεὶς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Κεραυνοῦ. Τοιούτων δὲ θορύβων ὄντων, διεγένετο μένων ἐπὶ τοῦ ἐρύματος ὁ εὐνοῦχος, καὶ πολιτευόμενος [4] δι' ὑποσχέσεων καὶ τῆς ἄλλης θεραπείας ἀεὶ πρὸς τὸν ἰσχύοντα καὶ ἐγγὺς παρόν-

4) Casaubonn. Ven. I. Medic. 4. μεθ' ὑποσχέσεων.

in turba hominum deprehensa, adeo fuit compressa, ut pueri etiam colliderentur genitalia. Erat ergo eunuchus; sed liberaliter educatus, videbatur isto munere dignus. Ac fuit is Philetaerus aliquandiu fidelis Lysimacho; sed odio Arsinoës correptus, quae eum falsis criminationibus detulerat, castellum a fide Lysimachi abduxit; et pro temporum opportunitate rem gessit, quae rebus novandis sentiebat idonea. Etenim Lysimachus domesticas in calamitates illapsus, coactus erat filium Agathoclem necare. Superveniens autem Seleucus Nicator eum everterat, atque ipse etiam per dolum a Ptolemaeo Cerauno necatus perierat. In his turbis Philetaerus suo in castello mansit, semper potentiorem ac sibi propiorem pollicendo demerendoque

παρόντα· διετέλεσε γοῦν ἔτη εἴκοσι κύριος ὢν τοῦ Pergam. Φρουρίου καὶ τῶν χρημάτων.

§. 2.

[1] Ἦσαν δὲ αὐτῷ δύο ἀδελφοὶ, πρεσβύτερος μὲν p. 624. Εὐμένης, νεώτερος δὲ Ἄτταλος· ἐκ μὲν οὖν τοῦ Εὐμένους ἐγένετο τῷ πατρὶ ὁμώνυμος Εὐμένης, ὅσπερ καὶ διεδέξατο τὸ Πέργαμον, καὶ ἦν ἤδη δυνάστης τῶν κύκλῳ χωρίων· ὥστε καὶ περὶ Σάρδεις ἐνίκησε μάχῃ

 συμ-

1) Parif. Medic. 3. 4. ἦσαν δ', uti deinceps Medic. 3. 4. νεώτερος δ'. Tum alio ordine Mofcov. Medic. 3. 4. ὁμώνυμος τῷ πατρὶ, uti mox Mofcov. τῶν χωρίων τῶν κύκλῳ. Poft ἐνίκησε fubjiciunt Medic. 3. 4. Mofcov. Venet. 1. 2. μάχῃ, quod vulgo abeft. Parui codicibus. Verba διεδέξατο τὴν ἀρχὴν defunt in Ven. 2. Poft pro πρῶτος Cuperus in obferv. lib. 4. p. 125. malit πρῶτον, quia ante eum Philetaerus βασιλεὺς in numis vocetur itemque Eumenes illius fucceffor a Iuftino 31, 8, 5. rex vocetur. At de numorum Goltziana fide cf. Spanhem. de praeft. et ufu numifm. T. 1. diff. 8. p. 511. et Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 2. p. 474. Tum Polybius 18, 24, 7. ubi male numis illis nititur Valefius, et Livius 33, 21, 3. Attalum noftrum victis demum Gallis regium nomen adfciviffe narrant. Igitur non a fuperioribus traditum accepit. Cf. etiam Sevin fur les rois de Pergame in Memoires des infcrr. — de Paris T. 18. p. 316 fqq. ed. Hag. Quod praecedit οὗτος, omifit Venet. 1. cum Medic. 3. 4.

doque lactans: atque ita per annos XX dominus manfit caftelli ac pecuniae.

§. 2.

Duo ei fratres fuerunt: de his natu major Eumenes filium Eumenem genuit, qui haereditario Pergamum accepit, jamque in orbem circumfita loca in fua poteftate habuit: adeo,

Pergam. συμβαλὼν Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου· δύο δὲ καὶ εἴκοσιν ἄρξας ἔτη, τελευτᾷ τὸν βίον. Ἐκ δὲ Ἀττάλου καὶ Ἀντιοχίδος, τῆς Ἀχαιοῦ, γεγονὼς Ἄτταλος διεδέξατο τὴν ἀρχὴν, καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς οὗτος πρῶτος, νικήσας Γαλάτας μάχῃ μεγάλῃ. Οὗτος δὲ καὶ Ῥωμαίοις κατέστη φίλος, καὶ συνεπολέμησε πρὸς Φίλιππον μετὰ τοῦ Ῥοδίων ναυτικοῦ· γηραιὸς δὲ [2] ἐτελεύτα βασιλεύσας ἔτη τρία καὶ τετταράκοντα, κατέλιπε δὲ τέτταρας υἱοὺς ἐξ Ἀπολλωνίδος

2) Casaubonn. Medic. 4. Ven. 1. ἐτελεύτησε. Post τετταράκοντα in edd. Casaubonn. et Amstelod. exciderunt verba κατέλιπε δὲ τέτταρας, quae habent cum codicibus editiones priores. Deinde editiones omnes male Εὐμενῆ, cum scribendum sit aut Εὐμένη aut Εὐμένην; illud habet Moscov. hoc Medic. 3. 4. Εὐμενῆ tamen probari posse argute magis, quam vere putat Kuhn. ad Pausan. p. 19. Sic prave post editiones Ἀθηναῖον pro Ἀθήναιον, de quo diserte monuit Eustathius ad Il. 2, 648. p. m. 237, 10. Δὲ ante οὗτος melius omittunt Moscov. Paris. Medic. 3. 4. quod addunt editiones. Sic editiones dant ἔλαβεν ὑπὸ, pro quo Casaubonn. meique codices scribi volunt ἔλαβε παρά. At ἐντὸς tantum Medic. 3. 4. Venet. 1. cum Casaubonianis pro τὴν ἐντός. Plenius epitome τὴν ὑπ' Ἀντιόχῳ γῆν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου.

adeo, ut etiam apud Sardes proelio congressus Antiochum Seleuci F. fuderit: mortuus est, cum imperium per annos XXII tenuisset. Et successit Attalus, Attali (qui minor natu frater Philetaeri fuit) et Antiochidis Achaeo natae F. Hic primus rex salutatus est, cum magna pugna Galatas vicisset: socius Romanorum fuit, eosque in bello contra Philippum juvit, Rhodiae conjunctus classi. Regnavit annos XLIII, et senex e vita decessit: relictis ex Apollo-

λωνίδος Κυζικηνῆς γυναικὸς, Εὐμένη, Ἄτταλον, Φιλέταιρον, Ἀθήναιον. Οἱ μὲν οὖν νεώτεροι διετέλεσαν ἰδιῶται· τῶν δ' ἄλλων ὁ πρεσβύτερος Εὐμένης ἐβασίλευσε· συνεπολέμησε δὲ οὗτος Ῥωμαίοις πρός τε Ἀντίοχον τὸν μέγαν καὶ πρὸς Περσέα· καὶ ἔλαβε παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἅπασαν τὴν ὑπ' Ἀντιόχῳ τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου. Πρότερον δ' ἦν τὰ περὶ Πέργαμον οὐ πολλὰ χωρία μέχρι τῆς θαλάττης τῆς κατὰ τὸν Ἐλαΐτην κόλπον καὶ τὸν Ἀδραμυττηνόν. Κατεσκεύασε δ' οὗτος τὴν πόλιν, καὶ τὸ Νικηφόριον ³ ἄλσος κατεφύτευσε, καὶ ἀναθήματα, καὶ βιβλιοθήκας, Pergam.

3) Moſcov. ἄλσει. Inter βασιλεύσας et ἔτη inſerui ex Medic. 3. δὲ, uti ſolet Strabo. Medic. 4. τε. In verbis τετταράκοντα καὶ ἐννέα, quod tuentur libri omnes, aut librarios, aut Strabonem erraſſe putant viri docti, et emendant τριάκοντα καὶ ἐννέα ex ratione chronologica. Cf. Iacobs in exercitt. crit. T. 2. p. 142. et in primis Sevin p. 444. c. l. et Simſon in Chron. ad an. mundi 3847. p. 1408. ed. Weſſeling. Τῷ ante υἱῷ expellunt Moſcov. Pariſ. et reliqui omnes, quorum auctoritatem reveritus omiſi. Tum Moſcov. Καππαδοκῶν, ut alibi variatur. V. ad lib. 12. p. m. 6.

Apollonide Cyzicena muliere filiis quatuor, Eumene, Attalo, Philetaero, Athenaeo. De his tres natu minores privati vixerunt: Eumenes natu maximus regnavit. Hic quoque Romanorum ſocius fuit in bellis adverſus Antiochum Magnum et Perſeum: accepitque a Romanis, quidquid Aſiae intra Taurum Antiochus poſſederat: cum ante ſub Pergami ditione fuiſſent pauca quaedam loca usque ad mare, juxta ſinum Elaiticum et Adramyttenum. Hic urbem adornavit Pergamum, et lucum Nicephorium conſevit: urbemque ita, ut nunc eſt, auctam dona-

Pergam. θήκαις, καὶ τὴν ἐπὶ τοσόνδε κατοικίαν τοῦ Περγάμου τὴν νῦν οὖσαν ἐκεῖνος προσεφιλοκάλησε· βασιλεύσας δὲ ἔτη τετταράκοντα καὶ ἐννέα, ἀπέλιπεν υἱῷ τὴν ἀρχὴν Ἀττάλῳ, γεγονότι ἐκ Στρατονίκης τῆς Ἀριαράθου θυγατρὸς τοῦ Καππαδόκων βασιλέως. Ἐπίτροπον δὲ κατέστησε καὶ τοῦ παιδὸς νέου τελέως ὄντος καὶ τῆς ἀρχῆς τὸν ἀδελφὸν Ἄτταλον. Ἓν δὲ καὶ εἴκοσιν ἔτη βασιλεύσας γέρων οὗτος τελευτᾷ, κατορθώσας πολλά· καὶ γὰρ Δημήτριον τὸν Σελεύκου συγκατεπολέμησεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντιόχου· καὶ συνεμάχησε Ῥωμαίοις ἐπὶ τὸν Ψευδοφίλιππον· ἐχειρώσατο δὲ καὶ [4] Διήγυλιν τὸν Καινῶν

4) Sic libri omnes cum vetere interprete; tantum epitome in ed. Basil. Διήγυλιν. Prius etiam ex codicibus reposuit Schweighaeuser in Appiano de bello Mithr. c. 6. ubi antea in editis erat duplex λ. Corrupte *Diogiris* in Valer. Max. 9, 2, 4. Contra mox libri omnes prave dant ἐκείνων βασιλέα, quod vitium odoratus Palmerius in exercitt. in Gr. auctor. p. 342. bene sustulit. Quem enim vox ἐκείνων commode indicet? Immo Thracum regem vocant Valer. Max. c. l. et Diodor. Sic. de virtut. et vitiis T. 2. p. 595. ed. Wess.

donariis et bibliothecis exornavit: et cum regnum per annos IL gessisset, id filio Attalo reliquit, quem sustulerat e Stratonica filia Ariarathis Cappadocum regis. Tutorem regni reliquit et filii admodum parvo natu fratrem suum Attalum. Hic Attalus cum regnum per annos XXI administrasset, aetate gravis obiit diem suum, magnis multis gestis rebus: nam et Alexandrum Antiochi F. adjuvit in debellando Seleuco: et Romanos contra Pseudophilippum: et in Thraces expeditione facta, regem Caenc-

νῶν βασιλέα στρατεύσας εἰς τὴν Θρᾴκην· ἀνεῖλε δὲ Pergam.
καὶ Προυσίαν, ἐπισυστήσας αὐτῷ Νικομήδη τὸν υἱόν· κατέλιπε δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τῷ ἐπιτροπευθέντι Ἀττάλῳ· βασιλεύσας δὲ οὗτος ἔτη πέντε, καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ, ἐτελεύτα νόσῳ τὸν βίον· κατέλιπε δὲ κληρονόμους Ῥωμαίους· οἱ δ᾽ ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν τὴν χώραν, Ἀσίαν προσαγορεύσαντες, ὁμώνυμον τῇ ἠπείρῳ. Παραῤῥεῖ δ᾽ ὁ Καΐκος [5] τὸ Πέργαμον διὰ τοῦ Καΐκου πεδίου προσαγορευομένου, σφόδρα εὐδαίμονα γῆν διεξιὼν, σχεδὸν δέ τοι καὶ τὴν ἀρίστην τῆς Μυσίας.

§. 3.

Weff. et hinc Θρᾷκα Appian. c. l. Iam vero cum in Thracibus numerentur *Caeni*, optime Palmerius reponit τὸν Καινῶν βασιλέα. Ita vero *Caeni* commemorantur a Stephano h. v. Livio 38, 40, 7. et pluribus aliis. Quare illi emendationi adfenfi funt viri docti, ut Berkel. ad Stephan. p. 435. Longuerue ad Iuftini prolog. 36. Huc ducit epitome, in qua legitur Δ. τὸν καινὸν βασιλέα. Poft Medic. 4. Ven. 1. altera forma malunt Νικομήδην. Cf. fupra not. 2. Ante τὴν ἀρχὴν deeft καὶ in Medic. 4. Deinde omnes codices verius cum epitome praecipiunt ἐπιτροπευθέντι pro ἐπιτροπευομένῳ.

5) Ita Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. omiffo καὶ, quod in editio-

Caenorum Diegylin cepit: et Prufiam interfecit, fubftituto ei filio Nicomede. Regnum Attalo, cujus tutelam gefferat, reliquit. Hic Attalus, cognomento Philometor, quinque annos regnavit: vitaque e morbo abiit, Romanis haeredibus nuncupatis. Hi ditionem illam in provinciae formam redegerunt, Afiamque de continentis ejus nomine appellaverunt. Pergamum praeterfluit Caicus per campum valde opulentum, qui Caicus dicitur, ac fere optimam partem Myfiae.

§. 3.

Pergam. §. 3.

Ἄνδρες δ᾽ ἐγένοντο ἐλλόγιμοι καθ᾽ ἡμᾶς Περγαμηνοὶ [1] Μιθριδάτης τε ὁ Μηνοδότου υἱὸς, καὶ Ἀδοβογίωνος (ὃς τοῦ τετραρχικοῦ τῶν Γαλατῶν γένους ἦν,) ἣν καὶ παλλακεῦσαι τῷ βασιλεῖ Μιθριδάτῃ φασίν· ὅθεν καὶ τοὔνομα τῷ παιδὶ θέσθαι, τῶν ἐπιτηδείων προσποιησαμένων, ἐκ τοῦ βασιλέως αὐτὸν γεγονέναι. Οὗτος [2] γοῦν Καίσαρι τῷ θεῷ γενόμενος φίλος,

p. 625.

editionibus praecedit. Tum Mofcov. προσαγορευομένου πεδίου. Idem cum Parif. ut fit faepe, σχεδὸν δέ τι.

1) Locus vexatus et varie in libris expofitus. Mofcov. Parif. Venet. I. Medic. 3. 4. M. τε Μηνοδότου υἱός. Tum Cafaubonn. Medic. 4. τῶν ἐπιτηδείων προσποιησαμένων, quod probat Cafaubonus; Medic. 3. Mofcov. τοὺς ἐπιτηδείους προσποιησαμένους; Venet. I. προσποιησαμένων ἐκ τοῦ βασιλέως τῶν ἐπιτηδείων. Cum haec omnis narratio fpectet Mithridatem ad οὗτός τε δή, Cafaubonus probabilem hanc emendationem propofuit, quam reddidi. Vulgo fic: Μιθριδάτης τε καὶ Μηνοδότης υἱὸς καὶ Ἀδοβογίων, ὃς τοῦ τετραρχικοῦ τῶν Γαλατῶν γένους ἦν, καὶ ὃν παλλακεῦσαι τῷ βασιλεῖ Μιθριδάτῃ φασίν· ὅθεν καὶ τοὔνομα τῷ παιδὶ θέσθαι, προσποιησαμένους τοὺς ἐπιτηδείους ἐκ τοῦ βασιλέως αὐτὸν γεγονέναι. Sed ut Cafaubonus, ita fere locum explicat Victorius in variis lect. 3, 23. p. 69. Cf. Hirtius de B. Alex. c. 78. Cicero de divin. 2, 37. Denique Medic. 3. 4. Mofcov. volunt παλακεῦσαι.

2) Sic Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. pro οὖν. Tum ex emen-

§. 3.

Noftra aetate Pergameni viri memorabiles exftiterunt Mithridates, cui pater Menodotes, mater et Adobogionis, tetrarchiae Galatarum ftirpis, filia: quam Mithridatis, regis, pellicem fuiffe aiunt, ideoque hoc puero nomen feciffe amicorum hortatu, qui fingerent, rege natum. Is D. Caefari amicus factus, eo usque honoris eft

λος, εἰς τοσόνδε προῆλθε τιμῆς, ὥστε καὶ τετράρ- Pergam. χης ἀπεδείχθη ἀπὸ τοῦ μητρῴου γένους, καὶ βασιλεὺς ἄλλων τε καὶ τοῦ Βοσπόρου· κατελύθη δ' ὑπὸ Ἀσάνδρου, τοῦ καὶ Φαρνάκην ἀνελόντος τὸν βασιλέα, καὶ [3] κατασχόντος τὸν Βόσπορον. Οὗτός τε δὴ ὀνόματος ἠξίωται μεγάλου· καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ ῥήτωρ, ὁ τὰς τέχνας συγγράψας, καὶ τὴν Ἀπολλοδώρειον αἵρεσιν παραγαγὼν, εἴ τις ποτ' ἐστί· πολλὰ γὰρ

emendatione Casauboni interposui ἀπὸ, quod vulgo deest. Nempe ex superioribus patet, tetrarchiam ei fuisse delatam, quae ad maternum genus pertinebat. Hinc Hirtius c. l. *jure gentis et cognationis.* Post Moscov. minus accommodate βασιλεύσας. Deinde pro Λυσάνδρου, quod occupat omnes libros, recte Casaubonus emendat Ἀσάνδρου ex aliis auctoribus. Cf. Dio 42, 48. Appianus in Mithridat. c. 20. Plures igitur nactus est suffragantes, ut Vaillant de Arsacidar. imperio T. 2. p. 209. Spanhem. de usu — num. T. 1. p. 488. et in epistola 3. ad Morellium p. 179. Reimarum ad Dion. c. l. Alia mutatio nominis in Κάσσανδρος notatur in Diodor. Sic. 19, 62. in. ubi cf. Wesseling. et apud Strabonem lib. 11. p. m. 387. in Κάσανδρον, ubi plura adtuli.

3) Sic codices omnes, cum ante Casaubonum ederetur κατασχόντα. Ἀπολλοδώριον hic et post praeeunt codices, uti Θεοδώριος. At Ἐπικούρειος et similia. Tum pro ἥτις posui εἴ τις, quod etiam versione expressit vetus interpres cum Xylandro.

est provectus, ut etiam tetrarcha materni generis crearetur, rexque cum aliorum, tum Bospori: evertit eum Asander, qui et Pharnacem interfecit, ac Bosporum obtinuit. Hujus ergo nomen magnum fuit. Nec non Apollodori rhetoris, qui artis praecepta conscripsit, et sectae Apollodoreae auctor

Pergam. γὰρ ἐπεκράτει· μείζονα δὲ, ἡ καθ' ἡμᾶς, ἔχοντα τὴν κρίσιν· ὧν ἐστι καὶ ἡ Ἀπολλοδώρειος αἵρεσις καὶ ἡ Θεοδώρειος. Μάλιστα δὲ ἐξῆρε τὸν Ἀπολλόδωρον ἡ τοῦ Καίσαρος φιλία τοῦ Σεβαστοῦ, διδάσκαλον τῶν λόγων γενόμενον· μαθητὴν δ' ἔσχεν ἀξιόλογον Διονύσιον, τὸν ἐπικληθέντα Ἀττικὸν, πολίτην αὐτοῦ· καὶ γὰρ σοφιστὴς ἦν ἱκανὸς, καὶ συγγραφεὺς, καὶ λογογράφος.

§. 4.

Προϊόντι δ' ἀπὸ τοῦ πεδίου καὶ τῆς πόλεως ἐπὶ μὲν τὰ πρὸς ἕω μέρη, πόλις ἐστὶν Ἀπολλωνία, μετεώροις ἐπικειμένη τόποις· ἐπὶ δὲ τὸν νότον ὀρεινὴ [1] ῥάχις ἐστὶν, ἣν ὑπερβᾶσι καὶ βαδίζουσιν ἐπὶ Σάρδεις,

1) Ῥάχις, ut alibi dedi, fuafit et hic Mofcov. Tum Cafaubonn. Ven. 1. Medic. 3. 4. praeferunt ἐπὶ Σάρδεις, quod tamquam ufitatius in ipfo Strabone pro Σάρδεων praetuli. Τοῦ

auctor fuit: fi qua tamen ea eft. Multa enim invaluerunt, quae majore, quam noftro, diiudicanda funt arbitrio: de quibus funt etiam Apollodorea et Theodorea. Maxime extulit Apollodorum amicitia Augufti Caefaris, quem dicendi arte inftituit. Difcipulum habuit memorabilem, Dionyfium civem fuum, cognomento Atticum: qui et fcphifta fuit bonus, et hiftoriae et orationum fcriptor.

§. 4.

A Pergamo et planitie progreffus verfus orientem folem, Apolloniam invenies, fublimibus infitam locis. Verfus auftrum montofum eft dorfum: quo fuperato, in itinere verfus

δεις, πόλις ἐςὶν ἐν ἀριςερᾷ Θυάτειρα, κατοικία Μακεδόνων, ἥν Μυσῶν ἐσχάτην τινές φασιν. Ἐν δεξιᾷ δ' Ἀπολλωνὶς, διέχουσα Περγάμου τριακοσίους ςαδίους, τοὺς δὲ ἴσους καὶ τῶν Σάρδεων· ἐπώνυμος δ' ἐςὶ τῆς Κυζικηνῆς Ἀπολλωνίδος· εἶτ' ἐκδέχεται τὸ Ἕρμου πεδίον καὶ Σάρδεις· τὰ δὲ προσάρκτια τῷ Περγάμῳ τὰ πλεῖςα ὑπὸ Μυσῶν ἔχεται τὰ ἐν δεξιᾷ τῶν Ἀβλίτων λεγομένων, οἷς συνάπτει ἡ Ἐπίκτητος μέχρι Βιθυνίας. Pergam.

§. 5.

Τοῦ Ἀβλήτων pro τῶν Ἀ. vitiofe dedit ed. Amftel. uti ante Xylandrum prave edebatur ἔρχεται pro ἔχεται. Pro Ἀβλήτων, uti efferunt omnes editiones, codices mei omnes dant Ἀβλίτων; et fic vetus interpres *Abliti*. Cum aliunde de iis nihil conftet, eos reddidi.

fus Sardes, urbs eft Thyateira, Macedonum colonia, quam ultimam Myforum effe funt qui dicant. Ad dextram eft Apollonis, xxx ftadiis a Pergamo, totidemque Sardibus: idem cum Cyzicena nomen gerens. Sequitur Hermi campus et Sardes: quae a Pergamo verfus Aquilonem funt, ad dextram pleraque a Myfis tenentur, qui Ablites nominantur: quibus contigua eft Epictetus usque ad Bithyniam.

Sardes.

§. 5.

Αἱ δὲ Σάρδεις πόλις ἐςὶ μεγάλη, νεωτέρα μὲν τῶν Τρωϊκῶν, ἀρχαία δ' ὅμως, ἄκραν [1] εὐερκῆ ἔχουσα· βασίλειον δ' ὑπῆρξε τῶν Λυδῶν, οὓς ὁ ποιητὴς καλεῖ Μήονας, οἱ δ' ὕςερον Μαίονας· οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς τοῖς Λυδοῖς, οἱ δ' ἑτέρους ἀποφαίνοντες· τοὺς δ' αὐτοὺς

1) Mutato ordine Moſcov. Medic. 3. 4. ἔχουσα εὐερκῆ. Tum Medic. 3. 4. τοὺς δ' αὐτοὺς, ut alibi. Vocem ἐξέδραν ſollicitat Palmerius in exercitt. in Gr. auct. p. 342. malitque ſubſtituere ἑξέδρον ex Ariſtophane in avibus v. 275. i. e. *ſex ſedilia habentem*, vel *ſex latera et capacem ſeptem virorum ſedentium.* Sed nec vulgata lectio, quam et tenet Euſtathius ad Homer. Il. 2, 866. p. m. 277, 19. ſenſum moratur commodum. Cf. notata ibi a Polito T. 2. p. 796. et Beckius ad Ariſtoph. c. l. In ſequ. Καϋςριανὸν repoſui pro Καϋςρινὸν, quia ſic volunt omnes codices, etiam Caſauboniani. Cf. ſupra ad cap. 3. §. 2. Quae praecedunt verba καὶ μάλιςα, praeteriit Moſcov. ut edd. Caſauboni et Amſtelod. καὶ Μυσοὶ poſt Λυδοὶ, quae agnoſcunt omnes codices. Μακεδόνες Caſaubonus non male mutat in Μαίονες. Poſt inverſo ordine Moſcov. Medic. 3. 4. ψῆγμα χρυσοῦ, ut Euſtathius ad Homer. Il. 2, 866. p. m. 277, 21. et ad Dionyſ. v. 830. et epitome cum ipſo Herodoto 5, 101. Pro αὐτοῦ Moſc. ἑαυτοῦ, et pro ἐκλέλοιπε Caſaubonn. et Venet. 2. ἐξέλιπε. Ceteri omnes ἐκλέλοιπε, uti etiam hinc refert Euſtathius ad Homer. c. l. et epitome. Φωκέαν male hinc reddit Euſtathius c. l. quem ad veram ſcripturam revocavit Politus T. 2. p. 796. Sed et verius habet Euſtathius ad Homer. Il. 20, 392. p. m. 1291, 32. τὴν τῆς Φωκαίας θάλασσαν, ut Dionyſ. v. 830.

§. 5.

Sardes urbs eſt magna, recentior quidem rebus Troianis, antiqua tamen: arcem habet probe munitam: regia fuit Lydorum, quos Homerus Meonas e longo, poſteriores Maeonas dixerunt: alii cum Lydis eosdem, alii diverſos

αὐτοὺς ἄμεινόν ἐστι λέγειν. Ὑπέρκειται δὲ τῶν Σάρ- Sardes.
δεων ὁ Τμῶλος, εὔδαιμον ὄρος, ἐν τῇ ἀκρωρείᾳ σκοπὴν ἔχον ἐξέδραν λευκοῦ λίθου, Περσῶν ἔργον, ἀφ' οὗ κατοπτεύεται τὰ κύκλῳ πεδία, καὶ μάλιστα τὸ Καϋστριανόν· περιοικοῦσι δὲ Λυδοὶ, καὶ Μυσοὶ, καὶ Μακεδόνες. Ῥεῖ δ' ὁ Πακτωλὸς ἀπὸ τοῦ Τμώλου, καταφέρων τὸ παλαιὸν ψῆγμα χρυσοῦ πολὺ, ἀφ' p. 626.
οὗ τὸν Κροίσου λεγόμενον πλοῦτον, καὶ τῶν προγόνων αὐτοῦ διονομασθῆναί φασι· νῦν δ' ἐκλέλοιπε τὸ ψῆγμα. Καταφέρεται δ' ὁ Πακτωλὸς εἰς τὸν Ἕρμον, εἰς ὃν καὶ ὁ Ὕλλος ἐμβάλλει, Φρύγιος νυνὶ καλούμενος· συμπεσόντες δ' οἱ τρεῖς καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι σὺν αὐτοῖς, εἰς τὴν κατὰ Φωκαίαν ἐκδιδόασι θάλατταν, ὡς Ἡρόδοτός φησιν. [2] Ἅπτεται δὲ καὶ Mu-

2) Fluctuantur codices inter *ἅπτεται* et *ἄρχεται*. Posterius adferunt Casauboniani, Moscov. Paris. Medic. 3. 4. hic tamen postea correctus. Nec aliter legit vetus interpres, et hinc producit Eustathius c. l. qui etiam cum Medic. 3.

sos autumantes: praestat autem eosdem censere. Sardibus imminet Tmolus, mons dives, in fastigio speculam exedram albi lapidis habens, Persarum opus: unde conspici possunt in orbem circum siti campi, maxime Caystrianus. Circum accolunt Lydi, Mysi, Macedones. E Tmolo Pactolus defluit, qui antiquitus ramenta auri secum deferebat copiose: unde Croesi et ejus majorum divitias nomen celebre habuisse tradunt: nunc defecerunt ramenta. Defertur in Hermum Pactolus, ut et Hyllus: atque hi tres conjuncti, adsumtis etiam ignobilioribus aliis, in mare Phocaeae proximum effluunt, ut Herodo-

Sardes. Μυσίας ὁ Ἕρμος, ἐξ ὄρους ἱεροῦ τῆς Δινδυμήνης· καὶ διὰ τῆς Κατακεκαυμένης εἰς τὴν Σαρδιανὴν φέρεται κατὰ τὰ συνεχῆ πεδία, ὡς εἴρηται, μέχρι τῆς θαλάττης. Ὑπόκειται δὲ τῇ πόλει τό [3] τε Σαρδιανὸν πεδίον καὶ τὸ τοῦ Κύρου, καὶ τὸ τοῦ Ἕρμου, καὶ τὸ Καϋστριανὸν, συνεχῆ τε ὄντα, καὶ πάντων ἄριστα πεδίων. Ἐν δὲ σταδίοις τετταράκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως ἐστὶν ἡ Γυγαία μὲν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένη, [4] Κολόη δ' ὕστερον μετονομασθεῖσα, ὅπου τὸ ἱερὸν

dic. 3. subjicit ἀπὸ Μυσίας, ut Medic. 3. pro καὶ M. Reliqui ἅπτεται, ut editiones, quod recte praefert Politus ad Eustath. c. l. Cf. Plinius 5, 31. s. 29. Δινδυμίνης vitio adsperso reddit Eustathius. Τὰ post κατὰ absorptum ignorat Paris.

3) Τε deest in Medic. 4. ut τὸ ante Ἕρμου. Tum ad Casaubonum legebatur καὶ τὸ τοῦ Κόρου, καὶ τὸ τοῦ Ἕρμου, quod probant omnes mei codices, ille s. librarius neglexit. Hinc, cum ipse situs nihil moretur, repetii. V. Strabo infra p. 629. in. ex quo loco scripsi Κύρου pro Κόρου.

4) Moscov. Κολόν. At vulgatam probat cum codicibus etiam epitome. Κολοηνὴ, uti signavi, cum Moscov. Eustathius c. l. Vulgo retracto accentu. Post χορεύειν omnes edd. subjiciunt πιθήκους; Casauboniani codices, Ven. 2. τοὺς καθ' ὅλου; Moscov. Paris. Medic. 3. 4. a manu posteriori, Eustathius

rodotus ait. Mysiam quoque attingit Hermus, e monte Dindymenae sacro prolabens: et per Catakekaumenen in Sardianam fertur per continuos, ut diximus, ad mare usque campos. Sardibus subjecti sunt, Sardianus, Cyri, Hermi, Caystrique campi, contigui inter se, omniumque camporum optimi. Intra XL ab urbe stadia lacus est, Gygaeus Homero, recentioribus Coloë dictus: ubi Coloë-

ἱερὸν τῆς Κολοηνῆς Ἀρτέμιδος, μεγάλην ἁγιστείαν ἔχον. Φασὶ δ' ἐνταῦθα χορεύειν καλάθους κατὰ τὰς ἑορτάς· οὐκ οἶδ' ὅπως ποτὲ παραδοξολογοῦντες μᾶλλον, ἢ ἀληθεύοντες. Sardes.

§. 6.

Κειμένων δ' οὕτω πως τῶν ἐπῶν παρ' Ὁμήρῳ·
Μῄοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Υἷε [1] Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη,

 Oἳ

thius ad Homer. Il. 2, 865. p. m. 277, 5. καλάθους; Ven. 2. ex correctione πιθήκους; Casaubonus praefert καλάθους, etsi, quomodo in πιθήκους transierit, dici vix potest. Tum Eustathius minus bene περιδοξολογοῦντες.

1) In Homer. Il. 2, 865. est Ταλαιμένεος. Hic editiones ante Casaubonum exhibent Παλαιμένεος, qui reposuit Πυλαιμένεος, cum quo consentiunt omnes codices praeter Moscov. in quo exstat Παλαιμένεος. *Pylemon* reddidit vetus interpres. Proxime ad Homerum accedit Moscov. nisi duo quis hoc nomine statuat. Post pro ὑπὸ Moscov. Paris. ἀπὸ; Medic. 3. ἀπὸ Τμώλου. Edd. ante Xyl. male γεγαότας. Proximum versum ex Il. 20, 385. huc translatum, omissis verbis, quae interposita sunt, προσγράφουσι — ἔπος, deinceps subjungit Moscov.

Coloënes Dianae templum est, magna cum sanctimonia cultum. Ibi ferunt calathos diebus festis saltare: nescio cur aliena a fide malint, quam vera dicere.

§. 6.

Iam cum Homeri versus ita habeant:

Meonibus Mesthles atque Antiphus imperitabant:
Protulit bosce palus Gygaea, Pylaemene natos,
Meoni-

Sardes. Οἳ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.
προσγράφουσί τινες τούτῳ τέταρτον ἔπος·

Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, [2] Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ.

Οὐδεμία δ' εὑρίσκεται Ὕδη ἐν τοῖς Λυδοῖς. Οἱ δὲ καὶ τὸν Τυχίον ἐνθένδε ποιοῦσιν, ὅν φησιν ὁ ποιητής·

Σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος Ὕδῃ ἔνι. —

Προστιθέασι δὲ καί, [3] ὅτι δρυμώδης ὁ τόπος καὶ κεραυ-

2) Moscov. Medic. 3. 4. (postea correctus) Paris. Ὕλης uti post per λ, quod ferri nequit, quia poeta hic unice de Hyda disputat. Ὕδης etiam ex hoc loco refert Eustathius ad Homer. Il. 2, 866. p. m. 277, 16. cum Venetis MSS. vetere interprete et editionibus. *Hyda* enim fuit urbs Lydiae, *Hyla* Boeotiae, etsi parum sibi constant scholia Villoisoniana, quae ad Il. 20, 385. idem tradunt, ut Eustath. ad Homer. Il. 7, 220. p. m. 551, 5. Sed ad Il. 2, 500. Ὕλην ad utramque regionem referunt. At distinguit diserte Strabo lib. 9. p. m. 434. qui hic audiendus est. Quod enim ibi legitur Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων, hic Ὕδῃ, facit ad dissensum interpretum. Cf. etiam quae disputavit Heyne ad Homer. Il. 2, 500. 866. et Il. 7, 221. Tum Τυχίον scripsi et hic pro vulgato Τύχιον, monente Eustathio ad Homer. Il. 3, 148. p. m. 299, 34. 7, 220. p. m. 551, 35. 9, 170. p. m. 642, 43. et ad Odyss. 11, 285. p. m. 436, 41. Verba, ὃν φησιν ὁ ποιητής, desunt in Moscov.

3) Medic. 3. ὅτι pro διότι, ut saepissime variatur. Idem, Medic. 4. Moscov. Paris. bene abjiciunt proximum καί. In utro-

Meonibus natis, sub Tmolo qui imperitabant.
quidam hunc quartum adscribunt:

Pinguis Hydae in pagis, sub Tmoli saxa nivosi.
cum quidem nulla sit in Lydis Hyda. Alii hanc etiam Tychio patriam tribuunt, de quo poëta dicat:

Cerdonum longe optimus hic habitabat Hydae —
Addunt locum sylvosum esse, et de coelo saepius tactum:

ραυνοβόλος, καὶ ὅτι ἐνταῦθα οἱ Ἄριμοι· καὶ οὕτως Sardes.
γὰρ,

Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
ἐπεισφέρουσι,

Χώρῳ ἐνὶ δρυόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ.

Ἄλλοι δ' ἐν Κιλικίᾳ, τινὲς δ' ἐν Συρίᾳ πλάττουσι τὸν μῦθον τοῦτον. Οἱ δ' ἐν [4] Πιθηκούσσαις, οἳ καὶ τοὺς πιθήκους φασὶ παρὰ τοῖς Τυῤῥηνοῖς ἀρίμους καλεῖσθαι· οἱ δὲ τὰς Σάρδεις Ὕδην ὀνομάζουσιν, οἱ

 δὲ

utroque ſecutus ſum. Tum Moſcov. Medic. 3. 4. καὶ γὰρ οὕτως. In verſu Homerico editiones ante Xylandrum male Τυφοέος, qui tamen ipſe erravit in Τυφωέας. Pro εἰσφέρουσι ex codicibus omnibus et Euſtathio ad Homer. Il. 2, 783. p. m. 262, 21. poſui ἐπεισφέρουσι. Praeterea Moſcov. ſubjungit τε. In verſu ipſo, quem ex Noſtro repetit Euſtathius ad Homer. Il. c. l. idem cum Medic. 3. et hic habet Ὕλης. Alii Ὕδης. De vana emendatione vocis Ὕδης in Ἰούδης cf. Heyne ad Homer. Il. 2, 783. Ceterum in edd. ante Xylandrum male exſtat Χώρῳ ἐν ἰδρυόεντι.

4) Sic Moſcov. hic et poſt cum epitome et Euſtathio c. l. etſi ſimplex σ ibi praefert Politus T. 2. p. 751. uti efferunt alii libri. Tum Moſcov. Medic. 3. 4. Πίνδαρός τε, et deinceps cum Pariſ. recte συνοικειοῖ, cum in editionibus ſcribatur συνοικιεῖ. Deinde Moſcov. τὰ ἐν Κιλικίᾳ; poſt Κιλικίᾳ Pariſ. pro Σικελίᾳ; Medic. 3. 4. et edd. ante Caſaubon. φασί.

tactum: ibique Arimos ponunt: nam canente Homero,

Pone Arimos, ubi habere
cubile Typhoëa dicunt:

ſubjiciunt:

Ad pinguis quercetaque
Hydae. —

Fabulam hanc alii in Ciliciam, quidam in Syriam rejiciunt. Sunt, qui Pithecuſſis adſcribant, et pithecos (*hoc eſt ſimias*) Etruſca lingua arimos dici tradant: alii Sardes Hydam nominant, alii arcem

Sardes. δὲ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς. Πιθανωτάτους δ' ὁ Σκήψιος ἡγεῖται τοὺς ἐν τῇ Κατακεκαυμένῃ τῆς Μυσίας τοὺς Ἀρίμους τιθέντας. Πίνδαρος δὲ συνοικειοῖ τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ τὰ ἐν Πιθηκούσσαις, ἅπερ ἐστὶ πρὸ τῆς Κυμαίας, καὶ τὰ ἐν Σικελίᾳ· καὶ γὰρ τῇ Αἴτνῃ φησὶν ὑποκεῖσθαι τὸν Τυφῶνα·

— [5] τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώ-
νυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
p. 627. Ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι
Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει
Στέρνα λαχνάεντα.

Καὶ

5) Versus Pindarici, in quibus reddendis recentiores secutus sum interpretes, plane absunt in Medic. 3. Quae in codicibus discrepantia objiciuntur, haec sunt: Moscov. Paris. τεῦθ'; Ven. 2. μαντεύεθ'; Moscov. κῦμ'; Medic. 4. κεύθει κύμ' ἁλιερκὲς, ut Venet. 1. tantum hic κύμα; Ven. 2. κύμα ἁλιερκεαῖς ὄχθεσι καὶ λίαν δ' αὐτοῦ; editiones ante Xylandrum ὑπὲρ κύμ' ἁλιερκέσι ὄχθαις; Paris. ὄχθεσικελία δ'; Moscov. Medic. 4. Σικελία δ'; Moscov. Medic. 4. λαχνήεντα. Tum Moscov. ἀλλοῖος; Paris. Medic. 4. Ζεὺς πατὴρ, εἶν.

cem ejus. Scepsius maxime eos probat, qui Arimos in Mysia combusta (*id enim est Catacecaumene*) ponunt. Pindarus cum Ciliciis miscet ea, quae Pithecussarum sunt, ante Cymas sitarum, et quae in Sicilia. Ait enim Typhonem Aetnae subjectum:

Quem quondam Cilicum
Nobile protulit antrum: modo
Litora supra Cumas mare quae profligant,
Et Trinacria premit ejus
Hirsutum insula pectus.

et

Καὶ πάλιν, Sardes.

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος
'Αμφίκειται.

Καὶ πάλιν,

'Αλλ' οἷος ἄπλατον κεραΐζες θεῶν
Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ,
'Εν 'Αρίμοις ποτέ.

Οἱ δὲ τοὺς Σύρους 'Αρίμους δέχονται, οὓς νῦν [6] 'Αραμαίους λέγουσι· τοὺς δὲ Κίλικας τοὺς ἐν τῇ Τροίᾳ μετανα-

6) Casaubonus malit 'Αραμαίους, probante Polito ad Eusthath. in Homer. T. 2. p. 751. Nempe ab Aramo Syri, de quo Ioseph. antiqu. 1, 6. Probat etiam ipse Strabo lib. 16. extr. Quare sic posui, etsi omnes libri cum Eusthathio praeferunt 'Αράμους. Ante Τροίᾳ articulus abest in Moscov. Medic. 3. 4. Tum ἀποτεμέσθαι reddidi ex Medic. 3. 4. Moscov. Paris. pro ἀποτέμνεσθαι; Venet. 2. περιτεμ. περί. Λεγομένην omittit hic Eusthathius ad Homer. Il. 2, 856. p. m. 275, 1. ubi tamen suo modo locum effingit. At pro λεγομένην Moscov. dat καλουμένην, uti κληθῆναι et λεχθῆναι variantur lib. 8. p. m. 304. Καλυκάδνου revocavi ex Moscov. et Paris. ipsoque Strabone lib. 14. p. 670. Cf. Cellarius in Geogr. ant. 3, 6, 42. Vulgo Καλικάδνου. Post 'Αρίμους Medic. 3. apte quidem subjungit φησὶ, et pro Ἄριμα Venet. 1. ponit Ἄριμοι.

et alibi:

Huic Aetna immane vinculum superincumbit.

ac rursus:

Solus immensum Iupiter Typhonem
Quinquaginta moventem capita prostrasti
In Arimis quondam.

Sunt, qui Arimorum nomine Syros intelligant, qui nunc Aramaei dicuntur: et affirment, Cilices, e Troia pulsos, in Syriam migras-

Lydia. τανας άντας εἰς Συρίαν ἀνῳκισμένους, ἀποτεμέσθαι παρὰ τῶν Σύρων τὴν νῦν λεγομένην Κιλικίαν. Καλλισθένης δ᾽ ἐγγὺς τοῦ Καλυκάδνου καὶ τῆς Σαρπηδόνος ἄκρας παρ᾽ αὐτὸ τὸ Κωρύκιον ἄντρον εἶναι τοὺς Ἀρίμους, ἀφ᾽ ὧν τὰ ἐγγὺς ὄρη λέγεσθαι Ἄριμα.

§. 7.

Περίκειται δὲ τῇ λίμνῃ [1] Κολόῃ τὰ μνήματα τῶν βασιλέων. Πρὸς δὲ ταῖς Σάρδεσίν ἐςι τὸ τοῦ Ἀλυάττου ἐπὶ κρηπῖδος ὑψηλῆς χῶμα μέγα, ἐργασθὲν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῆς πόλεως, οὗ τὸ πλεῖςον ἔργον αἱ παιδίσκαι συνετέλεσαν· λέγει δ᾽ ἐκεῖνος, καὶ πορνεύεσθαι πάσας· τινὲς δὲ καὶ πόρνης μνῆμα λέγουσι τὸν τάφον. Χειροποίητον δὲ

1) Medic. 3. 4. Mofcov. Venet. 1. 2. praeponunt τῇ. Tum Medic. 3. 4. Ἁλυάτου. Sed τὸ τ geminat etiam Herodotus 1, 93. et alibi, tantum quod fine adfpiratione effert, quod et hic feci, cum Herodotum ducem fequatur.

migraffe, Syrisque eam ademiffe, quae nunc eft, Ciliciam. Callifthenes prope Calycadnum et Sarpedonium promontorium ad ipfum Corycium antrum Arimos ponit, a quibus et vicini montes Arimi dicantur.

§. 7.

Circa lacum Coloën monumenta funt regum. Ad ipfas Sardes tumulus eft Halyattis, agger magnus, in fublimi pofitus crepidine: factus, ut ait Herodotus, a multitudine oppidana, ita ut puellae majorem partem operis confecerint: eas idem omnes proftituiffe corpora fua tradit: quidam etiam fcorti id fepulcrum effe dicunt. Non defunt, qui lacum manu

δὲ τὴν λίμνην ἔνιοι ἱστοροῦσι τὴν Κολόην πρὸς τὰς ἐκ- Lydia.
δοχὰς τῶν πλημμυρίδων, αἳ συμβαίνουσι τῶν ποταμῶν πληρουμένων. Ὕπαιπα δὲ πόλις ἐστὶ καταβαίνουσιν ἀπὸ τοῦ Τμώλου πρὸς τὸ τοῦ Καΰστρου πεδίον.

§. 8.

Φησὶ δὲ Καλλισθένης, ἁλῶναι τὰς Σάρδεις ὑπὸ Κιμμερίων πρῶτον, εἶθ᾽ ὑπὸ Τρηρῶν καὶ Λυκίων, ὅπερ καὶ Καλλῖνον δηλοῦν, τὸν τῆς ἐλεγείας ποιητήν· ὕστατα δὲ τὴν ἐπὶ Κύρου καὶ Κροίσου γενέσθαι ἅλωσιν. Λέγοντος δὲ τοῦ Καλλίνου τὴν ἔφοδον τῶν Κιμμερίων ἐπὶ τοὺς Ἠσιονῆας γεγονέναι, καθ᾽ ἣν αἱ Σάρδεις ἑάλωσαν, εἰκάζουσιν οἱ περὶ τὸν Σκήψιον ἰαστὶ λέγεσθαι Ἠσιονεῖς τοὺς [1] Ἀσιονεῖς· τάχα γὰρ ἡ Μῃονία

1) Medic. 3. Ἀσιανούς. Post pro ἔλεγεν omnes codices, excepto Moscoviensi, dant εἴρηκεν, quod sic posui, et ne repetatur verbum idem. Pro σεισμῶν Casaubonn. i. e. Venet. 2. σεισμοῦ. Vulgatam recte probat cum codicibus Eustathius ad Homer. Il. 2, 783. p. m. 262, 12.

manu factum affirment Coloën, ut exciperet abundantem fluminum eluvie aquam. Hypaepa urbs est, qua descenditur a Tmolo ad Caystrium pratum.

§. 8.

Captas ait Sardes Callisthenes primum a Cimmeriis, deinde a Treribus et Lyciis: idque etiam Callinum, elegiarum scriptorem, ostendere: postremo in Croesi et Cyri potestatem venisse. Cum autem Callinus dicat, Cimmerios in Esioneas impressionem fecisse, qua Sardes ceperunt: conjicit Scepsius Ionice eum Esioneas pro Asioneas dixisse, id

Lydia. Μηονία, φησὶν, Ἀσία ἐλέγετο· καθ᾽ ὃ καὶ Ὅμηρος εἴρηκεν,

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι Καϋςρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.

Ἀναληφθεῖσα δ᾽ ἀξιολόγως ὕςερον διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας ἡ πόλις, καὶ οὐδεμιᾶς λειπομένη τῶν ἀςυγειτόνων, νεωςὶ ὑπὸ σεισμῶν ἀπέβαλε πολλὴν τῆς κατοικίας. Ἡ δὲ τοῦ Τιβερίου πρόνοια, τοῦ καθ᾽ ἡμᾶς ἡγεμόνος, καὶ ταύτην καὶ τῶν ἄλλων συχνὰς ἀνέλαβε ταῖς εὐεργεσίαις, ὅσαι περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐκοινώνησαν τοῦ αὐτοῦ πάθους.

§. 9.

[1] Ἄνδρες δ᾽ ἀξιόλογοι γεγόνασι τοῦ αὐτοῦ γένους, Διόδωροι δύο οἱ ῥήτορες, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐκαλεῖτο

1) Verba Ἄνδρες — γένους negligenter omiſit Moſcov. Tum ante πόλεις Moſcov. Ven. 1. 2. omittunt τάς; Medic. 4. ſic: τὰς παρ᾽ αὐτοῦ πόλεις. In ſeqq. Ven. 2. ἱςορικὰ καὶ συγγράμματα, et pro ἐμφαίνοντα Medic. 3. 4. Pariſ. Venet. 1. adſerunt ἐπιφαίνοντα — Denique vox παλαιὸς deeſt in Medic. 3.

id eſt Aſios: quod nimirum Meonia dicta eſſet Aſia: quomodo et Homerus loquitur:

Aſius eſt ubi campus, ad alta fluenta Cayſtri.

Urbs haec deinde ob virtutem ſoli praeclare refecta, ut nulli vicinarum gloria cederet, nuper magnam domiciliorum partem terrae motibus amiſit. Tiberii autem Caeſaris, qui noſtra aetate rerum potitur, providentia et hanc et complures alias beneficiis reparavit, eodem tempore eadem calamitate adflictas.

§. 9.

Viri memorabiles Sardibus nati ſunt Diodori, oratores duo ejusdem generis, quorum major cognomen-

λεῖτο Ζωνᾶς, ἀνὴρ πολλοὺς ἀγῶνας ἠγωνισμένος ὑπὲρ τῆς Ἀσίας· κατὰ δὲ τὴν Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως ἔφοδον αἰτίαν ἐσχηκὼς, ὡς ἀφιςὰς παρ' αὐτοῦ τὰς πόλεις, ἀπελύσατο τὰς διαβολὰς ἀπολογησάμενος· τοῦ δὲ νεωτέρου φίλου ἡμῖν γενομένου καὶ ἱςορικὰ συγγράμματά ἐςι, καὶ μέλη, καὶ ἄλλα ποιήματα, τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ἐμφαίνοντα ἱκανῶς. Ξάνθος δὲ ὁ παλαιὸς συγγραφεὺς Λυδὸς μὲν λέγεται· εἰ δὲ ἐκ Σάρδεων, οὐκ ἴσμεν. Mysia. p. 628.

§. 10.

Μετὰ δὲ Λυδούς εἰσι οἱ Μυσοὶ, καὶ πόλις Φιλαδέλφεια σειςμῶν πλήρης. Οὐ γὰρ διαλείπουσιν οἱ τοῖχοι διϊςάμενοι, καὶ ἄλλοτ' ἄλλο μέρος τῆς πόλεως κακοπαθοῦν· οἰκοῦσι οὖν ὀλίγοι [1] τὴν πόλιν διὰ τοῦτο· οἱ δὲ πολλοὶ καταβιοῦσιν ἐν τῇ χώρᾳ γεωρ-

1) Medic. 3. 4. Moſcov. διὰ τοῦτο τὴν πόλιν.

gnomento fuit Zonas, qui vir multa certamina obivit pro Aſia, et invadente eam Mithridate rege, cum ei ſolicitatarum ad defectionem ab eo urbium crimen eſſet intentatum, purgavit ſe, ac crimina diluit. Iunioris, quo uſi ſumus amico, exſtant hiſtoriarum volumina, odae, et alia carmina, antiquam formam ſcribendi ſatis referentia. Xanthus, antiquus hiſtoriae ſcriptor, Lydus perhibetur: an Sardibus natus fuerit, neſcimus.

§. 10.

Poſt Lydos Myſi ſunt, et urbs Philadelpheia, crebris vexata terrae motibus. Nunquam enim deſinunt muri ruinam minari, aliasque alia pars urbis labefactari: ea de cauſa pauci urbem inhabitant: pleri-

Mysia. γεωργοῦντες, ἔχοντες εὐδαίμονα γῆν· ἀλλὰ καὶ τῶν ὀλίγων θαυμάζειν ἔστιν, ὅτι οὕτω φιλοχωροῦσιν, ἐπισφαλεῖς τὰς οἰκήσεις ἔχοντες· ἔτι δ' ἂν τις μᾶλλον θαυμάσειε τῶν κτισάντων αὐτήν.

§. 11.

Μετὰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἡ Κατακεκαυμένη λεγομένη χώρα, μῆκος μὲν καὶ πεντακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τετρακοσίων, εἴτε Μυσίαν χρὴ καλεῖν, εἴτε Μηονίαν· λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως· [1] ἅπασα ἄδενδρος, πλὴν ἀμπέλου, τῆς τὸν Κατακεκαυμενίτην φερούσης οἶνον, οὐδενὸς τῶν ἐλλογίμων ἀρετῇ λειπόμενον. Ἔστι

1) Sic Medic. 3. 4. Venet. 1. et ex hoc loco Eustathius ad Homer. Il. 2, 783. p. m. 262, 14. et Stephanus s. v. Κατακεκαυμένη, et editiones ante Casaubonum, quod quidem praetuli. Vulgo inde a Casaubono ἅπαντα. In sequ. Medic. 3. 4. Moscov. pro διεστῶτας substituunt διεστῶτες, quod cum ad βόθρα, tamquam primarium, pertineat, recipiendum putavi. Pro τραχεῖς Moscov. exhibet τρεῖς. Paullo inferius τῶν ante τοιούτων deest in Medic. 3. 4.

plerique ruri vivunt, agrosque, quos habent optimos, colunt: sed et paucos istos mirere licet, quod tanto loci studio tenentur, cum habitent periculose: magis etiam mirari licet, quid conditoribus urbis in mentem venerit.

§. 11.

Sequitur regio, quae Catacecaumene, *id est combusta*, dicitur, longitudine etiam 1D stadiorum, latitudine CCCC: sive ea Mysia est, sive Meonia appellanda: utrumque enim traditur. Arboribus prorsus caret, dempta vite, quae vinum Catacecaumenites gignit, nullo nobilium vinorum deterius. Camporum

Ἔστι δὲ ἡ ἐπιφάνεια τεφρώδης τῶν πεδίων· ἡ δ' ὀρεινὴ καὶ πετρώδης, μέλαινα, ὡς ἂν ἐξ ἐπικαύσεως. Εἰκάζουσι μὲν οὖν τινες, ἐκ κεραυνοβολιῶν καὶ πρηστήρων συμβῆναι τοῦτο· καὶ οὐκ ὀκνοῦσι τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα ἐνταῦθα μυθολογεῖν. Ξάνθος δὲ καὶ Ἀριμοῦν τινα λέγει τῶν τόπων τούτων βασιλέα. Οὐκ εὔλογον δὲ, ὑπὸ τοιούτων παθῶν τὴν τοσαύτην χώραν ἐμπρησθῆναι ἀθρόως, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ γηγενοῦς πυρός· ἐκλιπεῖν δὲ νῦν τὰς πηγάς· δείκνυνται δὲ καὶ βόθροι τρεῖς, οὓς φύσας καλοῦσιν, ὅσον τετταράκοντα ἀλλήλων διεστῶτες σταδίους· ὑπέρκεινται δὲ λόφοι τραχεῖς, οὓς εἰκὸς ἐκ τῶν ἀναφυσηθέντων σεσωρεῦσθαι μύδρων. Τὸ δ' εὐάμπελον τὴν τοιαύτην ὑπάρχειν γῆν, λάβοι τις ἂν καὶ ἐκ τῆς Καταναίας τῆς χωσθείσης τῇ σποδῷ, καὶ νῦν ἀποδιδούσης οἶνον δαψιλῆ καὶ καλόν. Ἀστειζόμενοι δέ τινες, εἰκότως πυρι- Myfia.

rum fuperficies eft cineritia: montana et faxofa nigri funt coloris, veluti ex aduftione. Itaque funt, qui a fulminibus et coelitus immiffis ignis procellis id accidiffe dicant, neque dubitent, eo referre fabulam Typhonis. Xanthus etiam Arimun quendam iftorum regem locorum ponit. Non eft autem confentaneum, tantum regionis tali cafu fuiffe confertim aduftum, fed ab igni potius e terra enato, cujus nunc defecerint fontes: quin et tres foffae monftrantur, quas Phyfas, *hoc eft folles*, appellant, invicem ad XL ftadia diftantes: quibus afperi imminent colles, quos accumulatos e glebis furfum efflatis probabile eft. Vitiferam vero probe hanc regionem effe, intelligi ex agro poteft Catanenfi, qui cinere oppletus, nunc vini boni large fuppeditat copiam.

Myfia. πυριγενῆ τὸν Διόνυσον λέγεσθαί φασιν, ἐκ τῶν τοιούτων χωρίων τεκμαιρόμενοι.

§. 12.

Τὰ δ' ἑξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις, [1] ἐμπλοκὰς ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὥστε καὶ τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν, δυσδιάκριτα εἶναι, παρα-
p. 629. πίπτοντα εἰς ἄλληλα· εἰς δὲ τὴν σύγχυσιν ταύτην οὐ μικρὰ συλλαμβάνει τὸ τοὺς Ῥωμαίους μὴ κατὰ φῦλα διελεῖν αὐτοὺς, ἀλλὰ ἕτερον τρόπον διατάξαι τὰς διοικήσεις, ἐν αἷς τὰς [2] ἀγοραίους ποιοῦνται καὶ τὰς

1) Sic omnes codices, etiam ad regionis tractum apte. Vulgo ἐμπλοκήν. Mox ὥστε in ed. Cafauboni tranfiit in ὡς τὰ, quod inde haefit. Porro Medic. 3. Καρικὰ, καὶ Λύδια. Tum edd. ante Cafaubon. τὸ τῶν Μυσῶν, in quibus τῶν omittit Medic. 4. Pro διατάξαι Ven. 1. Medic. 4. repetunt διελεῖν.

2) Medic. 3. 4. Ven. 1. ἀγοράς. Vulgatum recte tuetur Cafaubonus. Nempe ἀγοραίους, fc. ἡμέρας, συνόδους, ποιεῖσθαι de *conventibus* dicitur, quales faepe in Plinio commemorantur. Cf.

copiam. Et quidam facete jocantes, convenienter ajunt Bacchum ignigenam dici, argumento ex his locis ducto.

§. 12.

Quae deinceps ab his locis verfus meridiem funt usque ad Taurum, implicata funt: cum Phrygiae, Lydiae, Cariae, Myfiaeque partes inter fe concurrentes difcerni nequeant: ad quam confufionem haud parum fecit, quod non per gentes Romani loca ifta diviferunt, fed alio modo dioecefes, feu praefecturas, inftituerunt, in quibus fora funt et

τὰς δικαιοδοσίας. Ὁ μέν γε Τμῶλος ἱκανῶς συνῆπται, καὶ περιγραφὴν ἔχει μετρίαν, ἐν αὐτοῖς ἀφοριζόμενος τοῖς Λυδίοις μέρεσιν· ἡ δὲ Μεσσωγὶς εἰς τὸ ἀντικείμενον μέρος διατείνει μέχρι Μυκάλης, ἀπὸ Κελαινῶν ἀρξάμενον, ὥς φησι Θεόπομπος· ὥστε τὰ μὲν αὐτοῦ Φρύγες κατέχουσι, τὰ πρὸς ταῖς Κελαιναῖς καὶ τῇ Ἀπαμείᾳ· τὰ δὲ Μυσοὶ καὶ Λυδοὶ, τὰ δὲ Κᾶρες καὶ Ἴωνες. Οὕτω δὲ καὶ οἱ ποταμοὶ, καὶ

Cf. etiam Casaubon. ad Theophr. c. 6, 1. et Gronov. in obſervatt. 3, 22. p. 483. ubi plura invenies. Igitur τοὺς, quod hic praeponit Pariſ. ferri nequit, nec διοικήσεις, quod pro δικαιοδοσίας repetit. Poſt Medic. 4. τοῖς Λυδίας, Venet. 1. τοῖς τῆς Λυδίας. Tum Medic. 3. 4. Moſcov. μεσόγειος; alii cum editt. μεσόγαιος, uti ſupra p. 606. Recte autem vidit Palmerius in exercitt. in Gr. auctores p. 343. legendum eſſe Μέσσωγις, ut in ſeqq. emendavit Caſaubonus. Series enim narrationis aperte deſiderat vicini montis nomen, ſic ut inter utrumque concludantur loca indicata. Docet id ipſe Strabo lib. 14. p. 650. in. Cf. paullo poſt. Et ſic infra pro μεσογαίᾳ in quibusdam Codd. legitur vere μεσογίδι. Ἀρξάμενος deinceps legitur in Medic. 4. Pro φερόμενοι Caſaubonn. Medic. 4. Ven. 1. ſubſtituunt φέρονται, cuius cauſa adparet. At cf. notata ad Thomam Mag. p. 2. Pro οὔθ' Medic. 3. ponit οὐδ'. Tum Moſcov. περιγραπτέον, qui et cum Pariſ. ante ἡμῶν omittit πρό.

et jus dicitur. Tmolus quidem ſatis eſt determinatus, mediocrem habet circumſcriptionem in ipſis Lydiae partibus: Meſſogis autem in oppoſitam partem porrigitur usque ad Mycalen, a Celaenis ſumto initio, ut auctor eſt Theopompus. Eorum partem Phryges tenent, juxta Celaenas et Apameam: alias Myſi et Lydi, alias Cares et Iones. Sic et fluvii,

Myſia. καὶ μάλιϛα ὁ Μαίανδρος, τὰ μὲν διορίζοντες τῶν ἐθνῶν, δι' ὧν δὲ μέσοι Φερόμενοι, δύσληπτον ποιοῦσι τἀκριβές· καὶ περὶ τῶν πεδίων δὲ τῶν ἐφ' ἑκάτερα τῆς τε ὀρεινῆς καὶ τῆς ποταμίας ὁ αὐτὸς λόγος. Οὐδ' ἡμῖν ἴσως ἐπὶ τοσοῦτον Φροντιϛέον, ὡς ἄρα κενῇ χωρομετροῦσιν, ἀλλὰ τοσοῦτον μόνον ὑπογραπτέον, ὅσον καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν παραδεδώκασι.

§. 13.

Τῷ¹ δὴ Καϋϛριανῷ πεδίῳ μεταξὺ πίπτοντι τῆς τε Μεσσωγίδος καὶ τοῦ Τμώλου, συνεχές ἐϛι πρὸς ἕω,

1) Medic. 4. uti fit ſaepe, δέ. Pro μεσογειότητος, quod exſtat in ceteris MSStis et editionibus, Moſcov. et Pariſ. adferunt μεσογειώτιδος. At et hic vocem corruptam et in Μεσσωγίδος mutandam eſſe, recte monuit Caſaubonus. Nempe hunc Lydiae montem fuiſſe, diſcitur ex Stephano h. v. et ipſo Strabone lib. 14. p. 650. in. Probant hanc emendationem etiam Politus ad Euſtathium in Homer. T. 1. p. 488. ubi prolixius de eo diſſerit, et Schneiderus in Lex. Gr. ſ. v. μεσογειότης, uti ipſam ſcripturam Μεσσωγὶς Stephanus per literarum ſeriem, cum Euſtathius ad Homer. Il. 2, 461. p. m. 192, 47. ſcribat ſimplici σ.

fluvii, maxime Maeander, partim diſtinguunt gentes, in aliis, per quas medii fluunt, certum diſcrimen ambiguum faciunt: eadem eſt ratio camporum in utroque montium et fluviorum latere. Neque nobis etiam usque adeo horum cura habenda, aut inanis regionum dimenſio inſtituenda eſt: ſuffecerit ea deſcripſiſſe, quae ab aliis ante nos tradita ſunt.

§. 13.

Cayſtriano itaque campo, qui medio loco inter Meſſogida et Tmolum incidit,

ἔω τὸ [2] Κιλβιανὸν πεδίον, πολύ τε καὶ συνοικούμενον εὖ, καὶ χώραν ἔχον σπουδαίαν. Εἶτα τὸ Ὑρκάνιον πεδίον, Περσῶν ἐπονομασάντων, καὶ ἐποίκους ἀγαγόντων ἐκεῖθεν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Κύρου πεδίον, ὃ Πέρσαι κατωνόμασαν· εἶτα τὸ Πελτινὸν πεδίον, ἤδη Φρύγιον, καὶ τὸ Κιλλάνιον, καὶ τὸ [3] Ταβηνὸν, ἔχον τὰς πολίχνας μιξοφρυγίους, ἐχούσας τι καὶ Πισιδικὸν, ἀφ' ὧν αὐτὰ κατωνομάσθη. Myſia.

§. 14.

[1] Ὑπερβάλλουσι δὲ τὴν Μεσσωγίδα τὴν μεταξὺ Καρῶν τε καὶ τῆς Νυσαΐδος, ἥ ἐστι χώρα κατὰ

τοῦ

2) Sic omnes libri. Euſtathius tamen ad Homer. c. l. et ad Dionyſ. v. 837. ſcribit Κιλβανόν. At ſic *Cilbiana juga*, *Cilbiani agri* in Plinio occurrunt, et in plurimis numis Κιλβιανῶν legitur.

3) Medic. 4. Ταβινόν. Alii Ταβηνὸν, ut Ταβηνὸς apud Suidam ſ. v. Μαρσύας. Tum Moſcov. μιξοφρυγίους.

1) Medic. 3. ὑπερβαλοῦσι. Pro μεσογίδα poſui, uti Caſaubonus volebat, Μεσσωγίδα, de quo cf. ſupra ad §. 2. In ſeq.

cidit, verſus orientem conterminus eſt Cilbianus campus magnus et habitationibus probe aptus, agrique fertilis. Sequitur Hyrcanius campus, quem ſic Perſae nominaverunt a colonis ex Hyrcania eo adductis. Tum Cyri campus ita a Perſis denominatus: inde Peltinus, Phrygiae jam, et Cillanius, ac Tabenus, oppida habens ſemi-Phrygia, Piſidicum etiam quidpiam habentia, unde iis nomen.

§. 14.

Superato Meſſogide monte inter Cares et Nyſaidem, quae eſt regio trans

Hiera-polis. τοῦ Μαιάνδρου πέραν μέχρι τῆς Κιβυράτιδος καὶ τῆς [2] Καβαλίδος, πόλεις εἰσὶ, πρὸς μὲν τῇ [3] Μεσσωγίδι καταντικρὺ Λαοδικείας, Ἱεράπολις, ὅπου τὰ θερμὰ ὕδατα καὶ τὸ Πλουτώνιον, ἄμφω παραδοξολογίαν τινὰ ἔχοντα. Τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ [4] εἰς πῶρον οὕτω

seq. Medic. 3. omittit κατὰ et Medic. 4. auctius praefert κατὰ τὰ τοῦ, et Mofcov. κατὰ τὸ τοῦ. Pro Κιβυράτιδος Medic. 4. Ven. 1. 2. Κυβιράτιδος; Mofcov. Κυβυράτιδος. V. ad finem libri.

2) Medic. 4. Καβαλίδος fimpli λ, uti effertur ab aliis Geographis, et diferte ex Strabone a Stephano; quare fic dedi. V. Cellar. in Geogr. ant. 3, 3, 188. Quae fubjicitur proxime diftinctio major, in incifum minus mutavi, et cum Medic. 3. δ' poft πόλεις ejeci.

3) Vulgo in editionibus μεσογαίᾳ, pro quo Cafauboniani, Ven. 2. Medic. 3. Parif. fubminiftrant μεσογίδι, adprobante per nexum Cafaubono. Eadem variatio notata ad lib. 9. p. m. 651. Dedi, ut antea, Μεσσωγίδι.

4) Medic. 3. 4. Mofcov. inverfo ordine οὕτω ῥᾳδίως εἰς πῶρον. Ante Xylandrum legebatur πιττόμενον. Tum Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. βεβάθυνται. Poft πρόκειται δὲ in Medic. 3. deeft τούτου. Mofcov. dat δρυφάκτωμα, ut alii fcribunt. V. Pierfonus ad Moeridem p. 127. Sic paullo poft in Mofcov. Parif. Medic. 3. 4. (hic τὸ) epitome δρύφακτον; Cafauboniani, Ven. 2. δύφρακτον. Proximum ὥστε ante μόγις deeft in Ven. 1. et pro καθορᾷν Cafaubonn. Venet. 1. Medic. 4. omnino quidem non male dant καθορᾶσθαι. Prius repetit etiam epitome.

trans Maeandrum usque ad Cybiratidem et Cabalidem, urbes funt ad Mesfogidem ex adverfo Laodiceae Hierapolis, ubi aquae funt calidae, et Plutonium: quorum utrumque infolens aliquid atque mirum habet. Aqua enim ita facile in callum coit atque

οὕτω ῥᾳδίως μεταβάλλει πηττόμενον, ὥστ' ὀχετοὺς ἐπάγοντες, φραγμοὺς ἀπεργάζονται μονολίθους. Hierapolis. Τὸ δὲ Πλουτώνιον ὑπ' ὀφρύϊ μικρᾷ τῆς ὑπερκειμένης ὀρεινῆς στόμιόν ἐστι σύμμετρον, ὅσον ἄνθρωπον δέξασθαι δυνάμενον, βεβάθυνται δ' ἐπὶ πολύ· πρόκειται δὲ τούτου δρυφράκτωμα τετράγωνον, ὅσον ἡμιπλέθρου τὴν περίμετρον· τοῦτο δὲ πλῆρές ἐστιν ὁμιχλώδους παχείας ἀχλύος, ὥστε μόγις τοὔδαφος καθορᾶν. Τοῖς μὲν οὖν κύκλῳ πλησιάζουσι πρὸς τὸν δρύφρακτον ἄλυπός ἐστιν ὁ ἀὴρ, καθαρεύων ἐκείνης τῆς ἀχλύος ἐν ταῖς νηνεμίαις· συμμένει γὰρ ἐντὸς τοῦ περιβόλου· τῷ δ' εἴσω παριόντι ζώῳ θά- p. 630. νατος παραχρῆμα ἀπαντᾷ· ταῦροι γοῦν εἰσαχθέντες πίπτουσι, καὶ [5] ἐξέλκονται νεκροί· ἡμεῖς δὲ στρουθία

5) Casauboniani i. e. Ven. 2. ἐξέρχονται, quod nemo probet. Γάλλοι simplici λ efferunt Medic. 3. 4. ut editiones ante

atque induratur, ut rivis deductis sepes e solido lapide constantes operentur. Plutonium sub parvo supercilio montis supra incumbentis foramen est modicum, quanto possit homo recipi, admodum profundum: inclusum est cancellis quadrangulis, ambitu dimetrii circiter jugeri. Id foramen oppletum est nebulosa et crassa caligine, ut solum vix possit conspici. Enimvero qui in orbem ad cancellos accedunt, nihil incommodi aër adfert, qui novilunio rempore ab ea caligine est purus, et intra cancellos se continet. Intro autem accedens animal illico mors excipit: tauri quidem intro adducti, mortui extrahuntur: et nos passeres immisimus, qui

Hiera-polis. θία ἐπέμψαμεν, καὶ ἔπεσον εὐθὺς ἐκπνεύσαντα· οἱ δ' ἀπόκοποι Γάλλοι παρίασιν ἀπαθεῖς, ὥστε καὶ μέχρι τοῦ στομίου πλησιάζειν, καὶ ἐγκύπτειν, καὶ καταδύνειν μέχρι ποσοῦ συνέχοντας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ πνεῦμα· ἑωρῶμεν γὰρ ἐκ τῆς ὄψεως, ὡς ἂν πνιγώδους τινὸς πάθους ἔμφασιν, εἴτε πάντων οὕτω 6 πεπηρωμένων τοῦτο, εἴτε μόνον τῶν περὶ τὸ ἱερὸν, καὶ

ante Xylandrum. Verior ſcriptura, quam exhibent alii, nota. Tum Caſauboniani i. e. Venet. 2. κατὰ δύναμιν pro καταδύνειν, quod etiam habet epitome. Medic. 3. μέχρι πολλοῦ pro μέχρι ποσοῦ. Συνέχοντας, quod in συνέχοντα vitiavit editio Caſauboniana, praeferunt omnes libri, et poſtulat nexus.

6) Medic. 3. 4. πεπειραμένων; Venet. 1. πεπειρωμένων; Moſcov. in quo etiam praecedens οὕτω deſideratur, πεπηρωμένων poſt inſerto λ. Editiones omnes cum aliis MSStis πεπληρωμένων. *Tzſchucke.* Emendavimus hunc locum, niſi vehemente fallimur, admodum feliciter. Sic autem legimus, εἴτε πάντων τῶν οὕτω πεπηρωμένων τοῦτο: dubitare ſe indicat, quod dixit modo letalem hunc aliis ſpiritum Gallis ἀποκόποις eſſe innoxium, ſitne id commune omnibus ea parte mutilatis et πεπηρωμένοις, an iis tantum, qui Magnae Matris ſunt ſacerdotes. Hoc Plinius [2, 95. ſ. 93.] ſenſiſſe videtur, illud Dio [68, 28.] et Ammianus [23, 6.] *Caſaubonus.* Sic Euſtathius ad Dionyſ. v. 1143. πλὴν τῶν εὐνούχων,

qui extemplo exanimati conciderent: at exſecti Galli ſine damno accedunt, etiam usque ad foramen, inque id introſpiciunt, et aliquantiſper compreſſo plurimum ſpiritu ſubeunt: nam ex aſpectu deprehendimus ſuffocatricis cujusdam affectionis ſpeciem: ſive commune id eſt omnibus hac parte mutilatis: ſive iis duntaxat, qui circa templum agunt: et ſive divina

καὶ εἴτε θείᾳ προνοίᾳ, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἐνθουσιασμῶν εἰκὸς, εἴτε ἀντιδότοις τισὶ δυνάμεσι τούτου συμβαίνοντος. Τὸ δὲ τῆς ἀπολιθώσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐν [7] Λαοδικείᾳ ποταμῶν φασι συμβαίνειν, καίπερ ὄντων ποτίμων. Ἔστι δὲ καὶ πρὸς βαφὴν ἐρίων θαυμαστῶς σύμμετρον τὸ κατὰ τὴν Ἱεράπολιν ὕδωρ, ὥστε τὰ ἐκ τῶν ῥιζῶν βαπτόμενα ἐνάμιλλα εἶναι τοῖς ἐκ τῆς κόκκου καὶ ταῖς ἁλουργέσιν· οὕτω δ' ἐστὶν ἄφθονον τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος, ὥστε ἡ πόλις μεστὴ τῶν αὐτομάτων βαλανείων ἐστί. Hierapolis.

χαν, quocum consentit Apulejus de Mundo p. 65. Nihil ipsa hac emendatione, ad quam ipsi codices ducunt, certius. Pro τοῦτο Medic. 3. τούτου, et pro μόνον idem, 4. et Moscov. μόνων. Tum Moscov. ἐπὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν et δυνάμεσιν οὕτω.

7) Medic. 3. Λαοδικίᾳ. Tum idem et 4. καὶ τοῖς ἁλουργέσιν, nempe omnino.

divina id fit providentia, ut par est in divinis furoribus: sive remediis quibusdam adversantibus pesti ei. Aquae autem in lapidem mutationem aiunt etiam Laodiceae fluviis accidere, quamquam potabilibus. Est et ad lanas tingendas mirum in modum accommodata aqua Hierapolitana: ita ut e radicibus facta tinctura coccinam et purpuream aequet: tanta autem aquae copia est, ut tota urbs plena sit balneorum sponte sua ortorum.

Cibyra.

§. 15.

Μετὰ δὲ τὴν Ἱεράπολιν τὰ πέραν τοῦ Μαιάνδρου, τὰ μὲν περὶ Λαοδίκειαν, καὶ Ἀφροδισιάδα, καὶ τὰ μέχρι Καρούρων, εἴρηται. Τὰ δ' ἑξῆς ἐστὶ [1] τὰ μὲν πρὸς δύσιν, ἡ τῶν Ἀντιοχέων πόλις τῶν ἐπὶ Μαιάνδρῳ, τῆς Καρίας ἤδη· τὰ δὲ πρὸς νότον ἡ Κίβυρά ἐστιν ἡ μεγάλη, καὶ ἡ Σίνδη, καὶ ἡ Καβαλὶς, μέχρι τοῦ Ταύρου καὶ τῆς Λυκίας. Ἡ μὲν οὖν Ἀντιόχεια μετρία πόλις ἐστὶν, ἐπ' αὐτῷ κειμένη τῷ Μαιάνδρῳ κατὰ τὸ πρὸς τῇ Φρυγίᾳ μέρος· ἐπέζευκται δὲ γέφυρα· χώραν δ' ἔχει πολλὴν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ πᾶσαν εὐδαίμονα· πλείστην δὲ φέρει τὴν

1) Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. τὰ μὲν πρὸς δύσιν, ex quibus μὲν inferui. Pro Σίνδη Medic. 3. 4. Parif. Σίνδα, uti lib. 12. p. m. 194. etfi ibi rectius fcribi debebat Ἴσινδα, quae fic faepe confunduntur, ut in fine hujus libri. Cf. Holften. ad Caroli a S. Paulo Geographiam facram p. 151. et Weffeling. ad Hierocl. p. 680. De difcrimine utriusque cf. Mannert in Geogr. Vol. 6. P. 2. p. 151. Tum Mofcov. Καβαλλαὶς, alii cum edd. Καβαλαίς. Sed Καβαλὶς fcribendum effe ex Stephano ad hunc monuit recte Holften. p. 153. V. fupra §. 14. et paullo inferius §. 16. In fine mutato accentu fcripfi Διοτρέφης, ut Εὐμένης et alia.

§. 15.

Poft Hierapolin trans Maeandrum fita, ut Laodicaea Aphrodifias, et Carura, funt jam explicata. Verfus occafum fequitur Antiochea ad Maeandrum, Cariae jam: verfus meridiem Cibyra magna, Sinda, Cabalis, usque ad Taurum et Lyciam. Antiochea mediocris urbs eft, ad ipfum fita Maeandrum ab ea parte, qua is Phrygiam fpectat: ponte iunctus eft fluvius: ad utramque ejus ripam ager eft urbi, omnis locuples: plurima

τὴν καλουμένην Ἀντιοχικὴν ἰσχάδα· τὴν δὲ αὐτὴν Cibyra. καὶ τρίφυλλον ὀνομάζουσιν· εὔσειστος δὲ καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τόπος· σοφιστὴς δὲ παρὰ τούτοις ἔνδοξος γεγένηται Διοτρέφης, οὗ διήκουσεν Ὑβρέας, ὁ καθ' ἡμᾶς γενόμενος μέγιστος ῥήτωρ.

§. 16.

Σολύμους δ' εἶναί φασι τοὺς [1] Καβαλεῖς· τῆς γοῦν Τερμησσέως ἄκρας ὁ ὑπερκείμενος λόφος καλεῖται Σόλυμος· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Τερμησσεῖς Σόλυμοι καλοῦνται. Πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ὁ τοῦ Βελλεροφόντου χάραξ, καὶ ὁ [2] Ἰσάνδρου τάφος τοῦ υἱοῦ, πεσόντος

1) Medic. 4. recte Καβαλεῖς pro Καβαλλεῖς. Herodoto 7, 77. Ionice Καβηλέες. Cf. Holsten. c. l. Larcher ad Herodot. c. l. et quae antea notavi. Pro Τερμησσέως Casauboniani i. e. Venet. 2. Τελμησσέως et post Τελμησσεῖς. Alii inconstanter efferunt. Medic. 3. 4. hic Τερμησέως, post 3. Τελμησεῖς, 4. Τερμησεῖς; Moscov. Paris. Τερμησέως, post Τελμησεῖς, ut editiones ante Xylandrum. Cf. notata ad lib. 12. p. m. 194.

2) Vulgo cum codicibus Πεισάνδρου, ut lib. 12. p. m. 210.

rima ibi ficus nascitur, unde caricis Antiochenis nomen, quae et triphylla, *quasi trifolia*, nominantur: is quoque locus obnoxius est terrae motibus. In hac urbe natus fuit nobilis sophista Diotrephes, quem audiit Hybreas, oratorum nostra aetate coryphaeus.

§. 16.

Solymos esse dicunt Cabalenses: et sane tumulus, qui supra Termessium jacet promontorium, Solymus appellatur: ipsi Termessii vocantur Solymi. Prope est et vallum Bellerophontis, et Isandri tumu-

Cibyra. τος ἐν τῇ πρὸς Σολύμους μάχῃ. Ταῦτα δ' ἑκάστοις ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένοις ὁμολογεῖται· περὶ μὲν γὰρ τοῦ Βελλεροφόντου φησὶν οὕτω·

Δεύτερον αὖ Σολύμοισι [3] μαχέσσατο κυδαλίμοισι·

περὶ δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·

p. 631. Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης, ἆτος πολέμοιο,
Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανεν.

Ἡ δὲ Τερμησσός ἐστι Πισιδικὴ πόλις, ἡ μάλιστα καὶ ἔγγιστα ὑπερκειμένη τῆς Κιβύρας.

§. 17.

210. ubi pro *Sic* ſcribendum eſt Πείσανδρον. Dedi et hic cum Homero Ἰσάνδρου, de quo cf. Heyne ad Homer. Il. 6, 203. Ante Βελλεροφόντου (Medic. 3. Βελεροφ.) idem et 4. cum Parif. omittunt τοῦ. Poſt υἱοῦ Medic. 4. Venet. 1. ſubjiciunt αὐτοῦ, uti additum legitur lib. 13. p. m. 210. Sequens ἑκάστοις deeſt in Medic. 4. in δὲ τοῖς mutant Caſaubonn. et Venet. 1. Medic. 3. 4. e quibus tamen Medic. 3. ἑκάστοις ſimul retinet. Poſt pro οὕτω Parif. Medic. 3. 4. οὕτως.

3) Medic. 3. 4. μαχέσατο.

tumulus, filii ejus, qui in pugna adverſus Solymos cecidit. Singula haec Homeri conſentiunt dictis: nam hic de Bellerophonte haec habet:

Poſt illam Solymis illuſtribus intulit arma.

et de filio ejus:

Iſandrum Solymos contra dum proelia miſcet,
Mars ſtravit natum generoſo Bellerophonte.

Termeſſus urbs eſt Piſidica, maxime et proxime ſupra Cibiram ſita.

§. 17.

§. 17. Cibyra.

Λέγονται δὲ ἀπόγονοι Λυδῶν οἱ [1] Κιβυρᾶται τῶν κατασχόντων τὴν Καβαλίδα· ὕστερον δὲ Πισιδῶν τῶν ὁμόρων οἰκισάντων καὶ μετακτισάντων εἰς ἕτερον τόπον [2] εὐερκέστατον ἐν κύκλῳ σαδίων περὶ ἑκατόν.

1) Medic. 3. Κιβυράται, Moscov. Κιβυρᾶται, Paris. Κυβυράται, Medic. 4. obscurioribus literis vel Κιβυριάται vel Κιβυριᾶται, Casaubon. Κυβυρεῖται, Venet. 1. Κιβυριῶται, Venet. 2. Κιβυρέται, editiones ante Casaubonum Κιβυριόται, inde ab eo Κιβυριάται. Inter utramque formam pendent etiam codices Stephani, monente Berkelio ad v. Καβαλὶς p. 432. At sine ι scribendum esse, docent plures numi, in quibus Κιβυρατων legitur. Cf. Eckhel in doctrina numor. P. I. Vol. 3. p. 144. Post pro Καβαλλίδων melius Venet. 1. Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Καβαλλίδα, quod etiam dare voluit Ven. 2. in quo Καλλίδα. Atque ita emendarant Berkelius et Holsten. ad Stephanum c. l. qui ita refert ex Strabonis hoc loco; tantum simplici λ, de quo dictum. Tum Πισίδων mutavi in Πισιδῶν. In Moscov. οἰκησάντων.

2) Sic recte emendavit Casaubonus, suffragantibus omnibus MSStis, quod antea legebatur εὐαρκέστατον. Ita pro Ῥόδων editionum melius Medic. 3. 4. Paris. Moscov. Ῥοδίων. Antea pro Μυλιάδος, quod occupat codices, scripsi Μιλυάδος, ut lib. 12. p. m. 192. Probat hanc scripturam, alibi etiam vitiatam, Stephanus. Cf. Berkel. p. 561. et Holsten. p. 209. Sic Herodot. 1, 173. et nunc Arrian. de exp. Alex. M. 1, 24, 8.

§. 17.

Cibyratae dicuntur prognati a Lydis, qui Cabalidem obtinuerunt: urbem Pisidiae finitimam transtulerunt et condiderunt munito loco, cujus circulus stadiorum fere c. Crevit ob

Cibyra. ἑκατόν. Ηὐξήθη δὲ διὰ τὴν εὐνομίαν· καὶ αἱ κῶμαι παρεξέτειναν ἀπὸ Πισιδίας καὶ τῆς ὁμόρου Μιλυάδος ἕως Λυκίας καὶ τῆς Ῥοδίων περαίας· προσγενομένων δὲ τριῶν πόλεων ὁμόρων, [3] Βουβῶνος, Βαλβούρων, Οἰνοάνδων, τετράπολις τὸ σύστημα ἐκλήθη, μίαν ἑκάστης ψῆφον ἐχούσης, δύο δὲ τῆς Κιβύρας· ἔστελλε γὰρ αὕτη πεζῶν μὲν τρεῖς μυριάδας, ἱππέας δὲ δισχιλίους· ἐτυραννεῖτο δ᾽ ἀεί· σωφρόνως δ᾽ ὅμως· ἐπὶ [4] Μοαγέτου δ᾽ ἡ τυραννὶς τέλος ἔσχε, κατα-

3) Vulgo Βουβώνων, Βαλβούρων, Οἰνοάνδρου. Codices nihil proficiunt, tantum quod in Parif. eft Βουβούνων, in Ven. 2. Οἰνοάδρου. At fi compares Plin. 5, 28. f. 27. Ptolemaeum 5, 3. et Stephanum his vocibus, adparet legendum effe, uti edidi. Multa dabit de his oppidis eorumque fcriptura Harduinus ad Plin. c. l. et Cellarius in Geogr. ant. 3, 3, 188. Cf. infra.

4) Mofcov. Μαγέτου. At bene habet vulgata aliorum fcriptura, quod praeter auctores comprobant etiam numi apud Eckhelium in doctrina numor. P. 1. Vol. 3. p. 145. Multa etiam huc congeffit Belley fur l' ere de Cibyre p. 121 fqq. in Memoires — de Paris Tom. 24. In terminatione

ob legum bonitatem, et pagi ejus porrecti a Pifidia conterminaque Milyade usque ad Lyciam et Rhodo oppofitam continentem. Accedentibus autem tribus finitimis urbibus, Bubone nempe, Balburis, et Oenoandis, conventui huic nomen Tetrapolis eft factum: una quaevis urbs fuum habuit fuffragium, Cibyra duo: quippe quae mitteret xxx. peditum, duo equitum millia. Semper eam tyranni, fed modefte tamen tenuerunt. In Moagete defiit

καταλύσαντος αὐτὴν Μουρηνᾶ, καὶ Λυκίοις προσορίσαντος τὰ Βάλβουρα καὶ τὴν Βουβῶνα· οὐδὲν δ' ἧττον ἐν ταῖς μεγίσταις ἐξετάζεται διοικήσεσι τῆς Ἀσίας ἡ Κιβυρατική. Τέτταρσι δὲ γλώτταις ἐχρῶντο οἱ Κιβυρᾶται, τῇ Πισιδικῇ, τῇ Σολύμων, τῇ Ἑλληνίδι, τῇ Λυδῶν· [5] ταύτης δὲ οὐδ' ἴχνος ἐστὶν ἐν Λυδίᾳ· ἴδιον δ' ἐστὶν ἐν Κιβύρᾳ τὸ τὸν σίδηρον τορεύεσθαι ῥᾳδίως. [6] Μιλύα δ' ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν κατὰ Τερ- Cibyra.

ne nominis Βαλβοῦραν praemiſſo τὴν conſentiunt omnes libri, invito, opinor, Strabone, qui adeo ſui non poterat eſſe immemor. Tum Stephanus diſerte monet, οὐδετέρως nomen efferri. Προσορμίσαντος antea habet Moſcov. Tum Medic. 4. Κυβιρατικὴ, de quo dictum.

5) Ταύτης deeſt in Medic. 3. Pariſ. Moſcov. uti omnino in Medic. 4. verba ταύτης — ἐν Λυδίᾳ. Ante Κιβύρᾳ ἐν, quod vulgo abeſt, praeponunt Pariſ. Medic. 3. 4. Moſcov.

6) Medic. 4. Μιλία et poſt Τερμισόν; Moſcov. Τέλμησσον. V. ſupra. Pro Σίνδα Medic. 3. 4. recte hic Ἴσινδα, pro quo Moſcov. corrupte Εἴσινδα. Ἡ Σίνδη ſ. Σίνδα igitur et Ἴσινδα etiam genere diſcrepant. V. ſupra ad §. 15. Praecedens ι hic abſorpſit. Denique Medic. 4. Σαγαλασσοῦ. In fine hujus libri poſt χώρας in Medic. 3. leguntur haec: Τὸ γοῦν τρισκαιδέ-

deſiit tyrannis, quem Murena dejecit, et Balbura ac Bubonem Lyciae adjecit. Nihilo ſecius inter maximas Aſiae praefecturas Cibyratica habetur. Quatuor linguis uſi ſunt Cibyratae, Piſidia, Solymorum, Graeca, Lydia: cujus ne veſtigium quidem in Lydia ſupereſt. Id Cibyra habet peculiare, quod ferrum facile apud eos tornatur. Milyas eſt, quae ab

Cibyra. Τερμησσὸν στενῶν, καὶ τῆς εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Ταύρου ὑπερθέσεως δι' αὐτῶν ἐπὶ Ἴσινδα παρατείνουσα ὀρεινὴ μέχρι Σαγαλασσοῦ καὶ τῆς Ἀπαμέων χώρας.

καιδέκατον περιέχει Τρωάδα, Αἰολίδα, Λέσβον, Μυσίαν κατακεκαυμένην, Κιβυριάτιδα, Μυλιάδα.

ab anguſtiis apud Termeſſum et tranſitum Tauri ad interiora per eas anguſtias porrigitur ad Iſinda, montana regio usque ad Sagalaſſum et Apameam ditionem.

ΤΩ͂Ν ΣΤΡΆΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩ͂Ν ΤΟΥ͂ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΆΤΟΥ ΒΙΒΛΊΟΥ ΚΕΦΆΛΑΙΑ.

Τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον [1] περιέχει τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ τὴν ἀντίπεραν χώραν, ἐν ᾗ Παμφυλία, Ἰσαυρία, Κιλικία, Λυκία, Πισιδία ἕως Σελευκείας τῆς Συρίας, καὶ τῆς Ἀσίας τῆς ἰδίας λεγομένης Ἰωνίας.

1) Moſcov. Medic. 3. 4. περί. In iisdem Κιλικία projicitur poſt Πισιδία. Certe Noſter extremo loco deſcribit. At ejus ordo in aliis etiam negligitur. Tum Medic. 3. καὶ τῆς ἰδίως. Denique inverſo ordine Medic. 3. 4. Moſcov. Ἰωνίας λεγομένης. Quod praefert Moſcov. Σελευκείας, recepi pro Σελευκίας.

STRABONIS GEOGRAPHICORUM LIBRI DECIMIQUARTI CAPITA.

Quartus decimus liber complectitur Cycladas insulas et adversam regionem, in qua est Pamphylia, Isauria, Cilicia, Lycia, Pisidia usque ad Seleuciam Syriae et Asiam, quae proprie Ionia appellatur.

ΣΤΡΆΒΩΝΟΣ Ionia.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩ͂Ν

ΒΙΒΛΊΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΈΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Λοιπὸν δ' ἐςὶν εἰπεῖν περὶ Ἰώνων καὶ Καρῶν, καὶ τῆς p. 632. ἔξω τοῦ Ταύρου παραλίας, ἣν ἔχουσι Λύκιοί τε καὶ Παμφύλιοι, καὶ Κίλικες· [1] οὕτω γὰρ ἂν ἔχοι τέλος ἡ πᾶσα τῆς χεῤῥονήσου περιήγησις, ἧς ἰσθμὸν ἔφαμεν

VARIANTES LECTIONES.

1) Hinc, quod dolendum eſt, omnia exciderunt in Cod. Moſcov. quae leguntur ad verba Ληθαῖος ὁ ἐν Γορτύνῃ p. 647. in.

STRABONIS RERUM GEOGRAPHICARUM

LIBER DECIMUSQUARTUS.

CAP. I.

§. 1.

Supereſt, ut de Ionibus dicamus et Caribus, oraque extra Taurum maritima, quam tenent Lycii et Pamphylii ac Cilices: ſic enim abſolverimus tandem peninſulam, cujus iſthmum dixi-

Ionia. μεν τὴν ὑπέρβασιν τὴν ἐκ τῆς Ποντικῆς θαλάττης ἐπὶ τὴν Ἰσσικήν.

§. 2.

Ἔστι δὲ τῆς Ἰωνίας ὁ μὲν περίπλους, ὁ παρὰ γῆν, σταδίων που [1] τρισχιλίων τετρακοσίων τριάκοντα, καὶ διὰ τοὺς κόλπους, καὶ διὰ τὸ χεῤῥονησίζειν ἐπὶ πλεῖον τὴν χώραν· τὸ δ' ἐπ' εὐθείας μῆκος οὐ πολύ. Αὐτὸ οὖν τὸ ἐξ Ἐφέσου μέχρι Σμύρνης, ὁδὸς μέν ἐστιν ἐπ' εὐθείας τριακόσιοι εἴκοσι στάδιοι· [2] εἰς γὰρ Μητρόπολιν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στάδιοι, οἱ λοιποὶ δὲ

1) Vocem χιλίων ex codicibus suis, quibus adsentiuntur mei, restituit Casaubonus, qui tamen recte monet, ne hunc quidem numerum probari posse, cum deinceps Strabo inter Ephesum et Smyrnam, quae pars est tantum Ionicae orae, stadia commemoret 2200, hinc necessario sequi, totam oram Ionicam longe pluribus constare. Succurrit apte Medic. 3. qui adfert τρισχιλίων. Proximum καὶ ante verba διὰ τοὺς deest in Medic. 3. 4. Paris.

2) Haec verba ad λοιποὶ omisit Xylander, castigatus hujus negligentiae nomine a Casaubono. Nempe repetiit ille Hopperi editionem suis curis emendatam, in qua desiderantur. At agnoscunt codices cum vetere interprete et Aldo. Corruptionem tamen sensit et notavit Xylander, etsi pote-

diximus esse transitum a Pontico mari ad Issicum.

§. 2.

Ioniae circuitus, si quis litus legat, stadiorum ad CIↃCIↃCIↃCCCCXXX, propter sinus, et quia major pars ejus regionis formam imitatur peninsulae. Longitudo in recta linea non est ita magna. Nempe Epheso Smyrnam iter est recta CCCXX stadia: Metropolin enim CXX stadia, Smyr-

δὲ εἰς Σμύρναν· περίπλους δὲ μικρὸν ἀπολείπων τῶν δισχιλίων καὶ διακοσίων. Ἔστι δὴ οὖν ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου, τοῦ Μιλησίων, καὶ τῶν Καρικῶν ὀρῶν μέχρι Φωκαίας καὶ τοῦ Ἕρμου τὸ πέρας τῆς Ἰωνικῆς παραλίας. Ionia.

§. 3.

Ταύτης δὲ φησὶ Φερεκύδης Μίλητον μὲν, καὶ Μυοῦντα, καὶ τὰ περὶ Μυκάλην καὶ Ἔφεσον, [1] Κᾶρας ἔχειν πρότερον· τὴν δ' ἑξῆς παραλίαν μέχρι Φωκαί-

poterat ſic facile tollere. In proxima voce περίπλους conſentiunt omnes libri, etſi ſcribendum videatur παράπλους, quae voces, ut omnino παρὰ et περὶ, ſaepe commutantur. Cf. ad lib. 8. p. m. 117. notata.

3) Medic. 3. δὲ, 4. δ'. Tum iidem et Pariſ. hic et poſtea Φωκέα, de quo cf. notata ad Melam Vol. 2. P. 1. p. 537.

1) In editione Caſauboni tranſiit in Κᾶρες. Poſt vulgo ἀναγκαῖος, quod jam olim Xylander mutatum volebat in Ἀγκαῖος, ut diſerte adferunt Medic. 3. 4. Pariſ. et Ven. 1. Pro eo Venet. 2. Ἀρχαῖος. Prius probant Pauſan. 7, 4. in. Callimachus in Del. v. 50. ubi olim Ἀγγαίου, et Apollonius Rh. 1, 188. ubi cf. Schol. In Conſtantino Porphyrog. de Them. 1, 15. tranſiit in Αἰγαῖος. Sed cf. notata ad Melam V. 3. P. 2. p. 598 ſq. et a Spanhemio ad Callimachum in Del.

Smyrnam autem reliqua: navigatio autem juxta litus ab una earum urbium ad alteram ſtadiis ↀↀcc paulo minor. Fines orae Ionicae ſunt Poſeidium Mileſiorum ac Cariae extrema, et Phocaea atque Hermus.

§. 3.

De hac Miletum, Myuntem, et quae ſunt circa Mycalen atque Epheſum loca, Pherecydes ſcribit Cares

Ionia. Φωκαίας, καὶ Χίου, καὶ Σάμου, ἧς Ἀγκαῖος ἦρχε, Λέλεγας· ἐκβληθῆναι δ' ἀμφοτέρους ὑπὸ τῶν Ἰώνων, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Καρίας ἐκπεσεῖν. Ἄρξαι δέ φησιν Ἄνδροκλον τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς, υἱὸν γνήσιον Κόδρου τοῦ βασι-
p. 633. λέως Ἀθηνῶν· γενέσθαι τοῦτον Ἐφέσου κτίστην· διόπερ τὸ βασίλειον τῶν Ἰώνων ἐκεῖ συστῆναί φασι· καὶ ἔτι νῦν οἱ ἐκ τοῦ γένους ὀνομάζονται βασιλεῖς, ἔχοντές τινας τιμὰς, προεδρίαν τε ἐν ἀγῶσι, καὶ πορφύραν ἐπίσημον τοῦ βασιλικοῦ γένους, σκίπωνα ἀντὶ σκήπτρου, καὶ τὰ ἱερὰ τῆς Ἐλευσινίας Δήμητρος. Καὶ Μίλητον δ' ἔκτισεν Νηλεὺς ἐκ Πύλου τὸ γένος ὤν· οἵ τε [2] Μεσσήνιοι, καὶ οἱ Πύλιοι συγγένειάν τινα προς-

Del. v. 50. Tum Medic. 3. 4. Ἀθηνῶν βασιλέως, et iidem cum Ven. 1. γενέσθαι δέ.

2) Medic. 3. 4. Μεσήνιοι hic et poſt unico σ. Deinde mutato

Cares quondam tenuiſſe, reliquam usque ad Phocaeam, Chium et Samum oram, cui Ancaeus praefuit, Leleges: utrosque autem ab Ionibus ejectos in reliquas Cariae partes demigraſſe. Ducem coloniae Ionum ait fuiſſe Androclum, Codri Athenienſium regis F. legitimum: qui eam poſt Aeolicam deduxerit, Epheſumque condiderit. Itaque ibi regiam Ionum fuiſſe poſitam tradunt: et qui ex ea ſunt progenie, etiamnum reges appellantur, habentque ſuos honores: primum ſcilicet in conſeſſu locum, quando ſpectantur certamina, purpuramque, inſigne regii generis, ſcipionem loco ſceptri, et ſacra Cereris Eleuſiniae. Miletum etiam condidit Neleus, domo Pylius. Meſſenii autem et Pylii quandam

προσποιοῦνται, καθ' ἣν καὶ Μεσσήνιον τὸν Νέστορα οἱ νεώτεροί φασι ποιηταὶ, καὶ τοῖς περὶ Μέλανθον τὸν Κόδρου πατέρα πολλοὺς καὶ τῶν Πυλίων συνεξᾶραί φασιν εἰς τὰς Ἀθήνας· τοῦτον δὴ πάντα τὸν λαὸν μετὰ τῶν Ἰώνων κοινῇ στεῖλαι τὴν ἀποικίαν· τοῦ δὲ Νηλέως ἐπὶ τῷ Ποσειδίῳ βωμὸς ἵδρυμα δείκνυται. Κυδρῆλος δὲ νόθος υἱὸς Κόδρου Μυοῦντα κτίζει. [3] Ἀνδρόπομπος δὲ Λέβεδον, καταλαβόμενος τόπον τινὰ Ἄρτιν. Κολοφῶνα δ' Ἀνδραίμων Πύλιος, ὥς φησι καὶ Μίμνερμος ἐν Ναννοῖ. Πριήνην δ' [4] Αἴπυτος ὁ Νη- Ionia.

mutato ordine vulgari iidem ποιηταὶ φασι. Qui poſt in noſtris libris commemoratur Κυδρῆλος, a Pauſania 7, 2, 7. Κυάρητος vocatur. Utrum rectius, non conſtat.

3) Caſaubonn. Medic. 3. 4. Ven. 1. Pariſ. cum vetere interprete Ἀνδρόπομπος; Ven. 2. Ἀνδρόποδος; edd. Ἀνδρόκοπος. Pauſaniae 7, 3, 2. eſt Andraemon. Secutus ſum codices, quos deſeruit Aldus, etſi de vero nomine nihil certi poteſt adferri. Pro Λέβεδον Medic. 3. 4. Ven. 1. Λέβενδον; pro Ἄρτιν Caſaubonn. Ven. 1. Ἄρτην, unde Ἀκτὴν conjicit Palmerius in exercitt. p. 343. et pro Ἀνδραίμων Medic. 3. Pariſ. Ἀνδρέμων. Ναννοῖ deeſt in Medic. 3. et Venet. 1. et in lacuna oſtendit Medic. 4.

4) In Αἴπυτος conſentiunt libri cum vetere interprete et

dam inter ſe cognationem perhibent, propter quam etiam recentiores poëtae Neſtorem Meſſenium faciunt, et cum Melantho, Codri patre, multos Pyliorum Athenas profectos ajunt: qui totus populus communiter cum Ionibus in coloniam abiverit: ara in Poſidio viſitur, a Neleo poſita. Cydrelus, Codri F. ſpurius, Myuntem condidit. Andropompus Lebedon, occupato loco, cui nomen Artis. Colophonem Andraemon Pylius: ut et Mimnermus in Nannone ſcribit. Prienam Aepytus Nelei F. poſtea Philo-

Ionia. Νηλέως, εἶθ' ὕστερον Φιλώτας ἐκ Θηβῶν λαὸν ἀγαγών. [5] Τέω δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον, διόπερ Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων· κατὰ δὲ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν, [6] Ναῦκλος υἱὸς Κόδρου νόθος, καὶ μετὰ τοῦτον Ἄποικος καὶ Δάμασος Ἀθηναῖοι· καὶ Γέρης ἐκ

et Euſtathio ad Dionyſ. v. 823. Contra Αἴγυπτον vocat Pauſanias 7, 2, 7. quod et hic reponendum cenſet, arbitrariae opinionis teſtem, Bryant in Abhandlung über den Trojaniſchen Krieg ex interpr. Noehdenii p. 196. Utramque vocem certe commiſceri monuerunt Kuhn. ad Pauſan. 7, 2. p. 526. Sylburg. ad eundem 8, 27. p. 654. 8, 34. p. 670. et Heyne ad Apollodor. 2, 8. extr. p. 670. ubi eadem eſt confuſio.

5) Medic. 3. Τέων, ut Pauſan. 7, 3, 3. Sic inter Ἄθω et Ἄθων fluctuantur libri in auctoribus. Cf. ad Melam V. 3. P. 2. p. 142. Pro διὸ Medic. 3. 4. Pariſ. Ven. 1. διόπερ, ex quibus repetii. Sic antea ſcripſit Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 126. Stephanus ſ. v. Τέως ad ſenſum ὅθεν.

6) Sic libri. Contra in Pauſania 7, 3, 3. Νάοκλος, qui etiam omnino in hac parte aliquid diſſentit. Tum μετὰ τοῦτον pro τοῦτο Medic. 3. 4. Pariſ. Venet. 1. 2. Etiam ſic recte, prout referas. Secutus igitur ſum pleroſque. Proxima ſic habent in editis: Ποίκνης, καὶ Δάμαθος Ἀθηναῖοι· καὶ γὰρ ἦν ἐκ Βοιωτῶν. Codices nihil variant, tantum quod Medic. 3. dat Πύκνης. Qualis nunc adparet locus, effictus eſt a Caſaubono Pauſaniae ope 7, 3, 3. qui illis nominibus conditores producit. Probavit ejus emendationem Vindingius in Hellene p. 448. in Gronovii theſ. Vol. II. et reddiderunt Penzel in interpretatione Strabonis et Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 127.

Philotas, populo ſecum Thebis adducto. Teum Athamas ante, unde et Athamantidem eam Anacreon vocat: poſt tempore Ionicae coloniae Nauclus Codri F. ſpurius: ac deinde Apoecus et Damaſus

ἐκ Βοιωτῶν. Ἐρύθρας δὲ, [7] Κνῶπος· καὶ οὗτος υἱὸς Κόδρου νόθος. Φωκαίαν δ' οἱ μετὰ Φιλογένους Ἀθηναῖοι. Κλαζομενὰς δὲ Πάραλος. Χίον δὲ [8] Ἐγέρτιος, σύμμικτον ἐπαγόμενος πλῆθος. Σάμον δὲ Τεμβρίων, εἶθ' ὕστερον Προκλῆς. Ionia.

7) Vulgo καὶ Νῶπος. Medic. 3. 4. Venet. 1. Κνῶπος; vetus interpres *Gnopus.* Κνῶπος probat Holften. ad Stephan. p. 118. ex Polyaeno 8, 43. in. ubi narrat, Cnopum ex Codridarum gente oriundum cum Erythris tempore Ionicae coloniae bellum geffiffe. Cf. etiam Athen. 6, 74. Probavit hanc emendationem Meurfius in Attic. lectt. 5, 8. p. 259. et repetierunt Penzel et Siebelis c. l. Hinc ipfa urbs, ut adfirmat Stephanus f. v. Ἐρυθρὰ, dicta eft Κνωποὔπολις. Corruptio fuit facilis et in fimili connexu in utramque partem ufitata. Magis igitur probandum, quam quod initio volebat ex Paufania 7, 3, 4. Κλέοπος Cafaubonus.

8) Cafaubonn. i. e. Venet. 2. Ἐγέρτιλος. Cum nihil aliunde fubfidii feratur, ftandum eft in plerisque codicibus. Tum Medic. 3. Τημβρίων. Contra omnes codices lib. 10. p. m. 97. exhibent Τεμβρίων. In utro loco rectius, dubium videtur. Τεμβρίων ex pronunciatione facile tranfire potuit in Τημβρίων et hoc in Τυμβρίων edd. Cum tamen Themiftagoras apud auctorem Etymol. M. f. v. Ἀστυπάλαια Τεμβρίων fcribat, praeferendum hoc videtur, ut Strabo fecum confentiat. Cf. Schneider ad Nicandri Alexipharm. v. 150. Πατροκλῆς, quod in editionibus legebatur ante Cafaubonum, hic mutavit in Προκλῆς. Prius tamen tuentur etiam Medic. 3. 4. et Venet. 1. cum vetere interprete. Sic et alii de hac narratione

fus Athenienfes, et Geres Boeotus. Erythras Canopus, fpurius ipfe etiam Codri filius. Phocaeam Athenienfes cum Philogene. Clazomenas Paralus. Chium Egertius, promifcuam adducens multitudinem. Samum Tembrio, ac poftmodo Procles.

Ionia.

§. 4.

Αὗται μὲν δώδεκα Ἰωνικαὶ πόλεις· προσελήφθη δὲ [1] χρόνοις ὕστερον καὶ Σμύρνα, εἰς τὸ Ἰωνικὸν ἐναγαγόντων Ἐφεσίων· ἦσαν γὰρ αὐτοῖς σύνοικοι τὸ παλαιὸν, ἡνίκα καὶ Σμύρνα ἐκαλεῖτο ἡ Ἔφεσος· καὶ Καλλῖνός που οὕτως ὠνόμασεν αὐτὴν, Σμυρναίους τοὺς Ἐφεσίους καλῶν ἐν τῷ πρὸς Δία λόγῳ·

Σμυρναίους δ' ἐλέησον. —

καὶ πάλιν·

Μνῆσαι δ' εἴκοτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν.

Σμύρ-

ratione difcrepant. Paufanias 7, 4, 3. habet Προκλῆς, Themiftagoras c. l. Πατροκλῆς. Sed cf. quae de hac frequentiori commutatione notata funt ad lib. 8. p. m. 188. et 10. p. m. 285.

1) Medic. 3. 4. Parif. praeponunt voci ὕστερον; Ven. 1. χρόνον pro χρόνοις, quo remotum tempus etiam alibi indicatur, ut lib. 8. p. m. 137. et alibi, etiam addito πολλοῖς. His codicibus monitus addidi. Poft pro ἐναγαγόντων Medic. 3. ἐναγόντων, et pro ὠνόμασεν Medic. 3. 4. et Venet. 1. ὠνόμακεν. Ante Δία Medic. 3. 4. ponunt τόν. Verba καὶ πάλιν — βοῶν defunt in Medic. 3. 4. Cafaubonus deeffe in pofteriori verfu putat Σμυρναῖοι κατέκηαν aut fimilia. Prius antea fubpleverat Scaliger ad marginem ed. Xyl.

§. 4.

Hae ergo funt XII urbes Ionicae: poftea temporis adfumta in eum conventum eft etiam Smyrna, auctoribus Ephefiis: nam una habitaverunt antiquitus, ita ut Ephefus etiam Smyrnae nomen gefferit: et Callinus quodam loco fic eam appellat, Ephefios Smyrnaeorum vocabulo intelligens, in oratione ad Iovem:

Smyrnaeos miferare. —

ac rurfum:

Si taurorum illi pulcra tibi femora.

Smyr-

Σμύρνα δ' ἦν Ἀμαζὼν, ἡ κατασχοῦσα τὴν Ἔφεσον· Ionia.
ἀφ' ἧς τοὔνομα καὶ τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τῇ πόλει,
[2] ὡς καὶ ἀπὸ Σισύρβης Σισυρβῖταί τινες τῶν Ἐφεσίων ἐλέγοντο· καὶ τόπος δέ τις τῆς Ἐφέσου Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἱππῶναξ·

Ὤικει δ' ὄπισθε τῆς πόληος ἐν Σμύρνῃ
Μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πριὼν, [3] ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐ-

2) Parif. καὶ ὡς. Vulgata rectius. Idem Σισυρβῆται. At gentile Σισυρβίτης probat etiam Stephanus fub h. v. Tum Medic. 3. 4. Parif. ὄπισθε. Ceterum qui hic fubfunt verfus Hipponactis Iambici, in formam redegerunt Leo Allatius ad Philonem de 7 orbis fpectaculis p. 88. Salmafius ad Solinum p. m. 568. Holften. ad Stephan. p. 122. ex quibus hic πόλιος minus bene retinuit, reliqui in πόληος mutarunt.

3) Ὁ inferui ex Medic. 3. 4. Parif. qui praeterea inter Πριὼν et Πρηὼν fluctuatur, uti poft inter Πρηῶνος et Πρεῶνος. Idem etiam dat ὄπισθε. Ὀπισθολεπρία contra codices et priores editiones per ει fcripferunt edd. Parif. et Amftelodam. Deinde Κερησσὸν exhibent Medic. 3. 4. pro Κορισσὸν; Parif. utrumque. Prius praetuli, cujus caufas adtuli ad lib. 10. p. m. 325. Cf. etiam de fcriptura Schweigh. ad Athenaeum 8, 62. Tum dedi παρώρειας, ut alibi legitur in fimili etiam paffim variatione.

Smyrna Amazon fuit, a qua nomen hominibus urbique factum: ficut et a Sifyrba quidam Ephefiorum Sifyrbitae dicuntur. Sed et locus quidam Ephefi Smyrna vocatur, ut Hipponax docet his verbis:

Poftrema in urbe, Smyrna tunc, morabatur
Dictam Trachean inter et Lepren acten.

Lepre acta enim dicebatur Prion, qui nunc fupra urbem eft fitus, partemque muri occupat: et quae poft

Ionia. τῆς· τὰ γοῦν ὄπισθεν τοῦ Πριῶνος κτήματα ἔτι
p. 634. νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολεπρίᾳ. Τραχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἡ ὑπὲρ τὸν Κορησσὸν παρώρειος. Ἡ δὲ πόλις ἦν τὸ παλαιὸν [4] παρὰ τὸ Ἀθήναιον, τὸ νῦν ἔξω τῆς πόλεως ὄν, κατὰ τὴν καλουμένην Ὑπέλαιον· ὥστε ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον· ὄπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς. Ἀπελθόντες δὲ παρὰ τῶν Ἐφεσίων οἱ Σμυρναῖοι, στρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ νῦν ἐστὶν ἡ Σμύρνα, Λελέγων κατεχόντων· ἐκβαλόντες δ' αὐτούς,

4) Medic. 3. Ven. 1. παρὰ, quod reddidi. In Medic. 3. verba edd. περὶ τὸ Ἀθ. plane desunt. Ad vocem Ὑπέλαιον deesse forte κρήνην putat Salmasius ad Solinum p. m. 570. Cf. infra p. 640. Paris. Post Λεπρίης editiones, pro quo superiori narratione suffulti Casaubonn. Venet. 1. ponunt Λεπρῆς, uti in margine edit. Xylandr. olim emendaverat Scaliger. Ante verba τῶν Ἐφεσίων codines mei ponunt παρὰ, praeter Ven. 2. qui ex usitata commistione habet περὶ, uti editiones ante Xylandrum, qui simpliciter τ. Ἐφεσίων dedit. Quod cum non temere natum nexu etiam probetur, inserui. Paullo inferius omnes mei codices cum Casaubonianis exhibent κατέφυγον. Vulgo ἔφυγον.

post Prionem sunt possessiones, etiamnum in posteriore Lepra sive Opistolepria dicuntur. Aspera dicebatur, quae ad montes est supra Coressum. Ipsa urbs fuit antiquitus circa Athenaeum, seu Minervium, quod nunc est extra urbem, ad locum qui Hypelaeus appellatur: ut fuerit Smyrna juxta id, quod nunc exstat, gymnasium, retro urbem, quae hodie est, inter Asperam et Lepram actam. Discessione deinde ab Ephesiis facta, Smyrnaei eo profecti sunt, ubi nunc Smyrna est, quem tum Leleges tene-

τοὺς, ἔκτισαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν, διέχουσαν τῆς νῦν περὶ εἴκοσι σταδίους. Ὕστερον δὲ ὑπὸ Αἰολέων ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφῶνα, καὶ μετὰ τῶν ἐνθένδε ἐπιόντες, τὴν σφετέραν ἀπέλαβον· καθάπερ καὶ Μίμνερμος ἐν τῇ Ναννοῖ φράζει, μνησθεὶς τῆς Σμύρνης, ὅτι περιμάχητος ἀεί· Ionia.

[5] Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλον Νηλήϊον ἄστυ λιπόντες,
Ἱμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα.
Ἐς δ' ἄρα τὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες,
Ἑζόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες.
Κεῖθεν δ' Ἀστύεντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο

Θεῶν

5) Medic. 3. 4. Parif. ἡμεῖς αἰπύ τε. Tum Medic. 4. κεῖθεν et corr. κεῖθε. Deinceps Medic. 3. δ' ἀναστάντες; Medic. 4. et Parif. διαστήεντος. Defideratur nomen fluvii, de cujus tamen vera fcriptura nihil aliunde conftat. Paufanias 8, 28, 2. et Tzetzes ad Lycophr. v. 868. Ἄλεντα Colophonis fluvium commemorant. V. interpretes ad Paufan. c. l. ubi Ἀνελόντος vulgo legitur. Forte verum nomen fuit Ἀλήεις, et hinc legendum Ἀλήεντος. Denique ante Cafaubonum in editis legebatur βουλήν.

tenebant locum: quibus ejectis, veterem condiderunt Smyrnam, ab ea, quae nunc eft, ftadiis circiter xx diffitam. Poftea temporis ab Aeolenfibus expulfi, Colophonem fugerunt, cumque Colophoniis reverfi fuam urbem recuperaverunt. Id Mimnermus quoque Nannone indicat, Smyrnae facta mentione, ut de qua femper fuerit certatum:

Nos Pylon excelfam linquentes Neleos urbem,
Iucundam oram Afiae navibus attigimus:
Vi noftra freti confedimus et Colophone,
Caftum armis princeps ius violare manus.
Pergentes fluvio fed ab Aftyente, deorum

Confi-

Ionia. Θεῶν βουλῇ Σμύρναν εἴδομεν Αἰολίδα.

Ταῦτα μὲν περὶ τούτων· ἐφοδευτέον δὲ πάλιν τὰ καθ᾽ ἕκαστα, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ἡγεμονικωτέρων τόπων ποιησαμένους, ἀφ᾽ ὧνπερ καὶ πρῶτον αἱ κτίσεις ἐγένοντο· λέγω δὲ τῶν περὶ Μίλητον καὶ Ἔφεσον· αὗται γὰρ ἄρισται πόλεις καὶ ἐνδοξόταται.

§. 5.

Μετὰ δὲ τὸ Ποσείδιον τὸ Μιλήσιον ἑξῆς ἐστι τὸ μαντεῖον τοῦ Διδυμέως Ἀπόλλωνος, τὸ ἐν Βραγχίδαις, [1] ἀναβάντι ὅσον ὀκτωκαίδεκα σταδίους· ἐνεπρήσθη δ᾽ ὑπὸ Ξέρξου, καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ πλὴν τοῦ ἐν Ἐφέσῳ· οἱ δὲ Βραγχίδαι τοὺς θησαυροὺς τοῦ θεοῦ παραδόντες τῷ Πέρσῃ φεύγοντι συναπῆραν,

1) Deeſt in Medic. 4. ſed adparet poſt σταδίους. Tum Ven. 2. ὀκτὼ καὶ δώδεκα, quem et hic innuit Caſaubonus, dum MSS. notat. Plinius 5, 31. ſ. 29. a litore numerat 20 ſtadia. Infra καὶ ante τὰ περὶ cum Medic. 3. 4. omiſi. Pro τεχνῶν, quod probant omnes codices, ante Caſaubonum edebatur ἐθνῶν. Idem recurrit infra p. 637. in Pariſ. ed.

Conſilio Smyrnam vidimus Aeolidem.

Haec de his: ſed rurſum ſingula ſunt peragranda, initio ſumto a principatum tenentibus locis, a quibus alia deinde condita ſunt. Miletum dico, et Epheſum: hae enim urbes ſunt optimae et nobiliſſimae.

§. 5.

Poſt Poſidium ſeu Neptunium Mileſiorum deinceps eſt oraculum Didymei Apollinis in Branchidis, ſurſum verſus circiter XIIX ſtadia. Incenſum eſt a Xerxe, ut et alia omnia templa, praeter Epheſium. Branchidae cum fugienti Perſae theſauros dei tradidiſſent,

πῆραν, τοῦ μὴ τίσαι δίκας τῆς ἱεροσυλίας καὶ τῆς προδοσίας. Ὕϛερον δ' οἱ Μιλήσιοι μέγιϛον νεὼν τῶν πάντων κατεσκεύασαν· διέμεινε δὲ χωρὶς ὀροφῆς διὰ τὸ μέγεθος· κώμης γοῦν κατοικίαν ὁ τοῦ σηκοῦ περίβολος δέδεκται, καὶ ἄλσος ἐντός τε καὶ ἐκτὸς πολυτελές· ἄλλοι δὲ σηκοὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὰ ἱερὰ συνέχουσιν. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Βράγχον, καὶ τὸν ἔρωτα τοῦ Ἀπόλλωνος. Κεκόσμηται δ' ἀναθήμασι τῶν ἀρχαίων τεχνῶν πολυτελέϛατα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὴν πόλιν οὐ πολλὴ ὁδός ἐϛιν, οὐδὲ πλοῦς. Ionia.

§. 6.

Φησὶ δ' Ἔφορος, τὸ πρῶτον κτίσμα εἶναι [1]Κρητικὸν, ὑπὲρ τῆς θαλάττης τετειχισμένον, ὅπου νῦν ἡ

1) Sic, vel Κρητῶν emendabat Siebelis ad Ἑλληνικὰ p. 41. pro Κρητικῶν. Prius tuetur Parif. Pro ὑπὲρ ante Xylandrum

diffent, una abiverunt, ne poenas cogerentur dare facrilegii et proditionis. Poftea temporis Milefii templum omnium maximum conftruxerunt, quod ob magnitudinem fine culmine manfit: nam ambitus delubri pagi amplitudinem aequat: eftque intus et extra lucus pretiofus: alia delubra oraculum et facra continent. Ibi fabulae Branchum fuiffe dicunt et amorem Apollinis. Ornatum eft templum donariis antiquorum operum fumtuofiffime: inde ad urbem via et navigatio eft non longa.

§. 6.

Ephorus narrat, Miletum principio a Cretenfibus ad mare fuiffe conditam,

Ionia. ἡ παλαιὰ Μίλητός ἐστι, Σαρπηδόνος ἐκ Μιλήτου τῆς
p. 635. Κρητικῆς ἀγαγόντος οἰκήτορας, καὶ θεμένου τοὔνομα τῇ πόλει τῆς ἐκεῖ πόλεως ἐπώνυμον, κατεχόντων πρότερον τὸν τόπον Λελέγων· τοὺς δὲ περὶ Νηλέα ὕστερον τὴν νῦν τειχίσαι πόλιν. Ἔχει δὲ [2] τέτταρας λιμένας ἡ νῦν, ὧν ἕνα καὶ στόλῳ ἱκανόν. Πολλὰ δὲ τῆς πόλεως ἔργα ταύτης· μέγιστον δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀποικιῶν· ὅ, τε γὰρ Εὔξεινος πόντος ὑπὸ τούτων

landrum edebatur ἐκ, qui posuit ἐπὶ, tandem consentientibus MSStis Casaubonus ὑπέρ. Ante θαλάττης ex Paris. Medic. 3. 4. addidi τῆς. Pro παλαιὰ Medic. 3. 4. substituunt πάλαι. Eadem variatio in connexu hujus vocis cum Τύρος, Πάφος. Denique Medic. 3. 4. Λελέγων τὸν τόπον.

2) Deest ante τέτταρας particula καὶ in Medic. 3. 4. Venet. 1. Paris. quos secutus et ego removi. Pro ταύτης ante Casaubonum in edd. ferebatur ταῦτα. Quod hic pro vulgato ἀποίκων proxime post emendat bene ἀποικιῶν, quod praefert Politus ad Eustath. in Homer. T. 2. p. 667. recepit Siebelis in Ἑλληνικοῖς, probatque Medic. 3. et vetus interpres. Tum Casaubonus ipse in contextu ex codicibus suis, quibus et mei suffragantur et ipsa narratio, reposuit συνῳκίσαι, cum antea legeretur τετείχισαι. Quod paullo inferius vulgo scribitur λέγωμεν, Casaubonus in λέγομεν mutatum vult, quia referendum sit ad totum opus, maxime ad ea, quae praecessere. Confirmat id praeterea Paris.

tam, ubi nunc vetus est Miletus, Sarpedone e Cretensi Mileto eo ducente colonos, nomenque urbi idem cum ea imponente: cum eum locum antea Leleges tenuissent, eam, quae nunc est, Miletum a Neleo fuisse conditam. Haec portus habet quatuor, unum etiam classi sufficientem. Multa sunt hujus civitatis facta, maximum est autem multitudo coloniarum: nam et Euxinum Pontum coloniis frequentarunt Milesii

τούτων συνῴκισαι πᾶς, καὶ ἡ Προποντὶς, καὶ ἄλλοι πλείους τόποι. Ἀναξιμένης γοῦν ὁ Λαμψακηνὸς οὕτω φησὶν, ὅτι καὶ Ἴκαρον τὴν νῆσον καὶ Λέρον Μιλήσιοι συνῴκισαν, καὶ περὶ Ἑλλήσποντον ἐν μὲν τῇ χερῥονήσῳ Λίμνας, ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ Ἄβυδον, Ἄρισβαν, Παισόν· ἐν δὲ τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ, Ἀρτάκην, Κύζικον· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Τρῳάδος, Σκῆψιν· ἡμεῖς δ' ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα λέγομεν καὶ τὰς ἄλλας τὰς ὑπὸ τούτου παραλελειμμένας. Οὔλιον δ' Ἀπόλλωνα καλοῦσί τινα καὶ Μιλήσιοι καὶ [3] Δήλιοι, οἷον ὑγιαστικὸν Ionia.

3) Casaubonn. i. e. Ven. 2. Λύδιοι. Vulgatam ferunt codices alii, et hinc refert Eustath. ad Homer. Il. 1, 36. p. m. 24, 51. Delus Apolline clara. Praecedens τινὰ, quod sic positum nonnihil structuram onerat, satis argute Τήνιοι olim scriptum fuisse censet Koenius ad Gregor. de dialect. p. 234. Certe Tenii cum Deliis fuerunt conjuncti, ut docet Herodotus 8, 82. et propter serpentium vim cur colerent Apollinem Ulium, gravem habebant causam. V. Schol. Aristophan. ad Plut. v. 718. At notandum hoc potius, quam excipiendum. Tum Paris. recte praeit παιωνικὸν per ω pro vulgato ο. Nempe ita efferuntur haec vocabula atque hoc ipsum apud Demetr. Phal. de elocutione §. 38. Tum Medic. 3. 4. Paris.

lesii totum, et Propontidem, et alia loca. Anaximenes quidem Lampsacenus ait, Icarum insulam et Lerum Milesiorum esse colonias: et juxta Hellespontum in Cherroneso Limnas, in Asia Arisbam, Abydum, Paesum, in Cyzicena insula Artacen et Cyzicum, in mediterraneis Troadis Scepsin. Nos de singulis suo loco monentes, adjiciemus etiam alias. Apollinem Ulium quendam et Milesii vocant et Delii, utpote salutiferum et medicum. Est enim

Ionia. κὸν καὶ παιωνικόν· τὸ γὰρ οὔλειν, ὑγιαίνειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ οὐλὴ, καὶ τό·

Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε. —

Ἰατικὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων· καὶ ἡ Ἄρτεμις ἀπὸ τοῦ ἀρτεμέας ποιεῖν· καὶ ὁ Ἥλιος δὲ καὶ ἡ Σελήνη συνοικειοῦνται τούτοις, ὅτι τῆς περὶ τοὺς ἀέρας εὐκρασίας αἴτιοι· καὶ τὰ λοιμικὰ δὲ πάθη καὶ τοὺς αὐτομάτους θανάτους τούτοις ἀνάπτουσι τοῖς θεοῖς.

§. 7.

Ἄνδρες δ' ἄξιοι μνήμης ἐγένοντο ἐν τῇ Μιλήτῳ Θαλῆς τε εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, ὁ πρῶτος φυσιολογίας ἄρξας ἐν τοῖς Ἕλλησι, καὶ μαθηματικῆς· καὶ ὁ τούτου μαθητὴς Ἀναξίμανδρος, καὶ ὁ τούτου πάλιν

Parif. καὶ τό· Οὖλε. Vulgo καὶ Οὖλε. Illud probat orationis forma. Ante μέγα Medic. 4. omittit καὶ, ut edd. ante Cafaubonum. V. Homer. Odyff. 24, 401. Pro ἀέρας Medic. 4. Ven. 1. ἀστέρας.

enim *ulein*, fanum effe: unde *ule* cicatrix, et *ule* pro falve. Etenim Apollo fanator eft, et Diana Artemis dicitur, quod *artemeas*, id eft integros incolumesque faciat. His Sol et Luna accommodantur, quia penes eos eft poteftas aëris temperandi: quin et peftilentias et mortes, fponte accidentes iis imputant.

§. 7.

Memorabiles viros Miletus protulit, qui fequuntur. Thales de VII fapientibus unus, qui princeps Graecorum indagationem caufarum naturalium et mathematicarum rerum inftituit. Anaximander hujus

λιν Ἀναξιμένης· ἔτι δ' Ἑκαταῖος, ὁ τὴν ἱστορίαν συντάξας· καθ' ἡμᾶς δὲ Αἰσχίνης, ὁ ῥήτωρ, ὃς ἐν φυγῇ διετέλεσε, παῤῥησιασάμενος [1] πέρα τοῦ μετρίου πρὸς Πομπήϊον Μάγνον. Ἠτύχησε δ' ἡ πόλις, ἀποκλείσασα Ἀλέξανδρον, καὶ βίᾳ ληφθεῖσα, καθάπερ καὶ Ἁλικαρνασσός· ἔτι δὲ πρότερον ὑπὸ Περσῶν· καί φησί γε Καλλισθένης, ὑπ' Ἀθηναίων χιλίαις δραχμαῖς ζημιωθῆναι Φρύνιχον, τὸν τραγικὸν, διότι δρᾶμα ἐποίησε Μιλήτου ἅλωσιν ὑπὸ Δαρείου. Πρόκειται δ' ἡ Λάδη νῆσος πλησίον, καὶ περὶ τὰς Τραγαίας νησία, ὑφόρμους ἔχοντα λῃσταῖς. Ionia.

§. 8.

1) Sic Casaubonn. Venet. 1. 2. Paris. pro πέραν, uti lib. 8. p. m. 193. Nihil differt. Post omnes et Casaubonn. et mei praeeunt ἐποίησε, quod hinc reposui pro πεποίηκε. Τραγαίας, quod hic dant libri omnes, tantum Medic. 3. 4. Τραγέας cum vetere interprete, (*Trageas*) reliqui. Alii Τραγαίαν, Τραγίαν et Τραγίας efferunt, et *Tragias* pro *Aegeas* posuit in Plinio 5, 37. s. 31. Harduinus. V. ad Thucyd. 1, 116. Gottleber. Pro ἔχοντα prave Paris. ἔχουσα.

hujus discipulus, rursumque hujus Anaximenes: tum Hecataeus, qui historiam conscripsit. Nostra aetate Aeschines orator, qui in exsilio mortuus est, quod libertate dicendi immodica Pompejum Magnum perstrinxisset. Infortunium habuit Miletus, cum excluso Alexandro vi est capta: ut et Halicarnassus. Sed ante a Persis fuit capta: et quidem scribit Callisthenes, Phrynichum, Tragoedum, CIↃ drachmis multatum fuisse ab Atheniensibus, quod de capta a Dario Mileto fabulam condidisset. Ante Miletum non procul sita est Lade insula, et circum Tragaeas exiguae insulae, stationes praedonum habentes.

Ionia.

§. 8.

Ἑξῆς δ' ἐστὶν ὁ Λατμικὸς κόλπος, ἐν ᾧ Ἡράκλεια, ἡ ὑπὸ Λάτμῳ λεγομένη πολίχνιον, ὕφορμον ἔχον· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λάτμος ὁμωνύμως τῷ ὑπερκειμένῳ ὄρει· ὅπερ Ἑκαταῖος μὲν ἐμφαίνει τὸ αὐτὸ εἶναι νομίζων τῷ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Φθιρῶν ὄρει λεγομένω, (ὑπὲρ γὰρ τῆς Λάτμου φησὶ τὸ Φθιρῶν ὄρος κεῖσθαι) τινὲς δὲ τὸ Γρίον φασὶν, ὡς ἂν παράλλη-
p. 636. λον τῷ Λάτμῳ, ἀνῆκον ἀπὸ τῆς Μιλησίας πρὸς ἕω, διὰ τῆς Καρίας μέχρι Εὐρώμου καὶ Χαλκητόρων· ὑπέρκειται δὲ ταύτης ἐν ὕψει. Μικρὸν δ' ἄπωθεν διαβάν-

1) Venet. 1. Medic. 3. 4. editt. ante Xylandrum Λατομικός; vetus interpres *Lamicus*. Vulgatam a Casaubono probant subjecta et olim Holsten. ad Ortel. p. 103. Sequens Φθειρῶν per ι in penultima efferunt Medic. 3. 4. Paris. uti in Homero Il. 2, 868. libri variant, in quo Heyne praetulit ι, quod et ego hic ex MSStis recepi. V. quae ad Homeri c. l. notavit Heyne. Post Medic. 3. ut alibi in simili nexu, μέχρις. Χαλκητόρων hic omnes, contra p. 658. Paris. Χαλκήτωρ, ubi α excidisse puto.

§. 8.

Sequitur Latmicus sinus, in quo Heraclea sub Latmo dicta, oppidulum cum statione: id ante Latmos ab imminente supra monte appellatum fuit. Latmum Hecataeus innuit eundem se putare cum eo, quem Phthiron montem Homerus nominat: (ait enim supra oppidum Latmum esse Phthiron montem:) alii Grium intelligunt, qui aequalibus undique spatiis a Latmo distans a Milesio agro versus orientem porrigatur per Cariam usque ad Euromum et Chalcetores, sublimisque dicto incumbat oppidulo. Haud longe inde, ubi fluviolum quen-

διαβάντι [2] πρὸς τῷ Λάτμῳ ποταμίσκον δείκνυται τάφος Ἐνδυμίωνος ἔν τινι σπηλαίῳ· εἶτα ἀφ' Ἡρακλείας ἐπὶ Πύῤῥαν πολίχνην πλοῦς ἑκατόν που ςαδίων. Ionia.

§. 9.

Μικρὸν δὲ πλέον τὸ ἀπὸ Μιλήτου εἰς Ἡρακλείαν ἐγκολπίζοντι· εὐθυπλοία δ' εἰς Πύῤῥαν ἐκ Μιλήτου τριάκοντα, τοσαύτην ἔχει μακροπορίαν ὁ παρὰ γῆν πλοῦς. Ἀνάγκη δ' ἐπὶ τῶν ἐνδόξων τόπων ὑπομένειν τὸ περισκελὲς τῆς τοιαύτης γεωγραφίας.

2) Lubens sequerer ordinem, quem monstrant Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. ποταμίσκον πρὸς τῷ Λάτμῳ, ni Strabo talia amaret. At secutus sum in sequentibus Medic. 3. 4. Paris. Venet. 1. ubi vulgo ἀπὸ Μιλησίας, uti τοσαύτην posui ex Paris. Ven. 1. 2. et Casaubonn. pro τοιαύτην, uti cum Casaubonn. Paris. Ven. 1. 2. ἐπὶ τῶν pro ὑπὸ τῶν. Περισκελλὲς dat Medic. 3.

quendam transieris, quadam in spelunca Endymionis sepulcrum cernes.

§. 9.

Inde ab Heraclea ad oppidum Pyrrham navigatio est c circiter stadiorum: paulo autem amplius a Mileto Heracleam versus, si intrentur sinus: recta tantum xxx. tantum spatii producitur in litore. Necesse est autem, ut de insignibus locis descriptionem tam exilem boni consulat lector.

Ionia.

§. 10.

Ἐκ δὲ Πύῤῥας ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Μαιάνδρου, πεντήκοντα· τεναγώδης δ᾽ ὁ τόπος καὶ ἑλώδης· ἀναπλεύσαντι δ᾽ ὑπηρετικοῖς σκάφεσι τριάκοντα σταδίους πόλις Μυοῦς, μία τῶν Ἰάδων τῶν δώδεκα, ἣ νῦν δι᾽ ὀλιγανδρίαν Μιλησίοις συμπεπόλισται. Ταύτην [1] ὄψον λέγεται Θεμιστοκλεῖ δοῦναι Ξέρξης, ἄρτον δὲ Μαγνησίαν, οἶνον δὲ Λάμψακον.

§. 11.

Ἔνθεν [1] ἐν σταδίοις τέσσαρσι κώμη Καρικὴ Θυμβρία, παρ᾽ ἣν ἄορνόν ἐστι σπήλαιον ἱερὸν, Χαρώνιον λεγόμενον, ὀλεθρίους ἔχον ἀποφοράς. Ὑπέρκειται δὲ Μαγνησία ἡ πρὸς Μαιάνδρῳ, Μαγνήτων ἀποικία τῶν

1) Casaubonn. i. e. Venet. 2. ὄψου et ἄρτου. Vulgata recte habet, qua reddidit Thucyd. 1, 138.

1) Ven. 1. Medic. 4. omittunt ἐν.

§. 10.

A Pyrrha ad Maeandri ostia stadia sunt L. locus vadosus et paludosus est: per stadia XXX adverso flumine scaphis ad ministeria paratis navigatur ad Myuntem, quae una de XII Ioniae urbibus, nunc ob defectum virorum Mileto est adjuncta. Hanc pro opsonio Xerxes Themistocli fertur dedisse, pane Magnesiam, vino Lampsacum.

§. 11.

Quatuor a Myunte stadiis pagus est Cariae Thymbria: apud quam sacra est spelunca Charonium nomine, quae pestilentibus exhalationibus etiam aves necat. Supra sita est Magnesia, quae ad Maeandrum usurpatur, colonia Magnetum Thessalicorum

τῶν ἐν Θετταλίᾳ καὶ Κρητῶν, περὶ ἧς αὐτίκα ἐροῦμεν. Ionia.

§. 12.

Μετὰ δὲ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μαιάνδρου ὁ κατὰ Πριήνην ἐστὶν αἰγιαλός· ὑπὲρ αὐτοῦ δ' ἡ Πριήνη, καὶ ἡ Μυκάλη τὸ ὄρος, εὔθηρον καὶ εὔδενδρον. Ἐπίκειται δὲ τῇ Σαμίᾳ, καὶ ποιεῖ πρὸς αὐτὴν ἐπέκεινα τῆς [1] Τρωγιλίου καλουμένης ἄκρας, ὅσον ἑπταστάδιον πορθμόν. Λέγεται δ' ὑπό τινων ἡ Πριήνη Κάδμη, ἐπειδὴ Φιλώτας, ὁ ἐπικτίσας αὐτὴν, Βοιώτιος ὑπῆρχεν· ἐκ Πριήνης δ' ἦν Βίας, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἱππῶναξ· Καὶ δικάσασθαι [2] Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων.

 §. 13.

1) Casaubonn. Venet. 1. Parif. Medic. 3. ex corr. 4. cum vetere interprete Στρωγιλίου. Nempe adhaefit praecedens ς, ut fequentia docent et Stephanus h. v. Alias fcribendi varietates, quae huc non pertinent, adtigit Cellarius in Geogr. ant. 3, 3, 96. Poft ἐπειδὴ omnes libri, quod in ἐπειδὰν mutavit ed. Amftelod. et pro φησὶν edd. ante Cafaubonum, ut alibi faepe, φασίν.

2) Edd. ante Cafaubonum ἐκ Βίαντος, quam voculam ἐκ, fatis

corum et Cretenfium: de qua mox dicemus.

§. 12.

Poft oftia Maeandri litus eft Prienenfe, et fupra Priene, ac Mycale, mons venationibus aptus atque arboribus. Imminet hic Samio agro, et adverfus eum ultra Trogilium promontorium facit fretum VII circiter latum ftadia. Priena quibusdam Cadme dicitur, quia Philotas ejus inftaurator Boeotius fuit. Patria fuit Biantis, unius de VII fapientibus, de quo Hipponax: Iuftior in iudicando, quam Bias Prienaeus.

§. 13.

Ionia.

§. 13.

[1] Τῆς δὲ Τρωγιλίου πρόκειται νησίον ὁμώνυμον· ἐντεῦθεν δὲ τῷ ἐγγυτάτῳ δίαρμά ἐστιν ἐπὶ Σούνιον σταδίων χιλίων ἑξακοσίων, κατ' ἀρχὰς μὲν Σάμον ἐν δεξιᾷ ἔχοντι καὶ Ἰκαρίαν, καὶ Κορασσίας· τοὺς δὲ [2] Μελαντίους σκοπέλους ἐξ εὐωνύμων· τὸ λοιπὸν δὲ διὰ

satis molestam, ignorant codices et Casaubonus exegit. Pro κρέσσων, κρεόσσων vitiose cd. Casauboni. Casauboniani aliqui, Venet. 1. 2. κρέσσον. Casaubonus, quod Hipponax videatur de aliquo dixisse ὑπερβολικῶς, probat ὃ καὶ — κρέσσων. Qui hos versus commemorant Suidas et Diogenes Laertius, ille Tom. 1. p. 432. habet δικάζεσθαι — κρείσσων, hic in Biantis vita 1, 5, 3. s. 84. ἃ καὶ δικάζεσθαι — κρεῖσσον. Si plerisque et melioribus libris hic standum est, vulgata moveri non debet. Menagius ad Diogen. c. l. versum sic explet:

ὃ καὶ δικάζεσθαι

Δίκαν Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων.

Quae habet Erasmus in adagiis p.m.751.parum ad κρίσιν faciunt.

1) Ven. 2. Μετὰ δὲ τὴν Τρωγιλίου καλουμένην ἄκραν. Tum Ven. 1. Medic. 4. et Casaubonn. τὸ ἐγγύτατον. In nomine Κορσίας, quod vulgo fertur in omnibus, excidit α, quod adparet ex lib. 10. p. m. 339. et Plinio 4, 23. s. 12. qui tamen habet s simplex. Κορσίας etiam vocat Agathemer. 1, 4. Sed omnino duplex illa scriptura in auctoribus usum obtinuisse videtur, et hinc Κορσέαι (Κορσίαι) in Stephano h. v. et Plinio 5, 37. s. 31. nisi quis velit discrimen etiam insularum statuere, uti Mannert in Geogr. Vol. 6. P. 3. p. 303. Equidem in eodem situ Strabonem a se dissentire nolui.

2) Etiam hic libri consentiunt in vulgata scriptura Μελανθίους.

§. 13.

Ante Trogilium sita est insula minuta ejusdem nominis. Inde ad Sunium brevissimus trajectus est stadiorum CIↃ IↃC. ab initio Samus ad dextram est et Icaria et Corassiae: ad sinistram Melantii scopuli deinde per medias navigatur

διὰ μέσων τῶν Κυκλάδων νήσων. Καὶ αὐτὴ δ' ἡ Τρω- Samus.
γίλιος ἄκρα πρόπους τις τῆς Μυκάλης ἐστί. Τῇ Μυκάλῃ δ' ὄρος ἄλλο πρόσκειται τῆς Ἐφεσίας Πακτύης. Καὶ ἡ Μεσσωγὶς δὲ εἰς αὐτὴν καταστρέφει.

§. 14.

Ἀπὸ δὲ τῆς Τρωγιλίου στάδιοι τετταράκοντα εἰς τὴν Σάμον· βλέπει δὲ πρὸς νότον καὶ αὐτὴ καὶ ὁ λιμὴν, ἔχων ναύσταθμον. Ἔστι δ' αὐτῆς ἐν ἐπιπέ- p. 637.
δῳ τὸ πλέον ὑπὸ τῆς θαλάττης κλυζόμενον· [1] μέρος δέ

λανθίους. Alii tamen auctores praecipiunt Μελαντίους, in quibus Apollon. Rh. 4, 1707. Scylax p. 55. Hudſ. Heſychius h. v. Diſerte etiam ſcribit Schol. Apollonii ad c. l. ἀπὸ Μέλαντος, qui olim hanc regionem tenuerit, nomen eſſe ſortitos. Et ſic emendat hic Voſſius ad Scyl. p. 130. in Gronovii Geogr. antiquis. Quae quidem impediunt, quo minus ad Melanthum confugias, qui dictus eſt Neptunus apud Lycophron. v. 767. et ex eo apud Euſtath. ad Homer. Il. 1, 350. p. m. 87, 27. Tum edd. ante Caſaubonum μεσογύς. In Medic. 3. 4. Μεσωγίς. Vetus interpres, ut ſupra, *mediterranea* vertit. At montem intelligi in manifeſto eſt, de cujus ſcriptura cf. ad lib. 13. c. 4. §. 2.

1) Venet. 2. μέρος ἐστί. In ſequ. verba πρὸς τὴν Μυκάλην exci-

gatur Cyclades. Ipſum Trogilium promontorium quaſi pes quidam Mycales procurrens eſt. Mycalae autem alius adjacet mons Pactyes, agri Epheſii, in quem et Meſſogis terminatur.

§. 14.

A Trogilio in Samum ſunt ſtadia XL. Auſtrum inſula reſpicit, et portus ejus, ſtatione navium praeditus. In planitie major ejus pars mari proluitur: pars quaedam etiam in mon-

Samus. δέ τι καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνέχει τὸ ὑπερκείμενον. Ἐν δεξιᾷ μὲν οὖν προσπλέουσι πρὸς τὴν πόλιν ἐστὶ τὸ Ποσείδιον, ἄκρα ἡ ποιοῦσα πρὸς τὴν Μυκάλην τὸν ἑπταστάδιον πορθμόν· ἔχει δὲ νεὼν Ποσειδῶνος· πρόκειται δ' αὐτοῦ νησίδιον ἡ Ναρθηκίς. Ἐπ' ἀριστερᾷ δὲ τὸ προάστειον τὸ πρὸς τῷ Ἡραίῳ, καὶ ὁ Ἴμβρασος ποταμὸς, καὶ τὸ Ἡραῖον, ἀρχαῖον ἱερὸν, καὶ νεὼς μέγας, ὃς νῦν πινακοθήκη ἐστί· χωρὶς δὲ τοῦ πλήθους τῶν ἐνταῦθα κειμένων πινάκων, ἄλλαι πινακοθῆκαι, καὶ ναΐσκοι τινές εἰσι, πλήρεις τῶν ἀρχαίων τεχνῶν· τό, τε ὕπαιθρον ὁμοίως μεστόν ἐστι τῶν ἀρίστων ἀνδριάντων· ὧν τρία Μύρωνος ἔργα κολοσσικὰ ἱδρυμένα ἐπὶ μιᾶς βάσεως· ἃ ἦρε μὲν Ἀντώνιος, ἀνέθηκε δὲ πάλιν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ εἰς τὴν αὐτὴν

exciderunt in Medic. 3. Paullo post alio ordine Medic. 3.4. ἀνδριάντων ἐστὶ τῶν ἀρίστων. Tum pro ἐπὶ μιᾶς Medic. 3. ἐκ μιᾶς.

montem supra imminentem adsurgit. Ad dextram, qua intro navigatur ad urbem, est Posidium promontorium, quod cum opposita Mycala fretum includit VII stadiorum: templum habet Neptuni: ante id exigua sita est insula Narthecis. Ad laevam est suburbium ad Heraeum seu Iunonium, et Imbrasus fluvius, atque Iunonis antiquum fanum, ac magnum templum, quod nunc reponendis tabulis usurpatur. Extra multitudinem tabularum ibi positarum alia sunt etiam tabularum repositoria, et sacella quaedam plena antiquorum artificiorum: similiter locus sub dio patens plenus est optimarum statuarum: inter has tria Myronis opera colossica, uni insistentia basi: quae cum sustulisset Antonius omnia, Augustus Caesar

αὐτὴν βάσιν τὰ δύο, τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἡρακλέα· τὸν δὲ Δία εἰς τὸ Καπετώλιον μετήνεγκε, κατασκευάσας αὐτῷ ναΐσκον. Samus.

§. 15.

Περίπλους δ' ἐστὶ τῆς Σαμίων νήσου σταδίων [1] ἑξακοσίων. Ἐκαλεῖτο δὲ [2] Παρθενία πρότερον οἰκούντων Καρῶν· εἶτα Ἀνθεμὶς, εἶτα Μελάμφυλος, εἶτα

1) Vetus interpres *stadiorum trecentorum*, ut legisse videatur τριακοσίων. At in ἑξακοσίων consentiunt libri alii omnes. Casaubonus tamen suspicatur ἑπτακοσίων, quod probavit ad Plin. 5, 37. s. 31. Harduinus, reddidit Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 128. et ante eum in versione Penzel. Nempe Plinius c. l. commemorat stadia 77. quae efficiunt stadia 696. At Agathemerus 1, 5. tantum adfert stadia 630. sic ut numerum rotundum adhibuerit Strabo. Cf. ad Melam Vol. 3. P. 2. p. 609.

2) Παρθενία; hic libri omnes, qui eadem constantia adferunt Παρθενία lib. 10. p. m. 95. Cum pro posteriori terminatione pugnent auctores alii etiam, nolui Strabonem a se diffidere. Eadem de causa dedi et hic Ἀνθεμὶς pro Ἀνθεμοῦς, quod, etsi hic codices obtrudunt, locum tamen habere nequit propter terminationis formam, et quod ab aliis vocatur Ἀνθεμοῦσα. Cum vero Ἀνθεμὶς dicatur lib. 10. c. l. quod et confirmat Eustath. ad Dionys. v. 533. probabilius est, ὶς mutatum transiisse in οῦς, quam α excidisse. Vid. ad lib. 10. c. l. notata.

sar duo reposuit in basin eandem, Minervam scilicet atque Herculem: Iovem in Capitolium transtulit, sacello ei parato.

§. 15.

Sami insulae ambitus est stadiorum 100. Olim dicta fuit Parthenia, Caribus eam tenentibus, deinde

Samus. εἶτα Σάμος, εἴτ' ἀπό τινος ἐπιχωρίου [3] Ἥρωος, εἴτ' ἐξ Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας ἀποικίσαντος. Καλεῖται μὲν οὖν καὶ ἄκρα τις Ἄμπελος βλέπουσά πως πρὸς τὸ τῆς Ἰκαρίας Δρέπανον· ἀλλὰ καὶ τὸ ὄρος ἅπαν, ὃ ποιεῖ τὴν ὅλην νῆσον ὀρεινὴν, ὁμωνύμως λέγεται. Ἔστι δ' οὐκ εὔοινος, καίπερ εὐοινουσῶν τῶν κύκλῳ νήσων, καὶ τῆς ἠπείρου σχεδόν τι τῆς προσεχοῦς πάσης τοὺς ἀρίστους ἐκφερούσης οἴνους· οἷον Χίου, καὶ Λέσβου, καὶ Κῶ. Καὶ μὴν καὶ ὁ Ἐφέσιος καὶ Μητροπολίτης ἀγαθοὶ, ἥ τε Μεσσωγὶς, καὶ ὁ Τμῶλος, καὶ ἡ Κατακεκαυμένη, καὶ Κνίδος, καὶ Σμύρ-

3) Medic. 4. ἥρως, in quo deinceps abest εἴτ', quod et ignorat Venet. 1. Tum Medic. 3. 4. et edd. ante Casaubonum dant Κεφαλληνίας. Cf. ad lib. 8. p. m. 19. Post Medic. 4. σχεδόν τοι notata saepe variatione. Pro ἐκφερούσης Medic. 3. ἐκφερουσῶν, ut editiones ante Casaubonum. Nempe retulerunt ad prius. Οἴνου pro οἴνους in Medic. 3. 4. ferri nequit. Tum invitis libris dedi Μεσσωγὶς, ut supra, pro Μεσωγίς. In fine Paris. qui et τὸ ante τῶν omittit, Medic. 3. 4. αὐτῇ κατέστη, ut editiones ante Casaubonum, unde revocavi.

inde Anthemis, post Melamphylus, tandem Samus: sive ab heroë aliquo indigena, sive quod incolae ex Ithaca et Cephallenia eo sunt traducti. Promontorium habet Samus, quod Ampelos dicitur (vitem vox haec notat) obversum Drepano Icariae: eodemque nomine totus mons dicitur, qui totam insulam facit montosam. Non est autem a vino laudabilis Samus, quamquam insulae circumpositae et vicina continens omnis optimum vinum dent: ut Chius, Lesbus, Cos. Quin et Ephesium et Metropolites vina praestantia sunt: et Messogis, Tmolus, Catacecaumene, Cnidus, Smyrna, aliaque obscuriora

Σμύρνα, καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι τόποι διαφόρως χρηστοινοῦσιν, ἢ πρὸς ἀπόλαυσιν, ἢ πρὸς διαίτας ἰατρικάς. Περὶ μὲν οἴνους οὐ πάνυ εὐτυχεῖ Σάμος· τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων, ὡς δῆλον ἔκ τε τοῦ περιμάχητον γενέσθαι, καὶ ἐκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας μὴ ὀκνεῖν, ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν λέγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα, καθάπερ που καὶ Μένανδρος ἔφη. Τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῶν τυραννίδων αἴτιον αὐτῇ κατέστη, καὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους ἔχθρας. Samus.

§. 16.

Αἱ μὲν οὖν τυραννίδες ἤκμασαν κατὰ [1] Πολυκράτην μάλιστα, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Συλοσῶντα· ἦν δ' ὁ μὲν καὶ τύχῃ καὶ δυνάμει λαμπρὸς, ὥστα

1) Vulgo Πολυκράτη. Medic. 3. 4. Ven. 3. Πολυκράτην, ut alibi variatur utraque terminatio. Reddidi codices illos. Post pro τοῦτο Medic. 4. τοῦτον. Tum ante Xylandrum φησὶ, ut alibi.

ria loca vino excellunt, sive ad jucunditatem, sive ad usus medicos requiras. Sed vino ut non est felix Samus, ita aliis omnibus rebus dives: quod et hinc apparet, quia certatim est expetita: et quod, eam laudantes, non verentur, accommodare ei proverbium vulgatum: ferre eam etiam gallinarum lac: sicut alicubi dixit Menander. Haec etiam causa fuit, cur tyranni eam possiderent, et inimicitiarum cum Atheniensibus.

§. 16.

Tyrannides maxime viguerunt sub Polycrate, et fratre ejus Sylosonte. Polycrates fortuna et potentia ita floruit, ut etiam maris

Samus. τε καὶ θαλαττοκρατῆσαι· τῆς δ' εὐτυχίας αὐτοῦ p. 638. σημεῖον τιθέασιν, ὅτι ῥίψαντος εἰς τὴν θάλατταν ἐπίτηδες τὸν δακτύλιον λίθου καὶ γλύμματος πολυτελοῦς, ἀνήνεγκε μικρὸν ὕστερον τῶν ἁλιέων τις τὸν καταπιόντα ἰχθὺν αὐτόν· ἀνατμηθέντος δ' εὑρέθη ὁ δακτύλιος· πυθόμενον δὲ τοῦτο τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα φασὶ μαντικῶς [2] πως ἀποφθέγξασθαι, ὡς ἐν βραχεῖ καταστρέψει τὸν βίον εἰς οὐκ εὐτυχὲς τέλος ὁ τοσοῦτον ἐξηρμένος ταῖς εὐπραγίαις· καὶ δὴ καὶ συμβῆναι τοῦτο· ληφθέντα γὰρ ἐξ ἀπάτης ὑπὸ τοῦ σατράπου τῶν Περσῶν κρεμασθῆναι. Τούτῳ συνεβίωσεν Ἀνακρέων, ὁ μελοποιὸς, καὶ δὴ

2) Medic. 3. πως οὕτως. Tum Medic. 4. Parif. Ven. 1. καταστρέψοι. Εὐπαραγίαις pro εὐπραγίαις vitium eft ed. Cafaubonianae, quod in reliquas manavit. Tum Medic. 3. 4. Parif. Venet. 1. pro καταληφθέντα praeeunt ληφθέντα, uti legitur lib. 12. p. m. 191. In feq. mutato ordine Medic. 3. 4. volunt ἰδόντα φυομένην, et φιλομαθείας, quod nec ufus damnat.

maris tenuerit imperium. Et hoc argumentum profperitatis ejus ferunt, quod, cum annulum lapide et fculptura fumtuofum admodum induftria in mare abjeciffet, paulo poft pifcatorum quidam extraxit pifcem, qui deglutierat eum: et aperto pifce annulus inventus eft. Ferunt Aegyptiorum regem, cum hoc ei nunciatum effet, veluti vaticinantem pronunciaffe, brevi Polycratem vitam infelici exitu claufurum, qui eo usque laetis elatus effet fucceffibus, idque eventum comprobaffe: nam a Perfico fatrapa dolo circumventum atque captum, et in crucem fublatum fuiffe Polycratem. Cum hoc vixit Anacreon Lyricus, et mentione ejus opplevit fua car-

δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τῆς περὶ αὐτοῦ μνήμης. Ἐπὶ τούτου δὲ καὶ Πυθαγόραν ἱστοροῦσι φυομένην ἰδόντα τὴν τυραννίδα, ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς Αἴγυπτον καὶ Βαβυλῶνα, φιλομαθίας χάριν. Ἐπανιόντα δ᾽ ἐκεῖθεν, ὁρῶντα ἔτι συμμένουσαν τὴν τυραννίδα, πλεύσαντα εἰς Ἰταλίαν, ἐκεῖ διατελέσαι τὸν βίον. Περὶ Πολυκράτους μὲν ταῦτα. Samus.

§. 17.

Συλοσῶν [1] δ᾽ ἀπελείφθη μὲν ἰδιώτης ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ. Δαρείῳ δὲ τῷ Ὑστάσπεως χαρισάμενος ἐσθῆτα, ἧς ἐπεθύμησεν ἐκεῖνος φοροῦντα ἰδὼν (οὔπω δὲ ἐβασίλευε τότε) βασιλεύσαντος ἀντέλαβε δῶρον, τὴν τυραννίδα. Πικρῶς δ᾽ ἦρξεν, ὥστε καὶ ἐλειπάνδρησεν

1) Medic. 3. 4. δὲ, ut alibi, contra post οὔπω δ᾽ et in edd. ante Casaubonum οὔπω δή. Iidem Ὑστάσπεω, uti quidam in Herodoto 3, 70. pro Ὑστάσπεως. Ante Casaubonum vitiose φορῶντα, ut in Medic. 3. ἐλιπάνδρησεν.

carmina. Ejusdem aetate ferunt Pythagoram, cum gliscentem in patria videret tyrannidem, Samo excessisse, inque Aegyptum et Babylonem discendi studio abivisse, cumque reversus eam videret durare, in Italiam navigasse, atque ibi vitae reliquum confecisse. Haec de Polycrate.

§. 17.

Sylosontem frater privatum reliquerat. Hic cum Dario Hystaspis dono dedisset vestem, quam ipso gestante ille expetiverat nondum ad regnum evectus: ab eo regnum adepto tyrannidem pro dono recepit. Imperavit autem acerbe: quo factum est, ut viri urbem desererent,

Samus. δρησεν ἡ πόλις· κἀκεῖθεν ἐκπεσεῖν συνέβη τὴν παροιμίαν·

Ἕκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρίη.

§. 18.

Ἀθηναῖοι δὲ πρότερον μὲν πέμψαντες στρατηγὸν Περικλέα, καὶ σὺν αὐτῷ Σοφοκλέα, τὸν ποιητὴν, πολιορκίᾳ κακῶς διέθηκαν ἀπειθοῦντας τοὺς Σαμίους· ὕστερον δὲ καὶ κληρούχους ἔπεμψαν δισχιλίους ἐξ ἑαυτῶν, ὧν ἦν καὶ Νεοκλῆς, ὁ Ἐπικούρου τοῦ Φιλοσόφου πατὴρ, γραμματοδιδάσκαλος, ὥς φασι· [1] καὶ δὴ καὶ τραφῆναί φασιν ἐνθάδε, καὶ ἐν Τέῳ, καὶ ἐφηβεῦσαι Ἀθήνησι· γενέσθαι δ' αὐτῷ συνέφηβον Μένανδρον, τὸν κωμικόν· Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὅν φασι δεξάμενον ξενίᾳ ποτὲ Ὅμηρον,

1) In edd. ante Casaubon. tantum καὶ τραφῆναι. Post vitiose λαβῆν Medic. 4. pro λαβεῖν. Λεγομένην deest in Medic. 3.

rent, indeque proverbium exciderit:

Sylosontis opera vastitas regionem habet.

§. 18.

Athenienses prius quidem, misso Pericle praetore, et una Sophocle poëta, rebellantes Samios obsidione gravi adflixerunt. Post etiam duo civium millia eo in coloniam miserunt, e quibus fuit Neocles, Epicuri philosophi pater, ludi magister litterarii. Et Epicurum aiunt Sami educatum ac in Teo, ad pubertatem accessisse Athenis, et aequalem habuisse Menandrum, Comicum. Samius fuit etiam Creophylus. Hunc aiunt Home-

ρον, λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν. Καλλίμαχος δὲ τοὐναντίον ἐμφαίνει δι' ἐπιγράμματός τινος, ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος, λεγομένου δ' Ὁμήρου διὰ τὴν λεγομένην ξενίαν. Samus.

[2] Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον
Δεξαμένου· κλαίω δ' Εὔρυτον, ὅσσ' ἔπαθεν,
Καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν. Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
Γράμ-

2) Sic omnes libri cum Euſtathio ad Homer. Il. 2, 730. p. m. 250, 33. At Sextus Empir. adverſ. math. 1, 2. p. 225. ubi idem epigramma adſertur, ſcribit Κρεωφύλου πόνος εἰμὶ, quod magis placet Bentleio et expreſſum eſt a Iacobſio in Anthol. Gr. T. 1. p. 220. etſi contra metrum eſſe opinatur Salvinus ad Euſtathium c. l. et melius patriam adferri. Tum pro κλαίω Medic. 3. 4. Pariſ. et edd. ante Xylandrum καίω, quod et reddidit vetus interpres. Deinde edd. Aldi et Hopperi Ὁμήρου δὲ καλεῦμαι, uti ante Fabricium legebatur in Sexto Empirico, inſerto tantum νῦν ante δέ. Sed vulgatam tuentur codices cum Euſtathio et Etymol. M. auctore ſ. v. γράμμα, ubi hanc particulam refert. Alia, ſi qua ſunt, dabunt Fabricius ad Sextum p. 225. et Iacobs ad Anthol. V. 1. P. 2. p. 286 ſq. Extra verſus Medic. 3. edd. ante Caſaubonum Ἀριςέα, Pariſ. Ἀριςαῖα, Medic. 4. et Euſtath. c. l. Ἀριςαῖον; alii Ἀριςέαν, ut in Euſtathio repoſuit Politus. Cf. ſupra lib. 13. p. m. 286.

Homero hoſpitium aliquando praebuiſſe, donoque ab eo accepiſſe inſcriptionem poëmatis de capta Oechalia. Callimachus contra quodam epigrammate indicat, auctorem fuiſſe Creophylum, ſed Homero ob hoſpitium fuiſſe attributum.

Me Samius fecit, qui quondam excepit Homerum
Hoſpitio: caſus, Euryte, ploro tuos,
Formoſamque Ioleian. Homero ſcripta feruntur
Iſta:

Samus. Γράμμα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.
p. 639. Τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὁμήρου τοῦτόν φασιν· οἱ δ' οὐ τοῦτον, ἀλλ' Ἀριςέαν τὸν Προκοννήσιον.

§. 19.

Παράκειται δὲ τῇ Σάμῳ νῆσος [1] ἡ Ἰκαρία, ἀφ' ἧς τὸ Ἰκάριον πέλαγος. Αὕτη δ' ἐπώνυμός ἐςιν Ἰκάρου, παιδὸς τοῦ Δαιδάλου, ὅν φασι τῷ πατρὶ κοινωνήσαντα τῆς φυγῆς, ἡνίκα ἀμφότεροι πτερωθέντες ἀπῆραν ἐκ Κρήτης, πεσεῖν ἐνθάδε, μὴ κρατήσαντα τοῦ δρόμου· μετεωρισθέντι γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον ἐπὶ πλέον, περιῤῥυῆναι τὰ πτερὰ, τακέντος τοῦ κηροῦ. Τριακοσίων δ' ἐςὶ τὴν περίμετρον ςαδίων ἡ νῆσος ἅπασα, καὶ ἀλίμενος, πλὴν ὑφόρμων, ὧν ὁ κάλλι-

1) Deeſt articulus in Medic. 3. 4. Pariſ. et hinc male ante Xylandrum ἡ Καρία. In ſeq. Medic. 3. 4. τοῦ Δαιδάλου παιδός. Deinde ἀπῆραν excidit in ed. Aldina, quam ſic reddiderunt Hopperus et Xylander.

Iſta: Creophylo, Iuppiter, hocce leve eſt?
Quidam hunc Homeri fuiſſe magiſtrum tradunt: alii non hunc, ſed Ariſteam Proconneſium.

§. 19.

Samo adjacet Icaria inſula, a qua nomen Icario mari. Ipſa nomen habet ab Icaro Daedali F. quem ferunt patri fugae comitem, quo tempore e Creta ſumtis alis avolavit, cum non teneret curſum, eo decidiſſe: nimis enim ad ſolem elati alas cera liquefacta defluxiſſe. Inſulae totius ambitus eſt ſtadiorum CCC. portu caret, habet tamen ſtationes, qua-

κάλλιςος Ἱςοὶ ²) λέγονται· ἄκρα δ' ἐςὶν ἀνατείνουσα πρὸς ζέφυρον. Ἔςι δὲ καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν, καλούμενον Ταυροπόλιον, ἐν τῇ νήσῳ, καὶ πολισμάτιον Οἰνόη, καὶ ἄλλο Δράκανον, ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ, ἐφ' ᾗ ἵδρυται, πρόσορμον ἔχον· ἡ δὲ ἄκρα διέχει τῆς Σαμίων ἄκρας, τῆς Κανθαρίου καλουμένης, ὀγδοήκοντα ςαδίους, ὅπερ ἐςὶν ἐλάχιςον δίαρμα τὸ μεταξύ. Νυνὶ μέντοι λειπανδροῦσαν Σάμιοι νέμονται τὰ πολλὰ βοσκημάτων χάριν. Samus.

§. 20.

2) Venet. 1. Medic. 4. λέγεται, ut adficeret vocem κάλλιςος. Tum codices omnes et editiones exhibent Δράκανον, quod Xylander tacite mutavit in Δράκονον ex Stephano, opinor, in quo ante Berkelium fic legebatur, qui repofuit Δράκανον, cum tamen prius defendant gentilium exempla fubjecta. Nec fpernendam effe hanc formam ex Nonno Dionyf. 9, 16. docet Hemfterhuf. ad Luciani Dialogos Deor. 9, 2. At Δράκανον Dorica forma dicitur pro Δρέπανον, quod fupra adtigit §. 15. Sed plura dabunt Palmerius in auctores Gr. p. 343. Berkel. ad Stephan. p. 310. Holften. ad eundem p. 104. Wefleling. ad Diodor. 3, 65. Hemfterhuf. c. l. et Matthiae ad Homeri hymnum in Bacch. in. In fequ. Cafaubonus ex fuis codicibus notat ἐφ' ἧς, cum mei omnes tueantur ἐφ' ᾗ, quod retinui, etfi alter etiam cafus in Noftro fic additur. Λιπανδροῦσαν denique dat Parif.

quarum optima Hifti appellantur: promontorium eft verfus Favonium porrectum. Eft etiam templum Dianae, nomine Tauropolium, in infula ea, et oppidulum Oenoë, et aliud Dracanum, ejusdem cum promontorio nominis, cui incumbit, et habet locum appellentibus aptum navibus: promontorium abeft a Canthario, Sami promontorio, ftadiis XXC, quod eft anguftiffimum inter eas infulas fretum. Nunc quidem Samii, penuria civium laborantes, pecoris pafcendi maxime caufa incolunt.

Ionia.

§. 20.

Μετὰ δὲ τὸν Σάμιον πορθμὸν, τὸν πρὸς Μυκάλῃ, πλέουσιν εἰς Ἔφεσον ἐν δεξιᾷ ἐστιν ἡ Ἐφεσίων παραλία· [1] μέρος δέ τι ἔχουσιν αὐτῆς καὶ οἱ Σάμιοι. Πρῶτον δ' ἐστὶν ἐν τῇ παραλίᾳ τὸ Πανιώνιον, τρισὶ σταδίοις ὑπερκείμενον τῆς θαλάσσης, ὅπου τὰ Πανιώνια, κοινὴ πανήγυρις τῶν Ἰώνων, συντελεῖται τῷ Ἑλικωνίῳ Ποσειδῶνι καὶ θυσία· ἱερῶνται δὲ Πριηνεῖς· εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. Εἶτα Νεάπολις, ἣ πρότερον μὲν ἦν Ἐφεσίων, νῦν δὲ Σαμίων, διαλλαξαμένων πρὸς τὸ Μαραθήσιον, τὸ ἐγγυτέρω πρὸς [2] τὸ ἀπωτέρω· εἶτα Πύγελα πολίχνιον,

1) Haec verba μέρος — παραλία desunt in Medic. 4. Post εἴρηται ex Medic. 3. 4. interposui δέ. Tum pro ἣ πρότερον Medic. 3. 4. Paris. et edd. ante Casaubonum ὃ πρότερον.

2) Sic Casauboniani et mei omnes, quod ex obposita voce et Strabonis usu probavit in notis Casaubonus. Vulgo ἀπώτερον. Tum Πύγελλα volunt Medic. 3. 4. Paris. uti deinceps πυγαλλίας. Πάνορμος, quod sequitur, sine gravi causa lacess-

§. 20.

Cum a Samio freto, quod est ad Mycalen, navigatur Ephesum, ad dextram est Ephesiorum ora: partem ejus habent etiam Samii. Primum in ora maritima illa est Panionium, tribus stadiis supra mare situm, ubi Iones solennem conventum agitant, et Heliconio Neptuno sacrificant: sacrificio praesunt Prienenses: de hoc in rebus Peloponnesiacis dictum est. Sequitur Neapolis, quondam Ephesiorum, nunc Samiorum, qui Marathesium pro ea in permutatione dederunt remotioris cum viciniore. Post Pygela oppidulum, inque eo tem-

χίαν, ἱερὸν ἔχον Ἀρτέμιδος Μουνυχίας, ἵδρυμα Ionia. Ἀγαμέμνονος, οἰκούμενον ὑπὸ μέρους τῶν ἐκείνου λαῶν· πυγαλίας γάρ τινας καὶ γενέσθαι, καὶ κληθῆναι· κάμνοντας δ' ὑπὸ τοῦ πάθους καταμεῖναι, καὶ τυχεῖν οἰκείου τοῦδε τοῦ ὀνόματος τὸν τόπον. Εἶτα λιμὴν Πάνορμος καλούμενος, ἔχων ἱερὸν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος· εἶθ' ἡ πόλις. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ παραλίᾳ μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐστὶ καὶ ἡ Ὀρτυγία, διαπρεπὲς ἄλσος παντοδαπῆς ὕλης, κυπαρίττου δὲ τῆς πλείστης. [3] Διαῤῥεῖ δὲ ὁ Κέγχριος ποταμὸς, οὗ φασι νίψασθαι τὴν Λητὼ μετὰ τὰς ὠδῖνας. Ἐνταῦθα γὰρ μυθεύουσι τὴν λοχείαν καὶ τὴν τρο-

inceffit Salmaf. ad Solin. p. m. 570. et in Σάμορνος mutat, fed ex conjectura ducta ex Stephano, in quo legitur: Σάμορνα, ἡ Σάμορνος ἡ Ἔφεσος ἐκαλεῖτο. At fi vel fana eft illa lectio, valet id nomen de urbe, cum hic portus fpectetur; cui vox Πάνορμος eft accommodatior, ut pluribus docuit Palmer. ad Graecos auctor. p. 344.

3) Medic. 3. 4. διαῤῥεῖ δ' nota in fimili nexu variatione. Tum ex Parif. pro νήψασθαι repofui νίψασθαι, at Λιτῶ eidem reliqui.

templum Munychiae Dianae, conditum ab Agamemnone, et a parte eorum, qui ipfi fuberant, habitatum: nam quosdam natium dolore correptos, inde Pygalias vocatos fuiffe ajunt, qui morbo defatigati ibi manferint, locoque a fe id nomen fecerint. Poft portus Panormus cum templo Ephefiae Dianae: deinde ipfa urbs Ephefus. In eadem ora paululum fupra mare Ortygia eft, lucus elegans omnis generis arboribus, plurima tamen cupreffo. Per eum Cenchrius labitur fluvius, quo fe abluiffe a partu Latonam perhibent. Iftis enim in locis partum

Ionia. τροφὸν, τὴν Ὀρτυγίαν, καὶ τὸ ἄδυτον, ἐν ᾧ ἡ λοχεία, καὶ τὴν πλησίον ἐλαίαν, ᾗ πρῶτον ἐπαναπαύσασθαί φασι τὴν θεὸν ἀπολυθεῖσαν τῶν ὠδίνων.
p. 640. Ὑπέρκειται δὲ τοῦ ἄλσους ὄρος, ὁ Σολμισσὸς, ὅπου στάντας φασὶ τοὺς Κουρῆτας τῷ ψόφῳ [4] τὴν Ἥραν τῶν ὅπλων ἐκπλῆξαι, ζηλοτύπως ἐφεδρεύουσαν, καὶ λαθεῖν συμπράξαντας τὴν λοχείαν τῇ Λητοῖ. Ὄντων δ' ἐν τῷ τόπῳ πλειόνων ναῶν, τῶν μὲν ἀρχαίων, τῶν δ' ὕστερον γενομένων, ἐν μὲν τοῖς ἀρχαίοις ἀρχαῖά ἐστι ξόανα, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον σκολιὰ ἔργα· ἡ μὲν Λητὼ, σκῆπτρον ἔχουσα, ἡ δ' Ὀρτυγία παρέστη-

4) Medic. 3. 4. alio ordine τῶν ὅπλων ἐκπλῆξαι τὴν Ἥραν. Pro σκολιὰ ἔργα, in quibus explicandis desudant viri docti, Tyrwhittus in Strabon. p. m. 53. substituit Σκόπα ἔργα, qualia commemorantur lib. 13. p. m. 364. recte enim ab operibus antiquis distingui opera Scopae, qui inter summos aevi Alexandrei artifices floruerit. Multa certe ejus opera in Ionia novit Pausan. 8, 45, 4. Σκολιὰ tamen tuentur omnes libri. Quae fuerint, cf. Winckelmann in Gesch. der Kunst T. I. p. m. 9. et Ilgen in opusc. philolog. T. I. p. 317. In sequ. δὲ καὶ Venet. et Medic. 4. omittunt, et Paris. pro λοχεῖον dat ἀρχαῖα.

partum Latonae ponunt fabulae, et Ortygiam nutricem, et adytum, in quo enixa fuerit, et proximam oleam, in qua primum soluta doloribus dea acquieverit. Supra lucum mons est situs Solmissus: in quo stantes ajunt Curetas armorum sonitu Iunonem, rivalitatis causa insidiantem, absterruerint, et, ut occulte pareret, Latonae adjumento fuerint. Cum autem plura sint ibi templa, antiqua alia, alia recentia: in antiquis vetusta sunt simulacra, in novis opera prava: Iuno sceptrum tenens, et adstans Orty-

ρέστηκεν, ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ παιδίον ἔχουσα. Πανή- Ionia.
γυρις δ' ἐνταῦθα συντελεῖται κατ' ἔτος· ἔθει δέ τινι οἱ νέοι φιλοκαλοῦσι, μάλιστα περὶ τὰς ἐνταῦθα εὐωχίας λαμπρυνόμενοι· τότε δὲ καὶ τῶν Κουρήτων ἀρχεῖον συνάγει συμπόσια, καὶ τινὰς μυστικὰς θυσίας ἐπιτελεῖ.

§. 21.

Τὴν δὲ πόλιν ᾤκουν μὲν Κᾶρές τε καὶ Λέλεγες· ἐκβαλὼν δ' ὁ Ἄνδροκλος τοὺς πλείστους, ᾤκισεν ἐκ τῶν συνελθόντων [1] αὐτῷ περὶ τὸ Ἀθήναιον καὶ τὴν Ὑπέ-

1) Αὐτῷ primus ex cdd. adjecit Casaubonus. Post Ὑπέλαιον aut deesse vocem κρήνην, aut subplendam censet Palmerius in auctores Gr. p. 344. ut supra §. 4. Salmasius. Tum Medic. 3. Κορησσὸν, 4. Κορησὸν; vetus interpres *Coresso*. Vulgo Κοῤῥησὸν, quod Casaubonus mutabat in Κορισσὸν, uti posuit Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 129. Dedi et hic Κορησσὸν, de quo cf. ad lib. 10. p. m. 325. Pro παρωρίας Medic. 3. 4. volunt παρωρείας, quod reddidi. Vulgo παρωρίας, uti post παρωρίου, quod vitiose expressit ed. Amstel. πρωρίου. Casaubonus ex libris suis i. e. Ven. 2. notat παρωρίας, quod reddidit Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 129. Cum codices alii omnes exhibeant τῆς παρω-

Ortygia, et utraque manu infantem gestans. Quotannis ibi solennis celebratur festivitas: et consuetudine quadam adolescentes in splendide adornandis istis conviviis operam collocant. Sed et Curetum collegium tunc convivia agitat, et mystica quaedam sacrificia peragit.

§. 21.

Urbem initio habuerunt Cares et Leleges, quorum plerosque cum ejecisset Androclus, cum iis, quos secum adduxerat, domicilia posuit circa Athe-

Ionia. Ὑπέλαιον, προσπεριλαβὼν καὶ τῆς περὶ τὸν Κορησσὸν παρωρείας. Μέχρι μὲν δὴ τῶν κατὰ Κροῖσον οὕτως ᾠκεῖτο· ὕστερον δ' ἀπὸ τῆς παρωρείου καταβάντες, περὶ τὸ νῦν ἱερὸν ᾤκησαν μέχρι Ἀλεξάνδρου. Λυσίμαχος δὲ τὴν νῦν πόλιν τειχίσας, ἀηδῶς τῶν ἀνθρώπων μεθισταμένων, τηρήσας καταῤῥάκτην ὄμβρον, συνήργησε καὶ αὐτὸς, καὶ τοὺς ῥινούχους ἐνέφραξεν, ὥστε κατακλύσαι τὴν πόλιν· οἱ δὲ μετέστησαν ἄσμενοι. Ἐκάλεσε δὲ Ἀρσινόην ἀπὸ τῆς γυναικὸς τὴν πόλιν· ἐπεκράτησε μέντοι τὸ ἀρχαῖον ὄνομα. Ἦν δὲ γερουσία καταγραφομένη· τούτοις δὲ συνῄε-

παρωρείου, etsi per ι aliqui, discedere inde nolui. Deinceps pro τῶν κατὰ Medic. 3. τῶν περὶ, et Paris. μέχρις Ἀλ. Medic. 4. Κροῖσσον, 3. τὸν Κροῖσον. Καταῤῥάκτην duplici ρ dedi cum Medic. 3. 4. et Paris. Cf. Strabo infra p. 667. m. et notata ad lib. 11. p. m. 437. Pro ἐνέφραξεν Medic. 3. 4. ἔφραξεν, et pro ἐκάλεσε δὲ iidem ἐκάλεσε δ'.

Athenaeum et Hypelaeum, occupatis etiam locis ad Coressum montibus adjacentibus. Ita habitatum fuit usque ad Croesi tempora. Deinde a montanis degressi, circa templum, quod nunc est, sedes habuerunt usque ad Alexandrum. Lysimachus autem cum urbem, ut hodie exstat, muris circumvenisset, et videret, oppidanos non libenter e prioribus sedibus migrare: exspectato praecipiti imbre, ipse eum adjuvit, obstructis, per quas aqua effluere solebat, cloacis, ita ut, diluvio urbem infestante, non gravate cives transirent, quo volebat. Urbi nomen Arsinoam fecit ab uxore sua, sed vetus obtinuit. Erat ad regendam civitatem senatus conscriptus: qui

συνήεσαν οἱ ἐπίκλητοι καλούμενοι, καὶ διῴκουν πάντα. Ionia.

§. 22.

Τὸν δὲ νεὼν τῆς Ἀρτέμιδος πρῶτος μὲν [1] Χερσίφρων ἠρχιτεκτόνησεν, εἶτ' ἄλλος ἐποίησε μείζω· ὡς δὲ τοῦτον Ἡρόστρατός τις ἐνέπρησεν, ἄλλον ἀμείνω κατεσκεύασαν, συνενέγκαντες τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον, καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας, διαθέμενοι [2] δὲ καὶ τοὺς προτέρους κίονας· τούτων δὲ μαρτυρία ἐστὶ τὰ γενηθέντα τότε ψηφίσματα· ἅπερ ἀγνοοῦντά φησιν ὁ Ἀρτεμίδωρος τὸν Ταυρομενίτην Τίμαιον, καὶ ἄλλως βάσκα-

1) Medic. 4. Ven. 2. et Casauboniani cum vetere interprete Ἀρχίφρων; Paris. Χαρσίφρων. Nihil tamen mutandum esse, ex Plinio 36, 21. f. 14. docet Casaubonus, etsi 7, 38. f. 37. Ctesiphon etiam vocatur. Sed cf. notata ad Melam Vol. 3. P. 1. p. 492 sq., et quae disseruit Salmas. ad Solin. p. m. 571 sq. ubi hic leg. censet Χρησιφῶν vel Κρισιφῶν, quia passim a Vitruvio adpelletur *Cresiphon* et a Plinio 7, 38. f. 37. *Ctesiphon*. Deinceps ἄλλον volunt Medic. 3. 4. et edd. ante Xylandrum, minus quidem hic apte.

2) Abest δὲ in Medic. 4. Post pro κληθῆναι Medic. 3. ex corr. βουληθῆναι.

qui adjunctis, quos Adscititios vocabant, omnia gubernabant.

§. 22.

Templum Dianae primus architectatus est Chersiphron: alius deinde majus fecit. Quod cum Herostratus quidam combussisset, aliud praestantius exstruxerunt, collato ad hoc mundo muliebri et suis facultatibus, prioribus etiam columnis venditis. Testantur hoc, quae tum facta sunt decreta: quae ignorantem ait Artemidorus Timaeum Tauromeni-

Ionia. βάσκανον ὄντα, καὶ συκοφάντην (διὸ καὶ [3] Ἐπιτίμαιον κληθῆναι) λέγειν, ὡς ἐκ τῶν Περσικῶν παρακαταθηκῶν ἐποιήσαντο τοῦ ἱεροῦ τὴν ἐπισκευήν· οὔτε δὲ ὑπάρξαι παρακαταθήκας τότε, εἴτε ὑπῆρξαν, συνεμπεπρῆσθαι τῷ ναῷ· μετὰ δὲ τὴν ἔμπρησιν τῆς ὀροφῆς ἠφανισμένης, ἐν ὑπαίθρῳ τῷ σηκῷ τινὰ ἂν ἐθελῆσαι παρακαταθήκην κειμένην ἔχειν. Ἀλέξανδρον [4] δὴ τοῖς Ἐφεσίοις ὑποσχέσθαι τὰ γεγονότα καὶ τὰ μέλλοντα ἀναλώματα, ἐφ' ᾧ τε τὴν
p. 641. ἐπιγρα-

3) Ἐπιτίμιον libri omnes. Casaubonus tamen emendat Ἐπιτίμαιον; nec id temere. Ita enim diserte veri nominis ratione habita scribunt Diodor. Sic. 5, 1. Athenaeus 6, 20. f. 103. et Suidas T. 3. p. 472. Cf. Meursius ad Hesych. Miles. p. 203. Schol. Platonis p. 200. ed. Ruhnk. Recte igitur hanc Casauboni emendationem probat Wesseling. ad Diodor. c. l. Post pro ἐποιήσαντο Medic. 3. 4. Paris. ἐποίησαν, et pro συνεμπρησθῆναι, quod ferunt editiones, Casauboniani omnesque mei συνεμπεπρῆσθαι, unde reddidi. Post τὴν ἔμπρησιν τῆς in ed. Casauboni excidit vox ὀροφῆς, quae hinc in ceteris abest.

4) Medic. 3. 4. edd. ante Xylandrum δὲ τοῖς, crebra permutatione, ut saepe de alterutro dubitare possis. Post Medic. 4. Ven. 1. ἐφ' ᾧ τήν, et πρέποι pro πρέπει.

menitam, hominem alioqui invidum et calumniatorem, ac cui propterea nomen Epitimaei, *id est reprehensoris*, factum sit, scripsisse, id templum eos e depositis Persarum condidisse. Atqui neque ulla tum fuisse deposita, et si qua fuissent, cum templo conflagrasse: cumque post incendium culmine careret, quemnam voluisse sub divo depositum suum in templo condere? Porro Alexandrum promisisse Ephesiis, et factos sumtus se compensaturum, et facturum

ἐπιγραφὴν αὐτὸν ἔχειν· τοὺς δὲ μὴ ἐθελῆσαι· πολὺ μᾶλλον οὐκ ἂν ἐθελήσαντας ἐξ ἱεροσυλίας καὶ ἀποστερήσεως φιλοδοξεῖν· ἐπαινεῖ τε τὸν εἰπόντα τῶν Ἐφεσίων πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς οὐ πρέπει θεῷ θεοῖς ἀναθήματα κατασκευάζειν. Ionia.

§. 23.

Μετὰ δὲ τὴν τοῦ νεὼ συντέλειαν, ὅν φησιν εἶναι [1] Χειροκράτους ἔργον· (τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ τὴν Ἀλεξαν-

1) Casauboniani partim Χειροκράτους, partim Δεινοκράτους. Prius adferunt mei omnes. Vetus interpres *Chinocrates*. Vulgo Χειρομοκράτους. Sic et variant in ejus nomine alii auctores. Cum eundem etiam de Atho commemoret, hic a Plutarcho in Alex. c. 72. et in orat. 2. de fortuna Alexandri p. 324. ed. Reisk. vocatur *Stasicrates*, a Vitruvio 2, 1. *Dinocrates*, quem Alexandriae architectum faciunt Valerius Max. 1, 4. ext. 1. Plinius 7, 38. s. 37. Solinus c. 32. etsi idem Plinius 5, 11. s. 10. in libris quidem scribit *Dinochares*. Salmasius ad Solin. p. m. 337. b. Χειρομοκράτης, quod Graecum non sit, repudiat et Δεινοκράτης accipit. Cf. idem p. 571. a. et 576. a. In hac auctorum ambiguitate dedi quod codices hic praeeunt, etsi, an verum sit nomen, statuere non audeo. Post Medic. 3. Paris. non male τὸν δ' αὐτὸν, cum vulgo δ' absit. Tum pro αὐτῷ editionum codices mei omnes volunt εἰς αὐτὸν, quod et praetuli.

rum de suo reliquos, ea lege, ut ipsum operi inscriberent: id renuisse Ephesios: qui multo minus utique voluissent e sacrilegio et rapto gloriam sibi quaerere. Laudatque eum Ephesium, qui Alexandro dixerit: Non esse conveniens, ut deus diis donaria pararet.

§. 23.

Templum ait Cheirocratis opus esse, qui etiam Alexan-

Ionia. ξανδρείας κτίσιν) τὸν δ' αὐτὸν ὑποσχέσθαι Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ἄθω διασκευάσειν εἰς αὐτόν, ὡσανεὶ ἐκ πρόχου τινὸς εἰς φιάλην καταχέοντα σπονδήν, ποιήσαντα πόλεις δύο, τὴν μὲν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους, τὴν δ' ἐν ἀριστερᾷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἑτέρας εἰς τὴν ἑτέραν ῥέοντα ποταμόν. Μετὰ δ' οὖν τὸν νεὼν τὸ τῶν ἄλλων ἀναθημάτων πλῆθος εὑρέσθαι τῇ [2] ἐκτιμήσει τῶν δημιουργῶν· τὸν δὲ δὴ βωμὸν εἶναι τῶν Πραξιτέλους ἔργων

2) Suſpectum locum recte putat Caſaubonus, ad quem tamen ſanandum nulla libri adferunt remedia; nec eo valet, quod in Venet. 2. diſtinguitur poſt εὑρέσθαι. In ſequentibus expreſſi diſtinctionem a Tyrwhitto ad Strabon. p. m. 54. ſignatam. Vulgo enim conjungitur κρήνη Πηνελοπεία, uti cum Xylandro ſcripſit Caſaubonus; antea Πηνελοπία. Spectare haec poſteriora videntur narrationem Homeri Odyſſ. 19, 467 ſqq. vividis coloribus declaratam, quam etiam adtigit auctor vitae Homeri p. 402. in Galei opuſculis mythol. Pro Πηνελόπεια, forma Homerica, Medic. 3. 4. Πηνελοπῆ, quod priorem diſtinctionem confirmat, et pro μετιόντας iidem μετιόντες, quod praeferendum, judice etiam Hemſterhuſio ad Luciani Timon. c. 23. Senſus enim eſt: aliunde ſaepe quaerendi erant, qui virilitatis damno hunc honorem redimerent. Cf. etiam Larcher ad Herodot. 3, 15. ubi eandem et lectionem et interpretationem ſuſtinet.

Alexandriam condiderit: eundem promiſiſſe Alexandro, velle ſe Atho montem ita ad ipſius ſimilitudinem effingere, ut tanquam libans e gutto quodam effunderet in pateram fluvium, qui ex una urbium (duas enim ſe facturum, unam ad dextram, alteram ad ſiniſtram montis) in alteram laberetur. Poſt templum reliquorum donariorum multitudinem inventam eſſe aeſtimatione artificum: aram vero totam ferme oppletam eſſe operibus Praxitelis. Nobis

ἔργων ἅπαντα σχεδόν τι πλήρη. Ἡμῖν δ' ἐδείκνυτο καὶ τῶν Θράσωνός τινα, οὗπερ καὶ τὸ Ἑκατήσιόν ἐστι καὶ ἡ κρήνη· Πηνελόπεια καὶ ἡ πρεσβῦτις ἡ Εὐρύκλεια. Ἱερέας δ' εὐνούχους εἶχον, οὓς ἐκάλουν Μεγαλοβύζους, καὶ ἀλλαχόθεν μετιόντες ἀεί τινας ἀξίους τῆς τοιαύτης προστασίας· καὶ ἦγον ἐν τιμῇ μεγάλῃ· συνιερᾶσθαι δὲ τούτοις ἐχρῆν παρθένους. Νυνὶ δὲ τὰ μὲν φυλάττεται τῶν νομίμων, τὰ δ' ἧττον. Ἄσυλον δὲ μένει τὸ ἱερὸν καὶ νῦν, καὶ πρότερον· τῆς δ' ἀσυλίας τοὺς ὅρους ἀλλαγῆναι συνέβη πολλάκις· Ἀλεξάνδρου μὲν ἐπὶ στάδιον ἐκτείναντος· Μιθριδάτου δὲ τόξευμα [3] ἀφέντος ἀπὸ τῆς γωνίας Ionia.

τοῦ

3) Sic codices Casauboniani meique omnes praecipiunt. Vulgo ἀφιέντος. Quod sequitur δόξαντα, Casaubonus in δόξαντος mutatum velit, quam emendationem praeter nexum sustinet etiam Paris. Idem etiam egregie dat διπλασιάσαντος τοῦτο, cum vulgo in edd. et in reliquis codicibus feratur sine sensu πλησιάσαντος τούτῳ. Iam Xylander conjecerat ἐπιπλασιάσαντος τούτῳ. Prius magis accommodate ad praecedens δὲ, quod absorpsit verbi initium. Συμπαραλαβόντος praeferunt minus recte Casauboniani i. e. Venet. 2. At magis

ferri

bis etiam Thrasonis quaedam monstrata sunt, cujus est Hecatesium et fons: Penelope et anus Euryclea. Sacerdotes habuit templum illud eunuchos, qui Megalobyzi vocabantur, aliunde alios arcessentes isto honore dignos: hi in magno erant honore, et collegas eis esse oportebat virgines. Hodie istorum institutorum alia servantur, alia negliguntur. Asyli ius templum habuit et olim et nunc. Sed istius libertatis fines ut saepius mutarentur, usu venit. Alexander asylo stadium largitus est: Mithridates

quan-

Ionia. τοῦ κεράμου καὶ δόξαντος ὑπερβαλέσθαι μικρὰ τὸ στάδιον· Ἀντωνίου δὲ διπλασιάσαντος τοῦτο, καὶ συμπεριλαβόντος τῇ ἀσυλίᾳ μέρος τι τῆς πόλεως, ἐφάνη δὲ τοῦτο βλαβερὸν, καὶ ἐπὶ τοῖς κακούργοις ποιοῦν τὴν πόλιν, ὥστ᾽ ἠκύρωσεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ.

§. 24.

Ἔχει δ᾽ ἡ πόλις καὶ νεώρια καὶ λιμένα· βραχύστομον δ᾽ ἐποίησαν οἱ ἀρχιτέκτονες, συνεξαπατηθέντες τῷ κελεύσαντι βασιλεῖ. Οὗτος δ᾽ ἦν Ἄτταλος, ὁ Φιλάδελφος. Οἰηθεὶς γὰρ οὗτος, βαθὺν τὸν εἴσπλουν ὁλκάσι μεγάλαις ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸν τὸν λιμένα τεναγώδη ὄντα πρότερον, διὰ τὰς ἐκ τοῦ Καΰστρου [1] προσχώσεις, ἐὰν παραβληθῇ χῶμα τῷ στόμα-

ferri possit, quod habent Ven. 1. et Medic. 4. ὑπὸ τοῖς κακούργοις.

1) Sic Casauboniani, et ex meis Venet. 1. uti in simili nexu

quantum sagitta ab angulo tecti emissa contingeret, quod stadio paulo longius spatium putaret: Antonius id duplicavit, partemque urbis asylo adjecit. Visum fuit hoc damnosum, et maleficis urbem in potestatem hoc pacto dedi: itaque abrogavit Augustus Caesar.

§. 24.

Urbs et navalia habet et portum: sed ejus os breve fecerunt architecti, una cum rege jubente decepti. Is fuit Attalus Philadelphus. Opinatus enim cum putaret, profundum aditum navibus onerariis fore in ipsum portum, qui vadosus alias erat ob aggestum a Caystro limum, si adjice-

ςόματι, πλατεῖ τελέως ὄντι, ἐκέλευσε γένεσθαι τὸ χῶμα. Συνέβη δὲ τοὐναντίον. Ἐντὸς γὰρ ἡ χοῦς εἰργομένη, τεναγίζειν μᾶλλον ἐποίησε τὸν λιμένα σύμπαντα μέχρι τοῦ ςόματος· πρότερον δ' ἱκανῶς αἱ πλημμυρίδες καὶ ἡ παλίῤῥοια τοῦ πελάγους ἀφῄρει τὴν χοῦν, καὶ ἀνέσπα πρὸς τὸ ἐκτός. Ὁ μὲν οὖν λιμὴν τοιοῦτος. Ἡ δὲ πόλις τῇ πρὸς τὰ ἄλλα εὐκαιρίᾳ τῶν τόπων αὔξεται καθ' ἑκάςην ἡμέραν, ἐμπόριον οὖσα μέγιςον τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τὴν ἐν- p. 642. τὸς τοῦ Ταύρου.

Ionia.

§. 25.

nexu lib. 12. p. m. 22. omnes, at cum variatione lib. 1. p. m. 159. et ipſum verbum προχόω apud Diodor. Sic. 1, 39. extr. et alibi. Tum περιβληθῇ Caſauboniani, i. e. Ven. 2. Non ſequor. Quod in ſequentibus editur τὸν χοῦν, repugnat praecedentibus non ſolum, ſed et omnibus MSStis. Ἐμπορεῖον dat Medic. 4. ut paſſim alibi variatur.

adjiceretur agger ori portus omnino lato, fieri juſſit aggerem. Sed contrarium evenit. Intus enim coartatus limus fecit, ut univerſus portus vadoſior ad ipſum usque os fieret: cum ante aeſtus maris reciprocans limum ſatis auferret, ac foras evelleret. Talis ergo portus eſt. Urbs ipſa ob opportunitatem locorum ad alias res quotidie augetur, eſtque emporium Aſiae eorum, quae ſunt intra Taurum, maximum.

Ionia. §. 25.

Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγόνασιν ἐν αὐτῇ· τῶν μὲν παλαιῶν Ἡράκλειτός τε, ὁ σκοτεινὸς καλούμενος, καὶ Ἑρμόδωρος· περὶ οὗ ὁ αὐτὸς οὗτός φησιν· Ἄξιον Ἐφεσίοις ἡβηδὸν ἀπάγξασθαι, οἵτινες Ἑρμόδωρον ἄνδρα [1] ἑωϋτῶν ὀνήϊστον ἐξέβαλον, φάντες, Ἡμέων μηδεὶς ὀνήϊστος ἔστω· εἰ δὲ μή, ἄλλῃ τε καὶ μετ' ἄλλων. Δοκεῖ δ' οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμους τινὰς [2] Ῥωμαίοις συγγράψαι. Καὶ Ἱππῶναξ δ' ἐστὶν ὁ ποιη-

1) Sic Medic. 3. 4. et editiones ad Amstelodamensem, quae mutavit in ἑαυτῶν. At priorem formam ponit etiam Diogenes Laërt. 9, 2. qui etiam in sequentibus magis Ionice dat μηδὲ εἷς. Codices tamen hic in μηδεὶς consentiunt, tantum quod Medic. 4. inverso ordine exhibet μηδεὶς ἡμέων. Ipsam interpretationem retuli ex Cicerone in Tuscul. Qu. 5, 36. Xylander satis incommode: *Nemo nostrum frugi esto, aut alibi id esto, et inter alios.* Cf. quae prolixius de hoc loco disputat Heyne in opusc. academ. Vol. 4. p. 510.

2) Sic dedi ex Medic. 4. cum in aliis aeque atque in editionibus legatur Ῥωμαίους. Nempe quod refert Pomponius in lib. 2. §. 4. D. de origine juris, ubi de legibus 12. tabula-

§. 25.

Viri in ea memorabiles nati sunt, antiquis temporibus Heraclitus, qui Scoteinus, *id est tenebricosus*, fuit ob obscuritatem sermonis cognominatus: et Metrodorus, de quo sic Heraclitus: Digni sunt Ephesii, qui ad puerum usque omnes strangulentur, quod Hermodorum, virum inter ipsos frugi, ejecerunt, addito: Nemo de nobis unus excellat; sed si quis exstiterit, alio in loco et apud alios sit. Is Hermodorus videtur quasdam leges Romanis scripsisse. Hipponax etiam poëta Ephesius fuit:

ποιητὴς ἐξ Ἐφέσου, καὶ Παῤῥάσιος ὁ ζωγράφος καὶ Ἀπελλῆς. Τῶν δὲ νεωτέρων Ἀλέξανδρος ῥήτωρ, ὁ Λύχνος προσαγορευθεὶς, ὃς καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ συνέγραψεν ἱστορίαν, καὶ ἔπη κατέλιπεν, ἐν οἷς τά τε οὐράνια διατίθεται, καὶ τὰς ἠπείρους γεωγραφεῖ, καθ᾽ ἑκάστην ἐκδοὺς ποιήματα. Ionia.

§. 26.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Καΰστρου λίμνη ἐστὶν ἐκ τοῦ πελάγους ἀναχεομένη· καλεῖται δὲ ¹ Σελινουσία· καὶ ἐφεξῆς ἄλλη σύῤῥους αὐτῇ, μεγάλας ἔχου-

tabularum: *Quarum ferendarum auctorem fuisse decemviris Hermodorum quendam Ephesium, exsulantem in Italia, quidam retulerunt.* Hinc Plin. 34, 11. s. 5. *legum, quas decemviri scribebant*, eum *interpretem* vocat. Recte igitur olim Victorius in margine edit. Aldinae adscripserat Ῥωμαίοις et nuper Siebelis ad Ἑλληνικὰ p. 41. scribendum conjecerat. Mox Παράσιος efferunt cum edd. ante Xylandrum Medic. 3. 4. iidem etiam ante ῥήτωρ articulum addunt, quem tamen hic propter sequentia non admisi.

1) Σεληνουσία scribitur in omnibus libris, nec videtur improbare Plinius 5, 31. s. 29. qui refert: *templum Dianae com-*

fuit: et Parrhasius atque Apelles pictores. De recentioribus Alexander fuit orator, cognomento Lychnus: is et remp. gessit, et historiam conscripsit: ac versus reliquit de rerum coelestium ac orbis terrestris partium descriptione, editis de singulis earum poëmatibus.

§. 26.

Secundum Caystri ostia lacus¹ est, a mari effusus, nomine Selinusia: aliaque deinceps in hanc influens: amplos eae habent reditus:

Ionia. ἔχουσαι προσόδους· ἃς οἱ βασιλεῖς μὲν, ἱερὰς οὔσας, ἀφείλοντο τὴν Θεόν· Ῥωμαῖοι δ᾽ ἀπέδοσαν· πάλιν δ᾽ οἱ δημοσιῶναι βιασάμενοι [2] περιέστησαν εἰς ἑαυτοὺς τὰ τέλη· πρεσβεύσας δὲ ὁ Ἀρτεμίδωρος, ὥς φησι, τάς τε λίμνας ἀπέλαβε τῇ θεῷ· καὶ τὴν Ἡρακλεῶτιν ἀφισταμένην ἐξενίκησε κριθεὶς ἐν Ῥώμῃ· ἀντὶ δὲ τούτων εἰκόνα χρυσῆν ἀνέστησεν ἡ πόλις ἐν τῷ ἱερῷ. Τῆς δὲ λίμνης ἐν τῷ κοιλοτάτῳ βασιλέως ἐστὶν ἱερόν· φασὶ δ᾽ Ἀγαμέμνονος ἵδρυμα.

§. 27.

complexi e diversis regionibus duo Selenuntes, uti pro *Selinuntes* posuit Harduinus ex Xenophonte de exped. Cyri 5, 3, 9. probante Spanhemio ad Callim. in Dian. v. 249. At obstat Strabo lib. 8. p. m. 309. ubi scriptura per ι confirmatur, quam etiam quidam in Xenophonte praetulerunt. Adsentior igitur Salmasio in Solin. c. 40. p. m. 570. qui emendat Σελινουσία λίμνη, et sic reposui. Post vidi idem praeire Paris.

2) Addidit hanc vocem a prioribus neglectam Casaubonus, comprobantibus etiam libris omnibus. Particulam ὡς minus bene omittunt Medic. 3. 4.

tus: easque deae consecratas cum suas fecissent reges, Romani restituerunt: publicani autem vi rursum ad se vectigalia rapuerunt. Artemidorus vero missus (ut ipse narrat) legatus, cum lacus deae recuperavit, tum Heracleotidem desciscentem Romae dicta causa evicit Ephesiorum esse: pro quibus meritis ei civitas auream in templo posuit statuam. In cavissima lacus parte fanum est regis, dedicatum (ut ajunt) ab Agamemnone.

§. 27.

§. 27. Ionia.

Εἶτα τὸ ¹ Γαλλήσιον ὄρος καὶ ἡ Κολοφὼν, πόλις Ἰωνικὴ, καὶ τὸ πρὸ αὐτῆς ἄλσος τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν ποτε παλαιόν. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον πεζῇ δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ τὴν Κλάρον, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον· προτεῖναι γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ὅσους ἐρινειὸς
² ὀλύνθους

Οὗτος

1) Simplici λ producit Parif. Tum pro Κλαρίου Medic. 3. prave Κραρίου. Poft pro Ἀμφιλόχου omnes mei codices dant Ἀντιλόχου cum editt. ante Xylandrum. Vulgatam aliunde confirmatam adferunt epitome et vetus interpres. Cf. in primis Homer. Odyff. 15, 248. In fequ. Medic. 3. 4. praeferunt τοιοῦτον.

2) Sic dedi cum Parif. Alii ὀλίνθους cum editionibus et

§. 27.

Sequitur Gallefius mons et Colophon, urbs Ionica, anteque hanc Clarii Apollinis lucus, in quo antiquitus oraculum fuit. Memoriae proditum eft, Calchantem cum Amphilocho, Amphiarai F. a Troia pedeftri itinere eo veniffe: cumque apud Clarum in fe meliorem vatem incidiffet, Mopfum, Mantus F., quae Tirefiae fuit filia, prae moerore vita exceffiffe. Hefiodus fabulam fic refert: Mopfo Calchantem hoc propofuiffe:

Dic mihi, (nam noftram tenet admiratio mentem)

Quot

Ionia.

Οὗτος ἔχει, μικρός περ ἐὼν, εἴποις ἂν ἀριθμόν·
τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·
Μύριοί εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·
Εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπελθέμεν οὐκ ἂν δύναιο.
Ὣς φάτο· καί σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἴδετο μέτρου.
Καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

Φερε-

et Eustathio ad Homer. Il. 1, 69. p. m. 38, 29. At per v Tzetzes ad Lycophr. v. 426. et 980. ubi eadem variatio et saepe in scriptorr. Geopon. Sed ipse versus, qualis vulgo prodit, *ἐρινεὸς ὅσους ὀλύνθους*, claudicat. Codices minime in hoc discrepant. Epitome tantum in ed. Basil. scribit *ὅσσους*, etsi ne sic quidem proficitur. Xylander emendabat *ὅσσοι ὀλύνθων.* Nunc in epitome repositum exstat *ὅσους ἐρινειὸ ὀλύνθους*, uti etiam ex fragm. Hesiodi adlegat Schneiderus in Lex. s. v. *ἐρινεός.* Malui igitur sequi hanc rationem, quae servatis verborum formis metrum adstringit. In sequ. Medic. 3. *οὐκ ἐδύναο*, Paris. *οὐκ ἐδύναιο.* Tum ante Xylandrum verba sic erant disjecta: *περισσεύει ὥς φατο — μέτρον. Τὸν ἐπελθέμεν οὐκ ἂν δύναιο.* Item pro *εἴδετο* Medic. 3. *ἤδετο* et *μέτρον* pro *μέτρου.* Epitome cum vulgata lectione in omnibu congruit.

Quot numero grossos parva haec habeat caprificus:
respondisse autem Mopsum:
Mille tibi decies numerus, mensura medimnus:
Unus adhuc superat, quem non comprendere possis.
Dixit: et inventus numerus mensuraque certa est.
At tunc Calchantem subito mors occupat atra.

Phere

Φερεκύδης δέ φησιν, ὗν προβαλεῖν ἔγκυον τὸν Κάλχαντα, [3] καὶ ἐρωτῆσαι, πόσους ἔχει χοίρους· τὸν δ' εἰπεῖν, ὅτι τρεῖς, ὧν ἕνα θῆλυν· ἀληθεύσαντος δ' ἀποθανεῖν ὑπὸ λύπης. Οἱ δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα προβαλεῖν τὴν ὗν φασι· τὸν δὲ, ἐρινεόν· καὶ τὸν μὲν εἰπεῖν τἀληθὲς, τὸν δὲ μή· ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ λύπης καὶ κατά τι λόγιον. Λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει, ὡς εἱμαρμένον εἴη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει περιτύχῃ· οὗτος δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν ἔριν, καὶ τὸν θάνατον τοῦ Κάλχαντος. Τὰ μὲν παλαιὰ τοιαῦτα. Ionia. p. 643.

3) Voces καὶ ἐρωτῆσαι desunt in Medic. 3. 4. et Paris. epitome uncis includit. Tum Medic. 4. πόσου ἔχει. In sequ. mutato vulgari ordine Medic. 3. 4. τὴν ὗν προβαλεῖν, et addito articulo uterque τὸν ἐρινεόν. Ἔγγυον male edd. ante Xylandrum. Proxima verba ὑπὸ λύπης praeteriit epitome, quae et antea scripsit σῦν pro ὗν.

Pherecydes ait, a Calchante porcam gravidam fuisse propositam, et de fetus numero quaestionem: Mopsum respondisse, tres catulos, et de his unam femellam: idque re comprobante, aegritudine animi exstinctum fuisse Calchantem. Alii Calchantem de sue, de caprifico Mopsum quaesivisse: et hunc verum respondisse, illum non: ideoque moerore exanimatum periisse: quod oraculo fuerit praedictum. Oraculum id Sophocles in Repetitone Helenae commemorat: in fatis Calchanti fuisse, ut moreretur, ubi in se meliorem vatem incidisset: idem hanc concertationem et mortem Calchantis in Ciliciam transfert. Atque prisca quidem talia sunt.

Ionia. §. 28.

Ἐκτήσαντο δέ ποτε καὶ ναυτικὴν ἀξιόλογον δύναμιν Κολοφώνιοι καὶ ἱππικήν, ἐν ᾗ τοσοῦτον διέφερον τῶν ἄλλων, ὥσθ', ὅπου ποτὲ ἐν τοῖς δυσκαταλύτοις πολέμοις τὸ ἱππικὸν τῶν Κολοφωνίων ἐπικουρήσειε, λύεσθαι τὸν πόλεμον· ἀφ' οὗ καὶ τὴν παροιμίαν ἐκδοθῆναι [1] τὴν λέγουσαν· Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν, ὅταν τέλος ἐπιτεθῇ βέβαιον τῷ πράγματι. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο Κολοφώνιοι τῶν μνημονευομένων, Μίμνερμος αὐλητὴς ἅμα καὶ ποιητὴς [2] ἐλεγείας· καὶ Ξενοφάνης, ὁ φυσικός, ὁ τοὺς σίλλους ποιή-

1) Verba τὴν λέγουσαν omisit Medic. 4. Paullo post Siebelis in Ἑλληνικοῖς p. 130. tacite edidit τὸν Κολοφώνιον. At Κολοφῶνα non solum hic habent omnes libri, sed et alii auctores probant. Et sic Κολοφών Grammatici, ut Hesychius, Suidas, Etymologicum M. explicant πέρας, ut hic epitome. Cf. proverbiorum scriptores, Schol. Platonis ed. Ruhnk. p. 18. et Heindorf ad Platon. Theaetetum p. 319.

2) Ita ex MSStis reposuit Casaubonus, cum antea ederetur ἐλεγεῖον. Adsentiuntur mei libri omnes. Verba ὁ τοὺς σειημάτων desunt in Medic. 3. Versus proximos Pindaricos eo

§. 28.

Quondam et nauticas copias memorabiles habuerunt et equitatum, quo ita aliis praestabant, ut, ubicunque bellum aliquod ambiguum esset, Colophonio equitatu superveniente id dirimeretur: unde etiam ortum ferunt adagium, Colophonem imposuit: quando res stabili fine aliqua absolvitur. Colophonii viri, quorum memoria vivit, fuerunt Mimnermus, tibicen juxta et elegiae scriptor: Xenophanes physicus, qui sillos, mordax

ποιήσας διὰ ποιημάτων· λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμναςόν τινα τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων· Ionia.

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνω —
κας Πολυμνάςου Κολοφωνίου ἀνδρός·

καὶ Ὅμηρον δέ τινες ἐντεῦθεν εἶναί φασιν. Εὐθυπλοίᾳ μὲν οὖν ἑβδομήκοντα ςάδιοί εἰσιν ἐξ Ἐφέσου· ἐγκολπίζοντι δὲ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι.

§. 29.

Μετὰ δὲ Κολοφῶνα ὄρος Κοράκιον, καὶ νησίον ἱερὸν Ἀρτέμιδος, εἰς ὃ διανηχομένας τίκτειν τὰς ἐλάφους πεπιςεύκασιν. Εἶτα [1] Λέβεδος, διέχουσα Κολοφῶνος ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ςαδίους· ἐνταῦθα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἡ σύνοδος καὶ κατοικία

 τῶν

…o, quo posui modo, ad metrum redegit Hermannus. V. Pindarus ed. Heynii Vol. 3. p. 89. In ipsis MSS. Medic. … 4. volunt divise πᾶν κοινόν.

1) Medic. 3. Λέβενδος, uti mox. Post in eodem et Venet. 2. deest ςαδίους. Tum Medic. 3. 4. ut alibi, μέχρις.

…mordax poëma, scripsit. Pindarus etiam Polymnastum quendam refert musica arte clarum:

Commune dictum Polymnasti audivisti, viri Colophonii.

Quidam Homerum quoque natum Colophone autumant. Ab Epheso Colophonem recta naviganti iter est LXX stadiorum: sinus intranti CXX.

§. 29.

Post Colophonem mons Coracius sequitur, et parva insula, Dianae sacra, in quam transnatare cervas, ut pariant ibi, ajunt. Deinde Lebedus, a Colophone distans stadia CXX. Ibi scenicorum artificum con-

Ionia. τῶν ἐν Ἰωνίᾳ μέχρι Ἑλλησπόντου, ἐν ᾗ πανήγυρίς τε καὶ ἀγῶνες κατ' ἔτος συντελοῦνται τῷ Διονύσῳ. Ἐν Τέῳ δὲ ᾤκουν πρότερον τῇ ἐφεξῆς πόλει τῶν Ἰώνων· ἐμπεσούσης δὲ στάσεως, εἰς Ἔφεσον κατέφυγον. Ἀττάλου δ' εἰς [2] Μυόννησον αὐτοὺς καταστήσαντος μεταξὺ Τέω καὶ Λεβέδου, πρεσβεύονται Τήϊοι, δεόμενοι Ῥωμαίων, μὴ περιϊδεῖν ἐπιτειχιζομένην σφίσι τὴν Μυόννησον· οἱ δὲ μετέστησαν εἰς Λέβεδον, δεξαμένων τῶν Λεβεδίων ἀσμένως διὰ τὴν κατέχουσαν αὐτοὺς

2) Parif. Μυόνησον. At vulgatam formam tuetur ipfe Strabo lib. 13. p. m. 433. Tum Λέσβου pofuit Cafaubonus, cum antea legeretur Λεβέδου, uti eft in reliquis codicibus et vetere interprete, tantum quod Medic. 3. adfert Λεβένδου, ut antea et deinceps. Λεβέδου recte, quod docent fequentia et ejus litoris notitia, quibus accedit Hecataei teftimonium in Stephano f. v. Μυόννησος, ubi vid. Berkel. p. 573. Idem etiam monuerat Palmer. in auctorr. Gr. p. 345. Sic in Ptolemaeo 5, 3. pro Λέσβος cod. Palat. habet Λέβεδος, et deinceps hic Cafaubonn. i. e. Ven. 2. Λέσβον et Λεσβίων. Pro Τήϊοι Medic. 3 Τέϊοι i. e. Τέϊοι, quod et ipfum recte habet. Cf. ad Melam Vol. 3. P. I. p. 506. Poft ante Λεβέδου Medic. 4. ponit τῆς, et pro στάδια, quod in Parif. abeft, uterque adfert σταδίους.

conventus et domicilium eft, qui in Ionia funt ad Hellefpontum usque: ibique folennis conventus, et annua certamina in honorem Bacchi agitantur. Teos, proxima deinceps Ioniae urbs, ante eorum fuerat fedes. Sed cum incidiffet feditio, Ephefum confugerunt: cumque Attalus eos in Myonnefum traduxiffet, quae eft inter Teon et Lebedum miffis legatis Teii a Romanis petiverunt, ne contra fe ii paterentur munir Myonnefum: ita illi Lebedum commigraverunt Lebediis ob hominum penuriam

αὐτοὺς ὀλιγανδρίαν. Καὶ Τέως δὲ Λεβέδου διέχει ἑκατὸν εἴκοσι ςάδια. Μεταξὺ δὲ νῆσος Ἀσπίς· οἱ δ' Ἀρκόννησον καλοῦσι· καὶ ἡ Μυόννησος δὲ ἐφ' ὕψους χεῤῥονησιάζοντος κατοικεῖται. Ionia.

§. 30.

Καὶ ἡ Τέως δὲ ἐπὶ χεῤῥονήσῳ ἵδρυται, λιμένα p. 644. ἔχουσα· ἔνθεν δ' ἐςὶν Ἀνακρέων, ὁ μελοποιὸς, ἐφ' οὗ Τήιοι, τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, εἰς Ἄβδηρα ἀπῴκησαν, Θρακίαν πόλιν, οὐ φέροντες τὴν [1] τῶν Περσῶν ὕβριν· ἀφ' οὗ καὶ τοῦτ' εἴρηται·

Mm 4 Ἄβδη-

3) Vulgo in editionibus καυκιῶν, quod monſtrum lectionis peperit incuria Aldinarum operarum. Omnes enim codices cum vetere interprete habent: οἱ δ' Ἀρκόννησον καλοῦσι. Pro χεῤῥονησιάζοντος Medic. 3. 4. Pariſ. χεῤῥονησίζοντος. Inter utramque formam ſaepe fluctuantur codices. Cf. notata ad lib. 11. p. m. 360.

1) Articulus deeſt in Pariſ. Medic. 3. 4. Tum Ἀπελλίκοντος libri Caſauboniani et mei, ut lib. 13. p. m. 385. quare eos ſequi non piget. Contra in Athenaeo 5, 53. conſen-

nuriam, qua tum premebantur, eos perlibenter recipientibus. Teos a Lebedo diſtat ſtadia cxx. In medio eſt inſula Aſpis, aliis Arconneſus dicta: tum Myonneſus in excelſo loco peninſulam referente habitatur.

§. 30.

Teos quoque ſita eſt in peninſula, et portum habet, patria Anacreontis, lyrici poëtae: cujus aetate Teii, urbe relicta, Abderam migraverunt, Thraciae urbem, non tolerantes Perſarum contumelias: unde et hoc dictum manavit: *Abdera*

Ionia. Ἄβδηρα, καλὴ Τηΐων ἀποικία.
Πάλιν δ' ἐπανῆλθόν τινες αὐτῶν χρόνῳ ὕστερον· εἴρηται δὲ καὶ περὶ Ἀπελλίκοντος, ὅτι Τήϊος ἦν κἀκεῖνος· γέγονε δὲ καὶ συγγραφεὺς Ἑκαταῖος ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως. Ἔστι καὶ ἄλλος λιμὴν ὁ πρόσβορος ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς πόλεως, [2] Χεῤῥαιίδαι.

§. 31.

Εἶτα [1] Χαλκιδεῖς, καὶ ὁ τῆς Χεῤῥονήσου ἰσθμὸς τῆς Τηΐων καὶ Ἐρυθραίων· ἐντὸς μὲν οὖν τοῦ ἰσθμοῦ οἰκου-

sentiunt in Ἀπελλικῶντα, quam formam comprobat Suidas h. v. In Plutarchi Sulla c. 26. legitur Ἀπελλίκωνος, quod hic editiones ferunt inde a Xylandro, ante quem legebatur Ἀπελλίωνος.

2) Ven. 1. Medic. 4. Γεῤῥαιίδαι; Medic. 3. Γεῤῥαίδαι; vetus interpres *Gereide*; Parif. cum editionibus in Χεῤῥαιίδαι consentit. In Livio 37, 27. extr. vocatur *Geraesticus*, etsi vitiose id editum censet Mannert in Geogr. ant. V. 6. P. 3. p. 317. Si vera esset lectio infra objecta Γέῤῥαι, posset ea huc referri. Sed nihil in re dubia statuo.

1) Cum aperte in sequentibus Chalcides ab ipso isthmo distinguat Noster, minime rejicienda videtur conjectura, quam proposuit ad Ἑλληνικὰ Siebelis p. 41. ut post Χαλκιδεῖς infe-

Abdera, pulchra Teiorum colonia.
Inferioribus tamen temporibus quidam in patriam rediverunt. De Apelliconte Teio dictum est supra. Teius fuit etiam Hecataeus, historiae scriptor. Est et alius portus septentrioni obversus, Cherraeidae.

§. 31.

Deinde Chalcides et peninsulae isthmus Teiorum et Erythraeorum. Hi intra isthmum habitant: in

οἰκοῦσιν οὗτοι· ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ ἰσθμῷ Τήϊοι καὶ Κλαζομένιοι· τὸ μὲν γὰρ νότιον τοῦ ἰσθμοῦ πλευρὸν ἔχουσι Τήϊοι, τοὺς Χαλκιδέας· τὸ δὲ πρόσβορον Κλαζομένιοι, καθὸ συνάπτουσι τῇ Ἐρυθραίᾳ. Κεῖται δ' ὑπόκρημνος ὁ τόπος ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰσθμοῦ, ἐντὸς μὲν ἀπολαμβάνων τὴν Ἐρυθραίαν, ἐκτὸς δὲ τὴν τῶν Κλαζομενίων. Ὑπέρκειται δὲ τῶν [2] Χαλκιδέων ἄλσος καθιερωμένον Ἀλεξάνδρῳ, τῷ Φιλίππου· καὶ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰώνων Ἀλεξάνδρεια καταγγέλλεται, συντελούμενος ἐνταῦθα. Ἡ δ' ὑπέρβασις τοῦ ἰσθμοῦ, τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀλεξανδρείου Ionia.

 καὶ

inferatur καί. Si enim, ut Methana lib. 8. p. m. 243. idem et locus et isthmus nomen habuissent, quod ibi facit, monuisset. Ita magis omnia expedita procedunt.

2) Praecedit vulgo Κλαζομενίων, vox molesta, quae sensum turbat, et recte a Medic. 3. 4. et Paris. rejicitur, quorum auctoritate omisi, quod antea fecit Penzelius. Nec eam agnoscit vetus interpres. In sequentibus reddidi Parisiensem codicem. Vulgo τὸ ἀπὸ Ἀλεξανδρείου. Medic. 4. omittit τό. Tum idem cum 3. habet τοῦ Ἀλεξ. . . *Alexandria* reddidit vetus interpres. At Ἀλεξανδρείου de luco videtur esse intelligendum.

in ipso autem isthmo Teii et Clazomenii: nam austrinum latus isthmi occupaverunt Teii, Chalcides, septentrionale Clazomenii, qua Erythraeos attingunt. Locus est nonnihil praeceps sub initium isthmi, intus Erythraeum agrum, extra Clazomenium habens. Supra Chalcides jacet lucus Alexandro, Philippi F. consecratus: et certamen communitati Ionum indicitur, ibique peragitur, quae Alexandrea nominantur. Transitus isthmi ab Alexandrio et Chal-

Ionia. καὶ τῶν Χαλκιδέων μέχρι τοῦ ὑποκειμένου πεντήκοντά εἰσι στάδιοι· ὁ δὲ περίπλους πλείους, ἢ χίλιοι. Κατὰ μέσον δέ που τὸν περίπλουν αἱ Ἐρυθραὶ, πόλις Ἰωνικὴ, λιμένα ἔχουσα, καὶ νησίδας προκειμένας τέτταρας Ἵππους καλουμένας. Πρὶν δ' ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς Ἐρυθρὰς, πρῶτον μέν [3] γ' Ἔραι πολίχνιόν ἐστι Τηίων.

§. 32.

Εἶτα Κώρυκος ὄρος ὑψηλὸν, καὶ λιμὴν ὑπ' αὐτῷ Κασύστης, καὶ ἄλλος [1] Ἐρυθρᾶς λιμὴν καλούμενος,

3) Sic Medic. 3. Parif. Venet. 2. cum editionibus ante Cafaubonum, qui male repofuit Γέραι. Γέῤῥαι etiam adferunt Venet. 1. Medic. 4. et vetus interpres. At Ἔραι fatis tuetur Thucydides 8, 19. quod et docuit Palmerius in auctor. Gr. p. 345. et ad Scylacem p. 89. in Gronovii Geogr. ant. Nempe praecedens γ' adhaefit voci. Nec, quod idem monuit, εἶτα Τήιον, uti vulgo nunc ferebatur, aptum eft, ut adparet ex iis, quae fupra de hac urbe narravit Strabo. Mutaverat etiam haec Cafaubonus, ante quem legebatur ἐστὶ Τήϊον, quod confirmant Parif. Medic. 3. et Ven. 2. Levi inverfione dedi Τηίων, uti eft apud Thucyd. c. l.

1) Vulgo Ἐρυθραὶ, quod in Ἐρυθρὰς mutant Ven. 1. 2. Parif.

Chalcidenfibus usque ad praecipitium illud L. funt ftadia: circumnavigatio CIↃ eoque amplius. In media fere haec funt: Erythrae, urbs Ionica, portum habens, et quatuor infulas ante eum, quae Hippi (*id eft equi*) vocantur. Antequam Erythras veniatur, primum Erae funt, Teium oppidum.

§. 32.

Deinde Corycus, mons fublimis, et fub eo portus Cafyftes, aliusque Erythras,

νος, καὶ ἐφεξῆς πλείους [2] ἕτεροι. Φασὶ δὲ, τὸν παράπλουν τοῦ Κωρύκου πάντα [3] λῃστήριον ὑπάρξαι τῶν Κωρυκαίων καλουμένων, εὑραμένων τρόπον καινὸν τῆς ἐπιβουλῆς τῶν πλοϊζομένων· [4] κατεσπαρμένους γὰρ ἐν τοῖς λιμέσι τοῖς καθορμιζομένοις ἐμπό- Ionia.

Parif. et Medic. 3. et reddit vetus interpres, pro quo reponere malit Palmerius in auctor. Gr. p. 345. quia alias non repetiiffet vocem λιμὴν, Ἐρυθραίων λιμήν. At hoc remotius diftat a codicibus, nec, quod ille putat, cafus eft quartus, fed primus. Ejusdem vocis repetitio in Strabone offendere non debet.

2) Vocabulum ἕτεροι prioribus adpendunt Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. Parif. et editiones ante Cafaubonum, et sequentia reddunt φασὶ δὲ, quam diftinctionem fecutus etiam eft vetus interpres, et ego nunc tot vocibus monitus revocavi, etfi Cafaubonus, illa rejecta, aliam conftituit: Ἕτεροι δέ φασι.

3) Omnes mei codices obferunt λῃστήριον pro vulgato λῃστήρια, quod Erafmus in adag. p. m. 77. mutatum vult in λῃστῶν, renitente tamen H. Stephano ad collectionem adagiorum Frf. 1656. ad p. 157. qui πάντα non cum Erafmo ad λῃστήρια referendum effe monet, fed ad παράπλουν. Hoc quidem recte. Attamen ne fic quidem loci fenfus commode fluit, quem expediunt codices, adnuente Euftathio ad Dionyf. v. 855. Vitium εὑραμένον ex ed. Caf. tranfierat in reliquas. In Medic. 3. et Parif. εὑραμένων, ut alibi. V. Fifcher. ad Welleri Grammat. T. 3. P. 1. p. 95.

4) Ita repofui ex Parif. tamquam aptius, cum omnes alii cum edd. exhibeant κατεσπασμένους. Poft Cafaubonus ex

thras, ac deinceps complures. Alii totum Coryci litus ajunt infeffum fuiffe a praedonibus, qui Corycaei dicerentur, ac novum navigantibus infidiandi modum inveniffent: nam in portibus eos difperfos appellentibus eo mercatoribus fe applicuiffe,

Ionia. ἐμπόροις προσφοιτᾷν καὶ ὠτακουστεῖν, τί φέροιεν, καὶ ποῦ πλέοιεν· εἶτα συνελθόντας ἀναχθεῖσι τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίθεσθαι καὶ καθαρπάζειν· ἀφ' οὗ δὴ πάντα τὸν πολυπράγμονα, καὶ κατακούειν ἐπιχειροῦντα τῶν λάθρα καὶ ἐν ἀποῤῥήτῳ διαλεγομένων, Κωρυκαῖον καλοῦμεν· καὶ ἐν παροιμίᾳ φαμέν·

Τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο,

ὅταν δοκῇ τις πράττειν δι' ἀποῤῥήτων, ἢ [5] λαλεῖν, μὴ λανθάνῃ δὲ διὰ τοὺς κατασκοποῦντας, καὶ φιλοπευστοῦντας τὰ μὴ προσήκοντα.

§. 33.

ex fuis i. e. Ven. 2. notat ἐν ἀποῤῥήτοις. Tum Erafmus c. l. locum mutilum fic explendum putat: ἐν ἀποῤῥήτῳ πραττομένων καὶ διαλεγομένων, praeter codices et rem ipfam. Cf. quae contra monuit Stephanus c. l. Poft ἐπιχειροῦνται vitium eft ed. Aldinae, notatum a Victorio in margine fui exemplaris, ab Hoppero et Xylandro negligenter redditum.

5) Cafaubonn. i. e. Venet. 2. λαθεῖν, quam lectionem ipfe ita ferri poffe cenfet, ut vulgatam malit. Poft λανθάνῃ deeft δὲ in Medic. 3. Parif. eo fervato vult λανθάνει. Vulgata bene habet.

fe, et aufcultaffe clanculum, quid ii veherent, ac quo navigarent: deinde in unum coiviffe, ac navigantes adortos, praedam abftuliffe. Hinc receptum, ut curiofus quisque et qui fibi ftudio duceret, clanculum et in occulto colloquentes inaudire, Corycaeus appellaretur: et in proverbio dicamus,

Nimirum et hocce Corycaeus inaudiit:

cum quis arcanum fe aliquid agere, aut dicere opinans, non fallit eos, qui ad fe nihil pertinentia explorare ftudent.

§. 33.

§. 33. Ionia.

Μετὰ δὲ Κώρυκον Ἁλόννησος νησίον· εἶτα τὸ [1] Ἄργεννον, ἄκρα τῆς Ἐρυθραίας, πλησιάζουσα μάλιϛα τῷ Χίων Ποσειδίῳ, ποιοῦντι πορθμὸν ὅσον ἑξήκοντα ϛαδίων. Μεταξὺ δὲ τῶν Ἐρυθρῶν καὶ τοῦ ὑποκειμένου Μίμας ἐϛὶν ὄρος ὑψηλὸν, εὔθηρον, πολύδενδρον· εἶτα κώμη Κυβελία καὶ ἄκρα Μέλαινα καλουμένη, μύλων ἔχουσα λατόμιον. p. 645.

§. 34.

1) Parif. Ἄργενον, quod reddit vetus interpres. Et fic Thucyd. 8, 34. mutata etiam litera fcribit Ἄργινον. Ἄργεννον tamen fcribunt etiam Stephanus et Ptolemaeus. Tum Κυβελία volunt Medic. 3. 4. Parif. uti et fcribit vetus interpres; editiones Κυβελλία; a Stephano commemoratur Κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Cum penultima in his faepe variari foleat, fecutus tantum fum codices in fimplici λ. Plura dabit Hemfterhuf. ad Luciani judicium vocalium c. 7.

§. 33.

Corycum Halonnefus fequitur, parva infula: deinde Argennum eft, promontorium Erythraeae, accedens maxime ad Chiorum Pofidium, et fretum cum eo conficiens LX circiter ftadiorum. Inter Erythras et praecipitem, quem dixi, locum, Mimas eft, mons excelfus, feris abundans et arboribus: inde pagus Cybelia, et promontorium Melaena, (*nigrum*) ubi molares lapides exfcinduntur.

§. 34.

Ionia.

§. 34.

Ἐκ δ' Ἐρυθρῶν [1] Σίβυλλά ἐστιν ἔνθους καὶ μαντικὴ γυνὴ τῶν ἀρχαίων τις· κατ' Ἀλέξανδρον δὲ ἄλλη ἦν τὸν αὐτὸν τρόπον μαντική, καλουμένη Ἀθηναῒς, ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ καθ' ἡμᾶς Ἡρακλείδης Ἡρόφιλος ἰατρὸς, συσχολαστὴς Ἀπολλωνίου τοῦ Μυός.

§. 35.

Ἡ δὲ Χίος τὸν μὲν περίπλουν ἐστὶ σαδίων [1] ἐννακοσίων παρὰ γῆν φερομένῳ· πόλιν δ' ἔχει εὐλίμενον καὶ ναύσαθμον ναυσὶν ὀγδοήκοντα. Ἐν δὲ τῷ περίπλῳ

1) Parif. Σίβυλλα. Tum Medic. 3. 4. Parif. Ἡρόφιλος, uti ex fuo codice retulit vetus interpres. Quam nominis fcripturam veram evincunt Plin. 11, 88. f. 37. et alibi, Plutarchus de placitis philof. 4, 22. 5, 2. Celfus 5, 1. alii. Cf. Schweighaeufer. ad Athen. 15, 38. et Sprengel Beyträge zur Gefch. der Medicin T. 1. P. 2. p. 80. Vulgo Ἡροφίλιος, quod tamen invexit editio Cafauboni.

1) Medic. 3. ἐννακοσίῳ, Medic. 4. ἐνακοσίων. Tum Venet. 1. 2. δεξιᾷ, quod vulgatam non tollit.

§. 34.

Erythris nata fuit prifcis temporibus Sibylla, mulier fatidica et divino furore incitata. Alexandri etiam tempore alia fuit ibidem orta, et itidem vates: noftro tempore Heraclides Herophilus medicus, fcholae focius Apollonio, qui Mys (*id eft Mus*) cognominabatur.

§. 35.

Chii ambitus, fi quis litus legat, ftadiorum eft ɪↄcccc. urbem habet bono portu inftructam, et ftationem navium XXC. capacem. Si ab

πλῷ δεξιὰν τὴν νῆσον ἔχοντι ἀπὸ τῆς πόλεως, πρῶτον μὲν ἐστι τὸ Ποσείδιον, εἶτα [2] Φάναι, λιμὴν βαθὺς, καὶ νεὼς Ἀπόλλωνος, καὶ ἄλσος φοινίκων· εἶτα Νότιον, ὕφορμος αἰγιαλός· εἶτα Λαΐους, καὶ οὗτος ὕφορμος αἰγιαλὸς, ὅθεν εἰς τὴν πόλιν ἑξήκοντα σταδίων ἰσθμός· περίπλους δὲ τριακοσίων ἑξήκοντα, ὃν ἐπήλθομεν. Εἶτα Μέλαινα ἄκρα, καθ' ἣν τὰ Ψύρα νῆσος ἀπὸ [3] πεντήκοντα σταδίων τῆς ἄκρας, ὑψηλὴ, Chius.

2) Quod a Stephano, Ptolemaeo (Phanaea) Chii promontorium ſic vocatur, Strabonem forte ſcripſiſſe putat Caſaubonus Φάναι καὶ λιμήν. Poterat addere Livium 44, 28, 8. At quo minus laceſſatur vulgata lectio, prohibet idem Livius, qui 36, 43, 11. Phanas Chiorum portum vocat, ubi cf. Drakenborchius de explicatione, qui hinc etiam Caſauboni lectionem rejicit. Pro Νότιον Medic. 4. adfert Νότιος. Verba ſequentia εἶτα — αἰγιαλὸς ex codicibus ſuis addidit Caſaubonus, quibus et mei adſentiuntur. At vocem Λαΐους ſuſpectam habet. Vetus interpres, qui haec etiam agnoſcit, *Leus.*

3) Vetus interpres legit, certe vertit ἑξήκοντα. Sed in πεντήκοντα perſtant omnes codices. Antea τάψηρα conjuncte et vitioſe adfert Pariſ. Quod poſt ſequitur ἀλίμενος, tuentur omnes codices et ex Noſtro aperte refert Stephanus ſ. v. Ἀρουσία, uti in ſuo codice legiſſe videtur. Aliquantum ab his

ab urbe inſulam circumvehare, eam ad dextram habens, primo eſt Poſidium: deinde Phanae, portus profundus, et templum Apollinis, ac palmarum lucus: deinde Notium, litus ſtationi aptum: deinde Laius, litus pariter ſtationi aptum, unde ad urbem iſthmus eſt LX ſtadiorum, circumnavigatio (quam diximus) CCC. Poſt Melaena, promontorium, juxta quod Pſyra, inſula ſublimis, ſtadia diſtans L. urbem

Chius. λή, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα· κύκλος δὲ τῆς νήσου τετταράκοντα στάδιοι. Εἶθ' ἡ Ἀριουσία χώρα, τραχεῖα καὶ ἀλίμενος, σταδίων ὅσον τριακοσίων, οἶνον ἄριστον φέρουσα τῶν Ἑλληνικῶν. Εἶτα τὸ Πελιναῖον ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐν τῇ νήσῳ. Ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ λατόμιον μαρμάρου λίθου. Ἄνδρες δὲ Χῖοι γεγόνασιν ἐλλόγιμοι, Ἴων τε ὁ τραγικὸς, καὶ Θεόπομπος ὁ συγγραφεὺς, καὶ Θεόκριτος ὁ σοφιστής· οὗτοι δὲ καὶ ἀντεπολιτεύσαντο ἀλλήλοις. Ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ [4] Ὁμήρου Χῖοι, μαρτύριον μὲν τοὺς Ὁμηρίδας

his recedit conjectura, quam in notis ad Ἑλληνικὰ p. 350. propoſuit Siebelis, ἡλιόβολος. Nec habet vulgata lectio, quod huic regioni repugnet. Rectius in proxima voce τριακοσίων haeſit Berkelius ad Stephanum p. 173. quia totum Chii ambitum antea fecit Strabo 900 ſtadiorum. Aptius eſt, quod Stephanus refert, τριάκοντα, et parum abeſt, quin recipiam. Paullo inferius lepido errore Aldus Χίλιοι, quod ſerva opera repetiit Hopperus.

4) Medic. 3. Χῖοι Ὁμήρου. In ſeq. pro μὲν Pariſ. edd. Aldi, Hopperi μετὰ, Caſauboniani κατά. Totum locum Venet. 2. ſic exhibet: ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ ἀλλήλοις Χῖοι περὶ Ὁμήρου· μαρτύριον κατὰ τοὺς Ὁμηρίδας. Tractavit hunc locum olim

bem ejusdem nominis habens, ambitum ſtadiorum XL. Deinde Ariuſius ager, aſper et importuoſus, ſtadiorum fere CCC. vinum ferens omnium Graecanicorum optimum. Tum Pelinaeus mons, omnium ejus inſulae altiſſimus. Habet haec inſula etiam ſecturam marmoris. Viri illuſtres Chii fuerunt Ion, tragoediae, Theopompus, hiſtoriae ſcriptor, et Theocritus ſophiſta: hi quidem etiam de rep. gerenda concertaverunt. Homerum quoque Chii ſibi vindicant,

δας καλουμένους, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐκείνου γένους, προχειριζόμενοι, ὧν καὶ Πίνδαρος μέμνηται· Chius.

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι
Ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοί.

Ἐκέκτηντο δὲ καὶ ναυτικόν ποτε Χίοι, καὶ ἀνθήπτοντο τῆς κατὰ θάλατταν ἀρχῆς καὶ ἐλευθερίας. Ἐκ Χίου δ' ἐς Λέσβον νότῳ τετρακόσιοί που στάδιοι.

§. 36.

Ἐκ δὲ τοῦ ἀποκρήμνου [1] Χύτριόν ἐστι τόπος, ἐν ᾧ πρότερον ἵδρυντο Κλαζομεναί· εἶθ' ἡ νῦν πόλις, νησία

olim Salmasius ad Solinum p. m. 607. post Politus ad Eustathium in Homerum T. 1. p. 9. a quo haec verba repetuntur, omisso tamen μέν. Ille κατὰ τοὺς Ὁμ. mutat in καὶ τοὺς Ὁμ. hic vulgatam μὲν τ. Ὁ. retinendam censet, cui et ego adsentior. Sensus enim est, a Chiis Homeridas ex genere et familia Homeri proferri. In versu Pindarico περ omittit Medic. 4. ut antea δὲ post ἀπὸ Medic. 3. 4. Paris. hic etiam in sequ. post ἀνθήπτοντο. Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. mollius καὶ ἀνθήπτοντο τῆς, quod reddidi. Denique Medic. 3. 4. εἰς Λέσβον. Sed nec ἐς respuit usus Strabonis.

1) Sic omnes libri. Aristoteles tamen politic. 5, 3. vocat

dicant, argumento Homeridarum, qui e stirpe Homeri sunt: horum et Pindarus meminit:

Unde et Homeridae
Sutilium cantores carminum.

Classem quoque aliquando habuerunt Chii, et imperium maris libertatemque attentaverunt. A Chio ad Lesbum navigatio est cccc fere stadiorum.

§. 36.

Pone praeruptum illum locum Chytrium est, ubi quondam sitae fuerunt Clazomenae. Hae, ut nunc sunt,

Chius. νησία ἔχουσα προκείμενα ὀκτὼ γεωργούμενα. Κλαζομένιος δ' ἦν ἀνὴρ ἐπιφανὴς Ἀναξαγόρας ὁ φυσικὸς, Ἀναξιμένους ὁμιλητὴς τοῦ Μιλησίου· διήκουσαν δὲ τούτου Ἀρχέλαος ὁ φυσικὸς, καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής. Εἶθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ θερμὰ ὕδατα· καὶ ὁ Σμυρναίων κόλπος, καὶ ἡ πόλις.

§. 37.

p. 646. Ἑξῆς δὲ ἄλλος κόλπος, ἐν ᾧ ἡ παλαιὰ Σμύρνα, ἀπὸ εἴκοσι σταδίων τῆς νῦν. Λυδῶν δὲ κατασπασάντων τὴν Σμύρναν, περὶ τετρακόσια ἔτη διετέλεσεν οἰκουμένη κωμηδόν· εἶτα ἀνήγειρεν αὐτὴν Ἀντίγονος, καὶ μετὰ ταῦτα Λυσίμαχος, καὶ νῦν ἐστι καλλίστη[1] πα-

cat Χύτρον, Stephanus Χυτόν. Pro ἐν ᾧ Medic. 3. et Parif dant ὃ, Medic. 4. οὗ, edd. ante Cafaubonum fimpliciter ᾧ. In fequ. ἦν ante ἀνὴρ deeft in Medic. 4. Tum fecutus Medic. 3. 4. et veterem interpretem pro διήκουσε dedi διήκουσαν.

funt, fequuntur: fitaeque ante urbem octo minutae infulae, quarum ager colitur. Clazomenius illuftris vir fuit Anaxagoras Phyficus, Anaximenis Milefii difcipulus: hunc audiverunt Archelaus Phyficus, et Euripides poëta. Sequitur Apollinis fanum, et aquae calidae: tum finus Smyrnaeus, et ipfa Smyrna.

§. 37.

Inde alius finus, in quo vetus Smyrna, XX ftadiis a nova. Cum Lydi Smyrnam diruiffent, per CCCC exinde annos per pagos habitatum ibi fuit: inftauravit deinde urbem Antigonus, ac poftea Lyfimachus.

[1] πασῶν· μέρος μέν τι ἔχουσα ἐπ' ὄρει τετειχισμένον, τὸ δὲ πλέον ἐν πεδίῳ πρὸς τῷ λιμένι, καὶ πρὸς τῷ Μητρώῳ, καὶ πρὸς τῷ γυμνασίῳ. Ἔϛι δ' ἡ ῥυμοτομία διάφορος ἐπ' εὐθειῶν εἰς δύναμιν· καὶ αἱ ὁδοὶ λιθόϛρωτοι, ϛοαί τε μεγάλαι τετράγωνοι, ἐπίπεδοί τε, καὶ ὑπερῷοι· ἔϛι δὲ καὶ βιβλιοθήκη, καὶ τὸ Ὁμήρειον, ϛοὰ τετράγωνος, ἔχουσα νεὼν Ὁμήρου καὶ ξόανον· [2] μεταποιοῦνται γὰρ καὶ οὗτοι διαφερόντως τοῦ ποιητοῦ· καὶ δὴ καὶ νόμισμά τι χαλκοῦν παρ' αὐτοῖς Ὁμήρειον λέγεται. Ῥεῖ δὲ πλησίον τοῦ τείχους ὁ Μέλης ποταμός. Ἔϛι δὲ πρὸς τῇ ἄλλῃ Smyrna.

 κατα-

1) Medic. 3. 4. Parif. τῶν πασῶν. Sic Medic. 4. poftea ἐν τῷ πεδίῳ. Paullo poft Ὁμήριον hic et infra volunt Medic. 3. et Parif.

2) Medic. 3. Ven. 2. Parif. μεταποιοῦνται, quod pro ἀντιποιοῦνται dedi his codicibus, uti ϛορεννύντες Medic. 3. 4. Parif. Ven. 1. 2. et Cafaubonn. pro ϛρωννύντες. Poft ὑπερύσεις Medic. 3. 4. Cafaubonus παρασκευῶν ex frequentiori linguae ufu commutat in ἀποσκευῶν, fed codices renituntur omnes.

chus. Hodie omnium eft pulcherrima: pars ejus in monte eft aedificata, major in planitie ad portum et Magnae Matris templum et gymnafium. Vici praeclare funt, quantum ejus fieri potuit, ad rectos angulos diducti: viae lapidibus inftratae: porticus magnae et quadratae, inferae et fuperae: eft et bibliotheca, et Homerium, fcilicet porticus quadrata templum habens Homeri et fimulacrum. Nam Smyrnaei quoque Homerum fibi acriter vindicant: et nomifma quoddam aereum apud eos Homereum vocatur. Prope muros labitur Meles fluvius. Praeter reli-

Smyrna. κατασκευῇ τῆς πόλεως καὶ λιμὴν κλειστός. Ἓν δ' ἐλάττωμα τῶν ἀρχιτεκτόνων οὐ μικρὸν, ὅτι τὰς ὁδοὺς στρωννύντες, ὑποῤῥύσεις οὐκ ἔδωκαν αὐταῖς, ἀλλ' ἐπιπολάζει τὰ σκύβαλα, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ὄμβροις ἐπαφιεμένων τῶν παρασκευῶν. Ἐνταῦθα Δολοβέλλας Τρεβώνιον ἐκπολιορκήσας ἀνεῖλεν, ἕνα τῶν δολοφονησάντων Καίσαρα, τὸν θεὸν, καὶ τῆς πόλεως παρέλυσε πολλὰ μέρη.

§. 38.

Μετὰ δὲ Σμύρναν αἱ Λεῦκαι πολίχνιον, ὃ ἀπέστησεν Ἀριστόνικος μετὰ τὴν Ἀττάλου, τοῦ Φιλομήτορος, τελευτὴν, δοκῶν τοῦ γένους εἶναι [1] τοῦ τῶν βασι-

1) Deest τοῦ in Medic. 4. Pro Ἐφεσίων Venetus uterque ponit Ἐφεσίας et pro ἰὼν Medic. 3. 4. ἀνιὼν, quod non displicet. Tum διὰ ταχέων Venet. 2. mutat in διὰ ταχέως. Cum Medic. 3. 4. reposui ἀπόρων τε ἀνθρώπων καὶ δούλων. Alii, ut vulgo, ἀπόρων καὶ δούλων ἀνθρώπων, etsi posterius etiam recte dici posse scio, ut apud Andocidem p. 86. ed. Reisk.

reliquum urbis apparatum portus etiam est, qui claudi potest. Unum hoc non leve est architectorum peccatum, quod, cum vias sternerent, non fecere cloacas: quo factum, ut stercora superfluitent, maxime imbribus decidentibus, repositoriis ea dimittentibus. Ibi Dolabella Trebonium obsidione captum interfecit, unum de percussoribus divi Caesaris: multasque urbis partes dejecit.

§. 38.

Post Smyrnam sunt Leucae oppidulum, quod ad defectionem pertraxit Aristonicus post Attali Philometoris mortem, regia se stirpe natum autumans, et sibi

βασιλέων, καὶ διανοούμενος εἰς ἑαυτὸν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν· ἐντεῦθεν μὲν οὖν ἐξέπεσεν ἡττηθεὶς ναυμαχίᾳ περὶ τὴν Κυμαίαν ὑπὸ Ἐφεσίων· εἰς δὲ τὴν μεσόγαιαν ἰὼν, ἤθροισε διὰ ταχέων πλῆθος ἀπόρων τε ἀνθρώπων καὶ δούλων, ἐπ' ἐλευθερίᾳ κατακεκλημένων, οὓς Ἡλιοπολίτας ἐκάλεσε. Πρῶτον μὲν οὖν παρεισέπεσεν εἰς [2] Θυάτειρα, εἶτ' Ἀπολλωνίδα ἔσχεν, εἶτ' ἄλλων ἐφίετο φρουρίων. Οὐ πολὺν δὲ διεγένετο χρόνον, ἀλλ' εὐθὺς αἵ τε πόλεις ἔπεμψαν πλῆθος, καὶ Νικομήδης ὁ Βιθυνὸς ἐπεκούρησε, καὶ οἱ τῶν Καπ- Leucae.

2) Sic recte libri omnes, et errat Glareanus ad Liv. 37, 44, 4. qui malit Θυάτειραν. Contra Ἀπολλωνίδα omnes codices cum vetere interprete flagitant, quod rejicere non potui. Vulgo edd. Ἀπολλωνιάδα. In sequ. Medic. 4. ex correctione quidem Περπέννας, uti post; edd. ante Casaubonum Περπένας in utroque loco. Prius expressit vetus interpres et Latinorum auctorum libri ferunt. At recte alii codices efferunt, de quo cf. notata ad Eutropium 4, 20. s. 9. et praeterea Dukerus ad Flor. 2, 20, 6. et Oudendorp. ad Frontin. 2, 5, 32. Pro ζωγρείᾳ ex Medic. 3. 4. Paris. dedi, ut alibi, ζωγρίᾳ. V. ad lib. 12. p. m. 223. Κράσος hic et infra exhibet Medic. 3. Tum edd. ante Casaubonum εἰς μάχην.

sibi regnum vindicare studens. Inde autem est ejectus, cum eum Ephesii apud Cumam navali pugna vicissent. Profectus autem in mediterranea, celeriter multitudinem pauperum et servorum, ad libertatem evocatorum, coëgit, quos Heliopolitas appellavit. Ac primum Thyatira invasit, deinde Apollonidem occupavit, post alia adortus est castella. Non duravit autem diu, sed statim contra eum urbes copias miserunt, et Nicomedes Bithynus ac Cappa-

Leucae. Καππαδόκων βασιλεῖς. Ἔπειτα πρέσβεις Ῥωμαίων πέντε ἧκον, καὶ μετὰ ταῦτα στρατεία καὶ ὕπατος Πόπλιος Κράσσος· καὶ μετὰ ταῦτα Μάρκος Περπέρνας, ὃς καὶ κατέλυσε τὸν πόλεμον, ζωγρίᾳ λαβὼν τὸν Ἀριστόνικον, καὶ ἀναπέμψας εἰς Ῥώμην. Ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατέστρεψε τὸν βίον, Περπέρναν δὲ νόσος διέφθειρε, Κράσσος δὲ περὶ Λεύκας, ἐπιθεμένων τινῶν, ἔπεσεν ἐν μάχῃ. [3] Μάνιος δὲ Ἀκύλλιος, ἐπελθὼν ὕπατος μετὰ δέκα πρεσβευτῶν, διέταξε τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὸ νῦν ἔτι συμμένον
p. 647. τῆς πολιτείας σχῆμα. Μετὰ δὲ Λεύκας [4] Φώκαια ἐ-

3) Sic libri omnes ſcripti et ante Caſaubonum editi qui male mutavit in Μάρκος. Μάνιος enim probant faſti Capitolini et praeterea auctores multi Latini, etſi utriusque vocis commutatio valde eſt frequens. Cf. quae de Aquillio monuerunt Voſſius ad Vellej. 2, 4. qui ſimul Caſaubonum reprehendit, et viri docti ad Iuſtin. 36, 4, 10. ut praeteream alios. Pro δὲ, ut ſolet, Medic. 3. 4. δ', ſed male Xylander καί.

4) Medic. 3. 4. Pariſ. et edd. ante Xylandrum Φωκέα quae eſt antiquior ſcriptura in numis obvia, ſed a Strabo-ni

Cappadocum reges contra eum auxilia tulerunt. Quinque deinde Romani venerunt legati, et poſt hos exercitus cum P. Craſſo conſule: et poſt hunc M. Perperna, qui et bellum confecit, capto et Romam miſſo Ariſtonico. Hic quidem in carcere mortuus eſt, Perperna morbo exſtinctus, Craſſus, juxta Leucas inſidiis quorundam exceptus, in pugna cecidit. Supervenit M'. Aquilius, conſul, cum decem legatis, et provinciam in hanc, quae nunc exſtat, formam redegit. Poſt Leucas Phocaea eſt in ſinu: de qu-

ἐν κόλπῳ. Περὶ δὲ ταύτης εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ Μασσαλίας λόγῳ. Εἶθ' οἱ ὅροι τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Αἰολέων. Εἴρηται δὲ καὶ περὶ τούτων. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Ἰωνικῆς παραλίας λοιπά ἐστι τὰ περὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξ Ἐφέσου μέχρι Ἀντιοχείας καὶ τοῦ Μαιάνδρου. Ἔστι δὲ καὶ τὰ χωρία ταῦτα Λυδοῖς καὶ Καρσὶν ἐπίμικτα καὶ τοῖς Ἕλλησι. Magnesia.

§. 39.

Πρώτη δ' ἐστὶν ἐξ Ἐφέσου Μαγνησία, πόλις Αἰολὶς, λεγομένη δὲ ἐπὶ Μαιάνδρῳ· πλησίον γὰρ αὐτοῦ ἵδρυται· πολὺ δὲ πλησιαίτερον ὁ Ληθαῖος ἐμβάλλων εἰς τὸν Μαίανδρον, τὴν δ' ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ [1]Πακτύου, τοῦ τῶν Ἐφεσίων ὄρους· ἕτερος δ' ἐστὶ Ληθαῖος

nis ufu aliena. Ne acta agam, cf. notata ad Melam Vol. 2. P. 1. p. 537. In fequ. ut alibi, Medic. 3. 4. μέχρις.

1) Medic. 3. 4. edd. ante Xylandrum Πακτίου; alii, ut fupra p. 636. extr. Πακτύου. A voce Ληθαῖος Mofcov. lacuna interpellatus narrationem inftaurat, et primum Τρίκην adfert ex iis, quae diverfa habet.

qua diximus in defcriptione Maffiliae. Sequuntur confinia Ioniae et Aeolidis: ea quoque explicata. Iam in mediterraneis Ioniae maritimae reftant, quae in via funt ab Ephefo Antiocheam ufque et Maeandrum. Hanc quoque regionem Lydi, Cares et Graeci permixtim habent.

§. 39.

Prima ab Ephefo eft Magnefia, Aeolica urbs, quae ad Maeandrum cognomento dicitur: vicina eft enim Maeandro: fed vicinior urbi Lethaeus fluvius, qui a Pactya, Ephefiorum monte, ortus in Maeandrum influit. Alius eft

Magnesia. θαῖος ὁ ἐν Γορτύνῃ, καὶ ὁ περὶ Τρίκκην, ἐφ' ᾧ ὁ Ἀσκληπιὸς γεννηθῆναι λέγεται, καὶ ἔτι ἐν τοῖς [2] Ἑσπερίταις Λίβυσι. Κεῖται δ' ἐν πεδίῳ, πρὸς ὄρει καλουμένῳ Θώρακι ἡ πόλις, ἐφ' ᾧ σταυρωθῆναί φασι [3] Δαφίταν τὸν γραμματικὸν, λοιδορήσαντα τοὺς βασιλέας διὰ στίχου·

Πορ-

2) Sic omnes libri. Cum vero Ἑῷοι, quod inde consequatur, nusquam occurrant, at Iberes alii occidui dicantur, alii orientales, Casaubonus emendat τοῖς Ἑσπερίταις Ἴβηρσι, etsi post in viam redit, memor Libyum Hesperiorum ad Atlantem montem. Nempe Ἑσπερῖται Λίβυες, etiam passim Εὐεσπερῖται, sunt Hesperidum incolae et Ληθαῖος fluvius idem est, quem alii vocant Λήθωνα, seu Λάθωνα, uti discitur ex ipso Strabone lib. 17. p. 836. f. Hinc recte viri docti plures hanc Casauboni emendationem repulerunt et veram rationem vulgatae lectionis exposuerunt. Cf. Kuhn. ad Pausan. 4, 26. p. 342. Vossius ad Melam 1, 8, 2. Harduin. ad Plin. 5, 5. Wesseling. ad Herodot. 4, 171. et quae notavi ad Melam Vol. 3. P. 1. p. 209.

3) Casaubonus ex veteribus quibusdam libris adfert Δαφιταῖον, ex meis Ven. 2. Δαφίτανον, reliqui cum epitome p. 187. ed. Hudf. in Δαφίταν consentiunt, quod sua auctoritate tuetur Cicero de fato c. 3. et Anthologia T. 2. p. 39. ed. Iac. ubi exstat ejus programma. Non igitur morantur Suidas h. v. Hesychius Milesius p. m. 10. h. v. Eudocia in Violario p. 132. ed. Villoif. et Valer. Max. 1, 8. ext. 8. qui per δ efferunt. In fine Θώρηκα vult Moscov.

est Lethaeus amnis apud Gortynam, alius apud Triccam, ad quem Aesculapius dicitur natus, et alius apud Hesperitas, seu occiduos, Afros. Urbs sita est in campo ad montem, cui nomen Thorax, in quo ferunt in crucem actum Daphitam grammaticum, quod hoc carmine Pergamenos reges incessisset:

Purpu-

Πορφύρεοι μώλωπες, ἀπορρινήματα γάζης Magnesia.
Λυσιμάχου, Λυδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίης.

Καὶ λόγιον δ' ἐκπεσεῖν αὐτῷ λέγεται, φυλάττεσθαι τὸν Θώρακα.

§. 40.

Δοκοῦσι δ' εἶναι Μάγνητες Δελφῶν ἀπόγονοι, τῶν ἐποικησάντων τὰ Δίδυμα ὄρη ἐν Θετταλίᾳ, περὶ ὧν φησιν Ἡσίοδος·

[1] Ἢ οἵη Διδύμους ἱεροὺς ναίουσα κολωνοὺς,
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἄντ' Ἀμύροιο,
Νίψατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμής.

Ἐνταῦθα δ' ἦν καὶ τὸ τῆς [2] Δινδυμήνης ἱερὸν μητρὸς

1) Medic. 3. 4. οἵη. Moſcov. Pariſ. Ἀνταμύροιο. Tum Pariſ. βιάδος amputata prima ſyllaba. Alias varietates notavi ad lib. 9. p. m. 665. ubi iidem verſus adpoſiti leguntur.

2) Medic. 4. Δινδυμίνης. Tum Moſcov. ἱεράσασθαι et τοῦ Θεμιστοκλέους, et pro οὐκ ἔστι Pariſ. οὐκέτι. Quod poſtea monet Caſaubonus, Xylandrum dediſſe Λευκοφρύνης, ſpectat unice ejus interpretationem. Pro σηκοῦ in ſeq. Medic. 3. ναοῦ.

Purpureae vibices, ſcobs limataque gazae
Lyſimachi, Lydos et Phrygiam regitis.

Et ferunt oraculum excidiſſe, quo jubebatur ſibi a Thorace cavere.

§. 40.

Magnetes videntur poſteritas eſſe Delphorum, qui Didymos montes in Theſſalia habitaverunt, de quibus Heſiodus:

Aut qualis ſacros Didymos colit inclyta colles
Dotium apud campumque, feracem Amyrumque Lyaei
Virgo intacta, pedes Boebeide quae lavit unda.

Hic fuit etiam Dindymenes templum matris deum: ejus

Magnesia. θεῶν· ἱερᾶσθαι δ' αὐτοῦ τὴν Θεμιστοκλέους γυναῖκα, οἱ δὲ θυγατέρα παραδιδόασι· νῦν δ' οὐκ ἔστι τὸ ἱερὸν, διὰ τὸ τὴν πόλιν εἰς ἄλλον μετῳκίσθαι τόπον· ἐν δὲ τῇ νῦν πόλει τὸ τῆς Λευκοφρυήνης ἱερόν ἐστιν Ἀρτέμιδος, ὃ τῷ μὲν μεγέθει τοῦ ναοῦ καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀναθημάτων λείπεται τοῦ ἐν Ἐφέσῳ· τῇ δ' εὐρυθμίᾳ καὶ τῇ τέχνῃ τῇ περὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ σηκοῦ πολὺ διαφέρει· καὶ τῷ μεγέθει [3] ὑπεραίρει πάντας τοὺς ἐν Ἀσίᾳ πλὴν δυοῖν, τοῦ ἐν Ἐφέσῳ, καὶ τοῦ ἐν Διδύμοις. [4] Καὶ τὸ παλαιὸν δὲ συνέβη τοῖς Μάγνη-

3) Sic omnes libri fcripti, pro quo Aldo auctore locum obtinuerat ὑπερφέρει. Tum alio ordine Mofcov. πάντας ὑπεραίρει et deinceps cum Parif. ut alibi δυεῖν.

4) Καὶ deeft in Medic. 4. Poft ἀναλωθῆναι Cafauboniani i. e. Ven. 2. pro ἀναιρεθῆναι. Poft Mofcov. τὸ δ' ἑξῆς ἔτι. Voci Ἐφεσίους articulum praemittunt Medic. 3. 4. et Parif. In proximo Archilochi verfu vocem θᾶσσον, quam objiciunt editiones, recte fufpectam habet Cafaubonus, uti omnino ille verfus aperte claudicat, quod jam notaverat Xylander. Codices pro θᾶσσον fubminiftrant Medic. 3. θείων, Ven. 2. Mofcov. Parif. θάσσων, quibus adjuvatur emendatio Tyrwhitti

ejus antiftitam fuiffe quidam uxorem, alii filiam Themiftoclis tradunt. Nunc templum non exftat, urbe alio translata. In ea, quae hodie eft, Smyrna fanum Dianae Leucophryenes: magnitudine quidem templi et multitudine donariorum Ephefio cedens: concinnitate autem et artificiofa delubri ftructura longe fuperius, magnitudine etiam omnia Afiatica fuperat, duobus exceptis, Ephefio et quod Didymis eft. Antiquitus evenit Magnetibus, ut funditus

Μάγνησιν ὑπὸ Τρηρῶν ἄρδην ἀναιρεθῆναι, Κιμμερικοῦ ἔθνους, εὐτυχήσαντες πολὺν χρόνον· τῷ δ' ἑξῆς ἔτει Μιλησίους κατασχεῖν τὸν τόπον. Καλλῖνος μὲν οὖν ὡς εὐτυχούντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται, καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ. Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφοράν· Magnesia.

Κλαίειν τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά·

ἐξ οὗ καὶ τὸ νεώτερον εἶναι τοῦ Καλλίνου τεκμαίρεσθαι πάρεστιν. Ἄλλης δέ τινος ἐφόδου τῶν Κιμμερίων μέμνηται πρεσβυτέρας ὁ Καλλῖνος, ἐπὰν φῇ· p. 648.

Νῦν

whitti in conjecturis in Strabonem p. m. 55. κλαίειν τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακὰ, quam quidem excepi. Videtur tamen excidiſſe quod verſum indicet, ὅταν φῇ, vel ſimile aliquid. Poſt pro νεώτερον Medic. 4. νεώτερα, et τοῦ Καλλίνου idem cum Moſcov. et Pariſ. τὸν Καλλῖνον Medic. 3. Addidi igitur τοῦ. Poſt Moſcov. Κιλλῖνον, parum ſibi conſtans.

ditus a Treribus delerentur, gente Cimbrica, quae diu laetis uſa eſt ſucceſſibus. Deinceps Mileſii locum obtinuerunt. Callinus quidem ita meminit Magnetum, ut qui rebus adhuc ſecundis uterentur, et in bello contra Epheſios rem feliciter gererent. Archilochus videtur jam cognitam habuiſſe eorum calamitatem:

Plorare Thaſiorum, mala haud Magneſiae:

unde etiam colligi poteſt, fuiſſe eum Callino poſteriorem. Aliam antiquiorem impreſſionem Cimmeriorum Callinus memorat, his verbis:

At

Magnesia.

Νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται [5] ὀβριμοέργων·
ἐν ᾗ τὴν Σάρδεων ἅλωσιν δηλοῖ.

§. 41.

Ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Μάγνητες, Ἡγησίας τε ὁ ῥήτωρ, ὃς ἦρξε μάλιστα τοῦ Ἀσιανοῦ λεγομένου [1] ζήλου, παραφθείρας τὸ καθεστηκὸς ἔθος τὸ

5) Medic. 3. ὀμβριμοεργής; Medic. 4. et ante Xylandrum editiones ὄμβριμος ἔργων; Parif. Mofcov. ὄβριμος ἔργων; inde a Xylandro edd. ὀμβριμοέργων, quam vocem Homericam fic retinui, ut eliderem μ, quam veriorem fcripturam cenfent. V. Villoifon. ad Apollonii Lex. Homer. p. 488. ed. Tollii. Sic in Homero variatur Il. 5, 403.

1) Sic codices mei omnes, et editiones ante Xylandrum, qui mutavit in στύλου, uti vertit vetus interpres. At fatis docet verbum λεγομένου, fingulari rem nomine fuiffe notatam, fi vel ufus admittat στύλου. Confirmat id etiam Plutarchus in Anton. c. 2. ubi plenius ἐχρῆτο δὲ τῷ καλουμένῳ μὲν Ἀσιανῷ ζήλῳ. Quare non haefitavi hanc vocem excipere, immo revocare. Tum Medic. 3. 4. Mofcov. παραφθείρας καὶ αὐτός. In terminatione nominis Σίμων ipfe Strabo moram injicit, quia mox fcribit Σῖμος. Cum in hac etiam confentiat Athenaeus 14, 3. f. 13. et ex eo Euftathius ad Homer. Odyff. 23, 143. p. m. 806. f. ne Strabo a fe difcrepet, ita dedi. Λυσιῳδοὶ pro Λισιῳδοὶ repofuit Xylander. Pro ὃς

At nunc Cimmeriorum exercitus imminet atrox:
in qua et de Sardibus captis docet.

§. 41.

Magnetes viri illuftres fuerunt Hegefianax, princeps dicendi generis, quod Afianum dicitur: cum corrupiffet receptam confuetudinem

τὸ Ἀττικόν· καὶ Σῖμος ὁ μελοποιὸς, καὶ αὐτὸς παραφθείρας τὴν τῶν προτέρων μελοποιῶν ἀγωγὴν, καὶ τὴν Σιμῳδίαν εἰσαγαγών· καθάπερ ἔτι μᾶλλον Λυσιῳδοὶ καὶ Μαγῳδοί· καὶ Κλεόμαχος ὁ πύκτης, ὃς εἰς ἔρωτα ἐμπεσὼν κιναίδου τινὸς καὶ παιδίσκης, ὑπὸ κιναίδῳ τρεφομένης, ἀπεμιμήσατο τὴν ἀγωγὴν τῶν παρὰ τοῖς κιναίδοις διαλέκτων καὶ τῆς ἠθοποιΐας· ἦρξε δὲ Σωτάδης μὲν πρῶτος τοῦ κιναιδολογεῖν· ἔπειτα Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός· ἀλλ' οὗτοι μὲν ἐν ψιλῷ λόγῳ· μετὰ μέλους [2] δὲ Λύσις, καὶ ἔτι πρότερος τούτου ὁ Σῖμος. Ἀναξήνορα δὲ, τὸν κιθαρῳδὸν, ἐξῆρε μὲν καὶ τὰ θέατρα· ἀλλ' ἔτι μάλιστα Ἀντώνιος, ὅν γε καὶ τεττάρων πόλεων ἀπέδειξε φορολό- Magnesia.

ὃς εἰς Parif. 1. Medic. 4. ὁ εἰς. Tum Mofcov. Parif. Medic. 3. 4. Venet. 1. παρὰ τοῖς, unde pro περὶ τοῖς recepi.

2) Medic. 3. μὲν Λύσις, et pro πρότερος τούτου Cafauboniani i. e. Ven. 2. πρότερος τούτων. Poft Medic. 3. Mofcov. ἱερωμένον. Proxime poft ante ἐν τῇ in Medic. 3. deeft ἡ, et in Mofcov. exciderunt verba ἐν τῷ θεάτρῳ.

tudinem Atticam. Tum Simus tibicen, qui et ipfe, vitiata priorum lyricorum confuetudine, Simodiam introduxit, ficut etiam adhuc magis Lyfiodi et Magodi. Cleomachus etiam pugil, cum in amorem incidiffet cinaedi cujusdam et ancillae, quam ille enutriebat, imitatus eft cinaedorum voces atque geftus: primus auctor cinaedici fermonis fuit Sotades: eum fecutus eft Alexander Aetolus: atque hi quidem foluta oratione. Lyfis autem carmine, et ante hunc Simus. Porro Anaxenorem, citharoedum, extulerunt quidem theatra: fed multo magis Antonius, qui milites ftipatores dedit, et tributi exacto-

Magneſia. ρολόγον, στρατιώτας αὐτῷ συστήσας. Καὶ ἡ πατρὶς δ' ἱκανῶς αὐτὸν ηὔξησε, πορφύραν ἐνδύσασα ἱερωμένην τοῦ Σωσιπόλιδος Διός· καθάπερ καὶ ἡ γραπτὴ εἰκὼν ἐμφανίζει ἡ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ἔστι δὲ καὶ χαλκῆ εἰκὼν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα·

Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
[3] Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῇ.

Οὐ στοχασάμενος δ' ὁ ἐπιγράψας, τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ δευτέρου ἔπους παρέλιπε, τοῦ πλάτους τῆς βάσεως μὴ συνεξαρκοῦντος· ὥστε τῆς πόλεως ἀμαθίαν καταγινώσκειν παρέσχε διὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὴν παρὰ τὴν γραφὴν, εἴτε τὴν ὀνομαστικὴν δέχοιτο πτῶσιν τῆς ἐσχάτης προσηγορίας, εἴτε τὴν δοτι-

3) Ita volunt cum Homero Odyſſ. 9, 4. Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Editiones, ut epitome, Τοῖον γ'. At in αὐδῇ omnes recte conſentiunt, cum in Homero legatur αὐδήν. Tum, ut alibi, Medic. 3. 4. στοχασάμενος δὲ, et pro μὴ συνεξαρκοῦντος Caſauboniani i. e. Ven. 2. οὐκ ἐξαρκ. Epitome cum edd. conſentit.

exactorem e quatuor urbibus fecit. Patria quoque ipſum haud mediocriter ornavit, purpura amiciens Iovi Soſipolidi (urbis ſervatori) conſecrata: ſicut picta in foro ejus oſtendit imago. Eſt etiam aereum ejus ſimulacrum in theatro, cui inſcripti ſunt hi verſus Homeri:

Eſt operae pretium, tales audire canentes,
Qualis hic eſt, qui voce Deos exaequat et arte.

Scriptor autem, ſpatio non ſatis conſiderato, ultimam litteram poſterioris verſus praetermiſit, cum baſis latitudo eam non admitteret: itaque civitatis inſcitiam prodidit ſcripturae ambiguitate: cum non liqueat

δοτικήν· πολλοὶ γὰρ χωρὶς τοῦ ι γράφουσι τὰς δοτικὰς, καὶ ἐκβάλλουσί γε τὸ ἔθος φυσικὴν αἰτίαν οὐκ ἔχον. Tralles.

§. 42.

Μετὰ δὲ Μαγνησίαν ἡ ἐπὶ Τράλλεις ἐστὶν ὁδὸς, ἐν ἀριστερᾷ μὲν τὴν [1] Μεσσωγίδα ἔχουσιν, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὁδῷ καὶ ἐν δεξιᾷ τὸ Μαιάνδρου πεδίον, Λυδῶν ἅμα καὶ Καρῶν νεμομένων καὶ Ἰώνων, Μιλησίων τε καὶ Μυουσίων, ἔτι δὲ Αἰολέων τῶν ἐν Μαγνησίᾳ· ὁ δ' αὐτὸς τρόπος καὶ τῆς τοποθεσίας καὶ μέχρι Νύσης

1) Sic dedi et hic pro Μεσσωγίδα, ut et infra volunt codices quidam p. 651. Tum Medic. 3. 4. Moſcov. τοῦ Μαιάνδρου. Deinceps παιδίον Pariſ. male. Μυουσίων depravant Moſcov. Pariſ. Medic. 4. Ven. 1. 2. edd. ante Xylandrum in Μυησίων. Cf. Stephanus ſ. v. Μυοῦς et Strabo infra p. 651. in. Tum praeciſo καὶ, quod nec abſens deſideretur, Medic. 3. 4. τῆς τοποθεσίας. Sed τόπος pro τρόπος vitioſe Moſcov. Nec ferri poteſt Νύσσης in Medic. 3. 4. et Moſcov. ſi, neglecto Stephano aliisque, vel ſolos numos reſpicias, etſi per σσ poſteriores Graeci efferunt. Pejus Νίσης hic et poſt ante Xylandrum.

queat, rectone an dandi caſu accipiendum ſit αυδη: multi enim absque ι dativos ſcribunt, moremque a nulla naturali cauſa profectum tollunt.

§. 42.

Poſt Magneſiam iter eſt Tralles verſus: ad laevam ejus Meſſogis eſt, ad dextram Maeandri campus, quem incolunt ſimul Lydi, Cares, Iones, Mileſii, et Myuſii, atque Aeolenſes Magneſii: eadem eſt ratio ſitus locorum Nyſam usque

Tralles. σης καὶ Ἀντιοχείας. Ἵδρυται δ' ἡ μὲν τῶν [2] Τραλλιανῶν πόλις ἐπὶ τραπεζίου τινὸς, ἄκραν ἔχοντος
p. 649. ἐρυμνήν· καὶ τὰ κύκλῳ δ' ἱκανῶς εὐερκῆ· συνοικεῖται δὲ καλῶς, εἴ τις ἄλλη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, ὑπὸ εὐπόρων ἀνθρώπων, καὶ ἀεί τινες ἐξ αὐτῶν εἰσὶν οἱ πρωτεύοντες κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, οὓς Ἀσιάρχας καλοῦσιν· ὧν Πυθόδωρός τε ἦν ἀνὴρ [3] Νυσαεὺς τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐκεῖσε μεταβεβηκὼς διὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ

2) Medic. 4. Τραλιανῶν contra alios auctores et numos. Antea recte Τράλλεις. Poſt idem κύκλῳ δέ. Ἐξ αὐτῆς pro ἐξ αὐτῶν dant Medic. 3. 4. Moſcov. In ſequ. pro ἐπαρχίαν, quod tenent omnes libri, van Dalen diſſert. 3, 3. p. 274. malebat ἱεραρχίαν, praeeunte quidem Caſaubono, qui verius ἱεραρχίαν eam ſ. ἱερωσύνην dicendam fuiſſe monuerat in notis, renitente tamen Prideaux ad marmora Oxon. n. 28. p. 93. Nempe Ἀσιάρχαι, Λυκιάρχαι (infra p. 665. in.) qui ludis, ſpectaculis in honorem Deorum editis praeſidebant; ſic dicti a dignitate praecipua, qui a ſanctitate ludorum dicebantur ἱερεῖς.

3) Moſcov. Νυσσαεὺς, Pariſ. Νησαεύς. Tum Medic. 3. 4. Moſcov. ἐκεῖσε δὲ. Pro δισχιλίων Venet. 1. χιλίων. Verba τοῦ θεοῦ, quae antea deerant, e veteribus libris primus addidit Caſaubonus. Πραθεῖσαν pro παραχθεῖσαν correxit recte Xylander, et in margine Aldini exemplaris notaverat Victorius. In ſequ. Caſaubonus vult Οὗτός τε δὴ, ut lib. 13. p. m. 463.

usque et Antiocheam. Tralles urbs eſt ſita in trapezio quodam, quod verticem habet natura munitum, ſicut et circum loca ſunt ſatis probe munita. Civibus optime frequentata eſt, ut ulla Aſianarum urbium alia, opulentis: et ſemper aliqui eorum ſunt principe in provincia loco, quos Aſiarchas appellant: de quorum numero fuit Pythodorus, qui Nyſae natus, eo commigravit ob claritatem, interque Pom-

καὶ ἐν τῇ πρὸς Πομπήϊον φιλίᾳ διαπρέπων μετ᾽ ὀλί- Tralles. γων· περιεβέβλητο δὲ καὶ οὐσίαν βασιλικὴν πλειόνων, ἢ δισχιλίων ταλάντων, ἣν ὑπὸ Καίσαρος τοῦ θεοῦ πραθεῖσαν διὰ τὴν πρὸς Πομπήϊον φιλίαν ἐξωνησάμενος, οὐχ ἧττω τοῖς παισὶ κατέλιπε· τούτου δ᾽ ἐστὶ θυγάτηρ Πυθοδωρὶς, ἡ νῦν βασιλεύουσα ἐν τῷ Πόντῳ, περὶ ἧς εἰρήκαμεν. Οὗτος δὴ καθ᾽ ἡμᾶς ἤκμασε· καὶ Μηνόδωρος, ἀνὴρ λόγιος καὶ ἄλλως σεμνὸς, καὶ βαρὺς, ἔχων τὴν ἱερωσύνην τοῦ [4] Διὸς τοῦ Λαρισσαίου· κατεστασιάσθη δ᾽ ὑπὸ τῶν Δομιτίου τοῦ Ἀηνοβάρβου φίλων, καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐκεῖνος, ὡς ἀφιστάντα τὸ ναυτικὸν, πιστεύσας τοῖς ἐνδει-

4) Mutato ordine vulgari Medic. 4. Λαρισσαίου Διός. In numis Ζεὺς Λαράσιος. V. Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 3. p. 124 At Λαρισσαίου tenent conſtanter noſtri libri. Tum Venet. 2. Δομητίου, alii cum edd. Δομετίου. Dedi aliorum etiam Graecorum exemplis confirmatus Δομιτίου. Nempe ι tranſiit in η, et hoc in ε. In Ἀνοβάρβου peccat praeterea Moſcov. Pro μετὰ τοῦτον, uti vulgo exſtat, Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. μετὰ ταῦτα. Pro Κρατίππου Medic. 3. 4. Κρατίσπου, Moſcov. Κρατίσκου.

Pompeji amicos cum paucis floruit: regiae ei fuerunt opes, ampliores duobus talentum millibus: quas cum Caeſar publicaſſet propter ejus cum Pompejo amicitiam, redemit Pythodorus, et non minores liberis ſuis reliquit. Hujus filia eſt Pythodoris, quae nunc in Ponto regnat: de qua dictum ſupra. Is ergo noſtra claruit aetate. Menodorus etiam, vir diſertus, modeſtus, ac gravis, ſacerdotio fungens Iovis Lariſſaei. Hic a factione amicorum Domitii Aënobarbi circumventus, et ab hoc necatus eſt, cum credidiſſet delatoribus, navales ab eo copias ad defectio-

Nysa. ἐνδειξαμένοις. Ἐγένοντο δὲ καὶ ῥήτορες ἐπιφανεῖς, Διονυσοκλῆς τε, καὶ μετὰ ταῦτα Δάμασος ὁ Σκόμβρος. Κτίσμα δέ φασιν εἶναι τὰς Τράλλεις Ἀργείων καὶ τινῶν Θρακῶν, ἀφ' ὧν τοὔνομα. Τυραννηθῆναι δ' ὀλίγον συνέπεσε χρόνον τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν Κρατίππου παίδων κατὰ τὰ Μιθριδατικά.

§. 43.

[1] Νῦσα δ' ἵδρυται πρὸς τῇ Μεσσωγίδι τὸ πλέον τῷ ὄρει προσανακεκλιμένη· ἔστι δ' ὥσπερ δίπολις· διαιρεῖ γὰρ αὐτὴν χαράδρα τις, ποιοῦσα φάραγγα, ἧς τὸ μὲν γέφυραν ἐπικειμένην ἔχει, συνάπτουσαν τὰς δύο πόλεις· τὸ δ' ἀμφιθεάτρῳ κεκόσμηται, κρυπτὴν [2] ἔχον τὴν ὑπόρρυσιν τῶν χαραδρωδῶν ὑδάτων· τὰ δὲ

1) Medic. 3. Moscov. Νύσσα, de quo dictum. Μεσσωγίδι post, ut alibi, posui pro Μεσωγίδι. Moscov. Μεσογίδι, Medic. 3. ut supra, μεσογαία. Cf. ad lib. 13. p. m. 481.

2) Casauboniani ἔχοντα et ἔχοντι; illud ex meis habet Venet. 2.

fectionem solicitari. Oratores etiam ibi exstiterunt insignes Dionysocles, et postea Damasus, cognomento Scombrus. Conditam urbem ab Argivis ajunt, et quibusdam Thracibus, a quibus ei nomen. Paululum temporis eam tyrannide presserunt Cratippi filii, sub tempus belli Mithridatici.

§. 43.

Nysa sub Messogide sita est, majori parte ad montem eum acclinata. Est quasi in duas divisa urbes: nam convalle quadam torrentis alveus eam distinguit: cujus una pars pontem habet, duas urbes coniungentem: altera amphitheatro ornata est, habetque cloacam, per quam occulte defluit torrentis aqua.

δὲ θεάτρῳ δύο ἄκραι, ὧν τῇ μὲν ὑπόκειται τὸ γυμνάσιον τῶν νέων, τῇ δ' ἀγορᾷ καὶ τὸ γεροντικόν· πρὸς δὲ νότον ὑποπέπτωκε τῇ πόλει τὸ πεδίον, καθάπερ καὶ ταῖς Τράλλεσιν. Nysa.

§. 44.

Ἐν δὲ τῇ ὁδῷ τῇ μεταξὺ [1] τῶν Τράλλεων καὶ τῆς Νύσης, κώμη τῶν Νυσαέων ἐστὶν οὐκ ἄπωθεν τῆς πόλεως Ἀχάρακα, ἐν ᾗ τὸ Πλουτώνιον, ἔχον καὶ ἄλσος πολυτελὲς, καὶ νεὼν Πλούτωνός τε, καὶ [2] Κόρης, καὶ τὸ Χαρώνιον ἄντρον ὑπερκείμενον τοῦ ἄλσους θαυ-

Oo 2

Venet. 2. hoc reliqui. Proximum τὴν adpendicem arcessivit.

1) Moscov. τῆς Τράλλεως, ipse secum pugnans. Deinceps Medic. 3. 4. Moscov. Νύσσης, uti mox Moscov. Medic. 4. Νυσσαέων; edd. ante Xylandrum Νισαέων. Sed de hoc supra dictum est.

2) Probabilis est conjectura Spanhemii in epistola 2. ad Morellium p. 113. qua substituit Κόρης, ex nexu quidem propter praecedens Πλουτώνιον, et confirmat ad Callimach. in Cer. v. 9. probantibus Eckhelio in doctrina numor. P. 1. Vol. 2. p. 586. et Ilgenio in opusc. philol. T. 1. p. 282. Ita enim Πλούτων καὶ Κόρη saepe conjunguntur, ut apud Pausan.

aqua. Theatrum duo habet fastigia: quorum alteri subjicitur gymnasium juniorum, alteri forum et senaculum. Versus austrum sub urbem est campus, ut et Trallibus.

§. 44.

In via inter Tralles et Nysam pagus est Nysaeorum haud procul urbe, nomine Acharaca: in eo Plutonium est lucum habens pretiosum, et templum Plutonis ac Proserpinae, et

Nysa. θαυμαστὸν [3] τῇ φύσει· λέγουσι γὰρ δὴ καὶ τοὺς νοσώδεις καὶ προσέχοντας ταῖς τῶν θεῶν τούτων θεραπείαις, φοιτᾷν ἐκεῖσε, καὶ διαιτᾶσθαι ἐν τῇ κώμῃ πλησίον τοῦ ἄντρου παρὰ τοῖς ἐμπείροις τῶν ἱερέων, οἳ ἐγκοιμῶνταί τε ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ διατάττουσιν ἐκ τῶν ὀνείρων τὰς θεραπείας. Οὗτοι δ' εἰσὶ καὶ οἱ ἐγκαλοῦντες τὴν τῶν θεῶν ἰατρείαν· ἄγουσι δὲ πολλάκις εἰς τὸ ἄντρον, καὶ ἱδρύουσι μενόντας καθ'
p. 650. ἡσυχίαν ἐκεῖ, καθάπερ ἐν φωλεῷ σιτίων χωρὶς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἰδίοις ἐνυπνίοις οἱ νοση-

Pausan. 2, 18, 3. et commune utriusque templum commemoratur v. c. apud Gruter. p. 97. n. 3. quibus respicitur θεογαμία. Hinc etiam in Nysaeorum numis Pluto Proserpinam rapiens adparet. Plura dabunt laudati auctores. Codices in vulgata quidem consentiunt praeter Medic. 3. in quo legitur Ἥρης, et Paris. in quo ex correctione quidem, satis tamen obportuna, κόρης. Sic igitur dedi. Praecedens καὶ peperit vitiatam lectionem.

3) Verba τῇ φύσει primus ex suis libris addidit Casaubonus, quibuscum praeter veterem interpretem concinunt mei. Τε post ἐγκοιμῶνται deest in Venet. 2. Μένοντας dedi ex conjectura Tyrwhitti in Strabonem p. m. 55. quam confirmat praecedens ἄγουσι.

et Charonium antrum superne loco imminens, admirabile. Aiunt morbis gravatos, et qui horum deorum curationi aliquid tribuunt, eo commeare, et victitare in pago prope antrum apud peritos sacerdotes: hos pro iis excubare, et ex somniis praescribere curationes. Hi sunt, qui etiam invocant. Adducunt autem saepius in antrum, ibique tanquam in fovea per complures dies morari jubent absque cibo. Interdum aegroti propriis somniis animum adver-

νοσηλευόμενοι προσέχουσι, μυςαγωγοῖς δ' ὅμως καὶ Nyſa. συμβούλοις ἐκείνοις χρῶνται, ὡς ἂν ἱερεῦσι· τοῖς δ' ἄλλοις ἄδυτός ἐςιν ὁ τόπος καὶ ὀλέθριος. Πανήγυρις δ' ἐν τοῖς Ἀχαράκοις συντελεῖται κατ' ἔτος· καὶ τότε μάλιςα ὁρᾷν ἐςι καὶ ἀκούειν περὶ τῶν [4] τοσούτων τοὺς πανηγυρίζοντας· τότε δὴ καὶ περὶ μεσημβρίαν ὑπολαβόντες ταῦρον οἱ ἐκ τοῦ γυμνασίου νέοι καὶ ἔφηβοι, γυμνοὶ [5] ὑπαληλιμμένοι, μετὰ σπουδῆς ἀνακομίζουσιν εἰς τὸ ἄντρον· ἀφεθεὶς δὲ, μικρὸν προσελθὼν πίπτει, καὶ ἔκπνους γίνεται.

4) Caſaubonn. Ven. 1. Medic. 4. τοιούτων. Tum Medic. 3. 4. Moſcov. τότε δὲ, et cum Moſcov. Pariſ. περὶ τὴν μεσημβρίαν. Ἐκ ante τοῦ γυμνασίου abeſt in Ven. 1.

5) Hoc verbum varie vitiant libri. Medic. 3. ἀπαλλειμένοι; edd. ante Caſaubonum ἀπαλειμμένοι; Medic. 4. ἀπαληλειμένοι; reliqui cum edd. inde a Caſaubono ἀπαληλειμμένοι, ut ſimplex apud Plutarch. in Anton. c. 12. At uſus aliorum vult ἀπαληλιμμένοι, de quo v. Fiſcher. ad Welleri Grammat. P. 2. p. 309. et quae adtulit. Sed ne ſic quidem nexus hoc verbum admittit, quippe qui deſiderat contrarium. Dedi igitur ὑπαληλιμμένοι, ex facili praepoſitionum commutatione. Tum pro προσελθὼν, quod apte dicitur, Caſaubonn. Pariſ. Moſcov. Venet. 1. 2. πρoελθών. Deinceps Moſcov. non male προπίπτει; at male Venet. 2. πίπνους γίνεται.

advertunt: tamen illis, utpote ſacerdotibus, initiatoribus et conſiliariis utentes. Aliis locus iſte inacceſſus eſt et exitioſus. Quotannis feſtivitas conventu hominum agitur Acharacis, et tunc maxime videre eſt et audire eos de his rebus, qui eo confluunt. Atque tunc circa meridiem iuvenes et ephebi e gymnaſio nudi et uncti, taurum arreptum in antrum ſtudioſe inducunt: qui dimiſſus, ubi paulum acceſſit, exanimatus concidit.

Nysa.

§. 45.

Ἀπὸ δὲ τριάκοντα ςαδίων τῆς ¹Νύσης ὑπερ βᾶσι Τμῶλον τὸ ὄρος καὶ τὴν Μεσσωγίδα ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη, καλεῖται τόπος Λειμὼν, εἰς ὃ ἐξο

1) Medic. 3. Moſcov. ut poſt geminato σ cum Parii Νυσσαεῖς; edd. ante Xylandrum hic et in ſequ. Νίσης, Ν. σαεῖς. Sed hoc notum ex ſuperioribus. Proxima ſunt gra viora et vario conatu ſollicitata. Contra Tmolum inſurgi Xylander, quem hinc alienum et cum Ptolemaicis parum conſentire putat. Palmerius in auctor. Gr. p. 347. haerc in verbis πρὸς τὸν νότον. Meſſogis enim mons, inquit, erigi tur inter Maeandrum et Cayſtrum fluvios, et habet Maean dri campum ad meridiem, et Cayſtri campum ad ſeptem trionem, et Λειμὼν ille ab Homero Il. 2, 461. ponitur a Cayſtrum. Tum paullo ſupra Strabo ponit euntibus Ma gneſia Tralles, procedendo adverſus curſum Maeandri, Me ſogin ad ſiniſtram, Maeandri campum ad dextram. Pr mum igitur reponebat πρὸς ἄρκτον, vel πρὸς Κάϋςρον. Se adhibitis ſecundis curis ſubſtituit πρὸς Ἰτοανάτων μέρη, qu Itoana ex Ptolemaei ordinibus non longe abſit a Nyſ Hinc totum locum ſic conſtituit: Ἀπὸ δὲ τριάκοντα ςαδίω τῆς Νύσης, ὑπερβᾶσι ὅλον τὸ ὄρος τὴν Μεσσωγίδα ἐπὶ τὰ πρ Ἰτοανάτων μέρη. Hinc cum Caſaubono Xylandrum refuta ex ipſo Strabone lib. 13. p. m. 482. ubi Cayſtri campu inter Meſſogida et Tmolum diſerte ponit. Palmerium re futat validis uſus argumentis Politus ad Euſtathium in Ho merum T. 1. p. 487. Nempe Palmerius alienum a Strabo nis mente fingit reſpectum. Strabo enim dicit, Λειμῶνα pro pe a Nyſa abeſſe 30 ſtadia meridiem verſus, videlicet ii qui ex obpoſita ad ſeptemtriones parte profecti, ſuperat mon

§. 45.

A Nyſa xxx ſtadiis verſus meridiem, ſuperato monte Meſſogide, locu eſt, qui Lemon, *id e pratum*, dicitur, in que ſol

ἐξοδεύουσι πανηγυριοῦντες Νυσαεῖς τε καὶ οἱ κύκλω Nyſa.
πάντες· οὐ πόῤῥω δὲ τούτου ςόμιόν ἐςιν ἱερὸν τῶν
[2] αὐτῶν θεῶν, ὅ φασι καθήκειν μέχρι τῶν Ἀχαρά-
κων.

monte Tmolo et Meſſogide, in planitiem devenerint; iis ergo ab utroque illo monte deſcendentibus ad 30 ſtadia ab urbe Nyſa meridiem verſus occurrit Cayſtrius λειμών. Sita eſt enim Nyſa πρὸς τῇ Μεσσωγίδι τὸ πλέον τῷ ὄρει προσανακεκλιμένη, ut ſupra Strabo, ſub quam paullo ante πρὸς νότον jacere τὸ πεδίον dixerat. Perinde igitur eſt, ac ſi diceret, ſub Tmolum et Meſſogida 30 a Nyſa urbe ſtadiis locum illum jacere ad meridiem, quem vocant Λειμῶνα. Alii Meſſogida diſerte ponunt inter Hermum et Cayſtrum fl. Hoc igitur reſpectu Meſſogis trans Cayſtrum eſt poſita et habet Cayſtrium campum ad meridiem et ſimul ipſa et Cayſter ad ſiniſtram jacent euntibus Magneſia Tralles. Tum a Tmolo ad Cayſtrium campum deſcendi, et Tmolum ad meridiem habere Cayſtrum adparet ex Strabone lib. 13. p. m. 468. ſqq. Quod Palmerius ſubſtituit πρὸς Ἰτοανάτων, cum longe recedat a codicum veſtigiis, tum, ſi praeſerebat gentile, debebat efferri Ἰτοανατῶν, aut magis ex uſu et analogia Ἰτοανέων. Alias Straboris orationi aptius ſuerit ἐπὶ τὰ πρὸς Ἰτόανα μέρη. Ceterum καὶ ante τὴν Μεσσωγίδα delent Venet. 1. 2. Pariſ. Moſcov. Medic. 3. 4. et Μεσωγίδα volunt iidem et reliqui, ut ſupra Νυσσαεῖς, et antea aliquoties et paullo poſt Medic. 3. 4. Moſcov. Νησαεῖς Pariſ.

2) Medic. 3. τῶν αὐτόθι; Medic. 4. Ven. 1. 2. Moſcov. Pariſ. Caſaubonn. τῶν αὐτῶν; et ſic vetus interpres *iisdem Diis*. Vulgo, auctore Aldo, τῶν τοιούτων. Poſt Medic. 4. φασὶ τὸν ποιητὴν, ut Euſtath. ad Homer. Il. 2, 461. p. m. 192, 48. Tum Medic. 3. Pariſ. Moſcov. ἡρώων; voluerunt dare ἡρῷον, uti refert hinc Euſtathius ad Homer. c. l.

ſolemnibus conventibus Nyſaei et vicini circum exeunt. Nec procul inde foramen quoddam eſt, iisdem diis ſacrum, quod usque ad Acharaca dicitur perti-

Nysa. κων. Τοῦτον δὲ τὸν λειμῶνα ὀνομάζειν τὸν ποιητήν φασιν, ὅταν φῇ,

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, —

δεικνύντες Καϋστρίου καὶ Ἀσίου τινὸς ἡρῷα, καὶ τὸν Κάϋστρον πλησίον ἀποῤῥέοντα.

§. 46.

Ἱστοροῦσι δὲ τρεῖς ἀδελφοὺς, Ἄθυμβρόν τε, καὶ Ἀθύμβραδον, καὶ Ὕδρηλον, ἐλθόντας ἐκ Λακεδαίμονος, τὰς ἐπωνύμους ἑαυτῶν κτίσαι πόλεις· λειπανδρῆσαι δ' ὕστερον· ἐξ ἐκείνων δὲ συνοικισθῆναι τὴν Νῦσαν· καὶ νῦν Ἄθυμβρον ἀρχηγέτην νομίζουσιν [1] οἱ Νυσαεῖς.

§. 47.

1) Articulum, qui in edd. abeſt, addidi ex Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ.

pertinere. Pratum autem illud ab Homero putant innui, quando Aſii lemonis facit mentionem, oſtenduntque Cayſtrii et Aſii cujusdam heroum ſacella, ac propter ea fluentem Cayſtrum.

§. 46.

Memoriae traditum eſt, veniſſe Lacedaemone tres fratres, Athymbrum, Athymbradum atque Hydrelum, et urbes condidiſſe ſibi cognomines: quas homines deinde defecerint, atque ex iis Nyſa fuerit condita: et quidem Nyſaei Athymbrum ſuae urbis auctorem perhibent.

§. 47.

§. 47. Nysa.

Περίκεινται δὲ ἀξιόλογοι κατοικίαι πέραν τοῦ Μαιάνδρου, ¹Κοσκινία, καὶ Ὀρθωσία· ἐντὸς δὲ Βρίουλα, Μάσταυρα, Ἀχάρακα, καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐν τῷ ὄρει τὰ ² Ἀρόματα, συστέλλοντες τὸ ο γράμμα· ὅθεν ἄριστος Μεσσωγίτης οἶνος ὁ Ἀρομεύς.

1) Mutato accentu Κοσκίνια malit Casaubonus, ut alibi se legisse dicit; vellem locum indicasset. In Plinio 5, 29. vocatur *Coscinus*. In sequ. omnes codices cum vetere interprete Βείουλα, vulgo Βίουλα; utrumque vitiose, prius tamen ita, ut ad veram lectionem propius ducat. Nempe ε pro ρ positum, uti mox ρ pro ο. Non enim solum auctores Βρίουλα habent, etsi quidam male per Π, et inde gentile producunt Briullitae, sed et ita in numis exstat. Cf. Harduin. ad Plin. 5, 31. s. 29. Wesseling. ad Hieroclem p. 659. et Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 3. p. 961. Tot igitur testibus acclamantibus ita posui.

2) Paris. Ἀρώματα, quod convincunt subjecta, etsi ρ (Medic. 3. 4. Moscov. Paris. ρῶ, Venet. 1. ρὸ) ferri nullo modo potest, et hinc recte in notis a Casaubono in ο mutatum est. Accedit quod vetus interpres ο legit. Sic paullo post per ω efferunt Ἀρωμεὺς Moscov. Paris. Venet. 2. cum Stephano h. v. et s. v. Μεσσωγίς. Alii, ut Venet. 1. Medic. 3. 4. articulum simpliciter omittunt, alii eo omisso praecedens σ adnectunt, unde exstitit Σαρωμεὺς, quod legitur in Ven. 2. Paris. Moscov. Ipsam vero vocem Ἀρομεὺς sollicitavit Berkelius ad Stephan. p. 554. et Ἀροματεὺς scribi jubet, quod ab Ἀρόματα unice derivari recte possit. At, quod

§. 47.

Circumjacent trans Maeandrum memorabiles pagi Coscinia et Orthosia, citra autem Briula, Mastaura, Acharaca, et supra urbem in monte Aromata, o brevi: unde optimum de vinis Messogiticis Aromense.

Nysa.

§. 48.

Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ¹ ἔνδοξοι Νυσαεῖς, Ἀπολλώνιός τε ὁ Στωϊκὸς φιλόσοφος, τῶν Παναιτίου γνωρίμων ἄριστος, καὶ Μενεκράτης, Ἀριστάρχου μαθητής· καὶ Ἀριστόδημος, ἐκείνου υἱός, οὗ διηκούσαμεν ἡμεῖς ἐσχατόγηρω νέοι παντελῶς ἐν τῇ Νύσῃ· καὶ Σώστρατος δὲ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀριστοδήμου, καὶ ἄλλος Ἀριστόδημος, ἀνεψιὸς αὐτοῦ, ὁ παιδεύσας Μάγνον τὸν

quod Casaubonus monuit, dicitur idem etiam sic Ἀρομίτης. Μεσσωγίτης diserte edunt Paris. cum Stephano. Alii Μεσωγίτης.

1) Medic. 3. substituit ἄριστοι. Tum idem et Moscov. Νυσσαεῖς, uti post iidem cum Medic. 4. Νύσσῃ, de quo supra. Post διηκούσαμεν vox ἡμεῖς excidit in ed. Paris. et hinc in Amstelod. Pro ἐσχατόγηρω Ven. 2. divise ἐσχάτῳ γήρᾳ, uti in Diod. Sic. 20, 72. Δὲ post Σώστρατος addidit Casaubonus. Ante ἀδελφὸς deest ὁ in Medic. 4. et in Moscov. Medic. 3. 4. τὸν ante Πομπήϊον. Pro ἐρητόρευε Venet. 2. ἐρητόρευσε. At de sua aetate loquitur suoque adspectu, et sic in seqq. Ex Moscov. autem pro ἐρητόρευε recepi ἐῤῥητόρευε, uti diserte hanc formam adfert Thomas Mag. s. v. ἔῤῥανται. Et sic Lucianus quomodo historia sit conscr. cap. 26. ἐπεῤῥητόρευσεν. Sic in compositis, ut ἀντιῤῥητορεύειν Max. Tyr. 9, 3. Sed vid. d' Orville ad Chariton. 6, 1. p. m. 503. Attica autem Strabo non spernit. Τῇ ante γραμματικῇ deest in edd. Casauboniana prioribus; praeterea Aldus et Hopperus dederunt ἡρκεῖ τό.

§. 48.

Nysa illustres protulit viros, Apollonium Stoicum philosophum, Panaetii auditorum optimum, Menecratem, Aristarchi discipulum, et Aristodemum, ejus filium, (quem nos jam decrepitum audivimus Nysae, admodum adolescentes) item Sostratum, hujus filium: item alium Aristodemum,

τὸν Πομπήϊον, ἀξιόλογοι γεγόνασι γραμματικοί· ὁ Rhodus.
δ' ἡμέτερος καὶ ἐῤῥητόρευε καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ, καὶ ἐν τῇ πατρίδι δύο σχολὰς συνεῖχε, πρωῒ μὲν τὴν ῥητορικὴν, δείλης δὲ τὴν γραμματικὴν σχολήν· ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ τῶν Μάγνου παίδων ἐπιστατῶν ἠρκεῖτο τῇ γραμματικῇ σχολῇ.

ΚΕΦ. Β.

§. 1.

Τὰ δὲ πέραν ἤδη τοῦ Μαιάνδρου, τὰ λειπόμενα τῆς περιοδείας, πάντα ἐστὶ Καρικὰ, οὐκέτι τοῖς Λυδοῖς ἐπιμεμιγμένων ἐνταῦθα τῶν Καρῶν, ἀλλ' ἤδη p. 651.
καθ' αὐτοὺς ὄντων· πλὴν εἴ τι Μιλήσιοι καὶ Μυούσιοι [1] τῆς παραλίας ἀποτέτμηνται. Ἀρχὴ μὲν οὖν τῆς

1) Medic. 3. 4. οἱ τῆς παρ. . . Parif. οἱ τῆς παραλίας; editio-

demum, hujus confobrinum, qui docuit Pompeium Magnum. Hi omnes egregii fuerunt grammatici: nofter etiam rhetoricam docuit, et in Rhodo atque in patria duas fcholas habuit: ita ut mane rhetoricam, vefperi grammaticam tractaret: fed Romae filiis Pompeii praefectus, grammatica fchola fuit contentus.

CAP. II.

§. 1.

Quae ultra Maeandrum reftant nobis peragranda, omnia Carum jam funt: non, ut ante, Lydis permixtorum, fed feorfim degentium, nifi fi quid orae maritimae Milefii et Myufii ad fe rapuerunt. Hujus orae maritimae initium eft

Rhodus. τῆς παραλίας ἐστὶν ἡ τῶν Ῥοδίων περαία πρὸς θαλάττης· τέλος δὲ τὸ Ποσείδιον τῶν Μιλησίων· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τὰ ἄκρα τοῦ Ταύρου μέχρι Μαιάνδρου. Λέγουσι γὰρ ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ταύρου τὰ ὑπερκείμενα ὄρη τῶν [2] Χελιδονίων καλουμένων νήσων, αἵπερ ἐν μεθορίῳ τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Λυκίας πρόκεινται· ἐντεῦθεν γὰρ ἐξαίρεται πρὸς ὕψος ὁ Ταῦρος· τὸ δ' ἀληθὲς καὶ τὴν Λυκίαν ἅπασαν ὀρεινὴ ῥάχις τοῦ Ταύρου διείργει πρὸς τὰ ἐκτὸς, καὶ τὸ νότιον μέρος ἀπὸ τῶν Κιβυρατικῶν μέχρι τῆς περαίας τῶν Ῥοδίων. Καὶν-

editiones ante Xylandrum οἱ τῆς παραλίας. Scilicet male repetita est syllaba οἱ in Μυούσιοι. Tum Medic. 4. πρὸς θαλάττῃ et ex correctione Medic. 3.

2) Sic dedi ex Parif. et Mofcov. uti legitur infra in edd. etiam p. 663. et in MSStis p. 666. Supra tamen lib. 11. p. 534. omnes libri praeibant per ι, quos forte nimis facilis fecutus fum. Cf. ad Melam 2, 7, 5. Poft ante ῥάχις (vulgo ῥᾶχις) deeft ἡ in Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. quorum auctoritate exclufi. Ῥάχις, ut alibi, fignat Mofcov. V. ad lib. 9. p. m. 345. Quod antea legebatur Κυβιρατικῶν, emendavit Xylander. In verfione retineri poterat *Peraea*, uti eft in Livio 32, 33. et 35. Cf. Wefſeling. ad Diodor. 20, 97.

eft continentis Rhodo oppofitae litus: finis Pofidium Milefiorum: in mediterraneis terminatur regio extremitatibus Tauri usque ad Maeandrum. Nam Tauri principium faciunt montes Chelidoniis infulis imminentes: quae jacent ante confinia Lyciae et Pamphyliae: inde enim in altum affurgit Taurus: et re vera univerfam Lyciam dorfum montis Tauri dirimit ab exterioribus, et auftrinum latus a Cibyraticis, usque ad objectam Rhodo continentem. Atque

Κἀνταῦθα δ' ἐςὶ συνεχὴς ὀρεινή· πολὺ μέντοι ταπεινοτέρα, καὶ οὐκ ἔτι τοῦ Ταύρου νομίζεται· οὐδὲ τὰ μὲν ἐκτὸς αὐτοῦ, τὰ δ' ἐντὸς, διὰ τὸ σποράδας εἶναι τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰς εἰσοχὰς, ἐπίσης τε [3] πλάτος καὶ μῆκος τῆς χώρας ἁπάσης, καὶ μηδὲν ἔχειν ὅμοιον διατειχίσματι. Ἔςι δ' ἅπας μὲν ὁ περίπλους κατακολπίζοντι ςαδίων τετρακισχιλίων ἐννακοσίων· αὐτὸς δὲ ὁ τῆς περαίας τῶν Ῥοδίων ἐγγὺς χιλίων καὶ πεντακοσίων. Rhodus.

§. 2.

Ἀρχὴ δὲ τὰ Δαίδαλα τῆς Ῥοδίας [1] χωρίον· πέρας δὲ τὸ καλούμενον ὄρος Φοίνιξ, καὶ τοῦτο τῆς Ῥοδίας. [2] Πρόκειται δ' Ἐλαιοῦσσα νῆσος διέχουσα τῆς

3) Mofcov. καὶ μῆκος πλάτος. Tum Medic. 3. 4. ἐνακοσίων.

1) Cafaubonn. i. e. Ven. 2. χώρας; Venet. 1. χωρίων; alii cum edd. χωρίον. Ῥοδία hic, ut deinceps, dicitur. Mutato vulgari ordine Medic. 3. 4. ὄρος τὸ καλούμενον.

2) Cafaubonus ex vett. libris adfert: πρόκειται δὲ τὸ καλούμο-

que ibi continui funt montes, multo tamen humiliores: unde etiam Tauri non putantur effe, neque exteriora ab interioribus diftinguere, quia eminentiae et depreffiones fparfim iis accidunt, et aequalis eft regionis latitudo atque longitudo: ut fepti fimile nihil habeant. Totus orae circuitus, fi quis intret finus, eft ftadiorum quater mille IƆCCCC: fin Rhodiam continentem praeternaviges, CIƆIƆ.

§. 2.

Initium funt Daedala, Rhodiae continentis: finis mons Phoenix, et ipfe Rhodiae. Ante hunc fita eft Elaeuffa infula, ftadiis CXX

Rhodus. τῆς Ῥόδου σαδίους ἑκατὸν εἴκοσι. Μεταξὺ δὲ πρῶτον μὲν ἀπὸ Δαιδάλων πλέουσιν [3] ἐπὶ τὴν δύσιν ἐπ' εὐθείας τῇ ἐκ Κιλικίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Λυκίας παραλίᾳ, κόλπος ἐςὶν εὐλίμενος, Γλαῦκος καλούμενος· εἶτα τὸ Ἀρτεμίσιον ἄκρα καὶ ἱερόν· εἶτα τὸ Λητῶον ἄλσος· ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ καὶ τῆς θαλάττης ἐν ἑξήκοντα σαδίοις [4] Κάλυμνα πόλις· εἶται Καῦνος,

λούμενον ὄρος Φοῖνιξ καὶ Λέυσα. In Venet. 2. desunt verba καὶ τοῦτο τῆς Ῥοδίας πρόκειται, et hinc ita fingitur locus: Φοίνιξ καὶ Λέουσα νῆσος διέχουσα τῆς Ῥόδου. In Venet. 1. exstat etiam Λέουσα, in Moscov. Medic. 3. δὲ Λέουσσα, in Paris. et Medic. 4. δὲ Λέουσα. Veram, quam puto, scripturam revocavi Ἐλαιοῦσσα, de qua cf. ad lib. 12. p. m. 15. Quod enim Vossius ad Melam I, 16. vult Ἐλάεσσα vel Ἐλοῦσα, frustra contenditur.

3) Verba haec ἐπὶ τὴν δύσιν primus ex MSStis addidit Casaubonus. Agnoscit ea cum meis etiam vetus interpres. Antea Paris. dedit πρῶτα, alii recte πρῶτον, quod respicit sequens εἶτα. Tum pro κόλπος Moscov. τόπος.

4) Pertinaciter sic contendunt omnes libri cum vetere interprete, contra quos renititur Casaubonus, cum alii prope Caunum ponant *Calynda*, per ι prave Ptolem. 5, 3. Κάλινδα. Accedunt Berkel. ad Stephan. p. 440. Harduin. ad Plin. 5, 29. f. 27. Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. p. 196. Vix contineor ipse, quin emendem. In fine Casaubonn. i. e. Ven. 2. Πιλίσις.

CXX a Rhodo distans. In medio autem, si ad rectam lineam a Daedalis navigando legas oram Ciliciae, Pamphyliae et Lyciae, primum est Glaucus, sinus bene portu aptus: hinc Artemisium, *seu Dianium*, promontorium cum fano: deinde Latonae lucus: super eum et mare ad LX stadia urbs Calymna, post Caunus, inque vicinia Calbis, flumen profundum, quo adver-

νος, καὶ ποταμὸς πλησίον Κάλβις βαθὺς, ἔχων εἰς-αγωγήν· καὶ μεταξὺ Πίσιλις. Rhodus.

§. 3.

Ἔχει δ' ἡ πόλις νεώρια καὶ λιμένα κλειστόν· ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ἐν ὕψει Φρούριον, Ἴμβρος. Τῆς δὲ χώρας εὐδαίμονος οὔσης, ἡ πόλις [1] τοῦ θέρους ὁμολογεῖται παρὰ πάντων εἶναι δυσάερος, καὶ τοῦ μετοπώρου, διὰ τὰ καύματα καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν ὡραίων· καὶ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα [2] διηγημάτια θρυλ-

1) Casaubonus, offenſus hoc narrationis forma, inſerendam cenſet vocem νοσερὰ vel νοσώδης ex Euſtathio, qui ad Dionyſ. v. 533. hunc locum ita deſcribit: Ἔστι δὲ νοσώδης ἡ τοιαύτη, διὰ τὸ τοῦ ἀέρος οὐκ ἀγαθὸν, ἔν τε θέρει καὶ μετοπώρῳ διὰ τὰ καύματα καὶ τῶν ὡραίων καρπῶν ἀφθονίαν. Equidem noſtram lectionem intactam relinquo. Verba καὶ τ. μετοπώρου ex Strabonis more divelluntur a verbis τοῦ θέρους, et quae deinceps ſequuntur, utrumque anni tempus complectuntur. In δυσάερος latet vox νοσώδης. At potius haeſerit aliquis in ἀφθονίαν τῶν ὡραίων, etſi ad Strabonis experientiam referri debent. Διά τε καύματα ob ſequens τὴν melius mutat Medic. 4. in διὰ τὰ καύματα. Τε retinet ita Coray ad Hippocr. de aeribus T. 2. p. 208. ut deinceps inſerat τά.

2) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. praeeunt διηγημάτια, quod pro διηγήματα recepi. Θρυλεῖται, ut alibi, dant Medic. 4. Moſcov.

adverſo naves poſſunt ſubvehi: in medio Piſilis interjacet.

§. 3.

Caunus navalia habet et portum, qui claudi poteſt: ſupra eam ſitum eſt caſtellum Imbrus. Quanquam autem regio ea felix eſt, tamen id apud omnes in confeſſo eſt, per aeſtatem et autumnum aërem ibi eſſe incommodum, ob aeſtum et abundantiam nimi-

Rhodus. θρυλλεῖται· ὅτι Στρατόνικος ὁ κιθαριστὴς ἰδὼν ἐπιμελῶς χλωροὺς τοὺς Καυνίους, τοῦτ᾽ εἶναι ἔφη τὸ τοῦ ποιητοῦ·

Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Μεμφομένων δὲ, ὡς σκώπτοιτο [3] αὐτῷ ἡ πόλις ὡς νοσερά· ἐγὼ, ἔφη, ταύτην θαῤῥήσαιμ᾽ ἂν λέγειν νοσερὰν,

Moscov. Στρατόνικος scripsi pro Στρατονικὸς cum Moscov. Eustathio c. l. Stephano s. v. Καῦνος et Athen. 8, 40. Sequens ἐπιμελῶς parum apte dictum videtur, etsi in eo omnes libri conveniunt. F. ἐπιεικῶς, *admodum*, de qua vocis significatione vid. Niclas ad Antigonum p. 159. Sic Max. Tyr. 8, 7. in. ὄρος ἐπιεικῶς ὑψηλὸν de Atlante; et sic alia.

3) Omnes mei codices cum Planude et Casaubonn. libris volunt αὐτῶν. At salva est vulgata. Tum pro μήποτε editionum Planudes, Medic. 3. 4. Moscov. cum Casaubonn. ταύτην. Paris. ita consentit, ut in margine adscriptum ferat: μήποτε ταύτην δεῖ γράφειν. Leopardus emend. 12, 11. in Gruteri Thes. crit. Tom. 3. p. 253. per interrogationem haec accipit, et prioribus praecisis legit: θαῤῥήσαιμ᾽ ἄν. Adsentitur Casaubonus, recepto tamen ex libris ταύτην, uti legitur in epitome p. 188. ed. Hudf. Et sic Eustath. c. l. πῶς ἂν ἐγὼ νοσερὸν εἴποιμι τόπον. Illam igitur rationem ingressus sum. Post Moscov. inepte ἀπελείφθησαν ex crebra confusione. Idem mox Μώλωνος et Καυκανίων. Infra sine mora p. 661. in. Μόλων. Cf. Meursius in Rhod. cap. 2. p. 101. Posterius ipsum se refutat.

nimiam pomorum. Quin et hoc vulgatum est, Stratonicum citharoedum, cum videret Caunios admodum pallere, dixisse: hoc erat illud poëtae:

Nascuntur foliorum instar mortalia quippe
Corpora —

ac culpantibus eum, quod urbem tanquam morbis obnoxiam subsannaret: Equidem, respondisse, eam urbem

σερὰν, ὅπου καὶ οἱ νεκροὶ περιπατοῦσιν; Ἀπέστησαν δέ ποτε Καύνιοι τῶν Ῥοδίων· κριθέντες δ' ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων ἀπελήφθησαν πάλιν· καὶ ἔστι λόγος Μόλωνος κατὰ Καυνίων. Φασὶ δ' αὐτοὺς ὁμογλώττους μὲν εἶναι τοῖς Καρσὶν, ἀφῖχθαι δὲ Κρῆτας, καὶ χρῆσθαι νόμοις ἰδίοις. Rhodus. p. 652.

§. 4.

Ἑξῆς δὲ Φύσκος πολίχνη, λιμένα ἔχουσα, καὶ ἄλσος Λητῷον· εἶτα Λώρυμα, παραλία τραχεῖα, καὶ ὄρος ὑψηλότατον τῶν ταύτῃ· ἐπ' ἄκρῳ δὲ φρούριον ὁμώνυμον τῷ ὄρει Φοῖνιξ· πρόκειται δ' ἡ ¹Ἐλαιοῦσσα νῆσος ἐν τέτρασι σταδίοις κύκλον ἔχουσα ὅσον ὀκτωστάδιον.

§. 5.

1) Moſcov. Ἐλέουσσα, Medic. 3. Λέουσσα, reliqui, ut editiones, Ἐλέουσα. Vid. ſupra. Ὅσον deeſt in Medic. 3. et ὀκταστάδιον altera forma malunt Medic. 4. Moſcov. Pariſ.

urbem morboſam dixerim, in qua mortui etiam ambulant? Defecerunt aliquando a Rhodiis Caunii: ſed judicio Romanorum ab iis ſunt recepti: et exſtat oratio Molonis adverſus Caunios. Aiunt eos eadem lingua cum Caribus uſos: veniſſe autem e Creta, et uſos ſuis legibus.

§. 4.

Sequitur Phyſcus, oppidum cum portu et luco Latonae. Deinde Loryma, litus aſperum, et mons eorum, qui iſthic ſunt, altiſſimus: in ſummo autem caſtellum Phoenix, eiusdem cum urbe nominis. Ante eum jacet Elaeuſſa inſula, IV ſtadia diſtans, ambitu IIX ſtadiorum.

Rhodus.

§. 5.

Ἡ δὲ τῶν Ῥοδίων πόλις κεῖται μὲν ἐπὶ τοῦ ἑωθινοῦ [1] ἀκρωτηρίου· λιμέσι δὲ, καὶ ὁδοῖς, καὶ τείχεσι, καὶ τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων, ὥστ' οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν ἑτέραν, ἀλλ' οὐδὲ πάρισον, μή τί γε κρείττω ταύτης τῆς πόλεως. Θαυμαστὴ δὲ καὶ ἡ εὐνομία καὶ ἡ ἐπιμέλεια πρός τε τὴν ἄλλην πολιτείαν, [2] καὶ τὰ ναυτικὰ, ἀφ' ἧς ἐθαλασσοκράτησε πολὺν χρόνον, καὶ τὰ λῃστήρια καθεῖλε, καὶ Ῥωμαίοις ἐγένετο φίλη, καὶ τῶν βασιλέων τοῖς φιλορωμαίοις τε καὶ φιλέλλησιν· ἀφ' ὧν

1) Casaubonn. i. e. Venet. 2. addunt post hanc vocem κόλπου. Voces καὶ τείχεσι ignorat Medic. 3. Idem cum Medic. 4. Moscov. et Paris. voci ἄλλῃ praeponit τῇ, quod vulgo abest. Pro μή τί γε Paris. Medic. 4. Moscov. μή τι δὲ, Medic. 3. μή τοι δέ. Porro mutato ordine Moscov. ταύτης κρείττω.

2) Venet. 1. 2. Moscov. Medic. 3. 4. καὶ τὴν περὶ τὰ ναυτικά. Vulgatam servat Paris. Hinc Planudes haec adfert: ἐθαλασσοκράτησε καὶ ηὐξήθη μεγάλως.

§. 5.

Rhodiorum urbs sita est in promontorio versus ortum porrecto: portubus, viis, muris, alioque apparatu tantum aliis praestat urbibus, ut non modo meliorem nullam, sed ne parem quidem ullam ei dicere possimus. Admiranda est etiam legum optimarum conservatio, et industria cum aliis reipub. partibus, tum navalibus rebus impensa: quibus freti Rhodii, maris imperium diu obtinuerunt, piratas sustulerunt, Romanorumque et regum, Graecis Romanisque cupientium, amicitiam coluerunt: qui

ὧν αὐτόνομός τε διετέλεσε, καὶ πολλοῖς ἀναθήμασιν ἐκοσμήθη· ἃ κεῖται τὰ μὲν πλεῖστα ἐν τῷ Διονυσίῳ καὶ τῷ γυμνασίῳ, ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις τόποις. Ἄριστα δὲ, ὅ, τε τοῦ ἡλίου κολοσσὸς, ὅν φησιν ὁ ποιήσας τὸ [3] ἰαμβεῖον, ὅτι Rhodus.

— Ἑπτάκις δέκα

Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

Κεῖται δὲ νῦν ὑπὸ σεισμοῦ πεσὼν, περικλασθεὶς ἀπὸ τῶν γονάτων· οὐκ ἀνέστησαν δ' αὐτὸν κατά τι λόγιον· τοῦτο [4] δὲ δὴ τῶν ἀναθημάτων κράτιστον τῶν-

 γοῦν

3) Parif. ἰαμβίον. Tum Mofcov. Χάρις, ut editiones ante Xylandrum, qui recte repofuit Χάρης, fequente Cafaubono, quod nomen inde in edd. Parif. et Amftelod. corruptum tranfiit in Κάρης. Cf. Plinius 34, 18. f. 7. et quos memoravi ad Melam V. 3. P. 2. p. 612. Meurfius tamen in Rhodo 1, 15. Λάχης emendat, uti eft in Anthologia. Hic nempe perfecit, ille inchoavit. In ἑπτάκις δέκα confentiunt noftri libri et Euftathius ad Dionyf. v. 504. cum apud Conftantin. Porphyrog. de adminiftr. imperii P. 2. c. 21. et in anthol. Gr. T. 1. p. 75. legatur ὀκτάκις δέκα. Sed priorem numerum confirmat praeterea Plinius c. l. V. Iacobs ad Anthol. Gr. V. 1. P. 1. p. 258.

4) Δὲ abeft in Medic. 4. poft τὸ ante κράτιστον et καὶ ante τῶν

qui et liberam eam confervaverunt, et multis donariis exornarunt. Horum pleraque in Bacchi facrario, et gymnafio, alia alibi repofita. Praeftantiffima funt coloffus folis: quem, ut ait auctor Iambici carminis,

— *feptics decem*
Chares cubitorum eft fabricatus Lindius.

Iacet nunc, terrae motu proftratus, a genibus confractus: oraculo prohibiti Rhodii, non inftauraverunt: fane omnium donariorum praeclariffimum, in fepte-

Rhodus. γοῦν ἑπτὰ θεαμάτων ὁμολογεῖται. Καὶ αἱ τοῦ Πρωτογένους γραφαί· ὅ, τε Ἰάλυσος καὶ ὁ Σάτυρος παρεστὼς στύλῳ· ἐπὶ δὲ τῷ στύλῳ πέρδιξ ἐφειστήκει· πρὸς ὃν οὕτως [5] ἐκεχήνεσαν, ὡς ἔοικεν, οἱ ἄνθρωποι, νεωστὶ ἀνακειμένου τοῦ πίνακος, ὥστ᾽ ἐκεῖνον ἐθαύμαζον, ὁ δὲ Σάτυρος παρεωρᾶτο, καίτοι σφόδρα κατωρθωμένος· ἐξέπληττον δ᾽ ἔτι μᾶλλον οἱ περδικοτρόφοι, κομίζοντες τοὺς τιθασσοὺς, καὶ τιθέντες καταντικρύ· ἐφθέγγοντο γὰρ πρὸς τὴν γραφὴν οἱ πέρδικες, καὶ ὠχλαγώγουν. Ὁρῶν δὲ ὁ Πρωτογένης τὸ ἔργον πάρεργον γεγονὸς, ἐδεήθη τῶν τοῦ τεμένους προεστώτων ἐπιτρέψαι, παρελθόντα ἐξαλεῖψαι τὸν ὄρνιν, καὶ ἐποίησε. Δημοκηδεῖς δ᾽ εἰσὶν οἱ Ῥόδιοι,

τῶν γοῦν in omnibus, quos non ſpernere debui. In Medic. 4. et Ven. 1. excidit γοῦν. Pro Ἰάλυσος Medic. 3. Ἰάλιος. Tum Pariſ. ἐφεστήκει. Cf. ad lib. 10. p. m. 322.

5) Ex Pariſ. Moſcov. Venet. 1. Medic. 3. 4. et epitome ita poſui pro ἐκκεχήνασιν. In τιθασσοὺς prima ſyllaba ante Xylandrum exciderat. Tum, ut alibi, Medic. 3. 4. ὁρῶν δ᾽.

ſeptenario eorum, quae ſpectanda mundus habet, collocatur. Tum Protogenis picturae, Ialyſus et Satyrus, columnae adſtans, cui perdix inſiſtebat columnae. Perdici, cum tabula recens eſſe poſita, ita inhiaverunt homines, ut illius admiratione Satyrus, quanquam elaboratiſſimus, negligeretur: et auxerunt admirationem ab iis, qui perdices alebant, allatae cicures perdices et e regione poſitae: nam adverſus picturam pipiebant, multitudinemque ſpectantium oblectabant: et Protogenes cum animadverteret, additamentum ipſum pluris, quam ipſum opus, haberi, a templi praefectis impetrata venia

Ῥόδιοι, καίπερ οὐ δημοκρατούμενοι, συνέχειν δ' ὅμως βουλόμενοι τὸ τῶν πενήτων πλῆθος. [6] Σιταρκεῖται δὲ δὴ ὁ δῆμος, καὶ οἱ εὔποροι τοὺς ἐνδεεῖς ὑπολαμβάνουσιν ἔθει τινὶ πατρίῳ· λειτουργίαι τέ τινές εἰσιν ὀψωνιαζόμενοι, ὥσθ' ἅμα τόν τε πένητα ἔχειν τὴν διατροφὴν, καὶ τὴν πόλιν τῶν χρειῶν μὴ καθυστερεῖν, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς ναυστολίας. Τῶν δὲ ναυστάθμων τινὰ καὶ κρυπτὰ ἦν, καὶ ἀπόῤῥητα τοῖς πολλοῖς· τῷ δὲ κατοπτεύσαντι, ἢ παρελθόντι εἴσω, θάνατος ὥριστο ἡ ζημία. Κἀνταῦθα δὲ, ὥσπερ ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Κυζίκῳ, τὰ περὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας καὶ τὰς ὀργανοποιΐας καὶ θησαυροὺς ὅπλων τε καὶ Rhodus. p. 653.

6) Ita repoſuit Caſaubonus, cum ante eum legeretur σιταρχεῖται, quod etiam ferri poſſit ex Ven. 1. 2. Moſcov. et Pariſ. Particulam δὲ delent Venet. 1. Pariſ. Moſcov. Medic. 4. δὴ Medic. 3. Ὀψωνιαζόμενοι melius adferunt Medic. 4. Moſcov. Pariſ. cum in editionibus ſcribatur ὀψωνειαζόμενοι. Ipſa vox abeſt in Medic. 3. Ante μάλιστα vage praecurrit τοὺς in Moſcov.

nia acceſſit, et avem delevit. Rhodii quanquam populari imperio non reguntur, tamen curam populi gerunt, ut pauperum multitudinem continere poſſint. Itaque et frumentum in eam diſtribuitur, et majorum quodam inſtituto opulenti tenues excipiunt, ac ſunt miniſteria quaedam publica cibos dividentium, ut et alimenta egeni habeant, et ad uſus publicos, maxime claſſem, operae non deſint. In navalibus etiam occulta quaedam habentur, et multitudinem celantur, quae ſi quis introſpiceret, aut intro ingrederetur, morte multabatur. Hic quoque, ut et Maſſiliae, et Cyzici, de architectis, arma-

Rhodus. καὶ τῶν ἄλλων ἐσπουδάσται διαφερόντως· καὶ ἔστι γε τῶν παρ' ἄλλοις μᾶλλον.

§. 6.

Δωριεῖς δ' εἰσὶν, ὥσπερ καὶ [1] Ἁλικαρνασσεῖς, καὶ Κνίδιοι, καὶ Κῶοι. Οἱ γὰρ Δωριεῖς, οἱ τὰ Μέγαρα κτίσαντες μετὰ τὴν Κόδρου τελευτὴν, οἱ μὲν ἔμειναν αὐτόθι, οἱ δὲ σὺν [2] Ἀλθαιμένει τῷ Ἀργείῳ τῆς εἰς Κρήτην ἀποικίας ἐκοινώνησαν, οἱ δ' εἰς τὴν Ῥόδον καὶ τὰς λεχθείσας ἀρτίως πόλεις ἐμερίσθησαν.

1) Medic. 3. 4. edd. ante Xylandrum Ἁλικαρνασεῖς, ut alibi ſimplici σ prodit. Numi tuentur σσ, quae forma propius videtur ad Strabonis aetatem valere. Sed cf. notata ad Melam V. 2. P. 1. p. 493. Pro Μέγαρα, vulgo Μεγάρα, iidem codices cum Moſcov. Pariſ. et edd. ante Xylandrum ſubſtituunt μέγαλα.

2) Medic. 3. 4. Pariſ. Ἀλθεμένει; pejus corrupit Moſcov. in ἄλλοις θέμενοι. A ex aliis etiam probatur, ex quibus unum hic nominaſſe ſufficiat Cononem in narr. 47. ubi eadem prolixius leguntur. Cf. ad lib. 10. p. m. 269. Poſt Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. μὲν γὰρ καὶ, pro μὲν δὴ καί. Prius alibi apud Noſtrum occurrit, et hic aptius videtur. Tum Ven. 2. corrupte Ῥόδος δ' ἦν κακῶς.

armamentariis aliisque, maxime tamen illis, ſumma eſt adhibita procuratio.

§. 6.

Porro autem Rhodii, itidem ut Halicarnaſſii, Cnidii, et Coi, ſunt Dorienſes. Nam qui Megara condiderunt Dorienſes, poſt mortem Codri partim ibi manſerunt: partim cum Althaemene Argivo ſocios ſe deducendae in Cretam coloniae adjunxerunt: partim in Rhodum et modo dictas urbes diſperſi ſunt.

σαν. Ταῦτα δὲ νεώτερα τῶν ὑφ' Ὁμήρου λεγομένων ἐςί. Κνίδος μὲν γὰρ καὶ Ἁλικαρνασσὸς οὐδ' ἦν πω. Ῥόδος δ' ἦν καὶ Κῶς, ἀλλ' ᾠκεῖτο ὑφ' Ἡρακλειδῶν. Τληπόλεμος μὲν οὖν ἀνδρωθείς· Rhodus.

Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
Ἤδη γηράσκοντα, Λικύμνιον. —
Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας
Βῆ φεύγων.

Εἶτά φησιν·

[3] Εἰς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν. —

3) In Homero Il. 2, 667. ἐς. Medic. 4. ἧκεν. Verba ἄλγεα πάσχων Parif. Mofcov. Medic. 3. 4. hic repudiant. Ἰηλυσόν volunt Medic. 3. 4. Mofcov. ut edd. ante Xylandrum, etfi hae omnes infra fcribunt Ἰαλύσιοι. Hic tamen metri lex dominatur, etfi et fic in Homero Il. 2, 656. libri variant. Ἰηλυσσὸν ὀξυτόνως fcripfi, uti fcribendum diferte monet Schol.

funt. Haec autem Homericis funt recentiora. Nam ejus quidem aetate Halicarnaffus et Cnidus nondum exftiterant: Rhodus et Cos erant, fed ab Heraclidis tenebantur. Tlepolemus fane ut virilem attigit aetatem,

Iam confectum aetate Licymnion interfecit
Carum, fratrem aviae: tum naves protinus altas
Conftruxit, turbaque hominum comitatus amoenam
Ingenti fugit patriam —.

Addit deinde:

Inde Rhodum venit, variis erroribus actus:
Atque tribus pofuere locis fibi tecta domosque.

Rhodus. Καὶ τὰς πόλεις ὀνομάζει τὰς τότε,

Λίνδον, Ἰηλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον,

τῆς Ῥοδίων πόλεως [4] οὔπω συνῳκισμένης. Οὐδαμοῦ δὴ ἐνταῦθα Δωριέας ὀνομάζει, ἀλλ᾽ ἢ ἄρα Αἰολέας ἐμφαίνει καὶ Βοιωτοὺς, εἴπερ ἐκεῖ ἡ κατοικία τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ Λικυμνίου· εἰ δ᾽, ὥσπερ καὶ ἄλλοι φασὶν, ἐξ Ἄργους καὶ Τίρυνθος ἀπῆρεν ὁ Τληπόλεμος, οὐδ᾽ οὕτω Δωρικὴ γίνεται ἡ ἐκεῖθεν ἀποικία· πρὸ γὰρ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου γεγένηται. Καὶ

Τῶν

Schol. ad Dionyf. v. 505. Pro ἀργινόεντα Cafaubonus ex vett. libris enotat ἀργυρόεντα, quod ad Ven. 2. et hic pertinet. Infra tamen ἀργινόεντα cum Homero.

4) Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. prave οὔτω, Mofcov. οὕτως. Poft Medic. 4. Ven. 1. Λυκιμνίου; alii recte Λικυμνίου, quod poft Cafaubonum depravatum abiit in Λικομνίου. Poft γεγένηται Cafauboni codices fubjiciunt ἡ ἐκεῖθεν ἀποικία. In ipfo verfu Homerico pro τῶν δ᾽ αὖ Mofcov. adfert τῶν Κώων, Parif. Medic. 4. Ven. 1. 2. τῶν Κώων δὲ, nefcio unde, cum in Homero plures infulae praecedant. Tum Mofcov. δύο. Integri verfus ad verbum ἐμφαίνοντες omiffi funt in Medic. 3.

Urbes etiam nominat,

Lindon, Ialyffumque, argilliofamque Camirum:

cum Rhodiorum urbs nondum fuiffet in unam contracta. Nusquam igitur ibi Dorienfes nominat, fed Aeolenfes innuit fuiffe ac Boeotos: fiquidem ibi Herculis et Licymnii fuit domicilium. Si vero, quae aliorum eft opinio, Argis et Tirynthe profectus fuit Tlepolemus, ne fic quidem Dorica fuerit colonia, cum fit ante Heraclidarum deducta reditum. Sed et haec:

Tum

Τῶν δ᾽ αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην, Rhodus.
Θεσσαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλείδαο ἄνακτος·
καὶ οὗτοι τὸ Αἰολικὸν μᾶλλον, ἢ τὸ Δωρικὸν γένος ἐμφαίνοντες.

§. 7.

Ἐκαλεῖτο δ᾽ ἡ Ῥόδος πρότερον [1] Ὀφιοῦσσα καὶ Σταδία, εἶτα Τελχινὶς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὓς οἱ μὲν βασκάνους φασὶ καὶ γόητας, θείῳ καταῤῥαίνοντας τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ, ζώων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν· οἱ δὲ τέχναις διαφέροντας τοὐναντίον ὑπὸ τῶν ἀντιτέχνων βασκανθῆναι, καὶ τῆς δυσφημίας τυχεῖν ταύτης· ἐλθεῖν δ᾽ ἐκ Κρή- p. 654.

1) Vulgo Ὀφίουσα. Medic. 4. Moſcov. epitome propius Ὀφίουσσα. Tum Moſcov. Pariſ. καταῤῥένοντας, epitome in ed. Baſil. καταῤῥέοντας. Τέχναις repoſui ex Medic. 3. 4. Moſcov. cum vulgo ſcribatur τέχνας. Vitium δημιουγῆσαι ex ed. Xyl. in Caſaubonianam tranſiit. καὶ ante πρότερον et πάλιν ante ἀναπληροῦντας deſunt in Moſcov. Tum Ven. 2. ὅ τι παρελίπομεν.

Tum duo Theſſalidae, tibi, magne Alcida, nepotes,
Phidippus Cois atque Antiphus imperitabant:
Aeolicum potius, quam Doricum genus deſignant.

§. 7.

Rhodus initio dicta fuit Ophiuſſa atque Stadia: deinde Telchinis, ab inhabitantibus eam Telchinibus. Hos alii faſcinatores et praeſtigiatores, qui ſulfure admixtam ſtygis aquam inſtillarent rebus, ad perdendum animalia et ſtirpes: alii cum excellerent artibus, inviſum iis ab earundem aemulis

Rhodus. Κρήτης εἰς Κύπρον πρῶτον, εἶτ' εἰς Ῥόδον· πρώτους δ' ἐργάσασθαι σίδηρόν τε καὶ χαλκόν· καὶ δὴ καὶ τὴν ἅρπην τῷ Κρόνῳ δημιουργῆσαι. Εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρότερον περὶ αὐτῶν· ἀλλὰ ποιεῖ τὸ πολύμυθον, ἀναλαμβάνειν πάλιν, ἀναπληροῦντας, εἴ τι παρελίπομεν.

§. 8.

Μετὰ δὲ τοὺς Τελχῖνας οἱ Ἡλιάδαι μυθεύονται κατασχεῖν τὴν νῆσον, ὧν [1] ἔνιοι Κερκάφου καὶ Κυδίπ-

1) Omnes libri cum epitome ἑνὸς, quod recte Casaubonus mutatum vult in ἔνιοι, cui idem in obpositione post respondet. Repugnat etiam, quod sequitur καὶ Κυδίππης. Quod enim Meursius in Rhodo 1, 4. vertit: *quorum unus Cercaphus ex Cydippa* — alienum est a nexu, etsi historia concinit. In ipso versu, ut supra, posui Ἰηλυσσόν τε. Cf. ad §. 6. Pro αὐτῶν Moscov. dat αὑτῶν. Tum Κάμιρος emendat Meursius ad Macrob. 1, 17. cui adsentitur hic Casaubonus. Certe ita ex literarum ordine producitur a Stephano et diserte monet Eustathius ad Homer. Il. 2, 656. p. m. 238, 43. et Dionys. v. 504. Κάμιρος scribi nomen urbis, Κάμειρος nomen conditoris. Ita certe multi libri in Homero Il. 2, 656. Suidas

mulis ajunt, et hoc infamiae retulisse. E Creta eos primum in Cyprum, deinde Rhodum venisse: primosque ferrum et aes fabricatos, atque etiam Saturno falcem fecisse. Sane de his etiam ante dictum fuit: sed multitudo fabularum facit, ut revocemus, et si quid praetermissum est, adjiciamus.

§. 8.

Post Telchinas Heliadae (ut fabulae tradunt) insulam occupaverunt: quorum, ut aliqui, Cercaphi et Cydip-

Κυδίππης γενέσθαι παῖδας, τοὺς τὰς πόλεις κτίσαντας, ἐπωνύμους αὐτῶν· Rhodus.

Λίνδον, Ἰηλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον·

ἔνιοι δὲ τὸν Τληπόλεμον κτίσαι φασὶ, θέσθαι δὲ τὰ ὀνόματα ὁμωνύμως τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τισίν.

§. 9.

Ἡ δὲ νῦν πόλις ἐκτίσθη κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχιτέκτονος, ὥς φασιν, ὑφ' οὗ καὶ ὁ Πειραιεύς· οὐ συμμένει δ' ὁ [1] Πειραιεὺς, κακωθεὶς ὑπό τε Λακεδαιμονίων πρότερον τῶν τὰ σκέλη καθελόντων, καὶ ὑπὸ Σύλλα, τοῦ Ῥωμαίων ἡγεμόνος.

§. 10.

Suidas per ι utrumque efferri ait. Uſus vulgaris auctorumque exempla parum conſtant et plerumque de utroque ει uſurpant. Cf. infra ad §. 12.

1) Ex ed. Caſaub. in reliquas manavit Περαιεύς. Male etiam antea Venet. 2. σημαίνει.

Cydippae filii urbes condiderint, ac de ſe denominaverint:

Lindon, Ialyſſumque, argilloſamque Camirum.

Alii conditas a Tlepolemo ajunt: et eum nomina impoſuiſſe a quibusdam filiis Danai.

§. 9.

Urbs, quae nunc eſt, Peloponneſiaci belli tempore exſtructa eſt ab eo ipſo architecto, qui Piraeeum aedificavit. Piraeeus non perduravit, cum a Lacedaemoniis ante adflictus, qui longa crura, ſive muros dejecerunt: tum a Sulla Romanorum imperatore.

§. 10.

Rhodus. §. 10.

Ἱστοροῦσι δὲ καὶ ταῦτα περὶ τῶν Ῥοδίων, ὅτι οὐ μόνον, ἀφ᾽ οὗ χρόνου [1] συνῴκησαν τὴν νῦν πόλιν, εὐτύχουν κατὰ θάλατταν· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς Ὀλυμπιακῆς θέσεως συχνοῖς ἔτεσιν ἔπλεον πόῤῥω τῆς οἰκείας ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων· ἀφ᾽ οὗ καὶ μέχρι Ἰβηρίας ἔπλευσαν, κἀκεῖ μὲν τὴν [2] Ῥόδην ἔκτι-

1) Parif. συνῴκισαν, frequenti commutatione. Tum Medic. 3. 4. Parif. εὐτύχουν; Mofcov. εὐτυχοῦσαν inepto additamento. Vulgo ηὐτ. Utram formam Strabo ipfe fecutus fuerit, cum in his libri parum inter fe in multis locis confentiant, dictu eft difficile. Cf. ad lib. 9. p. m. 371. et alibi paffim, et quae monuit Fifcherus ad Welleri Gramm. T. 2. p. 280. et 295. Vifum eft fequi hic codices majori numero. Pro Ὀλυμπιακῆς Medic. 3. (hic ex correctione) 4. Mofcov. exhibent Ὀλυμπικῆς, quae formae parum funt conftantes. Exempla plura adtuli ad lib. 8. p. m. 261. Sic in hac ipfa voce fluctuantur codices lib. 8. p. m. 152. et in Diodoro Sic. notante Weffeling. ad lib. 1, 95. Utrumque adfert Thomas M. etfi Ὀλυμπικὸς falfo magis Atticum adfirmat, ut docent exempla Xenophontis, et quae ad eum notavit Sallier.

2) Ῥόδον vocant omnes libri, contra lib. 3. p. m. 427. Ῥοδόπη, ubi Siebenkees ex noftro loco pofuit Ῥόδος, cum Cafaubonus vellet in utroque Ῥόδη, uti vocatur a Marciano v. 203.

§. 10.

Narrantur et haec de Rhodiis: res eorum mari fecundas fuiffe, non ab eo demum tempore, quo urbem, quae exftat hodie, condiderunt, fed etiam ante Olympiorum inftitutionem permultis annis eos procul a patria claffem eduxiffe hominum fervandorum caufa. Ita et usque ad Hifpaniam eos navigaffe, et Rhodam condidiffe,

ἔκτισαν, ἣν ὕστερον Μασσαλιῶται κατέσχον· ἐν δὲ τοῖς Ὀπικοῖς τὴν Παρθενόπην· ἐν δὲ [3] Δαυνίοις μετὰ Κώων Ἐλπίας. Τινὲς δὲ μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἔφοδον τὰς [4] Γυμνησίας νήσους ὑπ' αὐτῶν κτισθῆναι λέγου- Rhodus.

v. 203. et Stephano h. v. *Rhoda* a Mela 2, 6, 5. et aliis. Ῥόδον tamen ſcribit etiam ex hoc loco Euſtath. ad Dionyſ. v. 504. Cum facilis eſſet lapſus, malui dare Ῥόδην. Probat hanc lectionem etiam Marca in marca Hiſpan. 2, 18, 10. nec rejicit Meurſius in Rhodo 1, 28.

3) Medic. 3. male Καυνίοις. In proximis verbis haeret Meurſius c. l. eaque mutila, nec cum aliis cohaerere cenſet. Nempe in voce Ἐλπίας agnoſcit conditorem et hinc recte quidem deſiderat nomen urbis, quam Salapiam fuiſſe ex Vitruvio 1, 4. refert, ubi ejus conditor Elpias Rhodius vocatur. Locum igitur ſic ſubplet: μετὰ Κώων Σαλαπίαν ἔκτισεν Ἐλπίας. Adſentitur de Elpia Heyne in opuſc. acad. V. 2. p. 261. At cum omnia, quae hic commemorantur, pendeant a ſuperiori verbo ἔκτισαν, Ἐλπίας nominativus eſſe non poteſt, qui potius in hac tota narratione ſunt Rhodii, ſed eſſe debet nomen urbis, obſcurae quidem, quam tamen in ſingulari producit Stephanus, et eodem numero hic efferri velit Berkelius p. 343. Tum hic exſiſtit ſenſus: Elpias ſui nominis urbem condidit. Codices pertinaciter vulgatam lectionem tuentur, et certe, ſi vitium latet, fuit inveteratum. Poterat utique pro Elpiis Salapiam Strabo commemorare.

4) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Γυμνασίας. Recte hoc quidem. Sed cum Strabo alteram formam non ſemel, ſed ſaepius in libro 3. praetulerit et ſic Stephanus produxerit, eam removere dubitavi. Latini etiam, ut Liv. in epitome lib. 9.

didiſſe, poſtmodo a Maſſilienſibus occupatam: et in Opicis Parthenopen: in Dauniis Coum auxilio Elpias. Quidam poſt reditum e bello Troiano Gymnaſias ab iis ferunt conditas. Harum quae eſt grau-

Rhodus. λέγουσιν· ὧν τὴν μείζω φησὶ Τίμαιος μεγίστην εἶναι μετὰ τὰς ἑπτά, Σαρδώ, Σικελίαν, Κύπρον, Κρήτην, Εὔβοιαν, Κύρνον, Λέσβον· οὐκ ἀληθῆ λέγων· πολὺ γὰρ ἄλλαι μείζους. Φασὶ δὲ τοὺς Γυμνῆτας ὑπὸ Φοινίκων Βαλεαρίδας λέγεσθαι, [5] διὰ τὸ τὰς γυμνασίας βαλεαρίδας λεχθῆναι. [6] Τινὲς δὲ τῶν Ῥοδίων

lib. 9. *Gymnesiae*, alii, ut Plin. 3, 11. s. 5. *Gymnasiae*. Sic in Graecis variant libri in Diodoro 5, 17. Γυμνητὰς mutavi in Γυμνῆτας, uti effert Hesychius T. 1. 865. ubi cf. notata. Possit tamen etiam Γύμνητας cum Moscov. scribi, si cum Suida a Γύμνης derives, qui tamen etiam alterum habet, quod certe est usitatius.

5) Aptius hoc, quod exhibet Medic. 3. putavi quam vulgatum διότι. Tum idem et 4. dant Βαλερίδας, Moscov. Βαρελίδας et ex corr. Βαλερίδας, uti legitur in editionibus ad Casaubonum, unde in Paris. et Amstel. transiit in Βαλεαρίδας, quod agnoscunt alii. Neque rejicio, quod Βαλιαρεῖς ab indigenis vocabantur σφενδονῆται, ut adfirmat Eustath. ad Dionys. v. 457. quare nec de exercitationibus τὸ α elidi posse videtur. Praecedens autem Βαλεαρίδας Casaubonus ex Polybio 3, 33. quia Γυμνῆτες ad institutum sermonem nil valeant. Vellem codices addicerent. Idem nempe etiam confirmat Eustath. c. l. Sic etiam subsequens aptius dicitur.

6) Sic volunt codices mei. Vulgo Ἔνιοι, uti post Χαονίαν, tantum Moscov. et Paris. Χαωνίαν, quod tamen Casaubonus

grandior, eam Timaeus omnium insularum maximam asserit post septem has: Sardiniam, Siciliam, Cyprum, Cretam, Euboeam, Corsicam, Lesbum: sed falsum dicit, cum sint aliae multo majores. Gymnetas ajunt a Phoenicibus balearides vocatos, quod gymnasias (*exercitationes corporis*) ii dicant balearidas. Quidam Rhodiorum etiam circa

Ῥοδίων καὶ περὶ Σύβαριν ᾤκησαν κατὰ τὴν Χωνίαν. Rhodus.
Ἔοικε δὲ καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖν, τὴν ἐκ παλαιοῦ παροῦσαν τοῖς Ῥοδίοις εὐδαιμονίαν, εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης κτίσεως τῶν τριῶν πόλεων.

Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδὸν, ἠδ' ἐφίληθεν
Ἐκ Διὸς, [7] ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει,
Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

Οἱ δ' εἰς μῦθον ἀνήγαγον τὸ ἔπος, καὶ χρυσὸν ὑσθῆναί φασιν ἐν τῇ νήσῳ κατὰ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς γένεσιν p. 655.
ἐκ

bonus mutat in Χώνην, Heyne in opufc. acad. V. 2. p. 261. in Χωνίαν, uti vocat ipfe Strabo lib. 6. p. m. 221. etfi et ibi Cafaubonus emendat Χώνην, fequente Siebenkeefio, ex Stephano, qui Χώνην urbem et regionem ex Strabone commemorat. Subjicit tamen idem locum Lycophronis v. 983. ubi Χωνία dicitur, quod, cum nihil moretur, excipere propter alterum etiam Strabonis locum non dubitavi. Ex eodem vero etiam adparet, Chones cum Oenotriis ifta loca tenuiffe.

7) Mofcov. ὥστε — ἀνάσσειν. Tum idem, Medic. 3. 4. edd. ante Xylandr. ut Schol. Pindari ad Olymp. 7, 36. σφι. Poft ante Ἀθηνᾶς articulum omittit Mofcov. cum Parif. Pro ἐννακοσίων Medic. 4. ἐνακοσίων.

ca Sybarin fedes pofuerunt juxta Choniam. Videtur Homerus teftari, antiquitus Rhodios fuiffe fortunatos, jam inde a conditis tribus urbibus.

Ternae illis fedesque, tribusque: et Iuppiter ipfe,
In fuperos qui fceptra gerit mortale genusque,
Dilexit, magnaque illos cumulavit opum vi.

Quidam hos verfus fabulae accommodant, quod fcilicet auro pluerit Iupiter in hac

Rhodus. ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, ὡς εἴρηκε Πίνδαρος. Ἡ δὲ νῆσος κύκλον ἔχει σαδίων ἐννακοσίων εἴκοσιν.

§. 11.

Ἔςι δὲ πρώτη μὲν Λίνδος ἀπὸ τῆς πόλεως πλέουσιν ἐν δεξιᾷ ἔχουσι τὴν νῆσον, πόλις ἐπὶ ὄρους ἱδρυμένη, πολὺ πρὸς μεσημβρίαν ἀνατείνουσα, καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν μάλιςα· [1] ἱερὸν δὲ ἐςὶν Ἀθηνᾶς Λινδίας αὐτόθι ἐπιφανὲς, τῶν Δαναΐδων ἵδρυμα. Πρότερον μὲν οὖν καθ' αὑτοὺς ἐπολιτεύοντο οἱ Λίνδιοι, καθάπερ καὶ Καμειρεῖς καὶ Ἰαλύσιοι· μετὰ ταῦτα δὲ συνῆλθον ἅπαντες εἰς τὴν Ῥόδον. Ἐντεῦθεν δ' ἐςὶν εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, Κλεόβουλος.

§. 12.

1) Medic. 3. 4. ut ſic alibi, ἱερὸν δ'.

hac inſula, cum Minervam peperiſſet: idque eſt apud Pindarum. Inſulae ambitus eſt ſtadiorum ıↄccccxx.

§. 11.

Prima occurrit Lindus, ſi a Rhodiorum urbe naviges, inſula ad dextram relicta: urbs monti impoſita, admodum verſus meridiem vergens et Alexandream maxime: templum eſt ibi Minervae Lindiae nobile, a Danaidibus poſitum. Primum Lindii pro ſe remp. geſſerunt, ut et Camirenſes et Ialyſii: poſtea autem in unam urbem Rhodum coiverunt. Lindius fuit Cleobulus, unus de VII ſapientibus.

§. 12.

§. 12. Rhodus.

Μετὰ δὲ Λίνδον ¹ Ἰξία χωρίον καὶ Μνασύριον· εἶθ' ὁ Ἀτάβυρις, ὄρος τῶν ἐνταῦθα ὑψηλότατον, ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου· ² εἶτα Κάμειρος· εἶτ' Ἰαλυσὸς κώμη, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν ἀκρόπολίς ἐστιν Ὀχύρωμα καλουμένη· εἶθ' ἡ τῶν Ῥοδίων πόλις ἐν ὀγδοήκοντά που

1) Sic omnes libri. Casaubonus malit ex Stephano Ἰξίαι, qui diserte monet πληθυντικῶς dici. Hinc, quod notat Morellius in bibl. MSta T. 1. p. 445. Meursius ad Rhodum suam 1, 8. adscripserat, hic leg. Ἴξιαι. Haud tamen temere, ut utrumque conciliet, Berkelius p. 418. suspicatur, Ἰξία pro plurali hic accipi posse. Tum vero sic etiam in Stephano legendum, at Ἴξια scribendum. Ex aliis nihil liquet. Voces ἐν ᾧ, quae ante ἱερὸν leguntur in edd. omnibus, desunt contra omnes mei codices, nec agnoscit vetus interpres. Tum retulit Strabo ad ipsum montem, quem Ἀζάυρον vocant alii. Cf. notata ad Diodor. 5, 59. Sed et Ἀτάβυρις vocatur, consentientibus MSStis, lib. 10. p. m. 74.
2) Transpositis verbis Meursius in Rhod. 1, 9. p. 25. legit εἶτα Κάμειρος κώμη· εἶτ' Ἰάλυσος, καὶ ὑπὲρ α. Sed vulgatus ordo in Strabone ferri, libris etiam probantibus, potest. Idem porro consentiunt in scriptura nominis Κάμειρος, etsi illum de conditore tantum usurpari posse adfirmat Eustath. ad Dionys. v. 504. de urbe Κάμιρος dici; quem tamen errare censet Staveren. ad Hygin. 275. p. 394. Cf. Heyne ad Homer. T. 4. p. 353. Auctores fere promiscue ει ponunt, si plura locorum nomina a conditoribus paullum discrepent, de quo v. ad lib. 8. p. m. 276. Cf. supra ad §. 8.

§. 12.

Post Lindum Ixia sequitur, et Mnasyrium pagi: inde Atabyris, mons istorum sane locorum altissimus: Iovi Atabyrio sacer. Post Camirus: hinc pagus Ialysus, et munitio supra, sive arx, Ochyroma hinc nomen habens. Sequitur post stadia circiter xxc Rhodiorum urbs. Deinceps

Rhodus. που σαδίοις. Μεταξὺ δ' ἐςὶ τὸ Θοάντιον, ἀκτή τις ἧς μάλιςα [3] πρόκεινται αἱ Σποράδες αἱ περὶ τὴ Χαλκίαν, ὧν ἐμνήσθημεν πρότερον.

§. 13.

"Ανδρες δ' ἐγένοντο μνήμης ἄξιοι πολλοὶ ςρατηλάται τε καὶ ἀθληταὶ, ὧν εἰσὶ καὶ οἱ Παναιτίου τε φιλοσόφου πρόγονοι· τῶν δὲ πολιτικῶν καὶ τῶν περὶ λόγους καὶ φιλοσοφίας ὅ, τε Παναίτιος [1] αὐτὸ καὶ Στρατοκλῆς, καὶ Ἀνδρόνικος ὁ ἐκ τῶν περιπα

τω

3) Medic. 3. πρόκειται; Ven. 2. πρότερον fubftituit. P pro ἐπὶ Cafauboniani meique περὶ, quos negligere nol Tum Χαλκίδα (non Καλκίδα, uti exftat in ed. Amftel.) Cafa boniani i. e. Ven. 2. Sed cf. lib. 10. p. m. 341. unde re cit Cafaubonus, cui accedit Palmerius in auctor. Gr. p. 34 qui et alias nominis formas commemorat, in quibus tam omnibus abeft δ.

1) Medic. 3. praeponit καί. Tum Λεωνίδης pro Λεων praefcribunt Mofcov. Medic. 3. 4. uti vocatur ab Hefych f. v. Ἕκτορες et Tzetze ad Lycophr. v. 755. fiquidem ide ille eft, ut putat Meurfius in Rhodo 2, 10. p. 100. Ita ce te hanc formam paretuli. Ante Ἱερώνυμος particulam omittunt editiones Cafaub. priores. Ceterum alio ordi haec ponunt Mofcov. Medic. 3. 4. καὶ Ἱερώνυμος καὶ Εὔδημος

ceps eft Thoantium, acta quaedam, ante quam potiffimum fitae funt Sporades Chalciam verfus, quarum fupra eft facta mentio.

§. 13.

Viros memorabiles re bellica et certaminib multos tulit Rhodus: quibus fuerunt etiam P naetii majores. Tum c viles et in litteris ac ph lofophia verfatos, cu ipfum Panaetium, tu Stratoclem, Andronicu perip

των, καὶ Λεωνίδης ὁ ϛωϊκός· ἔτι δὲ πρότερον Πραξιφάνης, καὶ Εὔδημος, καὶ Ἱερώνυμος. Ποσειδώνιος δ᾽ ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐσοφίϛευσεν· ἦν δ᾽ Ἀπαμεὺς ἐκ τῆς Συρίας· καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακὸς [2] καὶ Μόλων· ἦσαν γὰρ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλέους μαθηταὶ τοῦ ῥήτορος. Ἐπεδήμησε δὲ πρότερον Ἀπολλώνιος, ὀψὲ δ᾽ ἧκεν ὁ Μόλων, καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος· Ὀψὲ μολών· ἀντὶ τοῦ ἐλθών· καὶ Πείσανδρος δ᾽ ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράψας, ποιητὴς Ῥόδιος, καὶ Σιμμίας ὁ γραμματικός, καὶ Ἀριϛοκλῆς, ὁ καθ᾽ ἡμᾶς. Διονύσιος δὲ ὁ Θρᾷξ, καὶ Ἀπολλώνιος, ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας, Ἀλεξανδρεῖς Rhodus.

2) Verba καὶ Μόλων ignorat Mofcov. Tum edd. ante Cafaubonum divifa voce μὲν Εὐκλέους, qui veram lectionem revocavit ex codicibus et ipfo Strabone infra p. 661. in. De Molone narrationem auctam fic reddit Planudes: ὀψὲ δ᾽ ἧκεν ὁ Μόλων, ὁ τοιούτου συμμαθητής. In fine Medic. 3. cum augmento ἡμῖν εἴρηται.

peripateticum, Leonidem Stoicum: et his priores Praxiphanem, Eudemum, Hieronymum. Pofidonius in Rhodo quidem geffit remp. et docuit: Apamea autem Syriae patria ejus fuit. Apollonius quoque cognomento mollis et Molon, Meneclea doctorem habuerunt, rhetorem, domo Alabandenfes. Prior Rhodum fe contulit Apollonius, Molon ferius: cui et dixit ille, Sero Molon: id eft, tarde advenifti. Pifander quoque, Heracleae carminis fcriptor, Rhodius fuit: et Simmias grammaticus, et noftra aetate Ariftocles. Dionyfius vero Thrax, et Apollonius Argonauticorum conditor, Alexandrini fuerunt,

Caria. δρεῖς μέν· ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι. Περὶ μὲν Ῥόδου ἀποχρώντως εἴρηται.

§. 14.

Πάλιν δὲ τῆς Καρικῆς παραλίας τῆς μετὰ τὴν Ῥόδον, ἀπὸ Ἐλεοῦντος καὶ τῶν [1] Λωρύμων, καμπτήρ τις ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐστὶ, καὶ λοιπὸν ἐπ' εὐθείας ὁ πλοῦς μέχρι τῆς Προποντίδος, ὡς ἂν μεσημβρινήν τινα ποιῶν γραμμὴν ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων, ἢ μικρὸν ἀπολείπουσαν. [2] Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῆς Καρίας, καὶ Ἴωνες, καὶ Αἰολεῖς, καὶ Τροία, καὶ
p. 656. τὰ περὶ Κύζικον καὶ Βυζάντιον. Μετὰ δ' οὖν τὰ Λώρυμα τὸ Κυνὸς σῆμά ἐστι, καὶ Σύμη νῆσος.

§. 15

1) Medic. 3. et edd. ante Xylandrum Λωρίμων, uti mox Medic. 4. et eaedem editiones. Post Casaubonus malit καμπὴ, a Strabone frequentatum, atque id enotat ex MSStis suis i. e. Ven. 2. Alii tamen omnes καμπτὴρ, quod ad idem redit, et ad variatas a Strabone formas referri debet. Proxima verba hoc ordine producit Moscov. τίς ἐστι ἐπὶ τὰς ἄρκτους.

2) Medic. 3. 4. ex more ἐνταῦθα δέ. Λώριμα antea notavi. Cf. ad Melam Vol. 2. P. 1. p. 498. sq.

runt, sed nominati sunt Rhodii. De Rhodo dictum est satis.

§. 14.

Proinde a Cariae litore, quod post Rhodum est, ab Eleunte et Lorymis, flexus quidam est versus septentrionem, ac deinde ad rectam lineam navigatio usque ad Propontidem, veluti meridianum quendam referens, ad 100 stadiorum longitudinem, aut paulo minus: ad eam sunt reliqua Cariae, Ionia, Aeolis, Troia, Cyzicum, Byzantium. Ergo post Loryma sequitur Cynos sema, *quod canis monumentum significat:* et Syme insula.

§. 15.

§. 15. Caria.

Εἶτα Κνίδος, δύο λιμένας ἔχουσα, ὧν τὸν ἕτερον κλειστὸν τριηρικὸν καὶ ναύσταθμον ναυσὶν εἴκοσι. Πρόκειται δ' ἡ νῆσος ἑπταστάδιός πως τὴν περίμετρον, ὑψηλή, θεατροειδὴς, συναπτομένη χώμασι πρὸς τὴν ἤπειρον, καὶ ποιοῦσα δίπολιν τρόπον τινὰ τὴν Κνίδον· πολὺ γὰρ ¹ μέρος αὐτῆς οἰκεῖ τὴν νῆσον, σκεπάζουσαν ἀμφοτέρους τοὺς λιμένας. Κατ' αὐτὴν δ' ἐστὶν ἡ Νίσυρος πελαγία. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι Κνίδιοι, πρῶτον μὲν Εὔδοξος, ὁ μαθηματικὸς, τῶν Πλάτωνος ἑταίρων· εἶτ' Ἀγαθαρχίδης, ὁ ἐκ τῶν περιπάτων, ἀνὴρ συγγραφεύς· καθ' ἡμᾶς δὲ Θεόπομπος, ὁ Καίσαρος τοῦ θεοῦ φίλος, τῶν μεγά-

Qq 3 λα

1) Mofcov. Medic. 3. 4. αὐτῆς μέρος. Tum pro νῆσον Parif. in contextu ipfo habet Κνίδον, inter lineas νῆσον. Porro Medic. 3. 4. Parif. Νίσυρος, uti in fuo codice legit vetus interpres. Atque hoc praetuli ex libro etiam 10. p. m. 345. in primis cum Homerum fequi foleat. Vulgo Νίσυρις.

§. 15.

Mox Cnidus, duos habens portus: quorum alter claudi poteft, triremibus recipiendis aptus: et navium ftatio capax XX. Ante Cnidum infula jacet, ambitu fere VII ftadiorum, excelfa et theatri forma, aggeribus continenti adjuncta, ipfamque Cnidum in duas quafi dividens urbes: magna enim Cnidiorum pars infulam habitat, quae utrumque portum integit. Pone eam in alto jacet Nifyrus infula. Cnidii viri memoria digni fuerunt Eudoxus mathematicus, unus de fociis Platonis: praeterea Agatharchides peripateticus, unus de amicis divi Caefaris, qui multum potuerunt, ejusque

Caria. λαι δυναμένων, καὶ υἱὸς Ἀρτεμίδωρος. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ Κτησίας, ὁ ἰατρεύσας μὲν Ἀρταξέρξην, συγγράψας δὲ τὰ [2] Ἀσσυριακὰ καὶ τὰ Περσικά. Εἶτα μετὰ Κνίδον Κέραμος καὶ Βάργασα, πολίχνια ὑπὲρ θαλάττης.

§. 16.

Εἶθ' [1] Ἁλικαρνασσὸς, τὸ βασίλειον τῶν τῆς Καρίας δυναστῶν, Ζεφύρα καλουμένη πρότερον. Ἐνταῦθα

2) Medic. 3. 4. Moscov. Ἀσσυριακὰ; alii cum edd. Ἀσσυριακὰ praeter Xylandrum, qui dedit τὰ Συριακὰ, quod recte rejecit Casaubonus, ut adparet ex Persicorum initio apud Photium cod. 72. Utra vero forma praeferenda sit, in horum gentilium variatione dubium. Cf. supra ad §. 10. n. 1. Βάργασα tuentur codices et Stephanus, etsi in numis quibusdam σ geminatur, ut in aliis Cariae numis consonae. V. Eckhel in descr. numor. vett. p. 570. sq.

1) Medic. 3. 4. Ἁλικαρνασὸς, alii per σ duplex, ut supra. In Ζεφύρα conspirant omnes libri. Stephanus tamen sub v. Ἁλικαρνασσὸς et Ζεφύριον hoc ipsum et Ζεφυρία de Halicarnasso adfert, et sic Plin. 2, 91. s. 89. *Zephyrium* habet, unde Ζεφυρία hic reponere malit Siebelis in observat. crit. ad Ἑλληνικὰ p. 42. Contra Holsten. in Stephan. p. 26. in hoc ex Strabone emendat Ζεφύρια pro Ζεφυρία, quod et de Salmasio testatur. Forma diversa fuisse videtur, et Ζεφύρα primaria. Tum

que filius Artemidorus. Cnidius fuit etiam Ctesias, Artaxerxis medicorum princeps, qui Assyriaca scripsit et Persica. Secundum Cnidum Ceramus est et Bargasa, oppidula supra mare.

§. 16.

Deinde Halicarnassus, regia dominorum Cariae, quondam Zephyra dicta. Ibi

ταῦθα δ' ἐςὶν ὅ, τε τοῦ Μαυσώλου τάφος, τῶν ἑπτὰ θεαμάτων ἔργον, ὅπερ Ἀρτεμισία τῷ ἀνδρὶ κατεσκεύασε· καὶ ἡ Σαλμακὶς κρήνη, διαβεβλημένη, οὐκ οἶδ' ὁπόθεν, ὡς μαλακίζουσα τοὺς πιόντας ἀπ' αὐτῆς. Ἔοικε δ' ἡ τρυφὴ τῶν ἀνθρώπων αἰτιᾶσθαι τοὺς ἀέρας, ἢ τὰ ὕδατα· τρυφῆς δ' αἴτια οὐ ταῦτα, ἀλλὰ πλοῦτος καὶ ἡ περὶ τὰς διαίτας ἀκολασία. Ἔχει δ' [2] ἀκρόπολιν ἡ Ἁλικαρνασσός· πρόκειται δ' αὐτῆς ἡ Ἀρκόννησος. Οἰκιςαὶ δ' αὐτῆς ἐγένοντο ἄλλοι τε καὶ Ἄνθης μετὰ Τροιζηνίων. Caria.

Qq 4 Ἄνδρες

Tum Μαυσωλοῦ, accentu trajecto, praeit Mofcov. uti infra. Non fequor. Nempe id tantum valet de iis, quae ante ω in hac forma habent τ. Cf. Stephanus f. v. Αἰτωλία et Euftathius ad Homer. Il. 2, 638. p. m. 235, 32. qui diferte monet, hac de caufa Μαύσωλος προπαροξύνεσθαι, quod vulgo in Stephano neglectum eft, ut in Diodoro 15, 90. et hic in epitome.

2) Siebelis p.42. c. l. excidiffe poft ἀκρόπολιν putat ἀξιόλογον, quod addat Diodor. 15, 90. Poterat utique et Nofter. At gravius eft, quod infra p. 657. m. διττὴν commemorat, plures etiam Diodor. 17, 23. Poft pro ἄνδρες δὲ ἐγένοντο omnes mei codices flagitant ἄ. δὲ γεγόνασιν, quibus cedendum putavi.

Ibi Maufoli fepulcrum eft, unum de feptem mirabilibus mundi fpectaculis, quod marito fuo Artemifia aedificavit. Et Salmacis fons, nefcio qua de caufa infamis, quod ex eo bibentes mollitiem contraherent. Enimvero luxuria hominum videtur in aëris et aquae temperiem culpam referre: atqui non haec caufam luxuriae praebent, fed divitiae, et victus intemperans ratio. Arcem habet Halicarnaffus: et ante eam fita eft Arconnefus. Conditores urbis funt cum alii, tum Anthes cum Troezeniis. Viri

Caria. Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἐξ αὐτῆς Ἡρόδοτός τε ὁ συγγραφεὺς, ὃν ὕστερον Θούριον ἐκάλεσαν, διὰ τὸ κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας· καὶ Ἡράκλειτος ὁ ποιητὴς, ὁ Καλλιμάχου ἑταῖρος· καὶ καθ' ἡμᾶς Διονύσιος ὁ συγγραφεύς.

§. 17.

Ἔπταισε δὲ καὶ αὕτη ἡ πόλις βίᾳ ληφθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. 1) Ἑκατόμνῳ γὰρ τῷ Καρῶν βασιλεῖ ἦσαν υἱοὶ τρεῖς, Μαύσωλος, καὶ Ἱδριεὺς, καὶ Πιξώδαρος, καὶ θυγατέρες δύο, ὧν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ Μαύσωλος συνῴκησε ὁ πρεσβύτατος τῶν ἀδελ-

1) Ita, praecipientibus MSStis omnibus, poſui. Vulgo Ἑκατόμνου — βασιλέως. Idem feci in ſequentibus, probante etiam Caſaubono, nexuque adſtruente, ubi in editionibus legitur: ὧν ἡ πρεσβυτέρα Ἀρτεμισία συνῴκησε τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Μαυσώλῳ. Tantum in ſingulis diſcrepant aliqui. Sic Medic. 3. ἡ πρεσβυτέρα Ἀρτεμισία, ᾗ συνῴκισε; Medic. 4. Ἀρτεμησία. Ceterum Medic. 3. 4. Ἰδρυεὺς, ut infra. At recte alii Ἱδριεὺς, ut Diodor. Sic. 16, 45, 69. et epitome p. 190. ed. Hudſ. adprobantibus etiam numis, in quibus Ἰδριεως legitur. Tum Medic, 3. 4. ἐβασίλευσε.

Viri illuſtres nati ſunt ibi Herodotus, hiſtoriae ſcriptor, qui deinde Thurius eſt appellatus, quod ſocium ſe deducendae in Thurios coloniae praebuiſſet: tum Heraclitus poëta, Callimachi ſocius: et noſtra aetate Dionyſius hiſtoriae conditor.

§. 17.

Haec quoque urbs infortunium habuit, cum eam vi cepiſſet Alexander. Etenim Hecatomno, Cariae regi, tres fuerunt filii, Mauſolus, Hidrieus et Pixodarus: filiae duae: quarum majorem natu Artemiſiam duxit frater aetate primus

ἀδελφῶν· ὁ δὲ δεύτερος Ἰδριεὺς Ἄδα τῇ ἑτέρᾳ ἀδελφῇ· ἐβασίλευε δὲ Μαύσωλος· τελευτῶν δ' ἄτεκνος, τὴν ἀρχὴν κατέλιπε τῇ γυναικὶ, ὑφ' ἧς αὐτῷ κατεσκευάσθη ὁ λεχθεὶς τάφος· φθίσει δ' ἀποθανούσης διὰ πένθος [2] τοῦ ἀνδρὸς, Ἰδριεὺς ἦρξε· καὶ τοῦτον ἡ γυνὴ Ἄδα διεδέξατο, νόσῳ τελευτήσαντα· ἐξέβαλε δὲ ταύτην Πιξώδαρος, ὁ λοιπὸς τῶν Ἑκατόμνου παίδων. [3] Περσίσας δὲ μεταπέμπεται σατράπην Caria. p. 657.

 τράπην

2) Voces τοῦ ἀνδρὸς uncis inclusit Casaubonus, forte quia in Veneto codice non invenerat. Desunt certe in Venet. 2. At reliqui omnes agnoscunt cum vetere interprete. Praeterea Medic. 3. subjungit ὁ λοιπὸς τῶν ἀδελφῶν. Idem mox Ἑκατόμνῳ, uti infra. In Πιξώδαρος consentiunt hic libri, cum epitome, qui in aliis discrepant. Sic vulgo in Arriano de exp. Alex. 1, 23, 10. Πηξόδαρος, ubi codex optimus praeit Πιξόδαρος; in Plutarchi vita Alex. c. 10. Πηξόδωρος. Sed de his cf. notata a viris doctis ad laudatos auctores et Diodor. 16, 74. Numi in prima tuentur ι, in altera inter ο et ω fluctuantur. Nihil igitur mutavi. At mutato accentu pro Ἀδὰ recepi Ἄδα ex epitome, Arriano c. l. et Diodoro 16, 69. 74. etsi hic accentu nudatum relinquitur in ipso contextu, ex usitata forma similium.

3) Male mutavit in Περσίκας ed. Paris. quod inde Palmerius in auctor. Gr. p. 348. ad Περσίσας revocat. Recte. Sed

primus Mausolus: secundam in matrimonio habuit Adam Hidrieus. Mausolus regnum tenuit: qui sine prole decedens, id uxori reliquit, a qua est ei id, quod diximus, monumentum factum. Artemisia prae desiderio mariti tabe mortua, Hidrieo summa rerum obtigit: atque huic morbo exstincto in regnum successit Ada uxor. Eam Pixodarus ejecit, qui de Hecatomni filiis supererat: cumque Persicas

Caria. τράπην ἐπὶ κοινωνίᾳ τῆς ἀρχῆς· ἀπελθόντος δ' ἐκ τοῦ ζῆν καὶ τούτου, κατεῖχεν ὁ σατράπης τὴν Ἁλικαρνασσόν. Ἐπελθόντος δὲ Ἀλεξάνδρου, πολιορκίαν ὑπέμεινεν, ἔχων Ἄδαν γυναῖκα, ἥτις θυγάτηρ ἦν Πιξωδάρου ἐξ Ἀφνηΐδος Καππαδοκίσσης γυναικός. Ἡ δὲ τοῦ Ἑκατόμνου θυγάτηρ Ἄδα, ἣν ὁ Πιξώδαρος ἐξέβαλεν, ἱκετεύει τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πείθει κατάγειν αὐτὴν εἰς τὴν ἀφαιρεθεῖσαν βασιλείαν, ὑποσχομένη ἐπὶ τὰ ἀφεστῶτα συμπράξειν αὐτῷ· τοὺς γὰρ ἔχοντας οἰκείους ὑπάρχειν αὐτῇ· παρεδίδου δὲ καὶ τὰ Ἄλινδα, ἐν οἷς διέτριβεν αὐτή. Ἐπαι-

Sed operarum id esse vitium, ex prioribus editionibus discere poterat. Epitome μηδίσας. Post ante Casaubonum edebatur Ἄλινδα. Ἄλινδα scribunt etiam alii auctores Graeci. Post omnes libri pertinaciter obtrudunt ἐν ᾧ, cum tamen aperte referri debeat ad τὰ Ἄλινδα, quae sola tenui Ada, uti etiam narrat Arrianus c. l. Hinc etiam Aldus mutavit in ἐν οἷς, quod ceteri amplexi sunt. Forte excidit χωρίον, ut vocat Arrianus. Post διέτριβεν Medic. 3. 4. Moscov. Paris. subjiciunt αὐτῇ, quod vulgo abest. Tum Moscov. πρὶν pro πλὴν, Medic. 3. διττὴν, Paris. ἔδωκε et ἑάλω δὲ δὲ, Moscov. ἑάλω δὲ ὀλίγῳ δέ.

eas res amplecteretur, satrapam arcessit ad societatem regni: hic, mortuo Pixodaro, Halicarnassum possedit, habuitque uxorem Adam, Pixodari filiam ex Aphneide, muliere Cappadocica, et Alexandro adventante, obsidionem sustinuit. Filia vero Hecatomni Ada, quam Pixodarus exturbaverat, supplex Alexandro facta obsecravit, ut se in vi ademtum sibi regnum restitueret: operam suam in recipiendis, quae defecerant, pollicens, quod ea a suis necessariis teneri ostenderet: simul et Alinda

Ἐπαινέσας δὲ, καὶ βασίλισσαν ἀναδείξας, ἁλούσης τῆς πόλεως πλὴν τῆς ἄκρας, (διττὴ δ' ἦν ἐκείνη,) πολιορκεῖν ἔδωκεν· ἑάλω δὲ ὀλίγῳ ὕστερον καὶ ἡ ἄκρα, πρὸς ὀργὴν ἤδη καὶ ἀπέχθειαν τῆς πολιορκίας γενομένης. Caria.

§. 18.

Ἑξῆς δ' ἐστὶν ἄκρα Τερμέριον Μυνδίων, καθ' ἣν ἀντίκειται τῆς Κῴας [1] ἄκρα Σκανδαρία, διέχουσα τῆς ἠπείρου σταδίους τετταράκοντα· ἔστι δὲ καὶ χωρίον Τέρμερον ὑπὲρ τῆς Κῴας.

§. 19.

1) Medic. 3. 4. Parif. ἄκρας Κανδαρία, ut edd. ante Xyl. Mofcov. ἄκρας Κανδάρεια, et fic vetus interpres: *Candaria Coum promontorium.* Nempe adhaefit τὸ σ praecedens. Tum Cafaubonus numerum proximum ftadiorum fufpectum habet, quod Plinius 5, 36. f. 31. dixerit, Con ab Halicarnaffo quindecim milia paffuum diftare, unde vocem ἑκατὸν excidiffe fufpicatur. Refutat eum Palmerius in Gr. auctor. p. 348. quod Halicarnaffus in receffu eft, et longius diftat a Co infula, quam plura promontoria, quae a continente verfus

da dedens, ubi ipfa degebat. Alexander cum annuiffet, eamque reginam declaraffet, urbem usque ad arcem cepit, quae erat duplex: eam oppugnari juffit: brevique capta eft, jam iratis animis et hoftiliter eam impetente milite.

§. 18.

Deinceps eft Termerium, Myndiorum promontorium, cui opponitur Coae infulae promontorium Scandarium, a continente diftans ftadia XL. Eft et locus fupra Coam, nomine Termerum.

§. 19.

Caria.

§. 19.

Ἡ δὲ τῶν Κῴων πόλις ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Ἀστυπάλαια, καὶ ᾠκεῖτο ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὁμοίως ἐπὶ θαλάττῃ· ἔπειτα διὰ στάσιν μετῴκησαν εἰς τὴν νῦν πόλιν [1] περὶ τὸ Σκανδάριον, καὶ μετωνόμασαν [2] Κῶν ὁμωνύμως τῇ νήσῳ. Ἡ μὲν οὖν πόλις οὐ μεγάλη, κάλλι-

ſus Co extenduntur et prominent. At idem poſt ſollicitat verba ὑπὲρ τῆς Κῴας, et emendat ὑπὲρ τῆς ἄκρας, ſc. Τερμερίου, de qua ſit ſermo; promontorium enim nomen ſumſiſſe a vicino oppido, non a Co. Parum tamen id valet ad mutandam librorum omnium lectionem, a qua aliquantum emendatio recedit. Κῴας autem νήσου, uti apud Agathemerum I, 4. cum jota ſubſcripto dedi, de quo cf. ad Melam V. 3. P. 2. p. 604.

1) Caſaubonn. Venet. 1. 2. Medic. 4. uſitata commiſtione παρά. Poſt Σκανδάλιον habent libri omnes cum vetere interprete, nec aliter Xylander in editione, etſi Siebelis ad Ἑλληνικὰ p. 42. adſirmat, eum legiſſe Σκανδάριον; tantum in verſione dedit *Scandariam*, uti poſtea Penzelius, quod etiam verum cenſeo ita, ut propter τὸ corruptum ſit λ, ipſa terminatio ex praemiſſis varietur. Quod enim putat Ortelius in theſ. Geogr. h. v. loca eſſe diverſa, equidem non adſentior.

2) Deeſt αὐτὴν, quod editiones addunt ante Κῶν in Medic. 3. 4. Moſcov. et Ven. 1. 2. quos ſecutus et ego omiſi. Sic cum iisdem et Caſaubonianis, quibus hic accedit Pariſ. pro

§. 19.

Coorum urbs antiquitus dicta fuit Aſtypalaea, et alio in loco habitata fuit, itidem ad mare: deinde ob ſeditionem transmigraverunt in eam, quae nunc eſt, urbem juxta Scandarium, eamque nomine inſulae Con dixerunt. Urbs ipſa magna non eſt, ſed optime condita,

καλλίστα δὲ πασῶν συνῳκισμένη, καὶ ἰδέσθαι τοῖς καταπλέουσιν ἡδίστη. Τῆς δὲ νήσου τὸ μέγεθος ὅσον πεντακοσίων σταδίων καὶ πεντήκοντα· εὔκαρπος δὲ πᾶσα, οἴνῳ δὲ καὶ ἀρίστη, καθάπερ Χίος καὶ Λέσβος· ἔχει δὲ πρὸς νότον μὲν ἄκραν τὸν [3] Λακητῆρα, ἀφ' οὗ ἑξήκοντα εἰς Νίσυρον· πρὸς δὲ τῷ Λακητηρίῳ χωρίῳ Ἁλίσαρνα· ἀπὸ δύσεως δὲ τὸ Δρέκανον, καὶ κώμην καλουμένην Στομαλίμνην· τοῦτο μὲν οὖν ὅσον διακοσίους ἀπέχει τῆς πόλεως σταδίους· ὁ δὲ Λακητὴρ Caria.

pro ὁμοίως repoſui ὁμωνύμως, quod antea fecerat in Ἑλληνικοῖς p. 133. Siebelis. In ſeq. ante μέγεθος Medic. 3. contra ante ἀρίστη Medic. 4. omittit καί.

3) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Λακητῆρα inſerto η, ut in ſequentibus, idemque reddit vetus interpres. (*Laceter*) Sic Λακτῆρα effert etiam Agathemer. 1, 4. at Λακητῆρα Plutarchus in Qu. Gr. p. 213. Vol. 7. ed. Reiſk. In hac ambiguitate codices praetuli. In ſequ. Pariſ. vult κώμη abjecto ν, ut in proximis. At pendent haec a ſuperiori verbo ἔχει. Στομαλίμνην habent omnes libri cum vetere interprete; tantum Pariſ. ut antea monui, Στομαλίμνη. Editiones ante Caſaubonum στόμα λίμνης, qui hoc nomine magni erroris incuſat Xylandrum, priores quidem ſecutum. Pro ἀπέχει Medic. 3. 4. Venet. 1. διέχει. Tum Medic. 3. 4. τῆς πόλεως διέχει, Moſcov. τ. πόλεως ἀπέχει.

dita, et appellentibus conſpectu jucundiſſima. Inſulae magnitudo ſtadiorum eſt circiter IↃL: tota frugum eſt ferax, vini etiam optimi larga, ut Chius et Lesbus. Habet verſus meridiem promontorium Laceterem, unde ad Niſyrum ſtadia ſunt LX: ad Laceterium illud Haliſarna: ad occaſum Drecanum, et pagum, qui Stomalimne dicitur: abeſt ab urbe ad CC ſtadia: Laceter ad XXXV ſtadia adji-

Caria. τὴν προσλαμβάνει πέντε καὶ τριάκοντα τῷ μήκει τοῦ πλοῦ. Ἐν δὲ τῷ [4] προαστείῳ τὸ Ἀσκληπιεῖον ἐστι, σφόδρα ἔνδοξον καὶ πολλῶν ἀναθημάτων μεστὸν ἱερὸν, ἐν οἷς ἐστι καὶ ὁ Ἀπελλοῦ Ἀντίγονος. Ἦν δὲ καὶ ἡ ἀναδυομένη Ἀφροδίτη, ἣ νῦν ἀνάκειται τῷ θεῷ Καίσαρι ἐν Ῥώμῃ, τοῦ Σεβαστοῦ ἀναθέντος τῷ πατρὶ τὴν ἀρχηγέτιν τοῦ γένους αὐτοῦ· Φασὶ δὲ τοῖς Κῴοις ἀντὶ τῆς γραφῆς ἑκατὸν ταλάντων ἄφεσιν γενέσθαι τοῦ προσταχθέντος φόρου. Φασὶ δ' Ἱπποκράτην μάλιστα ἐκ τῶν ἀνακειμένων [5] ἐνταῦθα θεραπειῶν γυμνάσασθαι τὰ περὶ τὰς διαίτας· οὗτος

4) Parif. προαστίῳ. Tum Medic. 3. 4. Ἀσκληπεῖον, quod praefert cum Herodiano in Hermanni libro de emend. rat. Gr. Gr. p. 308. vel cum Suida Ἀσκλήπειον f. v. Ἀσκληπιάδης Siebelis c. l. Sic in aliis variatur, ut in Paufania 2, 10, 2. Ἀσκληπιεῖον 2, 11, 6. 4, 30, 1. Ἀσκληπίειον. Equidem vulgatam formam cum aliis codicibus praetuli, nec refragari videtur Herodianus, fi illum ex adpofita praeceptione judices.

5) Hunc ordinem praeeunt Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. cum editiones ἐνταῦθα poft θεραπειῶν projiciant. In fequ. Mofcov. Κώων et Κῶος; idem et Parif. Φιλίτας, ut alibi paffim;

adjicit navigationi. In fuburbio Aefculapii eft aedes, celebre admodum et multis donariis plenum, in quibus eft etiam Apellis Antigonus. Fuit ibi etiam Venus a mari emergens, (anadyomenen Graeci dicunt) quae nunc confecrata eft divo Caefari ab Augufto Caefare, patri fuo auctorem generis dedicante: ajunt Cois pro pictura ea de tributi imperati fumma remiffa fuiffe c talenta. Narrant, Hippocratem maxime e dedicatis ibi curationibus exercuiffe ea, quae ad victus rationem fpectant. Cum

τός τε δή ἐστι τῶν ἐνδόξων Κῷος ἀνὴρ, καὶ Σῖμος ὁ ἰατρὸς, Φιλητᾶς τε ποιητὴς ἅμα καὶ κριτικός· καὶ καθ' ἡμᾶς Νικίας, [6] ὁ καὶ τυραννήσας Κώων· καὶ Ἀρίστων, ὁ ἀκροασάμενος τοῦ περιπατητικοῦ καὶ κληρονομήσας ἐκεῖνον· ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Θεόμνηστος, ὁ ψάλτης ἐν ὀνόματι, ὃς καὶ ἀντεπολιτεύσατο τῷ Νικίᾳ. Caria. p. 658.

§. 20.

sim; Paris. κρητικός; idem et Moscov. et Medic. 4. Νικείας, uti post Νικείᾳ. At Νικίας ex numis etiam probatur, Philetas ex aliis auctoribus. Cf. Perizon. ad Aelian. V. H. 9, 14. Dedi tantum Φιλητᾶς, de quo cf. Schweighaeuser ad Athen. 13, 71. et in indice auctorum p. 166. et quae adfert.

6) Sic Moscov. Medic. 3. 4. idque adrisit. Vulgo ὁ κατατυραννήσας. Καὶ et κατὰ commisceri, notum est. Ex iisdem, item Paris. et Venet. 1. post κληρονομήσας addidi ἐκεῖνον. Sequens ἐντεῦθεν omittunt omnes et hoc ordine subjiciunt ἦν δὲ καὶ, pro ἐστις ponunt simpliciter ὅς, in quo auscultavi. Venet. 2. cum vulgata lectione consensisse videtur. Θεόμνεστος tantum ex prioribus dat Paris. minus recte. Cf. Plutarch. in Bruto c. 24.

Cum hic unus fuit de nobilibus Cois, tum Simus medicus, et Philetas poëta juxta atque censor scriptorum: et nostra aetate Nicias, qui in Coos tyrannidem invasit: item Aristo, qui peripateticum audivit, eique haeres successit. Cous fuit etiam Theomnestus, nobilis psaltes, qui et in rep. se opposuit Niciae.

§. 20.

Caria. §. 20.

Ἐν δὲ τῇ παραλίᒐ τῆς ἠπείρου κατὰ τὴν Μυνδίαν, [1] Ἀστυπάλαιά ἐστιν ἄκρα, καὶ Ζεφύριον· εἶτ' εὐθὺς ἡ Μύνδος, λιμένα ἔχουσα, καὶ μετὰ ταύτην Βαργύλια, καὶ αὐτὴ πόλις· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Καρύανδα [2] λιμὴν, καὶ νῆσος ὁμώνυμος ταύτῃ, ἣν ᾤκουν Καρυανδεῖς. Ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ, ὁ παλαιὸς συγγρα-

1) Moscov. Medic. 3. 4. Ἀστυπαλία, ut reddit etiam vetus interpres. Sed τὸ αι tuentur cum numis alii auctores et ipse Strabo lib. 10. p. m. 344. Verba καὶ Ζεφύριον desunt in Venet. 2. Tum Medic. 3. Μίνδος. Male. In Βαργυλία, uti vulgo, accentum retraxi, cujus caussam dat forma Βαργυλίων paullo post et lib. 13. p. m. 395. Idem monuit Holsten. ad Stephanum p. 63. Cf. ad Melam V. 3. P. 1. p. 473. Δὲ ante τῷ deest in Moscov.

2) Omnes libri λίμνη, atque hinc Stephanus. At cum eadem insula vocetur, in continentis lacu sedem habere non potuit, immo in sinu maris. Quare etiam Berkelius in Stephano p. 453. uti, monente Holstenio, Salmasius, legunt λιμὴν, uti et hic emendat Cellarius in Geogr. ant. 3, 2, 25. Adparet id etiam ex Scylace p. 39. ed. Hudf. ubi πόλις καὶ λιμὴν additur. Nempe Καρύανδα pro vitiato Κρύινδα reposuit Vossius, etsi sententiam postea retractavit ad Melam 1, 16. et mavult Κάλυνδα, quae tamen in Scylace antea adpellatur Κάλυμνα. Ita igitur hic re ipsa connitente dedi. Post ἐντεῦθεν deest δ' in Medic. 4. Tum idem et 4. volunt πλησίον δέ.

§. 20.

In ora continentis juxta agrum Myndium Astypalaea est promontorium, et Zephyrium. Dehinc ipsa Myndus cum portu: ac mox Bargylia, ipsa quoque urbs. Interjacet Caryanda, sinus, et ejusdem nominis insula, quam incoluerunt Caryandenses: patria fuit haec Scylacis, anti-

συγγραφεύς. Πλησίον δ' ἐστὶ τῶν Βαργυλίων τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν τῆς [3] Κινδυάδος, ὅπερ πεπιστεύκασι [4] περιύεσθαι· ἦν δέ ποτε καὶ χωρίον Κινδύη. Ἐκ δὲ τῶν Βαργυλίων ἀνὴρ ἐλλόγιμος ἦν ὁ Ἐπικούρειος Πρώταρχος, ὁ Δημητρίου καθηγησάμενος, τοῦ Λάκωνος προσαγορευθέντος. Caria.

§. 21.

3) Casaubonn. meique omnes Κινδυάδος, et hinc vetus interpres *Dianae Cindiadis*, uti post *Cindia*, ubi Casaubonn. Venet. 1. Moscov. Medic. 3. 4. Paris. Κινδύη, tantum Ven. 2. Κινδύς. Et sic diserte Diana vocatur a Polybio 16, 12, 3. etsi ad vulgatam Strabonis lectionem, quae est Μινδυάδος et Μινδύη, eum revocare velit Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. p. 248. Sed mirum acciderit, si in priori nomine et hic et in Polybio codices temere consenserint. Tum si a Myndus hoc nomen traxisset, non solum Μυνδιάδος scribendum fuisset, quod quidem levius sit, sed et antea commemoranda, ubi de Myndo dixit.

4) Excidisse aliqua hic putat Casaubonus, quae obscuritatem adtulerint; quare sic subplet: ὅπερ πεπιστεύκασι μὴ ὕεσθαι, περιύεσθαι δέ. Polybius enim c. l. ἄγαλμα, καίπερ ὂν ὑπαίθριον, οὔτε νίφεται τὸ παράπαν, οὔτε βρέχεται. Ita quidem lux adfunditur apertior. Proxime post Medic. 3. 4. Moscov. Paris. Ἐπικούριος. Non movent. Sic et Latinis *Epicurei* dicuntur.

antiqui historiae conditoris. Vicinum Bargyliis est Cindyadis Dianae templum, quod putant circumplui: fuit olim et vicus Cindya. Bargyliis natus fuit Protarchus, Epicureus secta, vir celeber, praeceptor Demetrii ejus, qui Lacon usurpatus fuit.

Caria.

§. 21.

Εἶτ' [1] Ἴασος ἐπὶ νήσῳ κεῖται προςκειμένη τῇ ἠπείρῳ· ἔχει δὲ λιμένα, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς ἐνθάδε ἐκ τῆς θαλάττης· εὐοψεῖ γὰρ, χώραν τ' ἔχει παράλυπρον· καὶ δὴ καὶ διηγήματα τοιαῦτα πλάττουσιν εἰς αὐτήν. Κιθαρῳδοῦ γὰρ ἐπιδεικνυμένου, τέως μὲν ἀκροᾶσθαι πάντας· ὡς δ' ὁ κώδων ὁ κατὰ τὴν ὀψοπωλίαν ἐψόφησε, καταλιπόντας ἀπελθεῖν ἐπὶ τὸ ὄψον, πλὴν ἑνὸς δυσκώφου· τὸν οὖν κιθαρῳδὸν προσιόντα εἰπεῖν, ὅτι, ὦ ἄνθρωπε, πολλήν σοι χάριν οἶδα τῆς [2] πρὸς ἐμὲ τιμῆς καὶ φιλο-

1) Moscov. Ἰασός, reliqui Ἰασσός. Sic et alibi variatur. Cf. Wesseling. ad Hierocl. p. 689. et ad Diodor. 19, 62. et quae notavi ad Melam Vol. 2. P. 1. p. 514. ubi simplex σ propter numos plerosque et poetarum usum in corripienda syllaba. Post προςκειμένη volebat Casaubonus, idque confirmant omnes mei codices. Vetus etiam interpres *adjacet*. Vulgo προκειμένη. Nota commutatio. Ante θαλάττης articulum omittunt Moscov. Medic. 3. 4. Tum Moscov. ἠκροᾶσθαι.

2) Medic. 3. 4. Moscov. Paris. πρός με. Tum Medic. 4. καὶ

§. 21.

Sequitur Iasus in insula ad continentem sita: portum habet, et victum incolae fere e mari quaerunt: nam locus piscibus abundat, et agrum habet sterilem. Quin et talem de Iasiis confingunt narrationem. Cum citharoedus quidam artem suam publice ostentaret, tantisper ab omnibus fuisse auditum, dum tintinnabulum signum venditionis piscium daret: eo audito universos ad piscium negotiationem discessisse: uno excepto, qui erat surdaster majorem in modum. Ad hunc accessisse citharoedum, maximasque egisse

φιλομουσίας· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἅμα τῷ κώδωνος ἀκοῦσαι, ἀπιόντες οἴχονται· ὁ δέ· Τί λέγεις; ἔφη, ἤδη γὰρ ὁ κώδων ἐψόφηκεν; εἰπόντος δὲ, Ναὶ, εὖ σοι εἴη, ἔφη· καὶ ἀναστὰς, ἀπῆλθε καὶ αὐτός. Ἐντεῦθεν δ᾽ ἦν ὁ διαλεκτικὸς Διόδωρος, ὁ Κρόνος προσαγορευθεὶς, κατ᾽ ἀρχὰς μὲν ψευδῶς· Ἀπολλώνιος γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ Κρόνος, ὁ ἐπιστατήσας ἐκείνου· μετήνεγκαν δ᾽ ἐπ᾽ αὐτὸν διὰ τὴν ἀδοξίαν τοῦ κατ᾽ ἀλήθειαν Κρόνου. Caria.

καὶ εἰπόντος. Particula καὶ deest in Planude, Medic. 3. Moscov. Paris. contra Hopperus et Xylander eam mutaverant in καὶ, quos reprehendit Casaubonus. Ven. 1. καὶ εἰπόντος· Ναί. Porro ante Casaubonum legebatur Θεόδωρος, qui recte ex MSStis mutavit in Διόδωρος. Adsentiuntur mei omnes. Cf. Diog. Laert. 2, 11. In sequ. mutilata voce Medic. 3. ὁ ἐπις. . . Articulum autem praeponunt etiam Ven. 1. 2. Moscov. quos secutus sum.

se gratias: qui tanto ipsum honore adfecisset, tantoque studio musicae faveret: cum reliqui ad primum sonitum tintinnabuli discessissent. Quid? illum respondisse: jamne signum datum est? cumque id affirmaret citharoedus: Tu ergo valeto, dixisse, ipsumque etiam surrexisse et abiisse. Inde fuit oriundus etiam Theodorus dialecticus, cognomento Cronus, quod ei ab initio tributum est falso, cum esset Apollonii, quo is usus fuit magistro: est autem translatum in Theodorum ob veri Croni obscuritatem.

Caria.

§. 22.

Μετὰ δ' Ἰασὸν τὸ τῶν Μιλησίων [1] Ποσείδιόν ἐστιν. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ καὶ τρεῖς εἰσι πόλεις ἀξιόλογοι, Μύλασα, Στρατονίκεια, Ἀλάβανδα· [2] αἱ δὲ ἄλλαι περιπόλιοι τούτων, ἢ τῶν παραλίων, ὧν εἰσιν Ἀμυζών, Ἡράκλεια, Εὔρωμος, Χαλκήτορα· τούτων μὲν οὖν ἐλάττων λόγος.

§. 23.

1) Ante Casaubonum edebatur πολίδιον, qui ex MSStis dedit Ποσείδιον, quod et subministrant mei; tantum Medic. 4. Ποσείδειον. Vetus interpres etiam *Posidium.* Sic corrupte ante Xylandrum edebatur δι' ἄσσον, uti deinceps Μύλισσα et Ἀλλάβανδα. Ille reposuit Μύλασσα — Ἀλάβανδα. Ex codicibus meis Moscov. Medic. 3. 4. ante τρεῖς omittunt καὶ, iidemque cum Paris. exhibent Μύλασα. Ita etiam variatur in aliis auctoribus, ut docuit Cellarius in Geogr. ant. 3, 3, 148. In numis praefertur σ simplex, qui et Ἀλάβανδα tuentur. At Στρατονίκια male Medic. 3. 4. ut ex aliis discitur et gentili in numis maxime. V. infra §. 25. Hinc Latini, ut Plin. 5, 29. *Stratonicea.*

2) Medic. 3. 4. ut alibi in simili nexu, αἱ δ'. Tum Casaubonn. i. e. Ven. 2. παραπόλιοι. Alii recte περιπόλιοι, ut lib. 7. p. m. 461. Proximum Χαλκήτωρ, etsi cum vetere interprete obtrudunt omnes, ferri nequit, ne Strabo secum pugnet. Sic enim supra c. 1. §. 8. διὰ τῆς Καρίας μέχρι Εὐρωμου καὶ Χαλκητόρων, unde Χαλκήτορα hic legi debet. Notaverat

§. 22.

Post Iasum Milesiorum Posidium sequitur. In mediterraneis autem urbes sunt tres memorabiles: Mylasa, Stratonicea, Alabanda: et circa has reliquae, aut maritimis vicinae: ut Amyzon, Heraclea, Euromus, Chalcetora: atque de his quidem minus est, quod simus soliciti.

§. 23.

§. 23. Caria.

Τὰ δὲ ¹Μύλασα ἵδρυται ἐν πεδίῳ σφόδρα εὐδαίμονι. Ὑπέρκειται δὲ κατὰ κορυφὴν ὄρος αὐτοῦ, λατόμιον λευκοῦ λίθου κάλλιστον ἔχον· τοῦτο μὲν ὄφελός ἐστιν οὐ μικρὸν τὴν λιθίαν πρὸς τὰς οἰκοδομίας ἄφθονον καὶ ἐγγύθεν ἔχον, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς τῶν ἱερῶν, καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων ἔργων κατασκευάς· τοὶ γάρ τοι στοαῖς τε καὶ ναοῖς, εἴ τις ἄλλη, κεκόσμηται παγκάλως. Θαυμάζειν δ' ἐστὶ τῶν ὑπο- p. 659.

taverat id antea Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. p. 286. Dedi igitur Χαλκήτορα.

1) Sic Moſcov. Medicei, Pariſ. ut ſupra. Vulgo Μύλασσα, et ante Xylandrum Μύλισα. Poſt ἵδρυται Moſcov. inſerit μέν. Verba τοῦτο μὲν — ἔχον deſunt in Moſcov. Alii retinent, et in his Medic. 3. 4. Pariſ. poſt μὲν inſerunt οὖν. Λιθείαν dant Medic. 3. 4. ut alibi variatur. Cf. ad lib. 9. p. m. 626. Ante ἄλλων repetitionem articuli reſpuunt Medic. 3. 4. Iidem, Moſcov. Pariſ. τοὶ γάρ τοι ſcriptum exhibent, quod non temere natum excepi. Vulgo καὶ γάρ τοι. Poſt κτίσμα Planudes ſubjungit: ὑπερκείμενον γὰρ αὐτοῦ σύνεγγυς ὄρος ἔχει. Tum pergit cum aliis: καὶ δὴ τῶν ἡγ. Repetita haec ſunt vel translata ex praecedentibus. In καὶ δὴ καὶ poſterius καὶ omittunt Medic. 3. 4. Moſcov. Poſt pro ἐφοβεῖτο ἂν ex Medic. 3. 4. (corr.) Moſcov. Pariſ. poſui ἐφ. ἄρ', ita ut cum Pariſ. poſt ἐφοβεῖτο diſtinguerem.

§. 23.

Mylaſa in campo jacent admodum opulento: ejusque vertici imminet mons, unde albus lapis optimus abunde exſcinditur. Neque vero exiguum eſt hoc emolumentum, lapidum ſuppeditare copiam amplam, idque de propinquo, ad aedificia et ſubſtructiones maxime templorum aliorumque publicorum operum. Nam ſi qua alia, profecto haec urbs pulcerrime eſt porticibus et templis

Caria. ὑποβαλόντων οὕτως ἀλόγως τὸ κτίσμα ὀρθίῳ καὶ ὑπερδεξίῳ κρημνῷ· καὶ δὴ καὶ τῶν ἡγεμόνων τις εἰπεῖν λέγεται, θαυμάσας τὸ πρᾶγμα· ταύτην γὰρ ἔφη τὴν πόλιν ὁ κτίσας, εἰ μὴ ἐφοβεῖτο, ἆρ᾽ οὐδ᾽ ᾐσχύνετο. Ἔχουσι δ᾽ οἱ Μυλασεῖς ἱερὰ δύο, τοῦ Διὸς, τοῦ τε [2] Ὠσογὼ καλουμένου, καὶ Λαβρανδηνοῦ·

2) Sic omnes libri. Pausanias tamen 8, 10, 3. patria lingua Ὀγώα dictum fuisse tradit. Hinc alterutrum emendandum censent Berkelius ad Stephanum p. 571. Spanhem. de usu — num. T. 1. p. 518. An idem vero sit, dubitat ad h. l. Penzelius; sine causa, puto. Sed uter sit corruptus, rectius dubitare licet. Hic omnes codices perstant in scriptura Ὠσογὼ, tantum quod Paris. exhibet Ὀσογώ. Magis agitant alterum nomen. Moscov. Medic. 3. Λαβρανδηνοῦ, quod expressit vetus interpres; Paris. Medic. 4. Λαβραυνδηνοῦ; edd. ante Xylandrum Λαυρανδινοῦ, inde ab hoc Λαβρανδηνοῦ. Sic deinceps eaedem Λάβραννα et Λάβρανδα, hoc cum codicibus; tantum Medic. 4. et Paris. et hic Λάβραυνδα. Eadem variatio notatur in Herodoto 5, 119. Ipse Iupiter a Plutarcho in Qu. Gr. p. 204. Vol. 7. ed. Reisk. Λαβραδεὺς adpellatur, quod Lydi, Caribus contermini, bipennim λάβρυν vocarent; quare υ elisum videtur, uti jam monuit Berkelius ad Stephan. p. 503. etsi sine ν etiam in Lactantio 1, 22, 23. ubi quidem nunc insertum est. Λαβρανδεὺς in Aeliano hist. an. 12, 30. Cf. Stephanus h. v. Plura de illo praeter Gyraldum de diis gentium lib. 2. p. 134. viri docti ad laudatos auctores, in

templis ornata. Mirari autem subit eos, qui eam tam absurde subjecerunt recto ac sublimi praecipitio: et quidem ferunt praefectorum provinciae quendam admiratione rei ductum dixisse: Qui hanc urbem condidit, si non metuit, profecto non erubuit. Mylasenses duo habent templa Iovis, unum ejus, quem Osogo dicunt, alterum Labrandeni: illud

δήνου· τὸ μὲν ἐν τῇ πόλει· τὰ δὲ Λάβρανδα κώμη Caria.
ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει κατὰ τὴν ὑπέρθεσιν τὴν ἐξ Ἀλαβάνδων εἰς τὰ Μύλασα, ἄπωθεν τῆς πόλεως· ἐνταῦθα [3] Διός ἐστιν νεὼς ἀρχαῖος καὶ ξόανον Διὸς Στρατίου· τιμᾶται δ' ὑπὸ τῶν κύκλῳ καὶ ὑπὸ τῶν Μυλασέων· ὁδός τε ἔστρωται σχεδόν τι ἑξήκοντα σταδίων μέχρι τῆς πόλεως, ἱερὰ καλουμένη, δι' ἧς πομποστολεῖται

in quibus Larcher ad Herodotum c. l. Sed quod codices quidam hic Λαβρανδηνὸν vocant, praeteriri non debet. Nempe Διος Λαβραυνδου και Διος μεγιστου legitur in marmor. Oxon. P. 2. tab. 5, 12. et Chandler. in inscr. ant. p. 18. unde antiquior haec scriptura et vera fuisse videtur, cum ipsa urbs postea molliori sono fuerit prolata.

3) In Moscov. Medic. 3. 4. et Venet. 1. 2. deest Διός. Tum alio ordine Medic. 3. 4. Moscov. νεώς ἐστιν. Post Medic. 3. 4. τιμᾶται δέ. Post vulgo legebatur ad Casaubonum ὁδός τε ἐστρ. σχεδόν τι ὀδὸς καὶ ἑξήκοντα, quae postrema verba mutata abierunt in edd. Paris. et Amstelod. in σχεδόν τι ὀκτὼ καὶ ἑξ. Codices parum consentiunt. ὀκτὼ deest in Medic. 3. 4. et Moscov. et hinc etiam ὀδὸς; utrumque etiam ignorat vetus interpres. Paris. et Ven. 1. 2. videntur tulisse ὀδὸς, quod tamen locum habere nequit, et a Xylandro mutatur in ὅσον ad Strabonis formam apte, modo ne praecederet σχεδόν τι. Tum hoc ejecto molestum sedet καί. Utrumque ὀδὸς et καὶ commode abest. Forte excidit ἑκατὸν, quod tamen longius a codicibus recedit.

lud in urbe: Labranda pagus est in monte, qua Alabandis Mylasa euntibus is superatur, longius ab urbe: ibi templum est Iovis antiquum et simulacrum Iovis Stratii, seu militaris: colitur is a circumjacentibus, et a Mylasensibus: via eo usque strata est ab urbe ad LX fere stadia, quae sacra dicitur, et per eam sacrae pompae ducuntur: sacerdotium

Caria. τὰ ἱερά· ἱερῶνται δ' οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν πολιτῶν ἀεὶ διὰ βίου. Ταῦτα μὲν οὖν [4] ἴδια τῆς πόλεως. Τρίτον δ' ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Καρίου Διὸς κοινὸν ἁπάντων Καρῶν, οὗ μέτεστι καὶ Λυδοῖς καὶ Μυσοῖς ὡς [5] ἀδελφοῖς. Ἱστορεῖται δὲ κώμη ὑπάρξαι τὸ παλαιὸν, πατρὶς δὲ καὶ βασίλειον τῶν Καρῶν τῶν περὶ τῷ Ἑκατόμνῳ· πλησιάζει δὲ μάλιστα τῇ κατὰ Φύσκον θαλάττῃ ἡ πόλις, καὶ τοῦτ' ἐστὶν αὐτοῖς ἐπίνειον.

§. 24.

4) Sic repofuit Xylander pro διὰ, quod ante eum ferebatur itemque a Medic. 4. Mofcov. Parif. et Ven. 1. obtruditur, fatis quidem inepte.

5) Medic. 3. ἐν Δελφοῖς. Antea Mofcov. Μυσοῖς καὶ Λυδοῖς, fecutus ordinem Herodoti 1, 171. ex quo haec funt depromta. Poft πατρὶς in Medic. 3. deeft δὲ, ut deinceps in eodem, Medic. 4. Parif. et reliquis. Tum vero diftinctio major delenda eft, quod feci. Ante Ἑκατόμνῳ Medic. 3. articulum omittit.

dotium nobiliffimi civium gerunt per omnem vitam. Atque haec funt urbis ejus propria. Tertium eft Iovis Carii templum, commune omnium Carum: cujus etiam Lydi et Myfi participes funt, utpote fratres: narrant olim pagum fuiffe. Mylafa patria fuit et regia Carum, qui cum Hecatomno fuerunt: maxime mari, quod eft apud Phyfcum, urbs appropinquat, atque hoc eft ejus emporium.

§. 24.

§. 24.

Caria.

Ἀξιολόγους [1] δ' ἔσχεν ἄνδρας καθ' ἡμᾶς τὰ Μύλασα, ῥήτοράς τε ἅμα καὶ δημαγωγοὺς τῆς πόλεως, Εὐθύδημόν τε, καὶ Ὑβρέαν. Ὁ μὲν οὖν Εὐθύδημος [2] ἐκ προγόνων παραλαβὼν οὐσίαν τε μεγάλην καὶ δόξαν, προσθεὶς καὶ τὴν δεινότητα, οὐκ ἐν τῇ πατρίδι μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῆς πρώτης ἠξιοῦτο τιμῆς. Ὑβρέᾳ δ' ὁ πατὴρ, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο ἐν τῇ σχολῇ, καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν ὡμολόγητο, ἡμίονον κατέλιπε ξυλοφοροῦντα, καὶ ἡμιονηγόν· διοικούμενος δ' ὑπὸ τούτων ὀλίγον χρόνον,

1) Medic. 3. 4. Mofcov. praemittunt δ', quod a Strabonis more non eft alienum. Et fic fupra in fimili nexu. Poft Cafauboniani i. e. Ven. 2. Εὐθύμηδον. Alii recte Εὐθύδημον, quod etiam ex Planude et Vat. notatum hic erat. At minus recte Planudes fcripfit Ὑβρίαν.

2) Hoc ordine verba procedunt in codicibus meis omnibus, excepto Ven. 1. Vulgo οὐσίαν ἐκ προγόνων παραλαβὼν μεγάλην. Praeterea ultima vox excidit in Mofcov. Ὡμολογεῖτο poft Medic. 4. Tum Medic. 3. διοικούμενος δέ. Idem et Medic. 4. αὐτὸν pro ἑαυτόν.

§. 24.

Viros memorabiles noftra aetate habuit ea urbs, rhetores fimul, et qui populum fuis orationibus ducerent, Euthydemum atque Hybream. Euthydemus cum magnas opes et exiftimationem accepiffet, adjecit iis vim dicendi, ac non in patria modo magnus fuit, fed et in Afia primarium honorem eft confecutus. Hybreae (ut ipfe in fchola narravit, et apud cives ejus in confeffo eft,) pater mulum ligna baiulantem, agafonemque reliquit: quibus fuftentatus, cum Diotrephem aliquam-

Caria. Διοτρέφους τοῦ Ἀντιοχέως ἀκροασάμενος ἐπανῆλθε, καὶ τῷ ἀγορανομίῳ παρέδωκεν ἑαυτόν· ἐνταῦθα δὲ κυλινδηθεὶς καὶ χρηματισάμενος [3] μικρὰ, ὥρμησεν ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τοῖς ἀγοραίοις συνακολουθεῖν. Ταχὺ δὲ αὔξησιν ἔσχε καὶ ἐθαυμάσθη, ἔτι μὲν Εὐθυδήμου ζῶντος, ἀλλὰ τελευτήσαντος μάλιστα, κύριος γενόμενος τῆς πόλεως. Ζῶν δ' ἐπεκράτει πολὺ ἐκεῖνος, δυνατὸς ὢν ἅμα καὶ χρήσιμος τῇ πόλει, ὥστ', εἰ καί τι τυραννικὸν προσῆν, τοῦτ' [4] ἀπελύετο, τῷ παρακολουθεῖν τὸ χρήσιμον. Ἐπαινοῦσι

3) Uncos a Casaubono voci μικρὰ adpositos removi, cum in omnibus libris exstet, et a vetere interprete reddatur. Sic iidem omnes cum Casaubonianis post ἐθαυμάσθη subjiciunt μάλιστα, quod in edd. abest. Quo minus exciperem, impedivit proxima ejus repetitio. Tum Medic. 3. 4. Moscov. ἔτι μὲν καί.

4) Vulgo ἀπολύετο, cum MSStis, exceptis Medic. 3. 4. Post ἀναγκαῖον Casauboniani i. e. Ven. 2. adjiciunt μέγα. Tum μετὰ σοῦ ed. Amstel. male transmutavit in κατὰ σοῦ. Ante πολίτης abest καὶ in Medic. 4. In sequ. mei codices omnes et edd. Aldi et Hopperi obferunt Ἀλβιῆνον, editiones reliquae omnes cum vetere interprete Λαβιῆνον. Recte, ut

quamdiu audivisset Antiocheae, reversus in patriam, aedilitati se dedit. Quo in munere se cum volutasset aliquamdiu, et rem mediocriter fecisset, remp. capessere et forensibus se adjungere coepit. Celeriter autem crevit, et vivente etiam Euthydemo in admiratione fuit, maxime illo mortuo, cum urbem in sua potestate haberet. Nam vivus ille longe praevaluit, potens juxta et utilis civitati, ut etiam, si nonnihil tyrannicum adfuerit, id utilitas conse-

νοῦσι γοῦν τοῦτο τοῦ Ὑβρέου, ὅπερ δημηγορῶν ἐπὶ Caria. τελευτῆς εἶπεν· Εὐθύδημε, κακὸν εἶ τῆς πόλεως ἀναγκαῖον· οὔτε γὰρ μετὰ σοῦ δυνάμεθα ζῆν, οὔτ' ἄνευ σοῦ. Αὐξηθεὶς οὖν ἐπὶ πολὺ, καὶ δόξας καὶ p. 660. πολίτης ἀγαθὸς εἶναι καὶ ῥήτωρ, ἔπταισεν ἐν τῇ πρὸς Λαβιῆνον ἀντιπολιτείᾳ. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι μεθ' ὅπλων ἐπιόντι καὶ Παρθικῆς συμμαχίας, ἤδη τῶν Παρθυαίων τὴν Ἀσίαν ἐχόντων, εἶξαν, ἅτε ἄοπλοι καὶ εἰρηνικοί· Ζήνων δ' [5] ὁ Λαοδικεὺς καὶ Ὑβρέας οὐκ

ut adparet ex Dione lib. 48, 24. sqq. qui cap. 26. etiam narrat, *αὐτοκράτορα* se jactitasse. *Λα* igitur transiit in *Αλ.* Notaverat hanc literarum trajectionem Victorius in margine ed. Aldinae et Xylander ad verum ordinem in ipso contextu vocavit. Deinceps Medic. 4. corr. *πολιτείᾳ.*

5) Medic. 4. *ὁλαδικεύς.* Tum ante Casaubonum edd. *εὐερίθιστον,* omnes autem post *εἰπόντος,* pro quo codices Casauboniani omnesque mei cum Planude *ἀνειπόντος,* quod facile iis tamquam aptum dedi. Tum Medic. 4. *λέγω κἀγώ,* forte hoc ordine efficacius. Deinde Casaubonn. et mei *διελυμήνατο,* cum in editionibus simplex *ἐλυμήνατο* legatur. Denique Moscov. *Μυλάσσων,* edd. ante Xyl. *Μυλίσσων.*

consequens diluerit: ac laudatur dictum Hybreae, qui in fine orationis pro concione habitae dixerit: Euthydeme, malum es civitati necessarium: nam neque tecum vivere possumus, neque sine te. Cum autem Hybreas crevisset plurimum, videreturque et civis et orator eximius esse, impegit, cum Labieno adversaretur. Aliis enim armatum adducenti militem et auxilia Parthorum, quippe Asiam Parthis tenentibus, cedebant, utpote inermes et pacis cupidi. Zeno autem Laodicensis, et Hybreas oratores

Caria. οὐκ εἶξαν, ἀμφότεροι ῥήτορες, ἀλλὰ ἀπέστησαν τὰς ἑαυτῶν πόλεις· ὁ δ' Ὑβρέας καὶ προσπαρώξυνε φωνῇ τινι μειράκιον εὐερέθιστον καὶ ἀνοίας πλῆρες. Ἐκείνου γὰρ ἀνειπόντος ἑαυτὸν Παρθικὸν αὐτοκράτορα· οὐκοῦν, ἔφη, κἀγὼ λέγω ἐμαυτὸν Καρικὸν αὐτοκράτορα. Ἐκ τούτου δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν ὥρμησε, τάγματα ἔχων ἤδη συντεταγμένα Ῥωμαίων, τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ· αὐτὸν μὲν οὖν οὐ κατέλαβε, παραχωρήσαντα εἰς Ῥόδον· τὴν δ' οἰκίαν αὐτοῦ διελυμήνατο, πολυτελεῖς ἔχουσαν κατασκευάς, καὶ διήρπασεν· ὡς δ' αὔτως καὶ τὴν πόλιν ὅλην ἐκάκωσεν. Ἐκλιπόντος δ' ἐκείνου τὴν Ἀσίαν, ἐπανῆλθε, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτόν τε, καὶ τὴν πόλιν. Περὶ μὲν οὖν Μυλασῶν ταῦτα.

§. 25.

tores non ceſſerunt, urbesque ſuas contra eum concitarunt. Hybreas etiam dicto quodam exaſperavit Labienum, adoleſcentem irritabilem et ſtolidiſſimum. Cum enim hic ſe Parthicum imperatorem appellaſſet: proinde, aiebat Hybreas, Caricum ego me imperatorem nuncupo. Exinde Labienus urbem invaſit, cohortes ſecum inſtructas ducens Romanorum, qui in Aſia erant: et Hybream quidem non arripuit, qui jam Rhodum conceſſerat, domum autem ipſius ſumtuoſe apparatam corrupit ac diripuit, totamque urbem male multavit: eo autem ex Aſia digreſſo rediit Hybreas, et ſeſe urbemque in integram reſtituit. Haec de Mylaſis.

§. 25.

§. 25. Caria.

Στρατονίκεια δ' ἐςὶ κατοικία Μακεδόνων· ἐκοσμήθη δὲ καὶ αὕτη κατασκευαῖς πολυτελέσιν ὑπὸ τῶν βασιλέων. Ἔςι δ' ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Στρατονικέων δύο ἱερὰ, [1] ἐν μὲν Λαγίνοις τὸ τῆς Ἑκάτης ἐπιφανέςατον, πανηγύρεις μεγάλας συνάγον κατ' ἐνιαυτόν· ἐγγὺς δὲ τῆς πόλεως τὸ τοῦ Χρυσαορέως Διὸς κοινὸν ἁπάντων Καρῶν, εἰς ὃ συνίασι θύσοντές τε, καὶ βουλευσόμενοι περὶ τῶν κοινῶν· καλεῖται δὲ τὸ σύςημα αὐτῶν Χρυσαορέον, συνεςηκὸς ἐκ κωμῶν· οἱ δὲ πλείςας παρεχόμενοι κώμας, προέχουσι τῇ ψήφῳ, καθάπερ [2] Κεραμιεῖται· καὶ Στρατονικεῖς δὲ

1) Xylander legit vertitque ἕν. Pro κοινὸν Parif. prave κοινῶν. Recte etiam poftea pro θύσαντες καὶ βουλευσάμενοι, quod Aldus reliquis praeiverat, futurum ex ufu linguae reponi voluit Cafaubonus, idque etiam probant codices mei omnes, excepto Parifienfi. Inde Mofcov. Ven. 1. 2. Χρυσαορέων.

2) Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. Κεραμιῆται. Tum confentientibus numis Medic. 3. 4. Parif. Στρατονικεῖς. Latini etiam *Stratonicenfes*. Vulgo Στρατονικιεῖς et ante Xyl. etiam Στρατονιειεῖς.

§. 25.

Stratonicea Macedonum eft colonia, ipfa quoque pretiofo apparatu a regibus exornata. In agro Stratoniceno duo funt templa: Laginis, Hecatae facrum, illuftriffimum, ubi quotannis magni agitantur conventus: prope ipfam autem urbem aedes Iovis Chryfaorei, communis Caribus omnibus: qui eo ad facrificia et deliberationes de rep. conveniunt. Ipfum conventum pagorum hunc vocant Chryfaoreum: et qui plures pagos praebent, ii fuffragio antecellunt, ut et Ceramietae. In hoc conven-

Caria. δὲ τοῦ συστήματος μετέχουσιν, οὐκ ὄντες τοῦ Καρικοῦ γένους, ἀλλ' ὅτι κώμας ἔχουσι τοῦ Χρυσαορικοῦ συστήματος. Κἀνταῦθα δ' ἀνὴρ ἀξιόλογος γεγένηται [3] ῥήτωρ Μένιππος κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν, Κατόκας ἐπικαλούμενος, ὃν μάλιστα ἐπαινεῖ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ῥητόρων, ὧν ἠκροάσατο Κικέρων, ὥς φησιν ἔν τινι γραφῇ αὐτὸς, συγκρίνων Ξενοκλεῖ καὶ τοῖς κατ' ἐκεῖνον ἀκμάζουσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Στρατονίκεια, ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ καλουμένη, πολίχνιον προσκείμενον τῷ ὄρει.

§. 26.

3) Vox ῥήτωρ deeſt in Pariſ. et Moſcov. dat Μένιππος. Sed cf. Cicero in Bruto 91, 9. Tum ᾧ pro ὃν Pariſ. qui etiam dat Κοτόκας, uti Venet. 1. 2. Medic. 3. 4. cum Caſaubonianis; Moſcov. et vetus interpres cum editionibus Κατόκας. Aliunde nihil liquet. Mox pro αὐτοῦ ante Caſaubonum, et inde ab eo αὑτοῦ Caſaubonn. et mei omnes cum vetere interprete αὐτὸς, quod ſic rejicere non debui. Verba πολίχνιον προσκείμενον τῷ ὄρει deſunt in Medic. 3.

conventu ſunt etiam Stratonicenſes, quanquam non ſunt Carici generis, quia tamen pagos habent Chryſaorici conventus. Inde fuit Menippus, rhetor praeclarus, cognomento Catocas, qui parentum noſtrorum aetate vixit: hunc Cicero quodam libro Xenocli, et qui una viguerunt, comparans, omnibus, quos ipſe audiviſſet, Aſianis oratoribus anteponit. Eſt et alia Stratonicea, quae ad Taurum nominatur, oppidum ad montem ſitum.

§. 26.

§. 26. Caria.

Ἀλάβανδα δὲ καὶ αὐτὴ μὲν ὑπόκειται λόφοις [1] δυσὶ συγκειμένοις οὕτως, ὥστ᾽ ὄψιν παρέχεσθαι κανθηλίου κατεστρωμένου. Καὶ δὴ καὶ ὁ Μαλακὸς Ἀπολλώνιος σκώπτων τὴν πόλιν εἴς τε ταῦτα, καὶ εἰς τὸ τῶν σκορπίων πλῆθος, ἔφη αὐτὴν εἶναι σκορπίων κανθήλιον κατεστρωμένον· μεστὴ δ᾽ ἐστὶ καὶ αὐτὴ καὶ ἡ τῶν [2] Μυλασέων πόλις τῶν θηρίων τούτων, καὶ

1) Sic Medic. 3. 4. Mofcov. Venet. 1. Planudes, nec aliter legit vetus interpres. Vulgo cum Parif. Venet. 2. τισί. Illud ad fequentia aptius videtur. Deinceps vero libri omnes συγκειμένοις pro συγκεκλεισμένοις, tantum Ven. 2. συγκειμένη, quod magis adridet Cafaubono. Equidem potius ad λόφοις referendum puto, quam ad ὑπόκειται. Ceterum Alabanda hic feminino genere effert, cum alibi neutrum praeferat, ut lib. 13. p. m. 277. εἰς Ἀλάβανδα, et fupra hoc libro Ἀλαβάνδων. At fine mutatione multiplici componi id nequit. Nec κατεστρωμένου muto in hoc nexu, etfi Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. velint κατεστραμμένου, quod et reddidit vetus interpres.

2) Sic Medic. 3. 4. Parif. ut in ed. Xylandri, qua neglecta Cafaubonus hic duplex σ pofuit. Ante Xyl. olim Μυλισσέων. Ante οἱ μετοικήσαντες excidit in ed. Aldina καὶ, et hinc in ceteris abeft. Recte addi juffit Cafaubonus, ut patet ex iis, quae fupra p. 655. m. narravit Strabo. Sed et addunt

§. 26.

Alabanda ipfa quoque fubjecta eft tumulis duobus ita conjunctis, ut fpeciem inftrati clitellis afelli referat. Itaque Apollonius Malacus hoc nomine et ob fcorpiorum multitudinem urbem facete notans, effe ajebat afellum fcorpiis onuftum: plena autem eft et haec urbs et Mylafa iis beftiolis, et tota inter eas montana regio.

Caria.
p. 661. καὶ ἡ μεταξὺ πᾶσα ὀρεινή· τρυφητῶν δ' ἐστὶν ἀνθρώπων καὶ καπυριστῶν, ἔχουσα ψαλτρίας πολλάς. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο λόγου ἄξιοι δύο ῥήτορες ἀδελφοὶ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλῆς τε, οὗ ἐμνήσθημεν μικρὸν ἐπάνω, καὶ Ἱεροκλῆς καὶ οἱ μετοικήσαντες εἰς τὴν Ῥόδον, ὅ, τε Ἀπολλώνιος, καὶ ὁ Μόλων.

§. 27.

addunt omnes mei codices. Tum vero ſequentia difficultatem objiciunt. Nempe ſi Suetonium in Caeſare c. 4. audias et Quinctilian. 3, 1. 12, 6. Apollonius Molon unus fuit idemque. Quare etiam hic Meurſius in diſſ. de Apolloniis ante ed. Apollonii Dyſcoli p. 8. ed. Teucheri levi transpoſitione emendat: ὅτε Ἀπολλώνιος, ὁ καὶ Μόλων. At ſupra c. l. Apollonium Mollem et Molonem duos facit, nec hic aliter per nexum. Hinc alii diſtinguunt Apollonium Molonis, qui et Mollis eſt cognominatus, et Molonem. Priorem ſic producunt Plutarch. in Caeſ. c. 3. et Cicer. c. 4. libri aliqui in Suetonii Caeſ. c. 4. Caſaubonus ipſe ſupra ad p. 655. m. ubi Apollonius Molo legitur, leg. cenſet *Mollis*. Certe Cicero illum Apollonium Alabandenſem dicit or. 1, 28. Molonem ſemper Rhodium. Cf. in utramque partem diſputata a viris doctis ad Sueton. c. l. Rualdo ad Plutarch. c. l. Salmaſ. ad inſcrr. Herod. p. 90. Burmann. ad Quinctil. c. l. et Wetzel ad Cicer. Brutum c. 89. extr. In hac ambiguitate Straboni, ſervata lectione priori, ſuam opinionem ſervavi.

gio. Habitant eam homines luxurioſi et gulae dediti, multasque habent pſaltrias. Viri memorabiles Alabandenſes fuerunt oratores duo fratres, Menecles (de quo paulo ante diximus) et Hierocles, qui in Rhodum commigraverunt: item Apollonius et Molo.

§. 27.

§. 27.

Caria.

Πολλῶν δὲ λόγων εἰρημένων περὶ Καρῶν, ὁ μάλισθ᾽ ὁμολογούμενός ἐστιν οὗτος, ὅτι οἱ Κᾶρες ὑπὸ Μίνω ἐτάττοντο, τότε Λέλεγες καλούμενοι, καὶ τὰς νήσους ᾤκουν· εἶτ᾽ ἠπειρῶται γενόμενοι, πολλὴν τῆς παραλίας καὶ τῆς μεσογαίας κατέσχον, τοὺς προκατέχοντας ἀφελόμενοι· καὶ οὗτοι δ᾽ ἦσαν οἱ πλείους Λέλεγες καὶ Πελασγοί· πάλιν δὲ τούτους ἀφείλοντο μέρος οἱ Ἕλληνες, Ἴωνές τε, καὶ οἱ Δωριεῖς. ¹Τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τά τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια, καὶ τὰ ἐπίσημα, καὶ τοὺς λόφους· ἅπαντα μὲν γὰρ λέγεται Καρικά· Ἀνακρέων μέν γε φησίν·

²Διὰ δεῦτε Καρικοῦ εὐεργέος ὀχάνου
Χεῖρα τιθέμεναι.

Ὁ

1) Mofcov. fic: τοῦ δὲ στρατιωτικοῦ ζήλου. Pro τά τε Medic. 4. τά γε. In fequ. poft μὲν Medic. 3. γὰρ omittit.

2) Quae in his verfibus objiciunt libri, haec funt: Edd. δία;

§. 27.

Caeterum cum de Caribus multa dicantur, id maxime ab omnibus eft receptum, Cares Minoi paruiffe olim, Lelegesque fuiffe appellatos, et habitaviffe in infulis: deinde cum in continentem migraffent, multum orae maritimae et mediterranei foli poffefforibus ereptum obtinuiffe: qui et ipfi plerique fuerint Leleges ac Pelasgi. Rurfum iftis partem ademerunt Graeci, et Iones, et Dorienfes. Studii rerum bellicarum argumenta adducunt fcutorum anfas, infignia, et criftas: quae omnia dicuntur Carica. Anacreon quidem inquit:

Infertare manum Caricae
anfae bene fabricatae.

Cares Βαρβαρόφωνοι.

Ὁ δ᾽ Ἀλκαῖος,

Λόφον τε σείων Καρικόν.

§. 28.

Τοῦ ποιητοῦ δ᾽ εἰρηκότος οὑτωσί·

¹Μάσθλης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαρο-φώνων·

οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὼς ἔθνη βάρβαρα μόνους εἴρηκε βαρβαροφώνους τοὺς Κᾶρας, βαρβά-ρου

διὰ; Medic. 3. Καρικοῦ, Moſcov. Καρικὰ ὀεργέος, Pariſ. Καρ-κὸν ὑ ἐργέος; edd. Καρικὸν εὐεργέος ὀχάνου χεῖρα τιθέμεναι; i posterioribus verbis conſentiunt etiam codices. Euſtathi ad Homer. Il. 2, 867. p. m. 278, 14. Καρικοεργέος ὀχάνου, : idem ad Il. 8, 193. p. m. 592, 13. Καρικοεργέος ὀχάνοιο; Scho Villoiſ. ad eundem locum Καριεργέος ὀχάνοιο, omnes auct ritate Anacreontis praelata. Politus ad Euſtathium T. p. 798. malit Καρικοῦ, ut Weſſeling. ad Herodot. 1, 171. Κ-ρικοῦ εὐεργέος, vel Καριοεργέος ὀχάνου. Fiſcher. ad Anacr. 403. legit Καρικοῦ εὐεργέος ὀχάνοιο, aut certe Καριοεργέος, plura de hoc loco congeſſit. Equidem ex Medic. 3. poſ Καρικοῦ, ut διὰ antea; cetera ſervavi.

1) Ita omnes libri, quod ἁμάρτημα μνημονικὸν cenſe Xylander in notis; Politus ad Euſtathium in Homer. T. : p. 797. et Heyne ad Homer. Il. 2, 867. quod huc fluxit e v. 864. ubi Μέσθλης Meonum dux commemoratur, uti h Caru

Alcaeus autem:

Criſtam quaſſans Caricam.

§. 28.

Cum autem Homerus dicat:

At Maſthles Cares duc bat barbarilingues:

quaeſtio oritur, cur, q tam multas gentes nor barbaras, ſolos Cares ba barilingues dixerit, ba barc

ρους δ' οὐδένας; Οὔτ' οὖν Θουκυδίδης ὀρθῶς· οὐδὲ γὰρ λέγεσθαί φησι βαρβάρους, διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι· τό, τε γὰρ μήτε Ἕλληνάς πω, ψεῦδος αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἀπελέγχει· Cares Βαρβαρόφωνοι.

Ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Καὶ πάλιν·

Εἴτ' [2] ἐθέλῃς τερφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

 Μὴ

Carum Nastes. Post Xylander malit παρέχει λόγον, ut alibi Noster loqui soleat. Recte quidem. Sed et vulgata potest retineri. Tum verba ἀντίπαλον — ψεῦδος desiderantur in Paris. Post ex Casaubonn. meisque inserui αὐτός.

2) Medic. 3. 4. Moscov. ἐθέλεις. Post Moscov. ταρφθῆναι; edd. τερφθῆναι, quod sola Amstelod. mutavit in τρεφθῆναι, quod etiam Paris. Medic. 3. 4. exhibuisse videntur. Et sic Homerus Odyss. 15, 18. εἰ δ' ἐθέλεις τρεφθῆναι. Prius tamen reddidit etiam vetus interpres. Hinc ambigua efficitur Strabonis scriptura. In sequentibus malim μὴ λεγομένων δέ.

baros nullos? Non recte hoc loco Thucydides, qui propterea negat, ab eo barbaros appellari, quia ne Hellenes quidem, id est Graeci, quorum nomen his opponitur, in unum nomen secreti erant. Quod de Graecis istis dicit, falsi ipse Homerus convincit:

Gloria cujus summa per Helladaque, et medium Argos.

et iterum:

Si libet oblectare per Hellada te et medium Argos.

Tum

Cares Βαρβαρόφωνοι.

Μὴ λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἔμελλεν εὖ λεχθήσεσθαι τὸ βαρβαροφώνων; Οὔτε δὴ οὗτος εὖ· οὔτ' Ἀπολλόδωρος, ὁ γραμματικὸς, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι ἰδίως καὶ λοιδόρως ἐχρῶντο οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ τὴν ἔχθραν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας· ἐχρῆν γὰρ [3] οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν. Ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἅπαξ. Ὅτι, φησὶ, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπίπτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἴρηκε βαρβάρους. Ἀλλ' αὕτη

3) Medic. 3. ut ſic alibi, οὕτως. Paullo inferius Pariſ. διαφέροι. In verſu Homerico Moſcov. Medic. 4. omittunt voces καὶ Δάρδανοι, quae omitti nequeunt. Tum editiones cum codicibus tantum non omnibus ferunt βραχυτάτη, quod a cauſa hujus diſputationis eſt alienum, et a Xylandro in βραδυτάτη, a Caſaubono in τραχυτάτη mutatur. Poſterius cum nexui ſit aptiſſimum, et a cod. Moſcov. ſuſtineatur, recipere non dubitavi.

Tum ſi nulli dicebantur barbari, quomodo recte dicebantur barbarilingues. Ne Apollodorus quidem grammaticus recte, qui ait, communi nomine peculiariter et conviciandi cauſa Graecos uſos, maxime Iones adverſus Cares, quos odio haberent ob adſiduas inimicitias atque bella: etenim hac ratione fuerunt barbari nominandi. Nos autem cauſam quaerimus, cur, ne ſemel quidem barbarorum facta mentione, barbarilinguium meminerit. Ille ait, pluralem caſum Barbaros non recipi in verſum Heroicum, ideoque barbaros non eſſe nominatim expreſſos. Non admittitur quidem accuſativus pluralis: at rectus tam admittebatur, quam ille Dardani,

αὕτη μὲν ἡ πτῶσις οὐκ ἐμπίπτει· ἡ δ' ὀρθὴ οὐ διαφέρει τῆς Δάρδανοι· Cares Βαρβαρόφωνοι. p. 662.

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι. —

Τοιοῦτον δὲ καὶ τό·

Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι. —

Οὐδέ γε ὅτι τραχυτάτη ἡ γλῶττα τῶν Καρῶν· οὐ γάρ ἐστιν· ἀλλὰ καὶ πλεῖστα Ἑλληνικὰ ὀνόματα ἔχει καταμεμιγμένα, ὥς φησι Φίλιππος, ὁ τὰ Καρικὰ γράψας. Οἶμαι [4] δὲ, τὸ βάρβαρον κατ' ἀρχὰς ἐκπεφωνῆσθαι οὕτως κατ' ὀνοματοποιΐαν ἐπὶ τῶν δυσεκφόρως, καὶ σκληρῶς, καὶ τραχέως λαλούντων·

4) Mofcov. δή. Tum pro καταρχὰς cum Mofcov. dedi κατ' ἀρχὰς, ut alibi. Poft Medic. 3. 4. βαταρίζειν, ut Euftath. ad Homer. Il. 2, 867. p. m. 278. 17. At ceteri codices βατταρίζειν, uti effertur ab Hefychio et Etymol. M. atque hoc praefert etiam Politus ad Euftath. T. 2. p. 798. Nempe hoc et alia effinguntur ex onomatopoeia. Tum edd. ante Xyl. κελλαρίζειν, qui recte et cum MSStis repofuit κελαρύζειν, uti docent Hefychius h. v. aliique, in primis Homerus Il. 21, 261. Et hinc κελαρύσματα apud Oppian. Cyneg. 4, 325. Particula δὲ poft κλαγγὴ deeft in Medic. 3. In reliquis recte, opinor, propter mutatam formam adeft.

ni, totidem et ejusdem quantitatis fyllabarum: ac cum dicatur,

Quales Troii equi —,

itidem dici poterat:

Quales Barbari equi —.

Neque ea etiam vera eft caufa, quod Carum fit lingua afpera pronunciatu: neque enim eft, cum habeat plurima Graeca vocabula admixta, ut quidem teftatur Caricarum fcriptor Philippus. Exiftimo autem, vocem Barbarum ita fuiffe ab initio attributum his, qui non nifi difficulter, duriter afpereque pof-fent

Cares Βαρβαρόφωνοι.

των· ὡς τὸ βατταρίζειν, καὶ τραυλίζειν, καὶ ψελλίζειν· εὐφυέστατοι γάρ ἐσμεν τὰς φωνὰς ταῖς ὁμοίαις φωναῖς κατονομάζειν διὰ τὸ ὁμογενὲς ἤδη· καὶ πλεονάζουσι μὲν ἐνταῦθα αἱ ὀνοματοποιΐαι, οἷον τὸ κελαρύζειν, καὶ κλαγγὴ δὲ, καὶ ψόφος, καὶ βοὴ, καὶ κρότος· ὧν τὰ πλεῖστα ἤδη καὶ κυρίως ἐκφέρεται· [5] πάντων δὴ τῶν παχυστομούντων οὕτω βαρβάρων λεγομένων, ἐφάνη τὰ τῶν ἀλλοεθνῶν στόματα τοιαῦτα· λέγω δὲ τὰ τῶν μὴ Ἑλλήνων. Ἐκείνους οὖν ἰδίως ἐκάλεσαν βαρβάρους, ἐν ἀρχαῖς μὲν κατὰ τὸ λοίδορον, ὡς ἂν παχυστόμους, ἢ τραχυστόμους· εἶτα κατεχρησάμεθα, ὡς ἐθνικῷ κοινῷ ὀνόματι ἀντιδιαιροῦν-

5) Venet. 2. πάντως δή. Pro παχυστομούντων, quod tuentur omnes libri, Eustathius c. l. refert τραχυστομούντων, etsi idem post παχυστομίαν ἢ τραχυστομίαν scribit. Tum, ut alibi, Medic. 3. 4. οὕτως. Pro ἐκάλεσαν Medic. 3. 4. Parif. et edd. ante Xyl. dant ἐκάλεσε, quia referrent ad Homerum, cum tamen in universum haec differat Strabo.

sent pronunciare: cuiusmodi sunt battarizein, traulizein, psellizein: sumus enim ad hoc ingeniosissimi, ut similes voces similibus exprimamus, quod jam ejusdem videntur esse generis: atque hic abundat usus novorum nominum confictorum, qualia sunt kelaryzein, clangor, psophos, boë, plosus: quorum nunc pleraque proprie usurpantur. Cum ergo omnes, qui sic crasso ore loquuntur, barbari appellarentur, existimatum est, alienigenarum ora esse talia: eorum, inquam, qui non essent Graeci. Hos igitur proprie vocaverunt barbaros, initio quidem tamquam diductionem asperitatemque oris exprobrantes: deinde tamquam communi quodam gentili nomine abusi sumus, in nationum divisione barbaros

ϱοῦντες πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Καὶ γὰρ δὴ [6] τῇ πολλῇ συνηθείᾳ καὶ ἐπιπλοκῇ τῶν βαρβάρων οὐκ ἔτι ἐφαίνετο κατὰ παχυστομίαν καὶ ἀφυΐαν τινὰ τῶν φωνητηρίων ὀργάνων τοῦτο συμβαῖνον, ἀλλὰ κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων ἰδιότητας. Ἄλλη δέ τις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διαλέκτῳ ἀνεφάνη κακοστομία καὶ οἷον βαρβαροστομία, εἴ τις ἑλληνίζων μὴ κατορθοίη, ἀλλ᾽ οὕτω λέγοι τὰ ὀνόματα, ὡς οἱ βάρβαροι, οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὸν ἑλληνισμὸν, οὐκ ἰσχύοντες ἀρτιστομεῖν, ὡς οὐδ᾽ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἐκείνων διαλέκτοις. Τοῦτο δὲ μάλιστα συνέβη τοῖς Καρσί. Τῶν γὰρ ἄλλων οὐκ ἐπιπλε- Cares Βαρβαρόφωνοι.

6) Nominativum ἡ πολλὴ — ἐπιπλοκὴ praeferunt Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. minus recte, ut editiones ante Xylandrum. Ἰδιώτητας vitium eſt edd. Pariſ. et Amſtelod. Tum Medic. 4. ἀλλ᾽ οὐ κατὰ, Pariſ. βαρβαριοστομία. Poſt λέγοι propter connexum poſui pro λέγει cum Medic. 3. 4. Moſcov. et Pariſ. contra poſt cum Medic. 3. 4. et Moſcov. ante ἐκείνων ejeci τῶν. In ſequ. ante ἐπιπλεκομένων Medic. 3. 4. Venet. 1. Moſcov. volunt οὔτ᾽.

ros Graecis opponentes. Multa enim conſuetudo et commercia cum barbaris effecerunt, ut jam non ob oris craſſitiem, aut vitium aliquod inſtrumentorum, voci ſervientium, barbari cenſerentur, ſed ob ſermonis peculiarem formam, quas dialectos uſurpamus. Alia porro in noſtra lingua craſſities vitiumque et quaſi barbaries oris exſtitit, cum quis Graecum ſermonem affectans, perfectam ejus pronunciationem non attingit, ſed ita voces effert, ut barbari, quando ad Graecae linguae uſum introducuntur, neque poſſunt perfecte vocabula exprimere; quod et nobis in illorum idiomatibus uſu venit. Maxime autem Caribus hoc contigit. Nam cum reliquae gentes non mul-

Cares βαρβαρόφωνοι. πλεκομένων πως σφόδρα τοῖς Ἕλλησιν, οὐδ᾽ ἐπιχειρούντων Ἑλληνικῶς ζῆν, ἢ μανθάνειν τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, πλὴν εἴ τινες σπάνιοι καὶ κατὰ τύχην ἐπεμίχθησαν, καὶ κατ᾽ ἄνδρα ὀλίγοι τῶν Ἑλλήνων τισίν· οὗτοι δὲ καθ᾽ ὅλην ἐπλανήθησαν τὴν Ἑλλάδα, μισθοῦ στρατεύοντες. Ἤδη οὖν τὸ βαρβαρόφωνον ἐπ᾽ ἐκείνων πυκνὸν ἦν, ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτῶν στρατείας· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεπόλασε πολὺ μᾶλλον, ἀφ᾽ οὗ τάς τε νήσους μετὰ τῶν Ἑλλήνων ᾤκησαν, κἀκεῖθεν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπεσόντες, οὐδ᾽ ἐνταῦθα χωρὶς Ἑλλήνων οἰκεῖν ἠδύναντο, ἐπιδιαβάν-
p. 663. των τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Δωριέων. Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τὸ Βαρβαρίζειν λέγεται· καὶ γὰρ τοῦτο ἐπὶ τῶν κακῶς Ἑλληνιζόντων εἰώθαμεν λέγειν, οὐκ ἐπὶ τῶν Καριστὶ λαλούντων. Οὕτως οὖν καὶ τὸ βαρβαροφωνεῖν καὶ τοὺς βαρβαροφώνους δεκτέον, τοὺς

multum fere cum Graecis haberent commercii, neque operam darent, ut Graecam vivendi loquendique rationem discerent, nisi si qui pauci et forte fortuna ac singulatim Graecis quibusdam se permiscuerunt: per totam Cares Graeciam aere militando merentes sunt dissipati: itaque barbaries linguae apud eos fuit frequens, ab eorum in Graeciam profectionibus: multoque magis deinde increbuit, postquam una cum Graecis habitare insulas coeperunt: indeque in Asiam expulsi, ne ibi quidem incolere sine Graecis potuerunt, ingruentibus Ionibus et Doriensibus. Eadem de causa barbarissare dictum est: quod usurpare solemus non de Carice, sed de male Graece loquentibus. Ita ergo etiam barbarilingues intelligendi sunt, qui prave

τοὺς κακῶς Ἑλληνίζοντας· ἀπὸ δὲ τοῦ Καρίζειν καὶ τὸ Βαρβαρίζειν μετήνεγκαν εἰς τὰς περὶ Ἑλληνισμοῦ τέχνας· καὶ τὸ σολοικίζειν, εἴτ᾽ ἀπὸ Σόλων, εἴτ᾽ ἄλλως τοῦ ὀνόματος τούτου πεπλασμένου. Caria.

§. 29.

Φησὶ δὲ [1] Ἀρτεμίδωρος, ἀπὸ Φύσκου τῆς Ῥοδίων Περαίας ἰοῦσιν εἰς Ἔφεσον μέχρι μὲν Λαγίνων ὀκτακοσίους εἶναι καὶ πεντήκοντα ϛαδίους· ἐντεῦθεν δ᾽ εἰς Ἀλάβανδα πεντήκοντα ἄλλους καὶ διακοσίους· εἰς δὲ Τράλλεις ἑκατὸν ἑξήκοντα· ἀλλ᾽ ἡ εἰς Τράλλεις ἐϛὶ διαβάντι τὸν Μαίανδρον κατὰ μέσην που τὴν ὁδὸν, ὅπου τῆς Καρίας οἱ ὅροι. Γίνονται δ᾽ οἱ πάντες ἀπὸ Φύσκου ἐπὶ τὸν Μαίανδρον κατὰ τὴν

Ss 5 εἰς

1) Moſcov. Ἀρτεμίδωρον. Tum Medic. 3. 4. Ven. 1. 2. Moſcov. Λαγγίνων, uti legit etiam vetus interpres. At ſupra p. m. 660. Noſter etiam dixit ἐν Λαγίνοις. Et ſic omiſſo γ Stephanus Λαγινία, unde Berkelius p. 503. hic etiam malit Λαγινίων. Cf. tamen Holſten. p. 185.

prave Graeca loquuntur. Hinc etiam in artes Graece loquendi a Cariſſando barbariſſare eſt traductum: et ſoloeciſſare, ſive a Solis ea vox, ſive ab alio efficta eſt nomine.

§. 29.

Artemidorus ait, a Phyſco, quae eſt in Rhodiorum Peraea, Epheſum verſus tendentibus usque ad Lagina eſſe ſtadia IↃCCCL. hinc ad Alabanda CCL. Tralles autem CLX. ſed cum itur ad Tralles, medio fere itinere Maeander tranſitur, ubi ſunt Cariae fines. A Phyſco ad Maeandrum usque in

Caria. εἰς Ἔφεσον ὁδὸν, χίλιοι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. Πάλιν ἀπὸ τοῦ Μαιάνδρου τῆς Ἰωνίας ἐφεξῆς μῆκος ἐπιόντι κατὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἀπὸ μὲν τοῦ ποταμοῦ εἰς Τράλ-

2) Verba τοῦ Μαιάνδρου, quae obferunt libri omnes cum vetere interprete, inde ab Aldo in edd. aberant. Tum Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. et edd. ante Xylandrum Φωκέαν, uti vetus interpres reddidit *Phoceam*. Vera fcriptura nota. Pro κατὰ ταὐτὸ Mofcov. κατ' αὐτό. Tum Cafaubonus ex fuis libris enotat Κάρουρα, quibus agnofcitur Ven. 2. Τραλέων Medic. 3. qui antea recte dederat per λλ. Poft Medic. 3. 4. Mofcov. Νύσσης; edd. ante Xylandrum Νίσης. Ante τετταράκοντα Medic. 3. 4. Mofcov. ponunt καὶ, promifcuo ufu. Hinc Medic. Χελιδονέων; Mofcov. Χελιδόνων. At quavis forma fimili nomen corruptum eft, cum talem locum nemo hic commemoret. Quare Palmerius in Gr. auctor. p. 348. malit fubftituere Φιλομήλιον, quod tamen fubjecta non ferunt, non Φιλομήνον, uti legitur in ed. Amftelodamenfi; Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. Κελαινῶν. At certi aliquid conftitui nequit. Tum Medic. 3. ut infra 4. Mofcov. ut edd. ante Xylandr. παρωρίου, etiam in fequ. Mofcov. ἐννακοσίων. Quod vulgo fequitur Τυριάριον, varia forma prodit in libris. Cafaubonus ex fuis libris adfert Τυριάϊον et Τυρίκιον. Ex meis Τυρίκιον dant Venet. 2. alii, ut Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. Τυριάϊον, Venet. 1. Τυρίαιον, vetus interpres *Tyriarium*. *Tetradium* ex Ptolemaeo fubftituebat Palmerius p. 349. c. l. At verum nomen adfertur a Xenophonte de exp. Cyri 1, 2, 14. Τυριαῖον; quod cum codicum fuffragia comprobent, fine mora repofui. Sic Ortelius h. v. idem oppidum in utraque fcriptura agnofcebat. Plura dabunt Weffeling. ad Hieroclem p. 672. et Hutchinfon in diff. ad Xenoph. de exped. Cyri p. 11.

in via, Ephefum ducente, in univerfum funt ftadia CIↃCXXC. Rurfum a Maeandro Ioniae deinceps longitudo, eidem itineri fi infiftas, a fluvio ad Tralles

Τράλλεις, ὀγδοήκοντα· εἶτ' εἰς Μαγνησίαν, ἑκατὸν τετταράκοντα· εἰς Ἔφεσον δ' ἑκατὸν εἴκοσιν· εἰς δὲ Σμύρναν, τριακόσιοι εἴκοσιν· εἰς δὲ Φώκαιαν καὶ τοὺς ὅρους τῆς Ἰωνίας ἐλάττους τῶν διακοσίων· ὥστε τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς Ἰωνίας εἴη ἂν κατὰ ταῦτα, ἢ μικρῷ πλέον τῶν ὀκτακοσίων. Ἐπεὶ δὲ κοινή τις ὁδὸς τέτριπται ἅπασι τοῖς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ὁδοιποροῦσιν ἐξ Ἐφέσου, καὶ ταύτη μὲν ἔπεσιν. Ἐπὶ μὲν τὰ Κάρουρα τῆς Καρίας ὅριον πρὸς τὴν Φρυγίαν διὰ Μαγνησίας καὶ Τραλλέων, Νύσης Ἀντιοχείας ὁδὸς ἑπτακοσίων τετταράκοντα σταδίων. Ἐντεῦθεν δὲ ἡ Φρυγία διὰ Λαοδικείας, καὶ Ἀπαμείας, καὶ Μητροπόλεως, καὶ Χελιδονίων· ἐπὶ μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν τῆς παρωρείου, τοὺς Ὅλμους, στάδιοι περὶ ἐννακοσίους καὶ εἴκοσι ἐκ τῶν Καρούρων· ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς τῇ Λυκαονίᾳ πέρας τῆς παρωρείου τὸ Τυριαῖον διὰ Φιλομηλίου μικρῷ πλείους τῶν πεντακοσίων. Εἶθ' ἡ Caria.

les ſtadia xxc: Magneſiam cxl: Epheſum cxx: Smyrnam cccxx: Phocaeam et Ioniae fines pauciora, quam cc. quo pacto longitudo Ioniae in directum vel ɪɔccc ſtadiorum, vel non multo major. Quoniam vero communis quaedam via trita eſt omnibus, qui ex Epheſo verſus orientem iter faciunt, eam hic quoque commemoremus. Ad Carura, qui Cariae et Phrygiae limes eſt, per Magneſiam, Tralles, Nyſam, Antiocheam, via eſt ɪɔccxl ſtadiorum. Hinc Phrygia eſt: ibi per Laodiceam, Apameam, Metropolin, et Chelidonias ad montanorum quidem initium, qua ſunt Holmi, a Caruris ſtadia circiter ɪɔccccxx. Ad Tyriaeum vero, qui eſt limes ad Lycaoniam, per Philomelium

Caria. ἡ Λυκαονία μέχρι [3] Κοροπασσοῦ διὰ Λαοδικείας τῆς Κατακεκαυμένης ὀκτακόσιοι τετταράκοντα· ἐκ δὲ Κοροπασσοῦ τῆς Λυκαονίας εἰς Γαρσάουρα, πολίχνιον τῆς Καππαδοκίας, ἐπὶ τῶν ὅρων αὐτῆς ἱδρυμένον, ἑκατὸν εἴκοσιν· ἐντεῦθεν δ' εἰς Μάζακα τὴν μητρόπολιν τῶν Καππαδοκῶν διὰ Σοάνδου καὶ Σαδακόρων ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Εὐφρά-

3) Medic. 3. hic et poſt Κοροπάσου. Editio Pariſ. primum ο ſemel vitiavit in α, bis Amſtelodamenſis. V. lib. 12. p. m. 188. Tum Γαρσαούρα malit Caſaubonus. V. lib. 12. p. m. 10. Μάζακα in Μάζα καὶ disjicit Pariſ. Pro Σοάνδου Venet. 2. habet Σοάνδυ, Pariſ. Σοανδρύου, et pro Σαδακόρων Medic. 4. Σανδακόρων, Pariſ. Σαδρακόρων; prius etiam in ſuo codice legit vetus interpres; reliqui cum editt. conſentiunt. Certi aliquid de obſcuris his locis ſtatui nequit. Pro Τομισοῦ Medic. 3. prave Τελμισοῦ; Pariſ. diviſe τὸ μισοῦ. Tum Moſcov. Σοφινῆς. Edd. ante Xyl. Σοφήνης, qui repoſuit Σωφήνης, quod repetii, mutato tantum accentu. Sequens nomen varie efferunt libri. Moſcov. Ἠρφῶν; Caſaubonn. i. e. Venet. 2. Ἐρφῶν; reliqui Ἡρφὼν; Edd. Aldi, Hopperi Ἡρφῶον; Xyl. Ἡρφώων; Caſaub. et reliquae Ἡρφῶν. Supra lib. 12. p. m. 24. occurrebat Ἧρπα, quae tamen urbs ponitur in Cappadocia, haec in Armenia. Ante τετταράκοντα Moſcov. Medic. 3. 4. inſerunt τετρακόσιοι, quod et agnoſcit vetus interpres, editiones ante Caſaubonum τετταρακόσιοι, qui primus omiſit.

melium paulo plures quingentis. Deinde Lycaonia eſt usque ad Coropaſſum per Laodiceam combuſtam IↃCCCCXL. A Coropaſſo Lycaoniae usque ad Garſaura oppidulum Cappadociae, in ipſis ejus finibus poſitum, CXX. Hinc ad Mazaca, primariam Cappadociae urbem, per Soandum et Sadacora IↃCXXC. Hinc usque ad Euphratem et Tomiſum Sophe-

Εὐφράτην μέχρι Τομισοῦ χωρίου τῆς Σωφηνῆς διὰ Ἡρφῶν πολίχνης χίλιοι τετρακόσιοι τετταράκοντα. Τὰ δ' [4] ἐπ' εὐθείας τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, τὰ αὐτὰ κεῖται καὶ παρὰ τῷ Ἀρτεμιδώρῳ, ἅπερ καὶ παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει. Λέγει δὲ καὶ Πολύβιος, περὶ τῶν ἐκεῖ μάλιστα δεῖν πιστεύειν ἐκείνῳ. Ἄρχεται δ' ἀπὸ Σαμοσάτων τῆς Κομμαγηνῆς, ἣ πρὸς τῇ διαβάσει καὶ τῷ Ζεύγματι κεῖται· εἰς δὲ Σαμόσατα ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῆς Καππαδοκίας τῶν περὶ Τόμισα ὑπερθέντι τὸν Ταῦρον σταδίους εἴρηκε τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα. Caria. p. 664.

ΚΕΦ. Β.

4) Ἐπ' εὐθείας dedi pro ἀπ' ε. cum Medic. 4. ex more Strabonis, ut paullo superius, eadem etiam structura lib. 1. p. m. 86. Post pro παρὰ Venet. 2. bis περί. Ante μάλιστα Medic. 3. ponit καί. Tum, ut promiscuo usu solet, Medic. 3. 4. ἄρχεται δέ. Pro ὀρῶν Moscov. edd. Aldi, Hopperi ὅρων, quam vocem etiam reddidit vetus interpres; Xyl. ὀρῶν, ut reliqui. Τόμισα adpenso ν efferunt editiones, quod Moscov. Paris. Medic. 3. 4. rectius omittunt. V. lib. 12. p. m. 14.

Sophenae pagum per Herphense oppidulum stadia CIƆCCCCXL. Quae hinc ad rectam sunt lineam usque ad Indiam, eodem modo Artemidorus et Eratosthenes tradunt: cui quidem istis de regionibus maxime adhibendam fidem censet Polybius. Incipit a Samosatis Commagenae, urbe ad transitum et Zeugma (*quod pontem significat*) sita. Ad Samosata a montibus Cappadociae, qui, superato Tauro, sunt apud Tomisa, stadia perhibuit CCCL.

CAP. II.

Lycia.

ΚΕΦ. Β.

§. 1.

Μετὰ δὲ τὴν Ῥοδίων Περαίαν, ἧς ὅριον τὰ Δαίδαλα, [1] ἐφεξῆς πλέουσι πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον, ἡ Λυκία κεῖται μέχρι Παμφυλίας· εἶθ' ἡ Παμφυλία μέχρι Κιλίκων τῶν τραχέων· εἶθ' ἡ τούτων μέχρι τῶν ἄλλων Κιλίκων τῶν περὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον· ταῦτα δ' ἐστὶ μέρη μὲν τῆς Χεῤῥονήσου, ἧς τὸν ἰσθμὸν ἔφαμεν τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ ὁδὸν μέχρι Ἀμισοῦ, ἢ Σινώπης, ὥς τινες. Ἡ ἐκτὸς δὲ τοῦ Ταύρου ἐν στενῇ παραλίᾳ

1) Casaubonn. i. e. Ven. 2. εὐθὺς πλέουσι, ex glossa. Cf. ad lib. 13. p. m. 404. Ante ἥλιον in Medic. 3. 4. Paris. deest articulus. Paris. etiam male dat Ἴλιον. Pro μέχρι ante Ἀμισοῦ Medic. 3. 4. μέχρις, itemque Medic. 3. cum Moscov. et edd. ante Xylandrum Ἀμισσοῦ. Moscov. praeterea Πομπηϊοπόλει, et deinde τὰ ἄλλα. Prius Πομπηϊούπολις, conjuncte tamen, occurrebat lib. 12. p. m. 151. ut paullo post. De variata forma cf. ad Melam Vol. 3. P. 1. p. 411.

CAP. II.

§. 1.

Post Rhodiorum Peraeam, cujus terminum Daedala diximus, deinceps versus orientem Solem navigans ad Lyciam venies. Hanc subsequitur Pamphylia usque ad Ciliciam, quae vocatur aspera: post hanc reliqua Cilicia circa sinum Issicum. Atque hae sunt partes peninsulae, cujus isthmum dixeramus esse id, quod est in via ab Isso Amisum usque, aut (ut alii volunt) Sinopen. Regio autem extra Taurum in arcto

ϱαλία τῇ ἀπὸ Λυκίας μέχρι τῶν περὶ Σόλους τόπων, τῇ νῦν Πομπηϊουπόλει. Ἔπειτα ἤδη εἰς πεδία ἀναπέπταται ἡ κατὰ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον παραλία ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ ἀρξαμένη. Ταύτην οὖν ἐπελθοῦσιν ὁ πᾶς περὶ τῆς χεῤῥονήσου λόγος ἔςαι περιωδευμένος· εἶτα μεταβησόμεθα ἐπὶ τἄλλα μέρη τῆς Ἀσίας, τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου. Τελευταῖα δ' ἐκθήσομεν τὰ περὶ τὴν Λιβύην. Lycia.

§. 2.

Μετὰ τοίνυν Δαίδαλα [1] τὰ τῶν Ῥοδίων, ὄρος ἐςὶ τῆς Λυκίας ὁμώνυμον αὐτοῖς Δαίδαλα, ἀφ' οὗ λαμβά-

1) Medic. 3. τῆς Ῥοδίων περαίας. Λυκίας in Λυλίας prave mutat ed. Amftelod. Quod poft μὲν fequitur οὖν, rejiciunt Medic. 3. (hic etiam μὲν) 4. Venet. 1. Cafaubonus legendum cenfet μὲν οὖν. Cum τὸ οὖν nihil habeat, cui in praecedentibus refpondeat, aut conjectura Cafauboni excipienda, aut tollendum οὖν cum libris, nifi praeferendum fit ὅσον, quod numeris addere folet Strabo. Equidem in hac ambiguitate librorum auctoritatem fequendam putavi.

arcto litore eft a Lycia ad Solos usque pertinente, quae urbs nunc Pompeiopolis vocitatur. Poft haec ora maritima, quae ad finum Iffícum eft, a Solis et Tarfo initio fumto, in planitiem panditur. Quam fi defcripferimus, totam jam peninfulae dictae ambitum abfolverimus: ut deinde ad alias Afiae partes extra Taurum fitas transgreffi, iis enarratis poftremo loco ad Africam veniamus exponendam.

§. 2.

Poft Rhodiorum Daedala mons Lyciae eft Daedala, a quo litus Lyciae incipit, longitudine ftadiorum

Lycia. λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ὁ παράπλους ἅπας ὁ Λυκιακός· ςαδίων μὲν χιλίων ἑπτακοσίων εἴκοσι. Τραχὺς δὲ καὶ χαλεπὸς, ἀλλ' εὐλίμενος σφόδρα, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων συνοικούμενος σωφρόνων· ἐπεὶ ἥ γε τῆς χώρας φύσις παραπλησία καὶ τοῖς Παμφύλοις ἐςὶ, καὶ τοῖς [2] Τραχειώταις Κίλιξιν. Ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ὁρμητηρίοις ἐχρήσαντο τοῖς τόποις πρὸς τὰ λῃςήρια, αὐτοὶ πειρατεύοντες, ἢ τοῖς πειραταῖς λαφυροπώλια καὶ ναύςαθμα παρέχοντες. Ἐν Σίδῃ γοῦν πόλει τῆς Παμφυλίας τὰ ναυπήγια συνίςατο τοῖς Κίλιξιν· ὑπὸ κήρυκά τε ἐπώλουν ἐκεῖ τοὺς ἁλόντας ἐλευθέρους ὁμολογοῦντες. Λύκιοι δ' οὕτω πολιτικῶς καὶ

2) Venet. 2. Τραχυῶτες Κίλ. Mofcov. Parif. Τραχιώταις; Venet. 1. Τραχειώτοις; Medic. 3. 4. Τραχειώταις; edd. ante Cafaubonum τραχυτάτοις, qui dedit Τραχυώταις. Stephano incolae vocantur Τραχεῶται, ab Euftath. ad Dionyf. v. 874. Τραχειῶται, ut infra a Noftro p. 668. quod et hic codices recte probant. Cf. ad lib. 12. p. m. 186. Cafaubonn. Parif. ἐξ οὐδενός; Medic. 4. Ven. 1. ὑπ' οὐδενὸς ἐξ οὐδενός. Tum Medic. 4. ἐπήρθησαν.

diorum CIↃIↃCCXX. Afperum hoc eft, et difficile: tamen bonis portubus admodum inftructum, et a modeftis habitatum hominibus. Locorum quidem natura Pamphyliis et afperam habitantibus Ciliciam eft eadem. Sed hi opportunitate locorum ufi funt ad receptacula praedonum, cum aut ipfi piraticam exercerent, aut marinis praedonibus forum divendendae praedae, et ftationem navibus praeberent: nam Sidae quidem, quae Pamphyliae urbs eft, fabricam navium habebant Cilices: et fub praecone vendebant captos, quos interim fatebantur

καὶ σωφρόνως ζῶντες διετέλεσαν, ὥστ᾽, ἐκείνων διὰ Lycia.
τὰς εὐτυχίας θαλασσοκρατησάντων μέχρι τῆς Ἰταλίας, ὅμως ὑπ᾽ οὐδενὸς ἐξήρθησαν αἰσχροῦ κέρδους, ἀλλ᾽ ἔμειναν ἐν τῇ πατρίῳ διοικήσει τοῦ Λυκιακοῦ συστήματος.

§. 3.

Εἰσὶ δὲ τρεῖς καὶ εἴκοσι πόλεις, αἱ τῆς ψήφου μετέχουσαι· συνέρχονται δὲ ἐξ ἑκάστης πόλεως εἰς κοινὸν συνέδριον, ἣν ἂν δοκιμάσωσι πόλιν ἑλόμενοι· τῶν δὲ πόλεων αἱ μέγισται μὲν τριῶν ψήφων [1] ἐστὶν ἑκάστη κυρία· αἱ δὲ μέσαι δυοῖν· αἱ δ᾽ ἄλλαι μιᾶς· ἀνάλογον δὲ καὶ τὰς εἰσφορὰς εἰσφέρουσι, καὶ τὰς p. 665.
ἄλλας

1) Medic. 4. ἑκάστη κυρία ἐστίν. Moſcov. αἱ δ᾽ αἱ μέσαι δυεῖν. Pro θέσιν Caſaubonus malit ὑπέρθεσιν i. e. ὁδόν. Sed et vulgata ſenſum adfert non incommodum. Tum Κίβυρα neutro genere adfert Medic. 4. Sed et Noſter alibi cum aliis femininum tuetur.

bantur eſſe liberos. At Lycii ita civiliter ac modeſte vitam, idque conſtanter, transegerunt, ut, illis ob ſecundos ſucceſſus mare ad Italiam usque obtinentibus, ipſi nulla turpis lucri cupiditate impelli ſe fuerint paſſi, ſed in patria adminiſtratione Lyciaci conventus permanſerint.

§. 3.

Tres et viginti ſunt urbes, quae in eo concilio jus habent ſuffragii: ad id coëunt e ſingulis urbibus in eam, quae ipſis commoda videtur, urbem. Maximae urbium jus habent trium ſuffragiorum, mediocres duorum, reliquae unius: eadem proportione et tributa pendunt, et reliqua

Lycia. ἄλλας λειτουργίας. Ἓξ δὲ τὰς μεγίστας ἔφη ὁ Ἀρτεμίδωρος, Ξάνθον, Πάταρα, Πίναρα, Ὄλυμπον, Μύρα, Τλῶν, κατὰ τὴν θέσιν τὴν εἰς Κίβυραν κειμένην. Ἐν δὲ τῷ συνεδρίῳ πρῶτον μὲν Λυκιάρχης [2] αἱρεῖται, εἶτ' ἄλλαι ἀρχαὶ αἱ τοῦ συστήματος· δικαστήριά τε ἀποδείκνυται κοινῇ· καὶ περὶ πολέμου δὲ, καὶ εἰρήνης, καὶ συμμαχίας ἐβουλεύοντο πρότερον· νῦν δ' οὐκ εἰκὸς, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτ' ἀνάγκη

2) Ven. 2. αἱρεῖ. Post πολέμου in Medic. 3. 4. deest δὲ, contra paullo inferius post αὐτῶν additur ἐκείνων in omnibus, quod tamen, tamquam moleste repetitum, non reddidi. Tum Ven. 2. edd. ante Xyl. περὶ Ῥωμαίοις; Xyl. πατρίᾳ Ῥ.; Casaubonus cum codd. reposuit παρὰ Ῥ. In sequ. Moscov. Σέρου Ἰουλίου, Medic. 4. Εἰσαυρικοῦ. Pro χρόνον in Casaubonn i. e. Venet. 2. legitur καιρὸν, et Paris. καταγαγόντας, Moscov. Σελλοὺς et Σολλοὺς, et Πομπηϊόπολιν, Medic. 3. 4. Σελούς. Pro Διδυμένην, quod exhibent editiones, a Casaubonn. codd. i. e. Venet. 2. adfertur Δυμήνην, quibus suffragantur Moscov. et Paris. at Medic. 3. 4. Δυδυμήνης, ut vetus interpres *Didymenam*. Casaubonus emendat Δύμην, quod fuit Achaica urbs, ut olim Victorius in margine editionis Aldinae, comprobante ipso Strabone lib. 8. p. m. 314. Nihilominus Διδύμην minus probabiliter praefert Holsten. ad Stephan. p. 99.

liqua obeunt munia. Artemidorus sex maximas recenset, Xanthum, Patara, Pinara, Olympum, Myra, Tlon, sitam in transitu montis versus Cibyram. In concilio primum creatur Lyciarcha, id est Lyciae princeps: tum reliqui ejus corporis magistratus: publica etiam judicia designabantur: nec non de bello et pace antiquitus consultabant: nunc, nisi Romanorum permissu, qui ad se eam transtulerunt

ἀνάγκη κεῖσθαι, πλὴν εἰ ἐκείνων ἐπιτρεψάντων, ἢ ὑπὲρ αὐτῶν εἴη χρήσιμον· ὁμοίως δὲ καὶ δικασταὶ καὶ ἄρχοντες ἀνάλογον ταῖς ψήφοις ἐξ ἑκάστης προχειρίζονται πόλεως. Οὕτω δ' εὐνομουμένοις αὐτοῖς συνέβη παρὰ Ῥωμαίοις ἐλευθέροις διατελέσαι, τὰ πάτρια νέμουσι, τοὺς δὲ λῃστὰς ἐπιδεῖν ἄρδην ἠφανισμένους, πρότερον μὲν ὑπὸ Σερουιλίου τοῦ Ἰσαυρικοῦ, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὰ Ἴσαυρα ἐκεῖνος καθεῖλεν· ὕστερον δὲ Πομπηΐου τοῦ Μάγνου, πλείω τῶν χιλίων καὶ τριακοσίων σκαφῶν ἐμπρήσαντος, τὰς δὲ κατοικίας ἐκκόψαντος· τῶν δὲ περιγενομένων ἀνθρώπων ἐν ταῖς μάχαις, τοὺς μὲν καταγαγόντος εἰς Σόλους, ἣν ἐκεῖνος Πομπηϊούπολιν ὠνόμασε· τοὺς δ' εἰς Δύμην λειπανδρήσασαν, ἣν νυνὶ Ῥωμαίων ἀποικία νέμεται. Οἱ ποιηταὶ δὲ, μάλιστα οἱ τραγικοὶ, συγχέοντες τὰ ἔθνη, καθάπερ τοὺς Τρῶας, καὶ τοὺς Lycia.

 Μυ-

runt poteſtatem, non licet eis, aut ſi in eorum commodum fiat: judices quoque et magiſtratus eadem ſuffragiorum proportione pro ſingulis deliguntur urbibus. Hoc modo illis bonas leges tenentibus evenit, ut perpetuo a Romanis libertas iis et ſuorum avitorum uſus bonorum concederetur: viderent piratarum internecionem, primum a Servilio Iſaurico iis illatam, quo tempore Iſaura demolitus eſt: deinde a Pompeio Magno, qui amplius CIↃCCC ſcaphas combuſſit, et praedonum diruit receptacula; et de hominibus, qui cladi ſuperfuerunt, alios tranſtulit Solos, quae nunc Pompeiopolis dicitur, alios Dymen, quae tunc incolis egens, nunc Romanorum frequentatur colonia. Poëtae autem, maxime tragici, confundere ſoliti nomina, ſicut Troibus, Myſis,

Lycia. Μυσοὺς, καὶ τοὺς Λυδοὺς, Φρύγας προσαγορεύουσιν, οὕτω καὶ τοὺς Λυκίους Κᾶρας.

§. 4.

[1] Μετὰ δ' οὖν τὰ Δαίδαλα ὁ τῶν Λυκίων ὅρος, οὗ πλησίον ἐστὶ Τελμισσὸς, πολίχνη Λυκίων, καὶ Τελμισσὶς ἄκρα, λιμένα ἔχουσα. Ἔλαβε δὲ τὸ χωρίον τοῦτο παρὰ Ῥωμαίων Εὐμένης ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ πολέμῳ· καταλυθείσης δὲ τῆς βασιλείας, ἀπέλαβον πάλιν οἱ Λύκιοι.

§. 5.

1) Medic. 4. Μετὰ δὲ τὰ Δ. In sequentibus adsentior Mannerto in Geogr. Vol. 6. P. 3. p. 176. ubi emendat ὁ τῶν Λυκίων ὅρος, cum vulgo, codicibus minime adversantibus, legatur τὸ τῶν Λυκίων ὄρος. Eustathius ad Homer. Il. 6, 179. p. m. 492. in. hinc refert Δαίδαλος, Λυκίων ὄρος. Cf. Strabo supra 14. p. m. 589. Confirmat Stephanus s. v. Τελμισσός. Sequens οὗ omittunt Paris. Moscov. Medic. 3. 4. Venet. 1. Tum vero major distinctio interponi debet. Agnovisse tamen οὗ videtur Eustathius, quia reddit μεθ' ὃ πλησίον. Pro Τελμισσὸς Moscov. Τελμεσὸς, uti deinceps Τελεμισσίς. Sic Τελέμισσος in Caroli a S. Paulo Geogr. S. p. 15. A. Gronovius ad Melam p. 993. ex Mediceo suo notat Τελμεσὸς et Τελμεσὶς, quod in meis excerptis non habui, etsi omnino solet in hoc nomine, varie etiam alias jactato. Cf. notata ad Melam

V. 2.

sis, et Lydis Phrygum, ita etiam Lyciis Carum appellationem accommodant.

§. 4.

Post Daedala Lyciorum limes, et ei vicina Telmissus, Lyciae oppidum ac promontorium eodem nomine, portu praeditum. Eumenes bello Antiochico id oppidum a Romanis accepit: cujus regno sublato, receperunt Lycii.

§. 5.

§. 5. Lycia.

Εἶθ' ἑξῆς ὁ Ἀντίκραγος, ὄρθιον ὄρος, ἐφ' ᾧ [1] Καρμυλησσὸς χωρίον, ἐν φαραγγίῳ κείμενον, καὶ μετὰ τοῦτον ὁ Κράγος, ἔχων ἄκρας ὀκτὼ καὶ πόλιν ὁμώνυμον. Περὶ ταῦτα μυθεύεται τὰ ὄρη τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας· ἔστι δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα φάραγξ τις, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα. Ὑπόκειται δὲ τῷ Κράγῳ Πίναρα ἐν μεσογαίᾳ, τῶν μεγίστων οὖ-

 σα

V. 2. P. 1. p. 481. feq. Τελμισσὶς in Τελμισσὸς mutat Euſtath. ad Dionyſ. v. 659. ubi hunc locum repetit, ut editiones ante Caſaubonum, qui dedit Τελμισσὶς adſentientibus codicibus cum vetere interprete et ipſo Euſtathio ad Homer. c. l. Cf. Stephanus h. v. In vulgato Εὐμενὴς accentum retraxi, cujus cauſa aperta. Monuit de eo etiam Schweighaeuſer. ad Polyb. 6, 21. in.

1) Pariſ. Καρμυλησὸς, ut ſimilia variantur. Sic et vetus interpres. Poſt vulgo ante Caſaubonum μετὰ τούτων, uti eſt in Venet. 2. et Pariſ. Medic. 3. habet μετὰ τοῦτο. Pro ἄκρας Medic. 3. 4. Venet. 1. Pariſ. Moſcov. et edd. ante Xyl. κράνας, ex vicinia labe contracta. Pro ὀκτὼ Euſtath. ad Homer. c. l. adfert δύο, qui tamen recte dedit antea ἄκρας, uti ad Dionyſ. v. 847. ex noſtro loco repetit ὀκτὼ, quod et eſt in omnibus MSStis. Ante αἰγιαλοῦ articulus deeſt in Medic. 3, 4. Moſcov. et Euſtathio ad Homer. c. l.

§. 5.

Sequitur Anticragus, mons praeceps, et in eo Carmyleſſus, oppidulum in convalle haud magna ſitum. Poſtea Cragus, qui vertices habet octo, et urbem ſibi cognominem. Huic monti fabula Chimaerae affingitur: neque procul diſtat Chimaera, convallis quaedam a litore furſum tendens. Infra Cragum jacent Pinara, una de

Lycia. σα πόλεων ἐν τῇ Λυκίᾳ. Ἐνταῦθα δὲ Πάνδαρος τιμᾶται, τυχὸν ἴσως ὁμώνυμος τῷ Τρωϊκῷ·

Ὡς καὶ Πανδαρέου κούρη χλωρηῒς ἀηδών.

Καὶ γὰρ τοῦτον ἐκ Λυκίας φασίν.

§. 6.

Εἶθ' ὁ Ξάνθος ποταμὸς, ὃν [1] Σίρβην ἐκάλουν οἱ πρότερον· ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς δέκα σταδίοις, τὸ Λητῶόν ἐστιν· ὑπὲρ δὲ τοῦ ἱεροῦ προελθόντι
p. 666. ἑξήκοντα, ἡ πόλις ἡ τῶν Ξανθίων ἐστὶ, μεγίστη τῶν ἐν Λυκίᾳ. Μετὰ δὲ τὸν Ξάνθον Πάταρα, καὶ αὕτη μεγάλη πόλις, [2] λιμένα ἔχουσα καὶ ἱερὰ πολλὰ, κτίσμα

1) Euftathius ad Homer. Il. 12, 313. p. m. 868. 28. legiffe videtur Σίρμιν. Σίρμις enim ab eo vocatur, etfi ad Strabonis fcripturam eum revocat Berkel. ad Stephan. p. 599.

2) Mirum, quod templum Apollinis celebre non adtigit, cum talia lubenter foleat indicare. Non temere igitur Barthius ad Statii Theb. 1, 696. fufpicatur, eum fcripfiffe λιμένα ἔχουσα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, quod vox πολλὰ adjuvare videtur; poftea fuiffe depravatum.

de Lyciae urbibus maximis: atque ibi Pandarus colitur, ejusdem fortaffe nominis cum Troiano:

Qualis populea moerens
Philomela fub umbra,
Filia Pandarei. —

Nam et hunc Lycium faciunt.

§. 6.

Sequitur Xanthus fluvius, quondam Sirbes dictus. Ubi lembo ad decem ftadia adverfo amne fueris fubvectus, Latonae eft templum: et LX fupra id ftadiis Xanthus urbs, Lyciae urbium maxima. Poft Xanthum Patara, ipfa quoque magna urbs, portu et templis multis inftructa, a Pataro condita. Ptolemaeus

κτίσμα Πατάρου. Πτολεμαῖος δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπισκευάσας Ἀρσινόην ἐκάλεσε τὴν ἐν Λυκίᾳ· ἐπεκράτησε δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς ὄνομα. Lycia.

§. 7.

Εἶτα [1] Μύρα ἐν εἴκοσι σαδίοις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐπὶ μετεώρου λόφου. Εἶθ' ἡ ἐκβολὴ τοῦ Λιμύρου ποταμοῦ, καὶ ἀνιόντι πεζῇ σαδίους εἴκοσι τὰ Λίμυρα πολίχνη. Μεταξὺ δ' ἐν τῷ λεχθέντι παράπλῳ νησία πολλὰ καὶ λιμένες, ὧν καὶ [2] Μεγίςη νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος, ἡ Κισθήνη. Ἐν δὲ

τῇ

1) Moſcov. effert Μῦρα. Μύρα tamen ſcribitur etiam alibi, ut in Lucae act. apoſtol. 27, 5. Pro Λιμύρου Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. Moſcov. et edd. ante Xylandrum Λιρύμου, vetus interpres *Lorymi* dedit. Vera et conveniens ſcriptura eſt Λιμύρου, quod ex pluribus diſcitur, a quibus etiam *Limyra* vocatur. Cf. notata ad Melam Vol. 3. P. 1. p. 449. Λιρύμου etiam, priſcam lectionem, recte ita emendavit Ciacconius ad Melam 1, 15. Alia corruptio occurrit in Stephano, ad quem cf. Holſten. p. 186.

2) Locum hunc corruptum cenſet Salmaſius ad Solin. p. m. 552. et ita emendat: ὧν καὶ Μεγίςη νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος,

maeus Philadelphus cum eam auxiſſet, ab uxore Arſinoën Lyciae denominavit: verum antiquum nomen uſum obtinuit,

§. 7.

Deinde Myr? ſunt xx ſtadiis ſupra mare in excelſo colle. Sequuntur oſtia Limyri amnis, et, ſi terra ſtadia xx ab iis adſcenderis, Limyra oppidum. Interjacent in hac circumnavigatione multi portus, multae parvae inſulae, quarum Megiſta inſula, cum ejusdem nominis urbe, Ciſthena eadem.

In

Lycia. τῇ μεσογαίᾳ [3] χωρία Φελλὸς, καὶ Ἀντίφελλος, καὶ ἡ Χίμαιρα, ἧς ἐμνήσθημεν ἐπάνω.

§. 8.

Εἶθ' Ἱερὰ ἄκρα καὶ αἱ [1] Χελιδόνιαι, τρεῖς νῆσοι τραχεῖαι, πάρισοι τὸ μέγεθος, ὅσον πέντε σταδίοις ἀλλήλων διέχουσαι· τῆς δὲ γῆς ἀφεστᾶσιν ἑξαστάδιον·

νυμος, καὶ Μηκίστη. Μηκίστη autem illi est, quae alias vocatur Δολιχίστη. Adsentitur Palmerius in auctores Gr. p. 349. quod Κισθήνη de urbe insulae cognomine minime potest intelligi. Recte hoc quidem omnino, sed Μηκίστη nimis a vulgata lectione recedit, et hoc nomine Δολιχίστη minime notatur. Quae Berkelius ad Stephanum p. 307. contra Salmasii emendationem monuit de Mecistes insulae situ, extra ictum sunt posita. Lenissima videtur medicina, quam admovit Mannert in Geogr. V. 6. P. 3. p. 168. ut inseratur καὶ, sic ut *Megiste* urbs, insulae, quod et adfirmat Stephanus, cognominis, etiam Cisthenae nomen gesserit; etsi καὶ simpliciter hanc vim continet. Tum Μεγίστη majuscula litera signari debet.

3) Ex codicibus Casaubonianis meisque omnibus recepi χωρία, quam vocem excludunt editiones, sed et addit Stephanus s. v. Ἀντίφελλος. Praeterea in Casaubonianis fuit Φελλοί. Ἀντίφελλος omisit Ven. 2.

1) Editiones Χελιδονέαι, ut paullo post et supra p. 651. in. Per ι efferunt Paris. Medic. 4. Moscov. Cf. supra ad c. l. Post περαίας in Moscov. omissum est ἐπί. Tum, ut supra, edd. Χελιδονέαι. Infra ante Ὄλυμπος in Medic. 3. 4. deest ὁ.

In mediterraneis sunt Phellos et Antiphellos, et supra commemorata Chimaera.

§. 8.

Deinde Sacrum promontorium et Chelidoniae, tres insulae asperae, magnitudine fere aequales, inter se q[illegible]nque, a continente sex stadia distitae: una eorum etiam stationem

ϛάδιον· μία δ᾽ αὐτῶν καὶ πρόσορμον ἔχει. Ἐντεῦθεν νομίζουσιν οἱ πολλοὶ, τὴν ἀρχὴν λαμβάνειν τὸν Ταῦρον, διά τε τὴν ἄκραν ὑψηλὴν οὖσαν, καὶ καθήκουσαν ἀπὸ τῶν Πισιδικῶν ὀρῶν τῶν ὑπερκειμένων τῆς Παμφυλίας, καὶ διὰ τὰς προκειμένας νήσους, ἐχούσας ἐπιφανές τι σημεῖον ἐν τῇ θαλάττῃ, κρασπέδου δίκην. Τὸ δ᾽ ἀληθὲς ἀπὸ τῆς Ῥοδίων Περαίας ἐπὶ τὰ πρὸς Πισιδίαν μέρη συνεχής ἐϛιν ἡ ὀρεινή· καλεῖται δὲ καὶ αὐτὴ Ταῦρος. Δοκοῦσι δὲ καὶ αἱ Χελιδόνιαι κατὰ Κάνωβόν πως πίπτειν· τὸ δὲ δίαρμα λέγεται τετρακισχιλίων ϛαδίων. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἱερᾶς ἄκρας ἐπὶ τὴν Ὀλβίαν, λείπονται ϛάδιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα ἑπτά· ἐν τούτοις δ᾽ ἐϛὶν ἥ τε Κράμβουσα καὶ ὁ Ὄλυμπος, πόλις μεγάλη, καὶ ὄρος ὁμώνυμον, ὃ καὶ Φοινικοῦς καλεῖται· εἶτα Κώρυκος αἰγιαλός. Lycia.

Tt 5 §. 9.

nem navium appulſui commodam habet. Hinc plerique putant, Taurum incipere, quia et ſublimis eſt promontorii vertex, et producitur a Piſidicis montibus ſupra Pamphyliam ſitis: et inſulae ante id ſitae in mari manifeſtum quoddam habent veſtigium, fimbriae in modum. Sed re vera continui ſunt montes a Rhodiorum Peraea usque ad Piſidiam, qui et ipſi gerunt Tauri nomen. Videntur Chelidoniae Canopo opponi: trajectu quater mille ſtadiorum. Caeterum a Sacro promontorio ad Olbiam ſtadia reſtant CCCLXVII. Interjacent Crambuſa et Olympus urbs magna cum ejusdem nominis monte, qui etiam Phoenicus dicitur. Sequitur Corycus litus.

§. 9.

Lycia.

§. 9.

Εἶτα [1] Φασηλὶς, τρεῖς ἔχουσα λιμένας, πόλις ἀξιόλογος καὶ λίμνη. Ὑπέρκειται δ' αὐτῆς τὰ Σόλυμα ὄρος, καὶ [2] Τερμησσὸς, Πισιδικὴ πόλις, ἐπικειμένη τοῖς στενοῖς, δι' ὧν ὑπέρβασίς ἐστιν εἰς τὴν Μιλυάδα. Καὶ ὁ [3] Ἀλέξανδρος διὰ τοῦτο ἐξεῖλεν αὐτὴν, ἀνοῖξαι βουλόμενος τὰ στενά. Περὶ Φασηλίδα δ' ἐστὶ τὰ κατὰ θάλατταν στενὰ, δι' ὧν Ἀλέξανδρος παρήγαγε

1) Moſcov. Pariſ. Ven. 1. 2. vitioſe Φασιλίς. Tum Euſtathius ad Dionyſ. v. 855. locum noſtrum ſic invertit: Φασηλὶς λίμνη καὶ πόλις, ἀξιολόγους ἔχουσα τρεῖς λιμένας.

2) Edd. ante Caſaubonum Τέρμησσος, inde Τέρμισσος, Medic. 3. 4. Moſcov. Τέλμισος, ut vetus interpres. Eadem variatio et alibi notatur, de qua cf. ad Melam V. 2. P. 1. p. 482. Τερμησσὸς in Piſidia etiam ab aliis ponitur, et ſcripturam per η teſtantur etiam numi. Cf. Eckhel in doctrina num. P. 1. Vol. 3. p. 27.

3) Δὲ, quod vulgo additur poſt Ἀλέξανδρος, deeſt in Medic. 3. 4. Moſcov. Venet. 1. 2. ut τὰ poſt ἐστὶ in Medic. 3. 4. Pariſ. et edd. ante Caſaubonum. Tum Pariſ. et Moſcov. Φασιλίδα. Porro pro στρατείαν Medic. 3. 4. Moſcov. ſubſtituunt στρατιὰν, quod aptius eſt ex uſu, etſi in crebra commutatione illud etiam ſic ponitur, vel poni omnino poteſt. Pro ἀπολείπων Moſcov. ἀπολεῖπον. Planudes ſic locum refert: στενὴν ἀπολείπων πάροδον πρὸς τὴν θάλατταν ἐν ταῖς νηνεμίαις. Poſt pro ὕδασι Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. malunt ὕδατι.

§. 9.

Ac deinde Phaſelis, tres habens portus, urbs memorabilis, et lacus. Supra hanc Solyma ſunt mons, et Termeſſus, Piſidica urbs, anguſtiis montium imminens, per quas in Milyadem tranſitur. Atque Alexander etiam propterea eam diruit, ut fauces iſtas aperiret. Apud Phaſelidem ſunt ad mare anguſtiae, per quas exercitum tradu-

ρήγαγε τὴν ϛρατιάν. Ἔϛι δ᾽ ὄρος Κλίμαξ καλού- Lycia.
μενον· ἐπίκειται δὲ τῷ Παμφυλίῳ πελάγει, ϛενὴν ἀπολείπων πάροδον ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ, ταῖς μὲν νηνεμίαις γυμνουμένην, ὥστε εἶναι βάσιμον τοῖς ὁδεύουσι· πλημμύροντος δὲ τοῦ πελάγους, ὑπὸ τῶν κυμάτων καλυπτομένην ἐπὶ πολύ· ἡ μὲν οὖν διὰ τοῦ ὄρους ὑπέρβασις, περίοδον ἔχει καὶ προσάντης ἐϛὶ, τῷ δ᾽ αἰγιαλῷ χρῶνται κατὰ τὰς εὐδίας. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς χειμέριον ἐμπεσὼν καιρὸν, καὶ τὸ πλέον ἐπιτρέπων τῇ τύχῃ, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κῦμα, ὥρμησε, καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν ὕδασι γενέσθαι τὴν πορείαν p. 667.
συνέβη, μέχρι ὀμφαλοῦ βαπτιζομένων. Ἔϛι μὲν οὖν καὶ αὕτη ἡ πόλις Λυκιακὴ, ἐπὶ τῶν ὅρων ἱδρυμένη τῶν πρὸς Παμφυλίαν· τοῦ δὲ κοινοῦ τῶν Λυκίων οὐ μετέχει, καθ᾽ αὑτὴν δὲ συνέϛηκεν.

§. 10.

traduxit Alexander. Eſt enim ibi mons Climax, Pamphylio incumbens mari, et propter litus arctum relinquens tranſitum, qui tranquillo mari nudatur, et a viatoribus perambulari poteſt: mari exundante, fluctibus admodum obtegitur: tranſitus montis circuitum facit, et arduus eſt; commoda tempeſtate litore utuntur. Alexander autem hybernam incidit in tempeſtatem, cumque fortunae maximam eventus partem crederet, antequam defluerent undae, profectus eſt: itaque contigit, ut totum diem milites per aquam iter facerent, usque ad umbilicum in eam demerſi. Urbs iſta Lyciae eſt, in confinio Pamphyliae ſita: ſed per ſe conſtat, neque communitatis Lyciorum eſt particeps.

§. 10.

Lycia.

§. 10.

Ὁ μὲν οὖν ποιητὴς ἑτέρους τῶν Λυκίων ποιεῖ τοὺς Σολύμους· ὑπὸ γὰρ τοῦ τῶν Λυκίων βασιλέως πεμφθεὶς ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ δεύτερον τοῦτον ἆθλον,

— [1] Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισιν.

Οἱ δὲ τοὺς Λυκίους πρότερον Σολύμους καλεῖσθαι φάσκοντες, ὕστερον δὲ Τερμίλας, ἀπὸ τῶν ἐκ Κρήτης συγκατελθόντων τῷ Σαρπηδόνι· μετὰ δὲ ταῦτα Λυκίους, ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίονος, ὃν ἐκπεσόντα τῆς οἰκείας ἐδέξατο Σαρπηδὼν ἐπὶ μέρει τῆς ἀρχῆς, οὐχ ὁμολογούμενα λέγουσιν Ὁμήρῳ· βελτίους δ' οἱ φάσκον-

1) Editiones ante Casaubonum integrum versum ex Homero Il. 6, 184. repetunt: codices priora verba δεύτερον κὺ ignorant. Tum Medic. 3. 4. Moscov. Σολύμοις; iidem cum aliis ἐμαχέσσατο, de quo cf. ad lib. 12. p. m. 210. Tantum Medic. 3. 4. μαχέσατο. Porro ordine inverso Moscov. Medic. 3. 4. Paris. καλεῖσθαι Σολύμους. Sequens φασὶ recte et salvo sensu abest a codicibus meis omnibus, ab Aldo intrusum post Σαρπηδόνι. In sequ. οἰκείας pro οἰκίας dedi ex Medic. 3. 4. Commutatio frequens et passim notata. Tum codices Casaubonn. dederunt ἐπὶ μέρος, et Μυλύας edd. ante Xylandrum.

§. 10.

Enimvero Homerus Solymos a Lyciis diversos facit: quando a Lyciorum rege Bellerophontes, ad secundum hoc missus certamen,

Adversus Solymos claros tulit arma secundo.

Qui autem Lycios quondam Solymos dictos asserunt, deinde Termilas ab iis, qui cum Sarpedone e Creta venerunt: postea Lycios, a Lyco Pandionis F. quem extorrem domo Sarpedon in regni partem recepisset: non consentanea

φάσκοντες, λέγεσθαι Σολύμους ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, τοὺς νῦν Μιλύας προσαγορευομένους, περὶ ὧν εἰρήκαμεν. Pamph.

ΚΕΦ. Γ.

§. 1.

Μετὰ Φασηλίδα δ' ἐστὶν ἡ Ὀλβία, τῆς Παμφυλίας ἀρχὴ, μέγα ἔρυμα, καὶ μετὰ ταύτην ὁ [1] Καταῤῥάκτης λεγόμενος, ἀφ' ὑψηλῆς πέτρας καταῤῥάττων ποταμὸς πολὺς καὶ χειμαῤῥώδης, ὥστε πόῤῥωθεν ἀκούεσθαι τὸν ψόφον. Εἶτα πόλις [2] Ἀττάλεια, ἐπώ-

1) Moscov. Paris. edd. ante Xylandrum Καταράκτης et καταράττων. Cf. ad lib. 11. p. m. 437. et alibi, et quae dedi ad Melam V. 2. P. 1. p. 460. Pro ὥστε Medic. 4. ὡς.

2) Dedi cum aliis ex Medic. 3. 4. Moscov. Paris. hic et infra Ἀττάλεια. Vulgo Ἀτταλία. Confirmat priorem scripturam Ἀτταλεὺς apud Stephanum, et Ατταλεων in numis. Atque ita antea hic correxerat Politus ad Eustath. in Homer.

nea Homericis tradunt. Melius, qui ab Homero Solymos dictos ajunt, qui nunc Milyae appellantur, de quibus supra actum est.

CAP. III.

§. 1.

Post Phaselidem Olbia est Pamphyliae initium, magna munitio: inde fluvius Catarrhactes, sic dictus, quia copiosus de excelso saxo se proruit torrentis in morem, ejusque decidentis fragor longe auditur. Sequitur Attalea urbs, nomen habens ab

Pamph. ἐπώνυμος τοῦ κτίσαντος Φιλαδέλφου, καὶ [3] οἰκίσαντος εἰς Κώρυκον πολίχνιον ἄλλην κατοικίαν, ὅμορον καὶ μικρὸν περίβολον περιθέντος. Φασὶ δ' ἐν τῷ μεταξὺ [4] Φασηλίδος καὶ Ἀτταλείας δείκνυσθαι Θήβην τε καὶ Λυρνησσὸν, ἐκπεσόντων ἐκ τοῦ Θήβης πεδίου τῶν Τρωϊκῶν Κιλίκων εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκ μέρους, ὡς εἴρηκε Καλλισθένης.

§. 2.

Εἶθ' ὁ [1] Κέστρος ποταμὸς, ὃν ἀναπλεύσαντι σταδίους ἑξήκοντα Πέργη πόλις· καὶ πλησίον ἐπὶ μετεώρου

mer. Il. 2, 690. T. 2. p. 689. qui per ει hinc refert; nec aliter idem ad Dionyſ. v. 855.

3) Omnes libri ferunt per η, quod ſtare nequit, uti olim monuit Salmaſ. ad Solin. p. m. 545. Recte etiam ex Noſtro Euſtath. ad Dionyſ. c. l. reddit ἔκτισε. Commiſtio nota. Idem etiam cum libris noſtris ſcribit Κώρυκον, quod male in Κόῤῥυκον mutat Moſcov. Idem etiam dat περιβόλαιον; Venet. 2. καὶ μείζω μακρὸν περίβολον.

4) Moſcov. Pariſ. ut ſupra cum edd. ante Xyl. per ι; recte alii cum aliis auctoribus per η, etſi mutato accentu, de quo cf. etiam ad Melam V. 3. P. 1. p. 433. Latini *Phaſelis.*

1) Οἶστρος malit Vadianus ad Melam 1, 14. At vulgatam

ab Attalo Philadelpho conditore, qui et in Corycum oppidulum aliam coloniam deduxit, exiguumque ambitum adjecit. Ajunt inter Phaſelidem et Attaleam monſtrari Thebam et Lyrneſſum, cum e Thebano campo Troicorum Cilicum ejectorum pars in Pamphyliam veniſſet: auctor Calliſthenes.

§. 2.

Deinceps ſunt Ceſtrus fluvius: quo adverſo ſi ad LX ſtadia quis ſubvehatur, ad

τεώρου τόπου τὸ τῆς Περγαίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ἐν ᾧ πανήγυρις κατ᾽ ἔτος συντελεῖται. Εἶθ᾽ ὑπὲρ τῆς θαλάττης ὅσον τετταράκοντα ςαδίοις πόλις ἐςὶν ὑψηλὴ, ὡς τοῖς ἐκ Πέργης ἐποπτος· εἶτα λίμνη εὐμεγέθης Καπρία· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ποταμὸς, ὃν ἀναπλεύσαντι ἑξήκοντα ςαδίους Ἄσπενδος πόλις, εὐανδροῦσα ἱκανῶς, Ἀργείων κτίσμα· ὑπέρκειται δὲ ταύτης [2] Πεδνηλισσός· εἶτ᾽ ἄλλος ποταμὸς, καὶ νησία προκείμενα πολλά· εἶτα Σίδη, Κυμαίων ἄποικος· ἔχει δ᾽ Ἀθηνᾶς ἱερόν. Πλησίον δ᾽ Pamph.

tam scripturam praeter codices tuentur etiam alii auctores. In sequ. cum omnibus codicibus posui ὑπὲρ τῆς θαλάττης, quod Aldus mutavit in ἐπὶ θ. τ. a quo alii exceperunt. At ὑπὲρ verum esse, docent praecedentia, et usus particulae ὑπέρ. Ipsum urbis nomen excidit, quod est Σύλλων. V. Arrian. de exp. Alex. 1, 26, 7. Tum Moscov. vult ςαδίοις, de qua casuum variatione cf. ad lib. 8. p. m. 305. Deinde idem omittit ὡς cum Medic. 3. 4. quod et abesse possit.

2) Medic. 3. Πετνηλισὸς, reliqui, ut edd. Πετνηλισσός. At scribendum est Πεδνηλισσός, de quo cf. notata ad lib. 12. p. m. 193.

ad Pergam venit urbem: pone quam in sublimi loco templum est Dianae Pergaeae, ad quod singulis annis sacer est conventus: inde super mare ad XL stadia est urbs celsa et Pergae conspicua, ac lacus justae magnitudinis Capria. Post fluvius Eurymedon, quo adverso ad LX stadia subvehuntur Aspendum, urbem satis populosam, ab Argivis conditam: supra hanc est Pednelissus: tum alius fluvius, et ante eum multae parvulae insulae. Tum Side, Cumaeorum colonia, ubi Minervae est aedes. Prope

Pamph. δ' ἐςὶ καὶ ἡ Κιβυρατῶν παραλία τῶν μικρῶν· εἶθ' ὁ Μέλας ποταμὸς καὶ ὕφορμος· εἶτα Πτολεμαῒς πόλις· καὶ μετὰ ταῦθ' οἱ ὅροι τῆς Παμφυλίας· καὶ τὸ Κορακήσιον, ἀρχὴ τῆς τραχείας Κιλικίας. Ὁ δὲ παράπλους ἅπας ὁ Παμφύλιος ςάδιοί εἰσιν ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα.

§. 3.

p. 668. Φησὶ δὲ Ἡρόδοτος, τοὺς [1] Παμφύλους τῶν μετὰ Ἀμφιλόχου καὶ Κάλχαντος εἶναι λαῶν, μιγάδων τινῶν ἐκ Τροίας συνακολουθησάντων· τοὺς μὲν δὴ πολλοὺς ἐνθάδε καταμεῖναι, τινὰς δὲ σκεδασθῆναι πολλαχοῦ τῆς γῆς. Καλλῖνος δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα ἐν Κλάρῳ τελευτῆσαι τὸν βίον φησί· τοὺς δὲ

1) Vox Παμφύλους excidit in editionibus. Pro Ἀμφιλόχου Aldus, fequente Hopperi, dedit Ἀρχιλόχου, quod Victorius in margine mutat in Ἀντιλόχου. At non meminerat, Herodotea haec effe ex 7, 91. quae et ita adfert Euftath. ad Dionyf. v. 854.

Prope eft etiam Cibyratarum minorum ora maritima: deinde Melas fluvius ac ftatio, et urbs Ptolemais. Inde fines Pamphyliae, et Coracefium, afperae initium Ciliciae. Totius Pamphyliae ambitus navigando eft ftadiorum IↃCXL.

§. 3.

Herodotus fcribit, Pamphylos effe gentem eorum, qui cum Amphilocho et Calchante eo venerint, a Troja convenis quibusdam comitati: horum plerosque ibi confediffe, alios per varias terrae partes fuiffe difperfos. Callinus Calchantem Clari mortuum

δὲ λαοὺς μετὰ Μόψου τὸν Ταῦρον ὑπερθέντας, τοὺς μὲν ἐν Παμφυλίᾳ [2] μεῖναι, τοὺς δ' ἐν Κιλικίᾳ μερισθῆναι καὶ Συρίᾳ, μέχρι καὶ Φοινίκης. Cilicia.

ΚΕΦ. Δ.

§. I.

Τῆς [1] δὲ Κιλικίας, τῆς ἔξω τοῦ Ταύρου, ἡ μὲν λέγεται τραχεῖα, ἡ δὲ πεδιάς· τραχεῖα μὲν, ἧς ἡ παραλία στενή ἐστι, καὶ οὐδὲν, ἢ σπανίως ἔχει τὶ χωρίον ἐπίπεδον· καὶ ἔτι ἧς ὑπέρκειται ὁ Ταῦρος, οἰκούμενος

2) Hanc vocem antea omiſſam ex MSStis ſuis ſupplevit Caſaubonus. Legitur eadem etiam in meis.

1) Moſcov. Medic. 3. 4. Τῆς Κιλικίας δέ. Pro κακῶς Caſauboniani i. e. Ven. 2. καλῶς. Prius unice convenit. Idem deinceps valet, ubi pro πλευρῶν idem enotat μερῶν. In Xyl. editione legitur Μονοδέας, operarum vitio. Τραχιῶται minus recte Moſcov. uti etymon docet. Ante Τραχειῶτις Medic. 3. praemittit καί.

tuum perhibet: ipſam illam gentem cum Mopſo Taurum ſuperaſſe, et in Pamphyliam ac Ciciliam ſe diviſiſſe, usque ad Syriam etiam Phoeniciamque.

CAP. IV.

§. I.

Ciliciae, quae extra Taurum eſt, pars aſpera, altera campeſtris dicitur. Aſpera, cujus ora maritima anguſta eſt, et aut nullum, aut raro habet locum aliquem planum, et cui imminet mons Taurus, male habitatus usque ad ſepten- trio-

Cilicia. μενος κακῶς μέχρι καὶ τῶν προσβόρων πλευρῶν τῶν περὶ Ἴσαυρα, καὶ τοὺς Ὁμοναδέας μέχρι τῆς Πισιδίας· καλεῖται δ' ἡ αὐτὴ Τραχειῶτις, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Τραχειῶται. Πεδιὰς δὲ δὴ ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ μέχρι Ἰσσοῦ, καὶ ἔτι ὧν [2] ὑπέρκεινται κατὰ τὸ πρόσβορον τοῦ Ταύρου πλευρὸν Καππάδοκες· [3] αὕτη γὰρ ἡ χώρα τὸ πλέον πεδίων εὐπορεῖ καὶ χώρας ἀγαθῆς. Ἐπεὶ δὲ τούτων τὰ μέν ἐστιν ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὰ δ' ἐκτός· περὶ μὲν τῶν ἐντὸς εἴρηται· περὶ

2) Ante Casaubonum in editionibus exstat ὑπέρκεινται, quod probat Paris. alii cum Casaubono ὑπέρκειται. Tum vero luxatus est nexus, nec habet Καππαδόκας, (sic vulgo) unde pendeat. Immo aut Καππαδόκαι ex Medic. 3. 4. praeferri debet, aut Καππαδόκας in nominativum Καππάδοκες mutari, quam formam adhibere solet Noster. Ita etiam suadet vetus interpres. Quod Moscov. habet Καππαδοκίας, eandem objicit difficultatem, quippe quod quidem cum μέχρι componi potest, non item cum ὧν. Verba suo cursu sic fluunt: καὶ ἔτι τούτων, ὧν ὑ. Moscov. etiam antea dat πρὸς βορὸν. Casaubonus ex suis MSStis adnotat τὸ βορεὸν τοῦ T. μέρος.

3) Sic Moscov. Medic. 3. 4. Paris. et edd. ante Casaubonum, inde a quo αὕτη ἡ γάρ. Pro λέγωμεν, ut alibi, Moscov. λέγομεν; idem etiam Τραχιωτῶν, et edd. ante Casaubonum Τραχειῶν.

trionalia latera Isauris vicina, et juxta Homonadenses usque ad Pisidiam. Eadem ab asperitate Tracheotis dicitur, et incolae Tracheotae. Campestris a Solis est et Tarso usque ad Issum, et praeterea cui a septentrionali parte Tauri imminent Cappadoces: haec enim regio majori e parte campis bonoque agro abundat. Quoniam vero horum alia sunt intra, alia extra Taurum, diximus autem de iis, quae intra

περὶ δὲ τῶν ἐκτὸς λέγωμεν, ἀπὸ τῶν Τραχειωτῶν ἀρξάμενοι. Cilicia.

§. 2.

Πρῶτον τοίνυν ἐςὶ τῶν Κιλίκων φρούριον τὸ Κορακήσιον, ἱδρυμένον ἐπὶ πέτρας ἀποῤῥῶγος, ᾧ ἐχρήσατο Διόδοτος, ὁ Τρύφων προσαγορευθεὶς, ὁρμητηρίῳ, καθ' ὃν καιρὸν ἀπέςησε τὴν Συρίαν τῶν βασιλέων, καὶ διεπολέμει πρὸς ἐκείνους, τοτὲ μὲν κατορθῶν, τοτὲ δὲ πταίων. Τοῦτον μὲν οὖν Ἀντίοχος ὁ Δημητρίου κατακλείσας εἴς τι χωρίον, ἠνάγκασε διεργάσασθαι τὸ σῶμα. Τοῖς δὲ Κίλιξιν ἀρχὴ τοῦ τὰ πειρατικὰ συνίςασθαι Τρύφων αἴτιος κατέςη, καὶ ἡ τῶν βασιλέων [1] οὐδένεια, τῶν τότε ἐκ διαδοχῆς ἐπιςα-

1) Parif. οὐδενία, reliqui per ει efferunt, uti et fcribitur lib. 17. p. 797. f. etfi omnino prius rejici non poteft. Ante ἄλλοι Mofcov. ponit οἱ, contra ante ἐπιτιθεμένοις Parif. omittit τοῖς, et pro ἐπιτιθεμένοις Mofcov. dat ἐπιθεμένοις, et

intra funt: dicamus nunc de extra eum fitis, initio fumto ab afpera Cilicia.

§. 2.

Primum Ciliciae caftellum eft Coracefium, fitum in petra praerupta: qua arce belli ufus eft Diodotus, cognomento Trypho, cum a regibus abalienaret Syriam, bellumque dubiae fortunae vicibus adverfus eos gereret. Atque hunc quidem Antiochus Demetrii F. quodam in caftello inclufum, ad mortem fibi confcifcendam adegit. Cilicibus autem, ut focietates praedandi in mare coirent, Trypho auctor fuit, et focordia regum, qui per fucceffio-

Cilicia. ἐπιστατούντων τῆς Συρίας ἅμα καὶ τῆς Κιλικίας· τῷ γὰρ ἐκείνου νεωτερισμῷ συνενεωτέρισαν καὶ ἄλλοι· διχοστατοῦντές τε ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους, ὑποχείριον ἐποίουν τὴν χώραν τοῖς ἐπιτιθεμένοις. Ἡ δὲ τῶν ἀνδραπόδων ἐξαγωγὴ προὐκαλεῖτο μάλιστα εἰς τὰς κακουργίας, ἐπικερδεστάτη γενομένη· καὶ γὰρ ἡλίσκοντο ῥαδίως· καὶ τὸ ἐμπορεῖον οὐκ ἄπωθεν παντελῶς ἦν μέγα καὶ πολυχρήματον, ἡ Δῆλος, δυναμένη μυριάδας ἀνδραπόδων αὐθημερὸν καὶ δέξασθαι, καὶ ἀποπέμψαι· ὥστε καὶ παροιμίαν γενέσθαι διὰ τοῦτο· Ἔμπορε, κατάπλευσον, ἐξελοῦ, πάντα πέπραται. Αἴτιον δ', ὅτι πλούσιοι γενόμενοι Ῥωμαῖοι μετὰ τὴν Καρχηδόνος καὶ Κορίνθου [2] κα-

et Medic. 3. pro ἐμπορεῖον, ut alibi variatur, ἐμπόριον. Tum Mofcov. Medic. 3. 4. οὐ παντελῶς ἄπωθεν, et pro διὰ ταῦτα omnes libri, etiam Cafauboniani, διὰ τοῦτο, cum in editionibus legatur διὰ ταῦτα. Aufcultavi libris fcriptis. Deinde Cafaubonus ex fuis i. e. Ven. 2. enotat πέπρακται. Vulgata melior.

ceffiones tunc Syriae fimul et Ciliciae praeerant: nam illo novas res moliente, idem etiam alii egerunt: et cum inter fe diffiderent fratres, ditionem infidiantibus fecerunt obnoxiam. Maxime ad maleficia invitavit mancipiorum exportatio, cum effet lucrofiffima: nam et facile mancipia capiebant, et non procul aberat maximum emporium Delus atque opulentum, quod uno die poterat CCIↃↃ mancipiorum accipere et amandare: ut etiam proverbium exftiterit: Mercator, appelle navim, expone, omnia illico vendideris. Caufam rei praebuit, quod, deletis Carthagine et Corintho, Romanis multorum

Cilicia. p. 669.

[2] κατασκαφὴν, οἰκετίαις ἐχρῶντο πολλαῖς· ὁρῶντες δὲ τὴν εὐπέτειαν οἱ λῃσταὶ ταύτην, ἐξήνθησαν ἀθρόως αὐτοὶ, καὶ ληϊζόμενοι, καὶ σώματ᾽ ἐμποροῦντες. Συνήργουν δ᾽ εἰς ταῦτα καὶ οἱ τῆς Κύπρου καὶ οἱ τῆς Αἰγύπτου βασιλεῖς, ἐχθροὶ τοῖς Σύροις ὄντες· οὐδ᾽ οἱ [3] Ῥόδιοι δὲ φίλοι ἦσαν αὐτοῖς, ὥστ᾽ οὐδὲν ἐβοήθουν· ἅμα δὲ καὶ οἱ λῃσταὶ προσποιούμενοι σώματ᾽ ἐμπορεῖν, ἄληκτον τὴν κακουργίαν εἶχον. Ἀλλ᾽ οὐδὲ Ῥωμαῖοί πω τοσοῦτον ἐφρόντιζον τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου,

2) Venet. 2. Medic. 4. cum Casaubonianis κατασροφήν. At sic κατασκάπτειν lib. 8. p. m. 172. In οἰκετίας variatur sic, ut et alii, ut Casaubonn. quidam et Moscov. per ει adferant; Casaubonus praeterea ex aliis notat οἰκεσίαις. Ante ληϊζόμενοι in Medic. 3. deest καὶ, salvo etiam sic sensu.

3) Sic Casauboniani et mei omnes cum vetere interprete. Editiones Σύριοι, quod praecedentia etiam impugnant. Tum vicini Rhodii, qui tunc maris imperium tenebant, multum alias adjuvare poterant. Pro ἄλυτον Medic. ἄλυκτον vel, uti etiam legi potuit, ἄληκτον, et adfert Ven. 1. hoc quidem satis apte; sed ἄλυτον minus placet.

torum mancipiorum usus coepit esse: eam facilitatem praedones animadvertentes, confertim erupe- runt, mancipia facientes atque vendentes. Huc conducebat etiam Cypriorum et Aegyptiorum regum conniventia, qui Syrorum erant inimici; neque Rhodii iis amici erant, ideoque non opitulabantur: simul et praedones, cum se vendere corpora tantum simularent, continua egerunt latrocinia. Ac ne Romanis quidem admodum curae erant ea, quae extra Taurum fiebant: sed quamquam mitterent

Cilicia. ρου, ἀλλ' ἔπεμψαν μὲν καὶ Σκιπίωνα τὸν [4] Αἰμιλιανὸν, ἐπισκεψόμενον τὰ ἔθνη καὶ τὰς πόλεις, καὶ πάλιν ἄλλους τινάς· ἔγνωσαν δὲ κακίᾳ τῶν ἀρχόντων συμβαῖνον τοῦτο, εἰ καὶ τὴν κατὰ γένος διαδοχὴν τὴν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, αὐτοὶ κεκυρωκότες, ᾐδοῦντο ἀφαιρεῖσθαι. Τοῦτο δὲ συμβὰν τῆς μὲν χώρας ἐποίησε κυρίους Παρθυαίους, οἱ τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου κατέσχον· τὸ τελευταῖον δὲ καὶ Ἀρμενίους, οἱ καὶ τὴν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου προσέλαβον μέχρι καὶ Φοινίκης· καὶ τοὺς βασιλέας κατέλυσαν εἰς δύναμιν, καὶ τὸ γένος αὐτῶν σύμπαν, τὴν

4) Mofcov. Αἰμιλιανόν. Poft in edd. ante Cafaubonum κατά γε διαδοχὴν, qui vel ingenio et conjectura, vel ex veteribus libris fe reftituiffe ait εἰς τὴν κατὰ γένος διαδοχήν. Confentiunt mei, ex quibus tantum Medic. 3. εἰ τὴν, 4. εἰς τὴν, corr. εἰ καὶ τήν. Placuit ita pofterius, ut redderem. Ante Παρθυαίους Parif. ponit τούς. Tum Mofcov. Medic. 3. 4. κατέσχον· τὸ τελευταῖον; Parif. κατέσχοντο· τὸ τελευταῖον. Praetuli prius. Vulgo κατέσχοντο· τελευταῖον ejecto τὸ, quod alias praemittit Nofter. In fequ. Mofcov. προσελάβοντο, et Venet. 1. corrupte Μίλυξι,

terent contemplatum ifta Scipionem Aemilianum, qui gentes et urbes infpiceret, ac deinde alios quosdam: deprehenderunt tamen, id nequitia praefectorum fieri, etfi fucceffionem inde a Seleuco Nicatore, quippe quam ipfi habuiffent ante ratam, abolere dedecori fibi ducebant. Sane hoc pacto factum eft, ut ditio ea in Parthorum veniret poteftatem, qui trans Euphratem fita obtinebant; et ad extremum etiam Armeniorum, qui extra Taurum quoque fita occupaverunt adeo ad Phoeniciam usque, et regiam, quantum potuere, imminuerunt pote-fta-

τὴν δὲ θάλατταν τοῖς Κίλιξι παρέδωκαν. Εἶθ' Cilicia.
[5] αὐξηθέντας ἠναγκάσθησαν καταλύειν Ῥωμαῖοι πολέμῳ καὶ μετὰ στρατιᾶς, οὓς αὐξομένους οὐκ ἐκώλυσαν. Ὀλιγωρίαν μὲν οὖν αὐτῶν χαλεπὸν καταγνῶναι· πρὸς ἑτέροις δὲ ὄντες τοῖς ἐγγυτέρω, καὶ κατὰ χεῖρα μᾶλλον, οὐχ οἷοί τε ἦσαν τὰ ἀπωτέρω σκοπεῖν. Ταῦτα μὲν οὖν ἔδοξεν ἡμῖν ἐν παρεκβάσει διὰ βραχέων εἰπεῖν.

§. 3.

Μετὰ δὲ τὸ Κορακήσιον [1] Σύεδρα πόλις, εἶθ' [r] Ἀμαξία ἐπὶ βουνοῦ κατοικία τις, ὕφορμον ἔχουσα, ὅπου

Vv 4

5) Moscov. αὐξηθέντας et αὐξηθέντες, utrum rectum, facile adparet. Idem post στρατείας habet pro στρατιᾶς, ex usitata commistione. In fine verba ταῦτα — εἰπεῖν desunt in Ven. 2. In verbis ipsis Moscov. adfert παραβάσει pro παρεκβάσει. At posterius bene habet, uti vocant digressiones. V. Marcianus in periplo in. et passim Polybius. Cf. etiam Sevin sur la vie — de Phylarque in Memoires — de Paris T. 8. p. 125.

1) Mirum, unde in Moscov. Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. obtru-

testatem, eorumque omne genus, ac Cilicibus mare tradiderunt. Proinde quibus Romani crescentibus non obstiterunt, eos tandem auctos viribus bello et misso exercitu coacti sunt opprimere. Neque facile est Romanos hic negligentiae insimulare, qui aliis propinquioribus occupationibus detenti, iisque magis ad manum positis, remotiora non potuerunt curare. Haec visum mihi fuit dicere paucis, ut in digressione.

§. 3.

Post Coracesium sequitur Syedra urbs: deinde Hamaxia in colle quodam oppidulum cum navali, quo mate-

Cilicia. ὅπου κατάγεται ἡ ναυπηγήσιμος ὕλη. Κέδρος δ' ἐστὶν ἡ πλείστη· καὶ δοκεῖ ταῦτα τὰ μέρη πλεονεκτεῖν τῇ τοιαύτῃ ξυλείᾳ· καὶ διὰ τοῦτ' Ἀντώνιος [2] τὰ χωρία ταῦτα τῇ Κλεοπάτρᾳ προσένειμεν, ἐπιτήδεια ὄντα πρὸς τὰς τῶν στόλων κατασκευάς. Εἶτα Λαέρτης Φρούριον ἐπὶ λόφου μαστοειδοῦς, ὕφορμον ἔχον· εἶτα Σελινοῦς ποταμός· εἶτα Κράγος, πέτρα περίκρημνος πρὸς θαλάττῃ· εἶτα Χαραδροῦς ἔρυμα, καὶ αὐτὸ ὕφορμον ἔχον. Ὑπέρκειται δ' ὄρος [3] Ἀν-

obtrudatur Ἀρσινόη, quod et reddidit vetus interpres, cum contra editiones omnes, Aldo duce, adferant Συδρή, in quo ſolus Ven. 2. conſenſiſſe videtur. Certe Arſinoe locum in hoc ſitu habere nequit, ut clare docent ſequentia, at habet Συδρή, uti volunt editiones, vel potius Σύεδρα, de quo cf. Salmaſius ad Florum 4, 2, 51. et Solinum p. m. 542. Grotius et Oudendorp. ad Lucan. 8, 259. et Weſſeling. ad Hierocl. p. 682. His motus ita repoſui. Poſt ἔφορμον editiones ante Xylandrum, et ξυλία Medic. 4. corr.

2) Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. Κλεοπάτρᾳ τὰ χωρία ταῦτα προσένειμεν. Tum Χαραδροῦς dedi pro Χαραδροὺς, uti antea proferebatur Σελινοῦς; in Pariſ. prave Σεληνοῦς. Et ſic legitur apud Scylacem p. 40. ed. Hudſ. In Stephano dicitur Χάραδρος.

materia navibus fabricandis deducitur, fere de cedro: qua arbore videntur abundare iſta loca: ideoque ea Cleopatrae attribuit Antonius, quod ad parandam claſſem idonea eſſent. Deinde Laertes eſt caſtellum, colli inſitum, mammillae formam habenti, ſtatione praeditum. Poſt Selinus fluvius, hinc Cragus, praeceps ad mare petra, deinde Charadrus caſtellum cum ſtatione. Superne ei imminet Andriclus

[3]Ἄνδρικλος, καὶ παράπλους τραχὺς, Πλατανιστὸς καλούμενος· εἶτ' Ἀνεμούριον ἄκρα, καθ' ἣν ἡ ἤπειρος ἐγγυτάτω τῆς Κυπρίας ἐστὶν ἐπὶ Κρομμύου ἄκραν, ἐν διάρματι σταδίων τριακοσίων πεντήκοντα. Εἰς μὲν οὖν τὸ Ἀνεμούριον ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς Παμφυλίας ὁ Κιλίκιος παράπλους σταδίων ἐστὶν ὀκτακοσίων εἴκοσι· λοιπὸς δ' ἐστὶ μέχρι Σόλων ὅσον πεντακοσίων παρά- Cilicia.

πλους

3) Casaubonn. i. e. Ven. 2. Ἄνδρικος, etsi Casaubonus notat Ἄδρικος. Post ὅρων male Mofcov. effert ὄρων. In proxima voce τοῦτο recte haeret Casaubonus, et leg. statuit aut ἐν τούτῳ scil. παράπλῳ, aut κατὰ τοῦτον. Praetuli prius, cum in hoc nexu facile excidere potuerit ἐν. Probat etiam hanc emendationem Holstenius ad Stephan. p. 217. Post omnes libri et scripti et editi ἐστὶν Ἄγιδος. At alii omnes Geographi vocant Νάγιδος, uti dudum monuerunt praeter Casaubonum ad h. l. Pintianus ad Melam p. 43. ed. A. Gronov. a. 1748. de Pinedo ad Stephan. p. 482. alii. Et sic Ἄγιδος eodem vitio recurrit infra p. 682. Unde illud ortum fuerit, nexus docet. Sequens πόλις in codicibus omnibus projicitur post Ἀνεμούριον, rectius τὸ Νάγιδος subsequitur in editionibus et vetere interprete, probante re ipsa. Quod si vero codices quis praeferat, leg. est πρώτη cum Casaubono. Quod porro ex libris scriptis a Casaubono enotatur Μελένδερες, valet id de Ven. 2. Κελένδερις ex aliis nota. Denique cum Mofcov. scripsi Ὀρθωσία per ω, quod et praeferunt veteres alii auctores, in quibus Polybius 30, 5, 15. At Ὀῤῥόντην reliqui Medic. 3. 4.

clus mons et asperum litus, Plataniftus nomine. Inde Anemurium promontorium, ubi continens ad Cyprum proxime accedit ad Crommyi promontorium, trajectu stadiorum CCCL. A finibus Pamphyliae Anemurium usque Ciliciae ora navigatur ad stadia IↃCCCXX, inde ad Solos IↃ. Post Anemurium est

Cilicia. p. 670. πλους σαδίων. Ἐν τούτῳ δ' ἐςὶν Νάγιδος πόλις πρῶτον μετὰ τὸ Ἀνεμούριον· εἶτ' Ἀρσινόη πρόσορμον, ἔχουσα· εἶτα τόπος Μελανία, καὶ Κελένδερις πόλις, λιμένα ἔχουσα. Τινὲς δὲ ταύτην ἀρχὴν τίθενται τῆς Κιλικίας, οὐ τὸ Κορακήσιον, ὧν ἐςι καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος· καί φησιν, ἀπὸ μὲν τοῦ Πηλουσιακοῦ ςόματος εἶναι τρισχιλίους ἐννακοσίους ςαδίους εἰς Ὀρθωσίαν· ἐπὶ δὲ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν χίλια ἑκατὸν τριάκοντα· ἐπὶ δὲ τὰς πύλας ἑξῆς πεντακόσια εἰκοσιπέντε· ἐπὶ δὲ τοὺς ὅρους τῶν Κιλίκων χίλια διακόσια ἑξήκοντα.

§. 4.

Εἶθ' [1] Ὅλμοι, ὅπου πρότερον ᾤκουν οἱ νῦν Σελευκεῖς· κτισθείσης δ' ἐπὶ τῷ Καλυκάδνῳ τῆς Σελευκεί-

1) Codices Ὅλμος cum vetere interprete, editiones ante Casaubonum Ὅλμους, post Ὅλμος. Ipse tamen ex Stephano, in primis cum Strabonis verba referat, emendat Ὅλμοι, idemque placet Holstenio ad Stephan. p. 233. sic ut scribatur

est urbs Nagidos, inde Arsinoë stationem habens, post locus Melania et Celenderis urbs cum portu. Quidam hanc, non Coracesium faciunt Ciliciae principium, quorum est etiam Artemidorus, qui a Pelusiaco ostio ad Orthosiam tradit stadia CIϽ CIϽ CIϽ IϽ CCCC. ad Orontem flumen CIϽCXXX. deinceps ad portas IϽXXV. ad terminos Ciliciae CIϽ CCLX.

§. 4.

Deinde Holmi, ubi quondam habitarunt, qui nunc Seleucenses sunt, et, condita ad Calycadnum Seleucia,

λευκείας, ἐκεῖ μετῳκίσθησαν. Εὐθὺς γάρ ἐστιν ἡ τοῦ Καλυκάδνου ἐκβολὴ κάμψαντι ἠϊόνα, ποιοῦσαν ἄκραν, ἣ καλεῖται Σαρπηδών. [2] Πλησίον ἐστὶ τοῦ Καλυκάδνου καὶ τὸ Ζεφύριον, καὶ αὕτη ἄκρα· ἔχει δὲ ὁ ποταμὸς ἀνάπλουν εἰς τὴν Σελεύκειαν πόλιν εὖ συνοικουμένην, καὶ πολὺ ἀφεστῶσαν τοῦ Κιλικίου καὶ Παμφυλίου τρόπου. Ἐνταῦθα ἐγένοντο καθ' ἡμᾶς ἄνδρες ἀξιόλογοι τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου φιλοσόφων, Ἀθήναιός τε καὶ Ξέναρχος, ὧν ὁ μὲν Ἀθήναιος καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ ἐδημαγώγησε χρόνον τινὰ ἐν τῇ πατρί- Cilicia.

tur εἴτ' Ὅλμοι, quia Stephanus ſine adſpiratione profert. Accedit de numero plurali ipſius Strabonis auctoritas ſupra p. 663. f. ubi eſt τοὺς Ὅλμους. Sic Plinius 5, 22. f. 27, addita adſpiratione *Holmoe*.

2) Medic. 3. Πλησίον δ'. In nomine Ἀθηναῖος, uti vulgo prodit, accentum retraxi. Cf. ad lib. 13. p. m. 458. Μουρῆνα mutato accentu Moſcov. effert Μουρῆνα contra grammaticas leges. Sic Αἰνεία, Μαικήνα, Εὐρώτα. Poſt ante ἐπιβουλῆς codices Caſauboniani et mei cum Planude praemittunt συσταθείσης, idemque ex Vatic. etiam enotatum hic erat. Exciderat in ed. Aldina et hinc in reliquis omiſſum. Σκόπου ante Xyl. vitioſe pro σκότου.

leucia, eo migraverunt. Statim enim ſunt Calycadni oſtia, ſi litus flexeris, quod promontorium efficit, cui nomen Sarpedon. Vicinum eſt Calycadno Zephyrium promontorium. Adverſo Calycadno Seleuciam navigatur, urbem bene conditam, et valde diverſam a Ciliciae ac Pamphyliae more. Ibi noſtra aetate exſtiterunt memorabiles peripatetici, Athenaeus et Xenarchus. Athenaeus etiam rempub. tractavit, et aliquamdiu in patria populum dicendo duxit:

Cilicia. πατρίδι· εἶτ' ἐμπεσὼν εἰς τὴν Μουρήνα φιλίαν, ἐκείνῳ συνεάλω φεύγων, φωραθείσης τῆς κατὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ συςαθείσης ἐπιβουλῆς· ἀναίτιος δὲ φανεὶς, ἀφείθη ὑπὸ Καίσαρος. Ὡς δ' ἐπανιόντα εἰς Ῥώμην ἠσπάζοντο, καὶ ἐπυνθάνοντο οἱ πρῶτοι ἐντυγχάνοντες, τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἔφη·

Ἥκω, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
Λιπών. —

Ὀλίγον δ' ἐπιβιοὺς χρόνον, ἐν συμπτώσει τῆς οἰκίας, [3] ἐν ᾗ ᾤκει, διεφθάρη, νύκτωρ γενομένῃ. Ξέναρχος δὲ, οὗ ἠκροασάμεθα ἡμεῖς, ἐν οἴκῳ μὲν οὐ πολὺ διέτριψεν· ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ καὶ Ἀθήνησι, καὶ τὸ τελευταῖον ἐν Ῥώμῃ τὸν παιδευτικὸν βίον ἑλόμενος· χρησά-

3) Ita ferunt omnes codices, contra editiones ἐν ἧπερ κατῴκει. Tum pro νυκτὸς γενομένης Medic. 4. γενομένῃ, Venet. 2. νύκτωρ, Parif. Ven. 1. νύκτωρ γενομένη, quod improbat Villebrune, qui ex Parifienfi variantes lectiones conlegerat, at optime confulit Mofcov. qui dat νύκτωρ γενομένῃ, nempe συμπτώσει.

duxit: deinde, cum in amicitiam Murenae incidiffet, hujus in Auguftum Caefarem infidiis compertis, una ipfe fugiens captus eft, infonsque inventus, a Caefare dimiffus. Cum autem Romam reverfum falutarent atque compellarent primo occurrentes, Euripidea ifta protulit:

Venio relicta mortuorum ego fpecu,
Portisque tenebrarum: —

cumque paulum temporis fupervixiffet, noctu ruina domus, in qua habitabat, oppreffus periit. Xenarchum nos audivimus. Is non diu domi manfit, fed fere Alexandreae vixit et Athenis, ac tandem Romae, docendum amplexus vitae

χρησάμενος δὲ καὶ τῇ [4] Ἀρείου φιλίᾳ, καὶ μετὰ ταῦτα τῇ τοῦ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, διετέλεσε μέχρι γήρως ἐν τιμῇ ἀγόμενος· μικρὸν δὲ πρὸ τῆς τελευτῆς πηρωθεὶς τὴν ὄψιν, κατέστρεψε νόσῳ τὸν βίον. Cilicia.

§. 5.

Μετὰ δὲ τὸν [1] Καλύκαδνον ἡ Ποικίλη λεγομένη πέτρα, κλίμακα ἔχουσα λατομητὴν, ἐπὶ Σελεύκειαν ἄγου-

4) Suſpectam hanc lectionem in margine judicat Caſaubonus et ad commentarium ablegat, in quo tamen de eo exponit. Magna autem apud Auguſtum valuiſſe auctoritate conſtat. Cf. Dio 51, 16. 52, 36. et qui ad eum laudantur. Iidem vero docent, pro ι ſubſtituendum eſſe ει, quare etiam in Suetonii Auguſto c. 89. vocatur *Areus*. Antea ex codicibus omnibus praetuli διέτριψεν, cum in editionibus legatur διέτριβεν. Prius etiam per nexum praeſtat. Καίσαρος ſine articulo prodit in Medic. 3. 4. τῇ praecedens deeſt in Moſcov. Tum πειρωθεὶς male exhibet Pariſ.

1) Pariſ. Κάλυδνον, uti a quibusdam vocatum eſſe diſerte tradit Stephanus ſ. v. Τρία. Sic paullo inferius ab aliis etiam MSStis vocatur. Praeſtat tamen retinere formam, quam ſupra praeivit Strabo. Poſt ἄγουσαν aptius Caſaubonn. Ven. 1. 2. Pariſ. Moſcov. ut ad κλίμακα referatur. Vulgo ἄγουσα. In ſequ. Medic. 3. τὴν κρόκον, ut antea; praeter uſum; Caſaubonn. Pariſ. Moſcov. Ven. 1. 2. ὑπὸ γῆς, ut alibi variatur. Cf. ad lib. 8. p. m. 66.

vitae genus deditum, uſusque amicitia Arii, et poſt etiam Auguſti Caeſaris, ad finem usque vitam honoratus perduxit; paulo ante mortem luminibus captus, morbo eſt exſtinctus.

§. 5.

Poſt Calycadnum eſt petra Poecile, *id eſt varia*, dicta: cui inciſi ſunt gradus,

Cilicia. ἄγουσαν. Εἶτ᾽ Ἀνεμούριον ἄκρα, ὁμώνυμος τῇ προτέρα, καὶ Κράμβουσα νῆσος, καὶ Κώρυκος ἄκρα, ὑπὲρ ἧς ἐν εἴκοσι σταδίοις ἐστὶ τὸ Κωρύκιον ἄντρον, ἐν ᾧ ἡ ἀρίστη κρόκος φύεται. Ἔστι δὲ κοιλὰς μεγάλη
p. 671. κυκλοτερής, ἔχουσα περικειμένην ὀφρὺν πετρώδη, πανταχόθεν ἱκανῶς ὑψηλήν· καταβάντι δ᾽ εἰς αὐτὴν ἀνώμαλόν ἐστιν ἔδαφος, καὶ τὸ πολὺ πετρῶδες, μεστὸν δὲ τῆς θαμνώδους ὕλης ἀειθαλοῦς τε καὶ ἡμέρου· παρέσπαρται δὲ καὶ τὰ ἐδάφη τὰ φέροντα τὴν κρόκον. Ἔστι δὲ καὶ ἄντρον αὐτόθι, ἔχον πηγὴν μεγάλην, ποταμὸν ἐξιεῖσαν καθαροῦ τε καὶ διαφανοῦς ὕδατος, εὐθὺς καταπίπτοντα ὑπὸ γῆν· ἐνεχθεὶς δ᾽ ἀφανής, ἔξεισιν εἰς τὴν θάλατταν· καλοῦσι δὲ Πικρὸν ὕδωρ.

§. 6.

dus, qua Seleuciam itur. Deinde Anemurium ejusdem cum priore nominis promontorium: hinc Crambusa insula, et Corycus promontorium, supra quod ad XX stadia antrum est Corycium, in quo optimus crocus nascitur. Est autem caverna ingens, rotunda, saxosa, cincta supercilio undiquaque satis alto: in quam ubi descenderis, solum est inaequale, saxosum fere, plenum virgultis semper virentibus ac domesticis: juxta consita sunt sola, quae crocum ferunt. Est et antrum ibidem, quod fontem habet magnum, unde fluvius editur purae ac pellucidae aquae, statim terram subiens, occultoque alveo in mare effluens: vocant amaram aquam.

§. 6.

§. 6.

Cilicia.

Εἶθ' ἡ [1] Ἐλαιοῦσσα νῆσος μετὰ Κώρυκον, προσκειμένη τῇ ἠπείρῳ, ἣν συνῴκισεν Ἀρχέλαος, καὶ κατεσκευάσατο βασίλειον, λαβὼν τὴν Τραχῶτιν Κιλικίαν ὅλην, πλὴν Σελευκείας· καθ' ὃν τρόπον καὶ Ἀμύντας πρότερον εἶχε, καὶ ἔτι πρότερον Κλεοπάτρα. Εὐφυοῦς γὰρ ὄντος τοῦ τόπου πρὸς τὰ λῃστήρια, καὶ κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θάλατταν (κατὰ γῆν μὲν, διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὀρῶν, καὶ τῶν [2] ὑπερκειμένων ἐθνῶν, πεδία καὶ γεώργια ἐχόντων μεγά-

1) Sic dedi pro Ἐλέουσα. Cf. ad lib. 12. p. m. 28. Ante Κώρυκον Moſcov. Pariſ. ponunt τήν. At ὁ Κώρυκος Noſter poſt §. 6. Tum Moſcov. κατεσκεύασε τὸ βασ. Vulgata ſana eſt. Sed pro Τραχιῶτιν rectius Medic. 3. 4. Τραχειῶτιν. Cf. ad lib. 12. p. m. 189. Tum Medic. 4. ὃν τρόπον absque καθ', et Ἀμύντας absque articulo in Medic. 3. 4. Moſcov. Pariſ. uti proxime antea ſcribitur nude Ἀρχέλαος.

2) Ὑποκειμένων leg. ſuadet Palmerius in auctor. Gr. p. m. 349. quod utique in obpoſitione aptius eſt. Attamen cum in vulgata perſtent omnes, quae et ipſa ad nexum revocari poteſt, nihil mutavi. Tum Medic. 3. 4. Moſcov. Ven. 1. edd. ante Caſaubonum dant ὑποδυτηρίων, quam vocem, etſi Lexica

§. 6.

Deinde poſt Corycum Elaeuſſa inſula eſt, continenti propinqua, quam Archelaus condidit, et regiam ſibi fecit, cum totam aſperam Ciliciam, excepta Seleucia, eſſet nactus, quo modo et Amyntas prius habuit, et ante hunc Cleopatra. Nam cum latrociniis et terreſtribus et maritimis loca iſta opportuna eſſent: (terra, ob montium magnitudinem, et populorum ultra habitantium, qui campos et agros habent amplos

Cilicia. μεγάλα, καὶ εὐκατατρέχαστα· κατὰ θάλατταν δὲ, διὰ τὴν εὐπορίαν τῆς τε ναυπηγησίμου ὕλης, καὶ τῶν λιμένων, καὶ ἐρυμάτων, καὶ ὑποδεκτηρίων) ἐδόκει πρὸς ἅπαν τὸ τοιοῦτο βασιλεύεσθαι μᾶλλον τοὺς τόπους, ἢ ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις ἡγεμόσιν εἶναι, τοῖς ἐπὶ τὰς κρίσεις πεμπομένοις· οἳ μήδ' ἀεὶ παρεῖναι ἔμελλον, μήτε μεθ' ὅπλων. Οὕτω μὲν Ἀρχέλαος ἔλαβε πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ τὴν Τραχεῖαν Κιλικίαν. Εἰσὶ δ' ὅροι ταύτης μεταξὺ Σόλων τε καὶ Ἐλαιούσσης ὁ Λάμος ποταμὸς, καὶ κώμη ὁμώνυμος.

§. 7.

Lexica ignorant, minime tamen ſpernendam puto, etſi notior altera, quam Caſaubonus ex vett. libris repoſuit i. e. ex Venet. 2. quocum conſentit Pariſ. Pro τοιοῦτο in Medic. 3. 4. τοιοῦτον. Tum Medic. 3. μᾶλλον βασιλεύεσθαι; Moſcov. βασιλεύεσθαι μὲν τοὺς τόπους μᾶλλον. Tum Ἐλαιούσσης dedi, ut ſupra, pro Ἐλεούσης. Moſcov. hic Ἐλεούσσης. Pro Λάτμος dedi Λάμος, de quo cf. ad §. 7. n. 2.

plos et incurſionibus facile obnoxios: mari, ob copiam materiae navibus compingendis aptae, ob portus, caſtella, et receptacula) viſum fuit praeſtare, ut ſub rege eſſent potius, quam ſub Romanorum praefectis, qui ad juris dictionem mittebantur, neque ſemper adfuturi, neque cum armis. Sic ergo Archelaus ad Cappadociam accepit aſperam Ciliciam. Fines ejus ſunt inter Solos et Elaeuſſam Lamus fluvius et pagus eodem nomine.

§. 7.

§. 7. Cilicia.

Κατὰ δὲ τὰς ἀκρωρείας τοῦ Ταύρου τὸ Ζηνικέτου πειρατήριόν ἐστιν ὁ Ὄλυμπος, ὄρος τε καὶ φρούριον ὁμώνυμον, ἀφ᾽ οὗ κατοπτεύεται πᾶσα Λυκία, καὶ Παμφυλία, καὶ [1] Πισιδία· ἁλόντος δὲ τοῦ ὄρους ὑπὸ τοῦ Ἰσαυρικοῦ, ἐνέπρησεν ἑαυτὸν πανοίκιον. Τούτου δ᾽ ἦν καὶ ὁ Κώρυκος, καὶ ἡ Φασηλὶς, καὶ πολλὰ τῶν Παμφύλων χωρία· πάντα δ᾽ εἷλεν ὁ Ἰσαυρικός.

§. 8.

1) Medic. 3. Mofcov. Parif. fubjiciunt καὶ Λιλυᾶς. Alii cum vetere interprete rejiciunt. Quod fi verum nomen in illa voce latet, debet effe Μιλυὰς in confinio Pifidiae. Poft pro ὄρους, quod bene habet, Xylander ὅρους, pravo fpiritu, et ante eum ὄρου. Proxima verba mutilata et ὑπὸ inferendum recte cenfet Cafaubonus, tum quod mons Ifauricus nusquam commemoretur, tum quod Strabo fubjiciat: πάντα δ᾽ εἷλεν ὁ Ἰσαυρικός. Inferui igitur. Pro πανοίκιον Salmaf. ad Solinum p. m. 563. leg. fuadet πανοικεὶ, fatis refutatus a Weffelingio ad Diodor. 5, 20. extr. Φασιλὶς vitiofe, ut fupra, Mofcov. Et fic *Phafilis* vetus interpres. Pro εἷλεν Ven. 1. εἶχεν.

§. 7.

Ad montis autem Tauri extrema Olympus eft, mons et caftellum ejusdem nominis, Zeniceti praedonis arx: unde confpici poteft omnis Lycia, Pamphylia, et Pifidia: fed cum ab Ifaurico mons effet captus, ille fe cum tota domo cremavit. Ejus fuit etiam Corycus, Phafelis, et multa Pamphyliae loca: quae omnia cepit Ifauricus.

Cilicia.

§. 8.

Μετὰ δὲ [1] Λάμον Σόλοι πόλις ἀξιόλογος, τῆς ἄλλης Κιλικίας ἀρχὴ, τῆς περὶ τὸν Ἰσσὸν, Ἀχαιῶν καὶ Ῥοδίων κτίσμα τῶν ἐκ Λίνδου· εἰς ταύτην λειπανδρήσασαν Πομπήϊος Μάγνος κατῴκισε τοὺς περιγενομένους τῶν πειρατῶν, οὓς μάλιστα ἔγνω σωτηρίας καὶ προνοίας τινὸς ἀξίους· καὶ μετωνόμασε Πομπηϊούπολιν. Γεγόνασι δ' ἄνδρες [2] ἐνθένδε τῶν ὀνομα-

1) Libri omnes Λάτμον, ut §. 5. At eodem ſitu a Ptolemaeo 5, 6. commemoratur Λάμος ποταμὸς, unde Λαμωτὶς regio apud eum ſine dubio nomen traxit, quam a Lamo fl. Λαμουσίαν vocat Stephanus h. v. Alexandri Polyhiſtoris auctoritate. Λάμον igitur probarunt Cellarius in Geogr. ant. 3, 6, 46. Schwartz in monumentis ingenior. T. 1. p. 141. Schrader ad Avien. v. 1039. Mannert in Geogr. V. 6. P. 2. p. 69. Poſt Pariſ. Medic. 3. 4. Venet. 1. Moſcov. περιγενομένους, quod praetuli. Vulgo περιγιγνομένους. Tum Moſcov. Pariſ. Medic. 3. 4. Πομπηϊόπολιν. Cf. ad lib. 12. p. m. 150. Spanhemius tamen de uſu — numiſm. T. 1. p. 528. ex numis et ſimilium forma unice praefert ο.

2) Ita Medic. 3. 4. Moſcov. Venet. 1. pro ἐνθάδε, uti ἐνταῦθα et ἐντεῦθεν commutantur, de quo cf. ad lib. 8. p. m. 22. Ἐντεῦθεν ἦν paſſim in hoc ipſo libro 14. occurrit, pro quo etiam dicitur εἶναι ἐκ. Sic vere γεγόνασιν ἐν Βιθυνίᾳ lib. 12. p. m. 173. et γεγόνασιν ἐξ lib. 14. p. 656. et 674. Pariſ. prout

§. 8.

Poſt Lamum ſunt Soli, urbs memorabilis, alterius principium Ciliciae, quae ad Iſſum eſt, condita ab Achaeis et Rhodiis: in hanc, hominum frequentia deſtitutam, Pompejus Magnus piratarum reliquias transtulit, quas judicabat potiſſimum ſalute et procuratione dignas, ac mutato nomine eam Pompeiopolin dixit. Protulit haec

ὀνομαστῶν, Χρύσιππός τε ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος, πατρὸς ὢν Ταρσέως ἐκεῖθεν μετοικήσαντος· καὶ Φιλήμων, ὁ κωμικὸς ποιητής, καὶ Ἄρατος, ὁ τὰ Φαινόμενα συγγράψας ἐν ἔπεσι. Cilicia.

§. 9.

Εἶτα Ζεφύριον ὁμώνυμον τῷ πρὸς [1] Καλυκάδνῳ. Εἶτ' Ἀγχιάλη, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης κτίσμα Σαρδαναπάλου, φησὶν Ἀριστόβουλος· ἐνταῦθα δ' p. 672. εἶναι μνῆμα τοῦ Σαρδαναπάλου, καὶ τύπον λίθινον, συμβάλλοντα τοὺς τῆς δεξιᾶς χειρὸς δακτύλους, ὡς ἂν ἀποκροτοῦντα· ἔνιοι δὲ καὶ ἐπιγραφὴν εἶναί

 φασι

prout referas. Cum igitur meliores codices praeeant ἐνθένδε, id recepi. Hinc Moscov. ὀνομαστοτάτων, et post Χρύσιππος in Medic. 4. deest τε.

1) Medic. 3. Paris. Moscov. de quo supra ad §. 4. Καλύδνῳ. Tum Moscov. Σαρδανα πάλλου, ut deinceps duplici λ, quod et praeferunt alii auctores. V. ad Herodot. 2, 150. Idem et Paris. φασὶ omittunt cum editt. ante Xylandrum. Moscov. etiam dat Ἀσυρίοις.

haec urbs praeclaros viros: Chrysippum, Stoicum philosophum, cujus pater Tarso inde commigraverat: tum Philemonem, comicum poëtam, et Aratum, qui versibus ea, quae in coelo visuntur, descripsit.

§. 9.

Sequitur Zephyrium, ejusdem nominis cum eo promontorio, quod vicinum Calycadno commemoravimus. Inde pervenies ad Anchialen, paululum supra mare sitam, quam a Sardanapalo conditam Aristobulus ait: ibique Sardanapali esse monimentum, et imaginem lapideam, conferentis dextrae manus digitos, ac plau-

Cilicia. *φασι Ἀσσυρίοις γράμμασι τοιάνδε·* ΣΑΡΔΑΝΑ'ΠΑΛΟΣ 'Ο [2] 'ΑΝΑΚΥΝΔΑΡΑ'ΞΕΩ ΠΑΙ˜Σ, 'ΑΓΧΙΑ'ΛΗΝ ΚΑΙ` ΤΑΡΣΟ`Ν "ΕΔΕΙΜΕΝ 'ΗΜ'ΕΡΗι ΜΙΗ˜ι· "ΕΣΘΙΕ, ΠΙ˜ΝΕ, ΠΑΙ˜ΖΕ. 'ΩΣ ΤΑ"ΛΛΑ ΤΟΥ'ΤΟΥ ΟΥ'Κ "ΑΞΙΑ· *τοῦ ἀποκροτήματος.*

[3] Εὖ

2) Planudes Ἀνακυνδάσεω. In vulgata aliorum consentit etiam Arrianus de exp. Alex. 2, 5, 5. Suidas h. v. Schol. Aristophan. ad aves v. 1022. Athenaeus 8, 14. ubi ante Schweighaeuserum per ι editum erat nomen, et 12, 39. Tantum in eo variatur, quod alii edunt Ἀνακυνδαράξεω, alii Ἀνακυνδαράξου, ut editiones ante Casaubonum. Sed Κυνδαράξεω habet Stephanus s. v. Ἀγχιάλη. Pro Ἀγχιάλην Arrianus habet Ἀγχίαλον. Pro ἔδειμεν Planudes ἐδείμην. Edd. ante Xylandrum ἔδει μὲν, pro quo certe codices ἔδειμεν, probante ipsa re et suo suffragio Brissonio de Persarum principatu lib. 1. p. 155. Voculam ἐν ante ἡμέρῃ omittunt Moscov. Medic. 3. 4. Paris. Ven. 1. 2. Planudes et edd. ante Casaubonum, qui addidit. Alii auctores aut omittunt, aut praeponunt. Equidem secutus codices omisi. At in μιῇ discrepant. Nam Venet. 1. 2. et Planudes dant μιᾷ, ut alii quidam auctores, in quibus Arrianus c. l. Verba σὺ δ' ὦ ξένε desunt in Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. Moscov. Paris. Planude. Inseruit Aldus, quem secuti sunt reliqui, et agnoscunt Arrianus, Suidas, Schol. Aristophanis ad aves v. 1022. ignorant Athenaeus 12, 39. Stephanus, mutilata adfert Apostolius 17, 26. σὺ δ' ἔσθιε — sed in fine pro παῖζε dat ὄχευε, ut Plutarchus orat. 2. de fortit. Alex. p. 328. Vol. 7. ed. Reisk. ἀφροδισίαζε. Priora

plausum edituri. Sunt, qui Assyriis litteris haec ajunt esse inscripta: SARDANAPALUS ANACYNDARAXIS F., ANCHIALEN ET TARSUM UNA DIE AEDIFICAVIT. EDE, BIBE, LUDE. RELIQUA NE QUIDEM HOC DIGNA SUNT, plausu.

Cum

[3] Εὖ εἰδὼς, ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε
Τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὔ τις ὄνησις.
Καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας·
Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
Τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
Ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισιν.

Cilicia

 [4] Mé-

Priora verba cum codicibus expuli. Quae inde a παῖζε sequuntur ad ἀποκριτήματος, desunt in Medic. 3. Ven. 1. et edd. ante Casaubonum, qui ex suis codicibus addidit. Referunt etiam alii auctores, etsi cum varietate aliqua, sic ut post ἄλλα subjiciant τὰ ἀνθρώπινα, ut Arrianus et edd. ante Casaubonum, vel τὰ ἀνθρώπεια, ut Suidas. Recte autem monet, voces τοῦ ἀποκριτήματος minime ad ipsam inscriptionem pertinere, sed esse Strabonis τούτου lectoribus explicantis, cum spectatores, quorsum esset referenda, facile intelligerent; quod auctores alii diserta explicatione comprobant.

3) Casaubonus excidisse aliqua putat, quae ante inscriptionem illam praemissa essent, de auctore horum versuum, quem Athenaeus cc. ll. facit Chrysippum. Quidam codices, ut Medic. 3. Venet. 2. cum Planude praemittunt hic ea, quae alii finito demum carmini aptius, ut ex Athenaeo 12, 39.

Cum te mortalem tencas, praesentibus exple
Deliciis animum: post mortem haec nullius usus.
Ipse Nini quondam magnae rex, nunc cinis hic sum.
Haec habeo, quae edi, quaeque exsaturata libido
Hausit: at illa jacent multa et praeclara relicta.
Mortales, sapiens praeceptum hoc discite vitae.

Me-

Cilicia. [4] Μέμνηται δὲ καὶ Χοιρίλος τούτων· καὶ δὴ καὶ περιφέρεται τὰ ἔπη ταυτί,

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
Τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.

§. 10.

39. adparet, ſubjiciunt. Ipſum carmen omittunt Venet. 2. Moſcov. et in margine poſitum obſert Pariſ. In ſingulis carminis verbis haec objiciuntur: Pariſ. Planudes τὸν θυμὸν, Medic. 3. θαλείαις, Pariſ. Θαΐσι, quod Villebrune in margine ed. conlatae probat. Nempe Thais nota fuit meretrix; reliqui θαλίησι. Planudes θανόντι σοι. Ultimus verſus ἡ δὲ — et quae inde ſequuntur ad λέλειπται, deſunt in Medic. 3. Quae in aliis auctoribus diverſa a vulgata Strabonis lectione occurrunt, diligenter conlegit Iacobs in animadverſionibus in Anthol. Gr. V. 1. P. 1. p. 375. Cf. etiam Briſſonius c. l. Primo verſu pro εὖ Burmann. ad Anthol. Lat. T. 1. p. 187. emendat σὺ, quem plura adferentem conſule, uti ſupra laudatos auctores, quibus addo nunc Eudociam.

4) Vulgo olim praemittebantur haec: ὡς τ' ἄλλα τὰ ἀνθρώπινα οὐκ ὄντα τούτου ἄξια τοῦ ἀποκροτήματος. Suſtulit illa auctoribus libris Caſaubonus, quibus ſuffragantur mei. Poſt pro Χοιρῖλον ſcripſi Χοιρίλον, uti legitur lib. 7. p. m. 370. Moſcov. prave Χειρίλογος. Qui ſequuntur verſus, abundare cenſet Briſſonius p. 155. c. l. Cauſa eſt manifeſta. Videtur tamen Strabo innuere, excluſis reliquis, duos tantum hos verſus vulgo ferri. Nec plures agnovit Cicero in Qu. Tuſcul. 5, 35. et Polyb. 8, 12. Cf. Daviſius ad Ciceronem c. l.

Meminit horum etiam Choerilus: et quidem vulgo jactantur hi verſus;

Haec habeo, quae edi, quaeque exſaturata libido
Hauſit: at illa jacent multa et praeclara relicta.

§. 10.

§. 10. Cilicia.

Ὑπέρκειται δὲ τὰ Κύινδα τῆς [1] Ἀγχιάλης ἔρυμα, ᾧ ἐχρήσαντό ποτε οἱ Μακεδόνες [2] γαζοφυλακίῳ· ἦρε δὲ τὰ χρήματα Εὐμένης, ἀποστὰς Ἀντιγόνου. Ἔτι δ' ὕπερθε τούτου τε καὶ τῶν Σόλων ὀρεινή ἐστιν, ἐν ᾗ [3] Ὄλβη πόλις, Διὸς ἱερὸν ἔχουσα,

 Αἴαν-

c. l. et Gorius ad antiqua monumenta addita inferr. Donianis n. 78. 79.

1) Ante Casaubonum editiones Ἀγχιάλου, quam formam praefert Arrian. de exp. Alex. 2, 5. 2, 6. At Strabo omnium codicum fide et hic et §. 8. alteram, ut infra.

2) Ita Medic. 3. 4. Moscov. Vulgo γαζοφυλακείῳ, uti variatur in Strabone lib. 7. p. m. 437. in Luca 21, 1. — At meliores et plures in ι consentiunt, sicubi variatio objicitur. Sic pro Εὐμενὴς scripsi cum Moscov. Εὐμένης, ut alibi ex lege nota. Pro ὕπερθε Medic. 3. 4. Moscov. ὕπερθεν, et pro τούτων Casauboniani, Ven. 1. 2. Medic. 3. 4. Moscov. Paris. τούτου, sic ut referatur ad ἔρυμα. Τε adjectum tollit Paris.

3) Casaubonn. Venet. 2. Moscov. Ὄλβη, Medic. 4. Paris. Venet. 1. Ὄλβοι, Medic. 3. Ὀλβία, edd. Ὄλβος. Praetuli Ὄλβη, uti etiam vocatur ab Hierocle p. 709. Ab aliis etiam Ὄλβα, pro quo corrupte ex adhaesione proximae syllabae in Ptolemaeo Ὄλβασα legitur. Nempe haec fuit Ciliciae, Ὀλβία Pamphyliae, ut supra p. 667. Cf. Salmasius ad Solin. p. m. 437. ubi Stephanum falsa tradentem simul castigat. Post ἐγίνετο Medic.

§. 10.

Supra Anchialen sunt Quinda, munitum castellum, ubi quondam thesauros adservabant Macedones: eos sustulit Eumenes, cum rebellasset ab Antigono. Supra id et Solos montana sunt, et urbs Olbe, Iovis habens templum, a Teucri

Cilicia. Αἴαντος ἵδρυμα τοῦ Τεύκρου· καὶ ὁ ἱερεὺς δυνάστης ἐγίνετο τῆς Τραχειώτιδος· εἶτ᾽ ἐπέθεντο τῇ χώρᾳ τύραννοι πολλοὶ, καὶ συνέστη τὰ λῃστήρια. Μετὰ δὲ τὴν [4] τούτων κατάλυσιν ἐφ᾽ ἡμῶν ἤδη τὴν τοῦ Τεύκρου δυναστείαν ταύτην ἐκάλουν, τὴν δ᾽ αὐτὴν καὶ ἱερωσύνην· καὶ οἱ πλεῖστοί γε τῶν ἱερευσαμένων ὠνομάζοντο Τεῦκροι, ἢ Αἴαντες. Εἰσιοῦσα δὲ Ἄβα κατ᾽ ἐπιγαμίαν εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ἡ Ζηνοφάνους θυγάτηρ, ἑνὸς τῶν τυράννων, αὐτὴ κατέσχε τὴν ἀρχὴν, προλαβόντος τοῦ πατρὸς ἐν ἐπιτρόπου σχήματι· ὕστερον δὲ καὶ Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα κατεχαρίσαντο

Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. Venet. 1. pro ἐγένετο. Tot codicibus reluctari nolui. Tum cum Medic. 3. 4. ut fupra, dedi Τραχειώτιδος, cum vulgo et hic fcribatur Τραχιώτιδος.

4) Medic. 3. 4. τούτου, et pro ἱερευσαμένων iidem et Mofcov. ἱερασαμένων. Pro πάλαι Medic. 3. 4. Venet. 1. παλαιὰ, etfi forte πάλαι νεώρια conjuncte debent intelligi, ut in fimilibus locorum nominibus. Tum Cafaubonn. Ven. 1. 2. ἐκπίπτει; alii cum edd. ἐμπίπτει. Utrumque fuo refpectu poteft intelligi, uti ἐκβάλλειν, ἐμβάλλειν, εἰσβάλλειν, quae fic faepe variantur. Ante διαῤῥέων cum Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. pofui ὁ.

cri F. Ajace dedicatum. Ejus pontifex dominus erat Trachiotidis. Deinde huic ditioni inhiaverunt multi tyranni, et collegia praedonum funt conftituta. His deletis, noftra jam aetate Teucri ditio ea appellari cepit atque facerdotium: et quidem plerique eorum, qui ibi fuerunt pontifices, Teucri aut Ajacis nomen gefferunt. Aba autem cum per nuptias in eam fe familiam inferuiffet, Zenophanis, unius de tyrannis, filia, dominationem fuam fecit, quam ante pater fub tutelae nomine occupaverat: poftea etiam

σαντο ἐκείνῃ, θεραπείαις ἐκλιπαρηθέντες· ἐπειθ' ἡ μὲν κατελύθη, τοῖς δ' ἀπὸ τοῦ γένους διέμεινεν ἡ ἀρχή. Μετὰ δὲ τὴν Ἀγχιάλην αἱ τοῦ Κύδνου ἐκβολαὶ κατὰ τὸ Ῥῆγμα καλούμενον. Ἔστι δὲ λιμνάζων τόπος, ἔχων καὶ παλαιὰ νεώρια, εἰς ὃν ἐμπίπτει ὁ Κύδνος, ὁ διαῤῥέων μέσην τὴν Ταρσὸν, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πόλεως Ταύρου· καὶ ἔστιν ἐπίνειον ἡ λίμνη τῆς Ταρσοῦ. Cilicia.

§. 11.

[1]Μέχρι μὲν δὴ δεῦρο ἡ παραλία πᾶσα ἀπὸ τῆς Ῥοδίων Περαίας ἀρξαμένη πρὸς ἰσημερινὰς ἀνατολὰς, p. 673.

Xx 5

1) Medic. 3. μέχρις. Infra edd. ante Xylandrum iterum iterumque Ἀμινσοῦ, ut poſt δ' ἑκατόν. Poſt ubi Noſter librorum fide ſcribit, οὐ πλείους πέντε, cùm Ptolemaeus in mediterraneis Ciliciae ponat et Plinius 5, 22. ſ. 27. *procul a mari*, recentiores etiam longius a mari removeant, Cellarius in Geogr. ant. 3, 6, 70. Strabonem πεντήκοντα ſcripſiſſe cenſet. Cf. etiam Mannert in Geogr. Vol. 6. P. 2. p. 99. Forte tamen mare poſtea receſſit. Tum *procul* parvam etiam ſeparatio-

iam Cleopatra et Antonius obſequiis demerenti Abae eam ditionem largiti ſunt. Aba ſublata, familiae Teucri ditio relicta permanſit. Poſt Anchialum Cydni ſunt oſtia ad locum, qui Rhegma, *hoc eſt ruptura*, dicitur. Locus ille ſtagnat, habetque antiqua navalia: inque eum incidit Cydnus, per mediam lapſus Tarſum, ortus e jacente ſupra urbem Tauro: eaque palus navale eſt Tarſi.

§. 11.

Hucusque tota ora a Rhodiorum Peraea incipiens ab occaſu aequinoctiali

Cilicia. τολὰς, ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων ἐκτείνεται δύσεων· εἶτ' ἐπὶ τὴν χειμερινὴν ἀνατολὴν ἐπιστρέφει μέχρι Ἰσσοῦ, κἀντεῦθεν ἤδη καμπὴν λαμβάνει πρὸς νότον μέχρι Φοινίκης· τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς δύσιν μέχρι στηλῶν τελευτᾷ. Τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς ὁ ἰσθμὸς τῆς περιωδευμένης Χεῤῥονήσου οὗτός ἐστιν ὁ ἀπὸ Ταρσοῦ καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύδνου μέχρι Ἀμισοῦ· τὸ γὰρ ἐλάχιστον ἐξ Ἀμισοῦ διάστημα ἐπὶ τοὺς Κιλίκων ὅρους τοῦτ' ἔστιν· ἐντεῦθεν δὲ ἑκατὸν εἴκοσίν εἰσιν εἰς Ταρσὸν στάδιοι· κἀκεῖθεν οὐ πλείους πέντε ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Κύδνου. Καὶ μὴν ἐπί γε Ἰσσὸν καὶ τὴν κατ' αὐτὴν θάλατταν οὔτ' ἄλλη ὁδὸς συντομωτέρα ἐστὶν ἐξ Ἀμισοῦ τῆς διὰ Ταρσοῦ· οὔτ' ἐκ Ταρσοῦ ἐπὶ Ἰσσὸν ἐγγυτέρω ἐστὶν, ἢ ἐπὶ Κύδνον, ὥστε δῆλον, ὅτι [2] ταῖς μὲν

rationem indicat, de qua dixi ad Melam Vol. 3. P. 1. p. 149. et Vol. 3. P. 2. p. 257.

2) Medic. 3. usitatius quidem, τῇ μὲν ἀληθείᾳ. Sed et altera

ctiali ad ortum aequinoctialem porrigitur: deinde versus hybernum ortum convertitur usque ad Issum: hinc jam flectitur versus meridiem, usque ad Phoenicen: reliquum litoris maris mediterranei usque ad Columnas versus occasum extenditur. Re vera igitur isthmus ejus, quam descripsimus, peninsulae est a Tarso et ostiis Cydni usque ad Amisum. Minimum enim intervallum ab Amiso usque ad Cilicum fines hoc est. Inde Tarsum sunt CXX stadia, atque inde non plura V ad ostia Cydni. Et vero ad Issum et mare ei proximum neque via alia est brevior ab Amiso, quam per Tarsum: neque e Tarso ad Issum compendiosior, quam propter Cydnum.

μὲν ἀληθείαις οὗτος ἂν εἴη ὁ ἰσθμός. Λέγεται δ' ὅμως ὁ μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου παρὰ κλεπτόντων διὰ τὸ σημειῶδες. Διὰ δὲ τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὴν ἐκ τῆς Ῥοδίας γραμμὴν, ἣν μέχρι τοῦ Κύδνου κατηγάγομεν, τὴν αὐτὴν ἀποφαινόμενοι τῇ μέχρι Ἰσσοῦ, οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιούμενοι· καὶ τὸν Ταῦρόν φαμεν διήκειν ἐπ' εὐθείας τῇδε τῇ γραμμῇ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς. Cilicia.

§. 12.

altera forma occurrit, v. c. apud Polyb. 10, 40, 5. Plutarch. in Parallelis Vol. 7. p. 246. m. ed. Reisk. Post pro περικρυπτόντων, quod est in editionibus, Medic. 3. 4. Paris. Venet. 1. 2. παρακλεπτόντων; Moscov. παρακλεπτόντων et παρακρυπτόντων, quod ex suis codicibus adfert Casaubonus. Obscura haec, nisi male conjuncta divellas. Atque ita fecit et locum intellexit vetus interpres, dum vertit: *a praedonibus.* Xylander: *veritate ob signi evidentiam celata.* Post Moscov. Paris. τὴν μέχρι.

3) Suspectam quam vocat in margine lectionem, comprobat contra simili loco ex lib. 6. p. m. 218. ubi item τὸ μὴ ἀκριβὲς excusatur. Venet. 2. περὶ τοῦτο. Verbum διήκειν deest in Moscov.

num. Unde constit, hunc vere esse, quem diximus, isthmum, et dicitur usque ad Isthmicum sinum a praedonibus ob insignia. Atque ob hoc ipsum linea, quam a Rhodo usque ad Cydnum produximus, eandemque pronuntiavimus cum ea, quae ad Issum usque pertinet, nullo facto discrimine: et Taurum dicimus in recta hac linea porro usque ad Indiam pergere.

§. 12.

Cilicia.

§. 12.

Ἡ δὲ Ταρσὸς κεῖται μὲν ἐν πεδίῳ, κτίσμα δ' ἐστὶ τῶν μετὰ Τριπτολέμου πλανηθέντων Ἀργείων κατὰ ζήτησιν Ἰοῦς· διαῤῥεῖ δ' αὐτὴν μέσην ὁ Κύδνος παρ' αὐτὸ τὸ γυμνάσιον τῶν νέων· ἅτε δὴ τῆς πηγῆς οὐ πολὺ ἄπωθεν οὔσης, [1] καὶ τοῦ ῥείθρου διὰ φάραγγος βαθείας ἰόντος, εἶτ' εὐθὺς εἰς τὴν πόλιν ἐκπίπτοντος. Ψυχρόν τε καὶ ταχὺ τὸ ῥεῦμά ἐστιν, ὅθεν καὶ τοῖς [2] παχυνευροῦσι καὶ ποδαγριζομένοις κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις ἐπικουρεῖ.

§. 13.

1) Medic. 3. 4. Mofcov. Parif. edd. ante Cafaubonum καὶ τοῦ ῥείθρου, Cafaubonn. i. e. Ven. 2. καὶ τὸ ῥεῖθρον. Revocavi igitur καί. Poft pro τραχὺ Cafauboniani, Ven. 1. 2. Parif. Planudes ταχύ, quod ante infertum ρ exhibuit etiam Mofcov. In vulgata τραχὺ confliterunt Medic. 3. 4. At ταχὺ etiam hinc repetit Euftathius ad Dionyf. v. 867. Quod fi alios, qui curfum adtigerunt, audias, lenem illum et placidum indicant, ut Tibullus 1, 7, 13. Curtius 3, 4, 8. quod ita componit cum Strabone Raderus ad Curt. c. l. ut celeritatem referat ad veris tempus, ubi nivibus folutis tumet, cum reliqua anni parte tenuis fit et quietus, ut narrat Solinus c. 41. f. 38. Tum *celer* commune eft fluminum epitheton. Cf. Heyne ad Tibullum c. l. Praetuli igitur cum plerisque ταχύ.

2) Ante Xylandrum edd. παχυνενευροῦσι, corrupte. Proximum

§. 12.

Tarfus in campo fita eft, condita ab Argivis, qui, Ius quaerendae caufa, funt cum Triptolemo vagati. Mediam eam perfluit Cydnus, ad ipfum adolefcentum gymnafium: utpote fcatebris non procul diftantis, et alveo profundam convallem permeante, indeque ftatim in urbem fluvio incidente. Fluvius eft frigidus atque afper: unde tam pecori, quam hominibus nervorum craffitie et podagra laborantibus prodeft.

§. 13.

§. 13. Cilicia.

Τοσαύτη δὲ τοῖς ἐνθάδε ἀνθρώποις σπουδὴ πρός τε φιλοσοφίαν, καὶ τὴν ἄλλην ¹ ἐγκύκλιον ἅπασαν παιδείαν γέγονεν, ὥσθ᾽ ὑπερβέβληνται καὶ Ἀθήνας, καὶ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ εἴ τινα ἄλλον τό-
πον

ximum καὶ deest in iisdem et codicibus, et ante κτήνεσι ponitur, cum inde a Xylandro vulgo legatur καὶ ποδαγριζομένοις, quam emendationem probat Casaubonus, cum ex Vitruvio 8, 3. et Plinio 31, 8. s. 2. constet, Cydni aquas podagricis mederi. Attamen Villebrune in margine ed. Amstelod. ad codicem Parisiensem conlatae, monet, vocem ῥοιζομένοις non temere esse rejiciendam, et turpiter hallucinari Xylandrum, qui emendarit. Plinium *podagricis* expressisse παχυνευροῦσι, quod dicatur de nodis podagricorum, qui articulis insident; νεῦρον enim dictum esse de articulorum ligamentis et tendinibus, quibus partibus ingruat potissimum podagra; ῥοιζομένοις videri glossam postea corruptam et textui insertam. Tum existimat ῥοιζομένοις vocem esse hippiatricam, et hic agi de morbo jumentorum, cum tormine acutissimo correpta questus stridulosos maximo cum dolore emittunt. Hactenus ille. Forte ῥοιζουμένοις levi mutatione legendum, uti ταράσσεσθαι apud Palaephatum c. 27, 2. hoc sensu de ventris torminibus dicitur. Invectam tamen lectionem movere nolui.

1) Moscov. Medic. 3. 4. Paris. παιδείαν ἐγκύκλιον ἅπασαν. Vocem φιλοσόφων articulo privant Medic. 3. 4. Paris. Moscov. ut post edd. ante Xylandrum λόγων. Sed ipsae voces καὶ τῶν λόγων desunt in Medic. 3. 4. Paris. Moscov. Venet. 1. nec reddidit vetus interpres. Casaubonus emendat καὶ
τῶν

§. 13.

Tantum autem studium rerum philosophicarum et disciplinarum, quas encyclias dicunt, Tarsenses incessit, ut superaverint Athenas, Alexandream, et si quis
alius

Cilicia. που δυνατὸν εἰπεῖν, ἐν ᾧ σχολαὶ καὶ διατριβαὶ τῶν φιλοσόφων [καὶ τῶν λόγων] γεγόνασι. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι ἐνταῦθα μὲν οἱ φιλομαθοῦντες ἐπιχώριοι πάντες εἰσὶ, ξένοι δ' οὐκ ἐπιδημοῦσι ῥᾳδίως· οὐδ' αὐτοὶ οὗτοι μένουσιν αὐτόθι, ἀλλὰ καὶ τελειοῦνται [2] ἐκδημήσαντες, καὶ τελειωθέντες ξενιτεύουσιν ἡδέως, κατέρχονται δ' ὀλίγοι. Ταῖς δ' ἄλλαις πόλεσιν, ἃς ἀρτίως εἶπον, πλὴν Ἀλεξανδρείας, συμβαίνει τἀναντία· φοιτῶσι γὰρ εἰς αὐτὰς πολλοὶ,
p. 674. καὶ διατρίβουσιν αὐτόθι ἄσμενοι· τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐ πολλοὺς, οὔτ' ἂν ἔξω φοιτῶντας ἴδοις κατὰ φιλομάθειαν, οὔτ' αὐτόθι περὶ τοῦτο σπουδάζοντας. Ἀλεξαν-

τῶν φιλολόγων, certe λόγων ad Philologiam refert. Equidem uncinis inclusi.

2) Moscov. ἐκδημίσαντες. Post Medic. 3. 4. Paris. Moscov. Venet. 1. edd. Aldi, Hopperi κατέχονται, nec aliter legit vetus interpres. Xylander apte inserto ρ reposuit κατέρχονται, quod retinendum putavi.

alius nominari potest locus, ubi philosophorum [et artium ad humanitatem pertinentium] scholae haberentur. Id interest, quod, Tarsi qui studia ista colunt, fere sunt indigenae, peregrini non facile eo ventitant. At indigenae domi non desident, sed, ut perfectionem consequantur, peregre abeunt, perfectique libenter in alienis versantur locis, domum redeunt pauci. Reliquarum, quas modo dixi, urbium diversa est plane ratio, demta Alexandrea: multi enim eo proficiscuntur, et libenter ibi commorantur: indigenarum paucos videris aut alio doctrinae caussa proficiscentes, aut ibi degentes, ut literis operam impendant. Alexandrinis

Ἀλεξανδρεῦσι δ' ἀμφότερα συμβαίνει· ³ καὶ γὰρ δέχονται πολλοὺς τῶν ξένων, καὶ ἐκπέμπουσι τῶν ἰδίων οὐκ ὀλίγους· καί εἰσι σχολαὶ παρ' αὐτοῖς παντοδαπαὶ τῶν ἄλλων περὶ λόγους τεχνῶν· καὶ τἄλλα τ' εὐανδρεῖ καὶ πλεῖστον δύναται, τὸν τῆς μητροπόλεως ἐπέχουσα λόγον. Cilicia.

§. 14.

Ἄνδρες δ' ἐξ αὐτῆς γεγόνασι τῶν μὲν στωϊκῶν Ἀντίπατρός τε καὶ ¹ Ἀρχέδημος, καὶ Νέστωρ· ἔτι δ'

3) Sic dedi fecutus Venet. 1. 2. Mofcov. Parif. Vulgo δέχονται γάρ. Poft in Medic. 3. 4. Parif. commode abeft ἄλλων, quod ante περὶ ab aliis et edd. additur. Tum editiones ante Xyl. exhibent περὶ λόγων, qui repofuit melius περὶ λόγον, quod tamen in λόγους mutatum volunt Parif. Medic. 3. 4. Mofcov. Ante haec ipfa verba καὶ εἰσὶ — cum ad Alexandrinos pertineant, aliqua excidiffe putat Cafaubonus, aut quae a διαφέρει hactenus leguntur, parenthefi includenda. Equidem excludam potius fuperiora, uncis fignata. Male vero Ven. 2. et Parif. ἀπέχουσα, quae verba et alibi commifcentur.

1) Ed. Parif. pofuit Ἀρχέδαμος, et hinc Amftelod. Tum pro καλούμενος propius Medic. 3. 4. Parif. Mofcov. ἐπικαλούμενος. Τελευτᾷ tamen omnes et in hoc nexu tenent.

drinis utrumque ufu venit: nam et multos recipiunt peregrinos, et emittunt fuorum haud paucos: suntque apud eos omnis generis liberalium artium fcholae. Alioqui populofa atque praepotens urbs eft Tarfus, et metropolis rationem obtinet.

§. 14.

Viri illuftres ibi nati funt Antipater, et Archedamus ac Neftor Stoici: prae-

Cilicia. δ' Ἀθηνόδωροι δύο· ὧν ὁ μὲν, Κορδυλίων καλούμενος, συνεβίωσε Μάρκῳ Κάτωνι, καὶ τελευτᾷ παρ' ἐκείνῳ· ὁ δὲ τοῦ Σάνδωνος, ὃν καὶ Κανανίτην φασὶν ἀπὸ κώμης τινὸς, Καίσαρος καθηγήσατο, καὶ τιμῆς ἔτυχε μεγάλης· κατιών τε εἰς τὴν πατρίδα ἤδη γηραιὸς, κατέλυσε τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν, κακῶς φερομένην ὑπό τε ἄλλων καὶ Βοηθοῦ, κακοῦ μὲν ποιητοῦ, κακοῦ δὲ πολίτου, δημοκοπίαις ἰσχύσαντος τὸ πλέον. Ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ Ἀντώνιος, κατ' ἀρχὰς ἀποδεξάμενος τὸ γραφὲν εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις νίκην ἔπος· καὶ ἔτι μᾶλλον ἡ [2] εὐχέρεια ἡ ἐπιπολάζουσα παρὰ

2) Sic pro *εὐχέρια* edd. dedi cum codicibus etiam. Pro *ἀπαύστως*, quod codices tuentur, nec ſenſus reſpuit, Caſaubonus de Satyrica poeſi Gr. p. 153. ed. Rambach. conjicit *ἀπταίστως*. Tum editiones conjuncte *ἀντιγυμνασίαρχον*, quod ſic Medic. 3. 4. Moſcov. comprobaſſe videntur; diviſe idem Pariſ. Planudes; Caſauboniani conjuncte *ἀντιγυμνασιάρχου*, diviſe Venet. 1. 2. quod praetuli, et deinceps ex Venet. 1. 2. Moſcov. Planude, Medic. 3. 4. repoſui *ἐπίστευσεν*, quod et expreſſit vetus interpres, pro *ἐπίστευσαν*, in quo Pariſ. conſenſiſſe videtur.

praeterea duo Athenodori. Horum alter, Cordylio nomine, vixit cum M. Catone, et apud eum mortuus eſt: alter, Sandonis F. quem et Cananitam a quodam pago denominant, Caeſaris praeceptor fuit, magnosque eſt honores conſecutus. Is cum jam ſenex in patriam rediiſſet, ſtatum reip. mutavit, quam male tractabat cum aliis Boëthus, malus idem, ut poëta, ita etiam civis, qui favore plebis conciliando plurimum valebat. Hunc etiam Antonius auxerat, cum initio probaſſet carmen ejus, in partam ad Philippos victoriam ſcriptum. Magis tamen extulit

παρὰ τοῖς Ταρσεῦσι, ὥστ᾽ ἀπαύστως σχεδιάζειν παρὰ χρῆμα πρὸς τὴν δεδομένην ὑπόθεσιν, καὶ δὴ καὶ γυμνασιαρχίαν ὑποσχόμενος Ταρσεῦσι τοῦτον ἀντὶ γυμνασιάρχου κατέστησε, καὶ τὰ ἀναλώματα ἐπίστευσεν αὐτῷ. Ἐφωράθη δὲ νοσφισάμενος τά τε ἄλλα καὶ τοὔλαιον· ἐλεγχόμενος δ᾽ ὑπὸ τῶν κατηγόρων ἐπὶ τοῦ Ἀντωνίου, παρῃτεῖτο τὴν ὀργὴν, σὺν ἄλλοις καὶ ταῦτα λέγων, ὅτι, ὥσπερ Ὅμηρος ἐξύμνησεν Ἀχιλλέα, καὶ Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀδυσσέα, οὕτως ἐγώ σε· οὐ δίκαιος οὖν εἰμι, εἰς τοιαύτας ἄγεσθαι διαβολὰς ἐπὶ σοῦ. [3] Παραλαβὼν οὖν ὁ κατήγορος Cilicia.

3) Medic. 3. 4. uſitatius in hoc nexu verbum ſubſtituunt ὑπολαβών. Alii tamen retinent μεταλαβών, quod, ut μεταλαμβάνειν, etiam ſic paſſim occurrit, v. c. in Polybio 33, 16, 9. Poſt ἔλαιον vocula μὲν in iisdem deeſt, ſatis quidem in hac ſerie moleſta, ſed ſubjectis firmata. Interim ἀλλ᾽ ante οὐδὲ etiam ab iisdem omittitur. Tum Moſcov. Τοιαύτην μὲν τὴν πόλιν, et ſic articulum addunt etiam Pariſ. Medic. 3. 4. qui vulgo abeſt. Pro λόγῳ Moſcov. λέγων. Pro συστρα-

tulit levitas Tarſenſibus tum familiaris, cum is ad quodvis argumentum oblatum e tempore ſubito aliquid diceret. Quin etiam gymnaſii moderationem Tarſenſibus pollicitus Antonius, ei muneri Boëthum praefecit ſuo loco, et ſumtuum faciendorum rationes credidit. Deprehenſum eſt autem, eum cum alia, tum oleum peculari. Quo nomine cum apud Antonium ab accuſatoribus coargueretur, iram ejus inter alia his etiam verbis mitigavit: Ut Homerus Agamemnonis et Achillis laudes Ulyſſisque decantavit, ſic ego tuas: itaque indignum eſt, me his apud te criminibus traduci. Excepit hoc dictum

Cilicia. γορος τὸν λόγον· ἀλλ' Ὅμηρος μὲν, ἔφη, ἔλαιον μὲν Ἀγαμέμνονος οὐκ ἔκλεψεν, ἀλλ' οὐδὲ Ἀχιλλέως· σὺ δὲ· ὥστε δώσεις δίκην. Διακρουσάμενος δ' οὖν θεραπείαις τισὶ τὴν ὀργὴν, οὐδὲν ἧττον διετέλεσεν ἄγων καὶ φέρων τὴν πόλιν μέχρι τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἀντωνίου. Τοιαύτην δὲ τὴν πόλιν καταλαβὼν ὁ Ἀθηνόδωρος, τέως μὲν ἐπεχείρει λόγῳ μετάγειν κἀκεῖνον καὶ τοὺς συστρατιώτας· ὡς δ' οὐκ ἀπείχοντο ὕβρεως οὐδεμιᾶς, ἐχρήσατο τῇ δοθείσῃ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος ἐξουσίᾳ, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς, καταγνοὺς φυγήν. Οἱ δὲ πρῶτον μὲν [4] κατετοιχογράφησαν αὐτοῦ τοιαῦτα·

Ἔργα

συστρατιώτας Medic. 3. 4. συστασιώτας, non male; et sic vetus interpres *complices*.

4) Sic Medic. 3. 4. Parif. quod probat etiam ex usu aliorum Schneiderus in Lex. h. v. Atque ita in hoc nexu scripsi. Sic post τοίχῳ. Vulgo per ει, ut alii codices. Paullo inferius Medic. 3. 4. Parif. ἔπειτ', ut editiones ante Xylandrum, post ἐπεὶ δ' cum aliis codicibus et Planude. Tum edd.

ctum accusator: et Homerus quidem (aiebat) neque Agamemnoni, neque Achilli suffuratus est oleum: tu cum hoc feceris, poenas dabis. Boëthus tamen, placata officiis quibusdam ira, urbem agere ac ferre ad Antonii usque exitum perrexit. Talem urbem Athenodorus reperiens, Boëthum et sodales ejus aliquamdiu conatus est verbis corrigere: cum autem ad summum iniuriarum nihil sibi facerent reliqui, usus potestate sibi a Caesare concessa, exsilio damnatos eos urbe ejecit. Illi primum adversus eum in parietibus inscripserunt:

Res

Cilicia. p. 675.

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερόντων.

Ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος ἐν παιδιᾶς μέρει δεξάμενος, ἐκέλευσε παρεπιγράψαι, — βρονταὶ δὲ γερόντων· καταφρονήσας δέ τις τοῦ ἐπιεικοῦς, εὔλυτον τὸ κοιλίδιον ἔχων, προσέῤῥανε πολὺ τῇ θύρᾳ καὶ τῷ τοίχῳ, νύκτωρ παριὼν τὴν οἰκίαν. Ὁ δὲ τῆς στάσεως κατηγορῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, τὴν νόσον τῆς πόλεως, ἔφη, καὶ τὴν καχεξίαν πολλαχόθεν σκοπεῖν ἔξεστι, καὶ δὴ καὶ ἐκ τῶν διαχωρημάτων. Οὗτοι μὲν Στωϊκοὶ ἄνδρες. Ἀκαδημαϊκὸς δὲ Νέστωρ ὁ καθ' ἡμᾶς, ὁ Μαρκέλλου καθηγησάμενος, τοῦ Ὀκταουΐας παιδὸς, τῆς

Yy 2 Kαί-

edd. ante eundem πεδιᾶς, quod jam Victorius in margine ed. Aldinae emendaverat. Sic deinde ante Casaubonum editiones δ' ἔτι, quod et ferunt Medic. 3. 4. (hic quidem ante correctionem) alii alteram lectionem aptam quidem a Casaubono statutam, quam et expressit vetus interpres. Pro προσέρανε, cum Moscov. Paris. Medic. 3. 4. posui προσέῤῥανε, etsi Schneiderus in Lex. Gr. h. v. malit προσεξέρασε. Ante πόλει Moscov. omittit ἐν.

Res iuvenum, responsa virum, crepitus seniorum.

Quod cum ille, joci loco accipiens, jussisset contra inscribi — *tonitrus seniorum:* aliquis ejus tolerantiam contemnens, cum laxam haberet alvum, noctu praeteriens, multum stercoris januae et parieti ejus adspersit. Athenodorus autem factionem eam pro concione accusans, morbum dixit et vitiosissimum reipub. habitum cum multis aliis e rebus, tum etiam ex excrementis posse cerni. Atque hi quidem fuerunt Stoici. Academici autem nostra aetate Nestor, qui docuit

Cilicia. Καίσαρος ἀδελφῆς. Καὶ οὗτος δὲ προέστη τῆς πολιτείας, διαδεξάμενος τὸν Ἀθηνόδωρον, καὶ διετέλεσε τιμώμενος παρά τε τοῖς ἡγεμόσι, καὶ ἐν τῇ πόλει.

§. 15.

Τῶν δ' ἄλλων φιλοσόφων,
Οὓς κεν εὖ γνοίην, καὶ τοὔνομα μυθησαίμην,
Πλουτιάδης [1] τε ἐγένετο, καὶ Διογένης τῶν περιπολιζόντων, καὶ σχολὰς διατιθεμένων εὐφυῶς· ὁ δὲ Διογένης καὶ ποιήματα ὥσπερ ἀπεφοίβαζε, τεθείσης ὑποθέσεως, τραγικὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. Γραμματικοὶ δὲ, ὧν καὶ συγγράμματά ἐστιν, Ἀρτεμίδωρός τε, καὶ Διόδωρος· ποιητὴς δὲ τραγῳδίας ἄριστος τῶν τῆς Πλειά-

1) Medic. 3. 4. δέ. Poſt εὖ γνοίην, et ἐπὶ πολύ. Utroque modo occurrit in Strabone, v. c. lib. 10. p. m. 123. et lib. 10. extr.

docuit Marcellum, Octaviae F. Auguſti ſororis. Is quoque praefuit reipublicae, ſucceſſor Athenodori, et ad finem usque vitae in honore fuit apud praefectos et civitatem.

§. 15.

De reliquis autem philoſophis,
Quos quidem ego norim, quos nomine dicere poſſim,
Plutiades fuit et Diogenes, qui circumvagati ſcholas dextre inſtituerunt: verſus etiam Diogenes, quocumque argumento propoſito, tamquam Apollinis inſtinctu concitatus, pronunciabat, tragicos plerumque. Grammaticos dedit Tarſus, quorum etiam ſcripta exſiſtant, Artemidorum et Diodorum: poëtam autem tragicum eorum, qui Pleiades *a ſeptenario numero* dicuntur, prae-

Πλειάδος καταριθμουμένων, Διονυσίδης. Μάλιςα Cilicia
δ' ἡ Ῥώμη δύναται διδάσκειν τὸ πλῆθος τῶν ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως φιλολόγων. Ταρσέων γὰρ καὶ Ἀλεξανδρέων ἐςὶ μεςή. Τοιαύτη μὲν ἡ Ταρσός.

§. 16.

Μετὰ δὲ τὸν Κύδνον ὁ Πύραμος ἐκ τῆς Καταονίας ῥέων, οὗπερ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος, ἐντεῦθεν εἰς Σόλους εὐθυπλοίᾳ ςαδίους εἶναι πεντακοσίους. Πλησίον δὲ καὶ Μαλλὸς, ἐφ' ὕψους κειμένη, κτίσμα Ἀμφιλόχου καὶ Μόψου, τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ [1] Μαντοῦς, περὶ ὧν πολλὰ μυθο-

1) Omnes mei codices volunt Αητοῦς vel, ut Venet. 2. et Parif. Αηθοῦς, et fic ante Xylandrum editiones Αητοῦς, quod et expreffit vetus interpres. Probat Αηθώ Parifienfis Villebrune ad marginem edit. Amftelodamenfis; quod fi ad fcripturam refert, utraque prolatum fuiffe nomen, ex Platone conftat in Cratylo §. 22. f. 49. p. 78. ed. Heindorf. At inde, quod Xylander recte monuit, confequatur, Apollinem ex matre prolem fuftuliffe. Tum nota illa fabula, quae

praeftantiffimum Dionyfidem. Maxime autem Roma docere poteft, quam multos Tarfus protulerit literatos: cum fit Tarfenfium et Alexandrinorum plena. Ac talis quidem eft Tarfus.

§. 16.

Iam poft Cydnum eft fluvius Pyramus, e Cataonia labens, cujus etiam ante fecimus mentionem. Artemidorus fcribit, hinc Solos usque recto curfu navigationis effe ftadia 10. Prope eft Mallus, fita loco edito, condita ab Amphilocho et Mopfo, Apollinis filio ac Mantus: de quibus

Cilicia. μυθολογεῖται· καὶ δὴ καὶ ἡμεῖς ἐμνήσθημεν αὐτῶν ἐν τοῖς περὶ Κάλχαντος λόγοις, καὶ τῆς ἔριδος, ἣν ἤρισαν περὶ τῆς μαντικῆς ὅ, τε Κάλχας, καὶ ὁ Μόψος· ταύτην γὰρ τὴν ἔριν μεταφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς, εἰς τὴν Κιλικίαν· καλέσας [2] ἐκεῖνος αὐτὴν Παμφυλίαν τραγικῶς, καθάπερ καὶ τὴν Κιλικίαν Καρίαν, καὶ τὴν Τροίαν, καὶ Λυκίαν καὶ Φρυγίαν· καὶ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Κάλχαντος ἐνταῦθα παραδιδόασιν ἄλλοι τε, καὶ Σοφοκλῆς. Οὐ μόνον δὲ τὴν περὶ τῆς μαντικῆς ἔριν μεμυθεύκασιν,

quae et hic innuitur, Mopſum filium facit Apollinis et Mantus, ut ipſe Strabo ſupra hoc libro p. m. 545. quem locum reſpicit. Error igitur rejiciendus videtur ad librariorum negligentiam. Ἤρισαν poſt edd. ante Caſaubonum. Ante μαντικῆς in Moſcov. deeſt articulus. Contra idem cum Medic. 3. poſt ταύτην addit τε.

2) Hunc ordinem praeferunt codices, editiones inverſum αὐτὴν ἐκεῖνος. Sic hae exhibent poſtea Κιλικίαν, illi ad unum omnes Λυκίαν cum vetere interprete. Quo minus tamen hic a vulgata recedam, impedit eadem vox ſubjecta, quae parum a Κιλικία diſtat. Ante Φρυγίαν Xylander delevit καὶ, quia Strabo ſupra idem dixerit. At tantum de confuſione c. 4. §. 3.

bus multae feruntur fabulae, et facta earum eſt a nobis mentio, cum de Calchante diſſereremus, et lite de divinatione inter Mopſum et Calchantem: hanc enim quidam, e quibus eſt etiam Sophocles, in Ciliciam transferunt: quam is tragico more Pamphyliam appellat, ſicut et Cilicia Cariae, et Troia Lyciae et Phrygiae nomine afficitur. In Cilicia quoque mortuum Calchantem et alii dicunt, et Sophocles. Neque de divinatione duntaxat eos contendiſſe fabulantur, ſed etiam de imperio. Ferunt

σιν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς. [3] Τὸν γὰρ Μόψον φασὶ καὶ τὸν Ἀμφίλοχον ἐκ Τροίας ἐλθόντας κτίσαι Μαλλόν· εἶτ' Ἀμφίλοχον εἰς Ἄργος ἐλθεῖν· δυσαρεστήσαντα δὲ τοῖς ἐκεῖ, πάλιν ἀναστρέψαι δεῦρο· [4] ἀποκλειόμενον δὲ τῆς κοινωνίας, συμβαλεῖν εἰς μονομαχίαν πρὸς τὸν Μόψον· πεσόντας δὲ ἀμφοτέρους, ταφῆναι μὴ ἐν ἐπόψει ἀλλήλοις· καὶ νῦν οἱ τάφοι δείκνυνται περὶ [5] Μάγαρσα τοῦ Πυράμου πλη- Cilicia p. 676.

3) Medic. 4. τὸ μὲν γάρ. Parif. deinde φησὶ, quae formae alibi etiam variantur. Tum Parif. Medic. 3. 4. Ven. 1. pro Ἀμφίλοχον dant Ἀντίλοχον, quem errorem fuperiora convellunt. Redit poft in edd. ante Xylandrum. Verba ἐκ Τροίας — Ἀμφίλοχον exciderunt in Parif. cujus caufa patet. Pro ἐλθεῖν Medic. 3. 4. Parif. Ven. 1. ἀπελθεῖν, quod etiam ferri poffit.

4) Mofcov. ἀποκλειομένων, et ed. Parif. eamque ex more fecuta Amftelod. συμβάλλειν; contra nexum utrumque. Tum Medic. 3. 4. πεσόντας δ'. Pro μὴ Villebrune in margine ed. Amftelod. conjicit μήν. At vulgatam recte habere adparet ex Tzetze ad Lycophr. v. 440. ubi haec: οἱ ἐνοικοῦντες πύργον μεταξὺ τῶν τάφων κατεσκεύασαν, ὅπως μηδὲ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοινωνήσωσιν.

5) Vulgo cum codicibus Μάργασα, tantum Parif. Μάργαρσα, uti et legit vetus interpres. Cafaubonus ex Lycophrone

runt enim Mopfum et Amphilochum, e Troia profectos, Mallum condidiffe: deinde Amphilochum profectum Argos, ubi cum res non e fententia offendiffet, Mallum revertiffe: cum autem focietate excluderetur, fingulari certamine cum Mopfo effe congreffum; cecidiffe utrumque, et fepultos ita, ut ab alterius tumulo alterius non poffit confpici: et nunc eorum fepulcra monftrantur apud Magarfa

Cilicia. πλησίον. Ἐντεῦθεν δ' ἦν Κράτης ὁ γραμματικὸς, [6] οὗ φησι γενέσθαι μαθητὴς Παναίτιος.

§. 17.

Ὑπέρκειται δὲ τῆς παραλίας ταύτης [1] Ἀλήϊον πεδίον, δι' οὗ Φιλώτας διήγαγεν Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἵππον, ἐκείνου τὴν φάλαγγα ἀγαγόντος ἐκ τῶν Σόλων διὰ τῆς παραλίας καὶ τῆς Μαλλώτιδος ἐπί τε Ἰσσὸν καὶ τὰς Δαρείου δυνάμεις. Φασὶ δὲ καὶ ἐναγίσαι

phrone v. 444. corrigit Μέγαρσα, vel potius Μάγαρσα aut Μάγαρσον; posterius ex Stephano h. v. et Arriano de exp. Alex. M. 2, 5, 11. Μέγαρσος quidem repetit Tzetzes ad Lycophr. v. 980. et ipse Stephanus sui immemor, aut potius ex vitio librariorum s. v. Ἀγάθυρσοι, ubi per α mavult Berkelius p. 17. quam scripturam confirmat inscriptio apud Ligorium, quam reddit Holstenius ad Stephan. p. 194. Cf. etiam Reines. in inscrr. p. 166. Attamen ε praeferunt numi, de quibus Eckhel in doctrina num. P. 1. Vol. 3. p. 60. Ex libris tamen nostris Μάγαρσα reposui, cum utraque scriptura et terminatio frequentata fuisse videatur.

6) Sic Casauboniani et mei omnes. Vulgo οὗ φασὶ γ. μαθητὴν Παναίτιον.

1) Paris. Medic. 3. 4. Venet. 1. 2. cum edd. Aldi et Hopperi Ἀλήνιον, ut infra. Xylander recte reposuit Ἀλήϊον, quod probat Moscov, et ex auctoribus Homer. Il. 6, 201. Hero-

sa prope Pyramum. Mallotes fuit Crates grammaticus, cujus discipulum se fuisse ait Panaetius.

§. 17.

Supra hanc oram maritimam campus Aleïus, per quem Philotas traduxit equitatum Alexandri, ipso phalangem ducente e Solis per oram maritimam et Mallotidem ad Issum et Darii

γίσαι τῷ Ἀμφιλόχῳ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τὴν ἐξ Ἄργους συγγένειαν. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχόν φησιν· οἱ δὲ περὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον· οἱ δ' ἐν Συρίᾳ ἀπὸ τοῦ Ἀληΐου, ἀπιόντα διὰ τὴν ἔριν. Cilicia.

§. 18.

Μετὰ δὲ Μαλλὸν Αἰγαῖαι πολίχνιον, ὕφορμον ἔχον· εἶτ' Ἀμανίδες πύλαι, ὕφορμον ἔχουσαι, εἰς ἃς τελευτᾷ τὸ Ἀμανὸν ὄρος ἀπὸ τοῦ Ταύρου καθῆκον,

Herodot. 6, 95. ubi eadem notatur variatio, et maxime Arrian. de exp. Alex. 2, 5, 11. Cf. etiam Euſtath. ad Homer. Il. 6, 201. p. m. 494, 32. aliique grammatici ab Heynio ibi laudati, qui hanc ſcripturam confirmant. Poſt Medic. 3. 4. Μαλώτιδος, uti per λ ſimplex ſcribitur in Dione Chryſ. orat. 34. p. 56. ed. Reiſk. Vulgata recte habet, de qua cf. ad lib. 12. p. m. 34. Ἀντιλόχῳ edd. ante Xylandrum, ut alibi.

1) Conſentiunt in hac ſcriptura codices. Edd. ante Xylandrum Αἰγαῖα; rectius infra. Auctores plerique Αἰγαί. Cum Noſtro Αἰγαῖαι ſcribunt Tacit. Ann. 13, 8. et Dio Caſſ. 47, 30. etſi hic Αἰγέαι editur. Plura dabit Weſſeling. ad Hierocl. p. 705. In numis Αιγεαιων. V. Eckhel in doctrina numor. P. 1. Vol. 3. p. 35. ſqq. Uncos, quibus vulgo includuntur verba εἶτ' — μέρος, tamquam inutiles ſuſtuli.

Darii copias. Ajunt, eum inferias etiam Amphilocho tuliſſe ob cognationem cum Argivis. Heſiodus Solis interfectum ab Apolline Amphilochum dicit: alii in campo Aleïo: alii in Syria, cum ob contentionem ab Aleïo diſceſſiſſet.

§. 18.

Poſt Mallum Aegaeae eſt oppidulum cum ſtatione: deinde Amani portae cum ſtatione, in quas Amanus deſinit, mons a Tauro

Cilicia. θηκόν, ὃ τῆς Κιλικίας ὑπέρκειται κατὰ τὸ πρὸς ἕω μέρος, [2] ἀεὶ μὲν ὑπὸ πλειόνων δυναςευόμενον τυράννων, ἐχόντων ἐρύματα· καθ' ἡμᾶς δὲ κατέςη κύριος πάντων ἀνὴρ ἀξιόλογος, καὶ βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων ὠνομάσθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας [3] Ταρκονδίμοτος, καὶ τὴν διαδοχὴν τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκε.

§. 19.

Μετὰ δὲ Αἰγαίας Ἰσσὸς πολίχνιον, ὕφορμον ἔχων, καὶ ποταμὸς [1] Πίναρος. Ἐνταῦθα ὁ ἀγὼν συνέ-

2) Ante Casaubonum οἱ μὲν — δυναςευόμενοι, unde Xylander locum corruptum judicabat. Sed Casauboni emendationem, ex ipsius codicibus ductam, ratam faciunt etiam mei. Tum iidem πάντων ἀνὴρ ἀξιόλογος, mutato vulgari ordine. Moscov. praeterea delet vocem κύριος.

3) Paris. Ταρκοδίμεντος, ut ed. Aldi. Successit inde Ταρκοδήμεντος, quod tulisse etiam alii codices videntur. Alii auctores, in quibus Dio 41, 63. Cicero ad divers. 15, 1. uterque passim et alibi cum aliis adpellant Ταρκονδίμοτος, uti hic volebat Casaubonus. Cf. viri docti ad Flor. 4, 2, 5, Lucan. 9, 219. Dion. c. l. Rem conficiunt numi, in quibus Ταρκονδιμοτος scriptum adparet. Quare sic posui.

1) Omnes codices et editiones cum vetere interprete obtru-

Tauro porrectus supra Ciliciam, qua versus ortum ea vergit, qui semper a pluribus regebatur tyrannis, castella possidentibus. Nostro tempore omnium est dominus factus Tarcondimotus, vir praestans, et ob virtutem a Romanis appellatus rex, qui successionem posteritati suae tradidit.

§. 19.

Post Aegaeas Issus est, oppidulum cum statione, et flumen Pinarus. Ibi Alexan-

συνέπεσεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δαρείῳ· καὶ ὁ κόλπος εἴρηται Ἰσσικός· ἐν αὐτῷ δὲ πόλις [2] Ῥωσός, καὶ Μυρίανδρος ἑτέρα πόλις, καὶ Ἀλεξάνδρεια, καὶ Νικόπολις, καὶ Μόψου ἑστία· καὶ αἱ Πύλαι λεγόμεναι, ὅριον Κιλίκων τε καὶ Σύρων. Ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ ἐστὶ καὶ τὸ τῆς Σαρπηδονίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν καὶ μαντεῖον· τοὺς δὲ χρησμοὺς ἔνθεοι προθεσπίζουσιν. Cilicia.

§. 20.

obtrudunt Πίνδος, uti etiam H. Stephanus male invertebat Plutarchum in Alex. c. 20. qui recte fcripfit Πίναρος, quam nominis formam unice tuentur alii, in primis in eodem fitu et narratione Arrian. de exp. Alex. 2, 7, 2. Quare et hic in Strabone fic emendandum cenfuerunt viri docti. Cf. Meurf. in Apollon. Dyfcol. c. 43. Blancardus in Arrian. lib. 2, p. 96. Harduin. ad Plin. 5, 22. f. 27. Pitifcus ad Curt. 3, 7, 6. Cellarius in Geogr. ant. 3, 6, 67. Sic alio modo in Πύρος olim corruptum erat nomen in Polybio 12, 7, 3. Quare fic dedi invitis licet codicibus. Sic fupra p. m. 688. codices Λάτμος pro Λάμος.

2) Mofcov. Ῥωσσός. Alii rectius Ῥωσός, quam fcripturam etiam numi probant. Cf. ad Melam Vol. 2. P. 1. p. 421. Sed et ipfe Mofcov. parum fibi conftat, quippe qui lib. 16. p. 751. f. praeit Ῥωσός, ubi contra in edd. legitur Ῥωσσός. Poft in Parif. Mofcov. Medic. 4. deeft ἑτέρα, in Medic. 3. praeterea etiam πόλις. Ante πύλαι Mofcov. Parif. Medic. 3. 4. omittunt αἱ.

Alexander cum Dario pugnavit: hinc finui Iffico nomen, in quo eft urbs Rofus: tum Myriandrus alia urbs, et Alexandrea, ac Nicopolis, et Mopfu heftia, (*quafi lares Mopfi diceres*) et quae Pylae, feu portae, dicuntur, limes Ciliciae atque Syriae. In Cilicia eft etiam Sarpedoniae Dianae templum et oraculum: vaticinantur autem divino inftincti furore.

§. 20.

Cilicia.

§. 20.

Μετὰ δὲ τὴν Κιλικίαν πρώτη πόλις ἐστὶ τῶν Σύρων, Σελεύκεια ἡ ἐν Πιερίᾳ, καὶ πλησίον [1] Ὀρόντης ἐκδίδωσι ποταμός. Ἔστι δ' ἀπὸ Σελευκείας εἰς Σόλους ἐπ' εὐθείας πλοῦς ὀλίγον ἀπολείπων τῶν χιλίων σταδίων.

§. 21.

Τῶν δ' ἐν Τροίᾳ Κιλίκων, ὧν Ὅμηρος μέμνηται, πολὺ διεστώτων ἀπὸ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου Κιλίκων, οἱ μὲν ἀποφαίνουσιν ἀρχηγέτας τοὺς ἐν τῇ Τροίᾳ τούτων, καὶ δεικνύουσί τινας τόπους κἀνταῦθα, ὥσπερ ἐν τῇ Παμφυλίᾳ Θήβην καὶ [1] Λυρνησσόν· οἱ δ' ἔμπαλιν καὶ Ἀλήϊόν τι πεδίον κἀκεῖ δεικνύουσι.

1) Medic. 3. 4. et edd. ante Xylandrum Ὀῤῥόντης. Cf. ſupra p. m. 681. not. 3. Ipſa verba καὶ πλησίον — ποταμὸς in verſione praeteriit Xylander.

1) Medic. 4. Λυρνησόν. Tum, ut ſupra, Medic. 3. 4. (poſtea correctus) Moſcov. Pariſ. Ven. 1. 2. Ἀλήνιον. Quae ſequuntur a προσθετέον ad ἐχέτω πέρας p. 681. m. exciderunt in Medic. 3.

§. 20.

Poſt Ciliciam prima urbs Syriae eſt Seleucia, quae in Pieria dicitur: proxime Orontes fluvius exit: inde ad Solos navigatio breviſſima eſt, paulo brevior CIↃ ſtadiis.

§. 21.

Cum autem Trojani Cilices, quorum Homerus meminit, longe diſtent a Cilicibus extra Taurum ſitis, quidam his auctores generis illos fuiſſe tradunt, et quaedam loca hic etiam monſtrant, ſicut in Pamphylia Thebam ac Lyrneſſum: alii contra etiam iſthic Aleïum campum oſtendunt.

κνύουσι. Περιωδευμένων δὲ καὶ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου Digress.
μερῶν τῆς προειρημένης Χεῤῥονήσου, προσθετέον ἐστὶ
καὶ ταῦτα.

§. 22.

Ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ νεῶν ἔτι καὶ p. 677.
τοιαῦτα λέγει· τοὺς γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἅπαντας κατηριθμεῖσθαί φησιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς χεῤῥονήσου [1] κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ στενώτατος ἰσθμός ἐστι τὸ μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δ' ἐκτὸς πλευραὶ, φησὶ, τριγωνοειδοῦς οὔσης, εἰσὶ μὲν ἄνισοι· παρήκουσι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Χελιδονίας, ἡ δ' ἐνθένδε ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ' ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθένδε. Τὸ μὲν οὖν μόνους τοὺς ἐν τῇ χεῤῥοννήσῳ, διὰ τῶν αὐτῶν

1) Ante Xyl. edd. male κατ' οἴκους. Tum plerique codices etiam hic, ut supra aliquoties. Ex Paris. et Medic. 4. Χελιδονίας praetuli per ι, de quo cf. supra p. m. 588.

dunt. Sed quoniam ejus, quam diximus, peninsulae partes extra Taurum sitas peragravimus: adjicienda sunt et haec.

§. 22.

Apollodorus libro, quo interpretatus est recensionem navium Homericam, affirmat, Asianos Troum auxiliarios omnes ab Homero enumerari eos, qui habitaverint peninsulam, cujus angustissimus isthmus sit inter maris intimum sinum ad Sinopen et Issum: externa latera formae triquetrae inaequalia: quorum unum sit a Cilicia ad Chelidonias, aliud inde ad os ponti Euxini, tertium hinc ad Sinopen. Quod dicit de iis solis, qui peninsulam coluerint, iisdem

Digreff. αὐτῶν ἐλέγχοιτ᾽ ἂν ψεῦδος ὄν, δι᾽ ὧν ἠλέγξαμεν πρότερον, μὴ [2] μόνους τοὺς ἐντὸς Ἅλυος. Οἱ γὰρ περὶ Φαρνακίαν τόποι, ἐν οἷς τοὺς Ἁλιζώνους ἔφαμεν, ὥσπερ ἔξω τοῦ Ἅλυός εἰσιν, οὕτω καὶ ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ, εἴπερ καὶ τῶν στενῶν τῶν μεταξὺ Σινώπης καὶ Ἰσσοῦ· καὶ οὐ τούτων γε μόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν κατ᾽ ἀλήθειαν στενῶν τῶν μεταξὺ Ἀμισοῦ τε καὶ Ἰσσοῦ· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ὀρθῶς ἀφώρισαι τὸν ἰσθμόν, καὶ τὰ κατ᾽ αὐτὸν στενὰ ἐκεῖνα ἀντὶ τούτων τιθείς. Πάντων δ᾽ εὐηθέστατον τό, τὴν χεῤῥόννησον τριγωνοειδῆ φήσαντα, τρεῖς ἀποφαίνεσθαι τὰς ἔξω πλευράς. [3] Ὁ γὰρ τὰς ἔξω λέγων πλευράς, ἔοικεν ὑπεξαιρουμένῳ

2) Ex Mofcov. et Medic. 4. recepi μόνους propter nexum pro μόνον. Poft Ven. 1. 2. Mofcov. καὶ οὐ τούτων γε μόνων, quam verborum formam nexus defiderat, certe concinnior. Vulgo καὶ οὐ τοῦτό γε μόνον. Tum Ἀμινσοῦ hic et infra edd. ante Xylandrum. Pro ἀποφαίνεσθαι Medic. 4. et Parif. dant ἀποφῆσαι.

3) Haec verba ad πλευρὰς in Mofcov. defunt. Medic. 4. pro ὁ γὰρ τὰς habet ὁ δὲ τάς. Tum Mofcov. τὴν ἐπὶ Ἰσσόν, omiffo

iisdem rationibus falfitatis poteft coargui, quibus evicimus non folos, qui intra Halyn funt, iis auxilia tuliffe. Loca enim circa Pharnaciam, in quibus Halizonos pofuimus, ut extra Halyn funt, ita etiam extra ifthmum, et anguftias inter Sinopen et Iffum: neque hoc tantum, fed etiam re vera extra anguftias inter Amifum et Iffum: non enim recte is definivit ifthmum, et ejus pro hujus pofuit anguftias. Id vero omnium eft ftultiffimum, quod, cum trianguli formam adfcribat peninfulae, ejus latera extrema numerat tria: cum, qui externa latera exponit, exci-

ρουμένῳ τὴν κατὰ τὰ στενὰ, ὡς καὶ ταύτην οὖσαν πλευρὰν, οὐκ ἔξω δὲ, οὐδ' ἐπὶ θαλάττῃ. Εἰ μὲν τοίνυν τὰ στενὰ ταῦτα οὕτως ἦν συνηγμένα, ὥστε μικρὸν ἀπολείπειν τοῦ συνάπτειν ἐπ' ἀλλήλαις τήν τε ἐπὶ Ἰσσὸν καὶ τὴν ἐπὶ Σινώπην πίπτουσαν πλευρὰν, ἐνεχώρει ἂν τριγωνοειδῆ λέγεσθαι τὴν χεῤῥόνησον· νῦν δέ γε τρισχιλίους σταδίους ἀπολειπόντων μεταξὺ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων στενῶν, ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν. Ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κωμικῷ μέτρῳ, Γῆς περίοδον ἐπιγράψας. [4] Μένει δ' ἡ αὐτὴ ἀμαθία, κἂν εἰς τοὐλάχιστον καταγάγῃ Digress.

omisso τε, et pro καὶ τὴν Casaubb. μετὰ τὸν, Venet. 2. κατὰ τήν. Post pro συνεχώρει ex Casaubonn. et Ven. 2. reposui ἐνεχώρει. Post τοιοῦτο praefert Moscov.

4) Medic. 4. Μένοι δ' ἂν ἡ. Paris. ἀμάθεια, et καταγάγοι; Venet. 2. κατάγει. Deinceps Moscov. διαστήματι; Medic. 4. edd. ante Xylandrum διάστημά τι, et pro τριγωνοειδοῦς Casaubonn.

excipere videatur latus, quod est ad angustias, tamquam id quoque sit latus, non tamen externum, aut mari adsitum. Si ergo angustiae istae ita fuissent arctae, ut parum a se invicem distarent, sed prope coirent, latus Issicum ac Sinopense: concedi utcunque poterat, trianguli forma esse peninsulam: nunc cum inter angustias, quas ipse dicit, tria stadiorum millia intercedant, inscitia est, non regionis descriptio, tanto quadrilatero tria tantum assignare latera. Ille tamen nobis chorographiam edidit versibus comicis, et terrae circuitionem inscripsit. Eadem inscitia manet etiam, si quis minimo intervallo adstrin-

Digreff. γῃ διάστημά τις τὸν ἰσθμὸν, ὅσον εἰρήκασιν οἱ πλεῖστον ψευσάμενοι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός· ὅσον εἴρηκε καὶ Ἀρτεμίδωρος χιλίους καὶ πεντακοσίους σταδίους· οὐδὲ γὰρ τοῦτο συναγωγήν πω τριγωνοειδοῦς ποιεῖ σχήματος. Ἀλλ' οὐδὲ τὰς πλευρὰς ὀρθῶς διήρηται τὰς ἔξω, τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ μέχρι Χελιδονίων εἰπών· λοιπὴ γάρ ἐστιν ὅλη ἐπ' εὐθείας ἡ Λυκιακὴ παραλία ταύτῃ, καὶ ἡ τῶν Ῥοδίων Περαία μέχρι Φύσκου· ἐντεῦθεν δὲ καμπὴν λαβοῦσα ἡ ἤπειρος, ἄρχεται τὴν δευτέραν, καὶ δυσμικὴν ποιεῖ πλευρὰν ἄχρι Προποντίδος καὶ Βυζαντίου.

§. 23.

bonn. i. e. Venet. 2. τριγωνοειδῆ. Hinc Medic. 4. διήρηκε, et Parif. cum Medic. 4. Χελιδονίων, quod et hic recepi pro Χελιδονέων. Poft δυσμικὴν Cafaubonn. Mofcov. Ven. 1. Medic. 4. inferunt ποιεῖν; Venet. 2. Parif. ποιεῖ, quod Straboni reddidi.

adftringat ifthmum, quod perhibuerunt plerique, amplius femiffe totius per mendacium fubtracto: ficut et Artemidorus dixit CIↃIↃ ftadia: nam ne hoc quidem triangulam conficit figuram. Quin et latera externa male divifit, unum ab Iffo ad Chelidonias dicens: cum fuperfit adhuc totum Lyciae litus, et Rhodiorum Peraea usque ad Phyfcum: inde autem fefe incurvans continens, ordiatur fecundum latus et occiduum faciat usque ad Propontidem et Byzantium.

§. 23.

§. 23. Digreſſ.

Φήσαντος δὲ τοῦ Ἐφόρου, [1] διότι τὴν χεῤῥόννησον κατοικεῖ ταύτην ἑκκαίδεκα γένη, τρία μὲν Ἑλ- p. 678.
ληνικὰ, τὰ δὲ λοιπὰ βάρβαρα χωρὶς τῶν μιγάδων, ἐπὶ θαλάττῃ μὲν Κίλικες καὶ Λύκιοι, καὶ Πάμφυλοι, καὶ Βιθυνοὶ, καὶ Παφλαγόνες, καὶ Μαριανδυνοὶ, καὶ Τρῶες, καὶ Κᾶρες· Πισίδαι δὲ καὶ [2] Μυσοὶ, καὶ Χάλυβες, καὶ Φρύγες, καὶ Μιλύαι ἐν τῇ μεσογαίᾳ· [3] διαιτῶν ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος, ἑπτακαιδέ-

1) Medic. 4. ὅτι, ut ſaepe alibi. Poſt mutato vulgari ordine Medic. 4. Moſcov. καὶ Πάμφυλοι καὶ Λύκιοι. Alias καὶ Λύκιοι καὶ Πάμφυλοι.

2) Poſt vocem Μυσοὶ in ed. Caſauboni et hinc in reliquis exciderunt, quae ad complendum recenſum pertinent, haec, in omnibus MSStis oblata: καὶ Χάλυβες καὶ Φρύγες καὶ Μιλύαι, unde nunc revocavi. Quod Moſcov. Πισῖδαι ſignat, coarguunt etiam poetae.

3) Adſenſus ſum Caſaubono, quamvis renuentibus libris omnibus, qui exhibent διαιρῶν, cum propter Strabonis uſum omnino, tum hic etiam propter ſubjecta. Pariter probavi emendationem in voce ἔχει, uti vulgo fertur in omnibus libris. Nempe nexus flagitat ἔχειν. Paullo antea Medic. 4. (corr.) Pariſ. dant καὶ τὰ Τρωϊκὰ, quae confuſio aliquoties notata eſt. Cf. lib. 10. p. m. 153.

§. 23.

Porro Ephorus dixit, peninſulam iſtam habitari a XVI gentibus, quarum tres ſint Graecanicae, reliquae barbarae, exceptis convenis: ut ad mare ſcilicet ſint Cilices, Lycii, Pamphyli, Bithyni, Paphlagones, Mariandyni, Troës, Cares: mediterranea autem teneant Piſidae, Myſi, Chalybes, Phryges, Milyae. Quas Apollodorus

Digreſſ. καιδέκατόν φησιν εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν, ὃ νεώτερόν ἐστι τοῦ Ἐφόρου. Τῶν δ' εἰρημένων τὰ μὲν Ἑλληνικὰ μήπω κατὰ τὰ Τρωϊκὰ κατῳκίσθαι, τὰ δὲ βάρβαρα πολλὴν ἔχειν σύγχυσιν διὰ τὸν χρόνον· καταλέγεσθαι δ' ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τό, τε τῶν [4] Τρωϊκῶν, καὶ τῶν νῦν ὀνομαζομένων Παφλαγόνων, καὶ Μυσῶν, καὶ Καρῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ Κιλίκων, Μῄονας ἀντὶ Λυδῶν, καὶ ἄλλους ἀγνῶτας, οἷον Ἁλιζῶνας καὶ Καύκωνας· ἐκτὸς δὲ τοῦ καταλόγου Κητείους

4) Caſaubonn. Ven. 1. Medic. 4. Τρώων, quod etiam locum habeat; vulgata tamen in hoc nexu forte melior. Poſt inverſo populorum ordine Medic. 4. Moſcov. καὶ Φρυγῶν, καὶ Καρῶν. Poſt Κητίους malunt Medic. 4. Moſcov. Pariſ. et edd. ante Xylandrum, qui ſcripſit per ει cum Homero Odyſſ. 11, 520. In fine Pariſ. Moſcov. Medic. et edd. ante Xylandrum Ἱδρυεῖς, ut vetus interpres *Hidryenſes*. At Ἰδριεῖς ſcribendum eſſe, adparet ex Herodoto, qui 5, 118. commemorat Ἰδριάδα regionem Cariae, unde Stephanus ducit Ἰδριεῖς. Sic deinceps Moſcov. Pariſ. Ven. 1. 2. volunt Τερμίδαι cum edd. ante Xylandrum, qui recte repoſuit Τερμίλαι. Cf. ad lib. 12. p. m. 208. Sic Moſcov. et edd. ante Caſaubonum Δολίωνες.

rus cum recenſuiſſet, addit decimam ſeptimam Galatarum, quae Ephoro eſt recentior. De dictis autem quaedam cum Graecae fuerint, Troiani belli tempore nondum a Graecis fuerunt frequentatae: barbaricae propter tempus magnae ſunt confuſioni obnoxiae. Enumerari porro a poëta Troas, et qui nunc appellantur Paphlagones, Myſi, Cares, Phryges, Cilices, Meones pro Lydis: item alios ignotos, ut Halizones et Caucones: et extra recenſionem nominari Ceteios, et Solymos, et Cilices e campo The-

τεῖους τε καὶ Σολύμους, καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης πεδίου, καὶ Λέλεγας· Παμφύλους δὲ καὶ Βιθυνοὺς, καὶ Μαριανδυνοὺς, καὶ Πισίδας, καὶ Χάλυβας, καὶ Μιλύας, καὶ Καππάδοκας μηδ' ὠνομάσθαι· τοὺς μὲν, διὰ τὸ μηδέπω τοὺς τόπους κατῳκηκέναι τούτους· τοὺς δὲ, διὰ τὸ ἑτέροις γένεσι περιέχεσθαι, ὡς Ἰδριεῖς μὲν καὶ Τερμίλαι Καρσί· Δολίονες δὲ καὶ Βέβρυκες Φρυξί. Digress.

§. 24.

Φαίνεται δ' οὔτε τοῦ Ἐφόρου τὴν ἀπόφασιν διαιτῶν ἱκανῶς, τά τε τοῦ ποιητοῦ ταράττων καὶ καταψευδόμενος. Ἐφόρου τε γὰρ τοῦτο πρῶτον ἀπαιτεῖν ἐχρῆν, τί δὴ τοὺς Χάλυβας τίθησιν ἐντὸς τῆς χερρονήσου, τοσοῦτον ἀφεστῶτας καὶ Σινώπης καὶ [1] Ἀμισοῦ πρὸς ἕω; Οἱ γὰρ λέγοντες τὸν ἰσθμὸν

Zz 2 τῆς

1) Ἀμινσοῦ, ut ſupra edd. ante Xylandrum. Tum edd. ante

Thebano, et Leleges: Pamphylos autem, Bithynos, Mariandynos, Piſidas, Chalybes, Milyas, et Cappadoces ne nominari quidem ab eo, partim quod iſta loca nondum fuerint habitata, partim quod ab aliis occupata populis, ut Idrienſes et Termilae a Caribus, Doliones et Bebryces a Phrygibus poſtmodo per ſucceſſionem ſunt aboliti.

§. 24.

Videtur autem mihi Apollodorus neque Ephori ſententiam recte diſceptare, et Homeri verba partim conturbare, partim falſo traducere. Primum enim id ex Ephoro fuit quaerendum, cur intra peninſulam is Chalybes collocaret, tam procul verſus orientem a Sinopa et Amiſo remotos? Qui enim hujus peninſulae iſthmum faciunt

Digress. τῆς χεῤῥονήσου ταύτης τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ γραμμὴν ἐπὶ τὸν Εὔξεινον, ὡς ἂν μεσημβρινήν τινα τιθέασι ταύτην, οἱ μὲν, εἶναι νομίζουσι τὴν ἐπὶ Σινώπης, οἱ δὲ, τὴν ἐπ' Ἀμισοῦ· ἐπὶ δὲ τῶν Χαλύβων οὐδείς· λοξὴ γάρ ἐστι τελείως. Ὁ γὰρ δὴ διὰ Χαλύβων μεσημβρινὸς διὰ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας γράφοιτ' ἂν καὶ τοῦ Εὐφράτου, τὴν Καππαδοκίαν ὅλην ἐντὸς [2] ἀπολαμβάνων, καὶ τὴν Κομμαγηνὴν, καὶ τὸν Ἀμανὸν, καὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον. Εἰ δ' οὖν καὶ τὴν λοξὴν γραμμὴν ὁρίζειν τὸν ἰσθμὸν συγχωρήσαιμεν, τὰ πλεῖστά γε τούτων, καὶ μάλιστα ἡ Καππαδοκία ἐντὸς

ante Casaubonum invitis libris scriptis et nexu ἐπὶ Σινώπην. Tum τὴν Χαλύβων Moscov. et edd. ante Casaubonum, qui τῶν Χ. recte posuit cum aliis MSStis. Pro τελείως Moscov. Medic. 4. Paris. τελέως. Cf. ad lib. 13. p. m. 307.

2) Casaubonn. Venet. 1. Medic. 4. praeter nexum ἀπολαμβάνοντος. In sequ. Casaubonn. Ven. 1. Medic. 4. τῆς πρὸς τῷ; Ven. 2. τῷ πρὸς τῷ; alii cum edd. τὸ πρὸς τῷ; tantum Moscov. omittit plane τό. Retulerunt igitur vel ad μέρος, vel ad Καππαδοκίας, quod quidem praetuli. Post pro μέρη Ven. 1. et Medic. 4. μέρος, quod sine dubio innuit in margine Casaubonus, ab operis depravatum in κέρος.

faciunt lineam, ab Isso ad Euxinum mare protractam, ii eam tamquam meridianum ponunt, vel Sinopes, vel Amisi, Chalybum nemo. Nam ad hos pertinens linea prorsus obliqua est: etenim Chalybum meridianus per Armeniam minorem rectius ducetur et Euphratem, intus coërcens Cappadociam totam, Commagenen, et Amanum, atque Issicum sinum. Quod si obliqua hac linea isthmum definiri concederemus, pleraque horum, et maxime Cappadociam intus

ἐντὸς ἀπολαμβάνοιτ' ἄν, καὶ ὁ νῦν ἰδίως λεγόμενος Πόντος, τῆς Καππαδοκίας μέρος ὤν, τῆς πρὸς τῷ Εὐξείνῳ· ὥστ' εἰ τοὺς Χάλυβας τῆς χεῤῥονήσου θετέον μέρη, πολὺ μᾶλλον τοὺς Καταόνας, καὶ Καππάδοκας ἀμφοτέρους, καὶ Λυκάονας δὲ, οὓς καὶ αὐτοὺς παρῆκε. Διὰ τί δ' ἐν τοῖς μεσογαίοις ἔταξε τοὺς Χάλυβας, οὓς ὁ ποιητὴς [3] Ἀλιζώνους ἐκάλεσεν, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἀπεδείξαμεν; Ἄμεινον γὰρ ἦν διελεῖν, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ φάναι, τοὺς δὲ ἐν τῇ μεσογαίᾳ· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς Καππαδοκίας ποιητέον καὶ τῆς Κιλικίας. Ὁ δὲ, τὴν μὲν οὐδ' ὠνόμασε· τοὺς Κίλικας δὲ τοὺς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ μόνον εἴρη-

Digress.

p. 679.

Zz 3

3) Casaubonn. Ἀλαζώνους; Ven. 2. Ἀλιζώνους; alii cum edd. Ἀλιζῶνας. Praetuli Ἀλιζώνους. Cf. lib. 12. p. m. 91. et 93. Post edd. ante Casaubonum ἄμεινον δὲ ἦν, minus bene, ut eaedem cum Medic. 4. in versu Homerico ex Odyss. 11, 122. ἅλεσι. Antea in ipso Homero exstat οὐδὲ θ'. Tum ὠνόμασε Medic. 4. mutat in ὠνόμακε, et Ὁμοναδεῖς, qui ex superioribus satis sunt noti, Paris. in Μαοναδεῖς.

intus complecteremur, et quae regio Pontus proprie nunc dicitur, Cappadociae pars ad Euxinum mare: ut, si Chalybes ponantur peninsulae pars, multo magis Cataones, et utrique Cappadoces, et Lycaones (quos ipse omisit) in ea sint collocandi. Cur vero Chalybes posuit in mediterraneis, quos Halizonos Homerus dixit, ut et nos demonstravimus? Praestabat sane dividere, et alios facere maritimos, alios mediterraneos: quod etiam de Cappadocibus statuendum est atque Cilicibus. Ille autem, Cappadocibus praeteritis, Cilicas tantum marinos commemo-

Digreff. εἴρηκεν. Οἱ οὖν ἐπ' Ἀντιπάτρῳ τῷ Δερβήτῃ, καὶ οἱ Ὁμοναδεῖς, καὶ ἄλλοι πλείους, οἱ συνάπτοντες τοῖς Πισίδαις,

— Οἳ οὐκ ἴσασι θάλατταν
Ἀνέρες, οὐδ' ἔθ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσι,

[4] τίν' ἂν λάβωσι τάξιν; ἀλλ' οὐδὲ Λυδοὺς, οὐδὲ Μήονας εἴρηκεν, εἴτε δύο, εἴθ' οἱ αὐτοί εἰσι· καὶ εἴτε καθ' ἑαυτοὺς, εἴτ' ἐν ἑτέρῳ γένει περιεχομένους. Οὕτω γὰρ ἐπίσημον ἔθνος οὐκ ἀποκρύψαι δυνατὸν, οὔτε μὴ λέγων περὶ αὐτοῦ μηδὲν, οὐκ ἂν δόξειε παραλιπεῖν τὶ τῶν κυριωτάτων;

§. 25.

4) Mofcov. et Medic. 4. τίνα λάβωσι. Poft Mofcov. καὶ εἴτ' ἐν ἑτέρῳ. Pro κυριωτάτων, quod recte adferunt codices, ante Cafaubonum in edd. legebatur καιριωτάτων. Poft κυριωτάτων fubjeci fignum interrogandi.

memoravit. At qui fub Antipatro funt Derbaeo, et Homonadenfes, aliique complures Pifidis contermini,

Qui mare non norunt, neque falfos addidicerunt
Effe cibos —

quo ponentur? Sed ne Lydos quidem et Meones nominavit, five duae funt eae, five unica gens: et five feorfim habitabant, five in alia quapiam contenti gente. Nam ita infignis gens occultari non poteft: et qui de ea nihil dixit, non poteft non videri praeteriviffe aliquid dictu perneceffarium.

§. 25.

Digress.

Τίνες δ' εἰσὶν οἱ μιγάδες; Οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν παρὰ τοὺς λεχθέντας τόπους, ἢ ὠνομάσθαι ὑπ' αὐτοῦ, ἢ παραλελεῖφθαι ἄλλους, οὓς ἀποδώσομεν τοῖς μιγάσιν, οὐδέ γε αὐτῶν τινας τούτων, ὧν ἢ εἶπεν, ἢ παρέλιπε. Καὶ γὰρ εἰ κατεμίχθησαν, ἀλλ' ἡ ἐπικράτεια πεποίηκεν ἢ Ἕλληνας, ἢ βαρβάρους· τρίτον δὲ γένος οὐδὲν ἴσμεν τὸ μικτόν.

§. 26.

Πῶς δὲ τρία γένη τῶν Ἑλλήνων ἐςὶ τὰ τὴν χερρόνησον οἰκοῦντα; εἰ γὰρ, ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ αὐτοὶ ἦσαν Ἴωνες καὶ Ἀθηναῖοι, λεγέσθωσαν [1] καὶ οἱ Δωριεῖς,

1) Moſcov. hunc ordinem praetulit: καὶ οἱ Αἰολεῖς καὶ οἱ Δωριεῖς αὐτοὶ, omiſſo οἱ. Tum idem, Pariſ. Medic. 4. γίνοιτ' ἄν. Vulgo γένοιτ' ἄν. Pro ἔθνη, quod exhibent editiones cum Pariſienſi, Venet. 2. et Moſcovienſi, Caſauboniani, Me-

§. 25.

Qui ſunt autem convenae iſti? Nam praeter enarrata loca non poſſumus alia dicere nominata, aut pro illis convenis relicta: neque ex illis aliquos eorum, quos vel dixerit, vel praetermiſerit. Nam etſi permixti fuiſſent aliis, tamen potior pars eos vel Graecos, vel barbaros feciſſet: tertiam gentem commixtam novimus nullam.

§. 26.

Quomodo autem tria ſunt genera Graecorum peninſulam incolentium? Si enim propterea, quod antiquitus iidem fuerunt Athenienſes et Iones, dicantur etiam Dorienſes iidem

Digreff. ριεῖς, καὶ οἱ Αἰολεῖς οἱ αὐτοὶ, ὥστε δύο ἔθνη γίνοιτ' ἄν· εἰ δὲ διαιρετέον κατὰ τὰ ὕστερα ἔθνη, καθάπερ καὶ τὰς διαλέκτους, τέτταρα ἂν εἴη καὶ τὰ ἔθνη, καθάπερ καὶ αἱ διάλεκτοι. Οἰκοῦσι δὲ τὴν χερρόνησον ταύτην, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν τοῦ Ἐφόρου διορισμὸν, οὐκ Ἴωνες μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι, καθάπερ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα δεδήλωται. Τοιαῦτα μὲν δὴ πρὸς τὸν Ἔφορον διαπορεῖν ἄξιον. Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν ἐφρόντισεν οὐδέν· τοῖς δὲ ἑκκαίδεκα ἔθνεσι προστίθησιν ἑπτακαιδέκατον, τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρήσιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν δίαιταν τῶν τοῦ Ἐφόρου λεγομένων, ἢ παραλειπομένων

Medic. 4. Ven. 1. fubftituunt ἔθη, quod ita probat Cafaubonus, ut Strabonem alias ineptire dicat. Cf. ad lib. 12. p. m. 6. ubi etiam de commutatione utriusque vocis. Rejicit tamen eam Cafauboni fententiam Villebrune in margine ed. Amftelodam. nec in hoc nexu temere. Poft ante Ἐφόρου articulum refpuit Medic. 4. In fequ. vocibus τοῦ Ἐφόρου Mofcov. praemittit ὑπὸ cum Medic. 4.

iidem cum Aeolenfibus, duae fient nationes. Si autem divifio eft inftituenda fecundum pofteriores gentes et fermonis diverfitates: quatuor ut hujus fpecies, ita etiam gentes erunt. Habitant autem peninfulam, praecipue fi Ephori diftinctionem fequimur, non Iones duntaxat, verum etiam Athenienfes: ficut in fingulis demonftratum fuit. Ac de his quidem adverfus Ephorum disquirere dignum erat. Caeterum Apollodorus, his omnibus neglectis, fedecim gentibus decimam feptimam adjungit Galaticam: alias quidem utiliter dicendam, fed nihil facientem ad ea, quae Ephorus aut dixit, aut

μένων οὐ δέον· εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκείνου ἡλικίας. Digreff.

§. 27.

Μεταβὰς δ' ἐπὶ τὸν ποιητὴν, τοῦτο μὲν ὀρθῶς λέγει, [1] διότι πολλὴ σύγχυσις γεγένηται τῶν βαρβάρων ἐθνῶν ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσγέγονέ τινα, καὶ ἐλλέλοιπε, καὶ διέσπασται, καὶ συνῆκται εἰς ἕν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν οὐ μέμνηταί τινων ὁ ποιητής· ἢ τῷ μήπω τότ' οἰκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους τούτου, ἢ τῷ ἐν ἑτέρῳ γένει περιέχεσθαι. p. 680. Τὴν γὰρ Καππαδοκίαν οὐκ εἴρηκεν, οὐδὲ τὴν Καταονίαν, [2] ὡς δ' αὔτως τὴν Λυκαονίαν, δι' οὐδέτερον τούτων·

1) Medic. 4. ὅτι, ut faepe alibi. Tum pro λέλοιπε Cafaubonn. meique omnes ἐλλέλοιπε praeter Parif. in quo legitur ἐλλέλεπται. Pro διέσπασται Moſcov. ἔσπασται.

2) Cafaubonn. Medic. 4. οὐδ' αὖ τὴν Λ. quod idem fert nexus. Tum Medic. 4. γελοῖον δέ. Τοῦ ἀνδρὸς Moſcov. Medic. 4. mutant in τ' ἀνδρός.

aut reticuit: caufam ipfe adfert: quod haec Ephori aetate omnia fint pofteriora.

§. 27.

Tranfiens deinde ad Homerum, recte quidem hoc dicit, magnam confufionem a bello Troiano barbaris incidiffe ad noftra usque tempora propter mutationes: nam et exftitiffe quosdam populos, et defeciffe, et divulfos effe, et in unum coaluiffe alios. Non recte autem duplicem adfert caufam, cur quorundam non meminerit poëta: quia nimirum aut nondum gens aliqua ifthic habitaverit, aut alii fuerit inferta. Neutra enim dictarum caufa fuit, cur Cappadociam, Cataoniam, et Lycao-

Digreff. των· οὐ γὰρ ἔχομεν τοιαύτην ἱϛορίαν ἐπ' αὐτῶν οὐδεμίαν. Γελοῖόν τε, τὸ τοὺς Καππάδοκας καὶ Λυκάονας διὰ τί μὲν Ὅμηρος παρέλιπε, φροντίσαι καὶ ἀπολογήσασθαι· διὰ τί δ' Ἔφορος παρῆλθε, παρελθεῖν καὶ αὐτόν· καὶ ταῦτα παραθέμενον πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀνδρὸς, πρὸς τὸ ἐξετάσαι καὶ διαιτῆσαι· καὶ, διότι μὲν Μήονας ἀντὶ Λυδῶν Ὅμηρος εἶπε, διδάξαι· ὅτι δ' οὔτε Λυδοὺς, οὔτε Μήονας εἴρηκεν Ἔφορος, μὴ ἐπισημήνασθαι.

§. 28.

Φήσας δὲ ἀγνώτων τινῶν μεμνῆσθαι τὸν ποιητὴν, Καύκωνας μὲν ὀρθῶς λέγει, καὶ Σολύμους, καὶ [1] Κητείους, καὶ Λέλεγας, καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης

1) Parif. Medic. 4. Κητίους, ut edd. ante Xylandrum; Mofcov. Κυτίους; Xylander Κυτείους; Cafaubonus et reliqui Κητείους ad Homerum Odyff. 11, 520. Cf. fupra. Ἀλιζῶνας priori

Lycaoniam non diceret: nullam quippe talem de his habemus hiftoriam. Et ridiculum eft curare atque excufare, quod Homerus Cappadoces et Lycaones praeterivit: cur autem Ephorus idem fecerit, ipfum quoque praetermittere, praefertim cum hujus verba examinandi ac diiudicandi gratia adduxiffet. Item cur pro Lydis Homerus dixerit Meonas, docere: cur neque Lydos neque Meonas Ephorus nominaverit, non annotare.

§. 28.

Fatus deinde, Homerum ignotos quosdam nominaffe, recte profert Cauconas, Solymos, Ceteios, Leleges, ac Cilices e

βης πεδίου· τοὺς δ' Ἀλιζῶνας αὐτὸς πλάττει, μᾶλλον δ' οἱ πρῶτοι τοὺς Ἀλιζῶνας ἀγνοήσαντες, τίνες εἰσὶ, καὶ μεταγράφοντες πλεοναχῶς, καὶ πλάττοντες τὴν τοῦ ἀργύρου γενέθλην, καὶ ἄλλα πολλὰ μεγάλα, ἐκλελυμένα ἅπαντα. Πρὸς ταύτην δὲ τὴν φιλοτιμίαν ²) κἀκείνας συνήγαγον τὰς ἱστορίας, ἃς ὁ Σκήψιος τίθησι παρὰ Καλλισθένους λαβὼν καὶ ἄλλων τινῶν, οὐ καθαρευόντων τῆς περὶ τῶν Ἀλιζώνων ψευδοδοξίας· ὡς ὁ μὲν Ταντάλου πλοῦτος καὶ τῶν Πελοπιδῶν, ἀπὸ τῶν περὶ Φρυγίαν καὶ Σίπυλον μετάλ- Digreſſ.

priori loco non ſine juſta cauſa, hic maxime Ἀλυζῶνας ſcribendos monet Heyne ad Homer. T. 4. p. 429. ut lib. 12. p. m. 106. Tum Pariſ. Medic. 4. γενέθλην. Vulgo γενέθλαν. Hinc Pariſ. Medic. 4. praeſcribunt ἐκλελειμμένα. Denique pro ἅπαντα Moſcov. Venet. 1. Pariſ. ut edd. ante Xylandrum, dant ἀπαντᾷ.

2) Sic Medic. 4. Moſcov. Vulgo κἀκεῖνα. Quod ſi locum habeat, verba τὰς ἱστορίας ex adpoſitione intelligi debent. Articulus tamen etiam ſic paſſim additur, ut in Plutarcho de Socratis genio p. 276. in. ed. Reiſk. Vol. 8. Tum Pariſ. Ἀλυζώνων; Medic. 4. μετάλων; edd. ante Xylandrum Πάγκαιον, Moſcov. Παγγαῖον, uti vox ſignatur in Aeſchyli Perſis v. 494. Dione 47, 40. aliis et ipſo Strabone lib. 7. p. m. 430. et hic in epitome. Vulgo Πάγγαιον.

e Thebes campo: ipſe autem Halizonas fingit, aut potius ii, qui primi, Halizonas ignorantes, varie mutaverunt ſcripturam, et commenti ſunt argenti proventum, multaque alia magna et futilia. Atque ad hoc ſtudium contulerunt etiam narrationes, quas a Calliſthene ſumtas et quibusdam aliis Scepſius poſuit, non immunibus falſarum de Halizonibus opinionum: ſcilicet Tantali et Pelopidarum divitias e Phrygiae metallis et Sipylo fuiſſe hauſtas: Cadmi

Digreff. τάλλων ἐγένετο· ὁ δὲ Κάδμου, περὶ Θράκην καὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος· ὁ δὲ Πριάμου, ἐκ τῶν [3] ἐν Ἀςύροις περὶ Ἄβυδον χρυσείων, ὧν καὶ νῦν ἔτι μικρὰ λείπεται· πολλὴ δ' ἡ ἐκβολὴ καὶ τὰ ὀρύγματα σημεῖα τῆς πάλαι μεταλλείας· ὁ δὲ Μίδου ἐκ τῶν περὶ τὸ Βέρμιον ὄρος· ὁ δὲ Γύγου, καὶ [4] Ἀλυάττου, καὶ Κροίσου, ἀπὸ τῶν ἐν Λυδίᾳ τῆς μεταξὺ Ἀταρνέως τε καὶ Περγάμου πολίχνης ἐρήμης, ἐκμεταλλευόμενα ἐχούσης τὰ χωρία.

§. 29.

3) Ἐν deeſt in Moſcov. Pariſ. et edd. ante Xylandrum. Tum Moſcov. Συρίας; Ven. 2. Pariſ. Ἀσσυρίοις, ut eaedem editiones et epitome in ed. Baſil. In Medic. 4. Venet. 1. verbum hoc plane deeſt. Bene autem Xylander repoſuit, adſentientibus reliquis, ἐν Ἀςύροις, quod nexus probat et ipſe Strabo lib. 13. p. m. 301. ubi etiam, ut hic Moſcov. χρυσείων, in codicibus ſcribitur χρυσία. Porro in Moſcov. Medic. 4. et edd. ante Xylandrum praefertur πολλὰ, ſic ut referatur ad σημεῖα. Male poſt ante Xylandrum ὁρίσματα.

4) Medic. 4. Ἀλυάτου et Κροίσσου. Quae ſequuntur, in editionibus perturbata ſunt. Ita enim τῶν μ. — πολίχνη ἐρήμη — ἔχουσα τὰ χωρία. Codices ita variant: Moſcov. τῆς μ. et ἐκμεταλευόμενα; Pariſ. Venet. 2. τῆς μ. Medic. 4. τῇ et ἐχούσῃ. Quae repoſui, ſumta ex epitome, probaverat antea in notis Caſaubonus. Tantum illa ἐκμεμεταλλευμένα.

mi e Thracia et Pangaeo monte; Priami ex auri fodinis, quae apud Abydum ſunt in Aſtyris: (quorum exiguae ſuperſunt reliquiae: ſed multum terrae egeſtum ac foſſae ſigna ſunt luculenta ſecturarum antiquarum) Midae e metallis Bermii montis: Gygis, Alyattis et Croeſi e Lydiae metallis apud oppidulum quoddam inter Atarneum et Pergamum, ubi metalla effoderentur.

§. 29.

§. 29. Digreff.

[1]Ἔτι καὶ ταῦτα μέμψαιτο ἄν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου, ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς Ὁμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰωθὼς ταῦτ᾽ ἐλέγχειν ἐπὶ πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγώρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τἀναντία εἰς ἓν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύτως λεγόμενα. Ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησὶν ἐλθεῖν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ Πόντου· ἀγαγεῖν δ᾽ αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ Ἀσκανίας. Ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὅμηρος, ἧς ὁ Ξάνθος·

Φόρκυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς,
Τῆλ᾽ ἐξ Ἀσκανίης.

Ἀλλ᾽

1) Parif. Medic. 4. εἴτι; edd. ante Cafaubonum εἴτοι. Ante μετανάστασις Parif. Medic. 4. Mofcov. inferunt μὲν, uti poft ante Πρίαμος articulum ὁ. Tum pro ἐλέγμην dedi et hic ἐλέχθην. Cf. ad lib. 12. p. 108. Pro αὐτὸς πρότερον Mofcov. πρότερον αὐτὸς, qui et ante Μυσῶν omittit τῶν.

§. 29.

Id quoque vitio vertere Apollodoro poffis, quod, cum foleant recentiores innovare quaedam praeter Homerica effata, folitus plerumque eos arguere, hic non modo neglexit, fed contra etiam diverfe dicta in unum contraxit. Nam Xanthus Lydus poft bellum Troianum ait veniffe Phrygas ex Europa et finiftra Ponti parte, adductos a Scamandrio e Berecyntis et Afcania. His addit Apollodorus, Afcaniae ejusdem mentionem effe apud Homerum:

Phorcys ducebat Phrygas arduus Afcaniusque,
Longe ex Afcania.

Atqui

Digreff. p. 681. Ἀλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν Τρωϊκῶν γεγονυῖα· ἐν δὲ τοῖς Τρωϊκοῖς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ἐπικουρικὸν ἧκεν ἐκ τῆς περαίας ἐκ τῶν Βερεκύντων καὶ τῆς Ἀσκανίας. Τίνες οὖν Φρύγες ἦσαν;

Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο,

ὅτε ὁ Πρίαμος,

— ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην,

φησί; Πῶς δὲ ἐκ μὲν Βερεκύντων μετεπέμπετο Φρύγας ὁ Πρίαμος, πρὸς οὓς οὐδὲν ἦν αὐτῷ συμβόλαιον; τοὺς δ' ὁμόρους, καὶ οἷς αὐτὸς πρότερον ἐπεκούρησε, παρέλιπεν; Οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ' ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κώμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάνιον ποταμὸν ῥεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων·

— [2]Μυ-

Atqui fi res ita habet, migrationem oportet poft bellum Troianum eveniffe: in eo autem auxilia, quae poëta dicit, venerunt ex oppofita continente e Berecyntis et Afcania. Qui ergo fuerunt Phryges ifti,

— *ad Sangarii ripam qui*
caftra locarunt,

quibus Priamus tum ait fe fuppetias tuliffe? et quomodo Priamus e Berecyntis Phrygas accivit, cum quibus nihil ei erat neceffitatis, ac praeteriit finitimos, quibus ipfe ante auxilio venerat? Haec ille de Phrygibus locutus, infert de Myfis non convenientia cum illis. Ait enim etiam Myfiae pagum nominari Afcaniam apud ejusdem nominis lacum, unde etiam Afcanius fluat amnis, cujus etiam Euphorio meminit:

— *Afca-*

— [2] Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίοιο. Digreff.

καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόῳ,
Λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χείλεσι· ἔνθα Δολίων
Υἱὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

Καλοῦσι δέ, φησί, Δολιονίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν. Εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ ἐκμαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν δεικνυμένων νῦν, καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν, τί ἐκώλυε τὸν Ὅμηρον ταύτης μεμνῆσθαι τῆς Ἀσκανίας, ἀλλὰ μὴ τῆς ὑπὸ Ξάνθου λεγομένης; Εἴρηται δὲ καὶ πρότερον περὶ τούτων ἐν τῷ περὶ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν λόγῳ· ὥστε ἐχέτω πέρας.

ΚΕΦ. Ε.

2) Ante Xyl. Μυσοῖς, ipfe Μυσοὶ, inde a Cafaubono recte Μυσοῖο. In Alexandri verfibus Parif. Mofcov. εἰ pro οἱ. Pofterior in fequentibus etiam χείλεσιν, Σειληνοῦ et Μέλης. Cf. lib. 12. p. m. 173. ubi iidem verfus adfuerunt. Tum Parif. Μιλήτου πόλιν.

— *Afcanii prope Myfi laeta fluenta.*

et Alexander Aetolus:

Afcanias ad aquas qui pofuere domos,
Afcaniae fub labra paludis, pone Dolion
Sileno natus et Melia incoluit.

Vocant autem, inquit, Dolionidem et Myfiam, qua apud Cyzicum Miletopolin itur. Haec fi vera funt, et teftimonio eorum, quae hodie funt, comprobantur, et poëtarum, quid obftabat, quin Homerus hujus Afcaniae mentionem faceret, non ejus, quam Xanthus refert. Sed hic finem facio, cum fupra de hac re dixerim in Myforum et Phrygum enarratione.

CAP. V.

Cyprus.

ΚΕΦ. Ε.

§. 1.

Λοιπὸν δὲ, τὴν πρὸς νότου παρακειμένην τῇ χεῤῥονήσῳ ταύτῃ περιοδεῦσαι νῆσον τὴν Κύπρον. Εἴρηται δ', ὅτι ἡ περιεχομένη θάλαττα, ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου, καὶ Φοινίκης, καὶ Συρίας, καὶ τῆς λοιπῆς παραλίας μέχρι [1] τῆς Ῥοδίων, σύνθετός πώς ἐστιν ἔκ τε τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους, καὶ τοῦ Παμφυλίου, καὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον. Ἐν δὲ ταύτῃ ἐστὶν ἡ Κύπρος νῆσος, τὰ μὲν προσάρκτια μέρη συνάπτοντα ἔχουσα τῇ Τραχείᾳ Κιλικίᾳ, καθ' ἃ δὴ καὶ προσεχεστάτη τῇ ἠπείρῳ ἐστί· τὰ δὲ ἑῷα τῷ Ἰσσικῷ κόλπῳ, τὰ

1) Sic codices mei omnes, uti lib. 2. p. m. 281. et supra hoc libro p. m. 589. Sic paullo post. Vulgo τῶν Ῥοδίων. Post in Medic. 3. 4. Parif. Moscov. deest νῆσος, quod editiones addunt. Προσεχεστάτη codicibus addicentibus omnibus reposuit Casaubonus, cum ante ipsum legeretur πρὸς ἐσχάτῃ, uti paullo inferius. Antea καθ' ἃ Medic. 3. 4. quod reddidit vetus interpres. Vulgo καθά. Post Medic. 3. 4. τὰ δ' ἑῷα.

CAP. V.

§. 1.

Restat, ut huic peninsulae versus meridiem adjacentem insulam Cyprum describamus. Dictum fuit, mare, quod continetur Aegypto, Phoenice, Syria et ora, quae usque ad Rhodum porrigitur, quodammodo componi ex Aegyptio, Pamphylioque mari, et eo, quod sinum facit Issicum. In eo est insula Cyprus, cujus septentrionales partes ad asperam accedunt Ciliciam, quibus etiam continenti est proxima: orientales Issico

τὰ δ' ἑσπέρια τῷ Παμφυλίῳ κλυζόμενα πελάγει, Cyprus.
τὰ δὲ νότια τῷ Αἰγυπτίῳ. Τοῦτο μὲν [2] οὖν σύῤῥουν
ἐςὶν ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῷ Λιβυκῷ καὶ τῷ Καρπαθίῳ
πελάγει· ἀπὸ δὲ τῶν νοτίων καὶ τῶν ἑῴων μερῶν ἥ
τε Αἴγυπτός ἐςι, καὶ ἡ ἐφεξῆς παραλία μέχρι Σε-
λευκείας τε καὶ Ἰσσοῦ· πρὸς ἄρκτον δ' ἥ τε Κύπρος
καὶ τὸ Παμφύλιον πέλαγος. Τοῦτο δὲ ἀπὸ μὲν
τῶν ἄρκτων περιέχεται τοῖς τε ἄκροις τῆς Τραχείας
Κιλικίας, καὶ τῆς Παμφυλίας, καὶ Λυκίας μέχρι
τῆς Ῥοδίας· ἀπὸ δὲ τῆς δύσεως, τῇ Ῥοδίων νήσῳ·
ἀπὸ δὲ τῆς ἀνατολῆς, τῇ Κύπρῳ τῇ κατὰ Πάφον
καὶ τὸν Ἀκάμαντα· ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας σύῤ- p. 682.
ῥουν ἐςὶ τῷ Αἰγυπτίῳ πελάγει.

§. 2.

2) Codices mei interponunt οὖν. Ante vocem Καρπαθίῳ Moſcov. Medic. 3. 4. Pariſ. praeponunt τῷ.

Iſſico ſinu, occidua Pamphylio, meridionalia Aegyptio mari alluuntur. Id ab occaſu cum Africo et Carpathio mari confluit: ab auſtro et oriente Aegyptum habet, oramque deinceps Seleuciamque et Iſſum: verſus ſeptentrionem Cyprus eſt et mare Pamphylium. Haec a ſeptentrione continetur extremitatibus aſperae Ciliciae, et Pamphyliae, ac Lyciae, usque ad Rhodiam: ab occaſu Rhodo inſula: ab ortu Cypro, qua Paphus eſt et Acamas: verſus meridiem confluit cum Aegyptio mari.

Cyprus.

§. 2.

Ἔστι [1] δὲ ὁ μὲν κύκλος τῆς Κύπρου σταδίων τρισχιλίων καὶ τετρακοσίων εἴκοσι κατακολπίζοντι· μῆκος δὲ ἀπὸ τῶν Κλειδῶν ἐπὶ τὸν Ἀκάμαντα πεζῇ σταδίων χιλίων τετρακοσίων ὁδεύοντι ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν. Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν Κλεῖδες νησία δύο προκείμενα τῇ Κύπρῳ κατὰ τὰ ἑωθινὰ μέρη τῆς νήσου, τὰ διέχοντα τοῦ Πυράμου σταδίους ἑπτακοσίους· ὁ δ' Ἀκάμας ἐστὶν ἄκρα δύο μαστοὺς ἔχουσα καὶ ὕλην πολλὴν, κείμενος μὲν ἐπὶ τῶν ἑσπερίων τῆς νήσου μερῶν, ἀνατείνων δὲ πρὸς [2] ἄρκτους, ἐγγυτάτω μὲν πρὸς

1) Medic. 3. 4. Ἔστι δ', ut alibi in fimili nexu. Tum pro Κύπρου Medic. 3. dat νήσου. Τῶν ante Κλειδῶν deeft in Medic. 3. 4. Poft iidem ἀπ' ἀνατολῆς et εἰσὶ δ'. Pro προκείμενα, quod tuentur omnes codices, Cafaubonus malit προσκείμενα, quae voces et facile et faepe commifcentur.

2) Cafaubonn. Ven. 1. 2. ἄρκτον. Cf. ad lib. 12. p. m. 74. Pro Σελινοῦντα in Parif. Σελινοῦντα, in edd. ante Xylandrum Ἑλινοῦντα, cujus caufa eft manifefta. Pro Χελιδονέας, quod eft in libris omnibus, dedi et hic Χελιδονίας. Deinceps χιλίων ante ἐννακοσίων deeft in Medic. 3. Pro προσεσχάτου, quod occupabat olim editiones, recte Cafaubonus, confentientibus codicibus, ut fupra §. 1. repofuit προσεχεστάτου.

§. 2.

Circulus Cypri, fi finus intrentur, ftadiorum eft CIƆ CIƆ CCCCXX. longitudo terreftri itinere a Cleidibus ad Acamantem, ab ortu verfus occafum CIƆ CCCC. Sunt autem Cleides, *quafi claves*, duae minutae infulae ante Cyprum fitae ad ortivas ejus partes, a Pyramo diffitae ad ftadia IƆCC. Acamas promontorium eft, duas quafi papillas habens et plurimam fylvam: fitus eft in occiduis infulae partibus, fed verfus feptentrionem

πρὸς Σελινοῦντα τῆς Τραχείας Κιλικίας ἐν διάρματι σαδίων χιλίων· πρὸς Σίδην δὲ τῆς Παμφυλίας χιλίων καὶ ἑξακοσίων· πρὸς δὲ Χελιδονίας χιλίων ἐνναχοσίων. Ἔςι δὲ ἑτερόμηκες τὸ ὅλον τῆς νήσου σχῆμα, καί που καὶ ἰσθμοὺς ποιεῖ κατὰ τὰς τὸ πλάτος διοριζούσας πλευράς· ἔχει δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκαςα, ὡς ἐν βραχέσιν εἰπεῖν, οὕτως, ἀρξαμένοις ἀπὸ τοῦ προσεχεςάτου σημείου τῇ ἠπείρῳ. Cyprus.

§. 3.

Ἔφαμεν δέ που κατὰ τὸ Ἀνεμούριον, ἄκραν τῆς Τραχείας Κιλικίας, ἀντικεῖσθαι τὸ τῶν Κυπρίων ἀκρωτήριον, τὴν Κρομμύου ἄκραν, ἐν τριακοσίοις καὶ πεντήκοντα ςαδίοις· ἐντεῦθεν δ' ἤδη [1] δεξιὰν τὴν νῆ-

 σον

1) Casaubonn. Venet. 1. δεξιᾷ, pro quo Casaubonus mallit ἐν δεξιᾷ. Sed δεξιὰν, quod habent reliqui, commode dicitur, nec impedit sequens ἐν ἀριστερᾷ. Ἄρκτον in νότον mutat Xylander et in versione expressit. Certe si situm compares, verius id est.

nem se porrigit, proxime qua Selinus est asperae Ciliciae, freto diremptus CIↃ stadiorum: a Sida Pamphyliae CIↃ IↃC. a Chelidoniis CIↃ IↃCCCC. Figura totius insulae est altera parte longior, et interdum isthmos facit in lateribus latitudinem definientibus. Singula breviter enarrabimus, orsi ab eo puncto, quod continenti est proximum.

§. 3.

Supra diximus e regione Anemurii, quod est asperae Ciliciae promontorium, situm esse Cypri promontorium, quod Crommyi, *id est cepae*, dicitur: intervallum est CCCL stadio-

Cyprus. στον ἔχουσιν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν ἤπειρον, πρὸς ἄρκτον ὁ πλοῦς ἐστὶ καὶ πρὸς ἕω καὶ πρὸς τὰς Κλεῖδας εὐθύπλοια σταδίων ἑπτακοσίων. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ [2] Λάπαθός τε ἐστὶ πόλις, ὕφορμον ἔχουσα καὶ νεώρια, Λακώνων κτίσμα καὶ Πραξάνδρου· καθ' ἣν ἦν Νάγιδος· εἶτ' Ἀφροδίσιον, καθ' ὃ στενὴ ἡ νῆσος· εἰς γὰρ Σαλαμῖνα ὑπέρβασις σταδίων ἑβδομήκοντα· εἶθ' [3] Ἀχαιῶν ἀκτὴ, ὅπου Τεῦκρος προσωρμίσθη πρῶτον, κτίσας

2) In hac ſcriptura conſentiunt omnes libri. Plerique per η efferunt, unde Plinius 5, 35. ſ. 31. *Lapethos* effert, aliqui per ι, quod ex nota literarum confuſione ortum eſſe poteſt. Cf. Weſſeling. ad Diodor. 19, 59. et in primis Meurſius in Cypro p. 39 ſq. Quod proximum vocabulum νεώρια Caſaubonus ex Ptolemaeo 5, 14. et Diodori c. l. mutat in Κερωνία, incertam eum lectionem ſequi, docuit Weſſeling. ad Diodor. c. l. Accedit, quod, ibi diſerte νεώρια fuiſſe, refert Stephanus. Pro κτίσμα invitis MSStis omnibus ante Caſaubonum legebatur κτίσματα, forte quia editores νεώρια nomen proprium putarent; quare etiam maiuſcula litera produxerunt. Denique ex emendatione Caſauboni, adſpirantibus codicibus, Νάγιδος, cum antea exſtaret Ἄγιδος, abſorpto ν, ut ſupra p. m. 681. Idem etiam praeterea tollit ἦν.

3) Moſcov. Χάρων. Malc. Ἀχαιῶν ἀκτὴ etiam a Ptolemaeo

ſtadiorum. Inde ſi navigeſ ita, vt ad dextram tibi ſit inſula, continens ad laevam, verſus orientem et meridiem curſus ad Cleides rectus erit ſtadiorum ɔɔcc. In medio urbs eſt Lapathus cum navalibus et ſtatione, condita a Laconibus et Praxandro: pone fuit Nagidus: deinde Aphrodiſium, juxta quod arcta eſt inſula, tranſitu ad Salaminam ſtadiorum LXX. Deinde Achaeorum acta, ubi Teucer primum appulit,

κτίσας Σαλαμῖνα, τὴν ἐν Κύπρῳ, ἐκβληθεὶς, ὥς φασιν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος· εἶτα Καρπασία πόλις, λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ τὴν ἄκραν τὴν Σαρπηδόνα· ἐκ δὲ τῆς Καρπασίας ὑπέρβασίς ἐστιν ἰσθμοῦ τριάκοντα σταδίων πρὸς τὰς νήσους τὰς Καρπασίας, καὶ τὸ νότιον πέλαγος· εἶτ᾽ ἄκρα καὶ ὄρος· ἡ δ᾽ ἀκρώρεια καλεῖται Ὄλυμπος, ἔχουσα Ἀφροδίτης Ἀκραίας ναὸν, ἄδυτον γυναιξὶ καὶ ἀόρατον. Πρόκεινται δὲ πλησίον αἱ Κλεῖδες καὶ ἄλλαι δὲ πλείους· εἶθ᾽ αἱ Καρπασίαι νῆσοι· καὶ μετὰ ταύτας ἡ Σαλαμὶς, ὅθεν ἦν Ἄριστος ὁ συγγραφεύς· εἶτ᾽ Ἀρσινόη πόλις καὶ λιμήν· εἶτ᾽ ἄλλος λιμὴν [4] Λεύκολλα· εἶτ᾽ ἄκρα Πηδάλιον, εἰς ἣν ὑπέρ- Cyprus.

 κειται

maeo c. l. commemoratur. Tum idem cum Medic. 3. 4. inverso vulgari ordine κτίσας Σαλαμῖνα. Porro Mofcov. Καρπαθίας, uti Carpafiam urbem Κάρπαθον dictam esse a Xenagora adfirmat Stephanus f. v. Καρπασία. At Κάρπασαι νῆσοι, etsi litera vocali truncatae, commemorantur etiam a Ptolemaeo 5, 14. circa Cyprum.

4) Medic. 3. 4. Mofcov. et edd. ante Cafaubonum Λεύκολα.

lit, cum a patre (ut fertur) Telamone domo ejectus Salaminam in Cypro conderet, Sequitur Carpafia urbs cum portu, oppofita Sarpedoni promontorio. E Carpafia ifthmi tranfitus eft ftadiorum xxx ad infulas Carpafias et auftrinum mare. Hinc eft mons et promontorium: promontorio nomen eft Olympus, inque eo fanum Veneris Acraeae, quod adiri, aut confpici a foemina nefas eft. Ante id fitae funt Cleides, aliaeque plures, et Carpafiae infulae, ac poft has Salamis, patria Arifti, hiftoriae fcriptoris. Deinde Arfinoë urbs et portus: mox alius Leucola.

Cyprus. κεῖται λόφος τραχὺς, ὑψηλὸς, τραπεζοειδὴς, ἱερὸς Ἀφροδίτης, εἰς ὃν ἀπὸ Κλειδῶν στάδιοι ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα· εἶτα κολπώδης καὶ τραχὺς παράπλους ὁ πλείων εἰς Κίτιον· ἔχει δὲ λιμένα κλειστόν· ἐντεῦ-
p. 683. θέν ἐστι Ζήνων τε ὁ τῆς στωϊκῆς αἱρέσεως ἀρχηγέτης, καὶ Ἀπολλώνιος ἰατρός· ἐντεῦθεν εἰς Βηρυτὸν στάδιοι χίλιοι πεντακόσιοι. Εἶτ' Ἀμαθοῦς πόλις· καὶ μεταξὺ πολίχνη, Παλαιὰ καλουμένη, καὶ ὄρος μαστοειδὲς

κολα. Sed *Leucolla* vocat etiam Plinius 5, 35. f. 31. In nomine Πηδάλιον consentiunt libri omnes. At cum obscurum id sit, *Idalium* notius et a multis celebratum Veneris cultu, hoc substituit Meursius de Cypro 1, 12. 28. refragante Oberlino ad Vibium Sequ. p. 269. in primis cum Πηδάλιον in promontoriis commemoret Ptolemaeus c. l. in codice Palatino, uti etiam legitur in ed. Argent. 1520. Praeterea Idalium promontorium nemo novit. Mirum tamen accidit, qui Strabo silentio praeterire potuerit. Pro πλείων Medic. 3. πλείως. Deinceps Medic. 3. Κύτοον; Medic. 4. et edd. ante Xylandrum Κύτιον; Paris. et Moscov. Κήτιον; edd. inde a Casaubono Κίτιον, quod probant auctores alii, etsi multiplici quidam varietate, de qua cf. Staveren ad Nepotis Cimon. c. 3. f. Wasse et Dukerus ad Thucyd. 1, 112. in primis Meursius de Cypro 1, 10. p. 30 sq. Vulgatam scripturam tuetur maxime literarum series in Suida.

la. Hinc promontorium Pedalium, cui imminet collis asper, sublimis, mensae forma, Veneri sacer: ad eum a Cleidibus stadia sunt IↃCXXXC. Inde navigatio sinuosa fere et aspera est Citium usque: urbs ea portum habet, qui claudi potest. Haec patria fuit Zenonis, Stoicorum principis, et Apollonii medici: inde Berytum sunt stadia CIↃIC. Citium sequitur Amathus urbs: et in medio oppidum, quod Palaea dicitur, *id est vetus*, et mons mammillae similis

ϛοειδὲς [4]Ὄλυμπος· εἶτα [5]Κουριὰς χεῤῥονησιώδης, εἰς ἣν ἀπὸ Θρόνων ϛάδιοι ἑπτακόσιοι. Εἶτα πόλις Κούριον, ὅρμον ἔχουσα, Ἀργείων κτίσμα. Ἤδη οὖν πάρεϛι σκοπεῖν τὴν ῥαθυμίαν τοῦ ποιήσαντος τὸ ἐλεγεῖον τοῦτο, οὗ ἡ ἀρχή·

[6]Ἱραὶ τῷ Φοίβῳ, πολλὸν διὰ κῦμα θέουσαι,
Ἤλθομεν αἱ ταχιναὶ τόξα φυγεῖν ἔλαφοι·

[7]εἴθ' Ἡδύλος ἐϛὶν, εἴθ' ὁϛισοῦν· φησὶ μὲν ὁρμηθῆναι τὰς ἐλάφους Κωρυκίης ἀπὸ δειράδος· ἐκ δὲ Κιλίσ-

Cyprus.

5) Κυριὰς ed. Parif. quod vitium hinc in Amftelod. tranfiit. Pro χεῤῥονησιώδης Parif. Medic. 3. 4. dant χεῤῥινησώδης. Vulgata ad formam fimplicium compofita eft. Supra tamen lib. 9. p. m. 346. absque ι occurrebat χεῤῥονησοειδής. Poft in Medic. 3. verba ἤδη οὖν — δίαρμα οὐδὲν omiffa funt.

6) Sic Venet. 1. Mofcov. pro Ἱεραὶ, quod habent alii cum editis. Cafaubonus emendat aut Ἱραὶ, aut transpofitis verbis Τῷ Φοίβῳ ἱεραί. Prius praetulit etiam Schneiderus in analectis crit. fafcic. 1. p. 10. et in fequ. legit φυγοῦσ' ἔλαφοι. Pro πολλὸν Ven. 2. πολλῶν, et pro ταχιναὶ minus recte Medic. 4. et edd. ante Xyl. ταχειναί.

7) Vulgo omnes libri Εἴθ' ὁ Δῆλος cum vetere interprete. Bene vidit Xylander, nomen poetae defiderari, quare in

fimilis Olympus. Tum Curias promontorium peninfulae in modum: eo a Thronis ftadia ɪↄcc. Poft urbs Curium, ftationem habens, opus Argivorum. Iam ofcitantiam fubit confiderare ejus, qui elegiam fcripfit:

Nos facrae Phoebo cervae, dum tela per undas
Effugimus, curfu venimus huc celeri:

five is Hedylus eft, five quicumque alius. Sane dicit, Corycio cervas decurriffe jugo, a Cilicumque

Cyprus. Κιλίσσης ἠϊόνος εἰς ἀκτὰς διανήξασθαι Κουριάδας, καὶ ἐπιφθέγγεται, διότι

Μυρίον ἀνδράσι θαῦμα νοεῖν πάρα, πῶς ἀνόδευτον
Χεῦμα δι' [8] εἰαρινῶν ἐδράμομεν Ζεφύρων.

Ἀπὸ γὰρ Κωρύκου περίπλους μέν ἐστιν εἰς Κουριάδα ἀκτήν· οὔτε ζεφύρῳ δὲ, οὔτε ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν νῆσον,

in verſione poſuit *Hedelus.* Verum adtigit Caſaubonus, dum ſcribendum monet Ἡδύλος, cujus ſaepe apud Athenaeum injicitur mentio. Atque ita reddidit Schneiderus c. l. ubi etiam de Hedylo expoſuit. Tum Venet. 1. Moſcov. Pariſ. Medic. 4. φασὶ μὲν γὰρ, quam poſtremam vocem tamen non agnoſcit Moſcov. At φησὶ, quod repoſuerunt editiones, bene habet, quod et probat ſequens ἐπιφθέγγεται. Confuſio paſſim notata eſt. Poſt pro ἐκ δὴ, uti exſtat in editionibus, aptius δὲ ad praecedens μὲν Moſcov. Pariſ. Medic. 4. Pro διότι, ut ſaepe, Medic. 4. ὅτι.

8) Moſcov. Pariſ. edd. ante Xylandrum ἐρίνων, qui praeivit εἰαρίνων, quia vetus interpres legiſſe videatur ἀερίων; vertit enim *aerios zephyros.* Venet. 1. Medic. 4. ἀερίνων. Ante οὐδὲν in Medic. 4. deeſt δ'. At antea recte monuit Caſaubonus, Strabonem ea antea dixiſſe, quae cogitari nequeant; quare emendat ἐν ἀριστερᾷ δὲ, cum vulgo legatur οὔτ' ἐν ἀριστερᾷ. Cum ipſa res loquatur, et ſimiles aliorum locorum formae adſint, nolui porro Strabonem abſurda proferre.

que litore ad actas enataſſe Curiadas, et addit:

Invia per freta nos vectae (res mira relatu)
Per mare, quod vernis vertitur a Zephyris.

A Coryco quidem eſt ad Curiadem navigatio: ſed nec Favonio ſpirante, nec ut ad dextram tibi ſit inſula: immo ad laevam: trajectus autem nullus. Initium

σον, ἐν ἀριστερᾷ δὲ· δίαρμα δ᾽ οὐδέν. [9] Ἀρχὴ δ᾽ οὖν Cyprus.
τοῦ δυσμικοῦ περίπλου τὸ Κούριον, τοῦ βλέποντος
πρὸς Ῥόδον· καὶ εὐθύς ἐστιν ἄκρα, ἀφ᾽ ἧς ῥίπτουσι
τοὺς ἁψαμένους τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος· εἶτα
Τρῆτα, καὶ Βοόσουρα, καὶ Παλαίπαφος, ὅσον ἐν
δέκα σταδίοις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἱδρυμένη, ὕφορμον
ἔχουσα· καὶ ἱερὸν ἀρχαῖον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης·
εἶτ᾽ ἄκρα Ζεφυρία, πρόσορμον ἔχουσα, [10] καὶ ἄλλη
Ἀρσινόη, ὁμοίως πρόσορμον ἔχουσα· καὶ ἱερὸν καὶ ἄλ-
σος· μικρὸν δ᾽ ἀπὸ τῆς θαλάττης καὶ ἡ Ἱεροκηπίς.
Εἶθ᾽ ἡ Πάφος, κτίσμα Ἀγαπήνορος, καὶ λιμένα
ἔχουσα, καὶ ἱερὰ εὖ κατεσκευασμένα· διέχει δὲ πε-

9) Medic. 3. ἀρχὴ δὲ, et pro περίπλου Moscov. παράπλου. Idem post Τρῆτα pro Τρῆτα. Tum Ven. 1. 2. Moscov. Parif. Παλαίπαφος, ut alia efferuntur, et eadem urbs paullo post, de quo cf. ad Melam Vol. 3. P. 2. p. 632. Editiones παλαιὰ Πάφος.

10) Haec verba ad ἔχουσα desunt in Medic. 3. Sed qui cum aliis agnoscit Parif. repudiat verba ὁμοίως et ante ἄλσος particulam καὶ, ut ante Ἱεροκηπὶς Medic. 4. ἡ. In sequentibus vulgarem verborum seriem Moscov. et Medic. 3. 4. immutant: συνιόντες ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων, item τινὲς ἐκ Πάφου, et σταδίους εἶναι.

tium circuitus occidui Curium est, Rhodum respicientis. Statimque est promontorium, unde projiciunt eos, qui Apollinis aram attigerunt. Sequuntur Treta, Boosura, et antiqua Paphus, ad x stadia supra mare condita, portum habens, et vetus Paphiae Veneris templum. Hinc Zephyria promontorium cum statione, et aliud Arsinoë, itidem stationem habens, et templum, ac lucum: paulo a mari etiam sacer hortus est. Deinde Paphus, ab Agapenore condita,

Cyprus. ζῇ ςαδίους ἑξήκοντα τῆς Παλαιπάφου· καὶ πανηγυρίζουσι διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης κατ' ἔτος ἐπὶ τὴν Παλαίπαφον, ἄνδρες ὁμοῦ γυναιξὶν ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων συνιόντες. Φασὶ δ' εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ Πάφου τινὲς εἶναι ςαδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους. Εἶθ' ὁ Ἀκάμας ἐςὶ μετὰ Πάφον· εἶτα πρὸς ἕω μετὰ τὸν Ἀκάμαντα πλοῦς εἰς Ἀρσινόην πόλιν, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄλσος· εἶτα "Σόλοι πόλις, λιμένα ἔχουσα, καὶ ποταμὸν, καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἴσιδος· κτίσμα δ' ἐςὶ Φαλήρου καὶ Ἀκάμαντος, Ἀθηναίων· οἱ δ' ἐνοικοῦντες Σόλιοι καλοῦνται. Ἐντεῦθεν ἦν Στασάνωρ

11) Omnes libri obtrudunt Σόλους cum editionibus. Quod si valeat, Σολοῦς certe sit scribendum. At auctores alii omnes scribunt Σόλοι, erratque d' Anville in Memoires de litterature — de Paris Tom. 32. p. 538. qui mutatum vult in Σόλας ex Scylace, Plutarcho et Plinio. Verius Cellarius in Geogr. ant. 3, 7, 5. emendat Σόλοι, uti nunc dedi. Post Casauboniani i. e. Ven. 2. pro Κρομμύου, quod constanter tenent reliqui cum editionibus, Κρομμύων, qua quidem forma producunt alii auctores. Priori tamen accedit auctoritas Ciceronis ad diverf. 12, 13. ubi cf. Victorius.

dita, portum habens, et templa probe condita. Distat a vetere Papho terrestri itinere stadiorum LX. et per eam viam solemnes pompae ducuntur ad veterem Paphum, viris simul et mulieribus ex aliis urbibus eo convenientibus. Sunt, qui a Papho ad Alexandream cursum dicant CIↃ CIↃ CIↃ IↃC. Post Paphum est Acamas. Deinde versus orientem post Acamantem navigatio est ad Arsinoam urbem, et Iovis lucum: deinde Soli, urbs cum portu et fluvio ac templo Veneris, itemque Isidis: condiderunt Phalerus et Acamas Athenienses: qui inhabitant, Solii

σάνωρ τῶν Ἀλεξάνδρου ἑταίρων, ἀνὴρ ἡγεμονίας Cyprus.
ἠξιωμένος· ὑπέρκειται δ' ἐν μεσογαίᾳ Λιμενία πόλις·
εἶθ' ἡ Κρομμύου ἄκρα.

§. 4.

Τί δὲ [1] δεῖ τῶν ποιητῶν θαυμάζειν, καὶ μάλιστα τῶν τοιούτων, οἷς ἡ πᾶσα περὶ τὴν φράσιν ἐστὶ σπουδὴ, τὰ τοῦ Δαμάστου συγκρίνοντας, ὅστις τῆς νήσου p. 684.
τὸ μῆκος ἀπὸ τῶν ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν ἀποδίδωσιν, ἀπὸ Ἱεροκηπίας, ὥς φησιν, εἰς Κλεῖδας; Οὐδὲ ὁ Ἐρατοσθένης εὖ· αἰτιώμενος γὰρ τοῦτον, οὐκ ἀπ' ἄρκτων φησὶν εἶναι τὴν Ἱεροκηπίαν, ἀλλ' ἀπὸ νότου· οὐδὲ γὰρ ἀπὸ νότου, ἀλλ' ἀπὸ δύσεως, εἴπερ ἐν

1) Medic. 4. δή. Post Codd. Casauboniani meique omnes συγκρίνοντας pro συγκρίνουσιν, quod ferunt omnes editiones. Prius nexus etiam requirit. Pro ἐπὶ Κλεῖδας iisdem dedi εἰς Κλ.

Solii appellantur. Haec patria fuit Stasanoris, qui unus de amicis Alexandri principatum est consecutus. Supra in mediterraneis est Limenia urbs, et deinde Crommyi promontorium.

§. 4.

Quid vero attinet poëtas admirari, maxime eos, qui omne studium dictioni modo impendunt, si Damastae scripta componamus, qui longitudinem insulae a septentrione versus meridiem metitur ab Hierocepia (*id est sacro horto*) ad Cleidas, quando ne Eratosthenes quidem recte: incusans enim hunc, Hierocepiam non a septentrione esse ait, sed a meridie. Ea vero in austrina non est parte, sed in

Cyprus. ἐν τῇ δυσμικῇ πλευρᾷ κεῖται, ἐν ᾗ καὶ ἡ Πάφος, καὶ ὁ Ἀκάμας. Διάκειται μὲν οὕτως ἡ [2] Κύπρος τῇ θέσει.

§. 5.

Κατ' ἀρετὴν δ' οὐδεμιᾶς τῶν νήσων λείπεται· καὶ γὰρ εὔοινός ἐστι καὶ εὔελαιος· σίτῳ τε αὐτάρκει χρῆται· μέταλλά τε χαλκοῦ ἐστιν ἄφθονα τὰ ἐν [1] Ταμασσῷ, ἐν οἷς τὸ χαλκανθὲς γίνεται, καὶ ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, πρὸς τὰς ἰατρικὰς δυνάμεις χρήσιμος. Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης τὸ παλαιὸν [2] ὑλομανούντων τῶν πεδίων,

2) Vulgo ante Casaubonum legebatur Πάφος, cujus emendationem probant etiam codices.

1) Medic. 3. 4. Venet. 1. et editiones ante Xylandrum Ταναςσῷ, ut vetus interpres *Tenassum*. Alii auctores ita in nominis scriptura maxime variant, ut simplici σ utantur, quibus accedunt numi, Goltziani quidem. Pro χρήσιμος Medic. 3. 4. Moscov. Ven. 1. χρήσιμα, ut editiones ante Casaubonum.

2) Ita leg. statuit Toup. in emendatt. in Suidam T. I. p. 272. ed. Ox. Recte quidem, sed emendat, quod ante ed. Parisiensem ita jam aderat, quippe quae exhibet ὑλομανούντων, unde idem ex more exceperat Amstelod. Paullo inferius pro ἐπιτρέψαι Venet. 1. male ἐπιστρέψαι.

in occidua, ubi etiam Paphus sunt et Acamas. Dictum est de Paphi situ.

§. 5.

Cyprus praestantia nulli cedit insulae. Nam et vini oleique ferax est, et suo utitur contenta frumento: et aeris abundantia sunt metalla apud Tamassum, ubi chalcanthum nascitur et aerugo, usibus medicis res aptae. Eratosthenes ait, cum insulae ejus

πεδίων, ὥστε κατέχεσθαι δρυμοῖς, καὶ μὴ γεωργεῖσθαι, μικρὰ μὲν ἐπωφελεῖν πρὸς τοῦτο τὰ μέταλλα, δενδροτομούντων πρὸς τὴν καῦσιν τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου· προσγενέσθαι δὲ καὶ τὴν ναυπηγίαν τῶν στόλων, ἤδη πλεομένης ἀδεῶς τῆς θαλάττης, καὶ μετὰ δυνάμεων· ὡς δ' οὐκ ἐξενίκων, ἐπιτρέψαι τοῖς βουλομένοις καὶ δυναμένοις ἐκκόπτειν, καὶ ἔχειν ἰδιόκτητον καὶ ἀτελῆ τὴν διακαθαρθεῖσαν γῆν. Cyprus.

§. 6.

ejus campi quondam sylvescerent maiorem in morem, ita ut occupati arboribus coli agri non possent: non ita multum auxilii tulisse eos, qui ad aes argentumque conflandum arbores caedebant: accessisse postea navium fabricationem et classium, cum mare jam tuto navigaretur, idque classibus. Sed Cyprios, cum ne sic quidem evincere possent sylvarum incrementa, liberum fecisse, ut arbores, qui vellent ac possent, exscinderent, et quod agri quisque exstirpatis sylvis perpurgasset, id proprium atque immune possideret.

Cyprus.

§. 6.

Πρότερον μὲν οὖν κατὰ πόλεις ἐτυραννοῦντο οἱ Κύπριοι· ἀφ' οὗ δ' οἱ Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς κύριοι τῆς Αἰγύπτου κατέστησαν, εἰς ἐκείνους καὶ ἡ Κύπρος περιέστη, συμπραττόντων πολλάκις καὶ τῶν Ῥωμαίων. Ἐπεὶ δ' [1] ὁ τελευταῖος ἄρξας Πτολεμαῖος, ἀδελφὸς τοῦ Κλεοπάτρας πατρὸς, τῆς καθ' ἡμᾶς βασιλίσσης, ἔδοξε πλημμελής τε εἶναι, καὶ ἀχάριστος εἰς τοὺς εὐεργέτας, ἐκεῖνος μὲν κατελύθη, Ῥωμαῖοι δὲ κατέσχον τὴν νῆσον, καὶ γέγονε στρατηγικὴ ἐπαρχία καθ' αὑτήν. Μάλιστα δ' αἴτιος τοῦ ὀλέθρου κατέστη τῷ βασιλεῖ Πόπλιος Κλαύδιος Πούλχερ· ἐμπεσὼν γὰρ εἰς τὰ λῃστήρια, τῶν Κιλίκων ἀκμα-

1) Mosсov. ὁ Πτολεμαῖος ἄρξας τελευταίως. Poſt pro ἀρχὴν τῆς Κύπρου, quod legitur in editionibus, codices Caſauboniani et mei habent omnino τὴν Κύπρον, quod iis reddidi. Deinde Caſaubonn. i. e. Ven. 2. δ' ἐλθὼν pro δὲ ἐπελθὼν, quod eſt aptius. Verba ſequentia τῶν Ῥωμαίων deſunt in Venet. 2.

§. 6.

Antiquitus Cypri urbes ſuis ſingulae paruerunt tyrannis. Sed ab eo tempore, quo Ptolemaei reges Aegyptum obtinuerunt, Cyprus quoque in eorum venit poteſtatem, adjuvantibus ſaepe etiam Romanis. Cum autem ultimus Rex Ptolemaeus, patruus Cleopatrae, quae noſtra aetate regnum geſſit, videretur inique agere, neque bonam gratiam referre, eo dejecto, Romani inſulam occupaverunt, ac in praetoriam provinciam redegerunt. Perniciei cauſa potiſſima regi fuit P. Claudius Pulcer: is enim cum incidiſſet in Cilicios pira-

ἀκμαζόντων τότε, λύτρον αἰτούμενος, ἐπέστειλε τῷ βασιλεῖ, δεόμενος πέμψαι, καὶ ῥύσασθαι αὐτόν· ὁ δ' ἔπεμψε μὲν, μικρὸν δὲ τελέως, ὥστε καὶ τοὺς λῃστὰς αἰδεσθῆναι λαβεῖν, ἀλλὰ ἀναπέμψαι πάλιν, τὸν δ' ἄνευ λύτρων ἀπολῦσαι. Σωθεὶς δ' ἐκεῖνος, ἀπεμνημόνευσεν ἀμφοτέροις τὴν χάριν, καὶ γενόμενος δήμαρχος, ἴσχυσε τοσοῦτον, ὥστε ἐπέμφθη Μάρκος Κάτων, ἀφαιρησόμενος τὴν Κύπρον τὸν κατέχοντα. Ἐκεῖνος μὲν οὖν ἔφθη διαχειρισάμενος αὑτὸν, Κάτων δὲ ἐπελθὼν παρέλαβε τὴν Κύπρον, καὶ τὴν βασιλικὴν οὐσίαν διέθετο καὶ τὰ χρήματα εἰς τὸ δημόσιον ταμιεῖον τῶν Ῥωμαίων ἐκόμισεν· ἐξ ἐκείνου δ' ἐγένετο ἐπαρχία ἡ νῆσος, καθάπερ καὶ νῦν ἐστὶ, στρατηγική· ὀλίγον δὲ χρόνον τὸν μεταξὺ, Ἀντώνιος Κλεοπάτρᾳ καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς Ἀρσινόῃ

Cyprus.

p. 685.

piratas, tum maxime viribus vigentes, et redimendi sui pretium poſceretur, ad regem miſit petitum, ut, miſſo redemtionis pretio, ſe liberaret. Miſit ille, ſed ita exiguum, ut praedones id accipere puderet, remiſſoque eo Claudium absque clarigatione dimitterent. Ita ſervatus, utrisque referendae gratiae memor fuit, factusque tribunus plebis obtinuit, ut M. Cato mitteretur, qui regi Cyprum poſſidenti adimeret. Atque is quidem adventum Catonis morte ſibi conſcita praevertit, Cato autem superveniens Cyprum occupavit, regias facultates divendidit, et pecuniam in aerarium populi Romani intulit. Exinde inſula haec fuit, ut etiam hodie eſt, provincia praetoria. Paulo interjecto tempore, Antonius eam Cleopatrae, et ſorori ejus Arſi-

Cyprus. νόῃ παρέδωκε· καταλυθέντος δὲ ἐκείνου, συγκατελύθησαν καὶ αἱ διατάξεις αὐτοῦ πᾶσαι.

Arſinoae tradiderat. Verum Antonio everſo, omnes etiam ejus conſtitutiones ſunt reſciſſae.

Libri sequentes librariae Weidmanniae Lipsiae sumtibus sunt editi coemtive pretiisque quae indicavimus venduntur.

Aeschyli Dramata, quae supersunt, et deperditorum Fragmenta. Graece et Latine. Recensuit et brevi annotatione illustravit Frid. Henr. *Bothe.* 8 maj. 1805. charta impr. 2 thlr. 18 gr.
— — Idem liber, charta script. 4 thlr.
— — Idem liber, charta belg. 6 thlr.
Anacreontica. Graece. Recensuit notisque criticis instruxit Frid. Henr. *Bothe.* 8 min. 1805. charta anglica. 16 gr.
— — Idem liber, charta pergam. (Velin). 1 thlr. 4 gr.
Appiani, Alexandrini, Romanarum historiarum quae supersunt. Novo studio conquisivit, digessit, ad fidem codicum manuscriptorum recensuit, supplevit, emaculavit, varietatem lectionum adiecit, latinam versionem emendavit, adnotationibus variorum suisque illustravit, commodis indicibus instruxit Ioannes *Schweighaeuser.* 3 Voll. 8 maj. 1785. 11 thlr.
Arati, Solensis, Phaenomena et Diosemea. Graece et Latine, ad Codd. Mspt. et optimarum editionum fidem recensita. Accedunt Theonis scholia vulgata et emendatiora e Cod. Mosq., Leontii de sphaera Aratea libellus etc., curavit Ioann. Theoph. *Buhle.* 2 Volumina. Accedunt indices plenissimi cum 2 tab. aeri incisis. 8 maj. 1793 et 1801. 4 thlr. 4 gr.
— — Idem liber, charta script. 5 thlr. 20 gr.
Aristophanis Comoediae, auctoritate libri praeclarissimi saeculi decimi emendatae a Phil. *Invernizio.* Accedunt criticae animadversiones, scholia graeca, indices et virorum doctorum adnotationes. Vol. I et II. 8 maj. 1794. 4 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta belgica. 7 thlr.
Aristophanis Nubes, graece et latine. cum scholiis graecis et animadvers. illustravit T. C. *Harless.* 8 maj. 1788. 1 thlr. 8 gr.
Bos, Lamberti, Ellipses graecae. Cum priorum editorum suisque observationibus edidit Godofr. Henr. *Schaefer.* 8 maj. 1808. charta impr. 3 thlr.
— — Idem liber, chartâ script. 4 thlr. 12 gr.
Dionis, Cassii, Historia romana. Graece cum versione latina Xylandro-Leunclaviana, curante Ioan. A. *Fabricio* et H. S. *Reimaro.* II Volumina in fol. 1752. 25 thlr.
Dionysii, Halicarnassensis, Opera omnia, graece et latine. Cum annotationibus Henr. *Stephani,* Frid. *Sylburgii,* Franc. *Porti,* Isaaci *Casauboni,* Fulvii *Ursini,* Henr. *Valesii,* Io. *Hudsoni* et Io. Iac. *Reiske.* VI Tomi. — Vol. I–IV., Antiquitatum Romanarum libros I–XI. tenentia, quibus accessit Henrici *Dodwelli* Chronologia graeco-romana; Vol. V., ex scriptis rhetoricis et criticis librum de compositione verborum, artem rhetoricam, veterum scriptorum censuram et commentarios de antiquis oratoribus tenens; Vol. VI. et ultimum, ex scriptis rhetoricis et criticis epistolam primam ad *Ammaeum,* epist. ad Cn. *Pompeium,* epist. secund. ad *Ammaeum,* iudicium de *Thucydidis* historiis, et librum de admiranda vi dicendi in *Demosthene* tenens. Quibus accesserunt Indices. 8 maj. Lipsiae, 1774–77. 16 thlr.
Dionysii, Halicarn., de Compositione verborum Liber. Recensuit ac priorum editorum suasque notas adiecit Godofr. Henr. *Schaefer.* Accedunt *eiusdem* Meletemata critica in *Dionysii* Halic. artem rhetoricam. 8 maj. 1808. Charta membran. script. nec non bibula.
Epicteti Manuale et *Cebetis* Tabula. Graece et latine. Graeca ad fidem veterum librorum denuo recensuit et collata omni lectionis varietate vindi-

vindicavit illustravitque, Latinam versionem, Enchiridii praesertim, ad graec. exempli praescriptum diligenter recognovit et emendavit Ioann. *Schweighaeuser.* 8 maj. 1798. 2 thlr. 8 gr.
Epicteti Manuale etc. charta scriptoria. 3 thlr.
— — Idem liber, charta belgica. 4 thlr.
— — Idem liber, charta pergamena (Velin). 5 thlr.
— — Idem liber, *graece* et *latine.* Recensuit curavitque Ioann. *Schweighaeuser.* 12 maj. 1798. 12 gr.
— — Idem liber, charta scriptoria. 16 gr.
— — Idem liber, charta belgica. 1 thlr.
— — Idem liber, *graece.* Ad fidem veterum librorum recensuit Ioann. *Schweighaeuser.* 12. 1798. 6 gr.
— — Idem liber, charta belgica. 10 gr.
Epicteti Dissertationum ab Arriano digestarum libri IV. Eiusdem Enchiridion et ex deperditis sermonibus Fragmenta. Post Io. *Uptoni* plerumque curas denuo ad Codicum Msptorum fidem recensuit, latina versione, adnotationibus, indicibus illustravit Io. *Schweighaeuser.* III Volumina. 8 maj. 1799. 12 thlr.
— — Idem liber, charta belgica. 20 thlr.

Etiam sub titulo:

Epicteteae Philosophiae Monumenta. III Volumina. 8 maj.
Fabulae Aesopicae, graece, recensuit, varias lectiones atque animadversiones addidit I. C. G. *Ernesti.* Accedit Dissertatio de Fabul. Aesop. et Index graeco-latinus. 8. 1781. 12 gr.
Homeri Carmina cum brevi annotatione. Accedunt variae Lectiones et Observationes veterum Grammaticorum cum nostrae aetatis Critica. Curavit C. G. *Heyne.* Tom. I-VIII. quibus continentur *Ilias,* graece et latine, et variae lectiones et observationes in Iliadem, cum ornamentis XXVIII. aeri incisis, et Speciminibus Codd. MSS. V. 8 maj. 1802. charta script. 30 thlr.
— — Idem liber, charta belgica. 50 thlr.
— — Idem liber, sine ornamentis, charta impreff. 20 thlr.
Homeri Ilias, cum brevi annotatione curante C. G. *Heyne.* II tomi. 8 maj. 1804. charta belgica. 10 thlr.
— — Idem liber, charta scriptoria. 6 thlr.
— — Idem liber, charta impress. 4 thlr.
Homeri Hymni et Batrachomyomachia. Graece et Latine. Recensuit, varietate lectionis instruxit et interpretatus est Aug. *Matthiae.* Accedit Auctarium animadversionum. 8 maj. 1805. 1 thlr. 4 gr.
— — Idem liber, charta scriptoria. 1 thlr. 10 gr.
(Videantur *Matthiae* Animadv. in hymnos Homericos.)
Homeri Hymni et Epigrammata. Edidit Godofr. *Hermannus.* 8 maj. 1806. Charta impress. 1 thlr. 4 gr.
— — Idem liber, charta script. gall. 1 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta membran. (velin). 2 thlr. 6 gr.
— — Hymnus in Cererem; ad codic. Moscov. denuo coll. recensuit et animadvers. illustravit Christ. Guil. *Mitscherlich.* 8. 1787. 20 gr.
Hoogeveen, Henrici, Doctrina particularum linguae graecae. In epitomen redegit Chr. Godofr. *Schutz.* Editio fecunda, auctior et emendatior. 8 maj. 1806. charta impr. 2 thlr. 6 gr.
— — Idem liber, charta script. 2 thlr. 18 gr.
Isocratis Panegyricus, recensuit, animadversionibus illustravit D. S. F. N. *Morus.* Editio tertia auctior. 8 maj. 1804. 16 gr.
— — Idem liber, charta belg. opt. 1 thlr.
Leonidae utriusque Carmina. Cum argumentis, varietate lectionis, scholiis et Commentario edidit et indice ornavit A. C. *Meineke.* 8. 1791. 14 gr.

Longi-

Longinus, Dionysius, de sublimitate, ex recens. Zach. *Pearcii*. Animadvers. interpretum excerpsit, suas et novam versionem adiecit D. S. F. N. *Morus*. 8 maj. 1769 et 773. 1 thlr. 8 gr.
Matthiae, Aug., Animadversiones in Hymnos Homericos, cum Prolegomenis de cuiusque consilio, partibus, aetate. 8 maj. 1800. 1 thlr. 18 gr.
— — Idem liber, charta scriptoria. 2 thlr. 12 gr.
Nicolai Damasceni Historiarum Excerpta et Fragmenta, quae supersunt. Graece. Nunc primum separatim edidit, versionem latinam duplicem, alteram Henr. *Valesii*, hinc inde emendatiorem, alteram in locos plerosque Hugonis *Grotii*, notas integras H. *Valesii* aliorumque virorum doctorum undique collectas et suas, nec non testimonia veterum ac recentiorum de Nicolai vita scriptorumque notitia adiecit Ioann. Conr. *Orellius*. Accedit Dissertatio de Nicolao Damasceno gallice scripta auctore *Sevin*. 8 maj. 1804. 1 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta anglica. 2 thlr. 8 gr.
— — Idem liber, charta belgica. 2 thlr. 16 gr.
Plutarchi, Chaeronensis, quae supersunt, omnia, graece et latine. Principibus ex editionibus castigavit, virorumque doctorum suisque annotationibus instruxit Io. Iacob. *Reiske*. XII Volumina. Vol. I-V. Vitas Parallelas tenentia; Vol. VI-X. Opera Moralia et Philosophica tenentia, cum notis Guil. *Xylandri*, Henrici *Stephani* et Philippi Iacobi *Maussaci* texto subiectis, accedunt denique duo Fragmenta; Vol. XI. tres Indices in eiusdem Vitas parallelas, verborum videlicet, rerum atque auctorum tenens; Vol. XII. et ultimum tres Indices in eiusdem Moralia et Philosophica, verborum videlicet, rerum atque auctorum tenens. Addita sunt ornamenta aeri incisa. 8 maj. 1774-82. 40 thlr.
Polybii Historiarum quidquid superest. Recensuit, digessit, emendatiore interpretatione, varietate lectionis, adnotationibus, indicibus illustravit Io. *Schweighaeuser*. Tom. I-VIII. P. 2da. 8 maj. 1789-95. 27 thlr.
— — Idem liber, charta belgica. 45 thlr.
Simplicii Commentarius in Epicteti Enchiridion. Accedit Enchiridii Paraphrasis christiana et Nili Enchiridion. Graece et latine. Omnia ad veterum Codicum fidem recensuit et varietate Lect. brevibusque notis illustravit Io. *Schweighaeuser*. II Tomi. 8 maj. 1800. 6 thlr.
— — Idem liber, charta belgica. 10 thlr.

Etiam sub titulo:

Epicteteae Philosophiae Monumenta. Vol. IV et V.
Sophoclis Oedipus Rex, graece et latine, e recensione *Brunckii*, annotat. perpetua illustravit C. T. *Kuinoel*. 8. 1790. 20 gr.
Sophoclis Dramata, quae supersunt, et deperditorum Fragmenta. Graece et Latine. Denuo recensuit et Rich. Franc. Phil. *Brunckii* annotatione integra, aliorum et sua selecta illustravit Frid. Henr. *Bothe*. II Voll. 8 maj. 1806. charta impress. 6 thlr.
— — Idem liber, charta script. gallica. 8 thlr.
— — Idem liber, charta belg. opt. 12 thlr.
Strabonis Rerum geographicarum Libri XVII. Graeca ad optimos codices manuscriptos recensuit, varietate lectionis, adnotationibus illustravit, Xylandri versionem emendavit Ioann. Phil. *Siebenkees*, inde a septimo libro continuavit Carol. Henr. *Tzschucke*. Vol. I. II. III. IV. 8 maj. 1796 — 1806. 10 thlr.
— — Idem liber, Tom. I. II. III. IV. charta belgica. 15 thlr. 12 gr.
Theocriti Reliquiae, graece et latine, ex recensione et cum animadversionibus Th. Chr. *Harlessii*. Edit. sec. 8 maj. (sub prelo)
Tzetzae, Io., Antehomerica, Homerica et Posthomerica, cum Commentario Friderici *Iacobs*. 8 maj. 1793. 18 gr.
— — Idem liber, charta scriptoria. 20 gr.

Zosim:

Zosimi Historiae, graece et latine; recensuit, notis criticis et commentario historico illustravit Io. Frid. *Reitemeier;* ad calcem subiectae sunt animadv. nonnullae C. G. *Heynii.* 8 maj. 1784. 1 thlr. 20 gr.
— — Idem liber, charta script. 2 thlr. 16 gr.

Ammiani Marcellini quae supersunt. Cum notis integris Frid. *Lindenbrogii,* Henr. et Hadr. *Valesiorum* et Iac. *Gronovii,* quibus Thom. *Reinesii* quasdam et suas adiecit Io. Augustin. *Wagner.* Editionem absolvit Car. Gottl. Aug. *Erfurdt.* III Tomi. 8 maj. 1808. Charta impress. 5 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta script. 7 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta membran. (velin) 12 thlr.
Ammiani Marcellini Opera ex recensione Valesio-Gronoviana per prosopographiam et Glossarium latinitatis ad studiosorum usus accommodata curante Aug. Guil. *Ernesti.* 8 maj. 1772. 2 thlr.
— — Idem liber, charta scriptoria. 2 thlr. 12 gr.
Caesaris, C. Iulii, Commentarii de bello gallico et civili, accedunt libri de bello Alexandrino, Africano et Hispaniensi, post *Cellarium* et S. F. N. *Morum* denuo curavit Ier. Iacob. *Oberlinus.* 8 maj. 1805. charta impress. 2 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta belgica. 6 thlr.
— — Idem liber, charta script. gall. 5 thlr. 6 gr.
Calpurnii, Siculi, T., Eclogae XI. Recognovit, adnotatione et Gloffario instruxit Christ. Dan. *Beck.* 8. 1802. 20 gr.
Ciceronis, M. Tullii, Epistolarum libri XVI. cum notis criticis Traug. Frid. *Benedicti.* II Tomi. 8. 1790. 2 thlr. 12 gr.
Ciceronis, M. Tullii, Philosophica omnia, ex scriptis recens collatis, editisque libris castigatius et explicatius edidit I. A. *Görenz.* 8 maj. Charta impress., scriptor. et membranacea (velin)
(sub prelo)
Cornelii Nepotis vitae excellentium Imperatorum. Cum animadversionibus I. A. *Bosii,* varias lectiones et praefat. addidit Io. Frid. *Fischerus.* Editio nova multo auct. et emend. 8 maj. 1806. charta impr. 2 thlr.
— — Idem liber, charta script. gallica. 2 thlr. 18 gr.
— — Idem liber, charta belg. opt. 5 thlr.
Gellii, Auli, Noctium Atticarum libri XX. sicut supersunt. Editio Gronoviana. Praefatus est et excursus operi adiecit Io. Ludov. *Conradi.* II Tomi. 8 maj. 1762. 4 thlr.
Q. *Horatius* Flaccus ex recensione et cum notis atque emendationibus Richardi *Bentleii.* II Tomi. 8 maj. 1764. 4 thlr.
T. *Livii* Patavini Historiarum libri qui supersunt omnes, ex recensione Arn. *Drakenborchii* cum indice rerum locupletissimo. Accessit praeter varietatem lectionis Gronovianae et Creverianae glossarium Livianum curante Aug. Guil. *Ernesti.* Editio nova emendatior. Tomus I-V. 8. 1801. 1804. 6 thlr. 8 gr.
— — Idem liber, charta belgica. 10 thlr. 20 gr.
— — Idem liber, charta belg. opt. 12 thlr. 4 gr.
— — Tomus Vtus seu *Glossarium Livianum,* sive Index latinitatis exquisitioris. Ex schedis A. G. *Ernesti* emendavit plurimisque accessionibus locupletavit Godofr. Henr. *Schaefer.* 8. 1804. 2 thlr. 8 gr.
— — Idem liber, charta belgica. 3 thlr. 8 gr.
— — Idem liber, charta belgica optima. 3 thlr. 16 gr.
Manutii, Pauli, Commentarius in M. Tullii *Ciceronis* Orationes. Curavit C. G. *Richterus.* 8 maj. 1783. 3 thlr. 8 gr.
Ovidii, P., Nasonis, Opera ex recensione Nic. *Heinsii,* cum eiusd. notis integris, praefatus est Io. Aug. *Ernesti.* Curavit indicemque verborum copiosissimum adiecit Io. Frid. *Fischerus.* 8. 1773. 1 thlr. 8 gr.

Senecae,

Senecae, L. Annaei, Philosophi, Opera omnia, quae supersunt, recognovit et illustravit D. Frid. Ernest. *Ruhkopf.* Vol. I–IV. 8 maj. 1797–1808. Charta impr. 6 thlr.
— — Idem liber, charta script. 8 thlr.
— — Idem liber, charta belgica. 12 thlr.
(Vol. Vum sub prelo)

Silii, Caii, Italici, Punicorum libri XVII, varietate lect. et commentario perpetuo illustravit I. C. T. *Ernesti.* Accedit Index uberrimus. Vol. I. et II. 8 maj. 1791. 92. 2 thlr. 20 gr.
— — Idem liber, charta scriptoria. 4 thlr.

Taciti, C. Corn., Opera. Ex recensione Io. Aug. *Ernesti* denuo curavit Ier. Iac. *Oberlinus.* II Tomi. 8 maj. 1801. 5 thlr.
— — Idem liber, charta scriptoria. 7 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta belgica. 12 thlr.
— — C. Corn., Opera. Ex recensione Io. Aug. *Ernesti* denuo curavit I. I. *Oberlinus, in usum scholarum.* 8. 1801. 1 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta scriptoria. 2 thlr.

Abulfedae Tabulae quaedam geographicae et alia eiusdem argumenti Specimina, e Codd. Biblioth. Leidensis nunc primum arabice edidit Frid. Theo. *Rinck.* 8 maj. 1791. 1 thlr. 4 gr.
— — Idem liber, charta belg. opt. 1 thlr. 16 gr.

Artedi, Petri, Synonymia piscium graeca ac latina, emendata, aucta atque illustrata. Sive hist. piscium naturalis et literaria ab *Aristotelis* usque aevo ad saeculum XIII. deducta duce Synonymia piscium P. *Artedi.* Accedit Disputatio de veterum scriptorum Hippopotamo, cum tabb. III. aeri incisis, auctore Io. Gottl. *Schneidero.* 4 maj. 1789. charta script. 4 thlr.

Bocharti, Sam., Hierozoicon, sive de animalibus sacrae scripturae. Recensuit suis notis adiectis E. F. C. *Rosenmüller.* III. Tomi. 4 maj. 1793 — 96. 19 thlr.
— — Idem liber, charta script. 23 thlr.

Dionysii, Halicarn., Archaeologiae romanae quae ritus romanos explicat synopsis. Adornavit, animadversiones interpretum suasque et indicem in usum tironum locuplet. adiecit Dav. Christ. *Grimm*; accedunt auctaria quaedam. 8 maj. 1786. 1 thlr. 20 gr.

Euthymii Zigabeni Commentarius in IV Evangelia. Graece et Latine. Textum graecum nunquam antea editum ad fidem duorum Codicum membranac. bibliothecarum SS. Synodi Mosquensis auctoris aetate scriptorum, diligenter recensuit et repetita versione latina Ioann. *Hentenii* suisque adiectis animadversionibus edidit Christianus Frid. *Matthaei.* III. Tomi. 8 maj. 1792. 9 thlr.

Gottleberi, Io. Chr., Animadversiones ad Platonis Phaedonem et Alcibiadem secundum. Adiuncti sunt excursus in quaestiones Socraticas de animi immortalitate cum summa Phaedonis. 8 maj. 1771. 18 gr.

Gregorii, Nazianzeni, theologi, Opera. Iac. Billius Prunaeus, S. Michaelis in Eremo Coenobiarcha, cum MSS. Regiis contulit, emendavit, interpretatus est, una cum doctissimis Graecorum *Nicetae Serronii, Pselli, Nonii* et *Eliae* Cretensis commentariis. Aucta est haec editio quam multis eiusdem *Gregorii* Epistolis nunquam antea editis, ex interpretatione Fed. *Morelli.* Graece et Latine. II Voll. Fol. 8 thlr.

Hesychii Glossae sacrae. Graece. Ex universo illius opere in usum interpretat. Vet. et Novi Test. excerpsit, emendavit notisque illustravit I. C. G. *Ernesti.* Access. glossae sacrae in Psalmos ex Cod. MS. Biblioth. Taurinens. coniunctim nondum editae. 8 maj. 1785. 1 thlr. 12 gr.

Ejusdem Lexicon ex codice MS. Bibliothecae d. Marci restitutum et ab omnibus

omnibus Musuri correctionibus repurgatum, sive *Supplementa* ad edit. *Hesychii Albertinam*. Auctore N. *Schow*. 8 maj. 1792. 2 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta script. 5 thlr. 12 gr.
Jones, Guil., Poeseos Asiaticae commentariorum Libri VI. cum Appendice; recudi curavit Ioh. Gottfr. *Eichhorn*. 8 maj. 1777. 2 thlr.
Lactantii, Lucii Coelii sive Caecilii Firmiani, Opera omnia quae supersunt, Io. Georg. *Walchius* recensuit et criticis commentariis cum aliorum, tum suis illustravit. 8. 1 thlr. 4 gr.
Lydi, Ioann. Laur., Opusculum de mensibus ex Codd. MSS. Biblioth. Barberinae et Vaticanae, et Fragmentum de terrae motibus ex cod. Biblioth. Angeliae Romanae. Graece edidit N. *Schow*. 8 maj. 1794. 14 gr.
Oelrichs, Io. Ge. Arn., Commentarii de Scriptoribus ecclesiae Latinae priorum VI saeculorum ad Bibliothecam *Fabricii* latinam accommodati. Praefatus est et editionem curavit A. H. L. *Heeren*. 8 maj. 1791. 1 thlr. 16 gr.
— — Idem liber, charta script. 2 thlr. 12 gr.
Oudini, Casimiri, Commentarii de Scriptoribus ecclesiae antiquis, illorumque scriptis tam impressis quam manuscriptis, adhuc extantibus in celebrioribus Europae bibliothecis, a *Bellarmino*, *Possevino*, Phil. *Labbeo*, Guil. *Caveo*, Lud. Elia *du Pin*, et aliis omissis, ad annum MCCCCLX vel ad artem typographicam inventam etc. III Voll. fol. 1722. 10 thlr.
Schleusneri, I. F., novum Lexicon graeco-latinum in Novum Testamentum. Congessit et variis observationibus philologicis illustravit. II. Tomi. Edit. tertia emend. et auct. 8 maj. 1808. Charta impr. 7 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta script. 10 thlr.
— — Idem liber, charta helvet. 12 thlr.
Eiusdem Additamenta ad novi Lexici graeco-lat. in N. T. editionem primam. 8 maj. 1801. 16 gr.
— — Idem liber, charta script. 1 thlr.
— — Idem liber, charta belg. 1 thlr. 12 gr.
Schoenemanni, C. G. T., Bibliotheca historico-literaria Patrum Latinorum *Tertulliano* principe usque ad *Gregorium M.* et *Isidorum* Hispalensem, ad biblioth. *Fabricii* latinam accommodata. Tom. I et II maj. 1792-94. 4 thlr. 16 gr.
— — Idem liber, charta script. 6 thlr. 16 gr.
Stobaei, Ioh., Sermones e MS. Codicibus emendatos et auctos edidit Nicol. *Schow*. (Pars Ima. Sermo I-XXVII.) 8 maj. 1797. 2 thlr. 12 gr.
Stockii, Christ., Clavis linguae sanctae Veteris Testamenti vocabulorum significationes generales et speciales ordine concinno exhibens, tam tironum, quam homiletices et exegeseos cultorum studiis apprime inserviens ac subinde Concordantiarum vicem supplens, cui accedit breve Dictionarium Chaldaeotalmudicorabbinicum. Sextum edita cura Ioh. Frid. *Fischeri*. 8 maj. 1753. et
Eiusdem Clavis linguae sanctae Novi Testamenti etc. quintum edita cura I. F. *Fischeri*. 8 maj. 1752. duae Claves. 7 thlr.
(Clavis N. T. separatim venditur à 3 thlr. 12 gr.)
Suidae et *Phavorini* Glossae sacrae, Graece. Cum spicilegio glossarum sacrarum *Hesychii* et Etymol. M. congessit, emendavit et notis illustravit I. Chr. Gottl. *Ernesti*. Accessit dissertatiuncula de glossis sacris *Suidae* et *Phavorini*. 8 maj. 1786. 18 gr.